VERHANDELINGEN

VAN HET

BATAVIAASCH GENOOTSCHAP

VAN

KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN.

DEEL XXXII.

BATAVIA,
LANGE & Co.
1866.

VERHANDELINGEN

VAN HET

BATAVIAASCH GENOOTSCHAP

VAN

KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN.

VERHANDELINGEN

VAN HET

BATAVIAASCH GENOOTSCHAP

VAN

KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN.

DEEL XXXII.

BATAVIA,
LANGE & Co.
1866.

INHOUD.

HOA TSIEN KI. OF: GESCHIEDENIS VAN HET GEBLOEMDE BRIEFPAPIER. Chinesche Roman. Uit den oorspronkelijken text vertaald door G. SCHLEGEL.

THIAN TI HWUI. THE HUNG-LEAGUE OR HEAVEN-EARTH-LEAGUE. A secret Society with the Chinese in China and India, by G. SCHEGEL.

DE PROSTITUTIE IN CHINA, door G. SCHLEGEL.

GESCHIEDENIS

VAN HET

GEBLOEMDE BRIEFPAPIER.

花箋記

HOA TSIEN KI.

OF

GESCHIEDENIS

VAN HET

GEBLOEMDE BRIEFPAPIER.

CHINESCHE ROMAN.

UIT DEN OORSPRONKELIJKEN TEXT VERTAALD

DOOR

G. SCHLEGEL,

Translateur van het Nederlandsch-Indisch Gouvernement voor de Chinesche taal.
Lid van het Bataviaasch Genootschap van Kunsten en Wetenschappen en van het Koninklijk Instituut
voor de Taal-, Land- en Volkenkunde van Nederlandsch-Indië.

BATAVIA,
LANGE & Co.
1865.

VOORREDE.

De geschiedenis van het gebloemde briefpapier, welke aan den achtsten der tien schrijvers van genie van China toegeschreven wordt, is een der meest populaire romans in het middenrijk. De voorrede, waarmede de uitgave, die tot grondslag onzer vertaling gediend heeft, verrijkt is, beweert onder anderen, dat het een boek is geschreven voor alle standen, zoowel voor den ambtenaar als den landman, den werkman als den koopman.

Wij hebben ook te minder geaarzeld, eene vertaling van dezen roman in het licht te geven, daar de loop van het verhaal vloeijender en meer afgewisseld is, dan dit gewoonlijk met Chinesche romans het geval is.

Men zoeke echter niet naar wanhopige liefde, moorddadige jaloezij of schrikverwekkende ontmoetingen in dit verhaal. Diergelijke heftige gemoedsaandoeningen zijn bij de phlegmatische Chinezen onbekend en kunnen derhalve ook niet in hunne romans beschreven worden.

De vertaling zal waarschijnlijk door de meeste lezers te stijf en te beknopt gevonden worden. Dit ligt hoofdzakelijk hieraan, dat de Chinesche text in metrische proza, van gewoonlijk zeven woorden per regel, gesteld is. Zonder te veel nadeel te doen aan den geest van den Chineschen schrijver, is het ons onmogelijk geweest eene vrijere vertaling, dan de onderhavige te geven; want in dit geval zoude het geene *vertaling*, maar eene Hollandsche *omwerking* van den text geweest zijn; eene vrijheid, die niet in ons voorgesteld plan lag en ook, met het oog op de wetenschap, niet geoorloofd was.

Ter opheldering der duistere toespelingen en plaatsen, zijn aan het einde van het werk een veertigtal noten geplaatst.

Bij de transcriptie van eigen- en plaatsnamen hebben wij de Fransche schrijfwijze gevolgd, want zoolang er nog geen algemeen gangbaar Alphabet voor de klank-nabootsing van vreemde talen ingevoerd is, leidt het gebruik van verschillende schrijfwijzen slechts tot eene hopelooze verwarring.

Wij hebben het niet noodig geoordeeld, den Chineschen text bij onze vertaling te voegen, daar de roman zeer populair is, en die text derhalve waarschijnlijk in alle Chinesche bibliotheken in Europa te vinden is.

Batavia, 1865.

INHOUD.

			Bladz.
HOOFDSTUK	I.	Aanleiding tot de geschiedenis van het gebloemde briefpapier	3
〃	II.	Liang neemt afscheid van zijne moeder en gaat op reis	4
〃	III.	Liang féliciteert Mevrouw Yao	5
〃	IV.	De neven vertellen elkander hunne gevoelens	6
〃	V.	De ontmoeting bij het damspel	7
〃	VI.	Pi-youe bergt het damspel op	9
〃	VII.	De dwaze gedachten van den student Liang	11
〃	VIII.	De student Liang ondervraagt zijne tante	12
〃	IX.	Zijne gedachten gedurende de wandeling in den maneschijn	13
〃	X.	Het verhaal der geschiedenis na hare 't huiskomst	14
〃	XI.	Onze held zoekt naar eene studeer-kluis en koopt ze	16
〃	XII.	Liang maakt eene visite en rijmt op een versje	17
〃	XIII.	Gedachten aan haar na de terugkomst in zijne studeerkluis	19
〃	XIV.	De meesteres en hare kameniers lezen het gedicht	20
〃	XV.	De heer Yang maakt eene contravisite	21
〃	XVI.	De echtgenoten wenschen eenen schoonzoon	22
〃	XVII.	Onze held ontmoet de kamenier en openbaart zijne liefde	23
〃	XVIII.	De liefde wordt in het boudoir bekend	25
〃	XIX.	Liang ontmoet Youn-hiang weder	26
〃	XX.	De meesteres en hare kamerjuffers bekijken de maan	28
〃	XXI.	Zij ontmoeten elkander wederom in den tuin	30
〃	XXII.	Liang klaagt de bloemen zijn leed	32
〃	XXIII.	De geheime conferentie tusschen de meesteres en hare kamenier	33
〃	XXIV.	Zij zweren elkander opregte liefde	36
〃	XXV.	De huwelijksbelofte in de boot	41
〃	XXVI.	Een bode komt den jongen heer halen	41
〃	XXVII.	Liang neemt snikkende afscheid onder de lommer der wilgen	42
〃	XXVIII.	Onze held keert naar huis terug om zijnen vader te zien	44
〃	XXIX.	Hij klaagt de maan zijn leed	45

Bladz.

HOOFDSTUK XXX. Yao-sien hoort van het huwelijk en berispt hare kamenier. 47
" XXXI. Zij vernietigt de voorwerpen in hare kamer 49
" XXXII. Yao-sien hoort, dat haar vader bevorderd is 50
" XXXIII. De oude heer Yang logeert zijn huisgezin bij den mandarijn Tsien. 50
" XXXIV. Liang keert naar Tchang-tcheou terug. 51
" XXXV. Yao-sien hoort, dat haar vader belegerd is 53
" XXXVI. De student Yao moedigt hem aan om examen te doen. 54
" XXXVII. Zij gaan te zamen naar het najaars-examen 56
" XXXVIII. De hemel openbaart de literarische gelukskansen. 56
" XXXIX. De academist ontmoet haar weder 58
" XL. Onze held stelt den keizer voor om de rebellen te gaan tuchtigen 63
" XLI. Liang wordt door den vijand ingesloten. 63
" XLII. Yao neemt afscheid van zijne tante en escorteert een transport victualiën. 64
" XLIII. Youn-hiang brengt het berigt aan hare meesteres. 65
" XLIV. Zij hooren dat hun zoon Liang gesneuveld is. 67
" XLV. You-khing denkt aan hare eer. 68
" XLVI. Liang beraamt een redmiddel. 70
" XLVII. Liou dringt zijne dochter om te trouwen 71
" XLVIII. You-khing stort zich in de rivier 73
" XLIX. Een provinciale examinator redt en ondervraagt haar. 75
" L. You-khing's ouders hooren het geval en gaan naar haar lijk zoeken. 77
" LI. Een pijl brengt eene krijgslist over. 78
" LII. Zij behalen de overwinning en keeren naar het hof terug 79
" LIII. De vreugde van Yao-sien op het hooren der mare 80
" LIV. De keizer verheft hen allen in den adelstand 81
" LV. Zijn schoonbroeder Liou vertelt hem de zaak. 82
" LVI. De keizer neemt de rol van middelaar op zich 83
" LVII. Liang gaat op keizerlijk bevel trouwen. 84
" LVIII. De heer Loung dient een memoriaal over het huwelijk in. 85
" LIX. Yao-sien vermaant haren man om You-khing te trouwen. 86
" LX. De twee feniksen worden hereenigd. 87

Noten. 89

Errata. 102

GESCHIEDENIS

VAN HET

GEBLOEMDE BRIEFPAPIER.

HOOFDSTUK I.

AANLEIDING TOT DE GESCHIEDENIS VAN HET GEBLOEMDE BRIEFPAPIER.

„Ik was opgestaan en leunde op de steile balustrade om een avondkoeltje te scheppen."

De herfst-wind deed mij de geuren der witte lotusbloemen te gemoet waaijen en ik zag een hoorn der nieuwe maan als water glanzen. Men zegt, dat heden nacht de sterrebeelden *Thiën-Soun* en *Niou-lang* zich vereenigen (1). In stilte bedenk ik, dat aan het Firmament op gelukkige tijdstippen vereenigingen plaats hebben; waarom dan lijden de menschen aan droefenis en hartzeer. Wanneer de tijd van vreugde daar is, dat men zich dan verheuge en dat men zich niet afhoude om verboden genoegens te genieten (2).

Wanneer men slechts van het begin tot het einde volhoudt, dan raakt het niet, of men eenen geheimen minnehandel gehad heeft. Van af de oudste tijden heeft de liefde bestaan en men moet dus zijne hartewenschen volgen. Maar men moet ook met een standvastig hart geduldig wachten tot dat men zich tot een paar vereenigen kan.

Bergen en water zijn zonder liefde en komen toch bijelkander; hoe kan ik dan gelooven, dat menschen, die zoo veel liefde bezitten, elkander zouden kunnen vergeten. Mijn wensch is slechts, dat de teederminnenden dezer wereld niet halverwege gekomen af zullen laten en hunne liefde verzaken. Vroeger heb ik eens eene wonderbaarlijke liefdesgeschiedenis gehoord.

Diepe liefde is groot als de zee en de hemel. Wanneer men het genot slechts verborgen houdt, wie kan het dan te weten komen. Daarom zal ik dit verhaal aan de nakomelingschap mededeelen.

In het Canton *Ou-kiang* van het Arrondissement *Sou-tcheou* (3) woonde een talentvol jongeling, met name *Liang*. Zijn vader heette *In-pho* en bekleedde het ambt van Rijkskanselier. Zijne moeder heette *Yao* en was eene uitstekende en brave vrouw. Liang was gelijk eene alleenvliegende gans — broederloos. Zijn voornaam was *Fang-tchao*, zijn titel (4) *Yih-tsang*. Zijn gelaat was rozig als het voorjaar en blank als de maan en zijne talenten waren schitterend als nieuwe

(1) Zie nota I op het einde.

(2) Woordelijk „Om edelsteenen te rooven en geuren te stelen" i. e: om met vrouwen verboden omgang te hebben. Zie nota II.

(3) Sou-tcheou-fou in de provintie Kiangnan

(4) Zie nota III.

zijde en glanzende wolken. Hij was luchtig en vrolijk zooals de man, die op den walvisch reed (1) en beschaafd als de jongeling, die den Fenix bereed (2).

Toen hij achttien jaren oud was, werd hij in den rang der studenten opgenomen en wachtte nu slechts naar het oogenblik om zijne vlugt te nemen en tot 's keizers dienst verheven te worden.

HOOFDSTUK II.

LIANG NEEMT AFSCHEID VAN ZIJNE MOEDER EN GAAT OP REIS.

De student gevoelde zich kalm en rustig en ging langzaam naar de bloemen toe, lagchende den welriekenden geur zoekende: „Tamme vogeltjes roepen op de takken den bezoeker een welkom toe en honderde bloemen in het kreupelbosch stralen den mensch hare geuren te gemoet. De perzikbloesems volgen blaadje na blaadje het stroomende water en maken, dat het hart van den voorbijgaanden wandelaar bekneld wordt (3). De bloemen vallen dwarrelend af, omdat de lente vervlogen is en hoe zoude dan het menschelijke gelaat eeuwig onveranderd kunnen blijven. Zonder genot leeft men ijdelijk, maar het is moeijelijk om even als de mandarijneend in het water te zijn (4). Op elkander steunende en op elkander rustende, zwemmen zij den vijver rond. Zij beminnen elkander, zij gevoelen tezamen en loopen steeds gepaard. Ik zie nu, dat ik achttien jaren ijdelijk oud geworden ben en wie kan zijn geheele leven blijven studéren? konde ik maar een meisje als Tsoui-ying (5) krijgen, dan zoude ik op mijn gemak de kunsten en handgrepen beoefenen en doen zooals in het westelijke paviljoen (6). Ik heb gehoord, dat in Tchang-tcheou (7) vele schoone meisjes zijn, zacht en rozig, elegant en blank, die in nieuwe toiletten met elkander wedijveren. Ik zal naar die stad gaan verhuizen, welligt kan ik dan naar hartewensch genoegens en vermakelijkheden vinden."

Haastig stond hij op, liep naar de zaal en sprak zijne moeder met deze woorden aan:

„In dit Canton heb ik geene goede vrienden en in eene eenzame studeerkamer is het moeijelijk om de letterkunde te beoefenen. Ik heb gehoord, dat er in Tchang-tcheou vele talentvolle lieden zijn en dat men daar omgang met de eerste familien kan hebben. Ik wenschte gaarne met uitstekende lieden in aanraking te komen en met hen te disputéren. Daarom kom ik dit nu aan u, lieve moeder, mededeelen en afscheid van u nemen."

---

(1) Zie nota IV.
(2) Zie notta V.
(3) Uit weemoed dat het kille water ze zoo onverschillig medesleept.
(4) de Mandarijneend is in China het zinnebeeld der echtelijke liefde.
(5) (6) Zie nota VI op het einde.
(7) Stad in het Arrondissement Sou-tcheou-fou.

Zijne moeder antwoordde: „Mijn kind luister! Ik heb steeds hooren zeggen, dat een nuttige vriend een goed medestudent is. Bovendien woont uwe tante *Yao* in dit Canton. Sedert dat zij afscheid van mij genomen heeft, hunkert zij steeds naar mij. Morgen is juist haar verjaardag en gij moet dus eenige geschenken medenemen om ze haar op dien feestdag te geven. Gij kunt dan in de studeerkamer van het huis uwer tante gaan wonen en zorgvuldiglijk eenen vriend zoeken om met u de letterkunde te beoefenen. De olijftak in de maan (1) is eigenlijk zoo ver niet en ik hoop, mijn kind, dat gij in het najaar op de lijst (2) zult komen en den letterkundigen roem uwer familie geene schande zult aandoen. Het spijt mij slechts, dat vader zoo ver van hier in de hoofdstad is en dat er niemand is, die voor hem de familiezaken beheert. Kindlief! gij moet spoedig aan de terugkomst denken en maken, dat uwe moeder niet over de deur behoeft te hangen om naar u uittezien. (3)"

Nadat zij gesproken had, boog Yih-tsang haastig en nam afscheid. De huisjongen ging naar binnen om te pakken, en maakte verscheidene geschenken gereed; en nadat hij zijne moeder vaarwel gezegd had, ging hij naar de rivier Tchang.

HOOFDSTUK III.

LIANG FÉLICITEERT MEVROUW YAO.

Hij riep de bootslieden toe om spoedig de touwen lostegooijen en weldra drukte het drijvende bootje het blaauwe water; terwijl het roeigezang tot aan de wolken drong en de meeuwen onbedacht op strikken om hen heen zweefden.

De boot ankerde te Sou-tcheou, waar men tezamen aan wal ging en Liang de stad bedeesd inliep om zijne tante te gaan opzoeken. Hij gelastte zijnen bediende om eerst de zaal in te loopen en hem aantedienen. Mevrouw gaf last om den heer Liang te verzoeken binnen te komen. Zoodra de student zijne tante zag, boog hij haastig neder en zeide: „Mijne moeder heeft mij gelast u hare gelukwenschen aantebieden; ik heb eenige geringe geschenken mede gebragt om ze u te vereeren, om u aldus mijnen ijver en mijne gevoelens te betoonen." Toen Mevrouw Yao dit hoorde en de geschenken zag, was zij zeer verheugd; zij meesmuilde en antwoordde Liang glimlagchende: „Ik veronderstel, dat uwe waarde moeder gelukkig en dat uw vader in de hoofdstad gezond en wel is. Uwe bekwaamheden, waarde neef, waren van vroeg af al uitstekend. In het maanpaleis is steeds de geur van olijftakken (4). Ik ben zeer

---

(1) Zie nota VII. op het einde.

(2) De lijst waarop de namen van hen die door het Examen gekomen zijn, gedrukt staan.

(3) In angstige beslommeringen dat gij niet terugkomen zult.

(4) Zie nota VII.

dankbaar voor uwe rijke geschenken; ik zal het goed onthouden en niet vergeten." „Gij zijt te goed," antwoordde Liang. „Het zijn maar geringe en kleine geschenken, waarvoor ik mij schaam uwen dank aantenemen. Mijne moeder geniet gelukkiglijk rust en vrede. Uw domme neef bezit geene bekwaamheden om den letterkundigen roem der familie voort te doen leven, maar daar er in onze woonplaats weinig talentvolle lieden zijn en er niemand was om mij te onderwijzen, zoude ik ligt de zaak verwaarloosd hebben. Sints lang had ik gehoord, dat in uwe stad vele uitstekende mannen zijn en daarom wilde ik eenen vriend en meester zoeken, om tot hooge plaatsen te geraken." Mevrouw Yao antwoordde lagchende:

„Mijn heer Liang luister eens. Ik weet, dat uwe letterkundige voortbrengselen onovertrefbaar zijn. Het is moeijelijk om groote bekwaamheden te verkrijgen. Op eenen zekeren dag echter zult gij uwen naam in de Jaspiszaal (1) kunnen inschrijven. Neem mij echter niet kwalijk, dat mijn huis zoo eenvoudig is, maar blijf hier eenigen tijd vertoeven om te studeren." Toen Liang dit hoorde boog hij diep: „Ik zal het nimmer wagen uwe groote goedheid, dat gij mij hier eene kamer afstaat, te vergeten." Hij zeide ook nog tot haar: „Waar is oom in betrekking en wilt gij zoo goed zijn mij met mijnen neef in kennis te brengen, om de smart der lange scheiding te verzoeten?" Mevrouw vatte terstond het woord op en zeide: „Mijn heer gemaal is, naar men mij berigt heeft, tot generaal-majoor bevorderd. Mijn zoon zit in zijne studeerkamer te lezen. Hij had ook onlangs de boeken ter zijde gesteld en ik verheug mij daarom zoo, dat gij, beste neef, met hem komt studeren. De domme verblindheid van mijnen onkundigen zoon zal nu wederom opklaren." Zij stuurde dadelijk eenen bediende om hem te roepen en de student Yao kwam, aan het bevel gehoorzamende, de binnenkamer in. De neven waren zeer verheugd elkander te ontmoeten. Wijn werd in de zaal klaargezet en zij bragten elkander eenen beker toe; de een noodigde den anderen en zoo bleven zij in de zaal zitten drinken. Beide studenten werden dronken en kregen roode gezigten en toen zij elkander aanzagen, hadden zij eene kleur als perzikbloesems.

Zij zagen ook dat de maanschijf de westelijke galerij bescheen.

HOOFDSTUK IV.

DE NEVEN VERTELLEN ELKANDER HUNNE GEVOELENS.

Nadat zij hunne buiging voor Mevrouw Yao gemaakt hadden, gingen beiden naar de studeerkamer. De twee studenten namen elkander bij de hand en liepen binnen de omheining rond. Aan weêrskanten liep een kronkelend pad, met jonge bamboe beplant. Zij gingen den goudvisch vijver voorbij en kwamen in de broeikassen. De melkweg drong door de blaauwe wolken

(1) Het Collegie der Han-lin, eene instelling als de Academie in Frankrijk.

heen. De knecht had de kaarsen opgestoken en zij traden de studeerkamer binnen, waar zij hunne armen om hunne knieën sloegen (1) en over de maan en het weder gingen spreken. Daar zij eenen straal van de maan het venster in zagen schijnen, stond Yao op en zeide tegen Liang: „Waarde neef gij breekt daar met uw ligchaam den maneschijn, die de schaduw der bloemen tot aan de horretjes doet komen en naar mijn inzien mag iemand, die het uitzigt op maan en bloemen heeft, niet ondankbaar voor de voorjaarspracht zijn. Men zegt, dat er in de wereld velen rusteloos heen en weder trekken en reizen. Waarom zijn zij zoo rusteteloos bij de werkzaamheden des levens?” Yih-tsang glimlachte en antwoordde: „Mijn beste broeder, gij kent daar het fijne nog niet van. Wie houdt niet van den zefier en den maneschijn en wie wenscht te reizen en te trekken en zijne oude haardsteden te verlaten? Maar omdat men door winst en roembejag aangelokt en geboeid wordt, getroost men zich allerlei ontberingen in het veld van winst en glorie (2).”

Beiden waren juist zoo aan het praten, toen Mevrouw Yao haren zoon liet roepen. Hij nam afscheid van zijnen neef en ging naar de groote zaal; terwijl Yih-tsang alleen in het studeer vertrek bleef.

HOOFDSTUK V.

DE ONTMOETING BIJ HET DAMSPEL.

Hij zag slechts boeken, rij op rij op het boekenrek gestapeld. Overal was men door de lucht van bloemen omgeven, welke hare geuren uitwasemden. Op de tafel lag eene luit op hare jaspispinnen; in een gouden komfoor brandde een befaamd wierook; eene zilveren harpsichord en eene jaspisfluit hingen aan den muur; terwijl in den hoek een paar damborden stonden. Aan beide zijden hingen een beroemd gedicht en een oud schilderstuk, dat een landschap met vijvers en paviljoenen in bevallige rangschikking voorstelde. Hij stond op om uit het venster naar de lucht te zien en bespeurde toen eene kronkelende leuning, die zich om eenen witten-lotus vijver slingerde. Een ooijevaar stapte schuw met ligte scheden in den maneschijn; de wind schudde de wilgenbloesems die het water wild bewogen. Eene roode brug over den vijver leidde naar den binnentuin. Hij zag ook eene streep van kleine golfjes, die het licht van de maan brak. Aan beide oevers stonden treurwilgen tegenover elkander te dansen; terwijl onder het lommer dier wilgen een bootje was vastgelegd om de lotusbloemen te kunnen plukken. De dartelende vischjes, die zich in het water verhieven, waren als satijn in de golven en de schaduw der wolken spiegelde zich in het water. Hij stapte verder, ging de brug over en trad de vij-

---

(1) De knieën optrekken, zoodat men met de hakken op den stoel zit, en dan de armen er om heem slaan. — Eene gewone manier van zitten bij Chinezen wanneer zij keuvelen.

(2) Woordl: daarom eet men wind en slaapt men op het water, in het veld van winst en roem.

verkioske in. Hij leunde op de leuning en wuifde zich den geur der wilde bloemen toe. Hij greep eenen tak om eene roos te plukken en gedachteloos den tak schuddende schrikte hij de vogeltjes wakker, die wild gingen rondfladdderen. De koekoek begon te schreeuwen als bij het afnemen der maan (1).

Het gepiep der goudvinken bedroefde zijn hart; want in hunne woeste vlugt braken zij het licht der heldere maanschijf. De bloemstengels waren met een zijden kleed van daauw droppels bedekt. Hij ging weder over eene kleine brug en kwam in een slingerend pad, waar onrijpe geele pruimen aan weerskanten lagen. Een paar paauwen stapten in den maneschijn en een katoe schreeuwde in eene gouden kooi. Voor hem was een perk, de schatten der lente bevattende. Aan beide zijden waren duizende perzikken geplant. Hij dacht: „zoo dit de weg is om naar het verblijf der geesten te komen, zoo zoude ik gaarne de visscher willen worden (2)." Hij sloeg naar het westen af en kwam in eenen tuin van roode abrikozen. Daar was niets anders te zien dan prachtige abrikozenbloesems, die met de lentegeuren wedijverden. Welriekend en weelderig gras bedekte den weg en klimrozen kwamen verborgen boven de hooge muren uit. Hij verheugde zich echter niet genoeg in die fraaije bloemen. Met zachte schreden keerde hij om en ging naar zijn studeervertrek terug.

Onverwachts droeg de Oostewind hem het geluid van damspelen toe. Hij dacht bij zich zelven: „Wie kan daar toch bezig zijn en in den laten nacht nog zulk eene lust in het damspel hebben?" Stilletjes stapte hij in eene oostelijke rigting vooruit en zag in de verte eene Pioniakoepel (3). Door den schuinschen schaduw naast de bloemen bespeurde hij het licht eener lamp en het scheen hem toe, dat er verscheidene menschen onder de bloemen zaten. Een lagchend gesprek trof verward zijne ooren. Het geluid was bevallig en zonder twijfel van vrolijke meisjes afkomstig. De geuren van den Chloranthus en van den Muscus kwamen hem, op den wind gedragen, voorbij. Zachtjes trad hij vooruit om eens ter sluiks te kijken. Tusschen de bloemen waren dames aan het wandelen; eenige drijvende wolken bedekten toen juist de heldere maan, zoodat de dienstmeisjes hem voor den jongen heer Yao hielden en dus niet naar de koepel gingen om het hare meesteressen aantezeggen. De student Liang kon daarom tot aan de steenen balustrade komen en zag toen twee bevallige en schoone dames, die bij eene zilveren lamp zaten te dammen en te lagchen.

Aan de zuidzijde zat eene met loshangende haren. Hij kreeg haar in het oog en zijn hart werd doorboord. „Ik zie wel", „zeide hij," dat zij geene gewone vrouw is, want zij lijkt meer op de nimf, die op Liou-lang (4) wacht. Zijne vermetelheid was dien avond steeds toegenomen; zijne kleêren, teregt geschikt hebbende, trad hij vooruit en begroette de schoone dame. Hij bedacht niet, dat hij daardoor dit schoone meisje aan schrikken maakte, zoodat zij hare schitterende oogen opsloeg, omdat er op eens, van tusschen de bloemen en struiken, een jongeling te voorschijn

(1) De koekoek schreeuwt niet bij volle maan, maar wanneer de maan afneemt schreeuwt hij uit droefheid de geheele nacht door.

(2) Zie nota VIII achteraan.

(3) Koepel met *Pionia mutans* potten.

(4) Zie nota IX.

kwam. Zij lieten het dambord vallen en vlogen beiden op. Liang betrachtte ze opzettelijk naauwkeurig en zag toen, dat het abrikozen gezigtje hem aanhoudend fixeerde. Hare gelaatskleur was als de bloem Fou-young (1), hare wenkbraauwen waren als een lang wilgenblad, hare roode lipjes inderdaad bekoorlijk en heerlijk en alle hare vormen volmaakt en dus was zij wel berekend iemands hart te verwonden.

De lentewind krulde bij elke vlaag haar zijden kleed om en deed hare gedruischlooze gouden leliën (2), die slechts twee duimen lang waren, zien. Zij keek nog eens om en hare wangen plooiden zich tot eenen lach.

„Mijn leven vervliegt en ik sterf onder de bloemen,” riep Liang uit.

Het groepje dienstmeisjes volgde hunne meesteressen; terwijl de student Liang, als een beschonkene, op de balustrade bleef leunen. De twee zusters namen elkander bij hare lieve handjes en in gedachten verzonken keerden zij sprakeloos naar haar geurig boudoir terug.

HOOFDSTUK VI.

PI-YOUE BERGT HET DAMSPEL OP.

Nadat de schoone dames zich ieder op eenen *Toung-po* stoel (3) geplaatst hadden, riep jufvrouw Yao-sien Youn-hiang toe: „Wat hebt gij lieden toch bij de balustrade uitgevoerd, dat die jongeling regt toe regt aan tot aan de leuning gekomen is. Ik heb hem nog nimmer te voren gezien en hoe kan ik nu rustig zijn, sinds dat hij mijn ontsluijerd gelaat gezien heeft. Ik weet niet van welke familie hij een zoon is, maar zulke onbesuisdheid is geene groote luî's manier.”

Toen Young-hiang deze vraag hoorde, antwoordde zij haar: „Jufvrouw! luister naar mijne woorden. Uwe onwaardige dienstmeisjes stonden tusschen de bloemen. De maan was verduisterd en het was dus moeijelijk, om iemands gedaante te herkennen. Bovendien zeiden allen, dat het de heer Yao was. Zijne manieren waren ook zoo onbesuisd niet.” Jufvrouw Tsai-ki zeide toen: „Gisteren, toen ik met mijne slavinnen uit de binnenkamer kwam, hoorde ik juist vertellen, dat de heer Liang aangekomen was. Onze tante behield hem bij zich om wat te drinken en liet hem toen in het studeervertrek slapen en ik denk, dat hij, dronken zijnde, in den maneschijn is gaan wandelen. Dat hij ons dus bij de bloemen ontmoet heeft, is zoo erg niet.” Nadat zij uitgesproken had, zeide Yao-sien tegen Pi-youe: „De damstukken op het terras zijn nog niet opgeborgen. Ik denk wel, dat mijnheer Liang terug gegaan zijn zal; ga dus de damstukken op-

---

(1) Hibiscus mutabilis.

(2) De kleine voetjes eener chinesche vrouw heeten gouden lelien.

(3) Eene soort van *Voltaire*, naar den dichter *Sou-toung-po* genaamd.

rapen en keer dan spoedig naar de kamer terug." Pi-youe gehoorzaamde aan hare woorden en ging weg. Zij baande zich eenen weg door de bloemen, liep langs de wilgen en ging den vijver rond. Zij zag, dat Liang nog niet weggegaan was, maar nog steeds op de balustrade als een gek en beschonkene leunde. Met zijne handen ondersteunde hij zijne schoone wangen en was stil en stom. „Ik denk dat zijne ingewanden door liefdes gedachten aan onze schoone jufvrouw verscheurd zijn. Ik geloof echter, dat er wel meer dan duizend schoone ongehuwde meisjes zijn; maar hoeveel menschen in de wereld zijn er toch al niet om wille der vrouwen om het leven gekomen." Zij naderde en liep de Pioniakoepel op. De student Liang maakte in de verte voor haar eene buiging. „Waarheen was de ziel van den jongeling wegens dit meisje gevlogen?" Toen hij de juffer zag komen, dacht hij dat zij opzettelijk kwam, om hem tot het mingenot uittenoodigen (1): „Welke dame is die, welke zoo even een wit kleed aan had? Het is stellig Tchang-ngo (2), die op deze plek nedergedaald is, of het is stellig een engel van het Paradijs (3). Zij heeft mijne ziel ontroofd en is er mede weggevlogen. Toen zij wegging, wierp zij hare oogen op mij en met den lach van haren mond, maakte zij mij verliefd en wekte mijne hartstogten op. Welk eene goede kans, zoo gij, mejuffer! voor mij eenen brief zoudt willen bezorgen. Het zoude zijn als de student Tchang, toen hij juffer Houng ontmoette (4)." Toen Pi-youe dit hoorde, werd zij boos. „Wanneer gij een fatsoenlijk meisje bij die uit het westelijk paviljoen (5) gaat vergelijken, wie zal dan juffer Houng zijn, die voor u eenen brief zal bezorgen en den rooden stof naar het paleis Kwang-han zal durven jagen? (6) Ik verzoek u, mijnheer! niet over wellustige dingen te spreken. De huisselijke wetten der binnenvertrekken zijn koud als ijs. Houd dus op met misdadig aan de paarsche perzikken des hemels (7) te denken en hunker niet naar de roode abrikozen naast de zon (8). Keer naar huis terug, neem een vlammend zwaard, snijd uwe liefdesgedachten af en hunker niet langer." Zij liep toen het terras op en raapte de damsteenen bij een. De student Liang bragt eenen lach te voorschijn en zeide het volgende: „Juffer! gij zegt dat de stof het reine ijs niet mag bezoedelen, maar waarom hebt gij mij dan hare liefelijkheid en dartelheid doen zien. Haar geheele gelaat was opgeruimd en zij lachte herhaaldelijk. Wilt gij mij zeggen of er naar den hemel geen weg is, om Liou-lang binnen te smokkelen (9). Ik hoop juffer, dat gij mij de blaauwe brug (10) zult wijzen en opleiden, dan zal ik stellig uwe goedheid niet vergeten en ondankbaar jegens u zijn."

Toen Pi-youe deze woorden hoorde, antwoordde zij glimlagchende: „Waar geene liefde is, moet gij u niet gaan verbeelden, dat er liefde bestaat. Dat mijne meesteres zoo lachte, was alleen omdat zij u, mijnheer! in uw gedrag zoo alle maatschappelijke regelen zag veronacht-

(1) Woordelijk: „om regen en wolken te worden, even als voor den koning van Thsou." Zie Nota X.
(2) De Chinesche Diana. Zie Nota VII.
(3) Poung-lai: het verblijf der gelukzaligen.
(4) en (5) Zie Nota VI.
(6) Zie Nota XI.
(7) en (8) Zie Nota XII.
(9) Zie Nota IX.
(10) Zie Nota VII.

zamen. Alhoewel gij, mijnheer! ook uwe losbandige tong laat gaan, zoo zal mijne meesteres de moeite niet nemen om hare ooren er mede te vullen."

Nadat zij dit gezegd had, ging zij lagchende verder. Yih-tsang bleef ontsteld bij de bloemen staan: „Zonder reden ben ik in eene hartbedroevende zaak gewikkeld, maar wie heeft medelijden met de droefenis, die ik deze nacht doorsta?"

HOOFDSTUK VII.

DE DWAZE GEDACHTEN VAN DEN STUDENT LIANG.

Hij oogde het schoone meisje na, dat zich haastig verwijderde, maar hij zag slechts de maan, die, tusschen de wilgenstammen schuinsch invallende, haar zijden kleed bescheen en eenige weinige verspreide sterren, die bij den melkweg stonden. Hij woedde, dat de bloemen van den tuin hare avondgeuren uitwasemden en kon deze droevige plaats niet langer dulden. Met loome schreden keerde hij den hem langschijnenden weg naar het studeervertrek terug, zich het gesprek herinnerende, dat hij van te voren met zijnen neef gehad had.

„Hij zeide: — Men mag niet morren zoo men te midden van bloemen en maneschijn is —; en nu ben ik op eens op eenen twistappel gestooten en heb het middel niet willen gebruiken, om geen verscheurd hart te krijgen. Ik heb reeds de handgrepen van eenen verleider gebruikt, wat raakt het nu, of ik ook te midden der bloemen moet sterven."

In zijne studeerkamer teruggekeerd, kon hij echter de geheele nacht niet slapen. Zijn hart hunkerde en smachtte naar deze bevallige vrouw, wier innig schoon gelaat hij bij het lamplicht gezien had: „Wat was zij schoon en wat was haar toilet verschillend van dat van gewone vrouwen. Zij had slechts ééne Chloranthus-bloem in het haar en droeg slechts een wit moesselinen rok en daarboven een zijden kleed. Haar bovenkleed was ook niet te lang, maar reikte juist tot aan hare knieën. Met hare fijne vingers zette zij de damsteenen dan hier dan daar. Zeg niet, dat mijn hart zoo bedroefd is; want ik geloof, dat zelfs een kleien Boeddhabeeld aan haar zoude denken! Zij in het zwart, die aan de noordkant zat, was ook schoon, maar in mijn hart bemin ik slechts het meisje in het wit. Sinds dat ik haar ééns tusschen de bloemen ontmoet heb, ben ik als lijm en harst aan haar verkleefd en het grieft mij, dat ik niet naar binnen vliegen en hare bevallige gedaante naderen kan."

Plotseling hoorde hij het geluid van de wachttrom (1) in zijne ooren dringen. De maan en de sterren waren ondergegaan en bontkleurige morgenwolkjes begonnen te glanzen.

---

(1) Eene trom op eenen toren, waarvan men er verscheidene in iedere Chinesche stad vindt. Om de twee uren wordt de wacht op deze trom geslagen.

HOOFDSTUK VIII.

DE STUDENT LIANG ONDERVRAAGT ZIJNE TANTE.

De roode schijf rees uit het oosten. Vervuld van droefenis terwijl hij zijne smart verkropte, hield hij het tot aan den dageraad uit. Van zijne hartszaak vervuld, kamde en wiesch hij zich met moeite en trad met loome schreden langzaam den salon binnen. Mevrouw was vroeg opgestaan en zat voor in de gezelschapszaal en toen zij den student zag aankomen, sprak zij hem aldus aan: „Waarde neef, als men zoo alleen in eene luchtige studeerkamer woont en niets te doen heeft, dan schijnt de dag lang, maar naast de studeerkamer is eene roode brug, die naar den binnentuin leidt, waar fraaije bloemen, mooije vogels en schoone gezigtspunten zijn. Wanneer gij uitscheidt met gedichten en boeken te bestuderen en uw geest vermoeid is, dan moogt ge wel daar gaan wandelen, om uwe neerslagtigheid wat te verzetten."

De student maakte van deze gelegenheid gebruik om haar het volgende te zeggen: „Gisteren avond heb ik reeds den geur van honderderlei bloemen bespeurd. Het landschap doet niet onder voor dat van de Elyseesche velden, (1) zoodat de wandelaars door het uitzigt vervoerd worden en niet meer aan hunnen geboortegrond denken. Toevallig kwam ik de Pioniakoepel voorbij en zag daar een paar schoone dames, die bij eene lamp zaten te lagchen en te dammen. Ik weet echter niet welken naam deze bevallige dames dragen."

Zijne tante antwoordde lagchende: „Het zijn de dochters van uwen oom en tante, die zamen hier gekomen zijn om mij te feliciteren. Die met dat korte haar heet Ma. Hare moeder is mijne zuster. Haar voornaam is *Tsai-ki* en zij is vijftien jaar oud. Het is een intelligent wezen en zij steekt boven de alledaagsche meisjes uit. Gisteren bij het feestmaal zijn wij al overeen gekomen om haar als huisvrouw aan mijnen zoon te geven. Zij, wier haren tot op de schouders hangen, is de dochter van mijnen broeder; zij heeft eene aangeboren voorliefde voor witte kleederen. Het is Yao-sien, de nicht van de andere, zestien jaren oud en zij heet Yang. De verzen, die zij maakt en zingt, vervullen iedereen met verwondering. Haar luitspel is verheven en krachtig en alle dingen, die maar in de wereld bestaan, kent zij volmaakt. Ik geloof niet, dat er in de geheele provincie eene is, zoo intelligent als zij en naar mijn inzien, behoort zij niet tot de tweede soort van menschen (2). Hare beide gouden leliën (3) zijn slechts twee duim lang."

Toen Liang dit hoorde, werden zijn hart en ziel verward. Zijn hart was in het elegante boudoir; terwijl zijn ligchaam in de zaal was. Mevrouw rigtte herhaalde malen vragen tot hem, maar hij brabbelde en gaf onzamenhangende antwoorden.

---

(1) Poung-lai, het verblijf der gelukzaligen.

(2) Zie Nota XIII.

(3) Hare voetjes.

Mevrouw beval daarop op de Waterlelie-kioske wijn klaar te zetten, om zich met het fraaije uitzigt te vermaken en de student moest dus wel met haar medegaan. Hij nam den gulden beker op en zette hem langzaam aan den mond, maar de bloemen-geuren drongen te vergeefs in de reukorganen van den treurenden. Waar was het goddelijke meisje van den vorigen avond gebleven? . . . . Mevrouw begreep eenigermate zijne gedachten. Zij gelastte hare dienstbode om den rooden drinkhoren te brengen en zeide toen lagchende tegen den student Liang: „Men zegt, dat men door middel van studie, den geur in de maan kan plukken (1) en Tchang-ngo (2) bemint sinds de vroegste tijden af de jongelieden. Zij verwacht steeds dat gij, waarde neef! eens in het paleis Kwang-han zult komen (3) en zij zal dan stellig wel den één of anderen dag middelaarster (4) voor u worden en eene bevallige vrouw aan den schoonen jongeling paren." De student Liang begreep hare bedoeling; zijn gelaat klaarde op en hij dronk het parelende vocht op.

HOOFDSTUK IX.

ZIJNE GEDACHTEN GEDURENDE DE WANDELING IN DEN MANESCHIJN.

Nadat hij eene poos had zitten drinken, zeide hij, dat hij naar de studeerkamer terugkeeren wilde. In den tuin ontmoette hij echter den Heer Yao, die hem kwam uitnoodigen om met hem mede te gaan, om boeken en waaijers te koopen en hij moest dus met hem het huis uitgaan. Al drentelende was het ongemerkt avond geworden en de zon was reeds achter de westelijke bergen gedaald, toen hij naar de studeerkamer teruggekeerd was: „Gisteren avond ben ik bij toeval den weg naar het perzikken verblijf (5) opgekomen en mijne gedachten en overpeinzingen verscheurden mijne ingewanden. Ik dacht er aan om Tsoui en Tchang natedoen, maar de kamenier wilde niet voor juffer Houng spelen (6). Van dat oogenblik was ik verliefd geworden en kon niet meer slapen. Ik stond op en bekeek den glans der heldere maan. Maar de maan glansde slechts als water en alles was stil. De wind droeg mij de geuren van honderde bloemen toe, zoodat ik vermeende, dat er eene schoone vrouw voorbijkwam. Hoe had ik kunnen weten, dat in deze koude studeerkamer mijn hart verscheurd zoude worden. Door eenen enkelen lach heeft zij eenen diepen indruk bij mij achtergelaten en heeft bij mij eene

---

(1) Zie Nota VII.
(2) De Chinesche Diana. Zie Nota X.
(3) Zie Nota IX.
(4) Zie Nota XIV.
(5) Zie Nota VIII.
(6) Zie Nota VI.

heimelijke liefde, groot als de zee, verwekt. Droefheid is dien avond over mij wegens dit meisje gekomen en ik heb alleen het licht der maan tot gezel. — Vroeger geloofde ik niet aan de smart der minnenden en nu lijd ik heden avond inderdaad zulk een hartzeer en wie zal mijne tranen, die de bloemen bevochtigen, stuiten? Met een verwond hart en zonder gezel, leun ik op de balustrade en de weinige stappen tot de Chloranthusbloem zijn veraf als de horizont des hemels. Het gekweel der vogelen en de geur der bloemen, dit alles verscheurt mijne ingewanden." Zonder wil of kracht bleef hij bij de bloemen staan; terwijl de koelte der nachtlucht in zijne kleederen drong. Hij keerde zich om en zette zich in de Pionia koepel neder. Hij hoorde slechts de stem eener eenzame gans zich herhaaldelijk verheffen en hij had zoo gaarne eenen brief aan die trekgans ter bezorging willen medegeven ([1]). Wie had kunnen denken, dat eene hoog in de lucht vliegende gans het hart van eenen mensch bedroefd zoude maken? Hij wilde de luit opnemen, in den maneschijn gaan spelen en zijne liefde in het lied „de Fenix roept zijn wijfje" klagen. Maar vreezende, dat de schoone maagd ook daarvoor te veraf was, wierp hij zich op de bloemen neder en klaagde en jammerde wild.

„Had ik van te voren de bitterheid van liefdesgedachten op deze wereld gekend, zoo had ik beter gedaan eene reinere plaats tot woning te kiezen ([2])." Hij voelde den reinen wind, vlaag op vlaag, in zijne mouwen blazen: „Wanneer zal ik, treurende, eens de genoegens der liefde kunnen smaken? Zonder sympathie stort ik te vergeefs de tranen van mijne gewonde gevoelens en ik weet geen middel, om in den hemel, *Liou-lang* natedoen ([3])." Hij veegde daarna zijne tranen af en keerde naar zijn studeervertrek terug.

HOOFDSTUK X.

HET VERHAAL DER GESCHIEDENIS NA HARE T'HUISKOMST.

Wij behoeven nu niet meer van de droefheid van den student Liang om wille van alle die schoonheden te spreken, maar wij zullen nu spreken van de dame in het elegante boudoir. Al verscheidene dagen waren er verloopen, sinds dat zij in het huis van Mevrouw Yao gekomen was, toen eene dienstbode haar kwam afhalen, om naar huis terugtekeeren. Hare tante vroeg haar te vergeefs herhaalde malen om te blijven. Maar zij nam afscheid en ging haastig op weg. Naar huis teruggekeerd zijnde en hare ouders begroet hebbende, wendde zij zich met langzame schreden naar hare slaapkamer. Pi-youe nam de sleutels en opende de fraaije deur; terwijl Youn-hiang eerst binnen trad om de gazen vensters open te zetten. *Li-tchoun* veegde haastig

([1]) In China vervangt de gans de plaats van onze postduif.

([2]) Woordelijk: „Onder eenen olijfboom te gaan wonen." Zie Nota VII.

([3]) Zie Nota IX.

de kaptafel schoon; *You-siao* ontstak in het vat een befaamd reukwerk; *Kim-hang* berookte de zijden dekens met een wierookkorfje; (1) terwijl *You-yen* naar voren liep en het sierlijke bed afveegde; *Kou-ying* haalde versch welwater op en *You-fa* zette welriekende pionia's in de bloemvazen. *Youn-ha* vroeg daarna aan hare schoone meesteres: „Hoe zijn de schoonheden van het uitzigt in de woning van Mevrouw Yao?"

Yao-sien antwoordde: „Het is er zeer schoon en sierlijk. De boomen en bloemen in den tuin rieken er het geheele jaar door. De vijvers zijn evenals bij ons in huis en de Pioniakoepel is lommerrijk en koel." Pi-youe vatte het woord op en zeide tegen hare meesteres: „Alleen de ontmoeting met dien jongman op zekeren avond was lastig. Omdat jufvrouw *Ma* toen bij u was, heb ik u die zaak nog niet verteld. Toen ik dien avond de damstukken opraapte, zag ik dat de student *Liang* nog niet naar zijne studeerkamer teruggekeerd was, maar nog steeds op de steenen balustrade, wezenloos als een beschonkene, leunde. Naauwelijks zag hij mij, of hij vertelde mij alles van a tot z. Hij vertelde mij, dat toen hij uw schoon gelaat aanschouwd had, zijne ziel u in het boudoir gevolgd was en dat hij maar ééne gedachte had, namelijk om plannen te maken om met u eene verbindtenis aan te knoopen. Hij wilde *Liou-lang* en *Youen-lang* nadoen (2). Hij vertelde mij eene heele droevige historie en elk woord dat hij sprak, verscheurde zijne ingewanden. Ik vond, dat hij zeer belagchelijk was; want wat gaat hem een ander man's dochter aan? In de wereld is eene zekere soort van malverliefden, die altijd zoo zitten te smachten. De eene meer dan de andere, zit zoo lang te denken tot dat zijne ingewanden verscheurd zijn en het is te vreezen, dat zoo zij langer denken, zij ziek worden en door eene vrouw het leven verliezen. Hij belastte mij met de overbrenging van eenige woorden en onderwijl loosde hij verscheidene groote zuchten en was aan het jammeren en klagen. Hij had veel van eene bloem, die zich opzettelijk in het water laat vallen, om het stroomende water te volgen; maar hoe hadden wij zijn verscheurd hart mogen aannemen?"

Toen de jufvrouw deze woorden hoorde lagchte zij hartelijk: „Wat zijn er toch voor malle jongens in de wereld. Van af ouds zijn er altijd zulke papillons geweest, (3) die hun huis verlaten en hun leven verliezen, om mingenot te smaken. Gewoonlijk zijn dat jonge menschen van een losbandig karakter die, als zij iemands dochter zien, ze dadelijk voor zich begeeren. Maar wij meisjes moeten deugdzaam handelen en geene slechte zeden in onze slaapkamers binnenhalen. Nu ben ik hier en hij daar; en al heeft hij ook nog liefdesgedachten, zoo is er toch geen weg om in deze verre plaats te komen. Ik heb een gordijn laten zakken om de maan tuschen de bloemen aftescheiden, en laten de vlinders nu maar de Oostmuur overvliegen (4).

---

(1) Een van ijzer of gouddraad gevlochten mandje om de beddedekens te parfumeren.

(2) Zie Nota IX.

(3) Woordelijk: „Bloemen begeerende gasten." Men herinnere zich Goethe's Mephistopheles die tegen Faust zegt: „Du sprichst ja wie Hans Liederlich, Der begehrt jede liebe Blume für sich."

(4 Zie Nota XV.

HOOFDSTUK XI.

ONZE HELD ZOEKT NAAR EENE STUDEER-KLUIS EN KOOPT ZE.

Wij zullen nu de gesprekken, welke de meesteres met hare dienstmaagden hield, niet meer aanroeren, maar nu weder eens spreken van den student, wiens hart gebroken is.

„Ik (1) heb gehoord dat het heerlijke meisje vertrokken is. Het is klaarblijkelijk, dat zij het gedaan heeft, om mijne ingewanden door die scheiding te wringen en te verscheuren. Nu er eene scheiding van roode stofwolken (2) tusschen haar en mij gekomen is, kan ik haar moeijelijk bereiken. De weg tusschen hemel en aarde is onafzienbaar en duister. Dat ik in dit leven mijne van liefde overvloeijende wenschen niet kan volgen, is stellig omdat ik in een vorig leven goddeloos geweest ben (3). Overdag ben ik bedroefd en beschouw den blaauwen hemel (4) en wanneer de nacht gekomen is, zit ik tegenover mijne zilveren lamp te weenen. Mijn frisch gelaat is, door deze schoonheid, mager geworden en ik heb de blaauwe lamp (5) en de geele papierrollen terzijde gesteld. In mijne droomen denk ik aan haar, in mijnen slaap houden zich mijne gedachten met haar bezig, zoodat ik geheel en al van mijne streek ben. Voortdurend wentel ik mij gekleed en al heen en weder, maar hoe ik denk en peins, ik vind geen middel om mijne hartewenschen te bereiken. Ik moet dus trachten uittevinden, waar dit meisje woont." Hij ondervroeg de bedienden en slaven van Mevrouw Yao en allen antwoordden: „Zij woont te *Tsou-kien-fang* in het paleis van den heer Yang."

Hij kleedde zich aan en ging naar haar zoeken, maar hij zag slechts het diepe paleis van den gestrengen Heer; meisjes echter, zag hij er niet. Het erf was groot en diep, maar menschen zag hij er niet. Wie kon daar voor hem eenen brief in het vrouwenvertrek bezorgen? Vervuld met de gedachten waar of zij toch mogt zijn, liep hij langs het gebouw heen en weder en zag toen naast het paleis een ledig huis staan, waarvan de roode deur potdigtgesloten was en dat aan de naburige muur raakte. Hij beval terstond zijnen knecht om navraag te doen en deze bragt tot antwoord terug, dat het huis te koop was; dat het van binnen even groot en ruim was als het paleis van *Yang* en dat er een tuin met eenen vijver achter was. Toen de student Liang dit hoorde was hij zeer verheugd: „Deze plaats is bepaald nabij Kwang-han (6) en ik heb nu eenen weg naar den Tooverberg om de nimf te ontmoeten (7) en kan den zoeten droom van Kao-tang herhalen (8)." Naar zijn huis teruggekeerd, beval hij zijnen bediende om

---

(1) Yih-tsang spreekt.

(2) De stof dien een wagen of de voeten der palanquindragers achter zich laten en die eene scheidsmuur tusschen de vertrekkenden en achtergeblevenen vormt.

(3) Zie Nota XVI.

(4) De hemel wordt in 13 lagen verdeeld. De eerste laag heet Pi-lo: „De jaspis wolken."

(5) Een tinnen lampstandaard, waarop een schoteltje met olie staat, met een pitje er in.

(6) Zie Nota XI.

(7) en (8) Zie Nota X.

terstond het nadere te gaan vernemen: „Zoo ik eenen bovennatuurlijken weg kon vinden om in het geurige boudoir te komen, dan zouden mij duizend goudstukken voor den eigenaar niet te veel zijn." Hij gaf toen last aan eenen kundigen architect om het te repareren en er eene studeerkluis van te maken. Den achtertuin moest hij fraai en prachtig maken; ten westen moest hij eene plaats inrigten voor bloemen, die 's avonds hare geuren verspreiden; terwijl hij om de verschillende bloemen eene kronkelende leuning moest plaatsen, langs welke de oostewind den geur er van kon geleiden. Aan de noordzijde moest hij een lentepriëel bouwen en aan weêrskanten duizenderlei soorten van befaamde bloemen planten. Het beekje moest zich naar den vischvijver slingeren. De vijver voor de glanzendschubbigen, [1] die vooraan gelegen was, moest hij in de rondte beplanten met treurwilgen en roode en welriekende witte lotusbloemen [2]. Een „wolkzigt" paviljoen moest hij ten oosten bouwen, zoodanig dat de olmen den glans der bontkleurige wolken verborgen. Rood bamboe en perzikken moesten aan weêrskanten er van staan. Wanneer men eene vermiljoen roode leuning omboog, moest men in eene met geuren vervulde zaal komen. Vóór die zaal moesten verscheidene zeldzame bloemen en planten geplaatst en aan weêrskanten er van moesten fraaije rotsblokken en bloemen in potten, gezet worden; terwijl hij ten zuiden een amandelbloemen priëel moest zetten. Dag en nacht zonder ophouden verwde men de leuning bontkleurig; merkwaardig gevormde steenen werden opeengehoopt, om een bergachtig landschap te vormen; terwijl hij er ook kostbare vogels en zeldzame dieren in liet vrijloopen en rondvliegen. Het landschap deed niet onder voor dat van een feënverblijf; terwijl het uitzigt er fraaijer was dan in het paleis Kwang-han [3].

HOOFDSTUK XII.

LIANG MAAKT EENE VISITE EN RIJMT OP EEN VERSJE.

De student Liang nam afscheid van zijne tante en bragt zijne bagaadje over. Hij nam zijnen neef ook naar de studeerkluis mede. Toen de twee neven in de nieuwe studeerkamer gekomen waren, zeide Yih-tsang tegen zijnen neef:

„Hier naastaan woont uw oom, de generaal-majoor *Yang* en tusschen mijne studeerkluis en zijn huis staat slechts een witte muur. Ik moet er dus eigenlijk belet vragen en mijnen naam aandienen en ik hoop, dat gij mij naar de bibliotheek zult verzellen [4]." De student

(1) De goudvisschen.

(2) De roode lotus riekt niet.

(3) Zie Nota XI.

(4) Bij rijke particulieren of bij geleerden is de bibliotheek gewoonlijk de receptiezaal voor bezoekers.

Yao stemde met vreugde in alles toe en Liang stuurde hunne visitekaartjes naar den salon. De heer Yang, de visitekaartjes gezien hebbende, liet vragen of de twee uitstekende jongelieden zoo goed zouden willen zijn van binnen te komen. De twee studenten stapten vooruit en maakten hunne buiging. Nadat zij wat fijne thee gedronken hadden, begonnen zij het gesprek. De student Yao boog en sprak aldus: „Mag ik u verzoeken, oom! om oplettend te luisteren. Mijn waarde broeder ([1]) *Liang* is mijn echte neef, wiens vader rijkskanselier te Ou-kiang is. Daar hij vlijtig studeren wilde, zoo zocht hij eene stille en rustige plaats en heeft nu aan gene zijde van den muur eene nieuwe studeerkluis gebouwd, waar ik ook met hem ga inwonen. Wij zijn nu opzettelijk hier gekomen om u onze opwachting te maken." De student Liang maakte opgeruimd eene buiging en zeide: „Uw buurman heeft een huis gebouwd, om op het overschietende van uwen glans te teeren en, zoo mijn gering persoontje het voordeel van uwe lessen kan verkrijgen, zal ik uwe goedheid mijn geheele leven niet durven vergeten." De oude heer antwoordde glimlagchende: „Uw waarde vader was een academie vriend van mij. In onze jonge jaren gingen wij als broeders zamen om en hebben te zamen ons eerste examen gedaan. In het jaar Sin-mao ([2]) is uw geeerde vader op de lijst der gepromoveerden gekomen ([3]); maar daar ik niet door het examen kwam en mijn opstel verworpen werd, smeet ik alle mijne poëtische en prozaische boeken in het water en ging aan het paardrijden, boogschieten en aan de krijgsexercitien. Gelukkig behaalde ik den hoogsten graad en kreeg eene militaire betrekking. Ik werd tot luitenant-kolonel bevorderd en kreeg het kommandement over de provincie Tche-kiang. Plotseling werd uw doorluchtige vader rijkskanselier en ik werd door zijne aanbeveling generaal-majoor in het zuiden. Heden morgen nu ontmoet ik gelukkig zijnen waarden zoon en ik verzeker u, dat ik de vriendschap, die tusschen onze familien bestaat, niet vergeten heb." Hij gaf toen last om op de koepel „Golfzigt" een goed maal aanterigten. „Ik moet met u een beetje gemeenzamer spreken," zeide hij. De studenten stonden beiden op en gingen den tuin in, waar zij befaamde bloemen, sierlijk bamboe en zijdenbladige wilgen zagen. De vijver, de koepel, het paviljoen en de kioske waren fraai en bont. Op de koepel „Golfzigt" zagen zij ook een versje, hetwelk pas op een vel gebloemd briefpapier geschreven was; het was een kunststuk van schrijfkunst en op den witten muur geplakt. Een sierlijk penseel had de wilgen bij den vijver beschreven. De twee studenten traden nader en bekeken het oplettend.

„Wie heeft deze treurwilgen bij den vijver geplant?
„Als het voorjaar nadert, dan zullen de vliegende katjes het water beroeren.
„De blaauwachtige wilgen staan niet aan de beek geplant en bekommeren zich dus niet met het afscheid nemen der menschenkinderen ([4])."

De oude heer stond er bij te glimlagchen: „Hoe kunt gij dit prul met eenen lach verwaardigen. Dit versje is van de pen mijner dochter. De rijm deugt niet en het vormt

---

([1]) In China noemen kennissen of vrienden elkander zeer dikwijls broeders.
([2]) Zie Nota XVII.
([3]) Zie Nota XVIII.
([4]) Zie Nota XIX.

geenen zin, maar gelukkig heb ik hier eenen talentvollen jongman in dezen kleinen tuin, die mijne struiken, bloemen en boomen door zijne tegenwoordigheid verheerlijkt. Mag ik u bidden eenige volzinnen van uwe fraaije pen achter te laten? Flora zal bekoorlijker worden en op zulk eenen talentvollen jongeling steunen." De student Liang lagchte en antwoordde: „Ik botterik heb nog geen tijd gehad om de poézij te bestuderen."

De oude heer antwoordde hem: „Zoek geene uitvlugten. Ik heb al lang gehoord, dat uw fraaije stijl die van alle studenten overtreft."

Hij riep toen een dienstmeisje en zeide haar het volgende: „De weg door den tuin naar de studeerkluis aan gene zijde van den muur is te lang. Het boudoir van de jufvrouw is digter bij, haal eens gaauw eenige velletjes gebloemd briefpapier van daar." Nadat zij penseel en inkt in den koepel gebragt had, nam de student Liang het penseel op en dacht heimelijk aldus: „Mijne ingewanden zijn vervuld met droefheid en niemand kan het in het boudoir overbrieven; maar wacht, ik zal in mijn gedicht onze scheiding beklagen en het goddelijke meisje door liefde trachten te bewegen. Misschien zal zij in het boudoir te weten komen, hoe het met mijn hart staat en dat ik wensch, dat zij de eksterbrug [1] overkome en naar Niou-lang ga. Hij rijmde toen op het vers door de jufvrouw gemaakt en schreef over de wilgen een nieuw vers, van een paar regels lang.

„Ik heb hooren zeggen, dat als de lentewind over den groenen vijver waait, de buigzame en wuivende takken der wilgen het stille water bewegen.

„De verstverwijderden weten dat, zoo zij binnen eene roode deur geplant zijn, zij niets van de scheiding tusschen menschenkinderen weten kunnen."

De oude heer prees het door hem gemaakte gedicht zeer en plakte het naast het andere vel op den witten muur. Op de tafel bleven nog twee velletjes briefpapier liggen. De student Liang nam ze heimelijk mede naar buiten, zeggende dat hij de omheining eens wilde rondloopen, om het landschap eens te bekijken. Maar de oude heer verzocht hem aan een collation deel te nemen. Op de koepel „Golfzigt" bragten zij elkander den beker toe en dronken tot dat de roode schijf plaats gemaakt had voor den avond. De twee studenten namen smoordronken afscheid en de oude heer deed hen tot aan de groote deur uitgeleide. De student nam toen ook afscheid en ging naar zijn huis terug; terwijl Liang alleen naar den bloementuin terugkeerde.

HOOFDSTUK XIII.

GEDACHTEN AAN HAAR NA DE TERUGKOMST IN ZIJNE STUDEERKLUIS.

Naar zijne kamer teruggekeerd zijnde, opende hij het venster en bekeek de heldere maan.

---

[1] Zie Nota I.

Hij zag dat *Tchang-ngo* bijna vol was (1). „Ik jeugdige ben alleen om een roodwangig meisje naar ziel en hart gek geworden. Het is wel een half jaar geleden, sedert ik van mijne schoone jufvrouw gescheiden ben; haar boudoir is zoo veraf als een geheel hemelregioen; hare roode deur is digtgesloten en zij is onzigtbaar. Mijne ingewanden zijn door het denken verscheurd, mijne oogen doen zeer van het uitkijken! Had ik van te voren geweten, dat mijn lot zoo ellendig zoude zijn en wij niet voor elkander gepredestineerd waren, dan zoude ik niet op dezen twistappel gestooten zijn en nu niet behoeven te smachten. Wanneer zal ik kunnen ophouden met aan deze jufvrouw te denken? Steeds wellen mijne gedachten wederom op en mijne beenderen zijn pijnlijk aangedaan. Heden morgen heb ik op de koepel een vers gemaakt en twee velletjes briefpapier in mijne mouwen mede genomen. Laat ik ze bij het venster voor den dag halen en bekijken. Het papier is welriekend en met frissche bonte kleuren versierd. Welk een begaafd meisje is er in dat boudoir! Haar geurige naam is niet ten onregte Yao-sien (2). Ik ben als iemand, die eene nimf ontmoet heeft, maar helaas! eene wolkenlaag scheidt mij van dit bevallige en schoone wezen." Hij hield het briefpapier vast in de hand geklemd en liet het niet los. Aan wien zoude hij zijne overstelpende droefheid vertellen? Met een verwond hart, riep hij weenende uit: „Jufvrouw Yao-sien! Door u verlies ik mijn leven en zal in dezen tuin sterven!" Ongemerkt had hij lang zitten denken. De koele wind, vlaag op vlaag waaijende, joeg hem eene koude rilling over het lijf. Hij keerde naar bed terug om er de eeuwigdurende nacht in doortebrengen. Het raam had hij digt gestooten, zonder zich om den maneschijn te bekommeren.

HOOFDSTUK XIV.

DE MEESTERES EN HARE KAMENIERS LEZEN HET GEDICHT.

Laten wij niet meer spreken over het bittere hartzeer van den student Liang. Yao-sien, vroeg opgestaan zijnde, ging naar buiten naar de bloemen toe. Toen de meesteres en hare kameniers de koepel „Golfzigt" op gegaan waren, zagen zij op den witten muur een briefpapiertje. De jufvrouw liep er heen en las het hard op. Youn-hiang en Pi-youe zeiden daarop: „Jufvrouw! wie heeft dat nieuwe vers gemaakt en het op den witten muur geplakt? Het is het schrift niet van den ouden heer en hoe komt het, dat het uw briefpapier is?" Yao-sien zeide lagchende tegen Youn-hiang: „Gisteren heeft het dienstmeisje het mij verteld. Hier naastaan is eene nieuwe studeerkluis gebouwd. De bewoner er van is gisteren in de voorhal eene visite komen maken. Hij zeide, dat hij een neef van Yao was. Papa heeft hem in den achtertuin te drinken gehou-

---

(1) Tchang-ngo „Diana" staat hier figuurlijk voor de maan.

(2) Edelsteenen nimf.

den en ik denk, dat hij hem gevraagd zal hebben het landschap te bezingen. Daarom stuurde hij het dienstmeisje naar mij toe, om briefpapier te vragen. Nu zie ik ter zijde van het vers zijnen naam, Liang, geschreven. Elke zinsnede in zijn vers heeft op mij betrekking. Hij heeft op mijnen lofzang op de wilgenboomen gerijmd en zegt, dat ik mij in mijn diep boudoir niet om de smart der gescheidenen bekommer. Ik geloof, dat de verliefdheid van den student Liang zijnen mond dwaas en gek gemaakt heeft. Hij gebruikt nu allerlei listige hinderlagen en is naast onze deur komen wonen." Pi-youe trad vooruit en riep: „Jufvrouw! zijt gij ook misschien voor elkander gepredestineerd? Op den witten muur zijn een paar mooije verzen geschreven. Een talentvolle jongeling en eene schoone maagd staan aan elkander gelijk."

Jufvrouw Yao-sien beknorde haar zachtjes: „Wie heeft u toch zulke dingen wijsgemaakt? Men mag in het diepe boudoir geenen zwervenden geest aanhalen. Wie mag de nimf in de maan (1) aanschouwen? Hoeveel verhalen bestaan er niet, sinds de oudste tijden, van verboden genoegens, die de maatschappelijke banden en deugden verwoest hebben en welke men ons sinds duizende jaren overleverd heeft. Wij beiden zijn maagden en mogen stellig niet aan deze dingen denken. Wij mogen niet toelaten, dat drijvende wolken, de in het luchtruim staande maan bedekken, maar wij moeten maken, dat de heldere weerkaatsing berg en stroom kunne beschijnen." Zij keerde toen om en ging met haar dienstmeisje terug. Maar een oud spreekwoord zegt: „Muren hebben ooren (2)!"

HOOFDSTUK XV.

DE HEER YANG MAAKT EENE CONTRAVISITE.

Wij zullen nu wat wachten met te vertellen, hoe het begaafde meisje naar haar boudoir terugkeerde.

De student Liang was vroeg opgestaan en stond aan het raam, bij zich zelven denkende, dat de heer Yang stellig dien dag eene contravisite zoude maken. Hij gelastte dus zijnen bediende een collation klaartezetten en stuurde iemand om den jongen heer Yao te inviteren; terwijl hij den tuin ook helder en schoon liet aanvegen. Tegen den namiddag kwam de goede gast ook inderdaad aan. De twee studenten gingen hem te gemoet en leidden hem de gezelschapszaal in. Nadat zij thee gedronken hadden, verzochten zij hem om naar het park te gaan. Op de koepel „de Avondgeuren" stond een groot collation klaar. Zij hielden daar een lang gesprek met elkander, zoodat hunne vriendschap steeds inniger werd. De oude heer zeide glimlagchende tegen den student: „Waarde neef, zijt gij reeds verloofd? Wanneer zult gij eene bevallige vrouw

(1) Diana. Yao-sien noemt zich zelve hier de kuische Luna.

(2) Woordelijk: „Aan de andere zijde van den muur zijn ooren.

het gouden huis inleiden (1)?" De student antwoordde: „Ik ben nog niet verloofd, want ik heb tot nog toe slechts naar faam en roem gesmacht." De heer Yang had al lust om hem aan zich door een huwelijk te verbinden, maar hij durfde er niet zoo dadelijk van te gaan spreken. Hij vatte wederom het woord op en zeide: „Mijnheer Liang! aan gene zijde van den muur is mijn tuin; gij komt al bij mij in huis als een zoon of neef, dus is er niets tegen, dat de twee tuinen met elkander gemeenschap hebben. Maak de communicatiedeur open, die op het kleine pad uitkomt en, zoo ge soms tijd hebt, steek dan naar mijnen tuin over. Zoo behoeven wij niet van elkander afgesloten te zijn en het zal dan zijn als waren wij in een klein aardsch paradijs (2)." Het hart van Liang werd met vreugde vervuld. Hij vreesde slechts, dat de volgende dag misschien eene ommekeer mogt te weeg brengen en dacht dus: „Ik zal gebruik maken van de gelegenheid, dat de zuidzaal nog niet in orde is en spoedig eenen metselaar roepen om in den achtertuin, de communicatiedeur naar het erf van den heer Yang, door te laten slaan; dan kan de lentewind de jaspisperzikken bereiken (3)."

HOOFDSTUK XVI.

DE ECHTGENOTEN WENSCHEN EENEN SCHOONZOON.

Nadat de oude heer gedronken had, nam hij afscheid van de jongelieden en keerde naar huis terug, waar hij tegen zijne vrouw zeide: „Wat voor uitstekende talenten bezit die candidaat Liang. Hij zal stellig nog eens bij den keizer komen. Ik zoude hem van hartegraag tot schoonzoon willen hebben, maar hoe zal ik het aanleggen, dat hij het roode blad naar mijnen zaal zal doen toekomen (4)?" Zijne vrouw antwoordde hem: „Zij vormen een goed paar. Zijn vader is rijksminister en een uitstekend man. Als er soms eene goede kans is, laat dan een woordje vallen, opdat hij den koppelaar kan sturen om haar te vragen. Onze harte-wenschen kunnen dan vervuld worden." De oude heer zeide weder tegen zijne vrouw: „Zijn tuin is zeer groot en uitgestrekt en er zijn honderde zeldzame bloemen in; de communicatiedeur is doorgeslagen en ik zal, als de dagen lengen, in mijnen vrijen tijd zijnen tuin bezoeken. Die jongen is bepaald zoo hartelijk als ware hij mijn eigen zoon of neef en de conversatie en het gekscheren met dien jongman zullen mijne laatste levensjaren vervrolijken.

---

(1) Zie Nota XX.

(2) Dit zoude men kunnen noemen: „Eene slang in huis halen om de kuikens opteëten." — Noot van den Chineschen commentaar.

(3) Er was oorspronkelijk eene communicatiedeur, die echter toegemetseld was, en welke Liang nu wederom liet doorslaan.

(4) Zie Nota XXI.

HOOFDSTUK XVII.

ONZE HELD ONTMOET DE KAMENIER EN OPENBAART ZIJNE LIEFDE.

Spreken wij nu niet meer over de begeerte van de echtgenoten naar eenen schoonzoon, maar laten wij liever weder eens spreken over alle die bevalligheden van het boudoir. Youn-hiang, des morgens opgestaan zijnde, ging, gehoorzaam aan den last harer meesteres, naar den tuin om chloranthus-bloemen te plukken. De morgennevel maakte de kleuren der boomen nog onduidelijk en verborg ze voor het oog. In de hoogte kweelden de vogeltjes en loofden den helderen hemel. Zij wendde zich naar de oostelijke heining en sloeg een kronkelend pad in. In de verte zag zij eene dubbele roode deur in den muur. Met verhaastte schreden liep zij verder, om die nader te bekijken. Door die deur heen kwam men onder lommerrijke wilgen. Youn-hiang stond stil en dacht bij zich zelven: „Men zegt, dat aan gene zijde van den scheidsmuur een nieuwe tuin is aangelegd en dat er in dien muur ook eene communicatiedeur gemaakt is om er in te komen.” Zij verhaastte toen hare kleine voetjes en ging er heen. Inderdaad zag zij prachtige bloemen, die den weg verborgen; het herfstwater in den vijver weêrkaatste de uitgebloeide lotusbloemen en duizende wilgentakken hingen neder en dansten in den wind. In de verte zag zij eenen wandelaar zich stom en droevig in de schaduw der wilgen nederzetten. Liefdesoverpeinzingen hadden zijne wenkbraauwen doen zamentrekken. Het was inderdaad de student Liang, die onder de treurwilg zat. Hij ligte het hoofd op en zag eene bevallige vrouw. Daar zij vroeg was opgestaan, was haar haar nog niet opgemaakt [1]. In hare handen hield zij chloranthusbloemen en zij was nog jeugdig. Hij herinnerde zich toen, dat hij haar onder de schaduw der bloemen ontmoet had. Zij was het, die met hare meesteres damspeelde. Bij het maanlicht had hij haar niet naauwkeurig kunnen bekijken, en nu hij haar heden bij de bloemen ontmoette, werd zijn hart wederom bedroefd: „Ik spreek er niet van, dat Yao-sien mijne smart veroorzaakt heeft, daar dit bevallige dienstmeisje mij zelfs gek gemaakt heeft. Nu zij mij ziet aankomen, keert zij haastig om en haar zijden kleed wordt door den wind naar het westen toe geblazen.” Met snelle schreden liep hij naar haar toe en hield haar haastig tegen: „Wat scheelt er toch aan, dat gij zoo hardvochtig zijt, nu gij mij ontmoet? Sedert dat ik de jufvrouw bij het damspel ontmoet heb, smacht mijn hart naar de nimf in de maan [2]. Wie heeft medelijden met mij, wiens vleesch en been om die juffer vermagerd is? Ik denk niet aan eten of drinken en ik kan niet meer slapen! Breng deze woorden voor mij aan uwe meesteres in het boudoir over. Mijne ingewanden zijn uiteengereten en ik hoop op medelijden! Omdat ik de liefde die ik bij die bloemen en dien maneschijn heb opgevat, niet kon verzaken, ben ik vol van hartzeer nabij dit huis komen wonen. Wanneer men in het boudoir geen medelijden met mijne ellende heeft, dan zal ik,

---

(1) Woordel: „de wolkharen.” De twee haarvleugels aan weêrskanten van het hoofd eener Chinesche vrouw, heeten Youn-pin — wolkhaar.

(2) Zie Nota VII.

bedrogene! in dezen tuin sterven." Youn-hiang bedwong eenen glimlach en zeide met eene welluidende stem: „Wie zou onbehoorlijk in het boudoir durven spreken? Mijne meesteres is een engel van Yao-tchi (1). Zij heeft geene enkele lage gedachte en hunkert niet naar ongeoorloofde dingen. Ik raad u aan om niet over losbandige dingen te praten. Wie zoude zulk eene boodschap het geschilderde scherm (2) durven binnenbrengen?" De student Liang dit hoorende, was als dronken. Stil stortte hij eenige pareltranen en zeide wederom: „Te oordeelen naar hetgeen gij mij daar zegt, kan het u niet schelen, dat ik mijn ellendig leven een half jaar lang heb voortgesleept. Hoe jammer dat mijne liefde ongedeeld als die van het water is!" Hij loosde eenen grooten zucht en riep uit: „O God! O God!" Met zijnen zijden jas veegde hij heimelijk de tranen van zijne wangen af, liet het hoofd zakken en stortte op de kronkelende leuning neder.

Youn-hiang had van nature een week hart en zij vond, dat de liefde van den student Liang medelijdenswaardig was. Met eene liefelijke stem riep zij: „Mijnheer Liang! waarom smacht gij aldus? Er zijn immers zoovele roodwangige meisjes in de wereld; waarom blijft gij toch zoo halsstarrig aan jufvrouw Yao-sien denken?" Yih-tsang loosde eenen zwaren zucht en zeide tegen de kamenier: „Ik zal u de oorzaak mijner liefde naauwkeurig vertellen. Toen ik bij het lamplicht uwe schoone meesteres ontmoette, heeft zij door haren lach deze liefde bij mij verwekt. Wie kan vergeleken worden bij dit maanvolle en bloemenkleurige gezigtje? Daarom getroostte ik mij moeite en ellende om bij haar te komen. Met inspanning van alle veerkracht mijns harten ben ik tot hier gekomen en ik heb mijne heldere oogen gescherpt om haar te ontmoeten. Uwe goddelijke meesteres te ontmoeten is het geluk van mijne drie levens (3)! Ik wilde u slechts lastig vallen om mijne hartszaak aan uwe meesteres te vertellen en ik dacht niet dat gij, nu ik u ontmoet heb, zulke liefdelooze taal zoudt gesproken hebben. Mijne liefdesdroomen kunnen niet vervuld worden; ik kan den huwelijksband niet vereenigen en zal dus niet in het leven blijven om haar te zien. Ga terug en begroet uwe meesteres; zeg haar, dat zij de oorzaak is, dat een mensch met een gebroken hart smacht. Ik kan moeijelijk de geslotene dubbele deur binnenkomen en ik, bedrogene! zal naast de jaspisperzikken sterven (4)." Youn-hiang zeide weder tegen den student: „Gij moogt niet om eene bevallige vrouw uw jeugdig leven bederven. Ik vind ook dat gij zeer ongelukkig zijt, zoo den geheelen dag tegen de bloemen te zitten treuren. Ik zal trachten eens voor u uittehooren en te polsen of het hart mijner meesteres hardvochtig is. Misschien is het voor u niet hard en de wolken zullen dan, op den wind gedragen, in het hemelruim gedreven worden (5). Maar

(1) Yao-tchi — jaspis vijver — is een meertje in het feënland. De nimf er van heette Si-wang-mou.

(2) Een scherm dat voor de deur der kamer hangt, dat licht en lucht binnenlaat en toch tevens de blikken der nieuwsgierigen afhoudt.

(3) De Chinezen gelooven in de zielsverhuizing. De drie levens zijn: het voorafgegane, tegenwoordige en toekomstige leven.

(4) Zie Nota XII.

(5) Yao-sien „wolk", door Liang „wind" gedragen, zal gelukkig zijn.

als de visch in de stille nacht en in het koele water niet aanbijten wil (1), dan zijn de fraaije jongeling en het schoone meisje niet voor elkander gepredestineerd. Gij moet dan maar uwe gedachten zamenpakken en terugkeeren, want het is dan even nutteloos als de bloemen, die zich in het stroomende water laten vallen (2). Toen de student Liang deze woorden van Youn-hiang hoorde, werd zijn geheele gelaat met eenen glans van vergenoegen bedekt; terwijl hij in uitbundige blijdschap uitriep: „Ik dank u hartelijk waarde juffer en ben gelukkig, dat gij zoo welwillend zijt. Wanneer er een vrolijk antwoord van het boudoir komt, dan zal uwe goedheid, juffer! grooter dan die van den hemel zijn en dan zal ik den huidigen dag niet vergeten, voor en aleer mijn ligchaam tot stof zal zijn vergaan. Mijne gedachten niet meester, hoop ik op medelijden.” Nadat Youn-hiang zijnen last gehoord had, keerde zij haastig om. Zij wenschte den student goeden dag en sloeg de wilgenlaan in. Toen de student Liang zag, dat zij wegging, liep hij haar eenige stappen na en zeide tegen de schoone: „Ik heb vergeten uwen naam en voornaam te vragen en hoeveel schoonheden er in het boudoir zijn.” Youn-hiang, zijne woorden hoorende, zeide glimlagchende tot den jongeling: „Mijn naam is Youn-hiang en wij zijn met ons achten bij de jufvrouw; maar Pi-youe en ik zijn reeds tien jaren bij haar in het boudoir. In al dien tijd hebben wij haar nog niet verlaten; want het is moeijelijk om op aarde zulk eene uitstekende meesteres te vinden. Wij zijn van jongs af vertrouwelijk als zusters. Dagelijks zijn wij in den tuin en luchtig en vrolijk als nimfen.” Nadat zij dit gezegd had, ging zij de communicatiedeur door. Langs de schaduw der bloemen zwenkte zij heen en weder; terwijl zij hare gulden leliën opligte (3).

HOOFDSTUK XVIII.

DE LIEFDE WORDT IN HET BOUDOIR BEKEND.

Toen Youn-hiang naar de toiletkamer geloopen was en hare meesteres goeden dag gewenscht had, zaten de cicaden reeds aan de bloemstengels. (4) Yao-sien zeide dadelijk tot Youn-hiang: „De lucht was nog donker toen gij in den tuin gingt en gij komt eerst terug nu de zon de balustrade beschijnt; waarom zijt gij zoo lang in den tuin gebleven?” Youn-hiang vertelde aan hare meesteres het volgende: „Ik ben, gehoorzaam aan uwe bevelen, den tuin ingegaan. Ik zag er eene communicatiedeur, die naar eenen naburigen tuin leidde en ben er bedeesd heen gegaan. Het was eene nieuwe studeerkluis. Langs den weg waren welriekende bloemen en de vogeltjes sjirpten en zongen. Onder de lommer van eenen wilgenboom zag ik eenen minnenden jongeling, die sprakeloos bij de bloemen zat en heimelijk weende. Toen hij mij onder de

---

(1) De chinezen beweren dat de visschen in stille nachten en als het water koud is, niet aanbijten willen.

(2) Zie nota 3 aan den voet van pag. 4.

(3) De chinesche vrouwen hebben door hare verkreupelde voetjes eenen waggelenden gang, dien de Chinezen dichterlijk met eenen, door den wind bewogenen, wilg vergelijken.

(4) Het was dus reeds laat in den dag, daar de cicaden niet op bedaauwde stengels zitten.

wilgentakken zag aankomen, ging hij mij dadelijk zijne geheime liefde vertellen. Hij zeide mij, dat hij u bij het damspel ontmoet had en al een half jaar lang liefdesgedachten koesterde; dat zijn ellendig leven bijna wegens u verloren was gegaan; want dat hij niet om eten of drinken gaf en bijna waanzinnig was geworden. Dat hij op allerlei manieren en met honderde listen uw spoor had gezocht en er niet om gegeven had voor duizend goudstukken dien tuin te koopen. Hij hoopte dat het boudoir niet te veraf zoude zijn en dat hij met u, één van harte, honderd jaar oud mogt worden ([1]). Ik antwoordde hem, dat gij rein als ijs en zuiver als jaspis waart en niet dulden mogt, dat zijne liefdesdroomen uwen eenzamen slaap stoorden. Toen hij mijne woorden hoorde, werd zijn hart beklemd en ronde pareltranen bevochtigden de bloemen. Hij zeide: mijn zwak leven gaat ter wille van deze schoonheid verloren en mijne tengere beenderen ([2]) zullen naast den witten muur begraven worden. Zijne woorden waren hartverscheurend en ik kon ze niet aanhooren. Wie het aanzag, moest in zijn hart bewogen worden. Ik herinner mij nog het voorval bij de lamp. Toen was zijn schoon gelaat nog natuurlijk. Sinds heeft hij bittere liefdesgedachten gehad, zoodat nu zijn gelaat half ingevallen is. Ik vrees slechts dat die teederminnende uit overgroote liefde sterven zal en het is slechts jammer, dat deze jongeling zulk een losbol is." Toen Yao-sien deze hartroerende woorden hoorde, stond zij met een bedroefd gelaat, zwijgend, op. Na eenige oogenblikken in gedachten verzonken te zijn geweest, opende zij haren liefelijken mond en zeide: „Zijne diepe liefde heb ik uit het briefpapier bespeurd, maar ik wist toen niet, dat zijne droefheid diep als de zee was. Jongelingen verliezen spoedig hunne geestkracht. Ik bedenk daar, dat zijn vader minister aan het hof is. Zijne talenten en zijn voorkomen zijn even als die van de mannen der oudheid; men kan ze vergelijken bij eenen gouden tak met jaspisbladeren. Waarom toch zijn de menschen zoo door de liefde verstrikt en in banden geslagen? Hij moest eenen koppelaar sturen om mij te vragen, dan zoude hij zich niet kunnen bedroeven, dat de maan niet vol wordt." Met onderdrukte stem riep zij zacht: „Youn-hiang! over deze zaken mogen wij eigenlijk niet spreken, maar wij zijn als zusters in dit boudoir en er is bovendien niet een dienstmeisje bij ons. Toen ik u zijne hartsdroefenis hoorde vertellen, kreeg ik medelijden met zijne menigvuldige smarten en daarom heb ik geleidelijk eene geheele menigte dwaasheden gezegd. Houd het voor u en laat er niets van uitlekken." De meesteres en hare kamenier hadden nog niet alles zamen besproken, toen mevrouw de jufvrouw verzocht om in de zaal te komen. Yao-sien stond op en verliet het welriekende boudoir. Het dienstmeisje volgde haar met snelle schreden.

HOOFDSTUK XIX.

LIANG ONTMOET YOUN-HIANG WEDER.

Laten wij de gesprekken van de bewoonsters van het boudoir niet meer aanraken, maar wederom

([1]) d. i: Mogt trouwen.

([2]) Woordelijk: mijne perzikbloemen beenderen.

iets vertellen van den student Liang, in den tuin naastaan. Nadat hij van Youn-hiang afscheid genomen had, ging hij bedroefd en treurig naar zijne studeerkluis terug: „Alhoewel ik juffer Youn-hiang ontmoet heb en zij mij beloofd heeft hare meesteres in het geurige boudoir te polsen, zoo vrees ik echter, dat deze schoone vrouw hartstogteloos zal zijn en niet zal willen weten, dat ik, alléén slapende, ongelukkig ben. Ik vrees ook dat Youn-hiang eene listige bedriegster is, die iemand smachten, hopen en zich de oogen uitkijken laat (1). In beweging of rust denk ik er steeds aan en mijne droefheid vermeerdert. Ik sla mijne armen om mijne knieën en zucht diep, maar wie heeft medelijden met mij? Die alles is alleen door eene op eene bloem gelijkende maagd gekomen. Mijn gelaat vermagert en valt in en mijn jeugdig leven is bedorven. In den beginne zeide ik, dat het goed zoude zijn, zoo ik haar maar ontmoette; wie had kunnen denken, dat die ontmoeting mij zoo vele tranen zoude doen storten. Hoe kan ik deze hartszaak onderdrukken?" Hij schikte zijne kleêren teregt en wandelde den tuin in. Hij keek ver onder de lommer der wilgen uit, maar zag niemand. De terugkeerende kraaijen schaarden zich bijeen, en de avond daalde. Hij sloeg den naastaan gelegenen tuin in en wandelde tusschen de bloemen. Kwijnend en moedeloos leunde hij voorover gebogen op de kronkelende leuning en zag naar het roode bamboe, dat zich in den wind bewoog en naar de vogeltjes, die in koor zongen. Een zijden japon schitterde tusschen de bloemen en hij zag in de verte iemand met bevallige schreden wandelen. Het was inderdaad Youn-hiang, die den tuin ingekomen was. De student Liang, de kamenier ziende aankomen, riep uit: „Beste juffer!" — Zijne vreugde was hemelhoog.— „Ik denk dat gij stellig de geheime belofte komt overbrengen, dat ik heden avond de goddelijke nimf zal ontmoeten?" Youn-hiang zeide: „dat is zoo makkelijk niet. Zij heeft daar in het geheel nog niet van gesproken. Eene maagd mag niet bij eene straatdeern (2) vergeleken worden. Het hart mijner meesteres is hard als steen en ijzer en zoo gij wenscht, dat Tchang-ngo op de wereld nederdale, zoo moet gij de wolken en den nevel wegvegen, alvorens gij met haar vereenigd kunt worden (3). Toen ik gisteren van mijnheer afscheid nam, ging ik naar het sierlijke boudoir terug en heb toen met eene welsprekende tong (4) eenige duizende woorden gesproken. Ik sprak van uw hartzeer en uwe ellende; dat uw geest wegens haar gebroken was en dat gij beklagenswaardig waart. Toen mijne meesteres zag, dat mijne woorden droevig waren, ging zij met een weinig genegenheid aan u denken. Alhoewel zij haar hart nog niet blootgelegd heeft, zoo geloof ik toch, dat zij eene heimelijke liefde voor u heeft, maar die niet bekennen wil. Als er weder eene gelegenheid is, moet er weder over gesproken worden. Wacht totdat de kans schoon is en ik zal er wederom den mond over openen. Ik zie, dat gij haastig van karakter zijt en in eens bij haar wilt komen. Maar als gij zoo doet, dan laat ik de geheele zaak varen en gij moet dan maar naar eene andere postduif (5) uitzien om uwe brief-

---

(1) Youn-hiang was aangaande den last dien de student Liang haar opgedragen had niet ongetrouw, en toch gelooft hij dat zij eene listige bedriegster is. Noot van den Chineschen commentaar.

(2) Woordelijk: „bij bloemen en gras vergeleken worden."

(3) Gij moet eerst uw examen doen. Zie Nota VII.

(4) Woordelijk: met mijne tongmessen en liplansen.

(5) Woordel: „op eene andere gans steunen. enz." De gans is de postduif van China.

jes overtebrengen." Toen Yih-tsang dit hoorde boog hij haastig: „Jufvrouw! ik smeek u mij toetestaan u iets te zeggen. Het woord *liefdesgedachte* is moeijelijk te onderdrukken. In mijne kille studeerkluis schijnen mij de dagen langer dan jaren toe. Heden morgen treft mij het geluk, dat gij medelijden met mij hebt, hetgeen inderdaad is als of een gewoon sterveling eene nimf ontmoet had. Ik vertrouwde, dat gij mij de blaauwe brug ([1]) zoudt opleiden en daarom stond ik met opgeheven hoofd tusschen de bloemen. Door de berigten, die gij heden zijt komen brengen, hebt gij eenen rampzaligen gered en weder doen herleven. Daarom heb ik er niet op gelet, dat mijne woorden haastig en achteloos waren en heb u aldus boos gemaakt en uwe wenkbraauwen doen fronsen. Mejufvrouw! gij moet de zaak tot het einde voltooijen en gij moogt niet, halverwege gekomen zijnde, mijn jeugdig leven verstooten en ongelukkig maken. Wanneer gij u niet voor deze zaak interesseren wilt, dan zal ik mijn vergruisd leven aan uwe voeten werpen."

Toen Youn-hiang dit hoorde, riep zij schaterend van het lagchen uit: „Wanneer gij sterft dan wordt ge immers een vrolijke en gelukkige geest. Op deze wereld duren de liefdesgedachten eeuwig en jaar na jaar gaat de groene lente voorbij." Al lagchende en koutende was de hemel duister geworden; zij nam dus afscheid van den student en keerde terug. Liang droeg haar nog eenige duizende zaken op, zeggende: „Gij moogt deze zaak bepaald niet laten steken. Mijn leven staat geheel in uwe hand. Als gij tijd hebt, wees dan zoo vriendelijk om in den tuin te komen." Young-hiang knikte met het hoofd en ging spoedig terug; terwijl Yih-tsang naar den oostelijken tuin terugkeerde.

HOOFDSTUK XX.

DE MEESTERES EN HARE KAMERJUFFERS BEKIJKEN DE MAAN.

Wij zullen nu geen gewag meer maken van de zaak van den jongman in den tuin, maar wij zullen nu wederom spreken over Yao-sien in het boudoir.

Het was juist in het begin van den herfst en er was een prachtige maneschijn. Zij gelastte derhalve Youn-hiang om het geschilderde deurscherm opterollen en ging toen met hare kamerjuffers op de balustrade leunen om de heldere maan te bekijken. Men zag de schijf met eene prachtige kleur in het water weêrkaatst, terwijl kleine zefierzuchtjes de sierlijke deur binnenstroomden, zoodat de schaduw der bloemen gedurig op den muur viel. Yao-sien zeide zachtjes tegen Youn-hiang: „Het voorkomen der vier jaargetijden hangt af van de luchtgesteldheid. Wij zijn al eene halve maand ver in het najaar. Er zijn in den geheelen omtrek geene wolken te bespeuren en Diana is vol. De maan staat onbeweeglijk in het rustige herfstwater en de koele westewind dartelt met het stof op de wilgenbladeren."

([1]) Zie Nota VII.

Pi-youe, die naast haar stond, vatte het woord op en zeide: „De natuur dringt ons van jaar tot jaar verder. Weldra zal de noordewind kil de sierlijke deur inblazen. De zwervelingen der wereld gaan er aan denken om meer kleêren aantedoen. Bloemen openen zich en bloemen vallen af, van jaar tot jaar. De heldere maan is herhaalde malen in het jaar vol. De groene lente der stervelingen veroudert spoedig en witte haren dringen zich aan de slapen van den mensch vooruit. Ik herinner mij eene zaak welke in de eerste maand van dit jaar gebeurd is. In een oogwenk is een groot half jaar voorbij gevlogen. In een zeker jaar had ik eene rij treurwilgen geplant. Zij waren klein en groen en reikten mij slechts tot aan de schouders. Niet lang geleden waren de takken reeds groot en lang. Ik telde eens op mijne vingers na en vond, dat het reeds verscheidene jaren geleden is. Gedurende de laatste dagen zijn zij door den westewind bestreken geworden. Hunne kleur is nu geel geworden en wat voor frischheid is er nu aan?

Ik vind, dat het menschelijk leven gelijk aan eenen treurwilg is. In de middelbare jaren is het gelijk aan het begin van den herfst. De herfst gaat voorbij, de stam verdort en de bladeren vallen af. Het gelaat droogt uit en wie heeft er medelijden mede? De groene wilg krijgt echter wederom zijne lentedagen, maar hoe kan een oud mensch wederom jong worden?"

Youn-hiang vatte ook het woord op en zeide: „Het is inderdaad gelijk aan den wind, die het gescheurde zwerk oprolt, wanneer de avond nadert. Maar laten wij liever niet er over spreken hoe de jaren en maanden den mensch tot ouderdom brengen, maar spreken wij liever over de volle maan van deze nacht. Zij beschijnt verscheidene plaatsen der wereld. Hier zitten sommigen die rood-zijden snaren bespelen; anderen naar vreugde begeerig, vermaken zich; weder anderen smachten en hunkeren gelijk de nimfen en geesten; anderen lijden droefenis en smart en zijn zonder steun. Deze zijn in gedachten verzonken en betrachten bitter en lijdend de maan; gene zijn reizigers die aan hun ouderlijk dorp denken. Zij zijn van haat vervuld dat zij vol zijnde, hen reizigers, beschijnt [1]. Anderen denken aan de afwezigen. Zij maken winterkleêren voor hen gereed, maar wie zal ze hun brengen? Er is ook eene soort van menschen, die aan iets denken 't geen zij niet te zien krijgen kunnen. In hunne droomen vliegt hun geest naar het terras van Thsou [2]; maar ontwakende, zien zij slechts de maan aan den hemel staan. Deze soort van hartzeer is inderdaad beklagenswaardig. Onder de zwervers zijn er nog, die hunne smart verstrooijen, maar zij behoeven er zich niet moeijelijk over te maken, dat hun geest na hunnen dood niet derwaarts zal snellen [3]. Andere soorten van droefenissen kan men nog verzetten, maar liefdesgedachten wegen het zwaarst en men vreest om alleen te gaan slapen. Ik geloof niet, dat Diana al de ellende der menschenkinderen weet, anders zoude zij niet op alle plaatsen vol schijnen. Men moet in het leven zoo veel mogelijk vrolijk zijn; want tel-

---

(1) De volle maan is altijd het zinnebeeld der volmaaktheid. Een man zonder vrouw, eene vrouw zonder man; een reiziger alleen, zonder zijne familie, vormen geen geheel. Er ontbreekt hun iets en zij zijn evenals de maan die nog niet vol is.

(2) Zie Nota X.

(3) Namelijk naar het terras van Thsou.

kens als de lente koomt, is men een jaar ouder. Zelfs honderd levensjaren moeten eindelijk vol worden en men kan van *Yen-wang* niet één jaar meer afsmeken (1). Vreugde en droefheid komen op haren tijd, want de tijd wacht niet voor den mensch."

Yao-sien werd door het gesprek harer kamerjuffer bedroefd en sprak in het geheel niet, terwijl duizende gewaarwordingen van toen af bij haar oprezen. Zij gelastte aan hare kamerjuffers om de maan wederom buiten te sluiten. Zij deed het gazen venster toe en wendde zich naar binnen. Zij legde de verwelkte haarbloemen af, ontdeed zich van hare geëmailleerde gouden bloemen, draaide zich om en ging alleen achter hare zijden bedgordijnen. Gedurende lange wachten (2) kon zij op hare eenzame peluw niet in slaap komen. In stilte overwoog zij hoeveel waarheid er in de woorden van Youn-hiang en Pi-youe was: „Zestien lentejaren heb ik ijdelijk geleefd en donkere haren en roode lippen blijven slechts eenige jaren bestaan. De student Liang verteert van liefde jegens mij. De kamer van den gast is kil en koud en in zijne droomen is zijn geest verward. Ik weet, dat hij tot de hartstogtelijke minnaars behoort. Hij heeft een schoon gelaat, groote talenten en is jong en welgemaakt. Als ik met hem onze wenschen kon vervullen, dan zoude het geene misdaad zijn om in dit leven met hem te trouwen (3)."

Onder hare gestikte sprei werd zij al kouder en kouder en was rusteloos; terwijl de droefheid haar de geheele nacht, tot aan den dageraad, kwelde.

HOOFDSTUK XXI.

ZIJ ONTMOETEN ELKANDER WEDEROM IN DEN TUIN.

Met eenen diepen zucht rees zij eindelijk op. Zij liet hare wang op hare hand rusten en leunde tegen het geborduurde kamerschut aan. Toen Youn-hiang hare behoorlijke zuchten hoorde, begreep zij, dat zij door het gesprek van den vorigen avond, bedroefd geworden was en sprak haar dus haastig aldus aan: „Jufvrouw! gij zijt in langen tijd niet in den tuin geweest. Onlangs is er eene nieuwe en zeldzame bloemsoort geplant. De kleur van deze bloem is prachtig en heerlijk en zij treft het oog door hare frischheid. Laten wij zamen eens aan onze lust botvieren. Er is ook in den vijver een nieuw bootje gemaakt om de lotusbloemen te plukken."

Toen Yao-sien dit hoorde, ging zij zich kammen en wasschen; zij deed echter geene gouden bloemen in het haar, maar wierp slechts een wit zijden kleed over haar rood onderkleed aan. Zoo zweefde

---

(1) zie Nota XXII.

(2) De dag wordt bij de Chinezen in wachten verdeeld. Elke wacht duurt twee van onze uren.

(3) Woordel: „Om de vereeniging van het haaropmaken tot stand te brengen." Het haar der maagd wordt op haren huwelijksdag opgemaakt.

zij heen, bekoorlijker dan Diana. Zij riep Youn-hiang om met haar medetegaan en betrad met hare gouden leliën ligt het groene frische mos.

Zij wandelden den tuin in en kwamen bij den lotusvijver, waar een ligte damp over het herfstwater lag en het bootje, waarmede men lotusbloemen plukte, voor het oog verborg. Youn-hiang riep haar toe om naar de oostkant te gaan. Zij wees op de communicatiedeur en zeide: „Jufvrouw! laten wij eens gaauw dien nieuwen tuin gaan bekijken." De jufvrouw antwoordde: „Ik ga niet, want ik ben bang, dat de student Liang daar zijn zal. Als wij hem in den tuin ontmoeten, dan kunnen wij hem moeijelijk ontkomen, want ik weet, dat hij gewoon is om den geheelen dag te minnezuchten." De kamenier antwoordde: „Het is nog vroeg en de student Liang zal nog wel in het land der droomen liggen. Laten wij er een oogenblikje in gaan dartelen, want gij zijt nog niet lang in den tuin geweest."

Yao-sien volgde den wenk van Youn-hiang en trad met ligte schreden den oostelijken tuin binnen.

Het oog werd geheel en al door de natuur vervuld en het was wel waard om er in te wandelen en er van te genieten. Het gekweel der vogeltjes vervulde de ooren. De meesteres en hare dienares wandelden op en neder, zich in het schoone landschap verlustigende. Wie had echter kunnen denken, dat de student Liang, bevreesd om alleen te blijven slapen, vroeg opgestaan was en tusschen de bloemen slenterde, waarheen zijne voeten hem droegen. De boomen waren onduidelijk door den morgennevel, die over hen hing. Toen hij iemand in den tuin lagchende hoorde spreken, liep hij haastig en verward naar de westkant toe.

Toen Yao-sien iemand hoorde aankomen, liep zij zonder zich om Youn-hiang te bekommeren haastig vooruit, zonder te bedenken, dat zij hem daardoor juist te gemoet liep. Het kwam, omdat alles nog door den nevel bedekt was en men dus niets onderscheiden kon. Hij ligte het hoofd op en zag de onnoemelijk bevallige en beminnenswaardige Yao-sien. Van te voren had hij reeds eene geheele liefdesverklaring bedacht, maar nu hij haar ontmoette kon hij geen woord spreken. Toen zijn geest wat bedaard was, begon hij aldus te spreken: „Waaraan heb ik het geluk te danken dat ik u zie? O jufvrouw! ik ben door uwe goddelijke verschijning verstomd. Voortdurend heb ik naar de maannimf (1) gehunkerd en ik dacht, dat ik uit liefde tot u zoude sterven. Hoe kon ik gerust zijn zoolang ik u nog niet ontmoet had? Nu ik u, jufvrouw! heden wederom in den tuin ontmoet, zoo geloof ik dat wij in het vorige leven voor elkander gepredestineerd zijn. O jufvrouw! liefde kan men het moeijelijkst in hare ontmoeting stuiten (2). Als men niet levenslustig is, dan doet men zijne jeugd te kort."

Yao-sien antwoordde beschaamd en verlegen: „Wij ontmoeten elkander in verdachte omstandigheden (3). Gij, mijnheer! zijt een geacht student die zich in eene koele studeerkamer,

---

(1) Tchang-ngo, de chinesche Diana, waarbij hij Yao-sien vergelijkt.

(2) Woordl: „Sneeuw, maan, wind en bloemen kan men niet beletten elkander te ontmoeten."

(3) Woordl: „Wij ontmoeten elkander onder den pruimenboom en in het meloenveld." Dit is eene toespeling op de volgende spreuk: „Zet uwen hoed niet teregt onder eenen pruimenboom, en haal uwe schoenen niet op in een meloenveld." (opdat men u niet verdenke pruimen te stelen of meloenen te plukken). De beteekenis is: Wees voorzichtig, wanneer gij u in verdachte omstandigheden bevindt.

den stijl der klassieke werken tracht eigen te maken. Ik ben eene maagd van achter het groene venster, die den geheelen dag met de naald in de hand mijne jeugdige jaren doorbreng. Het huwelijk hangt van de ouders af en het is een meisje niet geoorloofd daar over ligtvaardig te spreken. Men mag niet loszinnig aan de banden der welvoegelijkheid raken. In de eerste plaats hangen wij van onze ouders af en in de tweede plaats van den Hemel. Ik raad u aan, mijnheer! om niet zoo ijdel en ligtzinnig te spreken, maar u liever met een opregt hart aan uwen vorst en koning te wijden."

De student Liang zeide snikkende: „Schoone jufvrouw! hoe zoude ik de gestrengheid van de wetten der welvoegelijkheid niet kennen? Maar daar ik reeds mijn geheele leven aan u gedacht heb en ik nu niet met u vereenigd kan worden, zoo is mijn groene leven bedorven. Wij moeten wel is waar onze ouders volgen en gehoorzamen, maar wat staat kan men maken op de praatjes der koppelaars? In deze wereld zijn zeer vele kwellingen. Als de man dom en de vrouw knap is, dan is het inderdaad beklagenswaardig. Daarom wenschte ik gaarne een verbond te zweeren, dat onze beide harten, zoowel in de studeerkamer als in het boudoir, standvastig zullen blijven en dat, zoo ik niet met u vereenigd kan worden, ik nimmer een ander huwelijk zal aangaan."

Yao-sien zeide glimlagchende tegen den jongeling: „Alles hangt af van de predestinatie des huwelijks. Van af ouds zegt men: Is men niet voor elkander gepredestineerd, dan veroorzaakt eene onmoeting niets. Vereenigingen en scheidingen in deze wereld hangen alleen van God af."

Het hoofd opheffende, zag zij dat de zon reeds het rek met witte Camelia's bescheen. Bevreesd, dat de dienstboden in den tuin zouden komen, nam zij afscheid van hem. De student Liang keerde, met droefheid vervuld, naar zijn studeervertrek terug.

HOOFDSTUK XXII.

LIANG KLAAGT DE BLOEMEN ZIJN LEED (1).

„Wat rouwt het mij, dat ik dit fraaije meisje ontmoet heb en zooveel minnewoorden tegen haar gesproken heb. Haar hardvochtig hart bekommert er zich niet eens over, dat mijne ingewanden verscheurd zijn, maar zij heeft mij bovendien eene nieuwe smart bezorgd, die mijne wenkbraauwen doet fronsen. Hoe zwaar is de scheidingsmart nu niet!"

Hij zuchtte tegen de bloemen en zijne tranen stroomden heimelijk.

„De bloemen zijn sierlijk en overvloedig en de granaatappelen zijn rood. De bloemen zijn schoon gelijk het gelaat der jonkvrouw. De bloemen zijn echter voor oogen, maar de schoone

(1) De Commentaar zegt van dit hoofdstuk: „Dit hoofdstuk is niet zeer nieuw of rein. De rhythmus is ook eentoonig en het is juist evenals het 29ste en 31ste hoofdstuk. Het is waarschijnlijk, dat men dit hoofdstuk er later ingelascht heeft."

zie ik niet. Hoe bedroef ik mij, dat minnespijt mijn hart vervult. Aan wien zal ik het toevertrouwen, om mijne overige grieven medetedeelen! Mijn hart is gewond en ik droom steeds van hare bevallige houding, terwijl mijne oogen bloed weenen, rood als de bloemen. De bloemen zijn als zijde, de witte lotusbloemen zijn welriekend. Zij draaijen en dobberen in het water gelijk een bevallig meisje. Hoe moeijelijk is het echter de hand te steken in een water, dat slechts een duim of voet verwijderd is (1). Welk schuitje zal mij, den vreugde begeerenden jongeling, overzetten?"

Hij leunde tegen eenen treurwilg en keek met verwilderde oogen op, terwijl zijn hart bedroefd werd bij zijne overpeinzingen over de schoonheden van het herfstwater.

„Het voorkomen der bloemen gelijkt op het gazen kleed mijner beminde. De bloem, die er het schoonste uitziet, is de Mou-si (2). Ik had een takje er van uit het paleis Kwang-han (3) medegebragt, maar Tchang-ngo (4) heeft nog geen medelijden met den eenzamen gast en van de studeerkamer is nog geen weg naar de wolkenladder (5). Ik vraag mij af waar of de plaats is van waar de perzikbloesems komen (6). Houd op met mij hinderpalen in den weg te leggen! Ik begeer, dat de dubbele deur niet meer gesloten worde, opdat ik, bedroefde! spoediger in het roodbehangen boudoir kunne komen. De gezochtste der bloemen is de pioen. De naam van bloem en edelsteen is onder de menschen bekend. De menschen begeeren het schoonste van de aarde en het sierlijkste van den hemel (7). Als ik bloemen zie, dan denk ik aan het gelaat mijner jonkvrouw. Mijne ingewanden zijn reeds door het denken vernield geworden en mijne ziel en mijn geest zijn vervlogen. Zulk eene droefheid is niet uittehouden. Haar te zien is smartelijk, van haar gescheiden te zijn is ook pijnlijk. Wanneer zal mijne rouw en droefheid ophouden? Ik zie geene kans om mijne verborgene liefde te verzaken of te verstrooijen."

HOOFDSTUK XXIII.

DE GEHEIME CONFERENTIE TUSSCHEN DE MEESTERES EN HARE KAMENIER.

Laat ons niet meer spreken over hem, die zich in de studeerkamer over eene vrouw bedroeft, maar liever weder iets vertellen van de jufvrouw in haar boudoir. Van het oogenblik af aan, dat

(1) Alhoewel Yao-sien vlak bij was, kon hij haar toch niet bezitten.

(2) Mou-si, eene soort van Olea fragrans met roode bloemen, welke veel te Canton gekweekt wordt.

(3) zie Nota XI.

(4) zie Nota VII.

(5) Verg. Nota VII „De wolkenladder beklimmen" beteekend letterkundige promotie maken. Hier echter beteekent de wolkenladder, de brug naar het maanpaleis of de weg tot mingenot.

(6) zie Nota VIII.

(7) Vom Himmel fordert er die schönsten Sterne und von der Erde jede höchste Lust (Faust).

zij met hem in de lommer der bloemen gesproken had, en hij zijne verborgene liefde aan haar bekend had, was zij in eene groote moeijelijkheid. Onder de lommer der bloemen had zij immers de smart van den bedroefden zwerveling gezien en gemerkt dat zijne tranen zonder ophouden zijne kleêren bevochtigden.

„Over het algemeen schijnen de jongelieden verschrikkelijk begeerig naar verboden genoegens te zijn en deze jongeling vooral is losbandig. Ik ben eene jonge maagd en heb zulke ijdele dingen in het hart. Maar toen ik ook onlangs zijne liefde en gebaren zag en hij zijne geheele hartsliefde aan mij vertelde, heeft hij in mijn boudoir de begeerte naar genot gewekt. Elken dag ben ik herhaaldelijk bedroefd. Het ware inderdaad beter geweest, dat ik hem nooit had leeren kennen. Dan had ik voorkomen, dat zich droefheid en smart berghoog opgestapeld hadden. Men zegt, dat minnegedachten het moeijelijkst te verzaken of te verstrooijen zijn. Daaraan heeft hij het nu te danken, dat hij in zijne kille studeerkamer over zijne eenzaamheid smart lijdt. Hoe zal ik het aanleggen, om zoo lang met hem zamen te blijven, tot dat onze haren grijs worden, en aldus vermijden dat wij beiden ziek worden en den blos onzer wangen zien verbleeken. Want nu bedroeven wij ons te vergeefs over onze scheiding, en ik vrees ook dat de dienstboden mijne droefheid zullen bespeuren."

Youn-hiang begreep de dingen, die in het hart hare meesteres omgingen, trad vooruit en sprak hare meesteres aldus zachtjes aan: „Jufvrouw! uw bloeijend gelaat is stil en treurig, waarom zijn uwe wenkbraauwen (¹) gefronsd en pinkt gij heimelijk eene traan weg? Dag en nacht volgen elkander spoedig op; de jaren vliegen snel daarheen. Is de groene lente eenmaal vervlogen, dan heeft men spijt, dat zij niet meer terugkeert. Open uw hart en laat ons over vrolijker dingen spreken en die treurige zaken van den geheelen dag ter zijde stellen."

Yao-sien antwoordde hare kamenier: „stel u in mijne plaats en bedenk, dat de herfstkoude mijne dunne kleêren doordrongen heeft. De tijd is gelijk aan een stroomend water. Mijns inziens heeft elkeen gedurende zijn leven verscheidene tegenspoeden te doorstaan."

Youn-hiang van hare gemoedsgesteldheid gebruik makende, zeide tot hare meesteres: „De ouderdom dringt vooruit tot dat onze slapen grijs geworden zijn. Van af ouds zegt men dat het makkelijk is om geel goud te krijgen (²). Is de tijd eenmaal vervlogen, dan komt hij niet terug. Gij zegt dat de herfstwind kil in uw dun zijden kleed gedrongen is en dat gij dit te danken hebt aan den gast in de studeerkamer, die zijne eenzaamheid bejammert. Op dien dag toen ik u hem ontmoeten zag en hij niets anders zeide dan dat zijne ingewanden reeds twee en driemalen uiteengereten waren, was uw hart als ijzer en steen en gij begreept niet dat zijn hart gebroken was." Yao-sien ziende, dat er niemand anders aanwezig was, bekende half en half hare opregte liefde aan hare kamenier: „Wij zijn vertrouwelijk als zusters en ik zal dus trachten u mijne geheime liefde te vertellen. Denkt gij, dat ik van hout of klei ben en de liefde van eenen mensch geringschat als water? Wie begeert niet een vrolijk huwelijk aantegaan, daar zelfs nimfen wenschen te trouwen. Maar wij worden door zedigheid en welvoegelijkheid beheerscht en de schaamte is zeer wigtig, en wanneer men ons aanspreekt moeten wij be-

(¹) Woordl: „Voorjaarsbergen."
(²) Spreuk. „Het is makkelijk eenen onwaardeerbaren schat, maar moeijelijk eenen minnaar te vinden."

schaamd en zedig zijn. Alhoewel deze student een vrolijk jongman is, zoo is het geene kleinigheid, maar eene zaak van veel belang, om zich eeuwig met hem te vereenigen. Ik vrees echter dat hij slechts naar een oogenblikkelijk genoegen haakt. De menschelijke liefde is wispelturig gelijk de golven van het water, en er zijn tegenswoordig vele liefdleooze jongelieden in de wereld, die het bedriegen van eene maagd als eene aardigheid beschouwen. Ook vrees ik, dat hij mijn gepredestineerde niet is en dat mijne ouders reeds eenen anderen echtgenoot voor mij gekozen hebben. Gij spreekt over zoovele nuttelooze en ijdele hartszaken, dat men ze nog eens aan de nawereld als minnepraatjes zal overleveren."

Youn-hiang antwoordde lagchende: „Mijne beste schoone juffer. Ik bedenk mij altijd eerst driemalen. De student Liang is niet als die loszinnige avonturiers. Zijne gesprekken en handelingen zijn krachtig als eene rots. Zijn vader is een der rijkste en aanzienlijkste personen aan het hof en zijne verzen, oden, liederen en gedichten zijn in Kiang-nan (1) bekend. Wanneer hij eene koppelaarster wil sturen om uwe hand te vragen, dan zal uw vader stellig geene moeijelijkheden in den weg leggen. Een fraai gelaat als het uwe is zeldzaam in deze wereld. Het lastigste er van is om daarvoor eene huwelijkspartij te vinden en het is te bejammeren, dat de ouders, steunende op de vertelsels der koppelaars, slechts naar eenen rijken en aanzienlijken jonkman uitzien. Trouwt men nu eenen onbeschaafden, dommen en lompen knaap, al heeft hij ook parelen met schepelen vol, dan is hij toch niets waard. Alhoewel men tot den hoogsten rang verheven en vrouw des keizers wordt, dan zijn er toch nog velen die in het koude paleis (2) droefenis lijden en hare eenzaamheid bejammeren. En is het niet nog erger als men evenals Tchao-kiun buiten de grenzen, wie weet waarheen, gaat (3)? Of evenals de maitresse Yang-koui, die op den berg Ma-wou haren spijt bedolf (4). Of te zijn evenals de maitresse You, die stierf toen zij hoorde dat haar minnaar zich bij de zwarte rivier onthalsd had (5). Of zooals Si-chi, die in de vijf meeren verdronk (6). Of te zijn evenals zij, die voor duizend goudstukken een gedicht van Siang-jou kocht. Maar die, toen zij den vorst in den harem tegenkwam, hare schoonheid reeds verloren had (7). Is het niet beter om vroeg eene goede partij te zoeken? Het is zeldzaam dat een talentvol jongeling en eene schoone vrouw elkander ontmoeten. Wanneer gij zoo hardvochtig zijt en geen notitie van hem neemt, dan zal de student Liang stellig naar zijne geboorteplaats terugkeeren en het staat dan te vreezen, dat deze heldere parel in iemands anders handen zal vallen en dan zult gij moeijelijk ooit weder iets van hem hooren."

Yao-sien wilde juist Youn-hiang antwoorden, toen You-siao onverwachts het boudoir binnenkwam en hun gesprek stoorde. Zij zagen toen de eenzame maanschijf die het reine water bescheen.

---

(1) Provincie Kiang-nan, de geboorteplaats van onzen held. 29° tot 35° N. B. 113° tot 119° Parijzer L.

(2) zie Nota XXI.

(3) zie Nota XXIII.

(4) zie Nota XXIV.

(5) zie Nota XXV.

(6) zie Nota XXVI.

(7) zie Nota XX.

HOOFDSTUK XXIV.

ZIJ ZWEREN ELKANDER OPREGTE LIEFDE.

Spreken wij nu niet meer over de liefde en de gevoelens in het boudoir, maar weder eens over den student Liang, die aan het schoon gelaat van Yao-sien zat te denken.

„Licht en duisternis gaan spoedig voorbij, maar menschen ontmoeten elkander moeijelijk. In een oogwenk zijn wij in het midden der achtste maand gekomen. Mijne minnares is spoorloos weggebleven en wie zal eenen brief voor mij naar mijne schoone brengen? Ik bedenk daar juist dat het heden avond het Midherfstfeest is (1). Alle menschen blazen en spelen door elkander op fluiten en violen. Iedereen wandelt vrolijk in den maneschijn. Maar bij mij zijn droefheid en smart berghoog opgestapelt. De gulden bekers willen niet in de maag van eenen droevigen nederglijden. Wegens eene vrouw heb ik alles ter zijde geworpen. Mag ik u vragen O Diana! hoe gij zoo helder de menschen kunt beschijnen, indien gij vertoornd zijt?"

Hij neigde het oor en hoorde de tweede trom van de stadspoorten slaan (2). Een glimmend vonkje van de half uitgegane lamp bescheen zijn droevig gelaat. Onder de gestikte sprei lag de jongeling te bibberen en kon, eenzaam als hij was, niet inslapen. Hij stond op en ging langzaam de geheele omheining rond. In de bamboelaan was niemand en men hoorde er slechts het suizen van den wind. In den lotusvijver zag men de maan het gerimpelde water beschijnen. Wien hoorde hij daar plotselings op de jaspisfluit blazen? Men hoorde duidelijk alle bergen en dalen van melodiën weêrgalmen. Die muzijk veroorzaakte droefheid en smart bij den verlatenen en twee traandroppels bevochtigden zijne kleêren. Hij ging de communicatiedeur door en ging daar wandelen. In den maneschijn zag hij iets bevalligs, als of er iemand liep; hij vlugtte onder de lommer der wilgen, verschool zich haastig en zag toen een groepje nimfen, die op de aarde gedaald waren. De wind speelde met hunne zijden kleêren en deed ze heen en weder fladderen. Hun bevallig stemgeluid kwam tot aan het bloemenperk. Hij keek eens naauwkeurig en zag dat het de dochter van den Heer Yang, Yao-sien, met hare dienstbode en kamerjuffer waren, die in den maneschijn wandelden.

Eene zeide: „Men heeft verscheidene schoone natuurtafereelen in het jaar. Alhoewel wij reeds het maanlicht voor het huis genoten hebben, zoo is toch eene wandeling bij helderen maneschijn en zachten wind niet te verwerpen."

Hoe konden zij weten dat er iemand onder de treurwilgen stond, die zoo verliefd op een schoon gelaat was? Hij liep naar het bloemenperk toe, en boog haastig: „Jufvrouw! afs gij heden

---

(1) Dit feest valt op den 15den der 8ste Chinesche maand.

(2) De tijdverdeeling in China is bij wachten van 2 uur elk. Elke wacht wordt door eene trom op de stadswal-torens aangegeven.

nacht medelijden met mij wilt hebben, dan zult gij mijn geheele leven verzoeten." Pi-youe sprong vooruit en riep uit: „Wie komt daar in het holle van den nacht in den tuin loopen? Als mijne meesteres hier komt, moest gij u uit de voeten maken. Wat voor eene hemelhooge stoutheid is dat om zoo onbeschoft te zijn!"

Toen de jongeling dit hoorde, zeide hij: Ik smeek u, jufvrouw! mij vergiffenis te schenken. Sints dat ik de jufvrouw bij het damspel ontmoet heb, heb ik mij niet door den afstand laten afschrikken, maar heb haar gevolgd en gezocht. Ik heb in mijn eenzaam studeervertrek de ellendigste nachten doorgebragt en heb door haar mijne hartrust verloren. De maan van dezen nacht heeft eene beteekenis. Zij beschijnt helder alle bloemen en boschjes in alle tuinen. Minacht den student niet, zoo hij u heden avond wat over liefde spreekt."

De jufvrouw zeide zachtjes: „Mijnheer! luister wel: Deze tuin is niet het Wou-ling veer (1). Meisjes mogen zich niet met liefde bemoeijen (2). Ik heb alleen verstand van met de naald in mijne kamer te werken en ik moet u dus verzoeken, mijnheer! naar uw studeervertrek terugtekeeren en niet meer naar de wilgen aan deze zijde van den muur te hunkeren (3)."

De student Liang antwoordde met tranen in de oogen: „Jufvrouw! waarom is uw hart van steen en ijzer. Ik ben door uwe schuld reeds het geheele jaar ziek en ik heb geen geneesmiddel om de wortelen mijner liefde uitteroeijen. Mijne tranen vallen steeds, als ik naar de maan kijk en mijne ingewanden zijn reeds herhaalde malen in dezen tuin verscheurd. Mijn geheele ligchaam vermagert en teert uit. Gejaagd en besluiteloos, weet ik niet meer tot wien ik mij wenden moet. Ik begin er uit te zien als een bamboestam in een bosch (4) en mijn uiterlijk is geheel en al veranderd. Gedurende den dag is mijne ellende nog uit te houden, maar als de nacht komt, kan ik de smart mijner eenzaamheid niet weêrstaan. Ik schrik als ik het geluid der trom hoor, wanneer de maan ondergaat; want het verscheurt mijne ingewanden en verbrijzelt mijn hart. Deze minnepijn is inderdaad onmogelijk uittehouden. Ik lijd ellende, als ik bij de brandende lamp zit, die mij het hart breekt. O mejufvrouw! als gij de bitterheid mijner gedachten niet gelooven wilt, zie dan, ik bid u, hoeveel sporen van tranen er op mijn zijden kleed zijn. Als gij geen notitie van mij nemen wilt, dan zal ik stellig onder uwe oogen omkomen en vergaan. Ik durf u niet te haten, alhoewel gij mij te kort gedaan en teleurgesteld hebt; maar ik zal het er voor moeten houden, dat wij elkander in het vorig leven gehaat hebben (5)."

Yao-sien zag, dat hij inderdaad ongelukkig was en Youn-hiang kon niet beletten, dat eenige tranen op hare borst vielen. Zij sprong vooruit en riep uit:

„Beste jufvrouw! mijnheer Liang is inderdaad in het hart gewond en wanneer gij hem nu uw

---

(1) zie Nota IX.

(2) Woordel. Rokken en haarnaalden mogen zich niet met wind en bloemen bemoeijen.

(3) „Wilgen" d. i. „meisjes."

(4) d. i. „mager."

(5) De Chinezen gelooven aan de zielsverhuizing. Zoo zullen twee personen die elkander in een leven gehaat hebben, nimmer in het volgend elkander kunnen trouwen, alhoewel dan de nijdige Goden dikwijls liefde bij de eene partij verwekken, tot straf van dien vroegeren haat.

hart niet schenkt, dan is het evenals of gij hem met een zwaard vermoord. Mijns inziens zijn een mooi meisje en een talentvol jongeling moeijelijk te vinden. Waar vond Pe-ya eenen muzijkkenner? (1) Volg liever de woorden uwer dienstmaagd en zweer zamen met dien jongeling eenen eed ten blijke van uw opregt hart. Zweer dat uwer beider bedoeling vast en onveranderlijk zal zijn. Wanneer deze zeldzame genegenheid onder de menschen bekend raakt, zoo zult gij eeuwig met hem vereenigd kunnen worden en mijnheer Liang zal zich niet langer behoeven te beangstigen. Gij zijt de eenigste niet sints de oudheid, die eene diepe liefde gevoelt; talloos zijn degenen die schoone meisjes beminnen."

Yao-sien antwoordde niet op deze woorden. Zij wendde zich naar de maan en peinsde onbestemd. De slimme Youn-hiang begreep de gevoelens harer meesteres en riep Pi-youe toe om in den tuin te komen en in de koepel „Wolkzigt" de offertafel gereed te maken. Beiden wandelden toen de koepel in en Yao-sien zeide blozende tegen den student Liang: „Ik ben zestien lenten in het bloemige boudoir groot geworden. Mijn deurscherm was nedergelaten en ik heb de lentenatuur nog niet gezien (2). Nog nooit heb ik onder de vallende of ontluikende bloemen gewandeld. Ik kende slechts de lessen mijner moeder en deed niets dan borduren, maar ik heb mijne schreden nog niet naar mijnen buurman ten oosten gewend. Daar gij mij echter heden uwer liefde waardig hebt geacht, kan ik niets anders doen, dan hier in den tuin aan uwe wenschen gehoor geven. Maar weet, dat ik slechts zweren wil om met u tot den dood vereenigd te blijven en niet slechts wellust wil bejagen en mijne kuischheid verliezen. Heden avond moet de zaak voor eeuwig beklonken worden en als het woord uitgesproken is, moet het onherroepelijk zijn." De student Liang antwoordde lagchende: „Mijne dankbaarheid voor uwe liefde en deugd is diep als de zee. De maan is mijn getuige. Wie zoude het wagen zulk eene liefde te vergeten en van hart te veranderen? Ik heb te veel droefheid en bitterheid geleden; deze zaak is niet zoo gemakkelijk zoover gekomen."

Hij nam daarop een paar velletjes gebloemd briefpapier uit zijne mouw en zeide:

„Wij zullen daarop den eed schrijven en elk een afschrift er van nemen en het bewaren tot blijk van de opregtheid onzer harten." De student Liang nam een perseel van een Luit-tafeltje (3) en schreef den eed voor de Goden. Bovenaan schreef hij de namen en voornamen van beide partijen en verder de namen van Youn-hiang en van de dienstmaagd (4).

> „Deze zaak is ontstaan door dat wij elkander bij het lamplicht in het huis van mevrouw Yao ontmoet hebben. Ik zocht naar haar spoor en kwam aldus in dezen tuin. Na honderde listen en kunstgrepen aangewend te hebben, kreeg ik haar eindelijk te zien. Het was in den hemel besloten, dat wij elkander in den tuin ontmoeten zouden. Bij de volle maan leggen wij te zamen eenen eed af, terwijl de zuivere maanschijf ons geheel en al beschijnt. Als de jongeling zijnen eed

---

(1) zie Nota XXVII.
(2) „Ik heb nog geene liefdesgedachten gehad.
(3) Tafeltje waarop men de luit legt om ze te bespelen.
(4) Namelijk Pi-youe.

breekt, mag hij door het zwaard omkomen! Hij mag voor eeuwig in den vuurpoel gestort worden [1] en nimmer terugkomen [2]! Als de maagd haren eed breekt, zoo mag zij in de rivier omkomen en niet aan de bijl ontsnappen, die haar ligchaam zal treffen!"

Nadat hij dit geschreven had, knielden beiden neder en staken drie fijne offerstokjes aan om de Goden aanteroepen. Het eerste offerstokje was van Ma-ya [3]. Dit ontstak hij, opdat hij geleerd zoude worden; zijne pen bloemen zoude kunnen voortbrengen; hij in zijn voorjaarsexamen zoude mogen slagen; zijn roem verspreid zoude mogen worden; hij spoedig met zijden kleêren [4] bedekt zoude kunnen terugkeeren en trouwen gaan.

Het tweede offerstokje was van geel sandelhout. Dit was opdat de zwartharige jongeling en de roodwangige maagd spoedig hunne wenschen, om in dit leven vereenigd te zijn, zouden kunnen vervullen en hun geurige roem in de wereld bekend zoude worden. Het derde offerstokje was van Aloëhout en werd aan de maannimf geofferd, opdat zij eeuwig hunne eerste liefde zouden behouden; hun eed hoog als de bergen en diep gelijk de zee zoude zijn; zij er nimmer ontrouw aan mogten worden en eindelijk opdat zij, zoolang de aarde bestaan en de hemel aanwezig zijn zouden, het voorbeeld der voorvaderen zouden mogen volgen.

Na geknield en gezworen te hebben, stonden beiden op, zetten zich onder de bloemen neder en begonnen zachtjes te spreken. De student Liang begon het gesprek met deze woorden:

„Toen ik u voor de eerste maal ontmoette, jufvrouw! was het, naar ik mij herinner, voorjaar. Nu is de zomer reeds vervlogen en de herfst gekomen. Het scheen mij toe, als of ik wachte, totdat de maanschijf door de wolken zoude breken,—zoo lang heb ik mijne minnegedachten verduurd. Men zegt, dat een oogenblik gescheiden te zijn, drie jaren toeschijnt. Nu wij elkander heden avond ontmoet hebben, zoo is het als of de maan van den hemel de geheele wereld helder beschijnt. Ik wil u bij Tchang-ngo vergelijken en u smeken, ook mij geheel en al te beschijnen [5]."

Yao-sien antwoordde beschaamd en blozend: „Wie zoude Tcho-wen-kiun [6] willen nadoen? Ik ben eene maagd, die steeds in haar stil vertrek geweest is en daar met oplettendheid de oude wijsgeeren bestudeerd heeft. Heden nacht, nu ik met u in dezen tuin eenen eed gezworen heb, moest ik mij schamen, om het hoofd naar de kuische maangodin op te heffen. Maar daar gij er zoo bepaald op aandrongt en uwe vergeelde papierrollen en studeerlamp hebt ter zijde geworpen en ik vreesde dat gij wegens mij uwe geheele carrière zoudt bederven, heb ik toegegeven en dezen eed gezworen, en zoo uw hart gerust gesteld. Zoo gij mij echter tot ongeoorloofde genoegens wilt dwingen, dan wil ik liever dit ellendig ligchaam wegwerpen, om het aan de Heiligen der oudheid toetewijden. Aldus zal ik voorkomen dat gij nog langer naar mij hunkert en om mijnentwille uwe studiën laat varen."

---

[1] zie Nota XXVIII.

[2] Zijne ziel zal nimmer meer in een ander ligchaam mogen transmigreren.

[3] Ma-ya. „Paardentand" zijn de gestampte beenderen van het zeepaardje = Hippocarpus.

[4] d. i: als mandarijn. Zie Nota XXIX.

[5] Liang vraagt haar hier in bedekte termen zijne liefde geheel en al te bekroonen.

[6] zie Nota XXX.

Toen de student Liang uit de woorden der jufvrouw bespeurde, dat zij weigerde, weende hij onder de bloemen zijne zijden mouwen nat. Hij neigde het hoofd en loosde sprakeloos eenen zwaren zucht. Plotseling begon hij droefgeestig aldus te spreken: „Wie had kunnen denken, dat gij mij zoudt teleurgesteld hebben en daardoor mijnen grijzen vader ongelukkig zoudt maken? Want ik geloof niet, dat ik lang van u gescheiden kan zijn en wanneer ik teruggekeerd ben, zal ik stellig dadelijk sterven."

Toen de jufvrouw zijne smart bespeurde zeide zij: „Ik smeek u het geduldig te verduren en goeden moed te houden. Zoo wij inderdaad voor elkander gepredestineerd zijn, dan zullen wij ten laatste ook vereenigd worden. Waarom wilt gij zoo maar dadelijk in dezen tuin deze vereeniging dwingen? Meent gij, dat ik de menschelijke smarten niet ken? Maar wanneer de weg ongeoorloofd is, dan mogen wij hem niet begaan. Van jongs af aan heb ik steeds die wellustige en lage vrouwen veracht, welke zonder tusschenpersonen, zich ongeoorloofd vereenigen en daardoor de menschelijke banden vernietigen. Al wilt gij mijn ligchaam dooden, zoo zweer ik toch, dat ik aan uwe wenschen geen gehoor zal geven. Laten wij met een standvastig hart wachten, totdat wij in de bruidskamer de huwelijksvreugden mogen genieten."

De student Liang zag, dat zij zijne begeerte niet volgen wilde en er schoot hem dus niets anders over dan zijne droefheid te verkroppen en naast haar in de schaduw der bloemen te gaan zitten. Beiden bleven daar vertrouwelijk te zamen zitten keuvelen en lagchen. Plotseling sloeg men de vijfde wacht op de stadsmuren (1). Het dienstmeisje haastte hare meesteres om naar haar boudoir terugtekeeren. Van schrik opgesprongen, stortten de twee scheidenden eenen tranenvloed en hij riep met een toegesnoerd hart uit: „O jufvrouw! deze droefheid is nog erger dan de vorige! Ik hoop dat gij in uw vertrek mijner zult gedenken en niet uwen eed als een stof-atoom zult beschouwen. Laat mij door uwe bode weder wat van u hooren, opdat ik niet in mijne studeerkamer stil en doodsch naar nieuws van u haken moet."

Yao-sien kon nog moeijelijker afscheid van hem nemen. Met tranen op haar blanketsel zeide zij: „Ik ben opgegroeid binnen eene vermiljoenen deur en leef in een sierlijk vertrek, niet geloovende dat liefdepijn iemand ongelukkig maken konde. Maar nu ik thans afscheid van u neem, voel ik voor het eerst hoe diep de ellende eener scheiding is. Ik moet u op het hart drukken, dat gij tracht roem te verkrijgen, opdat wij des te vroeger, vertrouwende op het roode blad, uwe ouders kunnen zien (2)."

Zij vatten elkander toen bij de hand en schudden die en konden onmogelijk scheiden. Plotseling kraaiden de hanen en krasten de kraaijen en de maan daalde in de oosterkimme neder. De student Liang begeleide Yao-sien terug en vier zilveren traanstroomen rolden gelijktijdig neder. De eene ging diepbedroefd naar haar boudoir terug, terwijl de ander met loome schreden zich onder de lommer der wilgen begaf. Zij waren evenals twee mandarijneenden, die door de golven heen en weder geslagen, sidderend en verward, zich zelven niet meester, naar twee kanten gedreven worden.

---

(1) De vijfde wacht is van 3—5 uur a. m.

(2) zie Nota XXI.

HOOFDSTUK XXV.

DE HUWELIJKSBELOFTE IN DE BOOT.

Ik zal nu weder eens rusten met mijne beschrijving van hetgeen er in den tuin gebeurde en nu vertellen hoe de oude heer Liang naar zijne geboorteplaats terugkeerde. Na vele jaren in het keizerlijk kabinet geweest te zijn, begon hij aan zijne vaderstad te denken en ging dus met verlofstractement naar zijne geboorteplaats terug, overladen met de gunst des keizers. Er was ook een President van het Departement van Binnenlandsche zaken, Liou genaamd, die ook uit het canton Ou-kiang geboortig was. Toen hij den ouden heer Liang eervol (1) zag terugkeeren, had hij ook geene lust en begeerte meer, om langer aan het hof te blijven. Hij ging dus den volgenden morgen op audientie en verzocht om zijn ontslag. Zij huurden ieder eene boot op de rivier en gingen op reis. Beide booten roeiden naast elkander op en zij merkten toen, dat zij oude stadgenooten waren. Toen men des avonds voor anker kwam, gingen zij te zamen praten. Den geheelen dag zaten zij tegenover elkander met den beker in de hand; zij werden vertrouwelijk en gehecht aan elkaar als broeders. Het was inderdaad als iemand die in eene andere plaats eenen ouden vriend ontmoet. Den geheelen dag spraken zij over hunne zonen en dochters. De dochter van den ouden heer Liou was juist in hare lentejaren. Men zeide, dat zij zeer schrander en hoogst welopgevoed was. De oude heer Liang had wel lust, om haar ten huwelijk voor zijnen zoon te vragen en daar de heer Liou ook veel van den jongen heer Liang hield, zoo beloofden zij elkander in de boot, hen zamen te laten trouwen.

Over golven en baren heen, kwamen zij eindelijk t'huis en beide heeren werden met vreugde en getier ontvangen.

HOOFDSTUK XXVI.

EEN BODE KOMT DEN JONGEN HEER HALEN.

De oude heer Liang stapte aan wal en begaf zich naar zijne woning, waar hij door zijne vrouw glimlagchende ontvangen werd. Gedurende de vele jaren van zijne afwezigheid, was zijn gelaat veranderd; van een blozend man was hij een grijshoofd geworden.

Mevrouw stuurde dadelijk eenen slaaf naar Tchang-tcheou, om den jongen heer te halen.

De oude heer zeide lagchende tegen zijne vrouw: „Ik heb al een huwelijk voor mijn kind aangegaan. De heer Liou van het Departement van Binnenlandsche zaken namelijk, heeft eene

(1) Woordl: met zijde des daags. Zie nota XXIX.

wonderschoone dochter, die pas zeventien bloeijende jaren oud en nog met niemand verloofd is. Zij heet You-khing en is zeer schrander. Aan boord zijnde, heb ik mijnen zoon aan haar beloofd."

Hij stuurde toen eenen man, om den jongen heer te halen en eenen anderen, om de geboorte-ceêl te sturen (1). De koppelaar (2) bragt ze op zijn bevel spoedig aan den heer Liou om, zoo hij eenen gelukkigen dag gekozen had, het engagement te bepalen.

Ik zal niet vertellen hoe of een goed huwelijk reeds in het vorig leven bepaald is, maar spreken van den bediende van de familie Liang.

Nadat deze het gestrenge bevel van zijnen heer ontvangen had, ging hij op weg en zocht Yih-tsang in zijne studeerkluis op, zeggende: „Ik kom u afhalen, Mijnheer, om u naar huis te geleiden, daar uw geëerde vader gisteren in zijne vaderstad teruggekomen is."

Toen de student Liang hoorde, dat zijn vader te huis gekomen was, pakte hij zijne luit en boeken bijeen, om naar zijne vaderstad terugtekeeren. Hij nam afscheid van zijne tante en zijnen neef en ging ook een afscheidsbezoek bij de familie Yang maken.

De oude heer liet wijn brengen en gaf een afscheidsfeestje. Gedurende het maal zeide hij glimlagchende tegen den student: „Ik heb u wat te vertellen, wat u stellig zal doen lagchen en wanneer gij teruggekeerd zijt, moet gij het maar aan uwen geëerden vader vertellen. Ik heb eene dochter, wier leeftijd juist voor u geschikt is en wanneer gij mij niet te gering acht, zoude ik haar gaarne aan u ten huwelijk geven."

Toen de student Liang deze woorden hoorde, boog hij haastig en zeide: „Ik zal uwe gestrenge bevelen eerbiedigen." — Zijne vreugde was tot het hoogste toppunt gerezen.

HOOFDSTUK XXVII.

LIANG NEEMT SNIKKENDE AFSCHEID ONDER DE LOMMER DER WILGEN.

Nadat hij gedronken en afscheid genomen had, keerde hij naar zijne studeerkluis terug, in zijn hart aan zijne eedverbondene denkende. Spoedig liep hij den achtertuin in en bij het bloemenrek gekomen, kwam Pi-youe juist den heestertuin in. Hij naderde het dienstmeisje en fluisterde haar het volgende toe: „Gisteren avond heb ik u beiden reeds veel last veroorzaakt en ik zal uwe groote goedheid in mijn binnenste herdenken. Ik weet echter nog niet, wanneer ik uwe gunst zal kunnen vergelden. Daar mijn vader met verlof van het hof teruggekomen is, kom ik afscheid van u nemen, voor dat ik wegga. Wees zoo goed mijne groeten aan uwe schoone meesteres in het boudoir te doen en verzoek haar zoo goed te willen zijn van in den tuin te komen; want ik heb nog eene zaak op het hart, welke ik aan uwe meesteres wensch te openbaren."

---

(1) Zie nota XXXI.

(2) Woordl: De persoon van het ijs. Zie nota XXXII.

Pi-youe ging op het hooren dezer woorden weg en vertelde het voorval aan hare meesteres in het boudoir: „De student staat in den tuin op u te wachten, om afscheid van u te nemen, daar hij heden avond naar zijne vaderstad terugkeert."

Toen Yao-sien dit hoorde, ontroerde zij sterk: „Hoe is het mogelijk! Naauwelijks hebben wij elkander ontmoet, of hij wil weder scheiden; ik wilde hem juist opdragen, om zoo spoedig mogelijk eenen koppelaar te sturen." Zij ging toen met Youn-hiang en Pi-youe mede en, haastig hare gouden leliën bewegende, verliet zij het sierlijke boudoir.

Het drietal ging, de zon vermijdende, den tuin in. Toen de student Liang Yao-sien zag aankomen, liep hij de omheining rond, om het schoone meisje te ontvangen. Voor dat zij nog gesproken hadden, gevoelden zij reeds de smart der scheiding. Zij namen elkander bij de hand en begaven zich te zamen onder de schaduwrijke wilgen.

De student Liang zeide snikkende tegen Yao-sien: „Heden moet ik van u scheiden en eene wolkenlaag tusschen ons plaatsen. Mijn vader is met verlofstractement naar zijn huis teruggekeerd en ondanks mijzelven, moet ik dus van u scheiden. O! hoe jammerlijk zal de smart onzer liefdesoverpeinzingen in twee plaatsen zijn! O, jufvrouw! geef die heldere parel [1] niet aan eenen anderen man weg; want op het oogenblik toen ik van uwen geëerden vader afscheid nam, heeft hij mij gedurende het maal beloofd, mij met u te laten trouwen. Binnen korten tijd zal ik ook eenen koppelaar sturen om u te vragen, wanneer ik het huwelijk met u zal kunnen sluiten.

O! ijdel is de droefheid over de toekomstige scheiding, want wie zal ze verstrooijen? Wilgenkatjes kunnen scheidenden niet vastbinden [2]."

Yao-sien tegenover den student staande, liet twee tranen vallen: „Ik vrees slechts, dat onze huwelijksband niet gesloten zal worden en die zaak ligt mij op het hart; want alhoewel papa reeds zijne toestemming gegeven heeft, zoo zijn er nog uwe beide ouders. Denk wel aan de eedbelofte van het gebloemde briefpapier, opdat wij beiden niet meineedig worden. Wanneer uw vader en uwe moeder geen gehoor aan mijne wenschen willen geven, zoo zal ik u toch niet ontrouw worden en eenen anderen trouwen. Wie, sints de oudste tijden af, moet niet eenmaal sterven en ik zoude dan liever onder de groene graszoden liggen, door de avondschemering omringd. Ik weet echter nog niet, wat er in uw hart omgaat; wees dus zoo goed mij dit hier tusschen de bloemen openhartig te vertellen."

De student Liang, Yao-sien's hand vasthoudende, zeide: „O jufvrouw! Ik heb dit reeds in den tuin voor de Goden bekend: wanneer wij niet te zamen grijs mogen worden, dan zal ik mijn huis verlaten, mijn leven verzaken en u volgen en opzoeken. In leven of dood zal ik niet ontrouw aan u, uitstekende jufvrouw! zijn, maar stellig mij zelven tot het einde toe gelijk blijven. Mijne geliefde, als gij mij verlaten zult hebben en in uw slaapvertrek teruggekeerd zijn, wees dan niet angstig om mij, want van de vroegste tijden af hebben minnegedachten steeds ziekten te weeg gebragt en ik zoude vreezen, dat uw bloeijend gelaat er door vermageren en invallen en mij bedroefd en ongelukkig maken zoude."

---

(1) d. i. „U zelven."

(2) Zie nota XIX.

Yao-sien riep snikkende uit: „Mijnheer Liang! Moogt gij op reis behouden blijven! kwel uwe geesten niet, want hemelsche predestinatiën hebben hunne bestemming en blijven eeuwig bestaan. „Denk aan de geele lijst (1) en tracht de hoogere sporten op te klimmen (2)."

Zij hielden elkander bij hand en kleêren vast en merkten niet, dat de tijd voorbijging. Ongemerkt beschenen de schuinsche zonnestralen in het westen de wilgen en deden ze als goud dansen. Geen van beiden konden elkander loslaten. Hoe konden zij zich van aangezigt tot aangezigt losrukken en van elkander gaan! Zij waren inderdaad evenals bonte wolken, die uiteen gedreven worden en evenals broos glas. Zoo de aarde ten noorden en de hemel ten zuiden is, zoo sterven de menschen van droefheid (3).

Plotseling hoorden zij menschenstemmen klinken. Hoe moeijelijk hun de scheiding ook viel, zoo moesten zij elkander nu toch verlaten. Zij keerden het hoofd om en hunne tranen vloeiden. Over vijf stappen gingen zij er tien en waren dood bedroefd, dat de donkere bloemen tusschen de schaduw der weggaanden kwamen. De student Liang veegde zijne tranen af en wende zijne schreden naar zijne studeerkluis.

HOOFDSTUK XXVIII.

ONZE HELD KEERT NAAR HUIS TERUG OM ZIJNEN VADER TE ZIEN.

Naar zijn studeervertrek teruggekeerd zijnde, pakte hij zijne boeken en zijnen degen (4) op en begaf zich vervuld van de smart der scheiding aan boord eener boot. Het vlietende water kabbelde en de bloemen begonnen te vallen. Deze kenteekenen van den herfst maakten hem droevig en verscheurden zijne ziel.

Nabij zijne woning gekomen, sprong hij dadelijk aan wal en toen hij het huis binnentrad en zijne beide ouders zag, waren vader en zoon zeer verheugd elkander te ontmoeten.

In de zaal gekomen, sprak de oude heer hem aldus aan: „Gij moet in uwe bibliotheek vlijtig studeren en dezen herfst er na streven om te promoveren (5)"

Mevrouw zeide lagchende tegen haren zoon: „Ik heb juist voor u een engagement aangeknoopt; namelijk met de dochter van den President van het Departement van Binnenlandsche zaken, Liou. Wanneer uw naam op de gulden lijst (6) staat, kunt gij met haar trouwen."

Toen de student Liang van een huwelijk hoorde spreken, betrok zijn geheele gelaat en werd hij door en door droevig. Hoe zoude hij de stille liefde, die hij in zijn binnenste koesterde, durven mededeelen? Haastig nam hij van zijne ouders afscheid en begaf zich in zijne studeerkamer.

(1) De lijst der gelukkige candidaten. Zie nota XVIII.

(2) De sporten van het ambtelijk leven.

(3) Het meisje in de eene, en de jonkman in de andere plaats. Aarde en hemel, zijn zinnebeelden van het vrouwelijk en mannelijk princiep in de natuur.

(4) De Chinesche studenten in den ouden tijd droegen eenen degen, even als hunne collega's in Europa.

(5) Woordl. „de wolken te beklimmen".

(6) Zie nota XVIII.

HOOFDSTUK XXIX.

HIJ KLAAGT DE MAAN ZIJN LEED.

Met eenen zwaren zucht, keerde hij naar de bibliotheek terug, terwijl hij niet beletten kon, dat twee tranen langs zijne kaken afbiggelden. Hij stikte bijna in zijne snikken, sloeg zich op de borst en huilde van bitterheid en hartzeer: „Wij waren niet voor elkander bestemd en dus is mijn eed in den tuin ijdel geweest en ik heb dit schoone meisje Yao-sien bedrogen! O jufvrouw! zoo ik te voren geweten had, dat ik niet eeuwig met u vereenigd kon worden, dan zoude ik u in den beginne niet hebben durven misleiden. Omdat wij niet voor elkander gepredestineerd waren, zijn mijne liefde en trouw doorgehakt. Ik roep den hemel aan, maar hij antwoordt niet; — de aarde aan, maar zij luistert niet! Daar ik in dit leven niet eene deken en een hoofdkussen met haar deelen kan, zoo kan ik niet langer hopen in het daglicht te blijven leven, maar ik zal stellig mijn leven door mijne geliefde verliezen. O jufvrouw! gij weet stellig niet, dat mijne ingewanden verscheurd zijn.”

Hij stampte toen de zoolen uit zijne schoenen en klakte zich de vingers stuk, terwijl hij zich luid snikkende wel tienmaal op het bed nederwierp.

„O hoe rampzalig, dat dit bloeijend gelaat mij niet toegedeeld is! Een oogenblik van zefier en maneschijn is in de golven gevallen!” (1)

Hij pakte toen zijne opstellen op en smeet ze in het water, terwijl hij zijne verzen, oden, liederen en gedichten in de vlammen wierp.

„Nu ik niet met mijne jufvrouw kan trouwen, zoo wil ik slechts den dood zoeken. Want al kom ik ook door mijn examen voor de drie hoogste letterkundige rangen, zoo is dit voor mij toch slechts eene ijdele eer. Ik kan naauwelijks een beetje rijst of thee mijne keel inkrijgen en al had ik ook lamsvleesch en fijne wijnen, wien zoude ik die kunnen voorzetten. Ik liefdelooze, moet de maan (2) tusschen de bloemen ten zeerste vreezen.”

Hij klaagde toen zijne scheiding aan Diana. De heldere maan aanschouwende, riep hij uit: „O bevallige! hoe jammer, dat wij in deze wereld niet vereenigd kunnen zijn. Ik herinner mij nog, hoe wij voor de eerste maal te zamen geminnekoosd hebben. Hoeveel liefde was er niet in dien tuin! Nu heeft mijn vader de vervlogen dingen en mijne vorige liefde gestoord en ik heb geene hoop, dat ik een vrolijk huwelijk zal kunnen aangaan (3).

Onder deze maan zijn mijne ingewanden door het denken verscheurd en ik weet niet, welke plannen ik nemen moet. Ik moet denken, dat ik in dit leven nimmer mijne wenschen zal kunnen volgen. Voortdurend vallen mijne tranen en mijn gebeente smart mij. — Ik zie de heldere maan en ben alleen rusteloos. Mijne oude tranen zijn nog niet droog, of nieuwe tranen dringen zich weder

(1) Een gelukkig oogenblik is onmiddelijk verloren gegaan.

(2) Diana.

(3) Woordl: „dat het feniksmannetje en fenikswijfje vrolijk aaneen geknoopt kunnen worden.”

vooruit. Nu ik met mijn meisje niet één paar kan worden, zoo zal mijne deken koud en mijn hoofdkussen kil blijven; want wie zoude ik in plaats van haar kunnen minnen? Hoe berouwen mij nu mijne hemelhooge eeden! Ik heb geen hoop meer, dat ik achter de zijden gordijnen met haar vereenigd zal kunnen worden. Hoe jammer! als men zich vereenigen wil, en daartoe geen middel vinden kan. O Yao-sien! mijn meisje en zuster! —

De mandarijneenden (1) zijn van elkander geslagen en kunnen niet paren. Wie had gedacht, dat mijn waarachtig hart tot asch had kunnen worden. Wanneer ik de glanzende maan aanschouw, dan stroomen mijne tranen en honderderlei scheidingssmarten vervullen mijn hart. Nadat ik in den tuin van mijne schoone afscheid genomen heb, is mij bij mijne terugkomst zulk eene droefenis overkomen. Smachtend zie ik naar den wijden hemel, maar hef te vergeefs het hoofd op, want alle mijne liefde, heeft het water oostelijk medegevoerd (2). Zoo wij in dit leven geen schoon paar kunnen vormen, welnu, — ik heb mijn gansche hart nagegaan en ik zal het niet wagen, iets nieuws te begeeren en het oude te vergeten. Dit getrouwe hart zal eerst met den dood ophouden. Als ik de heldere maan zie, dan rollen mijne tranen brandend. De vervlogen vrolijke dingen zijn allen tot niets geworden. En al had ik ook minnegedachten, zoo is er toch geen weg om ze haar toe te doen komen. O! deze dag is inderdaad als golvend gras."

Snikkende en weenende, gepijnigd door zijne hartsgedachten, ligte hij het hoofd op en zich zelven niet meer meester, vloekte hij God. — „Mijn geheele minnehandel met mijne schoone is verwoest en de oostewind heeft het feniksmannetje en felikswijfje uiteen geslagen. Ik wil dit ellendig leven verzaken tot dank voor dit schoone wezen; want als ik de maan aanschouw, dan denk ik aan mijne minnares."

Zijne tranen stroomden als een regen neder. Heimelijk pinkte hij ze met zijne vingers weg en bejammerde zijn lot, dat zulk een schoon huwelijk afgebroken was. In het duistere peinzende, onderscheidde zijn hart niet meer en men kon zeggen, dat zijne geheime liefde in stof veranderd was. Zijn geheele binnenste was kil en huiverde van de vele droefheid en als hij een poosje peinsde, dan werd zijne keel voortdurend beklemd.

„Daar wij in het leven niet bijeenkomen mogen, zoo zal ik haar in den dood zoeken. O! ik durf er niet aan denken, dat het schoone meisje in haar sierlijk vertrek zal te weten komen, dat ik een ander huwelijk ga sluiten. Ik heb haar in hare hoop dat ik eenen koppelaar zoude sturen om haar te vragen, bedrogen. Wie had kunnen denken, dat een ander deze vreugde zoude genieten?"

Aan deze liefde en dezen spijt denkende, kon hij zijne liefde niet verzaken. De maan ging onder en met den nacht nam de wind in hevigheid toe. Hij wilde toen naar zijne kamer terugkeeren om te gaan slapen en aldus zijne ziel niet langer te pijnigen. Maar toen hij zijne kleêren uittrok, zag hij onverwachts het gebloemde briefpapier. Het eedformulier stond even versch op het papier als van te voren. Hij nam het in de hand en weende bloedige tranen.

---

(1) De Mandarijneenden zijn zinnebeelden der huwelijkstrouw.

(2) Alle rivieren in China loopen in eene oostelijke rigting naar zee. De zin beteekent dus, dat zijne liefde hopeloos verloren is, even als het water eener zich in zee uitstortende rivier.

„Deze geheele liefdesgeschiedenis is een ijdel geschrift geworden. Op dit gebloemde briefpapier staat van een getrouw hart geschreven. Maar al is ook het hart standvastig, dan is er toch geen middel om mijne beide ouders tegen te houden. Ik geloof, dat deze liefde verijdeld is en dat ik nooit anders dan in een volgend leven dit huwelijk zal kunnen sluiten; want ik zoude het niet wagen, om ondankbaar jegens mijn meisje te zijn en eene verbindtenis met eene andere aan te gaan. Voor mij is dus in dit geheele leven slechts de weg des doods open."

HOOFDSTUK XXX.

YAO-SIEN HOORT VAN HET HUWELIJK EN BERISPT HARE KAMENIER.

Spreken wij niet meer van den student, die zijn noodlot in het geheim verwenscht, maar weder eens van de twee oudjes van de familie Yang. Het was de verjaardag van den ouden heer Yang en men kwam hem gelukwenschen. De student Yao kwam hem ook in de zaal zijne gelukwenschen aanbieden en zag juist Yao-sien binnen staan. Het geheele huis was vol met menschen, die vrolijk keuvelden en de gulden bekers vulden. De oude heer vroeg aan den student Yao: „Hebt gij nog geen nieuws van den student Liang vernomen sedert zijn vertrek? zijne studeerkluis is kil en stil en er is niemand, die er op past. De wilgen verrotten en de bloemen vallen er af en niemand bevindt zich daar."

Toen de student Yao deze vraag hoorde, antwoordde hij: „Mijn broeder Liang heeft t' huis reeds een huwelijksengagement aangegaan en ik denk, dat hij door de vele bezigheden, die dit huwelijk veroorzaakt, nog geen tijd gehad heeft om hier te komen."

De oude heer vroeg: „Wiens dochter is het en welke koppelaar heeft om de huwelijksvereeniging aanvraag gedaan?"

De student zeide: „Mijn oom heeft gezegd, dat het eene jufvrouw Liou, de dochter van den president is, waarmede hij gaat trouwen. Hunne beide ouders hebben zelf de mondelinge toestemming gegeven en naderhand hebben zij eenen koppelaar met de geboortceeêlen gestuurd."

De oude heer smakte met de tong en loosde eenen diepen zucht, zeggende: „Die jongen zal naderhand stellig een aanzienlijk persoon worden. Wanneer men eene dochter heeft en hem tot schoonzoon (1) krijgen kan, dan zal zij stellig na eenig jaren hoog-edel-gestrenge vrouwe worden."

Yao-sien zat aan tafel, toen zij dit hoorde en eene ijskoude rilling drong haar de ooren in. Dadelijk rees zij haastig op, groette hare moeder en begaf zich naar haar geurig binnen-vertrek. Tranen stroomden uit hare oogen en groefden eene vore in haar blanketsel. Hare geesten vervlogen, hare ziel vloog weg en haar geheel gemoed werd verward. Haar hart klopte en popelde en hare tranen stroomden als regen. Zuchtende vervloekte zij den heer Liang:

(1) Woordl: „platbuik." Zie nota XXXIII.

„Die liefdelooze heeft mij bedrogen en mijne groene lente verwoest. Reeds had hij mij beloofd, dat ik met hem trouwen zoude en nu heeft hij al weder een ander huwelijk aangegaan en zijne eeden gebroken. Al moest ik nu ook mijn geheele leven alleen blijven, ik zou het mij niet aantrekken.

Ik vrees slechts, dat mijn vader en moeder spoedig wederom eene geboortecceêl zullen gereed maken. O, hoe verachtelijk is die liefdelooze en ondankbare heer Liang! In één oogenblik verstoot hij mij en gaat eene andere trouwen. Als ik van te voren geweten had, dat de liefde van dien student voor mij zoo gering was, dan had ik hem niet zoo ligtvaardig in den tuin mijn hart geopend. Nu ben ik zoo ongelukkig, dat ik mijzelf niet meer meester ben en mijne levensgeesten zullen stellig Yen-kiun opzoeken (1)." Hevig begon zij toen te snikken en te weenen en hare gevoelens waren allerbitterst.

Youn-hiang trachtte hare meesteres optebeuren: „O jufvrouw! ofschoon gij met dien student eenen eed gezworen hebt, zoo moogt ge nog dankbaar zijn, dat gij nog niet met hem verloofd zijt. Wanneer hij eene andere begeert en uwe gunst en trouw niet acht, wat behoeft gij dan uwen vorigen eed te houden? Zulk een bloeijend meisje behoeft zich niet te bekommeren, dat zij geene partij zal vinden. Zoek eenen beteren, dan dien student Liang. Verdorde bladeren en drooge takken denken nog wel aan trouwen, hoeveel te meer dus een schoone vlekkelooze edelsteen, zonder een greintje stof besmet.

Yao-sien schreeuwde hare kamenier Youn-hiang toe: „Gij gladtongig en schoonpratend allerverachtelijkst schepsel! In den beginne achtte gij hem als gebloemde zijde. Gij hebt den visscher aangehaald, om naar het veer te vragen (2) en nu gij heden merkt, dat hij niet tot het einde toe volhoudt durft gij wederom vooruit te treden en uwe tong en lippen te roeren. Ik ken alle vormen en pligten onzer klassieke werken en ik meen dat ik niet evenals hij iets nieuws mag begeeren.

Wanneer men eens den verlovingsbeker gedronken heeft, dan moet men zijn geheele leven de leer der ouden volgen. In den tuin heb ik mij zelf reeds aan den student Liang verloofd en alhoewel hij zonder deugdzame beginselen is, zoo mag ik het mij niet aantrekken, dat zijne vorige genegenheid veranderd is. Ten laatste kunnen toch alle dingen niet verder dan den dood gaan, en ik ben nu hard en onwrikbaar geworden (3). Pi-youe trad ook vooruit om hare meesteres te troosten en zeide:

„De zaak heeft welligt hare redenen, welke gij nog niet gehoord hebt. Sints de oudste tijden hangt het huwelijk van de ouders af en kinderen mogen geen huwelijk voorstellen. Daarenboven had hij u naauwelijks eenige dagen verlaten, of men vertelde dat hij met deze Liou verloofd was. Hoe mogen wij hem er op aanzien, dat hij daarin beslist heeft? O jufvrouw! gij moogt u in het vervolg niet ten onregte op iemand toornig maken. Verondersteld ook, dat de student Liang u bedrogen heeft, dan is het slechts een misslag van uwen kant, waarover gij u niet behoeft te bedroeven. Laten wij nu maar weder over vrolijke dingen spreken, want hoe dikwijls is men in het leven jong?"

---

(1) Yen-kiun of yen-wang. Zie nota XXII.

(2) Zie nota VIII en IX.

(3) Woordelijk:" Ik heb eene koperen lever en ijzeren gal gekregen." de Commentaar legt dit uit door: „Mijn hart is nu van steen en onveranderlijk."

HOOFDSTUK XXXI.

ZIJ VERNIETIGT DE VOORWERPEN IN HARE KAMER.

Toen Yao-sien deze redenering van hare kamenier hoorde, vulden zich de sporen harer oude tranen weder met nieuwe aan: „Ik geloof, dat ik in dit leven nimmer gelukkig zijn zal, want deze grievende last heeft mijn geheele leven verwoest. Ik weet, dat ik mij nimmer meer zal willen blanketten en dat ik geen begeerte meer gevoelen zal, om voor mijn toiletspiegel mijne haren optemaken. Alle deze voorwerpen hield ik vroeger voor noodig, maar nu zal ik alle die dingen in deze kamer verbranden."

Zij wierp het rouge en blanketsel in den vijver, opdat niemand zoude zeggen, dat zij wederom haar gelaat zoude verfraaijen.

„Ik wil niet meer op geluk en vreugde hopen. Waar is de weg naar het graf om daarin vergetelheid te zoeken (1)?"

Zij brak toen haren prachtigen spiegel en sloeg hare kostbare luit aan stukken: „Wie op de wereld begrijpt nu mijne muzijk (2) en wie zal er naar vragen, hoe ik er in den spiegel uitzie? Als eene eenzame feniks of zwaluw zal ik mijn geheele leven doorbrengen."

Zij smeet hare jaspisfluit weg en verbrijzelde hare guitaar, terwijl zij weende als het meisje te You-koan en tranen haar zijden kleed bevochtigden (3). „Wij zijn eene valsche *Loung-you* en een valsche *Siao-chi* (4). Een heuvel geele aarde zal mijn huis zijn."

Zij verbrandde toen hare bonte penseelen en verscheurde haar briefpapier. „Ik mag niet meer hopen ooit weder aan mijne kaptafel gedichten te schrijven en ik wil geen narigt van mij achterlaten. Mijn geheele leven zal ik droevig bij de bloemen slapen."

Zij verbrandde haar verkeerbord en wierp haar damspel naar alle kanten heen.

„Hij heeft in alles listen en lagen gebruikt. Wanneer ik aan deze vrolijke en genotvolle oogenblikken denk, zoo is het te vergeefs, dat mijne oogen bloed weenen en mijne mouwen er door bevochtigd worden."

Zij brak hare harp en verbrijzelde hare dominosteenen; want het gezigt dezer snaren en steenen bedroefde haar hart. „Op wien kan ik vertrouwen om mij te wreken? Om u, jongeling! heb ik deze laatste dagen gevast."

Zij verbrandde daarop hare gestikte zijde en hare satijnen kleêren.

„Ik bekommer mij niet meer zoo als vroeger over mijn toilet. Ik wil nimmer meer eene cein-

---

(1) Woordl. „de geele wellen" het water waarin men zich bevind, zoo men begraven is.

(2) zie Nota XXVII.

(3) zie Nota XXIII. Noot van den Commentaar: Tchao-kiun omhelsde hare guitaar, terwijl Yao-sien ze verbrijzelde. Tchao-kiun omhelsde hare guitaar, dewijl zij trouwen moest en Yao-sien verbrijzelde de hare, om haren eed gestand te doen en geen ander huwelijk aan te gaan. Beiden doen dus tegenovergestelde handelingen en hoe kan dus de schrijver zeggen, dat zij op elkander gelijken?

(4) zie Nota V.

ture omgorden, maar alles vergeten. Weet gij mijnheer Liang, dat mijne ingewanden verscheurd zijn?"

Zij verbrandde daarna hare gestikte zijde en brak hare gouden naalden. „Mijn sierlijk bed is kil en eenzaam en ik ben ontstemd en lusteloos. Ik ben een ongelukkig meisje, dat niemand heeft op wien het vertrouwen kan en ik ben een ijdel en nutteloos schepsel op deze wereld."

Nadat zij alles geheel en al vernietigd had, bleef het gebloemde briefpapier met het eedformulier nog over. Zij nam het op en herdacht de omstandigheden, toen zij met hem in den tuin was: „Als ik dood ben, dan zal ik eene reine vrouw zijn, martelares der kuischheid!"

HOOFDSTUK XXXII.

YAO-SIEN HOORT, DAT HAAR VADER BEVORDERD IS.

De menigvuldige gedachten, die bij haar oprezen, waren niet te tellen. Plotseling kwam Li-tchoun haar eene boodschap brengen. Zij vertelde haar, dat haar vader tot generaal-majoor van den linkervleugel en bevelhebber van het leger bevorderd was; dat hij bij de eerste gunstige gelegenheid onder zeil zoude gaan en zich met zijne familie naar de hoofdstad zoude begeven. Toen Yao-sien dit hoorde, werd zij nog bedroefder: „Nu heb ik geene hoop meer om mijnen minnaar terug te zien. De hemel is onbegrensd, de weg is ver en bergen en rivieren zullen ons scheiden. Bovendien is de heer Liang met jufvrouw Liou verloofd. Het schijnt in den hemel geschreven en besloten te zijn, dat ik in dit leven alleen moet slapen. Aan wien zal ik al wat ik op het hart heb kunnen ontboezemen?"

Zij pakte toen, gehoorzaam aan de bevelen haars vaders, haar reisgoed in en op eenen gelukkigen dag [1] heesch men het zeil en ging op weg. Het oog ontwaarde niets dan water en bergen, zoodat zij voortdurend in hare gedachten kon verzonken blijven. Het stroomende water treft een bedroefde en hoe zoude zij dus lust gevoeld hebben om het landschap gade te slaan? Veel droefheid en veel kommer waren in dit scheepje. Ook had men op reis vele gevaren door te staan, maar ten laatste bereikte men de keizerlijke residentie en ging aan wal.

HOOFDSTUK XXXIII.

DE OUDE HEER YANG LOGEERT ZIJN HUISGEZIN BIJ DEN MANDARIJN TSIEN.

Dadelijk ging hij aan wal en ontscheepte zijn huisgezin. Zijn paleis zag er prachtig uit en was geheel en al nieuw.

---

[1] De chinezen ondernemen niets van belang alsvorens zij eenen gelukkigen dag in den almanak uitgezocht hebben. Deze almanak wordt op last van den keizer gedrukt, en de leden van het sterrekundige collegie te Peking bepalen de gelukkige en ongelukkige dagen van het jaar.

Op eenen zekeren dag ging hij op audientie bij den keizer. Er waren juist op de grenzen twisten en ongeregeldheden voorgevallen ([1]). Zijne Majesteit benoemde den generaal-majoor Yang om zich naar de grenzen als postcommandant te begeven en zeide: „Wanneer gij daar een jaar dezen post hebt waargenomen en naar de hoofdstad teruggekeerd zijt, zal ik u volgens verdienste beloonen en niet ondankbaar zijn."

Nadat de heer Yang de instructiën van zijne Majesteit ontvangen had, keerde hij naar huis terug en ging bij zijne vrouw langzaam wijn inschenken en drinken. „Ik moet nu naar eenen grenspost toe en wat u, mijne huisgenooten, aangaat, gij zult moeijelijk naar uwe geboorteplaats kunnen terugkeeren. Maar nu is er hier een lid van het Han-lin-collegie ([2]), Tsien genaamd, een schoonbroeder van mij en uw eigen volle broeder. Gij moet maar met onze dochter naar zijne woning gaan en een jaar in zijn huis blijven logeren. Gij kunt daar wachten tot dat ik naar het hof teruggekeerd ben, als wanneer ik u kan komen afhalen. Ik behoef mij dan ook niet beangst te maken, dat gij niemand zult hebben om mede omtegaan."

Mevrouw pakte volgens dien last hare bagage haastig te zamen en maakte nog een afscheidsmaal gereed.

Nadat de oude heer het afscheids glaasje gedronken had, gaf hij nog zijne laatste wenschen aan zijne vrouw en dochter te kennen. Mevrouw moest bij den heer Tsien in huis gaan wonen, opdat broeder en zuster over hunne hartszaken zouden kunnen spreken. In den achtertuin was eene ledige studeerkamer, waar hij zijne nicht en hare moeder rustig kon laten wonen. De heer Yang zeide nog tegen den heer Tsien: „Wanneer mijne zending volbragt is en ik naar het hof teruggekeerd ben, zal ik uwe goedheid, beste schoonbroeder, vergelden." Beiden zeiden elkander toen vaarwel en gaven elkander de hand tot afscheid.

Yang klom te paard, hief de zweep op en begaf zich op reis. Aan de grenzen gekomen, monsterde hij de infanterie en cavallerie en het garnizoen. Zijn krijgshaftig uiterlijk, zijne dapperheid en beradenheid deden hem de harten der soldaten winnen; hij was inderdaad een oud generaal van het hof.

HOOFDSTUK XXXIV.

LIANG KEERT NAAR TCHANG-TCHEOU TERUG.

Spreken wij nu niet meer over de zaken van den generaal aan de grenzen, maar laten wij weder wat vertellen van den student in de studeerkamer.

Sints dat hij zijne hartewenschen niet had kunnen volgen, was hij suf en radeloos geworden en verrigtte zijn werk zonder hart en ziel. Voortdurend zat hij aan zijn venster klagend te snikken en onophoudelijk steende hij en slaakte hij groote zuchten.

([1]) Woord: zaken gebeurd en wind en stof verrezen.

([2]) Zie de noot aan den voet van bladz. 6.

„Als mijn meisje hoort, dat ik verloofd ben, zal zij stellig zeggen, dat ik mijne eerste liefde ontrouw geworden ben. Mijn mond kan moeijelijk dat, wat mij op het hart ligt, uitspreken en aan wien zal ik de smart mijns harten klagen? Zoude het niet beter zijn, om naar de zaal te gaan, afscheid van mijne ouders te nemen en naar Tchang-tcheou terug te keeren, om mijn meisje te gaan opzoeken? Ik kan dan mijne opregte liefde voor mijne minnares openleggen en zoo ik dan met haar naar de onderwereld wandelen moet, zoo zal ook dat mij aangenaam zijn."

Hij vertelde daarop aan zijne beide ouders, die zich in de zaal bevonden, het volgende:

„In eene andere plaats is het beter om te studeren, want ik merk dat hier in huis mijn hart niet rustig is. Ik wilde graag afscheid van u, mijne ouders, nemen en naar Tcheou gaan."

Zijne ouders antwoordden hem: „Doe zoo als ge wilt mijn kind; ga maar vlijtig op de boeken los, dan zijt ge een goede jongen."

Yih-tsang pakte zijn reisgoed in en aanvaardde de reis. Toen hij de rivier en de bergen zag, werd hij door smart doorvlijmd. Hij herinnerde zich, hoe hij, toen hij afscheid van zijn meisje nam, gehoopt had met haar eeuwig vereenigd te zullen worden en nu was de maan ondergegaan, de bloemen waren afgevallen en zijn hart was gewond.

Te Tchang-tcheou aangekomen, ging hij aan wal.

Droevig en treurig wendde hij zijne schreden naar zijne studeerkluis, waar hij dadelijk haastig den bloementuin in holde, hopende dat hij zijne liefde aan zijn meisje zoude kunnen vertellen. Toen hij echter den bloementuin inkwam, vermeerderde zijne smart. Hij hoorde slechts de winter insekten en de goudvinken sjirpen. Toen hij onder de duistere boschaadjes kwam, merkte hij, dat de lente reeds begonnen was. Sneeuwwitte abrikozen bloesems stonden voor den bedroefde, maar alhoewel de bloemen er schoon uitzagen, zoo was hij toch niet vrolijk; want al die vreugde en dat genot in dien tuin waren ijdel geworden. Hij sloeg de communicatiedeur in en trad den naburigen tuin binnen. Hij zag daar het herfstwater zich in den vijver golvend rimpelen, terwijl een teeder en groen kroos het water oppervlak bedekte.

De steenen brug was stil en onbegaan. Hij doorzocht den geheelen tuin, om te zien of er ook iemand was, maar hij zag niemand dan den tuinman, die onder de lommer der wilgen zat.

De student Liang liep naar hem toe en vroeg hem: „Hoe komt het, dat er mos op de wegen groeit; dat het gras wortels geschoten heeft; dat niemand alle die lagen afgevallen bladeren wegveegt en dat er op de steenen tafels en banken stof en zand ligt?"

De tuinman antwoordde lagchende: „Hebt gij het dan nog niet gehoord, dat de heer Yang bevorderd is en met zijne familie den weg naar Tchang-ngan opgegaan is om zijn ambt te gaan aanvaarden? Wie zoude dus hier komen om naar de bloemen te kijken? Ik, oude man, ben de eenigste, die in den tuin achter gebleven is."

Voor dat de student Liang dit gehoord had, was zijn hart nog bedaard, maar toen hij dit hoorde kon hij het niet meer uithouden. Tranen stroomden als paarlen langs zijn gelaat naar beneden en diep bedroefd en gejaagd vloog hij, zich zelf niet meer meester, tuschen de bloemen. „Ik had gedacht mijn meisje in den tuin gevonden te zullen hebben en haar mijne hartsliefde geheel en al te hebben kunnen bekennen, maar wie had gedacht, dat wolken en bergen ons duizende mijlen zouden gescheiden hebben? Haar te ontmoeten, is als iemand in eenen droom te zoeken.

Ik zal gaan kijken of zij misschien in de koepel *Golfzigt* is." Maar toen hij er kwam, zag het er nog vreemder uit. „Het gedicht staat nog op den gepleisterden muur, maar waarom zie ik haar niet, die het tegendicht gemaakt heeft?"

Toen hij dit zag, werd zijn hart wederom gewond en zijne tranen parelden naar beneden.

„Wie had gedacht, dat ik niet met mijne geliefde in deze wereld zoude vereenigd worden? Ik herinner mij de woorden nog, welke zij mij in den beginne gezegd heeft en wie had kunnen weten, dat zij nu allen ijdel als stof zouden geworden zijn? Door mijne schuld is de groene lente van mijn meisje vernietigd. Hoe zoude ik dan ontrouw aan mijne geliefde durven worden? Ik moet nu mijn leven alleen slijten en ik mag mijnen vader niet gehoorzamen en eene andere verbindtenis aangaan, en indien de voorzienigheid mijne wenschen niet vervullen wil, dan zal ik maar naar de geele wateren gaan en daar mijne geliefde afwachten [1]."

Bedroefd trad hij de koepel *Wolkzigt* binnen.

„Hier heb ik met mijne schoone den eed gezworen. In die eedgelofte hebben wij gezegd, dat wij opregt zouden blijven en nu zijn hare sporen veraf en verdwenen en aan eene vereeniging is geen denken meer. Hoe of ik ook denk en peins, ik zie slechts den dood voor oogen, want in dit leven is er geene hoop meer om vreugdig in een fraai huis te zijn."

Door alle deze gedachten werd zijne keel toegesnoerd en om wille van dit schoone meisje, stortte hij levenloos in de koepel neder.

De tuinman kwam toevallig de koepel in, om wat te gaan zitten en zag toen den student Liang als dood binnen in de koepel liggen. Hij schrikte, schreeuwde en riep om hulp. De bedienden en slaven van den heer Liang kwamen wanordentlijk aantieren en niemand begreep, waarom hun jonge meester flaauw gevallen was. Met waspillen [2] bragten zij echter zijne levensgeesten wederom bij.

Toen de student Liang wederom bijgekomen was, snikte hij weenende en loosde eenen langen en smartelijken zucht. Zijne bedienden dorsten nog niets te vragen, maar zij ligten hunnen jongen meester op en droegen hem naar de studeerkamer. Zij legden den diepbedroefde in het met ivoor ingelegde bed neder, waar hij snikkende uitriep: „Groote God! Gij hebt mijn leven in haat genomen [3]!"

HOOFDSTUK XXXV.

YAO-SIEN HOORT, DAT HAAR VADER BELEGERD IS.

Spreken wij niet meer van de flaauwte van den student Liang, maar vertellen wij, wat of de oude heer Tsien aan mevrouw ging vertellen: „Heden is er een koerier van de grenzen geko-

(1) In het graf mijne geliefde afwachten.

(2) Levenselixirpillen in eenen waskogel gehuld, om ze tegen de buitenlucht te beveiligen.

(3) Woordl: wou-hang, de vijf elementen: metaal, hout, water, vuur, aarde, of de planeten Venus, Jupiter, Mercurius, Mars, Saturnus. Overdragtelijk, de stand of het horoscoop waarin of waaronder men geboren is = het leven.

men, die berigt heeft gebragt dat tien duizend * * * sche soldaten (1) zijn komen aanstormen en dat uw geachte echtgenoot door hen in de grensstad belegerd wordt. Bovendien hebben zij de stad zoo naauw ingesloten, dat er geene naald door kan komen. Ik weet niet wanneer * * * (2) tot rust zal gebragt zijn en wanneer uw echtgenoot zal kunnen terugkeeren."

Toen mevrouw dit hoorde, borst zij in tranen los en ging naar hare kamer om het aan hare dochter te vertellen. Toen Yao-sien hoorde, dat haar vader belegerd gehouden werd, bedekte zij haar gelaat met beide handen en van droefheid begaven haar bijna hare levensgeesten.

„Vervloekt zijn deze * * * sche slaven! Wanneer zullen de keizerlijke troepen die * * * en vernietigd hebben! Helaas, dat wij meisjes geene kennis daarvan hebben! Wij kunnen moeijelijk onze vaders redden en naar hunne geboorteplaats terugvoeren. O, hoe jammer! dat ik alleen ben en geene broeders heb; want al offer ik ook mijn leven op, zoo kan ik mijnen vader toch niet redden. Wanneer zal de ellende, die hij aan de grenzen te doorstaan heeft, gedaan zijn? O dat ik mijnen grijzen vader niet mijne dankbaarheid kan betoonen!"

Mevrouw Yang verliet hare dochter en keerde naar de zaal terug; terwijl Yao-sien alleen in droefheid en hartsjamner bleef: „Omdat mijn minnaar gevoeloos is, is mijne droefheid eindeloos! Nu mijn vader aan de grenzen belegerd is, gevoel ik nog meer, dat mijn leven broos als een stuk papier is! Meer en meer bezoekingen en rampen overstelpen mij en ik weet niet, wanneer de tranen, welke uit mijne oogen vloeijen, opdroogen zullen. Ik weet niet onder welk horoscoop ik geboren ben; maar ik boet stellig in dit leven voor mijne zonden, in een vorig leven bedreven. Reeds de ouden hebben gezegd, dat schoonheid rampzalig is. Ik zal dus mijn leven maar verzaken en tot de geele aarde terugkeeren. ——— Maar hoe kan mijn geest rustig zijn, indien ik mijne moeder verlaat en haar zonder gezellin laat? Ofschoon mijn vader thans belegerd is, zoo is het toch mogelijk, dat hij eens naar zijne vaderstad terugkeeren zal. Bovendien heeft hij slechts mij, zijne dochter en wie zoude na zijnen dood de welriekende lampen aanhouden? (3) Ik moet dus wel dit ellendig leven laten bestaan voor het oog der wereld en mijnen vader tot zijnen dood toe dienen."

HOOFDSTUK XXXVI.

DE STUDENT YAO MOEDIGT HEM AAN OM EXAMEN TE DOEN.

Zwijgen wij verder over de droefheid van het schoone meisje omtrent haren vader, maar laten wij u liever weêr wat vertellen van den bedlegerigen kranken student. Hij leed in zijne

(1) Hiermede worden de rebellen bedoeld, die de chinesche schrijver, waarschijnlijk uit politieke vrees, niet durft te noemen.

(2) Hiermede wordt de grenspost bedoeld.

(3) Eenen zoon te hebben, die na zijnen dood de offeranden aan de voorvaderen doet, en de lampen voor hunne naambordjes aanhoudt, is het hoogste geluk der Chinezen. Bij gebrek aan eenen zoon, moet dit de dochter of schoonzoon doen. Een eenig chineesch kind begaat dus eene groote zonde met zich zelven van kant te maken, daar het dan ook het namalig geluk zijner ouders verwoest.

studeerkluis dag aan dag zijn ellendig bestaan. De geheele lente door was hij lijdend, totdat de zomer weder gekomen was en in al die dagen had hij geen enkel middel gevonden om de gedachten in zijnen boezem te verstrooijen, maar voortdurend dacht hij bitter weenend aan het schoone meisje. Op eenen zekeren morgen trad zijn neef, de jonge heer Yao, zijn studeervertrek binnen, om eens te kijken hoe het met de gezondheid van Yih-tsang ging.

„De examinator zal spoedig examen gaan afnemen" zeide hij „en gij kunt dit jaar op het najaarsexamen hoog opklimmen. Gij moet maar vlijtig de boeken en kronijken bestuderen, want waartoe dient het om den geheelen dag met gefronsde wenkbraauwen te zitten? Als gij er redenen toe hebt, vertel mij die dan, want niets schaadt iemand zoo gemakkelijk, als geheime droefheid en kommer."

Yih-tsang kon moeijelijk de ware omstandigheden vertellen; want hij wist, dat als hij er den mond van open deed, het hem bitterlijk zoude wonden. Hij riep dus met eene zachte stem: „Beste neef! luister eens. Hoe zoude ik lust gevoelen om te gaan studeren. Ik meen dat eene bevordering mij niet beschoren zal zijn, want wanneer is ooit een zieke in zijn examen geslaagd? Gij hebt groote talenten, welke gij ruimschoots gebruiken moet. Gij kunt langzamerhand de hoogere literarische graden bereiken (1); maar ik heb geene hoop, dat ik dit jaar in het examen slagen zal en ik vrees bovendien, dat ik mijn ellendig leven niet tot de volgende lente zal kunnen rekken."

De student Yao antwoordde lagchende: „Mijn beste neef! gij spreekt als een dolleman. Ik weet, dat gij altijd een knappe kerel geweest zijt, voor wien het eene kleinigheid was om verdiensten en roem te verwerven. Nu zijt gij sints eenigen tijd wegens eene onbeduidende zaak vol droefheid en wilt u niet verwaardigen om mij die mede te deelen. Gij zegt, dat gij niet in het strijdperk treden wilt om examen te doen; maar dan hebt gij tien jaren nutteloos uwen studieijver verkwist. Er is maar eens in de drie jaren promotieexamen en welk mensch heeft geene lust om eens de blaauwe wolken te betreden (2)? Al hebt gij ook eenen hemelhoogen tegenspoed gehad, zoo kunt gij toch tevreden zijn, wanneer uw naam op de lijst vermeld wordt. Ik raad u aan, om niet zoo aan uwe droefheid en smart toetegeven; want ik vrees, dat dan uw vader den geheelen dag om u bekommerd zal zijn. Sints eeuwen herwaarts, heeft men als mensch alle pligten der ouderliefde te vervullen en men mag niet als een dwaas, of als een bezetene handelen."

De student Liang overwoog het gehoorde in zijn hart en daar hij ook gaarne zijne schoone in de hoofdstad wenschte te ontmoeten, volgde hij de woorden van zijnen neef op. Hij stond op en begon aan zijn venster te studeren. De student Yao nam buigende afscheid en keerde naar huis terug. Niet lang daarna kwam de examinator wederom zitting houden. Daar Yih-tsang en zijn neef bovenaan stonden, wenschten zij dus afscheid van hunne ouders te nemen en de reis naar de hoofdstad te aanvaarden.

---

(1) Woordl: langzamerhand hooger op den walvischkop klimmen. Zie nota XXXIV.

(2) zie Nota VII en de 5e noot aan den voet van bladz. 33.

HOOFDSTUK XXXVII.

ZIJ GAAN TE ZAMEN NAAR HET NAJAARSEXAMEN.

De student Liang pakte zijn reisgoed in en keerde naar zijne vaderstad terug. Nadat hij zijne beide ouders in de zaal goeden dag gezegd had, ging hij in zijn studeervertrek zorgvuldig alle klassieke werken en de kronijken bestuderen.

Ongemerkt begon de herfstwind de jongelieden te haasten om naar de examens te gaan. Hij ging dus naar de zaal toe en nam afscheid van zijne beide ouders.

Vader en moeder gaven hunne laatste vermaningen aan Yih-tsang: „Gij moet u op reis goed in acht nemen en steeds met uwen neef te zamen gaan. Gij moet ook oppassen, dat gij u in de hoofdstad niet in de huizen der ontucht (1) verslingert en aan boord moet gij ook steeds doorstuderen. Wanneer gij bij het najaarsexamen op het tijgerbord (2) koomt te staan, behoeft gij ook niet dadelijk te huis te komen om ons op te zoeken, maar gij moet dan maar dadelijk in de hoofdstad uw examen eerste klasse doen. Wij hopen, dat gij met gelijke schreden de blaauwe wolken zult bereiken (3)."

De student Liang nam hierop afscheid, begaf zich aan boord en vertrok. Hij kwam weder te Tchang-tcheou om zijnen neef aftehalen. De student Yao nam afscheid van zijne moeder en ging met hem mede. Het zeil werd hoog opgeheeschen en zij zeilden de rivier op. Maar zij hadden geene oogen voor het schoone schouwspel, dat rivieren en meeren hen aanbooden, maar zij vervolgden haastig met kleine vaartuigen hunne reis.

HOOFDSTUK XXXVIII.

DE HEMEL OPENBAART DE LITERARISCHE GELUKSKANSEN.

Toen de boot te Nanking aangekomen was, namen zij beiden hunnen intrek in een logement en huurden er eene zindelijke en stille kamer om in te logeren. Nadat zij driemalen het strijdperk (4) betreden hadden, keerden zij voldaan en zeer verheugd terug. Toen de lijst der overwinnaars bekend gemaakt was, kwam men joelend vertellen, dat hij, die den naam van Liang droeg, tot Kiai-youen (5) bevorderd was en dat de student Yao de dertigste op dezelfde lijst

(1) Woordl: bloemen en wilgen.

(2) zie Nota XVIII.

(3) zie Nota VII.

(4) d. i: het letterkundig strijdperk — de Examinatieplaats.

(5) de eerste van de drie graden der tweede klasse.

stond. Zij stuurden dadelijk iemand naar huis om het aan hunne beide familiën te doen weten. Nadat het eerefeest [1] afgeloopen was, keerden zij naar hun logement terug, huurden eene boot op de rivier en gingen verder op reis. De Kiai-youen dacht aan jufvrouw Yao-sien en stortte heimelijk eenige tranen, terwijl zijn hart bedroefd werd: „Zoo het mij beschoren ware om met mijne schoone gehuwd te zijn, dan zoude ik in glans en roem vrolijk eene eeuwigdurende lente doorbrengen. Heden is mijn naam gunstig bekend geworden, maar ik zie noch het blaauwe water, noch de groene bergen, maar denk aan de afwezige."

Hij verkropte zijne smart en dorst niet hardop te weenen, vreezende dat de student Yao daardoor op de gedachte zoude komen hem met vragen lastig te vallen. Hij hield dus zijne smart verborgen en loosde slechts groote zuchten. In zijne droomen was hij elke nacht bij zijne schoone, en door droefheid beslommerd, had hij niet gemerkt dat zij de hoofdstad reeds bereikt hadden.

Zij gingen te zamen aan wal om uitterusten. De student Liang deed daar navraag naar de familie Yang en men vertelde hem toen dat de generaal-majoor naar de grenzen gegaan was en nu sints eenigen tijd door de * * * sche soldaten belegerd werd. Men wist echter niet waar het schoone meisje was en het was moeijelijk haar uittevinden. Toen de student Liang deze berigten vernam, werden zijne ingewanden verscheurd.

„Hoe veel moeite ik mij ook geef, zoo is er toch geen middel om mijn meisje te vinden! Wind en stof scheiden mij van mijne geliefde, en ik weet niet of zij dood of levend is. God weet, wanneer ik mijne geliefde zal ontmoeten. Omdat er tusschen ons geen geheime band bestond, heb ik hare vorige liefde met ondank beloond. Ik heb geen lust om examen te doen en naar roem te streven."

De student Yao gaf hem den raad om in het arena te treden. Toen de lijst der overwinnaars bekend werd, was de student Liang de achtste; terwijl de student Yao ook in het midden der lijst stond [2]. Zij deden vervolgens voor den keizer zelve examen; en op den dag der keizerlijke uitspraak, had de student Liang den derden graad [3] behaald. De student Yao verkreeg den eersten graad der tweede klasse. De keizer gaf hun in zijne gunst het Juweelen-boschfeest [4]. De student Yao werd bij het ministerie van binnenlandsche zaken geplaatst; terwijl de keizer den student Liang tot lid van het Han-lin collegie benoemde. Yih-tsang nam dus zitting in dit collegie.

Hij kreeg toen een fraai paleis en had prachtige paarden, en werd aan het hof geplaatst. Het park achter zijn paleis was overheerlijk en toen de avond gedaald was, benutte hij den maneschijn om het bloempark in te gaan.

---

(1) zie Nota XXXV.

(2) Voor dit examen komen gewoonlijk niet meer dan 300 pretendenten.

(3) De derde op de lijst der Han-lin doctoren heet Than-Hoa „beproefde bloem."

(4) zie Nota XXXV.

HOOFDSTUK XXXIX.

DE ACADEMIST ONTMOET HAAR WEDER.

Wij zullen nu den academist Liang wat laten rusten en weder eens van de bedroefde dame spreken. Sints dat men haar verteld had, dat haar vader in groote moeijelijkheden was, was deze nieuwe smart bij hare oude grieve in haar hart opgesloten. Zij zuchtte ook over het trouweloos gedrag van den liefdeloozen: „Dank hem, kan ik mijn geheele leven bij mijne eenzame lamp zitten.” Youn-hiang en Pi-youe ziende dat hare meesteres treurig was, kwamen bij haar en leiden haar in den tuin, om wat te wandelen. Yao-sien ligte langzaam hare gouden leliën (1) op en nadat de tuindeur geopend was, wandelde zij met hare dienstmeisjes naar binnen. Langs de bloemen wandelende, staarde zij met opgeheven hoofd rond. De maagd was schoon, maar slechts haar eenzame schaduw aanschouwde de bedroefde. Zij liet het hoofd zakken en dacht heimelijk aan de gebeurtenissen van het vorige jaar, terwijl ronde pareltranen hare zijden mouwen bevochtigden.

„Ik herinner mij nog de plaats waar ik mijnen minnaar ontmoet heb. De heldere maan bescheen schitterend eene vrouw. Met mijn geheele hart dacht ik er slechts aan om zijne vrouw te worden en hoe had ik kunnen denken, dat onze vereeniging doormidden gehakt zoude worden. Waar is hij, van wien ik onder de lommer der wilgen weenende afscheid nam? Tot heden heb ik nog niet het geringste berigt van hem gehoord en zonder reden heeft hij zijnen eed, onder de bloemen gezworen, gebroken. Zij, welke ik sints dien tijd ontmoet heb, waren slechts voorbijgangers en aan wien zoude ik kunnen opdragen, hem de gevoelens van mijn hart te doen weten? Mijn schoon gelaat is ingevallen en droevig, omdat ik aan hem denk. De perzikbloesems vallen ijdelijk voor den lentewind, en waar moet ik ze zoeken — in het stroomende water, of op de platte daken? Wie heeft medelijden met de bittere gedachten van dezen avond?” Tegen de maan zuchtende, dacht zij aan den verafwezigen.

Maar wie had kunnen denken dat aan de andere kant van den muur, juist het huis van Liang was? Yih-tsang wandelde juist ook tusschen zijne bloemen, toen de lentewind het geluid eener welluidende stem van verre overbragt. Liang hoorde het in zijn park en zeide:

„Wie spreekt daar zoo goddelijk onder de bloemen? het is als de stem van een’ mangovogel, wanneer hij de boomen opzweeft. Ik denk, dat het Diana in haar maanpaleis is, die zich bedroeft dat zij in Kwang-han (2) eenzaam en alleen is.”

Droevig wandelde hij tusschen de bloemen naar haar spoor zoekende, maar er waren slechts droomende reigers en slapende bloemen, maar geen enkel mensch. Om de verre bergen krulden

---

(1) Kleine voetjes.

(2) zie Nota VII. XI.

zich wolkjes, fijn als de wimpers van den zijdeworm; terwijl de vischjes in de holle golven van het gerimpelde water speelden.

Hij hoorde de schoone stem, maar de spreekster zag hij niet. De wind deed zijn' zijden jas fladderen en hij plaatste zich daarom onder de wilgen.

„Het is stellig iemand die in dien tuin hiernaast wandelt," zeide hij.

Hij klom dus op eenen rots in den vijver om eens goed te kunnen zien en zag toen aan de kant van den vijver een meisje als eene bloem, welke ter steels met hare zijden mouwen, hare tranen wegveegde. Zij geleek sprekend op Yao-sien, alleen was haar gelaat twee of drie schaduwen magerder. In een enkel kleed, stond zij bedroefd en zedig in den wind. Treurig keek zij rond en scheen aan eene hartswond te lijden.

Twee dienstmeisjes in een zomerpaviljoen, wezen lagchende met den vinger naar de maanschijf in de wolken.

Het waren inderdaad de twee kameniers Youn-hiang en Pi-youe in eigen persoon.

Hij begreep zeer duidelijk dat het de dochter van den heer Yang moest zijn. „Maar hoe komt zij dan toch hier te wandelen?" dacht hij.

Met ijzing dacht hij aan de voorvallen van het vervlogene jaar en zijn hart en ingewanden werden verscheurd, en zijne tranen stroomden neder.

„Mijn lot is verwenscht en ik kan niet met haar vereenigd zijn, totdat onze haren vergrijsd zouden zijn. Mijne zeediepe en berghooge eeden zijn stof geworden. Had ik van te voren geweten, dat ik onmogelijk mijne huwelijks-wenschen had kunnen vervullen, dan had ik in den beginne niet gewaagd, om zoo diep verliefd op haar te worden. De muur is hoog, hoe kan ik haar dus ontmoeten? Maar het zoude ongelukkig zijn om ledig terug te keeren, nadat ik ze gevonden heb. Ik moet eerst met mijn meisje gesproken hebben. Dat kleine ligchaam van zeven voet (1), acht ik niet meer dan slijk en ik wil mijn leven er aan wagen, om weder met mijne schoone vereenigd te zijn."

Hij sprong daarop met eenen grooten sprong over den steilen muur en viel tusschen de bloemen neder. Yao-sien schrok zoo, dat haar hart popelde.

Ontsteld riep zij hare dienstmeisjes om te gaan kijken wie dat was. De bange Youn-hiang duwde Pi-youe vooruit; want zij wisten niet, dat het Liang was, die aan kwam loopen. Pi-youe schreeuwde uit: „Wat voor een dief is dat, die hier durft komen en ons kameniers aan schrikken maken?"

Liang maakte eene buiging en zeide: „Schoone jufvrouwen, hoe komt het dat gij Liang vergeten hebt? Toen ik u, schoon meisje, bij de bloemen ontmoet heb, is er ongemerkt sints ons afscheid weder eene lente voorbijgegaan."

Toen Youn-hiang hem zelve bij het maanlicht zag en hoorde, liep zij haastig naar het vijverpad, om het aan haar schoone meesteres te vertellen. De twee minnaars ontmoetten elkander met vochtige oogen en de tranen hunner gewonde gevoelens bevochtigden hunne zijden mouwen.

---

(1) Mijn eigen ligchaam.

Zij konden nog niet spreken, want hunne keelen waren als digtgesnoerd. Young-hiang en Pi-youe waren ook zeer bedroefd. Liang veegde zijne tranen af en begon aldus te spreken: „Een zware berg van diepe smart was door wolken en regen gescheiden. Toen ik verleden jaar van u afscheid nam en naar huis terugkeerde, waren mijne ingewanden wegens u op honderderlei wijzen verscheurd. Heden avond heb ik het geluk uw schoon gelaat aan te treffen, en ik wensch nu mijne hartsliefde aan u te vertellen."

Yao-sien antwoordde smartelijk:

„De talentvolle man, is niet meer de jongeling van vroeger en uwe aanzienlijke persoon heeft reeds eene Diana tot gezellin bekomen. Het is te bejammeren dat de vorige zaak tot stof geworden is; want waar is nu de eed dien gij onder de bloemen gezworen hebt? Mijnheer Liang, gij zijt inderdaad een ondankbaar mensch! Van te voren geloofde ik niet, dat er menschen zonder trouw en opregtheid bestonden en ik had nimmer gedacht, dat gij de liefdelooze zoudt zijn. Dank u, zal ik in dit leven moeijelijk een huwelijk kunnen sluiten, maar wanneer ik alleen achter mijne eenzame gordijnen ben, hoe zal dan uw hart rustig kunnen zijn? en hoe zult gij nog vrolijk kunnen zijn, nadat gij mijn geheele levensgeluk vernietigd hebt? Ik vrees slechts, dat de reine Hemel den liefdelooze zal bespeuren. Alhoewel ik slechts een gewoon meisje ben, zoo acht ik toch trouw en eer meer dan duizend goudstukken; en alhoewel ik ligchamelijk uwe vrouw nog niet ben, zoo blijft toch de minnezaak voor de Godin der bloemen bestaan. Op den dag toen ik hoorde dat gij, mijnheer, reeds met jufvrouw Liou verloofd waart, heb ik alles in mijne kamer aan de vlammen prijs gegeven.

Ik besloot om dit leven alleen en eenzaam te blijven, en wat voor een gebrek aan hart zoude het zijn, indien ik nu weder naar eene andere liefde verlangen zoude. Nu ik u heden avond ontmoet heb en u alles duidelijk verteld heb, zal ik sterven en u dan afwachten (1).

Gij moet niet om mij aan de vreugde en de aangename dagen van een eeuwigdurend huwelijk denken. Ik weet, dat de nieuwe bloem beter is dan de oude, en ik weet dat gij er u niet om bekommert, dat uwe gezworene minnares in een groen heuveltje in den helderen maneschijn zal dalen. Maar hoe zoude ik arme het wagen, eene andere te benijden?"

Zij had deze, op zachten toon uitgesproken woorden niet voleindigd, toen een paar tranen neder rolden. Snikkende leunde zij op de balustrade, en hare reine ziel brak. De glanslooze heldere maan, de sprakelooze bloemen en de gesmoorde stem der insekten, waren slechts de gezellinnen der bedroefde. Een droevig wezen stond tegen over eenen bedroefden en de ellende en rampzaligheid dezer twee, was onbeschrijfelijk.

Liang begon snikkende aldus te spreken: „Ik smeek u nederig, jufvrouw, om eerst naar mijne opheldering te luisteren. Hoe zoude ik mij hebben durven vermeten, uwe goedheid en trouw te vergeten? De tegenspoeden des huwelijks hangen niet van den mensch af. Verscheidene keeren wenschte ik u de gevoelens van mijn hart te klagen, maar er was geen weg naar de blaauwe brug om u te ontmoeten (2). Hemel en aarde hadden medelijden en wij

---

(1) Om hem hier namaals wegens zijne trouweloosheid te straffen.

(2) Zie Nota VII.

ontmoeten elkander nu weder, en treurig en met een bedroefd binnenste vertel ik u dit nu.

Nadat ik het vorige jaar van u afscheid genomen had en naar mijne vaderstad teruggekeerd was, hadden mijne ouders reeds een engagement voor mij aangeknoopt. Ik dorst mijne geheime liefde nog niet aan mijne ouders te bekennen, maar ik verkropte mijne smart en verborg mijne droefdheid, zoodat mijne levensgeesten mij bijna begaven. Ik had slechts éene gedachte, namelijk om te trachten u te ontmoeten en u mijne hartszaak te vertellen. Daarna was ik gaarne gestorven.

Liou-lang (1) kwam wederom op den weg van het hemel-terras. Ik had namelijk gehoord dat uw vader bevorderd geworden en naar de hoofdstad getrokken was, en ik vond dus mijne getrouwe schoone niet in den achtertuin. Ik viel wegens u, in onmagt in de koepel. Dank zij den tuinman, die het spoedig merkte en menschen ter hulpe riep, kwam ik wederom tot het leven terug.

Ik had geen moed om roem en voordeel te bejagen; maar mijn neef Yao raadde mij op alle wijzen aan om weg te gaan. Hij dwong mij het voorjaars-examen te gaan doen en naar den eersten prijs te dingen. Ik ging toen opzettelijk naar de hoofdstad om navraag naar u te doen en hoorde toen dat uw geëerde vader door de * * * ers belegerd werd. Damp en water, wolken en bergen, scheidden mij echter van mijne geliefde. Ik begon te denken, dat mijn leven broos als een herfst-blad was, en hoe ik ook liep en rende, ik zag geen weg om iets van u te vernemen.

Sints dien tijd zijn mijne beenderen voortdurend ziek en door vele droefheid, gelijk ik niet meer op eenen mensch. In de koude dacht ik niet aan kleéren—had ik honger, ik at niet. Maar van den morgen bedroefde ik mij tot dat de avondschemering daalde. Ik wist, dat ik niet lang meer onder de levenden zoude zijn, maar ik grolde dat ik u, omdat wij niet voor elkander gepredestineerd waren, ongelukkig gemaakt had. Bij het voorjaars-examen ben ik gelukkig op de gouden lijst (2) gekomen, en mijn naam werd onder de uitverkorenen genoemd.

Heden avond is de maan vol en wij zijn weder vereenigd, maar ik vrees nog dat onze ontmoeting slechts een vizioen is.

Ik smeek u nu, mij van het begin af aan te vertellen, hoe of gij hier zijt komen te wonen."

Toen Yao-sien dit hoorde, loosde zij eenen diepen zucht: „Hoe had ik kunnen weten, dat ook gij mijne liefde niet vergeten had? Het is alleen de schuld van uwe ouders, en zij zullen moeijelijk tot andere gedachten te brengen zijn.

Alles hangt van Gods wil af en niet van de menschen. Eigentlijk was de band in het vorige leven tusschen u en mij gering, en daarom bleef de maan koud, de bloemen vielen af en wij konden niet vereenigd worden.— Een woeste wind en een hevige regen hebben de ineengestrengelde takken van een gescheurd, en wij beiden zijn grenzenloos rampzalig geworden.

Toen mijn vader naar de grenzen ging, konde ik niet dadelijk naar huis terugkeeren, maar ben met mijne moeder eenigen tijd bij eenen academist gaan logéren. Hij is mijn oom van

(1) Zie Nota IX.
(2) Zie Nota XVIII.

moeders kant en heet *Tsien.* Ik ben nu als het op het water drijvend kroost; dwalende over meren en zeeën, nu eens drijvend, dan weder zinkend.

Ik weet niet eens of mijn vader dood of levend is, want ik heb geene berigten van de duizende mijlen ver verwijderde grensstad ontvangen.

Heden avond ontmoet ik u gelukkiglijk, Mijnheer, maar onze ontmoeting is in eene vreemde stad.

Voor heden wist ik niet, of ik u zoude weder zien en ik beangstigde mij, dat de kille maan mijn eenzaam graf zoude beschijnen." Liang zeide wederom: „Jufvrouw Yao-sien! mijn leven is te vergelijken bij eene herfst-wolk en ik wil liever op het slagveld (1) sneven om met mijn leven uwe goedheid te vergelden, dan een ondankbare en eerlooze te zijn. Ik zal het drie voeten lange draakpoelzwaard (2) opvatten en de * * * ers verdelgen, om aldus uwe goedheid te vergelden. Ik zal uwen geëerbiedigden vader redden en naar zijne vaderstad terug brengen. Wanneer ik mij verdienstelijk gemaakt heb, zal ik misschien met u kunnen trouwen; en zoo ik ook mijne moedige wenschen niet kan vervullen, maar op het slagveld sneven moet, zoo zal ook dat mij goed zijn. Uitstekende geliefde! gij kent onze klassieke boeken en onze geschiedschrijvers. Laten wij dus elk onze trouw en eer bewaren, opdat de wereld van ons hoore."

Yao-sien antwoordde hierop weenende den student Liang: „Ik zie dat uwe liefde en trouw diep gelijk de zee is. Mijn wil is ook onwrikbaar gelijk metaal of rots en de bloemgodin moet in onzer beider harten zien."

Zij zagen elkander aan en bejammerden te zamen hunne rampzalige ellende. De maan verplaatste de schaduw der bloemen en het werd al later in den nacht. Zij stonden toen op en namen elkander, in het aangezicht der maan, bij de hand.

De volle maan bescheen de scheidenden geheel en al, terwijl het hanengekraai, dat hun waarschuwde te scheiden, hen met spijt vervulde. Youn-hiang en Pi-youe begonnen toen te spreken: „De sterren verbleeken en vallende schaduwen dringen de schuinsche maan vooruit. In de huizen aan de overkant, zullen welhaast de menschen zich gaan kleeden. Wij smeken u dus een plan te beramen, om op eenen anderen dag weder zamen te komen, want wanneer gij draalt, vreezen wij dat de lieden buiten af het te weten komen."

Toen Yao-sien deze woorden hoorde, begon zij wederom te weenen. „Ik weet niet, waar ik u wederom zal ontmoeten. Hunker echter niet naar het genot van de wolken van Wou (3), en maak niet dat ik de nachten haten moet."

Liang bedwong zijne tranen en loosde eenen diepen zucht.

„O schoone! kent gij dan mijn hart nog niet? Wanneer ik heden afscheid van u genomen heb en ik kan u dan in dit leven niet meer ontmoeten, dan zal ik den dood zoeken."

Beiden vielen daarop snikkende in de schaduw der bloemen neder. Zij hielden elkander bij de kleêren en handen vast, en beefden voor de scheiding: „Hadden wij van te voren geweten, dat onze huwelijksband zoo zwak was, dan ware het beter geweest, dat wij ons geheele

---

(1) Woordel: „de zandvlakte.

(2) Een vlammend zwaard, gekronkeld zooals een draak in eenen poel.

(3) Zie Nota X.

leven in verschillende plaatsen gebleven waren! Dan hadden wij niet aan elkander gedacht, en onze liefde niet met ons behoeven te dragen! Laat ons zweeren, dat wij elkander in onze droomen zullen opzoeken en ons vereenigen! O jammer! dat een liefdeloos zwaard, onze liefde doorhakt en ons scheidt; want van nu af aan, zal een stap afstands, duizende mijlen worden."

De vogelen begonnen te zingen en de bloesems vielen af, en beider levensgeesten waren uitgeput.

Hunne liefde was zoodanig, dat zij het hoofd niet dorsten omdraaijen; maar zij bedwongen hunne droefheid en hunne tranen afvegende, keerde elk terug.

HOOFDSTUK XL.

ONZE HELD STELT DEN KEIZER VOOR OM DE REBELLEN TE GAAN TUCHTIGEN.

Met tranen in de oogen, keerde Liang naar zijne studeerkamer terug en begon haastig bij het lamplicht eene memoriaal op te stellen, waarin hij den wensch uitdrukte naar de grenzen te mogen gaan, om de oproerlingen te bevechten, de * * * sche rebellen uit te drijven en het land de rust weder te geven, om zijnen dank voor de keizerlijke gunst te betoonen. Hij kleedde zich daarop in zijne gala kleeding en begaf zich naar zijne Majesteit op audientie.

Toen de keizer zijn memoriaal gelezen had, was hij zeer verheugd. „Door dat gij de * * * ers met kracht wilt gaan bestrijden, beschaamt uw jeugdige heldenzin mijne hovelingen. Indien gij u de verdienste kunt verwerven van de grenzen de rust te hebben wedergegeven, zoo zal ik u in den adelsland verheffen en zonder karigheid uwe edele persoon beloonen."

Hij schonk hem dadelijk het zwaard der leenmannen, en gaf last dat honderd duizend dappere soldaten naar de grenzen zouden uittrekken. De Han-lin de bevelen des keizers ontvangen hebbende, nam afscheid van Zijne Majesteit en alle hoogere en mindere hovelingen gaven hem een afscheidsmaal. Nadat het feest afgeloopen was, klom hij te paard en begaf zich op weg. Hij zag, dat het landschap der grenzen bedroevend was. De wind dwarrelde zandkolommen op en verduisterde daardoor den weg. Wanneer hij het hoofd omkeerde en achter zich keek, zag hij niemand gaan [1]. Alleen wegens eene liefderijke maagd, tartte hij den dood op het slagveld.

Van nu af aan weten wij nog niet of hij leven of sterven zal, want sints jaren herwaarts zegt men, dat nederlaag en zege van den Hemel afhangen.

HOOFDSTUK XLI.

LIANG WORDT DOOR DEN VIJAND INGESLOTEN.

Toen hij aan de grenzen gekomen was, sloeg hij dadelijk het kamp op. Liang stuurde toen

[1] d. i. de streek was onbewoond.

uit het kamp iemand met eenen brief aan den gouverneur der grensvesting, om hem te verzoeken soldaten te sturen om hem te helpen de * * * ers te verdelgen. De bode ging gehoorzaam aan zijne bevelen, op staanden voet op weg.

Liang bleef bij zich zelf peinzen en zoeken. „De bergwegen zijn steil en ruw en mijne soldaten zijn er nog niet aan gewend. Ik moet een goed plan verzinnen en het dan gaan uitvoeren, opdat de * * * sche soldaten niet te weten komen, dat er Chinesche soldaten aangekomen zijn; want een oud gezegde luidt: „Val den vijand aan, wanneer hij er niet op voorbereid is.”

Onderwijl kwamen rooverhoofden in grooten getale tot den strijd aanrukken. Liang klom te paard om de * * * ers te bestrijden. Maar hij had er niet op gerekend, dat de Chinesche soldaten lafhartig zouden zijn en dadelijk in verwarring kwamen en voor hun leven vlugten gingen.

De * * * sche soldaten maakten van hun voordeel gebruikt en vervolgden en moordden ze.

Liang bleef met nog slechts een paar duizend man over. Maar daar hij de wegen der * * * ers niet kundig was, dwaalde hij voor de bergen heen, op ongebaande wegen. Hij dacht er aan om zich met zijne soldaten haastig eenen doorweg te slaan en zich terug te trekken, maar de * * * ers hadden den weg reeds afgesneden.

Het is een oud gezegde: dat men met weinigen niet velen kan weerstaan. Yih-tsang zag geen kans om te ontkomen en werd voor de bergen op onbegane wegen, omringd en ingesloten. Zelfs voor eenen held, had de kans toch slecht gestaan.

Gelukkig dat Liang dapper, moedig en onweerstaanbaar was, zoo dat de * * * ers hem niet aan het lijf dorsten komen; maar hem slechts met eenige duizend infanteristen en cavaleristen omsingeld hielden. De * * * ers vertelden buiten joelend en valschelijk, dat Liang gesneuveld was en riepen aan zijne paar duizend verslagene soldaten toe, zich over te geven.

Het gerucht dezer zaak drong tot in de hoofdstad door. Toen zijne Keizerlijke Majesteit aan het hof dit te weten kwam, deed hij onmiddelijk zijne bevelen aan het Ministerie van Oorlog toekomen, om dadelijk levensmiddelen en fourage aan den grens-commandant te sturen, opdat hij de grenspassen goed zoude kunnen bewaken en er geene muiterij zouden kunnen ontstaan en tevens, om dadelijk eenen goeden Generaal naar de grenzen te sturen.

HOOFDSTUK XLII.

YAO NEEMT AFSCHEID VAN ZIJNE TANTE EN ESCORTEERT EEN TRANSPORT VICTUALIEN.

Yao was in den beginne reeds aan het Ministerie van Oorlog geplaatst, en werd nu belast met het overbrengen van het victualiëntransport.

Wetende, dat zijne tante in het paleis van den heer Tsien woonde, begaf hij zich naar diens paleis om afscheid van haar te nemen.

Toen mevrouw den heer Yao binnen gelaten had, deelde hij haar weenende de redenen van zijn vertrek mede.

„Daar de * * * ers aan de grenzen oproer gemaakt hebben, is er een Hanlindoctor met geestdrift heen getrokken om ze te tuchtigen. Die man is mijn eigen neef Liang. Maar wie had kunnen denken, dat zijne soldaten zouden verslagen worden en in de * * * sche woestijnen zouden omkomen! Het is te bejammeren, dat zulk een jeugdige held zijne ouders verzaakt en verlaten, en zijn leven verloren heeft.

Op keizerlijk bevel stuurt het Ministerie van Oorlog er levensmiddelen en fourage heen. Ik ben de bevelhebber van het transport en moet dus medegaan. Daarom ben ik opzettelijk hier gekomen, om u mijne groeten te brengen en afscheid van u te nemen, want ik weet nog niet, wanneer ik zal kunnen terugkeeren."

Toen Mevrouw deze woorden hoorde begon zij luide te weenen en riep uit:

„De weg naar de grenzen is ver, en hoe is die begaanbaar? Wanneer gij echter aan de grenzen gekomen zijt, moet gij berigten inwinnen en uw oom moet het mij in eenen brief melden."

Nadat Yao dezen last op zich genomen had, nam hij afscheid en vertrok; maar Youn-hiang had ter zijde gestaan en alles gehoord.

HOOFDSTUK XLIII.

YOUN-HIANG BRENGT HET BERIGT AAN HARE MEESTERES.

Met heimelijk vallende tranen, keerde zij naar hare meesteres terug, om haar dit mede te deelen en in eene heftige gemoedsbeweging, stoof zij het boudoir binnen.

Voordat zij nog een woord tegen hare meesteres gesproken had, begon zij te krijten: „O juffvrouw! wat voor een verschrikkelijke ramp is daar gebeurd! Om uwentwille heeft Mijnheer Liang het bevel over eenige troepen aangenomen. Hij is op het slagveld verslagen en zijn geest is naar het schimmenrijk gegaan. Mijnheer Yao gaat ook weg, om een transport levensmiddelen over te brengen, en is juist afscheid bij de oude mevrouw komen nemen.

Hij vertelde in den salon, dat de heer Liang omgekomen was. Ik stond ter zijde en hoorde alles."

Toen Yao-sien dit hoorde, begaven haar hare levensgeesten; twee stroomen pareltranen vloeiden neder en haar hart brak: „Nu mijn minnaar Liang om mijnentwille, met minachting van zijn leven, omgekomen is, durf ik niet meer alleen blijven leven, maar ik zal mijnen minnaar in de andere wereld opzoeken en met hem zamen gaan, opdat hij niet alleen onder de aarde moet rond wandelen. O jammer! dat zulk een jeugdig mensch om mijnentwille omgekomen is. Hij is nu een eenzame en verlatene geest (1)!"

(1) „Wou-tchou" Wanneer iemand sterft en hij heeft eenen zoon, dan is die zoon meester. d. i. hij beheert den eeredienst voor de voorouders. Is echter iemand zoonloos gestorven zoo is hij *meesterloos* (wou-tchou), daar dan niemand dien eeredienst beheert. De geest van den zoonloos gestorvene is deshalf ongelukkig.

Zij wierp zich hierop dwars op haar, met ivoor ingelegd, bed neder en jammerde en snikte. Hare gevoelens waren bitterlijk gewond en haar hart smartte haar zeer. Hardop snikkende riep zij uit:

„O Liang! wacht op mij bij de geele wateren, opdat ik met u zamen kan gaan, want ik wil niet meer op deze wereld blijven, maar met mijn verbrijzeld ligchaam uwe goedheid vergelden. Ik heb geen hoop meer om in dit leven met u vereenigd te worden; ik heb geen hoop meer om ooit met u op een kussen en onder eene deken geluk te smaken; ik heb geen hoop meer, om in den tuin met u te schertsen! u weder te ontmoeten, is als in eenen droom naar iets te zoeken. Luid snikkende roep ik u duizende malen, maar gij antwoord niet."

Uitgeput en ziek zeeg zij op haar bed neder, en na elke tranenvloed, borst zij op nieuw in tranen los.

Haar ligchaam vermagerde en haar gelaat viel in, zoodat zij niet meer op een menschelijk wezen geleek. Nacht aan nacht, weende zij achter hare zijden gordijnen tot aan den morgenstond en wanneer de dag gekomen was, weende zij weder, totdat de avondschemering daalde. Langzamerhand veranderde haar gelaat en voorkomen geheel en al, en geen druppel thee of korrel rijst, raakten hare lippen aan.

Pi-youe, bevreesd dat hare meesteres van droefheid sterven zoude, ging naar de bedkant toe en sprak haar aldus aan:

„Jufvrouw! kom, sta op en neem een mondvol thee en rijst. Maak toch uwe ouders niet wegens de liefde en trouw van mijnheer, ongelukkig. Al is ook mijnheer Liang om uwentwille omgekomen, zoo kunt gij hem met huilen toch niet meer levend maken; en alhoewel de liefde en trouw tusschen man en vrouw gewigtig zijn, zoo zijn toch de opvoeding en verpleging, die vader en moeder ons geven, eene hemelsche goedheid. Mevrouw heeft slechts u, beste jufvrouw, gebaard, en mijnheer is nu in moeijelijkheden en nog niet teruggekeerd. Zij hopen op u om hen tot hunnen dood te dienen en zij verwachten, dat gij de welriekende lampen voor de geesten zult aanhouden. Wanneer gij nu eensklaps, om uwen minnaar van droefheid sterft, op wien zal dan uw grijze vader moeten steunen? Bovendien heeft mevrouw sints de laatste dagen vele beslommeringen gehad en daar zij haren echtgenoot niet ziet, is zij den geheelen dag beangst. Gij jufvrouw, moet haar dus troosten, en gij moogt de oude vrouw niet bedroeven en haar hart breken, want wanneer zij ziet dat gij ziek wordt, vrees ik, dat mevrouw zich ook over u ongelukkig zal moeten maken."

Pi-youe vermaande haare meesteres aldus op alle mogelijke wijze.

Yao-sien loosde toen eenen diepen zucht en vatte het woord aldus op:

„Liang is om mijnentwille gestorven en de echtgenoot heeft voor de vrouw zijn leven willen verliezen. Wanneer ik als meisje mijne eer en kuischheid kwets, dan durf ik mijnen heer bij de geele wateren niet onder de oogen te komen. Ik gevoel zeer goed de diepe goedheid mijner ouders, maar wanneer ik er zorgvuldig over nadenk, zoo kan ik onmogelijk in het leven blijven. Gij zegt mij, dat ik mijne moeder tot haren dood toe dienen moet; maar mijne ouders zullen mij stellig willen laten trouwen. Zoo ik echter hunne bevelen gehoorzaam en wederom trouw, dan heb ik mijnen minnaar tot eenen geweldadigen dood misleid, en dit mag niet zijn; want hij zal mij dan in de onderwereld eeuwig haten en zelfs zijne bleekende beenderen op het slag-

veld, zullen vertoornd zijn. Zoo ik ongehoorzaam ben en niet hertrouwen wil, zoo kan ik toch moeijelijk de ware omstandigheden aan mijne ouders vertellen. Hoe of ik het dus ook uitreken, er schiet mij niets dan de dood over, en het is dan beter om maar spoedig mijnen minnaar weder te ontmoeten."

Youn-hiang antwoordde de schoone wederom:

„Nu de zaak zoo ver gekomen is, laten wij weder eens redeneren. Mijnheer Liang is reeds om uwentwille aan de grenzen gesneuveld en ik denk, dat gij stellig niet meer zult willen trouwen. Mijnheer wordt nu belegerd en wij hebben geene berigten van hem, en mevrouw zal niet dadelijk uwen geboorteceêl sturen (1).

„Wanneer mijnheer teruggekomen zijn zal, zoo zal de geheele familie weder vereenigd en iedereen verheugd zijn. En als men dan misschien van een huwelijk gaat spreken, dan kunt gij geheel en al naar goedvinden handelen."

Yao-sien dacht zorgvuldig in haar hart na: „De woorden van mijne twee kameniers, zijn zin voor zin waar. Ik moet mijne moeder eeren en dienen en eenigen tijd mijn ellendig leven laten bestaan, om haar 's morgens en 's avonds op te passen. Maar het is onmogelijk, om mijne liefdesgeschiedenis met mijnen minnaar te verzaken en te vergeten, want wanneer ik aan de omstandigheden denk, dan breekt mijn hart. Waar is de grens mijner droefheid; waar is de grens mijner tranen? Ik weet, dat ik mijn geheele leven met een verscheurd hart zal doorbrengen."

HOOFDSTUK XLIV.

ZIJ HOOREN DAT HUN ZOON LIANG GESNEUVELD IS.

Laten wij nu de zaak van het meisje in het boudoir wat rusten, en weder wat vertellen van de twee ouders van Liang. Sints het oogenblik, dat zij gehoord hadden dat hun zoon op de gouden lijst (2) stond, waren de ouders bovenmate verheugd en lachten en giggelden van genoegen.

Eens morgens echter, ontvingen zij eenen brief van hunnen zoon, waarin hij meldde, dat hij afscheid van den keizer genomen had en naar de grenzen getrokken was, om de * * * ers te gaan verdelgen. Toen de oude heer dit gelezen had, werd zijn hart bekommerd en hij zeide: „Mijn zoon acht zijn leven als slijk en stof. De rebellen zijn aan de grenzen in grooten getale opgestaan, en de ministers hebben geene plannen kunnen beramen om de * * * sche lan-

(1) Wanneer partijen in China een huwelijk willen aangaan, zoo wisselen zij hunne geboorteceêlen uit. Op dezen ceêl „Sing King" genaamd, staan acht astrologische teekens, uit welke door een' waarzegger het horoscoop getrokken wordt, of het huwelijk al dan niet gelukkig zijn zal.

(2) Zie Nota XVIII.

den de rust weder te geven. Ik vrees dus, dat hij zijn arme leven aan de grenzen verliezen zal."

De echtgenooten spraken er den geheelen dag hartsbedroefd over en zij bekommerden zich dag aan dag over hem. Op eenen zekeren dag, dat hunne wenkbraauwen weder wat ontspannen waren en hun hart wat ligter geworden was, werd hen waarachtig geboodschapt, dat hun zoon in groote moeijelijkheden gekomen was. Zij sloegen zich op de borst en vielen luid krijtende, op den grond neder.

„O! hoe ongelukkig, dat ons kind gestorven is en de welriekende lampen niet meer aangehouden kunnen worden (1)."

O! hoe droevig, dat de plaats aan onze knieën nu eenzaam en verlaten zal zijn (2). Hoe jammer, dat zulk een knappe en jeugdige zoon, wegens roembejag zijne groene lente weggeworpen heeft!" Man en vrouw stortten daarop eenen hevigen tranenvloed en beide oudjes stierven bijna van droefheid. Zij riepen zijne ziel aan, lieten missen voor hem lezen, en maakten toebereidselen voor den rouw. Zij kleedden zich in rouwkleêren, zetten het zielbordje op (3), en beweenden hunnen zoon.

HOOFDSTUK XLV.

YOU-KHING DENKT AAN HARE EER.

Het doodberigt bereikte ook het paleis van den Minister en de heer Liou was zeer bedroefd toen hij het vernam, en hij en zijne gade vertelden het aan hunne dochter. Toen You-khing dit hoorde, begonnen hare tranen te stroomen: „Hoe jammer, dat zulk een talentvol jongeling aan de grenzen gesneuveld is! Wie zal nu zijn gebeente bijeenzamelen en naar zijn geboorteland terugbrengen?"

Zij keerde na het zeggen dezer woorden naar hare kamer terug en trok haar zijden kleed uit.

„Van den huidigen dag af, heb ik geen hoop meer om ooit zijde te dragen. Ik wil mij niet meer kappen en mijn toilet maken, en ook geen bloemen meer dragen, want ik heb geen lust meer om mij in de natuur te verlustigen of te gaan wandelen, maar ik zal steeds, diep bedroefd, om mijnen heer moeten denken."

Haar rouge droogde op, haar blanketsel viel af en zij was hartsbedroefd.

Toen de kamerjuffer zag, dat hare meesteres zich zoo om haren minnaar bedroefde, trad zij vooruit om haar te troosten.

---

(1) Zie Bladz. 54 nota 3.

(2) Kinderen zitten aan de knieën hunner ouders.

(3) Na den dood van eenen Chinees, wordt zijn naam in een houten bordje gesneden en dit bordje wordt op het voorvaderlijke offertafeltje, of ook in den voorvaderlijken tempel, geplaatst. Dit bordje heet Ling pai. (zielbordje).

„Mag ik u vragen, waarom gij zoo verschrikkelijk bedroefd zijt en waarom uwe tranen zoo rijkelijk vloeijen? Naar ik te weten gekomen ben, is het stellig om den jongen heer Liang, maar waarom behoeft gij u zoo den geheelen dag te bedroeven? Want hoewel gij reeds met den heer Liang verloofd waart, zoo had gij hem echter nog niet ontmoet, en het engagement is dus eene doode letter. Er zijn op de wereld zoo velen getrouwd, die elkander in een vorig leven bemind hadden en die gestorven waren en die, voor dat de zeven weken (1) om zijn, wederom van hertrouwen spreken en die, voor dat de grond nog drooggewaaijerd is, wederom trouwen (2).

„Als man en vrouw dan den geheelen dag te zamen twist gehad hebben, dan is het alsof er vier personen in het bed slapen (3). Wie ter wereld maakt daar aanmerkingen op? want alle meisjes trouwen toch weder. Gij hebt nog niet eens het gelaat van uwen toekomstigen gezien, wat behoeft gij dan aan hem te denken en te weenen. Hij was slechts een knap jongman, die op jeugdigen leeftijd reeds eenen graad verkregen had, en in wien gij dus behagen schiept.”

You-khing loosde eenen diepen zucht en zeide tegen hare dienstbode:

„Houdt op, met mijn hart door uwe taal te bedroeven. Kuischheid wordt door de wereld geprezen, maar wellust en ondeugd rigten de menschelijke banden te gronde. Oudtijds wierpen sommigen zich in afgronden (4), anderen sneden zich den arm af (5) en hunne verkleefdheid aan de menschelijke banden en hoofddeugden (6), is in de geheele wereld bekend geworden. Alhoewel Sioue-mei het gelaat van haren echtgenoot nog niet gezien had, zoo wilde zij toch weduwe blijven (7). Ik zoek niet naar weelde en aanzien, maar ik wil in een klein hutje blijven, om voor duizende en tienduizende jaren bij de nawereld bekend te worden. Alhoewel ik niet halen kan bij de heldinnen onder de menschen, zoo meen ik toch dat ik niet hertrouwen mag, tot spot van het marktgraauw en de straatdeernen, welke hertrouwen als stof schatten.

„Er zijn er, die er naar uitzien of de omstandigheden van den jongman bekrompen zijn en die wenschen, dat hun minnaar spoedig sterven moge, opdat zij wederom trouwen kunnen. Weten zij niet, dat God de wenschen der menschen niet volgt en dat zij, al hertrouwen zij ook, wederom eenen armen man krijgen zullen. Met wat voor een gelaat, kunnen dergelijke slechte lieden op de wereld, de menschen onder de oogen komen? Ik waag het niet, in dit leven te hertrouwen en ik laat vrolijkheid, vermaken en loszinnigheid aan anderen over. Wanneer mijne ouders mij willen toestaan mijne kuischheid te bewaren (8), zoo zal ik rein en stil achter mijn

---

(1) De weentijd bij den rouw is 7 maal 7 dagen, dus 7 weken.

(2) Zie Nota XXXVI.

(3) Omdat de man aan zijne eerste vrouw, de vrouw aan haren eersten man denkt.

(4) Zie Nota XXXVII.

(5) Zie Nota XXXVIII.

(6) De drie banden zijn: vorst en onderdaan; vader en zoon; man en vrouw. De 5 hoofddeugden zijn: Welwillendheid, regtvaardigheid: welvoegelijkheid, wijsheid en trouw.

(7) Zie Nota XXXIX.

(8) Een meisje, dat verloofd zijnde eenen anderen huwt, of eene weduwe die hertrouwt, zijn volgens de Chinesche zedeleer onteerd.

eenzaam bedgordijn blijven en mijne beide ouders dienen. Wanneer zij mij mijn hart en mijne wenschen niet willen laten volgen, zoo zal ik de witte eenzame wolken bestijgen (1)."

Hare kamenier en dienstmeisje beklaagden haar diep zuchtende en eene zeide: „Jufvrouw, wij bedroeven ons slechts, dat gij uwe groene lente verwoest. Naar onze meening is het beter, om vreugde en vermaak te zoeken. Zulke schoone meisjes als gij, zijn in deze wereld niet talrijk en men kan toch niet altijd zijne kuischheid bewaren. Gij zult uwe liefelijke jaren voortslijtende, uw geheele levensgeluk bederven en al verwerft gij u ook in dit leven geenen ijdelen naam, zoo raakt het toch ook weinig, of men na uwen dood van u hoort of niet."

Toen You-khing dit hoorde, werd zij innerlijk boos: „Uwe woorden zijn verachtelijk! Hoe kan eene musch het hart van eenen zwaan kennen? Vliegt een feniks onder wilde hoenderen? Als de mandarijneend haar maat verloren heeft, paart zij niet weder en als eene gans van hare vlugt afgeraakt is, dan wil zij alleen blijven. Het gevogelte en gedierte weet dus wel zijne kuischheid en trouw te bewaren, hoeveel te meer moeten de menschen dit dan doen, die van hunne geboorte af aan de verwantschapspligten kennen. „Uwe woorden zijn nu als gebloemde zijde, maar hoe wilt gij het verhelpen, dat het stroomende water zich niet om de er ingevallene bloemen bekommert?"

De dienstmeisjes dorsten haar niet meer te antwoorden, en You-khing bleef den geheelen dag aan haren verloofde denken.

HOOFDSTUK XLVI.

LIANG BERAAMT EEN REDMIDDEL.

Spreken wij er nu niet meer over, hoe of het schoone meisje aan hare eer en trouw denkt, maar vertellen wij weder wat van Liang die in moeijelijkheden zit.

Hij werd in het gebergte ingesloten gehouden, zoodat er geene mogelijkheid tot ontsnappen was. Om zich heen, zag hij slechts zijne paar duizend soldaten, terwijl de cavallerie en infanterie van den vijand hem naauw ingesloten hielden. Gelukkig dat de bergen uitgestrekt en hoog waren en er dus snel en diep water was, zoodat de Chinesche soldaten drinkwater hadden en geen honger en dorst leden. Maar daar de troepen tot ontzet niet opdaagden, bedroefde Liang zich dag aan dag. Hij riep daarom zijne soldaten en legerknechten bijeen en zeide: „Treedt vooruit en luistert naar hetgeen ik u uitleggen zal. Het is nutteloos, dat gij allen mijn lot schaart en het kan mij niet schelen, of ik eenen uitweg heb om mijn leven te redden. Gij allen zult om mijnentwille omkomen en het is dus beter, dat gij mij maar aan de * * * ers uitlevert. Zoo kunt gij allen nog lijfsgenade krijgen en ik wil gaarne alleen sterven."

Alle soldaten antwoordden echter weenende: „Generaal! waarom stelt gij geen vertrouwen

---

(1) d. i. sterven.

in ons? In uwe goedheid hebt gij ons als broeders behandeld en zouden wij soldaten, dan die goedheid met ondank durven beloonen? Wij hebben nog levensmiddelen genoeg voor eene maand en als wij het uithouden, tot dat de hulptroepen aangekomen zijn, kunnen wij allen ons leven behouden. Mogten echter de hulptroepen niet aankomen, zoo zullen wij ons allen met onze geheele magt, uit het gebergte doorslaan. Leven en dood hangen van het noodlot af, maar elk van ons zal houw en getrouw blijven, om de goedheid van onzen keizer te vergelden.”

Toen Liang dit hoorde, wachte hij met een gerust hart den loop van zaken af. Hij liet echter voortdurend overal patrouilles gaan en scherp uitzien.

Toen de * * * sche soldaten zagen, dat hij zoo waakzaam was, dorsten zij hem ook niet aan te vallen, maar zeiden: „Laat ons wachten, totdat zijne levensmiddelen uitgeput zijn, dan moet hij van zelf omkomen, zonder dat wij er ons moeite voor behoeven te geven.” Zij wisten, dat hij als een vogel in de knip was en dat hij, al had hij ook vleugels gehad, toch moeijelijk er uit kon vliegen.

HOOFDSTUK XLVII.

LIOU DRINGT ZIJNE DOCHTER OM TE TROUWEN.

Wij zullen nu den in het gebergte belegerden een poosje verlaten, om u wederom eens wat van de oude mevrouw Liou te vertellen. Zij dacht bij zich zelf: „Liang is nu toch al dood en sints de oudste tijden heeft men gezegd, dat meisjes moeten trouwen.” Zij maakte dus al vast den geboorteceêl harer dochter gereed en keek onderwijl naar eenen goeden schoonzoon uit. Zij stuurde ook de geschenken aan de familie van Liang terug. In hetzelfde district woonde een zoon van den heer Lan. Zijn vader was chef der expeditie in een der ministeries en was zeer vermogend. Toen hij van de talenten en schoonheid van jufvrouw Liou hoorde, stuurde hij eene koppelaarster naar het huis van haren vader.

De koppelaarster knielde voor Mevrouw Liou neder en zeide:

„Mevrouw Lan laat u hare gelukwenschen aanbieden, en zij wenscht gaarne mejufvrouw uwe dochter, voor haren zoon ten huwelijk te vragen. Haar derde zoon is een aangenaam jong mensch, die bijna negentien jaren oud is. In Sou-tcheou noemt men hem den knapsten student en hij is elk jaar de eerste van het examen geweest. Hij heeft ook eene menigte kostbaarheden en schatten en hij is een der schoonste mannen der wereld.”

Toen mevrouw dit hoorde, werd zij zeer verheugd en liep den salon in om het haren man te vertellen. Mijnheer Liou zeide tegen zijne vrouw: „Ik heb gehoord, dat onze dochter reeds verloofd geweest is. Zij is van jongs af aan altijd eigenzinnig geweest en ik vrees dat zij niet zal willen.”

Na het zeggen dezer woorden, stond hij op en ging de deur uit. Mevrouw liet daarna hare

dochter roepen en sprak haar van dit huwelijk; dat het goed gepast was en dat zij van geluk mogt spreken, zulk eenen man te krijgen. Toen jufvrouw Liou dit hoorde, wierp zij zich ontsteld op hare knieën neder en terwijl twee tranen uit hare oogen parelden, smeekte zij hare moeder aldus: „Ik ben reeds met den heer Liang verloofd en mijn ligchaam behoort hem toe. Deze talentvolle jongeling is nu aan de grenzen gesneuveld en zijn eenzame geest is verlaten, tot mijne groote droefheid. Zijn hart en ligchaam zijn nog niet koud, en gij wilt mij reeds dwingen om te hertrouwen. Hoe zal ik dan over de verwijten der familie Liang kunnen heenkomen? Sints eeuwen herwaarts vliegt de zwaluw, die haar maat verloren heeft, alleen en wil niet meer paren; hoe zoude ik dan, eene kuische maagd, twee mannen mogen huwen. Gij en papa behoeven u niet om mijnentwille te beangstigen, want ik wil gaarne in dit leven alleen slapen. Ik zal u en papa mijn geheele leven lang dienen, en evenals eene afnemende maan (¹) en eene verwelkte bloem de voorbeelden der oudheid nastreven."

Mevrouw vermaande hare dochter nog eens met deze woorden: „Wat behoeft gij zoo op dien jongman verliefd te blijven. Gij en Liang kennen elkander niet en gij hebt u met een stukje zijdedraad voor uw geheele leven verloofd (²). Daar het huwelijk echter daarboven niet besloten was, is hij vroeg gestorven en hij is nu voor u niet meer dan iemand, dien gij op den weg voorbij gekomen zijt. Ik heb daarom eenen jongman van eenen aanzienlijken stand gekozen, om hem met u te vereenigen en u gelukkig voor het leven te maken?"

You-khing antwoordde hare moeder snikkend: „Beste moeder! Gij spreekt zonder nadenken. Gij zegt, dat ik en Liang vreemden zijn, maar ik ben reeds voor mijn geheele leven met hem verloofd. Alhoewel wij dus ook de huwelijksplegtigheden nog niet voltrokken hebben, zoo moet toch mijn woord goud zijn (³)."

De koppelaarster Wang viel haar toen in de rede en zeide: „Ik geloof, dat gij te zeer door liefde verstrikt zijt. Sints de vroegste tijden heeft men reeds gezegd, dat de hemel de huwelijken besluit en dat een mooi meisje bij eenen knappen jongman behoort (⁴). Het geboorteceêltje is maar het eerste. Ik zal trachten u nu iets van de rijkdommen van den heer Lan te vertellen. Ik heb gehoord, dat hij van eene hooge familie is en als gij hem niet trouwt, dan begaat gij eenen grooten misslag. Dat zijn vader een hoog ambtenaar is, behoef ik u niet te vertellen. Zijne Majesteit is echter een gezworen vriend van hem (⁵). Barnsteen en koraal, zijn voor hem niets dan vuilnis en paarlen en edelsteenen, gelijk zand en aarde. Zijn park is uitgestrekt en overheerlijk schoon, met wilgen aan de linker en bloemen aan de regter zijde. Hij heeft wel honderd schoone slavinnen, die 's winters in 't zwaar satijn en 's zomers in gaaszijde ge-

(¹) Eene maan die vol geweest is, maar nu aan het afnemen is. fig: voor een meisje dat verloofd was, maar wiens geliefde gestorven is.

(²) Bruid en bruidegom drinken te zamen uit bekers die met een' rooden zijdedraad aan elkander verbonden zijn. De huwelijksband wordt figuurlijk door den rooden zijdedraad uitgedrukt.

(³) Mijne belofte moet zoo goed als duizend goudstukken zijn.

(⁴) Woordel. „dat een rood gelaat bij eenen groenen jas behoort."

(⁵) De koppelaarster is hier aan het bluffen, weshalve de commentaar, ook zegt: „Wat een rare geschiedenis! een raar vertelsel!"

kleed gaan. Als zij schaken willen, dan kunnen zij dat doen. Als zij op de guitaar gespeeld hebben, dan gaan zij weêr eens op de harp tokkelen. Somtijds blazen zij boven op het terras gezeten, op eene fluit van jaspis, dan weêr zingen zij eens met luitbegeleiding. Mij dunkt dus, dat die dienstmeisjes al zeer gelukkig zijn, en hoeveel te meer vreugde zal dan de meesteres des huizes niet genieten. De jonge heer is knap en schoon en geen windbuil. Hij is verstandig, bevallig en van grooten huize. Den eersten en tweeden letterkundigen graad, heeft hij vast in zijne handen en zijne proefschriften zijn als zijde en bloemen. Bovendien is hij goedhartig en zachtzinnig van aard en al is hij ook nog zoo dronken, zoo koomt hij toch altijd 't huis (1). Als iemand bij hem komt, dan maakt hij dadelijk eene beleefde buiging voor hem en als er gasten komen, dan laat hij zijne slavinnen fijne thee zetten. Groote luî zijn altijd hoogmoedig (2), dat is al een oud gezegde; maar als hij met iemand te zamen is, dan is zijn gelaat als eene bloem (3). Als gij met hem trouwt, dan is het beter dan indien gij in het huis van eenen keizer kwaamt. Waarom spreekt gij toch zoo, met elk woord dat gij zegt, van weduwe te willen blijven? ik vrees, dat dan uw geheele leven lang, de dingen in uw hart verward als vlas zullen zijn. Als men jong is, kan men zijne hartstogten niet onderdrukken en de schande koomt eigentlijk altijd uit eene enkele fout voort."

Toen You-khing dit hoorde, werd zij innerlijk vertoornd: „jufvrouw Wang! waarom spreekt gij zulke overdrevene taal? Gij zegt dat ik, omdat ik jong ben, moeijelijk weduwe zal kunnen blijven; maar ik heb niet de geringste gedachte, dat ik ooit weder de luit zal opnemen en in eene andere familie treden (4). En al is die heer Lan ook nog zoo goed, zoo wil ik hem toch bepaald niet hebben. Geef u dus geene moeite, om nog meer bloemen op uwe zijde te stapelen (5). Al sints eeuwen zijn koppelaarster niet opregt en van tien woorden die zij spreken, zijn er negen valsch."

Mevrouw gelaste hier het schoone meisje te zwijgen: „Dochter lief, houdt nu uwen mond! Wij willen eerst hooren wat of papa wil."

Terwijl zij dit zeide, betrok haar gelaat en zij zeide tegen de koppelaarster: „Dit huwelijk is mijne zaak en niemand wage het, zijnen mond er tusschen te steken."

Jufvrouw Wang ging toen naar huis, terwijl You-khing, eenen tranenvloed stortende, terugkeerde.

HOOFDSTUK XLVIII.

YOU-KHING STORT ZICH IN DE RIVIER.

Toen zij in hare slaapkamer terug gekomen was, wierp zij zich op haar, met ivoor ingelegd,

(1) d. i. hij blijft niet in huizen ter kwader faam berucht slapen.
(2) Woordel. „dragen de oogen hoog."
(3) d. i. vriendelijk; bloeijend.
(4) d. i. hertrouwen.
(5) Om nog meer te bluffen.

bed neder en riep uit: „O jammer boven jammer, dat mij zulk eene grieve overkomen moest! Ik moet nu heden avond maar sterven en eene bewoonster aan den styx worden, om mijnen minnaar in de andere wereld deze zaak te vertellen.”

Plotselings hoorde zij de vogels, die met het dalen van den nacht terug keerden en de kraaijen op de takken der groene boomen, krassen.

„Het is nu juist de tijd voor mij om den dood te zoeken, want ik heb geen hoop meer, om in dit leven vreugde en luister te genieten.” Bij deze gedachten borst zij in luid weeklagen los.

„Ik wensch niet meer te leven en eenen rijken man te huwen! Ik wil mijne moeder verlaten, mijnen vader verzaken en den dood zoeken! Maar indien ik mij met een mes van dit ellendig leven beroof, zoo zal mijn lijk overblijven, tot droefheid van mijnen vader en mijne moeder. Het beste is, dat ik mij in de rivier stort. O jammer, jammer! dat ik zoo jong reeds sterven moet, zonder kans om ooit terug te keeren! Ik moet echter mijn leven verzaken en bij de geele wateren mijnen echtgenoot opzoeken, daar ik anders geen middel weet om hem mijn opregt hart te openbaren. O bitterheid en jammer! wie had gedacht, dat ik in de golven zoude omkomen!”

Zij schikte haastig haren boêl teregt en deed schoone kleêren aan; terwijl zij in tranen gebaad, in gedachten afscheid van hare ouders nam. „Ik ga nu de goedheid en liefde mijner moeder, die mij groot gebragt heeft, met ondank vergelden, want er is nu geen hoop meer voor haar, dat zij haar kind ooit zal weder zien en mijne broeders moeten nu maar het huis besturen; want ik moet mij in de wateren der rivier storten, om mijne eer te bewaren.”

Na het zeggen dezer woorden, verliet zij hare slaapkamer en trad de voorkamer in, waar zij stampvoetende en zich op de borst slaande, snikkende den Hemel aanriep. Tranen stroomden langs haar geheele gelaat heen; terwijl zij weeklaagde, dat zij zoo ongelukkig was, om op zoo jeugdigen leeftijd, zulk eene rampzalige ommekeer te moeten ondervinden: „Wel ben ik te beklagen, dat ik den weg naar de geele wateren op moet! want ik heb geen hoop meer, om ooit voor mijne toilettafel mijne juweelcassette weder te openen. In dit leven is de hoop voor mij vervlogen, om ooit weder geluk te genieten. De ware liefde tusschen man en vrouw zal heden nacht blijken. De maan is afgenomen, de bloem is afgevallen en mijne jeugd is vernietigd. Nu mijne ouders mij dwingen willen om te hertrouwen, zoo wil ik mij liever in de rivier werpen, opdat ik mij niet voor den hemel behoef te schamen.”

Zij opende de deur van den achtertuin en liep er haastig in. Toen zij het hoofd omhoog hief, zag zij de heldere maan aan ’s hemelstrans staan: „De maan is volmaakt, maar de mensch heeft smarten! Mijn ongeluk is inderdaad bemedelijdenswaardig! Deze dag zal het volgend jaar de gedenkdag van mijnen dood zijn, want in dezen nacht van dit jaar, zal ik aan de oevers dezer rivier sterven. Het is alleen jammer, dat alle de zorgen die zich mijne ouders gedurende de achttien jaren mijner lentejeugd gegeven hebben, tot rook vervliegen zullen.”

Met snelle schreden liep zij naar den oever der rivier en staarde naar de breede wateren, die oostwaarts stroomden. Twee tranen ontglipten hare oogen, gevolgd door twee andere.

„De diepe wateren der rivier zullen mijn uiteinde zijn en ik trek nu mijne hand af van al het slijk dezer wereld. Ik ben evenals eene sierlijke en volle bloem, door den storm geteis-

terd en door den regen gezweept. Zij kan niet lang blijven bestaan, maar hare bladeren zullen door het luchtruim dwarrelende, in het vlietende water gejaagd worden. Jaar aan jaar echter stroomt het water en vallen de bloemen af, maar als ik eens weg gegaan ben, zal ik dan terugkomen?"

Zij hief daarop het hoofd biddende naar de, aan den hemel staande, maan op: „O maan! Gij beschijnt een meisje onder de vrouwen, welke omdat zij niet een tweede huwelijk met den heer Lan wilde aangaan, haren vader verzaakt en hare moeder verlaat en deze rivier nadert, om zich even als jufvrouw Tsien [1] in het water te werpen. Het is alleen, omdat ik weduwe wil blijven en ik weiger mijne moeder te gehoorzamen, die mij tot een tweede huwelijk dwingen wil, dat ik mijn leven verzaak en de lente en den herfst niet langer wil genieten. Wanneer ik dezen nacht mijn ligchaam in deze rivier gestort zal hebben, zoo zal ik rust in de grenzenlooze wateren vinden. Ik smeek u Diana! mij bij te staan, opdat ik in eene diepe plaats kan wegstroomen, en niet in eene ondiepe plaats blijf drijven."

Nadat zij dit gebed gedaan had, sprong zij in het water; maar wie had gedacht, dat hare hartstogt een bootje in de rivier zoude gestoord hebben.

HOOFDSTUK XLIX.

EEN PROVINCIALE EXAMINATOR REDT EN ONDERVRAAGT HAAR.

In dit bootje was een provinciale examinator, Loung genaamd, met zijne vrouw en 't welk aan den oever geankerd lag. De twee stuurluî op de plegt der schuit, hadden reeds lang iemand hooren kermen, maar zij hadden op bevelen gewacht en daarom You-khing niet eerder gered. Maar eer dat zij er op verdacht waren, was het schoone meisje reeds in de rivier gesprongen en dreef oostwaarts weg. De examinator gelaste ontsteld zijne matrozen, om haar in de golven natespringen en het meisje te redden. Toen de schipper dit hoorde, sprong hij haastig over boord en vischte overal naar haar voor zich uit. Hij redde eindelijk het schoone meisje en bragt haar naar de boot terug. De twee echtgenooten vroegen haar toen naar de beweegredenen harer daad, zeggende: „Wie ter wereld vreest den dood niet, en hoe komt gij er dan toe, uw leven te verzaken en u in het oostwaartsstroomende water te bedelven?"

You-khing antwoordde in tranen gebaad: „Deze zaak is het gevolg van duizende smarten. Ik ben in een aanzienlijk huis groot gebragt en uit eenen hoogen stand geboren. Mijn vader is minister en heet Liou. Ik ben in de binnenvertrekken opgegroeid en de pligten eener vrouw betrachtende, gingen mijne jaren stil en rein voorbij.

Ik was verloofd aan eenen zoon van de familie Liang, die uit eerzucht naar 's keizers hof

(1) Zie nota XL.

ging en daar, nadat hij den eersten graad behaald had, lid van het Han-lin collegie werd. Hij vatte toen het besluit op om de ***ers te verdelgen, in hoop op een keizerlijk leen. Maar onverwachts, verloor hij in de dienst van het land, zijn leven aan de grenzen. Mijne ouders dwongen mij om een tweede huwelijk aan te gaan ([1]). Zij bragten mij dringend onder het oog, dat ik nog niet gehuwd was en toch moeijelijk maagd konde blijven, en zij stonden er op, dat ik mijne wenkbraauwen weder zoude opschilderen ([2]) en in een ander schuitje overgaan. Ik dorst echter niet te hertrouwen; maar hoe ik ook mijne ouders vermaande, zoo wilden zij toch niet toegeven. Ik dacht, dat zoo ik uit begeerte om mijn leven te behouden, mijne eer vergat, stellig voor eeuwig eenen slechten naam zoude achterlaten en voor altijd onteerd zoude zijn. Want al wordt men honderd jaren oud, zoo moet men toch eens sterven; maar de roem der kuischheid verspreidt zich heinde en ver. Daarom heb ik mijne ouders verlaten en mij in de golven gestort, om in de uitgestrekte vochtige wateren mijne smart te begraven."

Toen de dame dit hoorde, beklaagde zij haar zeer: „Gij hebt uwe liefelijke jaren willen te kort doen; maar wie zoude zijn leven willen verzaken, om zijne eer te bewaren? Gij zijt stellig de deugdzaamste der aarde."

De oude heer zeide ook nog tegen het schoone meisje: „Ontboezem uw hart en houdt op met schreijen. Maar waarom dreeft gij op het water, indien gij uwen naam en eer niet bevlekken wildet? Ik zal u nu naar uw huis terug brengen, opdat gij weder de lente en den herfst onder de menschen genieten kunt. Ik zal uwe ouders ook vermanen, uwen wil te eerbiedigen. Gij kunt dan achter uwe zijden bedgordijnen rein en rustig blijven, zonder ooit verdriet te hebben."

You-khing antwoordde met tranen in de oogen: „Mevrouw! luister naar mijne redenen. Wanneer mijne ouders mijnen wil hadden willen volgen, zoo had ik mij heden avond niet in de rivier geworpen. Maar al vergunnen zij mij nu ook om weduwe te blijven, zoo zal het toch voor niet langer dan twee of drie herfsten zijn en ten laatste zullen zij toch eene partij voor mij zoeken. Mijne eer zal dan toch niet geheel en al kunnen bewaard blijven. Ik denk ook niet, dat mijn ellendig leven zal behouden blijven, maar het zal wel met een vlugge penseelstreek doorgeschrapt worden ([3]). Ik hoop inniglijk, dat gij mij niet redden zult, maar dat gij mij wederom in het water zult laten wegdrijven. Dit ligchaam moge in den maag der riviervisschen begraven worden, want ik ben voor een ongelukkig lot geboren en ik kan er niets aan veranderen."

Mevrouw zeide toen: „Lief meisje! waarom schat gij uw ligchaam zoo gering en wilt gij naar de onderwereld gaan. Ik ben zestig jaren oud en heb geene kinderen, zoodat ik na mijnen dood evenals eene drijvende wolk zijn zal. Ik zie, dat gij een deugdzaam meisje zijt en uw karakter bevalt mij in het hart. Van heden avond aan, wil ik u als mijne eigene dochter beschouwen en ik zal, zoo lang ik leef, bij u blijven, om uwe smart te lenigen. Gij kunt ons die-

---

([1]) Woordl. „om den fenix te laten paren."

([2]) Men weet, dat de Chinesche vrouwen hare wenkbraauwen afscheren, en die door eene dunne kromme sepialijn vervangen.

([3]) Zie nota XXII.

nen, tot dat wij dood zijn en dan staat het u vrij, om uwe haren aftesnijden en non te worden."

De oude heer zeide ook dat dit zeer aannemelijk was: „Gij kunt bij ons blijven en uw leven met ons doorbrengen."

Toen You-khing dit hoorde, knielde zij voor hem neder, zeggende: „Mevrouw! uwe goedheid en deugd zijn grooter dan een berg."

Zij lieten haar daarna drooge kleêren aantrekken. Hunne genegenheid werd als die, tusschen moeder en kind en zij bedroefde zich niet langer. You-khing werd toen weder bedaard en opgeruimd. Met het krieken van den dag, ligte men het anker en zette de reis voort.

HOOFDSTUK L.

YOU-KHING'S OUDERS HOOREN HET GEVAL EN GAAN NAAR HAAR LIJK ZOEKEN.

Spreken wij nu niet meer van de redding van You-khing, maar vertellen wij weder wat van den ouden minister Liou. Vroeg opgestaan zijnde, zat hij met zijne vrouw in de kamer, toen de dienstboden allen kwamen aanloopen om hem het voorval te vertellen, zeggende: „Wij weten niet, waar de jufvrouw heen gegaan is! Alle voorwerpen in hare kamer zijn ingepakt en opgeborgen en alle achterdeuren staan open, maar er is helaas! geen spoor van haar te vinden."

Toen mevrouw dit hoorde, begon zij te schreijen en stampvoetende en hare borst slaande, jammerde zij om hare dochter. Zij zond het geheele huispersoneel naar alle kanten heen; maar na lang uitgebleven te zijn, kwamen zij allen terug en zeiden, dat er geen spoor van de jufvrouw te vinden was. Dat zij overal gevraagd hadden, of iemand er ook iets van haar wist, maar dat er alleen een bootman aan de rivier was, die zeide, dat hij tegen den avond weeklagen en gejammer gehoord had. Dat hij daarna eenen plomp in het water had gehoord, maar niemand gezien had en dat hij dacht, dat het stellig iemand geweest was, die in het water gesprongen was.* Toen de oude heer dit hoorde, werd hij bedroefd en boos en zeide tegen zijne vrouw: „Gij hebt ook niets geen doorzigt! Gij wist toch al, dat onze dochter niet gehoorzamen wilde en in plaats van het langzamerhand en zachtjes aan, op de eene of andere manier aanteleggen, hebt gij haar zoo geprest, dat zij de rivier ingesprongen is ([1]). Hieruit blijkt nu duidelijk, dat uw wreed hart uwe dochter haat."

Hij gaf toen last aan het geheele huispersoneel, om overal naar haar lijk te gaan visschen. Mevrouw was echter den geheelen dag bedroefd.

([1]) Woordl. „de groote zee." In het Canton dialect bezigt men echter het woord zee voor rivier.

HOOFDSTUK LI.

EEN PIJL BRENGT EENE KRIJGSLIST OVER.

Wij zullen nu nog niet verhalen, hoe of Liou naar zijne dochter zoekt, maar wat vertellen van het transport levensmiddelen en troepen, dat uit de hoofdstad gezonden werd. Toen Yao aan de grenzen gekomen was, rapporteerde hij aan den militairen kommandant, dat het transport troepen en levensmiddelen aangekomen was. Hij hoorde toen ook, dat Liang nog niet gesneuveld was, maar sints eene maand, door de rebellen ingesloten werd. Toen Yao dit hoorde, begaf hij zich dadelijk naar het bureau van den generaal van 't leger, om verlof te vragen het bevel over eene afdeeling keurtroepen te mogen nemen, om te velde te trekken. Toen de generaal zag, dat de jongman moedig en dapper was, liet hij een detachement keurtroepen uitrukken, en vijftig duizend dappere soldaten werden onder zijn commando gesteld. Yao liet hen het kamp opslaan, en ging toen zijne plannen beramen.

„Deze ***sche soldaten zijn nu sterk en niemand durft ze aan te tasten. Maar mijn broeder Liang wordt nu reeds lang door hen ingesloten en indien hij van zijnen kant medewerken kon, dan zoude het wel gaan. Als hij onverwachts eenen uitval doet, dan zullen zij verrast worden."

Hij liet derhalve de soldaten die hij gekregen had, nog niet in beweging stellen, maar ging heimelijk en onbemerkt uit en des nachts, gedurende den maneschijn, ging hij eene verkenning doen. Hij bleef de halve nacht van het kamp weg en besteede dien tijd om op eenen berg te klauteren en te verspieden. Hij zag, dat de ***sche soldaten wanordentlijk verscheidene korpsen uitgezet hadden en overal aan den voet van het gebergte gekampeerd waren. Zij waren echter zonder orde of regelmaat overal verspreid. Toen Yao dit bemerkte, werd hij in zijne ziel verheugd en dacht: „Het schijnt dat die ***sche rebellen nog niets van het geheim weten; een enkel soldaat zoude ze gemakkelijk kunnen verslaan. Ik mag niet dralen met mijnen broeder Liang te bevrijden."

Hij liep toen naar zijn kamp terug en schreef twee brieven.

Hij nam ook drie snorrende pijlen [1] mede en keerde naar den top van den berg terug. Hij knielde daar neder en deed het volgende gebed aan de, in het luchtruim heen en weder zwevende, geesten en goden:

„Ik beijver mij voor de dienst van den staat en mijnen vorst, en wil gaarne mijn leven verliezen om de rebellen terug te drijven. In de eerste plaats, omdat ik als dienaar den staat zal gered hebben; in de tweede plaats omdat mijne dapperheid in de geheele wereld zal bekend worden; in de derde plaats, omdat ik mijnen oom zal gered hebben en in de vierde plaats, omdat ik mijnen broeder Liang van het beleg der rebellen zal bevrijd hebben. In het stof gebogen, smeek ik den doorluchtigen Hemel, om op mijn gebed neder te zien."

---

[1] Pijlen, in welker uiteinde een fluitje aangebragt is, zoodat de pijl in vlugt zijnde, een sterk geluid geeft.

In de twee brieven welke hij geschreven had, had hij melding van zijne aankomst gedaan. Hij bond nu eenen brief aan elk der snorpijlen en schoot eerst eenen brief in de grensstad. Deze brief was gerigt aan zijnen oom, den Generaal-majoor Yang en bevatte de afspraak, dat deze den volgenden avond, gedurende de tweede wacht (1), zoodra hij een geweerschot hoorde, met alle zijne troepen eenen uitval op den vijand moest doen. Hij verzocht hem ook een antwoord te sturen, opdat hij weten kon hoe te handelen.

Den tweeden brief schoot hij de berghelling af, om ook zijnen broeder Liang in wetenschap te stellen.

HOOFDSTUK LII.

ZIJ BEHALEN DE OVERWINNING EN KEEREN NAAR HET HOF TERUG.

Wij zullen nu niet vertellen van Yao's plannen tot bescherming van het rijk, maar weder eens spreken van Liang, die door de roovers ingesloten wordt. Na verloop eener maand, waren zijne levensmiddelen bijna uitgeput, en alle manschappen zaten tegenover elkander te jammeren en te weeklagen. Gedurende die zelfde nacht, zat hij tegen de vierde trom (2) boven op eenen bergtop, naar een redmiddel te zoeken. Plotselings snorde een depêchepijl (3) fluitend over zijn hoofd, viel langs den berg en bleef in de graszoden steken. Toen Liang hem opraapte, zag hij, dat er aan het achtereinde van den pijl een brief gebonden was. Toen hij dien opengebroken en ingezien had, kende zijne vreugde geene grenzen meer. Met gesmoorde stem echter riep hij alle zijne manschappen bijeen en zeide: „De heer Yao komt ons helpen. Hij heeft mij geschreven, dat wij morgen avond bij de tweede wacht, zoodra wij een geweerschot als sein hooren, eenen uitval uit het gebergte moeten doen."

Hij schreef daarop haastig een antwoord, om Yao berigt van de ontvangst van zijnen brief te geven.

Nadat hij dezen brief gedepêcheerd had, begonnen zijne soldaten zich te verblijden en hunne levensgeesten werden opgewekt, in afwachting van den strijd. Zij bleven den geheelen dag uitkijken, tot dat de avond gevallen was. Liang sprak toen zijne troepen wederom aan: „De overwinning of nederlaag hangen nu van deze eene beweging af en het is nu de tijd, om met doodsverachting uw leven te redden."

Toen de soldaten dit hoorden, werd hun hart met moed vervuld. Plotselings viel een schot en daverde door de lucht heen. De troepen van het kamp (4) trokken uit en splitsten zich

(1) Tusschen 9 en 11 ure namiddags.
(2) Tusschen 1 en 3 uur namiddags.
(3) Pijl, waaraan eene depêche gebonden is, Ling-tsiën genaamd.
(4) Van Yao.

naar twee rigtingen. De eene helft trok naar de stad en verbrak het vijandelijk cordon; terwijl de andere helft naar het gebergte trok, om van buiten mede te werken. Juist op dit oogenblik waren de *** ers smoordronken van het wijndrinken, en toen zij de Chinesche soldaten zoo van alle kanten zagen verrijzen, hadden zij spijt, dat zij geene vleugels hadden om de lucht in te vliegen. De Chinesche soldaten vochten ook met doodsverachting en elk van hun was honderd man waard, en joeg naar alle kanten heen. Zij waren ook moedig en dapper en vol lust en vuur, en zij slagtten de *** sche soldaten, alsof zij klei kloofden. Vijfhonderdduizend rebellen kwamen om het leven en toen de dag aangebroken was, vormde het bloed op de bergen eenen vijver. De, naar alle kanten verspreide, Chinesche soldaten verzamelden zich weder, sloegen het kamp op en gingen rijst koken om hunnen honger te bevredigen.

Liang, Yao en de Generaal-Majoor gingen met hun drieën eenen krijgsraad houden: „Wij moeten nu gebruik maken van de verslagenheid der ***sche soldaten en hunne sluipholen vernielen, alvorens wij onze troepen terugtrekken. „Daar allen van dezelfde meening waren, zoo lieten zij het kamp ligten, de troepen in beweging zetten en de standaarten en vlaggen omhoog heffen. Alle verslagene soldaten op den weg, kwamen zich onderwerpen. Het leger deed alles daveren en de ruiterij vloog er langs heen. Deze drie waren wel beslagen in de krijgstactiek, zoodat alle ***sche officieren op het gerucht hunner aankomst, hunne vlaggen lieten zakken. De stad der rebellen werd verwoest en de belhamels werden gevangen genomen. Toen deze roovers gevangen genomen werden, borsten zij in tranen los. Men pakte ze in eene gevangenis kar [1] en zegeliederen zingende, keerde het leger terug.

HOOFDSTUK LIII.

DE VREUGDE VAN YAO-SIEN OP HET HOOREN DER MARE.

Wij zullen nu den terugtogt van het leger niet beschrijven, maar u iets van Yao-sien vertellen, die dag aan dag in droefheid doorbragt.

Sints dat die rampzalige brief omtrent Liang gekomen was, weende zij voortdurend en hare tranen bevochtigden hare borst.

„Sints de oudste tijden gevoelt men smart, wanneer men door den dood gescheiden wordt, of gedurende het leven van elkander verwijderd is, en men is dan gelijk de koekoek, wiens bloed de bloemtakken bevochtigt [2]. Hoe ongelukkig! dat ik niet evenals de zwaluwen op de bal-

---

[1] Dit zijn ijzeren kooijen op wielen, van de soort in welke Lodewijk XIV den minister Fouquet naar zijne gevangenis liet brengen.

[2] De Chinezen zeggen, dat de koekoek op den laatsten dag der lente zoo lang schreeuwt, totdat het bloed uit zijne keel springt en hij aldus verbloedt.

ken van het huis zijn kan, die dagelijks in paren naar mij toe vliegen. In dit leven zal ik onmogelijk ooit weder gelukkig en vrolijk zijn kunnen, want sints mijn echtgenoot tot de geele aarde terug gekeerd is, heb ik geenen steun meer. De bloemen vallen af en het water stroomt weg, maar elk voorjaar is toch weder zooals het vorige; mijn gelaat echter is niets meer dan huid en beenderen en mijne hevig stroomende tranen zullen nimmer opdroogen. Voortdurend ben ik beangst, dat men mijne geheime smart bespeuren zal, want ik ben bijkans den ganschen dag ziek. Hoe zoude ik dan ook lust gevoelen, om voor de toilettafel mijne wenkbraauwen fraai opteschilderen (1), daar ik des nachts slechts naar een middel zoek om te sterven.

Ik ben verward en ontsteld; mijn hoofd is ijlend en ik heb geen voet meer uit mijne kamer gezet. En al zijn mijne wenkbraauwen ook een oogenblik ontfronsd, zoo bedroeft de feniks (2) zich, dat zij alleen in den spiegel weerkaatst wordt en aan het venster gezeten, benijdt zij de vlinders die bij paren vliegen.

Ik heb niemand dan mijne kameniers, om mijne droefheid te verstrooijen en zijn die er niet, dan zit ik alleen te jammeren en te treuren."

Den geheelen dag was zij met deze onuitstaanbare droefheid vervuld, toen Youn-hiang de kamer al gigchelende en lagchende kwam binnenstormen en niets anders uitriep dan: „Ik wensch u geluk! De tijd is aangekomen, dat mijne meesteres weder hereenigd zal worden, want Mijnheer heeft de rebellen teruggedreven en heden eenen bode gezonden, om dit te melden. Mijnheer Liang is niet dood, maar uit zijne gevaarvolle positie gered en binnen weinige dagen zullen zij, met zijden kleêren getooid, terugkeeren (3)." Yao-sien antwoordde: „Dat zijn altemaal leugens; koom toch niet hier, om mijne droefheid nog erger te maken. Mijnheer Liang is reeds een geest in andere gewesten en hij denkt er niet meer aan, om met mij hereenigd te worden." Youn-hiang antwoordde hare meesteres lagchende: „Heb ik van kindsbeen af ooit een enkel leugentje verteld? Als het niet waar was, zoude ik er immers niet van spreken. Gij kunt er op aan, dat er geen haartje onwaar van is."

Toen Yao-sien dit hoorde, werd zij in haar hart verheugd en van dit oogenblik af aan, schilderde zij heimelijk hare wenkbraauwen weder.

HOOFDSTUK LIV.

DE KEIZER VERHEFT HEN ALLEN IN DEN ADELSTAND.

Spreken wij nu niet meer van de kamerjuffer, die hare meesteres bovenstaande berigten gebragt heeft, maar vertellen wij wat van de zegevierend terugkeerenden.

---

(1) Zie nota 2 aan den voet van bladz. 76.

(2) De feniks d. i. zij zelve.

(3) Zie Nota XXIX.

Onderweg waren Yao en zijn oom steeds in druk gesprek gewikkeld en Yao vertelde hem naauwkeurig alle de gebeurtenissen van de verleden dagen: Hoe Liang er slechts over gesproken had, hoe diep het hem smartte, dat de heer Yang in de grensstad belegerd gehouden werd en hoe hij, met minachting van zijn leven, een leger aangevoerd had, om hem te redden; maar zelf in het gebergte door de roovers ingesloten geworden was; en dat, daar men heden weder rustige dagen beleefde, zijn oom de liefde en opoffering van zijnen broeder Liang weten moest. Toen de generaal-majoor dit hoorde, maakte hij eene diepe buiging en riep uit: „Zulk eene vriendschap is zelfs in de oudheid zeldzaam geweest!"

Onder zulke gesprekken hadden zij ongemerkt de hoofdstad bereikt en Yang diende onverwijld zijn rapport aan den keizer in.

Toen de vorst het rapport gelezen had, werd zijn gelaat verheugd. „De energie dezer uitstekende mannen" riep hij uit, „is inderdaad wonderbaarlijk! Liang heeft gezworen, dat hij zich niet aan de rebellen zoude onderwerpen en Yang heeft met getrouwheid en vaderlandsliefde de grensstad verdedigd. Yao's daden geven ook blijken van getrouwheid en vaderlandsliefde. Zulke verdiensten als de hunne, zijn in duizende eeuwen zeldzaam."

Hij schonk toen bij keizerlijk decreet den rang van graaf aan deze drie mannen, met bepaling, dat hunne nakomelingen dien titel zouden erven en aan het hof zouden blijven.

Nadat zij voor deze genadige beschikking dank gezegd hadden, keerde elk van hun naar zijn huis terug.

Toen mevrouw Yang haren man terug zag, werd hare droefheid in vreugde veranderd. Maar nadat Yao-sien haren vader begroet had, was zij toch nog voor haar huwelijk bevreesd en haar voorhoofd bleef nog geplooid.

Het paleis werd weder in orde gebragt en de familie trok er weder in.

De roem en eer, die zij door de keizerlijke gunst verkregen hadden, waren inderdaad zeldzaam.

HOOFDSTUK LV.

ZIJN SCHOONBROEDER LIOU VERTELT HEM DE ZAAK.

Nadat Liang zijne opwachting bij den keizer gemaakt had, keerde hij ook naar huis terug.

Hij bedroefde zich echter nog steeds over zijne zaak met Yao-sien; want hoewel hij nu roem verkregen had, zoo kon hij haar toch nog niet trouwen en het scheen hem toe, dat de zaak nog juist zooals vroeger stond.

Er bevond zich daar ook een zekere Liou, de zoon van den minister van binnenlandsche zaken, die uit kracht van zijnen erftitel naar de hoofdstad gekomen was. Hij had de ge-

heele geschiedenis, die aan de grenzen gebeurd was, gehoord en zich zeer verheugd, dat Liang nog in het leven was en naar zijnen wensch op jeugdigen leeftijd in den adelstand verheven was. Hij bejammerde alleen zijne zuster, die onschuldig haar leven verloren had.

Begrijpende, dat Liang nog niet wist dat zij haren goeden naam verloren had, ging hij eene visite bij hem maken en verhaalde hem de toedragt dezer zaak.

Toen Liang dit hoorde, werd hij wederom bedroefd en riep uit: „Hoe jammer! dat de juffer om hare eer te bewaren, niet met eenen rijkaard heeft willen hertrouwen. Ik ben wel ongelukkig, dat ik niet met haar tot in den dood kan vereenigd worden, want er zijn er weinige in de wereld, die zoo hare liefde weten te schenken, als mejufvrouw uwe zuster."

Toen de heer Liou zag, dat Liang zoo innig bedroefd was, nam hij met eene buiging afscheid van hem en verliet hem. Nadat Liang den heer Liou uitgeleide gedaan had, keerde hij naar zijne kamer terug en terwijl tranen zijnen zijden jas bevochtigden, riep hij uit: „Hoe had ik kunnen denken, dat You-khing's liefde zoo diep was, dat zij haar leven aan den oever der rivier verzaakt zou hebben, omdat zij mij niet trouwen kon!"

HOOFDSTUK LVI.

DE KEIZER NEEMT DE ROL VAN MIDDELAAR OP ZICH.

Hij was zoo bedroefd, dat hij niet gemerkt had dat de heer Yang binnen gekomen was. Toen deze hem vroeg waarom of hij zoo treurig was, antwoordde Liang hem: „Ik ben inderdaad ongelukkig! Luister slechts, geachte heer, naar hetgeen ik u vertellen zal: verleden jaar heeft mijn vader mij aan de dochter van den heer Liou verloofd. Toen ik nu aan de grenzen door de rebellen ingesloten werd, heeft men haar verteld, dat ik omgekomen was.

Dit meisje wilde toen hare eer en trouw houden, en toen zij door hare moeder tot een tweede huwelijk gedwongen werd, is zij in het water gesprongen en omgekomen. Haar broeder is mij dit juist komen vertellen. Is het dus wonder, dat mijn hart en ingewanden verscheurd zijn en dat ik wanhopend ben over den oostewind, die de takken van den Hai-thang [1] heeft afgerukt?"

Toen de heer Liou dit hoorde, ontvielen hem ook eenige tranen en hij zeide: „zulke trouw op zoo jeugdigen leeftijd, is in alle eeuwen zeldzaam en het is zonde en jammer, dat zulk een schoone edelsteen in de golven gevallen is; want nu zal alleen haar goede naam in de geheele wereld bekend worden. Ik raad u echter aan om u daarover niet te zeer te bedroeven, maar liever het uitstekende gedrag van dit meisje aan Zijne Majesteit bekend te maken."

Liang antwoordde hem: „Dit is inderdaad een uitmuntend denkbeeld! en ik mag niet dralen, om met een memoriaal hierover, naar het hof terug te keeren."

---

[1] Cydonia japonica.

Den volgenden morgen stonden zij vroeg op en dienden hun memoriaal in. Zijne Majesteit gaf toen dit eigenhandig geschreven antwoord er op:

„Zulke kuischheid, trouw en deugds betrachting zijn zeldzaam in deze wereld en het is behoorlijk, dat er een gedenksteen opgerigt worde, om ze der nawereld te verkondigen."

Zijne Majesteit (1) vroeg ook nog zelve aan den graaf Yang: „Hoe vele zonen en dochters zijn u geboren?"

Yang hield zijne tablette voor de oogen (2) en gaf dit antwoord:

„Uw onderdaan heeft slechts éene dochter, welke juist negentien jaren oud is. Zij is nog in het vrouwenvertrek en heeft den rooden zijdedraad nog niet aangeknoopt (3)."

De keizer zeide toen lagchende:

„Ik moet dan de rol van Youe-lao (4) vervullen en ik geef nu uwe dochter aan den heer Liang tot vrouw, opdat zij elkander tot den dood toe kunnen eeren en zij evenals de vrouw doen moge, die de schaal op de hoogte harer wenkbraauwen hield (5).

De keizer schonk hem toen allerhande soorten van paarlen en kostbaarheden en koos zelve den volgenden morgen voor het gelukkige tijdstip uit.

Beiden zeiden ten hoogste verheugd, dank voor de genade Zijner Majesteit en keerden naar huis terug, om dit aan vrouw en dochter te vertellen. Het geheele huis was in vreugde, op het hooren van dit nieuws en toen eerst begon Yao-sien ook te lagchen, vrolijker dan iemand op het executieplein, die gratie van den keizer krijgt. Zij was nu alsof zij weder uit den doode verrezen was. Zij opende hare juwelen cassette weder en poetste haren, met eenen feniks versierden, spiegel weder op (6).

Youn-hiang en Pi-youe lachten en gigchelden, dat de vrolijke zaak van het leven (7) eindelijk beslist was en dat Yao-sien nu niet meer haar hoofd op hare hand behoefde te leggen, en hare wenkbraauwen te fronsen.

HOOFDSTUK LVII.

LIANG GAAT OP KEIZERLIJK BEVEL TROUWEN.

Liang maakte zich nu tot het huwelijk gereed en trok zijn, met slangen en draken gestikt,

---

(1) Woordl: de gouden mond.

(2) Deze tablette is ongeveer een voet lang en drie duim breed. Wanneer men in tegenwoordigheid van den keizer is, houdt men ze voor de oogen, omdat het ongeoorloofd is, den keizer in het gezigt te zien. Deze tablette heet Tsao-pan (rapport-tablette), daar men daarop zijn verzoek schrijft en op audientie aan Z. M. vertoond, daar men zooveel mogelijk vermijden moet, de ooren van den Heiligen, door zijne plebejische taal te beleedigen.

(3) d. i. zij is nog niet verloofd of getrouwd.

(4) Zie Nota XIV.

(5) Zie Nota XLI.

(6) De chinesche spiegels zijn, zooals bekend is, van metaal.

(7) d. i. „het huwelijk."

gala-kleed aan en deed eenen gordel van jaspis om zijn middel, om den gelukkigen dag te vieren.

Eene groote schaar van ambtenaren en officieren begeleiden hem.

Zelden was er zulk eene vreugde geweest, als op dien dag. Met bloemen versierde kaarsen brandden helder; terwijl de bekkens kletterden en er overal in de straten bonte vlaggen gedragen werden.

Alle gasten, zoowel heeren als dames, fluisterden elkander toe: „Zijne Majesteit is zelf middelaar. Het is wezentlijk verwonderlijk."

Het minnende meisje had eene met feniksen versierde kroon op het hoofd, en droeg een rood bruidskleed. Bruid en bruidegom waren echter reeds oude kennissen en zij konden dus het gedreun van de dralende wachttrommen niet lang verdragen.

Beiden spraken over de zaak van het vorige jaar, en vroegen zich af hoe het kwam, dat zij nu zoo gelukkig waren, terwijl zij toen zoo rampzalig waren. Zoo werden ongemerkt de wachtslagen steeds minder, terwijl de bekkens en de muzijk, met het aanbreken van den dag weder begonnen te klinken. Nadat de echtgenooten zich gewasschen en gekamd hadden, deden zij hun gebed. Het gelaat van beiden was schooner, dan dat van eenen genius en eene fee. Pi-youe en Youn-hiang bleven in hare dienst en sints dit oogenblik was men niet meer bevreesd, om weder gescheiden te worden.

HOOFDSTUK LVIII.

DE HEER LOUNG DIENT EEN MEMORIAAL OVER HET HUWELIJK IN.

Wij behoeven nu niet meer te vertellen, dat de echtgenooten vrolijk als visschen in het water waren, maar wij zullen nu weder wat vertellen van den examinator, die naar de hoofdstad gekomen is.

Hij was namelijk provinciaal thesaurier te Peking geworden en had daar de geheele geschiedenis van Liang gehoord. Naar huis teruggekeerd zijnde, vertelde hij aan zijne vrouw en aan jufvrouw Liou het volgende:

„Liang heeft gezegevierd en de rebellen vernietigd. Eene menigte lieden hebben valsche geruchten uitgestrooid, dat hij aan de grenzen gesneuveld is; maar er is niets van waar. Er is ook een gedenksteen voor eene voorbeeldige vrouw opgerigt en denk eens, dat die steen voor onze dochter (1) is. De keizer is middelaar voor hem geweest en heeft hem laten trouwen. Hoe zullen wij het nu met de zaak aanleggen? het beste zal zijn, dat ik morgen op audientie bij den keizer ga en de zaak in een memoriaal onder de oogen Zijner Majesteit breng."

(1) d. i. aangenomen dochter.

You-khing maakte eene buiging en zeide: „Geef u geene moeite, mijn vader. Hij is nu toch al met een ander meisje getrouwd en ik denk er niet meer aan, om mijn hoofdhaar op te binden ([1]). Laat hem vreugde en geluk genieten en laat mij bij mijne droefheid blijven."

Mevrouw zeide toen lagchende: „Allerschoonste! Gij spreekt zonder overleg. Hij heeft uwe goedheid niet vergeten, want hij heeft uwe deugd bekend gemaakt; maar als de keizer zelf middelaar is, is men zijn eigen meester niet meer. Wij beiden smeeken u dus, om te bedaren en uw voorhoofd te ontplooijen."

You-khing gaf geen antwoord op deze woorden. Toen de nacht gedaald was, wenschte zij hen goeden nacht en begaf zich naar hare slaapkamer.

De thesaurier ging den volgenden morgen op audientie en diende zijn memoriaal in. Nadat de keizer het ingezien had, zeide hij glimlagchende:

„Wat voor wonderlijke dingen gebeuren er toch op de wereld."

Hij gaf toen aan Liang vergunning, om ook deze dame te huwen en hij schonk aan beide dames den rang van vrouwe, onder bepaling, dat dit huwelijk evenals het vorige zoude gevierd worden en dat hij met de voltrekking er van niet zoude dralen.

HOOFDSTUK LIX.

YAO-SIEN VERMAANT HAREN MAN OM YOU-KHING TE TROUWEN.

Nadat Liang den wil des keizers vernomen had, verliet hij het hof en ging naar huis, om dit geval aan zijne schoone te vertellen. Toen hij in zijne kamer gekomen was, riep hij: „Yao-sien! ik heb u iets aangenaams te vertellen, dat tegelijkertijd allerwonderbaarlijkst is. Jufvrouw You-khing is nog niet dood, want zij is door iemand gered en bevindt zich nu te Peking. Zijne Majesteit heeft nu goedgevonden, dat ik ook met haar vereenigd worde; maar hoe moet ik deze zaak behandelen?"

Mevrouw Yao-sien antwoordde hem:

„Toen de draak door het water omringd werd ([2]), heeft jufvrouw You-khing zich om uwentwille van het leven trachten te berooven. Hare schitterende kuischheid en trouw zijn dus bij de goden bekend, en nu gij met mij getrouwd zijt, spreekt gij zoo harteloos en zoo onregtvaardig. Daar zijne Majesteit wil hebben, dat gij haar huwt, zoo zal ik uwe bijzit worden, opdat wij naar behooren gescheiden zijn."

Glimlagchende antwoordde Liang toen: „Zulk eene braafheid als de uwe, vrouwlief! is in deze wereld zeldzaam."

([1]) d. i. „te huwen;" omdat de meisjes in China eerst bij haar huwelijk, het haar opbinden.

([2]) d. i. „Toen gij door roovers ingesloten waart."

HOOFDSTUK LX.

DE TWEE FENIKSEN WORDEN HEREENIGD.

Haastig maakte hij nu toebereidselen voor de voltrekking van dit huwelijk, even schitterend en prachtig als het voorgaande. De uitzet, die de thesaurier aan zijne dochter medegaf, was kostbaar en rijk. Nadat de plegtigheid afgeloopen was. ontmoetten de twee dames elkander als zusters en alhoewel You-khing een jaar ouder dan Yao-sien was, zoo waren zij toch evenals zusters te zamen en droegen elkander niet de geringste afgunst toe. Liang nam Youn-hiang en Pi-youe als bijzitten tot zich en elk van haar baarde naderhand uitstekende zonen.

Zijne ouders liet hij ook te Peking komen en mevrouw bevochtigde hare kleêren met hare tranen, toen zij haren zoon terugzag, terwijl zij uitriep: „Ik had gezegd, dat ik mijnen zoon nimmer weder zoude ontmoeten en nu zijn wij allen op eens weder vereenigd. Zijne Majesteit heeft u bovendien in Zijne hooge gunst, toegestaan om twee zulke uitstekende vrouwen, wier schoonheid die van Si-chi (1) overtreft, te huwen en aan onze kinderen en kindskinderen eenen erfelijken rang geschonken, zoodat deze altijd gelukkig zijn zullen."

Sints dien tijd was het geheele huis vol vreugde en de zefieren schenen voor duizende jaren dit huis te zullen begunstigen.

Er kwam ook eene boodschap, dat de oude heer Liou aangekomen was. Toen You-khing deze boodschap vernomen had, zeide zij hare schoonouders vaarwel en keerde naar huis terug, om hare moeder terugtezien.

Zij was met eene, met feniksen versierde, kroon getooid en droeg een rood kleed, terwijl zij door twintig dienstmeisjes gevolgd werd, welke allen in schoonheid uitmuntten en in zijde gekleed waren.

Boven het hoofd onzer heldin werd een staatsiescherm van Aloëhout gedragen, terwijl een tiental slaven achter haar liepen. Aan weêrskanten waren mannen, die de keizerlijke bijlen en de ceremoniestokken (2) droegen, terwijl anderen vergulde tabletten en vlaggen omhoog hielden.

Zoo bereikte zij in staatsie het huis van den heer Liou.

De oude heer die in de zaal zat, dacht juist bij zich zelven: „wie komt mij daar met zooveel praal en staatsie bezoeken?" toen hij, het hoofd opligtende, zijne eigene dochter voor zich zag. Hij dacht echter, dat hij droomde en wreef zich de oogen eens uit; maar hij moest toen toch bij zich zelven bekennen, dat deze schoone vrouw, wezentlijk zijne eigene dochter was. Hij liet toen dadelijk zijne vrouw roepen, om hare dochter te zien; en toen deze haar zag, schreide zij van aandoening en riep uit:

---

(1) zie Nota XXVI.

(2) Dit zijn teekenen van rang. De ceremoniestokken zijn van rood hout, met eene vergulde meloen bekroond.

„Ik heb wel berouw over mijn onregt van verleden jaar!"

You-khing vertelde haar toen de geheele zaak en allen weenden toen hunne kleêren nat.

„Gelukkig! dat nu de dag onzer hereeniging aangebroken is," riep mevrouw uit: „Laten wij dus nu de verledene dingen rusten en ze niet meer aanroeren; en laten wij ons liever verheugen, dat onze dochter nu eenen rang gekregen heeft en dat de deugd en kuischheid onzer heldin overal bekend zal worden."

Schoonvader en schoonzoon wenschten elkander toen ook geluk en de vreugde over hunne hereeniging, overtrof die van het meertje Yao (1).

Zij lieten ook den examinator Loung hunne innige dankbaarheid weten en sints dien tijd gingen zij met elkander als bloedverwanten om, zonder elkander ooit te verlaten. Liang en zijne vrouwen waren ook vol vreugde, en beiden wedijverden met elkander in schoonheid en sierlijkheid.

Nu eens, gingen zij des nachts bij helderen maneschijn wijn drinken, dan weder, buiten zitten te zamen verzen maken. Ja! wij kunnen onmogelijk alle de soorten van uitspanningen, die zij zich verschaften, opnoemen.

---

(1) Zie nota 1 aan den voet van bladz. 24.

EINDE.

NOTEN.

NOTA I. Bladz. 3, 19.

Ten oosten van den melkweg zijn drie sterren ($\varkappa$. ε. ζ. in Lyra). De Chinezen en Japanezen zeggen, dat er in dezen sterren-driehoek, dien zij als het zinnebeeld der vrouwelijke natuur beschouwen, eene maagd is welke weeft; terwijl zij de sterren α. β. γ. als het zinnebeeld der mannelijke natuur nemen, en dit voorstellen als eenen herder of ossenleider (Kien-niou of Niou-lang). De legende zegt, dat deze maagd den naam draagt van *Tchi-niou*, de weefster, en dat zij de kleindochter is van *Thien-ti*, weshalve men haar ook Thien-soun, kleindochter des Hemels, noemt. Zij was zeer vlijtig en maakte elk jaar eene menigte rijk geborduurde stoffen. Zij was echter zoo ijverig, dat zij vergat haar toilet te maken. Thien-ti, met haar lot begaan, huwde haar met Kien-niou of Niou-lang. Maar toen zij gehuwd was, bemoeide zij zich niet meer met de weverij. Thien-ti vertoornd hierover, verplaatste haar weder naar hare vroegere standplaats en veroorloofde haar slechts eens in het jaar de *eksterbrug* (melkweg) over te gaan om haren man te bezoeken, namelijk op den 7den dag der 7de maand.

In China wordt het sterrebeeld „weefster" op den 7den der 7de maand door de vrouwen en meisjes vereerd. Zij verzamelen zich op dien dag in het vrije en spreiden bontzijden draden voor de sterren uit, terwijl zij de weefster om bedrevenheid in de vrouwelijke handwerken bidden.

NOTA II. Bladz. 3.

Han-cheou die gedurende de *Tsin* dynastie (255—204 v. C.) leefde, was een man van buitengewone schoonheid. Hij was secretaris van *Kou-tchong*, minister van *Wou-ti*. Toen ter tijde hadden vreemde gezandten aan den keizer reukwerk gegeven, dat eene maand lang zijnen geur behield, wanneer men het op zijne kleêren deed. Wou-ti schonk het aan Kou-tchong. De dochter van dezen minister „stal de geuren" en gaf ze aan Han-cheou, haren minnaar. Kou-tchong bemerkte het weldra, maar vreezende de schande zijner dochter bekend te maken, gaf hij haar aan zijnen secretaris ten huwelijk. Sints dien tijd gebruikt men de woorden *Tao-hiang* (de geuren stelen) om eenen geheimen omgang tusschen twee personen van verschillende sexe uittedrukken, of kort weg voor de fransche uitdrukking „faire l'amour."

NOTA III. Bladz. 3.

De Chinezen hebben verscheidene namen. Bij de geboorte krijgt het kind den *Jou-ming* (melknaam) een liefkozende naam, gewoonlijk de naam eener bloem of deugd. Dezen naam behoudt

het kind tot dat het naar school gaat, als wanneer de schoolmeester den knaap plegtig zijnen *Chou-ming* (boeken naam) geeft, welke naam in verband staat tot zijne betrekking, vooruitzigten enz. Bij zijne meerderjarig-verklaring neemt hij zijnen *Tsz-ming* (titel) aan, dien hij zijn geheele leven behoudt. Onder vrienden heeft hij nog eenen *Pie-ming* (andere naam; bijnaam).

NOTA IV. Bladz. 4.

De beroemde dichter Li-thai-pé voer op eenen walvisch gezeten, hemelwaarts. Deze dichter was bekend wegens zijne vrolijkheid.

NOTA V. Bladz. 4, 49.

Siao-chi blies zeer goed op de fluit en bootste het stemgeluid van den feniks na. Tsin-mou-koung gaf hem zijne dochter Loung-you ten huwelijk. Hij bouwde eenen toren, dien hij den Fenikstoren noemde en waar hij Loung-you les gaf in het fluitspelen. De feniksen werden daardoor zoo geroerd, dat zij zich voor dien toren verzamelden.

Op zekeren dag beklommen toen Siao-chi en Loung-you eenen feniks en vlogen hemelwaarts. (Zie de verhalen der geesten en feën).

NOTA VI. Bladz. 4, 10, 13.

Tsoui-ing is de heldin van eene beroemde chinesche novelle: Si-siang-ki „de geschiedenis van het westelijke huis” genaamd.

Zij was schoon en beschaafd. Op zekeren dag begeleide zij hare moeder om de doodkist van haren vader in den tempel Pou-kiou te bewaken, toen een student Tchang-koung of Kouan-soui genaamd, haar ontmoette. Dadelijk verliefde hij op haar en huurde een huisje naast den tempel, onder voorwendsel van zijne studiën te voleindigen, maar eigentlijk om zijne hartsgeliefde te kunnen zien. Juist toen belegerde een befaamde roover Soun-fi-hou (kleinzoon van den vliegenden draak) den tempel, met het oogmerk Tsoui te schaken. In dezen nood beloofde de moeder de hand harer dochter aan dengenen, die haar redden zoude. Tchang-koung stuurde eenen priester, die gelukkig de blokkade verbrak, met eenen brief aan zijnen vriend den generaal Pi-ma (het witte paard). Deze kwam terstond met eenige troepen aan en ontzette Tsoui. Maar de moeder van Tsoui wilde nu hare belofte niet vervullen, en zij gebood Tchang en Tsoui om elkander nooit anders, dan als broeder en zuster te beschouwen. Tchang-koung werd ten gevolge van dit verbod ziek, en op zekeren dag het dienstmeisje van Tsoui, Houng genaamd, tegenkomende, gaf hij haar eenen brief voor hare meesteres. Hij had haar namelijk op de luit hooren spelen en verbeelde zich, dat dit eene verborgene uitnoodiging voor hem geweest was, om in hare kamer te komen.

Eens wilde hij haar naderen, toen zij hem met de volgende woorden terugstiet: „Gelooft gij dat wij, omdat wij broeder en zuster zijn, alle regelen der welvoegelijkheid uit het oog mogen verliezen?” Tchang-koung trok zich na deze woorden in zijne kamer terug, waar zijne ziekte weldra ernstiger werd. Tsoui beminde echter Tchang in haar hart en zij kon zich den troost niet weigeren, hem te gaan bezoeken. Zij trad zijne slaapkamer binnen, en eene liefdesverklaring was het gevolg er van.

Tchang-koung begaf zich vervolgens naar de hoofdstad, om zijn examen te doen en zag Tsoui nimmer weder.

Volgens eene andere lezing echter, bestaat hij gelukkig het examen en den eersten graad verkregen hebbende, keerde hij terug en huwde Tsoui.

Zij wordt nog dikwijls als een voorbeeld van kinderlijkc liefde aangehaald.

NOTA VII. Bladz. 5, 10, 13. 14, 23, 27, 28, 33, 55, 56, 58, 60.

De keizer Ming van de Dynastie Tang, gewoonlijk Tai-tsoung genaamd, was een groot minnaar van rust en genoegens. Op zekeren avond ging hij met eenen priester van de Taosecte (Lo-koung-youen genaamd) in den maneschijn wandelen. Deze priester was een groote toovenaar. Hij wierp zijnen staf neder, die zich in eene lange brug veranderde. Zij liepen die over en kwamen in een prachtig paleis, waar overal welriekende olijfboomen groeiden, die alom uitgezochte geuren verspreidden. Tai-tsoung vroeg aan zijnen gids: „Waar zijn wij?" De priester antwoordde: „In het maanpaleis." Toen de keizer naar zijn eigen paleis teruggekeerd was, bouwde hij een paleis juist zooals dat 't welk hij in de maan gezien had en plantte er eenen olijfboom. Naderhand, wanneer een student den eersten graad behaald had, liet hij hem in dit maanpaleis gaan en eenen olijventak afplukken.

De uitdrukking: „de wolken beklimmen en den olijftak plukken" zoude dus gevoegelijk met „Eerepalmen behalen" vertaald kunnen worden.

Tai-tsoung in het maanpaleis zijnde, ontmoette er de schoone nimf Tchang-ngo (Diana) en op de aarde teruggekeerd zijnde, wenschte hij haar te bezitten. Dit beteekent iets onmogelijks begeeren, zooals wij zeggen: „de maan uit het water willen halen."

Aangaande de blaauwe brug, vindt men in de „Merkwaardigheden medegedeeld door Phei-hing" het volgende:

Een zekere Phei-hang ontmoette eene dame, Youn-khiao genaamd, die hem het volgende versje gaf.

Als men eens van de roode stroop gedronken heeft, zoo ontstaan honderderlei gewaarwordingen;
Als de zwarte ijzel geheel en al gestampt is, zult gij Youn-ying zien.
De blaauwe brug is inderdaad de grot der feën
En de weg is niet bepaald ruw, die naar de jaspis-stad leidt.

Phei-hang kwam eenigen tijd daarna voorbij eene blaauwgeverwde brug, die nabij eene hut gelegen was. Aan den ingang der deur stond eene oude vrouw, die hij om wat te drinken vroeg. Het oudje riep: „Youn-ying! breng een kopje stroop."

Hang, die zich toen het versje herinnerde, dat Youn-khiao hem gegeven had, wilde met Youn-ying in het huwelijk treden, doch de oude vrouw zeide: „Wanneer gij eenen jaspis-steenen vijzel en stamper gevonden hebt, kunt gij haar krijgen."

Hang vond beide en trouwde Youn-ying. Beiden veranderden toen in geesten en verdwenen spoorloos.

NOTA VIII. Bladz. 8, 13, 33, 48.

Een zeker visscher op een meer visschende, zag eenige perzikbloesems drijven. Hij volgde ze en kwam in eene naauwe kreek, waar hij eene plaats vond bewoond door menschen, die hunne oorspronkelijke onschuld nog niet verloren hadden en die geenen omgang met de overige wereld schenen te hebben. Van dit paradijs teruggekeerd, vertelde de bootman wat hij gezien had, maar nimmer kon hij dit kleine paradijs weder terugvinden. (Davis, Mémoire sur la poésie chinoise).

NOTA IX. Bladz. 8, 10, 14, 15, 37, 48, 61.

Liou-lang en Youen-lang van het land Kiou gingen gedurende de jaren yong-ping (A. D. 68—76) op eenen berg om medicinale planten te zoeken; zij verdwaalden en na lang dwalen kwamen zij aan een veer „Wou-ling" genaamd. Twee wonderschoone nimfen voerden ze in eene grot, waar zij heerlijk onthaald werden. Toen zij ze wilden verlaten, wezen zij hun den weg naar hun vaderland terug. Maar op aarde teruggekeerd, vonden zij hunne kleinkinderen van de 7de generatie. Zoo lang had hun verblijf bij het Wouling-veer geduurd.
(Chin. Encyclopedie „San-tsai-tou-hoei").

NOTA X. Bladz. 10, 16, 29, 62.

Siang, koning van het rijk Thsou, wandelde eens in de omstreken van Kao-tang. Vermoeid zijnde, sliep hij op klaarlichten dag in. In zijnen droom zag hij eene schoone vrouw naderen, welke hij omhelsde. Op zijne vraag wie zij was, antwoordde zij hem: „Ik woon op het zonterras (Yang-tai), in den tooverberg (Wou-chan). Des morgens ben ik eene wolk en des avonds regen. De keizer ontwaakt zijnde, vertelde zijnen droom, en sints dien tijd gebruikt men de woorden „wolk" en „regen" om den innigen omgang tusschen de beide sexen uit te drukken.

NOTA XI. Bladz. 10, 13, 16, 17, 33, 58.

Het paleis Kwang-han is het maanpaleis, het verblijf der kuische Diana. „Het roode stof naar het paleis Kwang-han jagen", is de reinheid eener maagd, met het slijk eener misdadige liefde te bezoedelen.

NOTA XII. Bladz. 10, 24.

De paarsche perzikken des hemels en de abrikozen naast de zon, zijn de nimfen en engelen des hemels.

NOTA XIII. Bladz. 12.

Dit slaat op eene bekende chinesche spreuk, welke aldus luidt:

Menschen van de eerste soort worden zonder onderwijs uitstekend; die van de tweede soort worden na genoten onderwijs uitstekend; die van de derde soort worden, alhoewel zij onderwijs genoten hebben, toch niet uitstekend.

NOTA XIV. Bladz. 13, 84.

Youe-lao is de Chinesche Asmodé. Hij knoopt de huwelijken in den Hemel aan een, zoodat de Chinezen ook het spreekwoord hebben: „Huwelijken worden in den Hemel gesloten, en niet door 's menschen magt gevormd." Men noemt de zoogenaamde koppelaars, die bij huwelijken gebezigd worden, overdragtelijk „Youe-lao."

NOTA XV. Bladz. 15.

Gedurende de Soung-dynastie (960—1278) had een man, die slechts eene dochter, namens Tching-ing had, een gedeelte van zijn huis aan de goden toegewijd en er eenen tempel in gebouwd. Hij had voor zich zelven slechts een paviljoen aan de westzijde behouden, waar hij met zijne familie leefde en waar hij stierf. Voor het gemak der reizigers, zijn er in de meeste tempels kamers, waar zij kunnen overnachten. Een zeker student, Tchang-kong genaamd, logeerde in eene dezer kamers op zijne reis naar de hoofdstad, waar hij zijn examen wilde doen. Van Tching-ing's schoonheid gehoord hebbende, vroeg hij om hare hand. Hare moeder antwoordde hem echter, dat hij eerst zijn examen doen moest en dat hij, zoo hij den doctortitel verkregen had, de hand harer dochter krijgen konde. Hij slaagde later in zijn examen en huwde haar. „Den vlinder over de oostmuur laten vliegen" beteekent, den minnaar weigeren in het slaapvertrek te komen, daar het slaapvertrek van Tching-ing aan de westzijde lag. (Bazin. Théatre Chinois. pag. 88 aan de noot).

NOTA XVI. Bladz. 16.

Woordel: „koppelooze offerstokjes gebrand heb." Brandt men goede offerstokjes, dan doet men een goed huwelijk: steekt men echter slechte, afgebrokene offerstokjes aan, dan kan men geene schoone vrouw of goeden man krijgen.

NOTA XVII. Bladz. 18.

Het jaar Sin-mao is het 28ste jaar van den zestig-jarigen Cyclus waarnaar de Chinezen hunne jaren tellen. Daar de dynastie gedurende welke deze roman speelt, niet is opgegeven, zoo blijkt het ook niet, de hoeveelste cyclus het is. (Vergelijk: „Ideler. Uber die Zeitrechnung der Chinesen."

NOTA XVIII. Bladz. 18, 44, 56, 61, 67.

De naamlijst der bevorderde Kiu-jin wordt op den 9den dag der 9de maand gepubliceerd. Deze dag heet de tijgerdag. De naamlijst heet het tijgerbord, het gouden bord of het geele bord. Kiu-jin (aanbevolen pérsoon) is de tweede letterkundige graad.

NOTA XIX. Bladz. 18, 43.

Nabij de stad *Tchang-ngan* zijn vele wilgenboomen. Een eind voor de stad, staat eene koepel, „de koepel der gebrokene wilgentakken" genaamd. Wanneer men zijne vrienden uitgeleide doet, zoo begeleid men ze tot aan die koepel, waar men een wilgentakje afbreekt en het aan den vertrekkenden geeft. (Zie de gedichten van Wang-thsan en van Li-pé).

NOTA XX. Bladz. 22, 35.

Toen keizer Wou-ti nog jong was, vroeg hem eene der princessen, terwijl zij hem omhelsde: „Wilt gij trouwen?" Wou zeide: „Graag." Zij wees toen op hare dochter A-kiao en zeide: „bevalt u die?" waarop hij lagchende antwoordde: „Als ik A-kiao tot vrouw kreeg, dan zoude ik haar in een gouden huis laten wonen."

Naderhand trouwde keizer Wou met haar. Daar echter in het 5de jaar zijner regering, zijne liefde voor haar reeds verminderd was, sloot hij haar in het paleis Tchang-moun (Lange deur) op. Sints dat oogenblik zocht zij steeds naar eene gelegenheid, om den keizer terug te zien.

Op zekeren dag hoorde zij, dat een zekere Sze-ma-siang-jou van het land Chou zeer bedreven was in het maken van verzen. Zij zond hem toen 1000 goudstukken en verzocht hem voor haar eene „Ode uit den harem" te vervaardigen.

Sze-ma voldeed aan haar verzoek en maakte de „Ode uit het paleis Tchang-moun" waarin hij des keizers gunst en de ellende van het paleis, waarin zij opgesloten was, met levendige kleuren schilderde. Toen keizer Wou het gedicht gelezen had, werd hij zeer bewogen en liet A-kiao weder in het vrouwenpaleis (Lou-koung) komen. Maar hare schoonheid was reeds verwelkt en zij verkreeg de liefde van haren gemaal nimmer weder.

(Zie: Han-wou-kou-sze. Anecdoten van de regering van keizer Wou der Han-dynastie).

NOTA XXI. Bladz. 22, 35, 40.

De bijzitten des keizers worden na verloop van een zeker aantal jaren (gewoonlijk 3—5) verstooten en in eenen harem, het zoogenaamde koude paleis, opgesloten.

Gedurende de regering van Hi-tsong van de Tang-dynastie (874—888) vond een zekere Yu-yu in de gracht van het keizerlijk paleis een rood boomblad, waarop de volgende regelen gekrast waren.

Waarom is het stroomende water zoo snel?
In den diepen harem ben ik den geheelen dag ledig!
Met angstvallige zorg draag ik dit roode blad op,
Om zich onder de menschelijke wezens te begeven.

Yu nam toen ook een blad en schreef er de volgende regelen op:

Ik zag uwe droefheid gegrifd op het roode blad.
Aan wien wildet gij het versje op het blad geschreven, zenden?

Met de eb, zag eene hofdame, mevrouw Han genaamd, het blad drijven en raapte het op.

Eenigen tijd daarna werd Yu gouverneur der kinderen van den minister Han-young.

Toen de keizer eens drie duizend bijzitten afdankte, werd Han-young tusschenpersoon voor mevrouw Han, daar hij denzelfden naam had en huwde haar uit aan zijnen gouverneur Yu.

Na afloop der huwelijksplegtigheid namen zij elk uit hun koffertje een rood blad, 't welk zij elkander wederzijds vertoonden. Yu zeide toen: „Was dat slechts een toeval? en is het

niet eerder eene predestinatie geweest?" „Een schoon gedicht," antwoordde Han, „is het stroomende water afgedaald, nadat ik tien jaren lang duistere gedachten in mijnen boezem opgestapeld had. Heden echter zijn wij vrienden geworden, gelijk de feniks en zijn wijfje en wij weten nu, dat het *roode blad eene welwillende koppelaarster was."* (Zie het boek: „Dichtspreuken" (*Chi-houa*).

NOTA XXII. Bladz. 30, 48, 76.

Yen-wang of Yen-lo-wang (sanscr. Jamarâdscha) is de regter van de 5de regtbank in de Buddhistische onderwereld, belast met het onderzoek der schuldige zielen, aan welke hij de vergunning kan geven, om op aarde terug te keeren, om hunne zonden door een beter leven uittewisschen. Hij wordt afgebeeld met een zwart gelaat, ter zijde twee honden (sâramejan) hebbende, de eene „çjama" (zwart) en de andere „çabala" (gevlekt). (Zie de You-li of beschrijving der onderwereldsche Buddhistische regtbanken en straffen).

Hij heeft een boek, waarin na de geboorte van eenen mensch, alle voorvallen van zijn leven opgeschreven worden, tot op het noodlottig oogenblik, dat hij met eene penseelstreek den naam van den mensch doorhaalt, die dan op hetzelfde oogenblik sterft.

Eensdaags wilde Yen-lo zijn boek, dat al oud was, weder inbinden, en draaide toen op de gewone chinesche manier een touwtje van een reepje papier, waarmede hij den band van het boek weder vasthechte. Toevallig echter, stond op dit papiertje de naam van eenen armen man, Phang-tsou genaamd, die aldus buiten acht blijvende, bestemd scheen om eeuwig te blijven leven. Hij was reeds 800 jaren oud en had achter elkander reeds 72 vrouwen gehuwd, toen eene onbescheidenheid zijn leven eindigde. Zijne 72ste vrouw, na haren dood in de onderwereld afgedaald zijnde, wilde eens weten, waarom haar gemaal zoo lang leefde. Het schijnt, dat er zelfs in de onderwereld geen geheim voor eene nieuwsgierige vrouw is. De zaak werd ruchtbaar, maar ongelukkig voor den eerlijken Phang, kwam Yen-lo het ook te hooren. Hij liet zich toen het boek brengen, nam het papiertouwtje er uit en maakte met eene penseelstreek een einde aan het aartsvaderlijke leven van Phang. (La chine ouverte. pag. 251).

NOTA XXIII. Bladz. 35, 49.

Onder de regering van den keizer Youen-ti der Han-dynastie (48—32 v. Christ.), dreigde een Khan der Hunnen eenen inval in China te doen, indien men hem niet Wang-tchao-kiun, bijzit des keizers, tot vrouw gaf. Deze Wang-tchao-kiun was de dochter van eenen armen landman en wegens hare schoonheid tot den rang van keizerlijke bijzit verheven. De Khan was verliefd geworden, door dien hij een portret van haar gezien had. Het rijk was in eenen zwakken toestand en men was dus gedwongen, deze vernederende vordering toe te staan en de Khan haalde zijne bruid in triomf af. Maar te You-koan aan de oevers van de Saghalien, door de Chinezen de zwarte-draken-rivier (Ou-loung-kiang) genaamd, welke de scheiding tusschen Tartarye en China maakt, gekomen, drukte de ongelukkige princes snikkende hare geliefde guitaar aan de borst en storte zich in die rivier, na nog eenen laatsten beker wijn aan de gedachtenis van haren keizerlijken gemaal geplengd te hebben. De bedroefde Khan rigte een prachtig grafmaal naast de rivier voor haar op.

NOTA XXIV. Bladz. 35.

Yang-koui was de bijzit van den keizer Hiouen-tsong der Tang-dynastie (A. D. 713—756). Zij intrigeerde en spande zamen met den verrader Ngan-lo-chan, die later rebelleerde en het rijk bijna te gronde rigte. Na zijnen dood, vlugtte zij naar den berg Ma-wou, waar zij van ergernis en spijt stierf.

NOTA XXV. Bladz. 35.

You was de maitresse van Hiang-yu die tegen het jaar 202 voor Christus met Liou-pang om den troon van China vocht. De laatste werd later de eerste keizer der Han-dynastie. Hiang-yu, na in eenen slag bijna alle zijne troepen verloren te hebben, vlugtte in het diepste gebergte. Kouang-yng, generaal van Liou-pang, vervolgde hem echter ook daar, zoodat Hiang-yu zich ten laatste uit wanhoop den hals afsneed. Dit gebeurde aan de oevers van den Ou-kiang. Zijne bijzit You stierf uit droefheid over zijnen vroegtijdigen dood.

NOTA XXVI. Bladz. 35, 87.

Si-chi of Si-tze was eene schoone vrouw, welke bij den berg Chou-lo ten westen der beek Yo-ye woonde, weshalve men haar Si-tze, het kind van het westen, noemde. Zij was waschvrouw en verkocht brandhout. De koning van Youe wetende, dat de koning van Wou een hartstogtelijk minnaar van vrouwen was, liet Si-chi door zijnen minister Tchoung opligten en haar gedurende drie jaren eene uitmuntende opvoeding geven. Na verloop van dien tijd, liet hij haar door zijnen minister Fan-li aan den koning van Wou aanbieden. Deze bouwde voor haar een prachtig paleis, Kou-sou-tai genaamd. Nadat hij overleden was, keerde zij met Fan-li naar Youe terug, maar verdronk onderweg in een der vijf meeren.

NOTA XXVII. Bladz. 38, 49.

Yu-pé-ya was een beroemd luitspeler van de Tcheou-dynastie (1122—255 v. C.) Hij was mandarijn van het rijk Tsin. De vorst van dit land stuurde hem als afgezant naar het rijk Thsou. Terwijl hij de rivier Han-yang opvoer, kwam er een zware storm, zoodat de boot niet meer vorderde. Eenigen tijd daarna bedaarde de wind en kwam de maan op. Pé-ya haalde toen zijn instrument voor den dag en begon te spelen. Op den oever bevond zich een houthakker, die zijne bewondering over het spel van Pé-ya te kennen gaf.

Pé-ya noodigde hem toen uit aan boord te komen en vroeg hem, of hij de luit bespelen kon. De houthakker antwoordde van ja. Pé-ya speelde hem toen iets voor, terwijl hij aan hooge gebergten dacht; de houthakker zeide toen: „Uit uw spel bespeur ik, dat gij aan hooge bergen denkt.” Pé-ya speelde toen nog iets, terwijl hij aan stroomend water dacht; de houthakker zeide wederom: „uwe luit heeft nu het geluid van stroomend water.” Pé-ya prees zijne muzijkkennis en vroeg naar zijnen naam. Hij antwoordde: „ik heet Tchoung-tsz-khi.” Zij zwoeren toen zamen broederschap, en bij het scheiden beloofde Pé-ya aan den houthakker, om het volgend jaar wederom terug te komen. Toen hij echter een jaar daarna wederkwam, was de houthakker er niet meer, maar er was een grijzaard welke zeide:

„Ik ben de vader van Tsz-khi, die gestorven is." Pé-ya verbrijzelde toen zijne luit op het graf van den houthakker, daar er nu niemand meer in de wereld was, die zijn spel begreep.

(Zie de „Kin-kou-khi-koan," of verzameling van verhalen van den ouden en nieuwen tijd. Het 19de verhaal, geintituleerd: Yu-pé-ya verbrijzelt zijne luit, uit dankbaarheid jegens den muzijkkenner).

NOTA XXVIII. Bladz. 39.

Woordel: „Hij moge voor eeuwig in Foung-to gestort worden."

In de provincie Sz-tchouen, district Tchoung-tcheou, is eene plaats Foung-to genaamd, waar zich uitgestrekte zoutmijnen bevinden. In de oude mijnen ontwikkelt zich brandbaar gas, 't welk de bevolking aldaar door bamboe-buizen leidt, om de zoutketels er mede te stoken.

Derhalve wordt *de Hel* figuurlijk *Foung-to* genoemd.

NOTA XXIX. Bladz. 39, 41, 81.

Woordel: „des daags zijde" (Tchao-kin). Tchou-mai-tchin, die gedurende de Han-dynastie leefde, riep eens uit: „Wanneer men, na hooge ambten te hebben verkregen, niet naar zijne geboorteplaats terugkeert, op dat de lieden den roem van hunnen stadgenoot zien, dan is men evenals een man, die des nachts zijden kleêren aantrekt. Maar hij, die niet aldus handelt, maar zich aan zijne stadgenooten vertoont, is evenals iemand die zijnen zijden jas des daags draagt. Iedereen kan hem dan zien en bewonderen."

Derhalve beteekent deze uitdrukking: „met roem overladen."

NOTA XXX. Bladz. 39.

Tcho-wen-kiun was eene zeer schoone vrouw. Zij werd weduwe op haar zeventiende jaar en daar zij van een zeer wellustig karakter was, liet zij zich door Sze-ma-siang-jou, minister van den keizer *King* der Han-dynastie (156—141. v. Ch.), schaken.

NOTA XXXI. Bladz. 42.

Deze geboorteceêl heet Nien-king of Sing-king. Daarop staan acht astrologische teekens, die het geboorteuur van den jongman of het meisje uitdrukken, en welke partijen elkander toezenden. Een astroloog trekt daarop zijn horoscoop, om daaruit op te maken, of het voorgenomen huwelijk wenschelijk zal zijn, ja dan neen.

NOTA XXXII. Bladz. 42.

Woordel. „persoon van het ijs."

Só-tan legde zeer goed droomen uit.

Een zekere *Ling-hou-thsé* gedroomd hebbende, dat hij op het ijs stond en met lieden onder het ijs sprak, vroeg de uitlegging van zijnen droom aan *Só-tan*. Deze antwoordde: „Boven op het ijs is *Yang* (het positieve); onder het ijs is *Yin* (het negatieve); dus is het eene positieve

en negatieve zaak. In het boek der liederen staat geschreven: „Als de wijze gaat huwen, zoo doet hij het als het ijs nog niet gesmolten is;" dus beteekent het een huwelijk. Gij waart op het ijs en spraakt met iemand onder het ijs; dus beteekent het eene koppelaars-zaak."

Ling werd inderdaad tot hof-koppelaar benoemd en daarom noemt men eenen koppelaar: persoon van het ijs; ijsman.

(Zie de Annalen der Tsin-dynastie).

NOTA XXXIII. Bladz. 47.

„Schoonzoon." In den chineschen text zijn de woorden gebezigd: Tan-foú. (Plat-buik.), voor schoonzoon.

De derivatie van deze uitdrukking is als volgt:

Ten tijde der Tsin-dynastie (A. D. 265—419.) stuurde een zeker Ki-kien, een zijner discipelen uit, om uit de familie van Wang-tao eenen schoonzoon te zoeken. Wang-tao zeide tegen den bode: „Ga maar naar de oostelijke bijgebouwen en kijk eens onder mijne zonen en broeders rond.

De bode teruggekeerd zijnde, zeide tegen Ki-kien: „De jongelieden van Wang-tao zijn allen schoon; maar een er van lag op een bed aan de oostkant plat op zijnen buik, peperkoekjes te eten en deed juist, alsof hij mijne vragen niet hoorde." Ki-kien riep toen verheugd uit: „Dat is de schoonzoon, dien ik hebben moet." Hij liet toen informeren en vond dat het de beroemde Hi-chi was. Hij gaf hem daarna zijne dochter ten huwelijk en sints dien tijd noemt men eenen schoonzoon: Tan-fou (platbuik) of Toung-tchoang (oostbed) of wel Toung-tchoang Tan-fou (op het bed ten oosten, plat op den buik.) (Zie de Chi-chouo. Verhalen der eeuw).

NOTA XXXIV. Bladz. 55.

Toen *Lou-tchao*, Kiai-youen (zie de 5de noot aan den voet van bladz. 56) geworden was, schreef hij in eenen dankzeggingsbrief aan zijnen Examinator: „De groote walvisch is athletisch en herculisch, want hij draagt op het hoofd den berg *Phoung* (het paradijs)." Hiermede zich zelf vergelijkende. De Examinator antwoordde hem op deze grootspraak: „Ruwe rotsblokken op eenen berg verspreid, worden door eenen walvisch gedragen. Is hij dus ook niet de eerste?" Er is in de uitdrukkingen „op het hoofd dragen" en „de eerste zijn", eene onvertaalbare woordspeling, daar die in het Chineesch op de zelfde wijze geschreven worden, namelijk: „Chao-kwan" = hoofd-dragen of hoofd-eerste.

Op den walvischkop klimmen of er op gezeten zijn, beteekent nu, den graad van Kiai-youen bereiken. (Zie de Chí-yen „verzamelde woorden.")

NOTA XXXV. Bladz. 57.

Wanneer het examen afgeloopen is, wordt de lijst der gepromoveerden voor het paleis van den Gouverneur der Provincie, onder een saluut van 3 schoten, opgehangen. De Gouverneur komt dan naar buiten en buigt driemaal voor deze lijst, waarna hij zich onder eene tweede saluut terugtrekt.

Eenige dagen daarna, worden de gepromoveerden door den Gouverneur, de commissie en de

hooge provinciale beambten op eén eerefeest in het paleis van den Gouverneur onthaald; mindere ambtenaren bedienen hen en twee knapen fantastisch uitgedoscht, houden olijftakken boven hunne hoofden.

Dit feest heet Lou-ming-yen, *Herten-schreeuw-feest*, omdat men zegt, dat de herten schreeuwen, wanneer er knappe lieden komen.

Het Juweel-bosch-feest is eveneens een eerefeest, door den keizer gegeven. Men noemt het aldus, omdat een gezelschap van zulke uitstekende geleerden, wel bij een bosch van edelgesteenten mag vergeleken worden.

NOTA XXXVI. Bladz. 69.

Tchoang-tsz, een der discipelen van den beroemden Lao-tsz, den stichter van de leer van de Tao, wandelde eens in gedachten verzonken aan den voet van eenen berg, en kwam plotseling midden onder eene menigte graven. Onder wijsgeerige overpeinzingen omtrent den dood, die rijken en armen gelijk maakt, kwam hij aan een nieuw graf, waar naast eene jonge dame in rouwkleeding zat met eenen witten waaijer in de hand, waarmede zij het graf waaijerde. Tchoang-tsz vroeg haar naar de reden dezer zonderlinge handeling, maar de dame gaf hem geen antwoord en liet slechts eenige tranen vallen, een bewijs, zooals de wijsgeer dacht, dat zij door schaamte verhinderd werd te spreken. Eindelijk echter zeide zij: „Ik ben eene weduwe aan het graf van haren man, die onlangs gestorven is. Hij hield zeer veel van mij en zeide mij op zijn sterfbed: Geliefde gade, zoo gij ooit aan een tweede huwelijk gaat denken, zoo bezweer ik u ten minste zoolang te wachten, totdat mijn graf droog is.— Maar daar het mij toeschijnt, dat de aarde van dit nieuw gespitte graf niet spoedig droogen zal, zoo ben ik ze een beetje aan 't waaijeren, om ze spoediger droog te krijgen."

De wijsgeer nam daarop ook eenen witten waaijer en maakte met eenen tooverslag de aarde geheel en al droog. De weduwe bedankte hem zeer en vroeg hem den waaijer, waarmede hij het graf zoo spoedig droog gemaakt had, als souvenir.

(Zie: *Davis*, China en de Chinezen.) De door Voltaire medegedeelde novelle *Zadig ou la destinée*, bevat in het tweede hoofdstuk eene dergelijke episode.

NOTA XXXVII. Bladz. 69.

De dochter van Foung te Pho-hai (28° 30' Br. 113° 50' 30" L.), was gehuwd met den Boekcensor Yin. Zij werden eens door roovers overvallen en gevangen genomen en daar zij de roovers trachtte te ontsnappen, vermoordden zij haar. Yin stierf van droefheid daarover en drie harer slavinnen, namen elkander bij de hand en sprongen in eene diepe put, waarin zij omkwamen. (Zie de Hó-pí.)

NOTA XXXVIII. Bladz. 69.

Wang-ying was een ambtenaar, belast met de volkstelling in het distrikt Koue (31° 52' 40" Br. 111° 14' 30" L. thans Young-yang). Hij stierf in zijne betrekking. Zijne familie was arm en zijn eenig zoontje was nog een kind. Zijne vrouw, eene geborene Li, kwam met dit

zoontje en de beenderen van haren man te Khai-foung (34° 52, 05" Br. 112° 13' L) in een logement. Toen de waard zag, dat zij slechts een kind bij zich had, wantrouwde hij haar en wilde haar niet laten overnachten. Mevrouw Li ziende, dat het reeds donker was, wilde niet weggaan. De waard nam haar toen bij den arm en zette haar de deur uit. Zij wendde toen de oogen hemelwaarts en weende hevig, zeggende: „Ik ben slechts eene vrouw en kan mijne eer niet verdedigen. Deze arm is door iemand vastgehouden en om wille dezer ééne hand, mag mijn geheele ligchaam niet bezoedeld worden." Zij nam daarop eene bijl en hakte zich den arm af. Toen de voorbijgangers dit zagen, omringden zij mevrouw Li en bewonderden hare deugd en toen de Magistraat van Khai-foung dit hoorde, rapporteerde hij het voorval aan den keizer. De Magistraat gaf haar ook medicijnen om de wonde te genezen en bewees haar zeer veel medelijden. Den waard liet hij duchtig afranselen.

(Zie de Wou-tai-chi. Geschiedenis der vijf dynastiën).

NOTA XXXIX. Bladz. 69.

Sioue-mei was verloofd met Chang-lin. Deze werd zeer ziek. Sioue-mei zond toen hare slavin Ngai-you, om te zien hoe het met hem stond. Chang-lin ging daarop met Ngai-you minnekozen, en stierf ten gevolge dezer uitspatting. Toen Sioue-mei hoorde, dat haar verloofde gestorven was, wilde zij niet meer hertrouwen, maar bleef maagd tot haren dood toe. Ngai-you baarde later een kind, 't welk zij naar den vader Chang-lou noemde. Dit kind werd naderhand een groot geleerde en behaalde de hoogste graden. Het voorval had plaats ten tijde der Ming-dynastie (1368—1643) in de stad Chun-ngan in de provincie Tche-kiang.

NOTA XL. Bladz. 75.

Tsien-you-lien was de vrouw van eenen zekeren Wang-chi-phang, ambtenaar in dienst van den keizer Kao-tsoung van de Soung-dynastie (1127—1162).

Wang-chi-phang werd door Kao-tsoung als afgevaardigde naar de *Kin-* tartaren, welke twee der vorige keizers van China, Hoeï-tsong en Kin-tsong, gevankelijk mede gesleept hadden, gezonden.

Een zekere Soun-jou-khiouen die een begeerig oog op Tsien-you-lien geworpen had, sprak met de stiefmoeder van haren man af, om haar aan hem te verkoopen. Ten dien einde maakte hij valschelijk een geschrift op, waarin Wang-chi-phang zijne vrouw verstiet, en onderteekende dit stuk met de nagemaakte handteekening van Wang-chi-phang.

Toen echter Tsien-you-lien hoorde, dat haar man haar verstooten had en dat zij aan Soun-jou-khiouen zoude verkocht worden, storte zij zich in de rivier en verdronk.

Toen Wang-chi-phang dit gehoord had, keerde hij terug en deed eene offerande aan den oever der rivier, waarin zij verdronken was. (Zie de King-tchai-ki. Geschiedenis der ongelukkige vrouwen.)

NOTA XLI. Bladz. 84.

De vrouw van Liang-houng was de dochter van Ming van You-fou-foung. Haar naam was Kwang, en alhoewel zij niet zeer schoon was, zoo prees men toch allerwege hare deugd, en verscheidene lieden hielden om hare hand aan. Zij wilde echter niet trouwen.

Hare moeder berispte haar steeds over hare preutschheid en vroeg haar, wien zij toch wel dacht te trouwen, daar zij toch al dertig jaren oud was. Kwang antwoordde haar, dat zij niet trouwen wilde, dan met eenen braven man, zooals Liang-houng.

Deze was ook nog niet getrouwd en toen hij hoorde, dat Kwang zoo deugdzaam was, vroeg hij haar ten huwelijk. Toen zij echter op den huwelijksdag rijkelijk getooid in zijn huis gekomen was, nam Liang gedurende zeven dagen volstrekt geen notitie van haar. Kwang over deze handelswijze verwonderd, knielde voor hem neder en zeide: „Waarom bemoeit gij u niet met mij?"

Hij zeide toen, dat hij eene eenvoudig gekleede vrouw wilde hebben, die zijn huishouden waarnemen kon en niet eene getooide modepop.

Kwang antwoordde hem: „Ik ben aan eene eenvoudige kleeding gewend en heb mij alleen fraai aangekleed, om u niet vertoornd te maken. Maar als gij er geen behagen in schept, dan zal ik mij dadelijk verkleeden."

Zij trok daarop grove kleêren aan en Liang veranderde toen haren naam Kwang (helder), in Té-yao (schitterende deugd).

Hij trok daarop naar het gebergte Pa-ling, waar zij met landbouwen en weven den kost verdienden.

Naderhand bragt hij ze te Hoeï-ki, waar hij zich als rijststamper verhuurde.

Alhoewel Liang nu maar een daglooner was, zoo bood zij hem toch het blad met de etensschalen, op de opgehevene handen, gelijk met hare wenkbraauwen aan, daar zij haren man niet regt durfde aan te zien.

Zij gedroeg zich altijd behoorlijk en droeg haren man, niettegenstaande zijne armoede, de grootste achting toe.

(Zie de Lié-niu-tchouen. (Verhalen van deugdzame vrouwen).

ERRATA.

Bladzijde	4	regel	30,	*staat:* notta V, *lees:* nota V.
〃	7	〃	6,	*staat:* rusteteloos, *lees:* rusteloos.
〃	7	〃	33,	*staat:* heem slaan, *lees:* heen slaan.
〃	10	〃	19,	*staat:* den rooden stof, *lees:* het roode stof.
〃	10	〃	25,	*staat:* de stof, *lees:* het stof.
〃	13	〃	29,	*staat:* Nota X, *lees:* Nota VII.
〃	13	〃	30,	*staat:* Nota IX, *lees:* Nota XI.
〃	18	〃	11,	*staat:* en, zoo mijn gering, *lees:* en zoo mijn gering.
〃	22	〃	19,	*staat:* mijnen zaal, *lees:* mijne zaal.
〃	27	〃	8,	*staat:* Die alles, *lees:* Dit alles.
〃	35	〃	4,	*staat:* liefdleooze, *lees:* liefdelooze.
〃	35	〃	17,	*staat:* jonkman, *lees:* jongman.
〃	54	〃	15,	*staat:* gevoeloos, *lees:* gevoelloos.
〃	73	〃	22,	*staat:* koppelaarster, *lees:* koppelaarsters.

THE

HUNG-LEAGUE.

THE HUNG-LEAGUE.

天地會

THIAN TI HWUI.

THE

HUNG-LEAGUE

OR

HEAVEN-EARTH-LEAGUE.

A SECRET SOCIETY WITH THE CHINESE IN CHINA AND INDIA.

BY

GUSTAVE SCHLEGEL,

Interpreter for the Chinese Language to the Government of Netherlands-India,
Member of the Batavian Society of Arts and Sciences,
and of the
Royal Institute for the Philology, Geography and Ethnology of Netherlands-India.

WITH AN INTRODUCTION AND NUMEROUS CUTS AND ILLUSTRATIONS.

BATAVIA,
LANGE & C°.
MDCCCLXVI.

PREFACE.

It is a known fact that secret societies not only exist in China itself, but also with the Chinese in the Colonies, where they lead very often to a tacit resistance against the laws of the land, or even to revolt. In the spring of the year 1863, a lot of books were, very accidentally, found by the police in the house of a Chinaman suspected of theft at Padang (Sumatra), which proved the existence of a secret society at that place, numbering about 200 members. These books, containing the laws, statutes, oath, mysteries of initiation, catechism, description of flags, symbols and secret signs etc., etc., were placed officially into my hands for translation. Most of these books were, at the time, quite unintelligible to me and, as the case pressed, I had no leisure to study them more thoroughly. I requested, however, the Government to return these books to me after the decision of the case, and to place all Chinese and foreign documents relating to Chinese secret societies in the N. I. Archipelago at my disposal, as I hoped to be enabled, in that way, to find out the secrets of those societies. Government acceded liberally to this request, and ordered all such books, if found, to be delivered to me. In this way we got, besides the books found in Padang, a Chinese book full of drawings, found in 1851 at Japara (Java), with the statutes of the Shantung-branch; a memorial concerning seven friendly societies found in Palembang (Sumatra) and a copy of Dr. Milne's account of the Triad-society.

The most valuable contributions, however, were two Chinese manuscripts presented to the Batavian Society of Arts and Sciences by Mr. Teysman, of Buitenzorg, containing the whole Catechism, History, description of the rites, lodges, flags, secret signs and implements, enriched with a series of drawings; both which books were kindly placed at my disposal by the above named society.

I am indebted also to my colleague, M. von Faber, Esq., for the loan of a print on linen of the diploma of the brotherhood, obtained from Montrado, and to the Resident of Rhio, E. Netscher, Esq., for the loan of half a dozen similar diplomas. Provided with these valuable

and interesting documents we have been enabled to throw more light on this remarkable association, of which little, and very fragmentary knowledge was formerly obtained. [1]

Much, however, remains still to be studied, and we do not presume that the present work contains all possible information. Notwithstanding all our endeavours we could not induce a single Chinaman in this place whom we supposed to be a member to confess this. But even if this had been the case, not much benefit would, probably, have been derived from it. The greater part of the members, consisting of the lower orders of the population, are not sufficiently versed in their own language and history, or initiated into the secrets of the league, to be able to give any explanation of the symbols, etc.

A second difficulty is found in the unwillingness of Chinese literati to investigate any book treating on this subject. If they are members, and are initiated into the secrets, they are afraid to tell them for, both in China and in the colonies, the league is forbidden by severe laws. In the other case they are prejudiced against it by education and example, as the league is always represented in it's blackest colours; and a Chinaman, not belonging to the league,

---

[1] We do not deem it unnecessary to mention the principal papers which have been written about the Hung-league. They are:

I. Some account of a Secret Society in China entitled »*The Triad-society.*" By the late Dr. *Milne*, Principal of the Anglo-Chinese College. Communicated by the Rev. Rob. Morrison. Read Febr. 5, 1825. (Transactions R. A. S. of Great. Brit. and Irel., Vol. I, 240.)

II. A transcript in Roman characters with a translation of a manifesto in Chinese language, issued by the Triad-society. By the Rev. R. Morrison. Read 4th of April, 1829. (Journal of the A. S., Vol. I, p. 93).

III. The Chinese Triad-society of the Tien-ti-huih. By Lieutenant Newbold and Major-General Wilson, Madras army. Read Jan. 18, 1840. (Journal of the A. S., Vol. VI, p. 120.)

IV. Thien-ti-hoih — Geschichte der Brüderschaft des Himmels und der Erden der communistischen Propaganda China's von E. H. Röttger, früher Missionsprediger im Indischen Archipel. (Berlin 1852).

V. A refutation of Röttger's work by Dr. Hoffmann in the periodical of the Royal Institute for the Philology, geography and ethnology of Netherlands-India, No. 3, 1853, under the title: „Het Hemel-aarde verbond. Een geheim genootschap in China en onder de Chinezen in Indië. (Milne's en Morrison's mededeelingen dienaangaande herzien, aangevuld en gehandhaafd tegen E. H. Röttgers Geschichte der Brüderschaft des Himmels und der Erden.)

VI. A translation of the *Hikajat Abdallah ibn Abdelkader Moensji*, by E. Braddel in the Journal of the Indian Archipelago and Eastern Asia. Sept., 1852.

VII. A second article by Dr. Hoffmann on the Heaven and Earth-league under the title: „Bijdragen tot de kennis der geheime genootschappen onder de Chinezen, bepaaldelijk het Thien-ti-hoei." (Periodical for the Philology, geography and ethnology of N. I., Vol. II, p. 292.) The last work containing the most information and compiled with much discernment by the learned professor, from a Manuscript of Abraham Betting van Campen, the August numbers of the Overland China Mail, 1853, and the Chinese Repository, Vol. XVIII, June, 1849.

cannot be induced to take up a manual or book treating of it's rites — the looking on it being deemed already contaminating.

On this account only a high degree of probability may be attached to the translations we have given, especially of the pieces of poetry. For the same reason we have added the original text, wherever we judged it necessary, so that the translation may be later confronted, if necessary. The introduction of the original text has given us, at the same time, the liberty to give a free translation, as the literal meaning can be restored by every sinologue, according to the original.

Milne translated the characters No. 28—43 in the first octagon of his diploma:

兄 弟 全 陳
各 有 號 頭
高 溪 分 派
萬 古 有 傳

by:

The brethern all in battle join;
Each ready with a chosen sign.
An ancient brook with parting streams;
Still flowing down from long past times.

Milne knew nothing of the History of the league and did not know of the *Kao-khi* temple whither the five founders fled. If he had known of it, he would have translated:

The brethern are all marshalled;
Each ready with a chosen sign.
From *Kao-khi* (1) they dispersed themselves;
And since ages this has been transmitted!

By which rendering the obscurity of the quatrain is, at once, cleared up. Later investigations may, perhaps, show that we have made similar mistakes in the translation of some of the pieces of poetry abounding in the present work.

As masonry can only be explained by very learned masons, so the Hung-league can only be explained by a very learned member. In the colonies it is fruitless to search for such a member, for the most learned Chinese we have met with here are, on the average, on a par with the most commonplace schoolmasters in China. In the latter country, it's cradle, however, it would, perhaps, be possible to lay hold of a distinguished and learned Hung-member, who would be able and willing to give correct information.

A last, but not the least, difficulty is found in the numerous allusions to the Budhist and Taoist symbolism. Concerning the former, we are pretty well informed, but about the lat-

(1) Kao-khi, literally translated, means a „high brook" or, as Milne says, an „ancient brook." Here it means the *Kao-khi*-temple from whence the brethern dispersed themselves all over the Empire. (Comp. p. 14.)

ter very little is known. My learned friend Dr. J. Hoffmann, professor of the Chinese language in Leiden, wrote me in answer to a question on this point: „Of the symbolism of the Tao-kia, which seems to be much in vogue with the Chinese in the Indian Archipelago, we know yet very little."

It was of no use to consult the Taoist priests at the place. We found all of them most ignorant concerning their own religion, and none of them could even explain to us the meaning of the amulets found at the end of this work.

The illustrations in the text were cut in wood by a Chinese xylographer, the best, or rather the least unskilful, workman of the place. He was, however, unable to cut with sufficient neatness the plates at the end of this work. As the execution of these plates could not be trusted to a person unacquainted with Chinese, on account of the numerous characters occurring in them, we had to take the task upon ourselves. The plates were drawn with lithographic ink on so-called *transfer-paper*, and then turned over on a stone prepared for their reception. This method has answered well in printing Mr. Medhurst's Chinese Dictionary, and can always be availed of, in cases like the present. Care has been taken to imitate, as far as possible, the Chinese original, so that these plates ought rather to be looked upon as fac-similes, than as copies.

With a few exceptions the Chinese text will be found to be arranged in the European manner of writing, in order to save space. So it must be read horizontally from the left to the right, exactly like any European sentence.

Lastly, we would observe that we have written this work in the English and not in our own language, because the former is more generally known by educated persons, and because the Hung-league does not count so many members in the Dutch colonies, as it does in others where Chinamen are found. We claim, finally, the indulgence of the reader for the numerous typographical errors occurring in this work. It was, perforce, composed by compositors unacquainted with the language; whilst the correction devolved entirely on the author, and had to be done amidst constant interruptions occasioned by his official duties.

GUSTAVE SCHLEGEL,

BATAVIA, March 1866.

INTRODUCTION.

EX ORIENTE LUX.

1.

Every person who has read anything of the secret societies in China, must have been struck with the resemblance between them and the society of Freemasons.

We believe that it was Dr. Milne who first noted this resemblance in his paper on the Triadsociety. A communication in the „Münchener gelehrten Anzeigen" regarding this society, impressed, forcibly, a learned mason from Zürich, Dr. Jos. Schauberg; little as was known at that time about the Chinese Hungleague, yet the doctor expressed it as his conviction, that the Chinese league was similar to free-masonry in its institutions. (1)

The ample materials we now possess will, we hope, enable us to develop further this interesting point, whilst we express the wish, that the more able and learned, especially amongst masons, may be induced, by the few hints we will give, to make the Chinese Hungleague the subject of a more serious and extensive research.

For those who believe in the unity of the human race, it will seem less strange that there should exist a marked resemblance between both societies, and they will more readily comprehend the similarity of the symbols and institutions of these societies. If the theory of the unity of the human race be the more correct one, it would be very likely that the nations, when they spread themselves from the supposed cradle of mankind — the plains of Middle Asia, — over all the world, retained the notion that they were once all brethern and formed one family. Besides, the Chinese have not always been so exclusive as they are now; the Chinese eye-lash-paint-vases, found in Egyptian tombs of the XVIIIth and XXth dynasties (B. C. 1800—1100.), would suggest that there has existed a direct or indirect intercourse between both nations. (2)

(1) Nach den Münchener gelehrten Anzeigen für 1857 No. 17, haben die geheimen Gesellschaften im heutigen China, *welche überhaupt in ihren Einrichtungen den Freimaurern ähnlich sind,* besondere eigene Erkennungszeichen und Erkennungsworte haben, und einen innigen Bruderbund bilden, den 5eckigen Stern mit versetzten Chinesischen Characteren zum Siegel. (Dr. Jos. Schauberg, Symbolik der Freimaurerei, Theil I, S. 178. Zürich, 1861.)

(2) Davis, China and the Chinese.

The absolute resemblance between the system of Pythagoras and the Chinese musical system is in strong favor of the supposition that he got his notions for it from the Chinese. (1) They attach to numbers all the properties attached to them by the Greek philosopher, and they knew them long before he did, which makes it rather probable that it was he who learned them from the Chinese, (2) though modern critique has shown that the voyage of Pythagoras to India is a fable of the Alexandrine period. (3) It is proved that the Chinese had intercourse with the Romans; and Antoninus even sent an embassy to China. (4) This intercourse was kept up, according to KLAPROTH, till the eleventh century.

According to the masons their society is as old as the world itself; some of them consider Egypt as its cradle. Dr. Schauberg says: „that the mediaeval building corporations did not originate spontaneously with all their institutions, usages, and symbols, but had a historical antecursor in the Greek and Roman building-mysteries which, in their turn, took their root in the Phenician and Egyptian building-mysteries, and have suffered the influence of the Lightcultus of Zoroaster, and probably, nay surely, of *Budhism*." (5)

Perhaps masonry divided itself into two branches: one passing to the West, in the way Dr. Schauberg supposes, and the other directing itself to the East and finding a fertile soil for its development in China. (6)

The members of the Hungleague claim, at least, a high antiquity. In the 32d answer of their Catechism it is said: „Since the time that the foundation of the world was laid, we all bear the name of Hung." Likewise the Vanguard answers on the 220th Question: „Yin and Yang united, Heaven and Earth accoupled, first produced the sons of Hung in myriads united."

It will, probably, be objected that the workings of the Hungleague and of the society of free-masons are quite different; that the object of the latter is thoroughly peaceful, whilst the Hung-league has carried civil war and murder whereever it went. We do not deny these facts, but we must bear in mind that the circumstances have forced the brotherhood to become a political body, and that it is impossible for any society to be held responsible for the acts of all its members.

---

(1) Memoires concernant les Chinois, T. VI, 173.

(2) Ibid. T. II, 193.

(3) Chr. Lassen, Indische Alterthumskunde, I, 862.

(4) Wells Williams, Middle Kingdom. II. pp. 214 & 420.

(5) Symb. d. Freim. II, p. 299.

(6) A few weeks after I had written the above my friend R. Swinhoe, H. B. M. Consul at Formosa, sent me his „Narrative of the North China Campaign of 1860," where I find on page 366 the following lines on secret signs of recognition between the Peking Chinese: . . . . „But a similar sign was made by any native who wished to show the sincerity of his heart. He would point to the sky and to the earth, then to his heart, and would finish the demonstration by holding up his thumb; thus meaning that he called upon heaven and earth to witness the integrity of his heart. The officers declared that these signs of mutual trust and sincerity were proof positive that freemasonry had long been known and established in China."

Freemasonry has, likewise, formerly been used as a cover for political conjurations in England; (1) and there are surely perverted and bad people amongst masons too. We have, however, not to discuss at present what the Chinese Hungleague has done or does; but what it ought to do according to its own tenets and teachings: that war and revolt is not its proper object the brotherhood itself acknowledges. In the 10th question of their Catechism the master asks: „There is a great and a petty Heaven and Earth-league; do you know that?" whereupon the Vanguard answers: „I do: the petty league originated at the waters of San-ho; the great league is contained in the principle of Heaven." (2)

The following discourse which we find at the head of two copies of the handbook of this league, gives us a better idea of its tendency. It is entitled: „Excellent words of exhortation," and says: „A great man easily establishes his house; the true noble has no difficulties in fixing his will. They always retreat a step and are, therefore, in peace and rest; they always yield some points and, therefore, have no troubles. They suffer insults and, therefore, are calm and composed; they restrain themselves some moments and, therefore, are happy as the Gods above.

The blue mountains do not care for man's affairs,
Nor did the green waters ever wash away right or wrong.
If some one asks you the affairs of the Hungleague;
Shake your head and answer: „I don't know."

I have also heard people say:

Make righteous profits and gains and fulfil your duties;
Do not act wrongly and confuse right and wrong.

„Drink pure and clear water, but do not touch the wine of brothels. Converse with virtuous friends and renounce heartless companions. If people insult you, injure you, revile you, abuse you, — how ought you to take it? You ought to bear it, suffer it, endure it, and forgive it. Don't ask immoral people to drink wine with you. Don't believe those who are righteous with their mouths and unrighteous in their hearts. Do not frequent people who turn you a cold shoulder, and are without heart or faith.

Do not despise people whose fortune has turned; for you will only be for a few years a lamb and an inferior. (3) Always remember in your actions the fundamental principles of Heaven, of Earth and of yourself. (4)

---

(1) Symb. d. Freim. II. Introduction, p. VII.

(2) 小會在三河水. 大會在天本

(3) This sentence contains the promise that they will be free in a few years.

(4) 天本. 地本. 自本. The fundamental principle, or the intrinsic virtue of Heaven is contained in these four words: 元亨利貞, Which gives existence, increase, perfection, and consummation. Heaven, therefore, is *Perfect* (團圓).
The fundamental principle, or intrinsic virtue of Earth is to produce mountains and rivers, trees and grains, animals and birds, in short, all which is imposing, grand, and useful. Hence it is called *Majestic*. (威風).

Let your name be HUNG. The statutes and concerns of the Hungleague are handed down from man to man, and in the red-flower pavilion you have bound yourself by an oath."

So we find, with a few exceptions, in the formulary of oath, and in the statutes and laws of this league, a spirit of fraternity, devotion, filiality and piousness, which offers not the least idea of rebellion or murder; and on every page the member of the Hungleague is reminded of the object: „Obey Heaven and act righteously." It is written on the second wall of the lodge, whilst the cosmopolitic spirit of the league is expressed by the words on the fourth wall: „Extreme conversion, which blends with Heaven."

Fraternal love and faith are also the first masonic duties. A fragment of a harangue to a serving brother may serve as an illustration: „ . . . . You ought, with immutable faith, to be devoted to the lodge and to each member. You have been received into the bond of the brethern as a brother, and have solemnly bound yourself to serve all the brethern, in every case, as a faithful brother. Fulfil inviolably this sacred duty, then you may be sure that we will never forget, in word or deed, that you are our brother. From this day forth you belong to us, you are a member of our lodge, and you will be and remain so until your death, whilst you ought to redeem through your whole life the promise just now given, and may not deviate from yourself nor from your word. Not only before the lodge but, especially, before the profane world, you ought to show, by your actions and behaviour, that the first masonic duty, which can, however, be practised by the meanest mason, is fraternal love and fraternal faith . . . ." (1)

So, too, says MERZDORF, in his paper „The symbols, history, laws and object of Masonry" (Leipzig, 1836): „Masonry considers every man as a brother, and excludes no one who believes in God, morality and immortality." (2)

The so oft repeated „Obey Heaven and act righteously" accords well with the saying of the Constitution-book of the lodge „Archimedes" in Altenburg: „Act as a man who is penetrated with the purest esteem for equity and duty for God and man, should act." (3)

From this it results clearly, that masonry is, and ought to be, cosmopolitic; and this is also recognised by masons. This cosmopolitism is expressed in the name of the Chinese league: the character *Hung*, (4) composed of *water* (5) and *many*, (6) signifies *inundation*; and, in a tropical sense, great, extensive, boundless. So it means that the league intends to inundate the world with the blessings of the primary virtues; that every one who intends sincerily the liberation of his fellow creatures from tyranny and immorality, is, in fact, a member of the league, whose influence, therefore, is immensely great — boundless like an inundation.

The fundamental principle, or intrinsic virtue of Man is contained in these five words: 仁 義 禮 智 信, Humanity, righteousness, propriety, wisdom and faith. Hence it is said that man stands between Heaven and Earth, and that one and the same principle is common to these three powers.

(1) Symb. d. Freim. II, 261. (2) Ibid. I, 375. (3) Ibid. I, 376.

(4) 洪 (5) 氵 (6) 共

„When darkness dispersed and light arose, sun, moon and stars moved on their eternal orbits, and man adored God as the creator of the world and of man. God the creator is, also, therefore, the everlasting light, the eternal law of the world — the everlasting Harmony, Order and Wisdom which creates and maintains all. The world was made because God the Eternal thought and spoke; for the thinking and speaking of God is production and creation. The holy word is the godlike fundamental thought and the godlike fundamental word, — the word of words, — by virtue of which the All was created and born in the beginning by the almighty One out of the primary darkness, when He spoke and there was." (1)

This notion of the single and undivided God has been retained through all ages by the Chinese. They named Him the *Supreme ruler* (Shang-ti), (2) whilst they gave Him as synonyms the names *Heaven* (Thian), (3) *Old Heaven* (Lao thian) (4) and *Sovereign Heaven* (Hwang thian) (5). Some philosophers called Him, also, *Li*, (6) or the necessary principle which makes that all things are as they exist, and *Tai-kih*, (7) *Greatest extreme;* whilst they mean to express by all these names what we express by: „Essential truth, sovereign wisdom, eternal and immu- „table reason which is in All and every where, which subsists by itself and through itself, „which gives to all intelligent beings the excellency of their nature and the sublimity of their understanding." (8) As father of the universe they called Him Fu-thian, *Father Heaven* (9), like the old Germans called Him *Allvater*.

God, says the old doctrine, by His almighty breath (10), gave to the *Yin* and *Yang* the fecundity of which it was susceptible, by making it pass from the state of rest to the state of motion or work; by letting it take, successively, the different forms and modifications which constitute the different ways of existence in the production of natural things. (11)

Yin and *Yang* may be called darkness and light, night and day, motion and rest, cold and heat, male and female, positive and negative: Sun and Heaven are *Yang*, Moon and Earth are *Yin*. „So we meet," says Dr. Schauberg, (12) „in the oldest sacred book of Eastern Asia (13) the same worldprinciple of rest and motion, of mutability and immutability, which is expressed in masonry by the two sacred words and pillars *Jachin* and *Boaz*." The following fragment of a speech contained in the first volume of Dr. Schauberg's work (p. 650) would not be misplaced in the mouth of a Chinese philosopher discoursing about the properties of *Yin* and *Yang*.

„These pillars," says the speaker, „have a double symbolical meaning; firstly a cosmogonic or physical, and secondly an ethic or moral one. In the cosmogonic or physical sense, in their

---

(1) Symb. d. Freim. I, 301—302.

(2) 上帝 (3) 天 (4) 老天 (5) 皇天

(6) 理 (7) 太極 (8) Memoires concernant les Chinois, T. II, p. 11.

(9) 父天 (10) 氣 (11) Memoires, ibid. p. 12.

(12) Symb. d. Freim. I, 318.

(13) In the Yih-king or Book of Changes, composed in prison by Wan-wang, „the literary prince", about B. C. 1150.

pure natural meaning, the two pillars proclaim the everlasting change and struggle between light and darkness, night and day, winter and summer, cold and heat, death and life, which forms the life and the law of the creation and the world . . . .
But the two pillars do not allude only to the cosmogonic or physical dualism which forms the universal and natural life, and which wrangles together as the everlasting universal and natural law; but, still more, to the ethic or moral dualism between good and evil, pure and unpure, true and false, right and wrong, which constitutes the life of each individual and that of all mankind."

As a symbol of this eternal change we find the diagram, pourtraying the *Yin* and *Yang*, on the diploma of the brotherhood in the province of Shantung.

Yin and *Yang* united, formed *Harmony* (1) out of which were produced the three powers (2): *Heaven*, *Earth* and *Man*.

Everything concerning the knowledge of the celestial bodies was ranged under the power *Heaven*. Water, fire, metals, winds, thunder, lightning, geography and all natural productions, constituted the second power *Earth*.

The third power *Man*, the old philosophers looked upon as the only visible creature endowed with intellect, and who was able to do actions worthy of praise or blame, of reward or punishment, according as he was virtuous or depraved. (3) These three powers being produced by one and the same breath possess, of course, the same nature, and are pervaded by one principle; or, as it is said in the 32d answer of the Catechism of the Hungleague:

The three powers were established together,
One principle is common to them.

In the same spirit is this old Chinese adage:

Heaven is above, Earth is below,
Man was born between both;
The three powers were established together,
One principle is common to them.
Oh, How great is Confucius!
By the great virtue of his holy bonds
The whole world followed his conversion,
And by all ages he is honoured.

This intimate union between Heaven, Earth and Man, was expressed by the symbol △. According to the Shwoh-wan this symbol means: „three united in one". It is composed of the character 入, to enter, penetrate and 一, one, so that the symbol △ signifies three united, penetrated, *blended* into *one*. Liu-shu-tsing-hun says: △ means intimate union, harmony, the first blessing of *Man*, *Heaven* and *Earth*; it is the conjunction of the three powers because, when they are united, they, together, rule, create and nourish all things. (4)

---

(1) 和 (2) 三才
(3) Memoires concernant les Chinois, T. II, pp. 27—28.
(4) Memoires concernant les Chinois, I. 299.

With the Egyptians the equilateral triangle was explained so that one side expressed the male deity, the other side the female deity, and the base „the created." (1)

If we call one side *Male* (Yang or Heaven), the other side *Female* (Yin or Earth), and the base *Man*, we will have the Chinese acceptation of the symbol △ expressing Heaven, Earth and Man.

Bachofen says: „one becomes three by its incorporation with the matter, by its union with the matter — the *two*, — whose vivifying and moving principle, the vital spirit and vital fire, it henceforth forms; the three is the creating and shaping power in the matter, the *two* — the spirit, the Unity." (2)

So, too, says the old Chinese philosopher Lao-tsze: „The Tao produced *one; one* produced *two; two* produced *three; three* produced all beings", which is explained in this way: that as long as the *Tao* was concentrated in itself, *One* was not yet born; as soon, however, as the Tao had diffused itself in the universe to produce the creatures, *One* was born. This *One* divided itself in *Yin* and *Yang* who, united, formed *Harmony*. This *Harmony* condensed itself and produced all things. (3) What the *Tao* is Lao-tsze explains to us himself. He says: „If I were endowed with some prudence I would walk in the great *Tao*." The great *Tao* is very even, but the people like the *paths*. (Chap. LIII). The Tao may be looked upon as the mother of the universe. I don't know its name; to qualify it, I call it the *Tao* or the *Road*." (Chap. XXV) So the Tao may be called the *Road;* but in it's most broad and extensive acceptation. (4) This *Road* was also taught by Confucius who called it the right medium (Chung-yung). His grandson Tsze-sze worked it out. It illustrates the nature of human virtue, and describes the state of the true and immaculate man (Kiun-tsze) who always demeans himself correctly, without going to extremes. It says: „The sage keeps the true medium in all things; the fool neglects it." „O, how grand and sublime is the true medium! but how few are there who know how to keep it long." The philosophers exceed it, the fools don't reach it."

Describing, further, how man ought to be, it is said: „The princely man, in dealing with others, does not descend to anything low or improper. How unbending his valor! He stands in the middle and leans not to either side. The princely man enters into no situation where he is not himself. If he holds a high situation he does not treat with contempt those below him; if he occupies an inferior station he uses no mean arts to gain the favor of his superiors. He corrects himself and blames no others; he feels no dissatisfaction. On the one hand he murmurs not at Heaven; nor, on the other, does he feel resentment towards man. Hence the superior man dwells at ease, entirely waiting the will of Heaven." (5) The whole doctrine of Confucius tended to bring man back to the pure and undefiled state in which he lived in antiquity.

As a reasonable being and possessing the divine essence, man has various duties to fulfil.

---

(1) Krause, Kunsturkunden, I, 1, pag. 455, Note a.

(2) Symb. d. Freim. II, 326.

(3) Le livre de la voie et de la vertu. Traduit par St. Julien, pag. 158.

(4) Le livre de la voie et de la vertu. Introduction, XIII—XIV.

(5) Collie's Four books, pp. 6—10.

He ought to know himself and to know others. He has to fulfil the three social bonds, (1) which are the relation between ruler and ruled, husband and wife, father and son. To these are added the duties of brothers and friends amongst each other, which five duties constitute the five relations. (2) Humanity, righteousness, propriety, wisdom and faith, are the five constant virtues (3) he has conscientiously to consider. He has to restrain and modify his passions: joy, anger, love, sorrow, fear, hatred and concupiscence. (4) As a subject, citizen, father, husband, son, brother, friend, senior and junior, he has several duties to fulfil. He ought to act properly and righteously in all the circumstances of life as: birth and death, funerals, marriages, in his conduct and actions, in his duties as an officer, in his pursuits of husbandry, in the perpetration of ceremonies, and intercourse with others. (5)

God or Shang-ti was adored in antiquity on the top of a mountain: the chief of the nation, the emperor, alone ascended this mountain, whilst the people remained standing at it's foot. There the emperor *prayed* to the Supreme Ruler, to Him who had created everything. For this purpose five mountains were destined, called „The five peaks." (6) Afterwards the loss of time occasioned by the voyages to these mountains, suggested the idea to erect a building for the purpose of praying to Shang-ti. This building was called, under the first dynasty Hia (B. C. 2209—1766), the *Shi-shih* (7), „The House of Generations and Ages" or the temple erected by the dynasty of Hia in honour of Him who made the ages and generations. Under the Shang-dynasty (B. C. 1766—1122), this temple was called the *Shang-chung-uh*, (8) or The temple renewed by the Shang-dynasty. Under the Chau-dynasty (B. C. 1122—255), it was named the *Ming-thang*, (9) Temple erected in honour of Him who is the source of all light, or, simply, „*The temple of light.*" The character *Ming*, (10) light, is composed of two parts—Sun (11) and Moon. (12) Nothing being more resplendant in the eyes of man than the sun and moon, he naturally took these symbols to name the place especially designed for the worship of *Him* who is the *Father of light.*

Afterwards, this temple was divided into two parts: one was called the *Sun-temple*, (13) and the other the *Moon-temple*, (14) or, more literally, the altar of the Sun and the altar of the Moon.

It is possible that the, in the Hungleague, so oft repeated words *Ming-thang*, which we have translated by *Hall of Ming* (the palace of the Ming, or Bright, dynasty), may refer to this old Lighttemple. Further investigations would be necessary, however, on this important point; for if *Temple of light* is the true meaning which ought to be attached to the expression *Ming-thang*, it would be proved, beyond doubt, that the object of the Hungleague is not simply the restoration of the

---

(1) 三 綱 (2) 五 倫
(3) 五 常 (4) 七 情
(5) Memoires concernant les Chinois, T. II, pp. 175—181.
(6) 五 岳 (7) 世 室 (8) 商 重 屋 (9) 明 堂
(10) 明 (11) 日 (12) 月 (13) 日 壇 (14) 月 壇

Light-dynasty [1], but the search after *light* in the masonic acceptation. The mason is consecrated by the white apron and the sword, like the priest is by the tonsure. The tonsure is a symbol of light, the symbol of the sundisk. The sun itself is often taken in religion and in masonry as the symbol of the *Light* and of *God*, especially as the Eye of Providence and Omniscience. [2] So we find the sun as a red disk painted on the doors of Budhist temples in *China* and *Japan*. Besides, the member of the Hungleague is, like the mason, consecrated by the white dress and the sword.

2.

Before we pass to the comparison of the symbols of masonry and of the Hung-league, we have to offer a few remarks on the sacred numbers of the Chinese.

The unity, according to the old doctrine of the Chinese, is the principle of calculation and the beginning of numbers; the *ten* or *decas* is the limit where calculation ends, and the complement of numbers. From 1 to 10 is the representation of the two principles Yin and Yang in the state of primordial confusion. 1, 3, 5, 7 & 9 are the perfect numbers: these numbers, not having the *decas*, have the principle without having the limit; they have the beginning but not the end. 2, 4, 6, 8 & 10 are the imperfect numbers: these numbers do not possess the unity; they have the limit but not the principle; they have the end but not the beginning. [3]

The number 3, as we have seen already on page XIV & XV, possesses a high mystic and symbolical meaning. „The principle of all doctrine", says Hoai-nan-tsze „is *one*. One being alone, could never beget anything; but it could produce everything, as it contained in itself the two principles whose harmony and union produce everything." In this sense it may be said that 1 produces 2, 2 produces 3 and by 3 all things are produced. Heaven and Earth form what we call time. Three lunations form a season. [4] Hence 3 offerings were made in the ceremonies for the worship of the ancestors, and the people wept thrice. [5]

So there are 3 lights: sun, moon and stars. Three bonds: between Prince, Father and Husband. Three kinds of sacrifices: the great, middle and inferior. [6]

With the Budhists we have the three treasures: Budha, Dharma and Sangha, or the Intelligence, the Law and Church. These three treasures are called *Preciosa*, like the 3 movable and 3 unmovable Preciosa (jewels or Regalia) of the masons which may, as Dr. Schauberg thinks, have been, very probably, imitated from Budhism. [7]

---

(1) 明 朝 Ming-dynasty.
(2) Symb. d. Freim. I, 260.
(3) Mémoires concernant les Chinois, T. VI, 137.
(4) 時 (5) Mémoires concernant les Chinois, T. VI, 118.
(6) 大 祀。中 祀。小 祀
(7) Symb. d. Freim. II, 372 & *ff.* Krause, Kunsturkunden, I, 2, pp. 92 & 369. Lenning, Encyklopädie, unter *Kleinode*.

According to the Shu-king there are 3 virtues: „Honesty, severity and kindness. (1) Three things the emperors ought to observe in ruling the people, viz: to make right the virtues of the people, to make the people prosperous, and to make the people flourishing. (2)

In three parts the Chinese army was divided, these consisting of the superior and inferior officers and the soldiers. (3)

There are 3 beginnings: (4) the first beginning (5) on the 15th of the first month; the middle beginning (6) on the 15th of the seventh month; and the last beginning (7) on the 15th of the tenth month.

The first elementary book for children is written in verses of 3 words each, and is called the Trimetrical classic. (8) Equally the Chinese distinguish 3 souls, called the San-hwan. (9) Three years is the time of mourning for a parent, being reduced, however, in practise, to 3 × 9, or 27 months. Three times a woman is dependent: as a virgin upon her father, as a wife upon her husband, as a widow upon her son. If a husband remains away 3 years from his wife without giving sign of life, his widow is allowed to marry again with consent of the authorities. (10) There are 3 degrees of the pain of death, (11) viz: Quartering, Decapitation and Strangulation. (12)

Even the number of concubines of the emperor of China is based upon the numbers 3 and 9. According to the *Book of Rites*, composed towards the year B. C. 1112 by Chao-kung, He is allowed 3 concubines of the first rank; 3 × 3, or 9 concubines of the second; 3 × 9, or 27 concubines of the third, and 9 × 9, or 81 concubines of the fourth rank. (13)

All the odd numbers are male (Yang), and the even numbers are female (Yin), just as Pythagoras taught. Heaven is male (Yang), Earth is female (Yin): therefore the odd numbers represent Heaven and the even numbers Earth.

To illustrate this, these numbers, from the unit to the decas, are drawn up in the following diagram.

---

(1) 三 德. 一 日 正 直. 二 日 剛 克. 三 日 柔 克. Chapter Hung-fan (洪 範).

(2) 正 德. 利 用. 厚 生 Shu-king, chapter Yu-mu.

(3) Mémoires concernant les Chinois, T. VII, 75.

(4) 三 元 (5) 上 元

(6) 中 元 (7) 下 元

(8) 三 字 經 (9) 三 魂

(10) See the 大 清 律 例 Laws of the great Tsing-dynasty.

(11) 三 般 令 典

(12) 凌 遲 Ling-chi, 斬 chan, 縊 i.

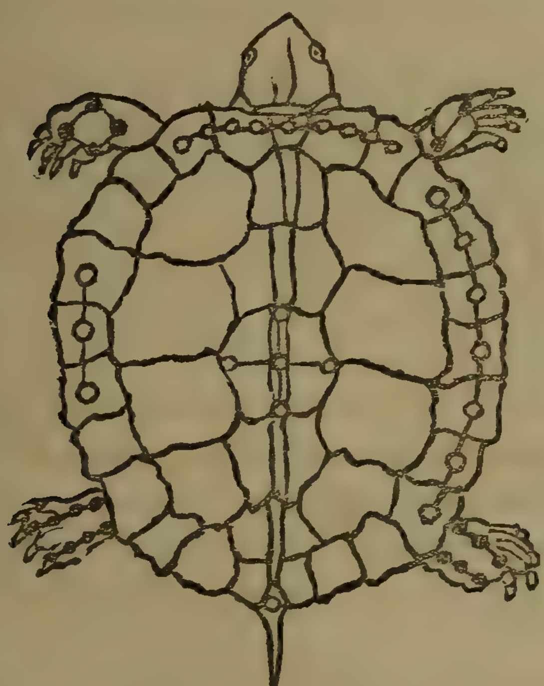
(13) 禮 記 Chap. 曲 禮 Part II, Vol. I, fol. 49 verso, of the Edition 體 註

1 o Heaven
2 o o Earth
3 o o o Heaven
4 o o o o Earth
5 o o o o o Heaven
6 o o o o o o Earth
7 o o o o o o o Heaven
8 o o o o o o o o Earth
9 o o o o o o o o o Heaven
10 o o o o o o o o o o Earth

The odd numbers, added together, make the number 25. So the Yih-king says: „The number of Heaven is 25"; whilst the even numbers, added together, make 30, so the Yih-king says: „the number of earth is 30."

The above diagram was composed from the Loh-shu [1] and Ho-thu. [2]

Tradition says that the emperor Yu [3], walking one day near the river Loh, a large tributary of the Yellow-river, saw a tortoise rise out of the water which had figures of the following outline on its back.

These are nine figures which, added together in every way, always form the number 15; whilst the total number of dots is 45. If we reduce this tortoise to a more arithmetical form we get the figure

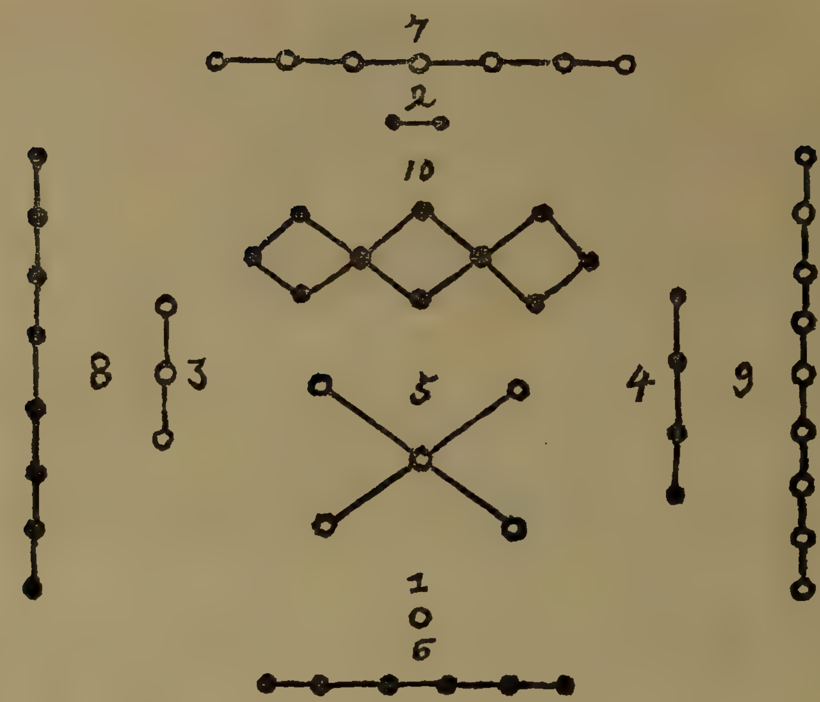
4	9	2
3	5	7
8	1	6

So, too, the emperor Fuh-hi (B. C. 2953) perceived on the back of a strange animal, half dragon half horse, [4] in the river *Ho*, a figure of the following outlines ———

---

(1) 洛書 (2) 河圖

(3) 禹 He lived B. C. 2205. (4) Lung-ma (龍馬)

Of these odd numbers the 5 is the number of *Shangti* or *Thian*; the number of *Heaven* or *God*. Bachofen's explication is similar when he says „that the 3 and 5 are the numbers of creation; the numbers of the Creator." (1)

In antiquity 5 families in China formed a hamlet and 5 hamlets a village, (2) a division which has been preserved in Japan. The Chinese natural system is divided into 5. There are five conditions: the external appearance of the body, the speech, the sight, the hearing and the thought. Five periods or revolutions: the year, month or moon, sun or day, stars, and planets. Five intestines: the stomach, the liver, the heart, the lungs and the kidneys. Five cardinal points: the North, South, East, West and Middle. Sweet, bitter, sour, sharp and salt are the 5 tastes; and yellow, red, white, green and black are the five colours. Humanity, righteousness, propriety, wisdom and faith are the five duties or virtues. Earth, wood, fire, metal and water are the 5 elements; Saturn, Jupiter, Mars, Venus and Mercury the 5 planets. We have seen already that God or Shangti was worshipped on five mountains.

Longevity, riches, health, love of virtue, and a natural death constitute the 5 blessings: „May the five blessings descend upon our house" (3) is a common inscription on the lintels of Chinese houses.

At the time of Mencius there were 5 degrees: the emperor, dukes, feudal barons, earls and baronets. (4)

(1) Gräbersymbolic, pp. 246 & *ff.*

(2) 五 家 爲 鄰. 五 鄰 一 里 Sacred Edict, III.

(3) 五 福 臨 門

(4) 天 子. 公. 侯. 伯. 子 男

The emperor governed 1000 Ly or Chinese miles; the dukes and barons each a 100 Ly; the earls 70, and the baronets 50 Ly. (1) At present the 5 degrees of nobility are Duke, marquis, earl, viscount and baronet. (2)

Five were the founders of the political Hungleague: they have 5 banners, 5 lodges etc. The diploma of the society given by Milne, is pentagonal. The diploma given by us, is octogonal; the number 8 being equally sacred, as we will later explain.

The numbers 5 and 7 are in China the numbers of the world: either that the number 5 refers only to the 5 planets Saturn, Jupiter, Mars, Venus and Mercury, without the sun and moon, when they are called „The 5 planets," (3) or that they refer to the five planets with sun and moon, in which case they are called „the seven rulers." (4) The week of the old Chinese was derived from the seven planets. (5) Confucius spoke of the week of seven days, and every seventh day was destined by him for the reflection on the faults and sins committed during the week. (6) In the Yih-king it is said: „Thou shalt come to worship from seven to seven days." So, too, it is said in the annals of Sze-ma-tsian that the emperor offered a sacrifice to the Supreme Unity, Tai-y, every seven days. (7) Before sacrificing to Heaven and Earth the princely man abstained himself 7 days and fasted 3 days. (8)

The 7 is, especially, the number of death, and in the ceremonies of mourning the number 7 returns at every moment. On the bottom of the Chinese coffins is a plank in which are bored 7 holes, and which is named the „seven-star-plank." (9) Seven days after the decease a Budhist priest is asked to pray a mass for the dead. After 3 × 7, or 21 days the corpse is buried, if a lucky place has been found. 7 × 7 days are the 49 days of mourning, called the *seven weeks*. (10) During the Chau-dynasty (B. C. 1122—255) the body of the Emperor remained above earth during *seven* months, that of a vassal *five* months, that of a minister *three* months, and that of an officer *one* month. (11)

So we find back in the old Chinese doctrines the ideas of Creation, existence and destruction expressed by the numbers 3, 5 & 7. „In a masonic view", says Dr. Schauberg (12), „the

---

(1) Hia-meng, 萬 章 Part. II. Chap. II, 3.

(2) 公. 侯. 伯. 子. 男

(3) 五 星 (4) 七 政

(5) Bailly, Histoire de l'Astronomie ancienne, p. 493. Gaubil, Mémoires, T. XVI, p. 382.

(6) Gaubil, Lettres édifiantes, p. 368.

(7) Tai-y (大 乙) Mémoires concernant les Chinois, T. IX, 381.

(8) 七 日 戒 三 日 齋 Commentary on the Lun-yü, Book III.

(9) 七 星 板 (10) 七 旬

(11) 天 子 七 月. 諸 侯 五 月. 大 夫 三 月. 士 踰 月, See the Tso-chüen, (左 傳) Records of Tso-khiu-ming (左 邱 明).

(12) Symb. d. Freim. II, 338.

number 3 appears as the number of creation, as the beginning, — the 5 as the number of existence and life, as the middle, — and the 7 as the number of destruction, as the material end and the celestial beginning."

We mention a few examples more to show how important a part the number 7 has in the Chinese institutions. According to the Shi-king the insignia of rank of a regulus in antiquity were *sevenfold*: he had 7 kind of clothes, 7 kind of chariots etc. (1)

The old Chinese had seven mountains of worship to the presiding spirits. (2) The works of Mencius consist of 7 chapters which treat of the *four* virtues; rectitude, virtue, benevolence and righteousness. (3) Seven are the reasons for divorce in China, viz: Barrenness, adultery, talkativeness, thievery, disobedience to the husband's parents, bad character or incurable malady. (4) Boys and girls in China are separated in their seventh year.

The Chinese count 3 souls and 7 spirits, the latter referring to the energy of the limbs and the 5 senses. (5) Joy, anger, sorrow, fear, love, hatred and concupiscence are the 7 passions. (6)

The mandarins, military, literati, priests, labourers, artisans and merchants form the seven classes of citizens. (7)

„Seven years" said Confucius, „the sage instructs the people," (8) and the commentary adds that he teaches them a filial, brotherly and faithful conduct. (9) Likewise the Chinese moralist Lam-luh-chau (10) mentions a man, named Loh-yang, (11) who travelled *seven* years to improve himself.

The square means, in the first place, the world and was anciently represented by the symbol □. (12) In a narrower sense it means the earth, or state, or kingdom. Hence the altar of earth in Peking is square, whilst the altar of Heaven is circular. Most of the Chinese cities are square, and divided into four parts by two cross-streets running to the four Cardinal points. Likewise the „forbidden city", the inner part of Peking, the sacred red town, the seat of the Emperor, is square.

A room or house is called *Fang*, (13) a character composed of *Hu*, (14) to protect, and *Fang*, (15) a square, — thus a protected or inclosed square.

---

(1) Shi-king. P. Lacharme interpretatione, Pars I, cap. 10, ode 9, at the note.

(2) Mémoires concernant les Chinois, T. II, 171.

(3) 道德仁義

(4) 大清律例 Laws of the Tsing-dynasty.

(5) W. Williams. Canton dictionary under 魄

(6) 七情. 喜怒哀懼愛惡欲

(7) Mémoires concernant les Chinois, T. IV, 312.

(8) 子曰. 善人教民七年 Hia-lün, Book XIII, Chap. 29.

(9) 孝弟忠信

(10) 藍鹿州 (11) 洛陽

(12) Mémoires c. l. Chinois, I, Tab. VI. (13) 房 (14) 戶 (15) 方

As a symbol of the world, the *Lodge* of the Hungleague is square and is called *Fang*, „the inclosed square" or, in a narrower sense, the *House*, Loggia (*Ital.*), Lodge (*English*), Loge (*French*, *German* & *Dutch*.) The lodge is contained within a circle (Catechism, Q. 219 & 227) as a symbol of the universality of the brotherhood.

In a wider sense the square means „correctness, righteousness."

Confucius did not eat anything which was not cut square, for the princely man does not leave off correctness even being in haste; therefore he always cut up his meat in square slices before he ate. (1) In the Yih-king it is also said: „The princely man has a *square* (correct) heart and is pervaded by righteousness." (2)

Fuh-hi to whom is ascribed the invention of signs to express thoughts, has been supposed to form them in the following manner.

He took 2 straight lines, one entire and one broken ————, ——— ———, which lines were called Liang-i (3), „the two fundamental rules." These two lines were combined together and formed „the four figures" (sze-siang) (4), standing thus:

Doubling these bigrams and trebling the number of strokes he got the eight diagrams (Pah-kwa) (5), standing thus:

These 8 diagrams were multiplied to 64 by subsequent combinations, and the Chinese scripture is supposed to have been derived from these primary lines.

„One, two, three and four" says Tso-khiu-ming in his Chuen, (6) „contain the most profound doctrine. This doctrine did not escape the ancients, who made it the object of their most profound studies and meditations."

The number 4 is expressed by a very expressive character, *Sze* (四) which is composed of the old symbol *hwui* (囗) four, square, and *pah* (八) to divide or separate, denoting that the square is to be separated. (7) Hence the division into four of many things in China.

The first division of mankind in China was fourfold, viz: The learned, husbandmen, artisans,

---

(1) Lun-yü, Book X, Chap. VIII, 3.

(2) 君 子 方 中 通 理 Yih-king, Chap. II, under 坤.

(3) 兩 儀 (4) 四 相 (5) 八 卦

(6) See note 11, at the foot of page XXI. Tso-khiu was a contemporary of Confucius and, consequently, much more ancient than Pythagoras who taught the same doctrine. (Mémoires concernant les Chinois, VI, 136).

(7) Morrison's Chinese Dictionary.

and merchants. (1) „In high antiquity," says Davis (China and the Chinese), „knowledge and wisdom were the chief claim for distinction and consideration. The society progressing, and the nomadic hordes settling at fixed places, they directed their attention to agricultural pursuits. With the gradual increase of the raw production, the origin of cities and the beginning of exchange between town and country, the handicraft follows and, lastly, the inland and foreign trade appears with the increase of capital and the augmentation of manufactures."

The old Chinese counted four seas (2) which were supposed to surround the Earth, whilst four rivers, called the four canals (3), discharged their waters in these 4 seas, after having watered and fertilized the whole empire. „The four seas," or „within the four seas," denotes till the present day the empire or the world.

From the remotest antiquity the year was divided into 12 lunations. The old Chinese counted the lunations by the number of days elapsing from the conjunction of the sun with the moon until the next conjunction, and as there could not always be an equal number of days, they counted, alternatively, 29 and 30 days to complete their lunations. Thus 12 of their lunations formed their common year; whilst the embolismic year was divided into 13 lunations.

These 12 lunations were divided again into four seasons, (4) which were divided, each, into 3 parts, beginning, middle and end, viz: one lunation for each of these parts. Besides, they divided the year into 24 equal parts, which are the points where the sun is when passing through the different signs of the zodiac. These points were called the 24 terms. (5) The day was divided into 12 hours, each hour being the double of our hours, and it was reckoned, under the first dynasties, from midday to midday. Only during the third dynasty Wu-wang (B. C. 1122) ordered the day to begin at midnight.

The hours were divided again into 2 equal parts, each composed of 4 quarters. (6) Hence the names for month and moon are, in Chinese, as in most languages the same, viz: *Yueh,* (月) a character derived from the old hieroglyph , *moon.* It is scarcely necessary to mention the 4 cardinal points: N. S. E. W. or, according to the Chinese order which takes, firstly, the point whence the light came: E. W. S. N. (7)

To these were added the Zenith and Nadir (8) and they, together, were called, the 6 points. (9)

The fields and lands were divided into 4 parts which division is still retained in the character for field, *tian* (10). Equally the Chinese provinces were subdivided into four classes, the Fu, Ting, Chau and Hien, (11) which division exists also in Siam for the cities. (12) Fourfold, too, are the

---

(1) 士 農 工 商, called the four classes (四 民)
(2) 四 海 (3) 四 瀆 (4) 四 時
(5) 二 十 四 節 (6) Mémoires c. l. Chinois, II, 159 & *ff.*
(7) 東 西 南 北 (8) 上, 下
(9) 六 合 (10) 田 (11) 府, 鎮, 州, 縣.
(12) Pallegoix, Description du Royaume de Thai ou Siam, I, p. 293.

human virtues (1), viz., *Li* (2), the ceremonies, usages, and everything which is comprised in what we call *politeness.* The *I* (3), viz., that duty which makes us give to each what is his due, *propriety*, *justice.* The *Lian* (4), *disinterestedness*, doing nothing which could be detrimental to others; and the *Chi* (5) or *Shame*, the fear of infamy attached to a bad action. (6)

We have still a few words to say concerning the numbers 6 and 8, before we pass to the high symbolical number 9.

The Chinese of antiquity had six venerable Ones (7), who were genii presiding over the four seasons, the temperature, the sun, the moon, the planets and stars, and the earth (8). Six are the liberal arts, viz., Etiquette, Music, Archery, Chariotteering, Writing and Arithmetic (9), called the *Luh-i.* (10) There are 6 departments or ministeries in Peking, called the *Luh-po.* (11) At the time of *Li-wang* the magnates had six sorts of chariots, dresses etc., as the princes had seven sorts of each. (12) So the Chinese count, also, six elements or departments, viz., fire, water, metal, wood, earth and grains (13); and six kinds of sacrificial animals, viz., the horse, oxen, sheep, fowls, dogs and swine, called the *Luh-chuh.* (14)

Six kinds of grain, viz: Paddy, barbadoes, pulse, wheat, millet, and panicled millet, called the *Luh-kuh.* (15)

Six is also the symbol of *Earth* in the eight diagram, being represented by six broken lines ䷁, whilst *Heaven* is represented by six entire lines ䷀, which bear, each, the name of the number 9.

The Emperor *Chi* (16) used the number 6 very extensively. He gave order to compose a sextile arithmetic, which was used in Astronomy for the periodic revolutions of the stars and seasons; in Geography, for the itinerary measures, the position and reciprocal distance of places; in Geometry, for the land-survey; in Music, for the great ceremonies; in Commerce and Arts, for the different measures of dimension and weight. He determined that 6 inches should be the measure of the foot, and 6 feet the geometric pace. His own chariot was 6 feet long, drawn by six horses. His cap, which he wore when sitting on his throne, was 6 inches high. The product of 6 multiplied by itself was the dividing number of the Empire, which he proposed himself to visit in periods divided by six. (17)

---

(1) 四 維 (2) 禮 (3) 義 (4) 廉

(5) 恥 (6) Mémoires c. l. Chinois, II, 176—177. (7) 六 宗

(8) 四 時, 寒 暑, 日, 月, 星 辰, 水 旱

(9) 禮 樂 射 御 書 數 (10) 六 藝 (11) 六 部

(12) *Lacharme*, Shi-king, Pars I, Cap. 10, ode 9, at the note. (13) 六 府, See the Shu-king.

(14) 六 畜, See the Trimetrical classic (三 字 經).

(15) 稻 粱 菽 麥 黍 稷, 六 穀 (16) 始 皇 帝, B. C. 221.

(17) Mémoires III, 234—235.

The 8 is the fourth of the imperfect numbers and the duplication of the 4. The famous diagrams of *Fuh-hi* were arranged into 8 figures in an octagonal, as represented on the warrant of the Shan-tung branch. (1) They were called, as we have mentioned already, the eight suspended, *Pah-kwa*, because they were suspended every where for the instruction of the people. The number 8 refers in the Hung-league especially to the 8 salutations or genuflexions mentioned on page 134. Related to these 8 genuflexions are the common eight gradations of obeisance in Chinese life, commencing with the lowest form of respect called *Kung-shau* (2) which is merely joining the hands and raising them before the breast. The next is *Tso-yih* (3) bowing low with the hands thus joined. The third is *Ta-tsien* (4) bending the knee as if about to kneel; and *Kwei* (5), an actual kneeling, is the fourth. The fifth is *Kau-tau* (6) kneeling and knocking the head on the ground, which, when thrice repeated, makes the sixth called *san-kau* (7) or „thrice knocking." The seventh is *luh-kau* (8), or kneeling and knocking the head thrice upon the ground, then standing upright and again kneeling and knocking the head three times. The climax is closed by the *san-kwei-kiu-kau* (9), or thrice kneeling and nine times knocking the head. (10)

The 8 points of the compass are called the 8 faces (11) or 8 points (12). The *Pah-yin* (13) are the 8 sounds in Chinese music.

The highest Chinese officers are allowed eight sedan-bearers, and such an official is often distinguished by the number of chair-bearers he has. A *Pah-thai-kiao* (14), an „eight-borne sedan", is said instead of the Governor-General. Other officers are entitled to 4 or 2 bearers. (15)

We have seen above that *one* produced *three*. In the same way 3 multiplied by itself produces 9. The number 9 is, as such, the last of the perfect numbers. (Compare pag. XVII). The great Emperor *Yu* — who saw the figure *Lo-shu* on the back of a tortoise, divided into nine principal parts, three on each of the sides and three in the middle — terminated in 9 all the operations he made on, and by means of, the numbers. (16) We have seen also that by 3 all was created; with the nine as term, this brings to our mind the masonic sentence on the underpart of the monument of the master: *Ternario formatur, novenario dissolvitur.* (17)

The old Chinese hieroglyph for the number 9 is 非 (18), and carries with it the signification of the *highest*. The ninth Heaven is the highest one. Nine times man ought to knock

---

(1) See p. 32. (2) 拱手 (3) 作揖 (4) 打千 or 打籤
(5) 跪 (6) 叩頭 (7) 三叩 (8) 六叩
(9) 三跪九叩 (10) Williams, Middle Kingdom, II, p. 68—69.
(11) 八面 (12) 八方 (13) 八音 (14) 八擡轎
(15) Williams, Middle Kingdom, I, 404. Tonic dictionary under *Pah.*
(16) Mémoires II, 191. (17) Symbolic d. Freim., II, 560.
(18) Mémoires I, planche VI.

his head on the ground when worshipping *Shang-ti* or God. Under the first dynasties the land was divided into 9 equal portions (井), cultivated by 8 families, which gave to the emperor the produce of the ninth, whilst the other portions were divided for their own use. Nine of these squares were surrounded by a brook; 81 had a small canal, and 9 of these a larger one. (1) *China* is still often designated by the name *Kiu-chau*, „the nine regions", because it was the emperor *Yu*, the founder of the dynasty of *Hia*, who divided China into 9 parts in the year B. C. 2197 (2).

The imperial city of Peking has 9 gates; whilst the imperial palace is called *Kiu-chung* (3), the „nine-walled". The Emperor himself is called *Kiu-wu-chi-tsun* (4) „the venerable of the nine fifth." (5)

There are 9 grades or degrees of rank, called *Kiu-pin* (6), as there are 9 grandees called *Kiu-khing*. (7)

The astrologers, conjurors or magicians, writers, attorneys or sollicitors, mediators, envoys or ambassadors, officials, husbandmen, military and literati (8) are the 9 professions. (9)

Ninefold are the apertures of animal bodies, designated by the name *Kiu-kiao*. (10) There were 9 kinds of punishments, the *Kiu-hing* (11), and 9 officers who had the care of Government stores, called *Kiu-fu*, the 9 offices. (12)

In antiquity the Emperor made to distinguished personages the so-called „nine presents (13)," consisting of chariots, clothes, musical instruments, the permission to have a red-painted door, the permission to have an elevated seat in one's hall, a body-guard of soldiers dressed in dragon-embroidered clothes, bow and arrows, axe and hatched, black millet and fragrant wine. (14)

In the great ceremony of ploughing, practised annually by the Emperor of China, the Emperor himselfs ploughs 3 furrows; the 3 princes each 5, and the 9 grandees each 9 furrows. (15)

A common sentence on Chinese door-posts is the phrase *San-to-kiu-ju* (16), „The three *manys* and nine *likes*." The 3 manys being many years of happiness and life and many sons. The explication of the nine likes is found in the Shi-king where it is said: (17)

„May Heaven be yours and confirm you, and may there be nothing that does not prosper „to you. (May your happiness be) *like* a mountain, *like* a hill, *like* a field on an elevated place,

---

(1) Mémoires IX, 370 (2) Mémoires II, 168. (3) 九重

(4) 九五之尊 (5) *i. e.* The 5th line of the 6—9 diagram given on page XXV.

(6) 九品 (7) 九卿 (8) 陰陽家, 法家, 墨家, 名家, 縱横家, 仕家, 農家, 兵家, 儒家. (9) 九流

(10) 九竅 (11) 九刑 (12) 九府, Dictionaries of Morrison, Williams, etc.

(13) 九錫 (14) 輿馬, 衣服, 樂器, 朱戶, 納陛, 虎賁, 弓矢, 鈇鉞, 秬鬯, Imperial Dictionary of Khang-hi.

(15) Mémoires c. l. Chinois, T. III, 500 & *ff.*

(16) 三多九如 (17) Pars II, Cap. I, ode 6.

„*like* an earth-mound, *like* a welling brook, so that there may be nothing more to be added „to your felicity . . . . (May it be) *like* the moon increasing to fullness, *like* the sun rising „to brightness. May you live long *like* the mountain *Nan-shan* which does not get fractured nor „crumble down; *like* the pine and cypress whose leaves, eternally green, grow uninterruptedly.” (1)

When Confucius asked the boy *Hiang-toh* what were the connecting bonds between Heaven and Earth, and what the beginning and ending of the dual powers *Yin* and *Yang*, the boy answered; „Nine multiplied nine times makes eighty one, which is the controlling bond of Heaven and Earth; eight multiplied into nine makes seventy two, the beginning and end of the dual powers.” (2) 72 are the earthly malign stars (3) or the diamond-stars of earth, that is to say the seventy-two intelligences charged with the administration of the Universe; whilst the 36 Heavenly stars (4) are the 36 *decans* of the ancient Egyptian and Chaldean zodiacs, because each section of 10 degrees of the zodiac was under the inspection of a particular genius, who was called *Inspector*, *éphorus* or *decanus*.

The number 12 is sacred because the zodiac is divided into 12 signs or houses, and because the addition of the sacred numbers 5 and 7 gives 12. Likewise the numbers 30 and 360 are also sacred, the first because each sign of the zodiac was divided into 3 sections of 10 degrees each, and the second, because it is the year without *epagomenes*, or the division of the zodiac into 360 degrees.

If we may apply the science of the astronomical numbers to this work some important results may be obtained. The 36 peaches and 72 plums in Answer 175 of the Catechism (pag. 82) may mean these 36 decans and 72 intelligences which, in fact, settle Heaven and Earth, astronomically speaking.

The whole number of strokes in the punishments inflicted upon unfaithful and disobedient members of the Hung-league is based upon the numbers. These numbers are 2 × 9 or 18; 3 × 7 or 21; 3 × 12 or 36; 2 × 36 or 72; 36 + 72 or 108; 30 × 12 or 360.

This short digest on the sacred numbers of China will suffice to understand the meaning of the numbers used in the Hung-league. Those who wish to know more about them, may consult in the „Mémoires concernant les Chinois,” the able treatises of Father *Amiot* on the numbers and the music of the Chinese.

---

(1) 天 保 定 爾 以 莫 不 興 如 山 如 阜 如
岡 如 陵 如 川 之 方 至 以 莫 不 增 ....
如 月 之 恆 如 日 之 升 如 南 山 之 壽
不 騫 不 崩 如 松 柏 之 茂 無 不 爾 或
承

(2) Chinese Repository, Vol. X, pp. 614 & *ff*.

(3) 七 十 二 地 煞 星

(4) 三 十 六 天 罡 星

3.

We come now to the most important part of our introduction, viz., the comparison of the symbols of Masonry and of the Hung-league, which will give us many points of striking resemblance.

According to Dr. Schauberg (1), the sword is worn by masons as combatants of light against darkness, of good against evil, of the true against the false, and as a sign that they hope to enter the everlasting light and life by the victorious waging of this combat.

If we observe what we have said in the first part of our introduction on the ancient Light-worship of China (2), it would not seem improbable that the same meaning is attached to this symbol in the Hung-league. At present the sword is used, especially, for the defence of the lodge against attacks, and for the reception of new members. *Gaedicke* in his Freemasons-lexicon says in his chapter „Weapons or sword" that in olden times every brother in the lodge ought to be armed with a sword for defence in case of an attack of the lodge, and as a symbol of manly force. Likewise *Mossdorff* in the Enclyclopaedia says: „that formerly the sword served perhaps for the defence of the sacred place of the lodge."

The new members are received at the Hung-gate by the brotherhood drawn up into a double row, forming an arch by crossing the points of their swords. (3) A similar ceremony seems to have prevailed with the old masons, as would appear from the 15th Question of the presiding master in the English apprentice Catechism: „How did you enter and whereat?" „At the point of a sword or spear, or some other warlike instrument, which was put upon my breast." (4)

Till the present day it is a custom amongst freemasons to receive high officers or high-placed people under an arch of crossed swords. The prince and princess of Wales were received at Oxford by the Freemasons of the *Apollo-lodge* by eight templars who formed an arch of swords. (5).

We may note, also, that the swords of the members of the Hung-league are straight and two-edged, like the swords of the freemasons, which symbolize the rays of light. (6)

We have translated in the whole bulk of this work the reunion-places of the Hung-league by the masonic term *lodge*. This is not an arbitrary rendering, but given only after a ripe analysis of the meaning of both words *lodge* and *fang* (7), and of the interpretation which the masons and the members of the Hung-league give to it. (8) With the masons the word *Lodge* is the symbol of the world. Dr. Schauberg even goes so far as to surmise that the word, as well as the square by which it is expressed, is derived from Budhism. The younger birmanese Budhists in After-India call the universe *Logha*, which means in their language „Gene-

---

(1) Symb. d. Freim., I, 53. (2) See p. XVI.

(3) See pp. 58 and 81, Q. 164; pag. 87, Q. 204. (4) Symb. d. Freim., I, 55.

(5) Supplement Illustrated London-news; June 27, 1863. (6) Symb. d. Freim., I, 55.

(7) 房 (8) Compare also what we have said on pp. XXII—XXIII.

tic destruction and regeneration," because the world renews itself spontaneously after every contest of storms, water or fire. (1)

The lodges of the freemasons and of the Hung-league are both square and perfectly oriented, with the principal gate or entrance towards the East. Now we will compare for a moment the old English apprentice Catechism and the Catechism of the Hung-league.

The 89th question in the former runs:

„How broad brother"? (is the lodge).

A. „Between North and South."

Q. 90. „How high brother?"

A. „From Earth to Heaven."

The 230 question of the Catechism of the Hung-league runs:

„How high is the lodge?"

A. „As high as one's eyes can reach."

Q. 231. „And how broad?"

A. „As broad as the two capitals and 13 provinces." (2)

The latter, as a Chinese locution, means simply as the whole empire or, *in extenso*, as the whole world or universe. Now the old Chinese symbol for a state, a kingdom or the world is a square (compare p. XXII), and as such we find this symbol amongst the designs on the walls of the Lodge of the Hung-league. (3)

The Chinese lodge is situated, like the masonic lodge, towards the East. In the old Chinese Light-worship, the East, as the source of all light, is sacred. Already in the 13th question of the Catechism of the Hung-league the novice is asked:

„Whence do you come?" and he answers: „I come from the East."

Q. 16. „At what time did you come hither?

A. „I went at sunrise when the East was light." (4)

In Browne's Masterkey these questions are given under another form, viz.,

„Whence do you come as a mason?"

A. „From the west."

Q. „Whither do you go?"

A. „To the East."

The idea, however, is quite similar, as the Chinese member has entered the lodge by the East-gate. The members of both societies seem, however, to express, by their answers, the desire for the research of light.

In both, the *Masonic* — and *Hung*-lodge, the altar and seat of the presiding master are at the East. The East, symbolizing the source of light, is an idea so natural, that we need not wonder to find it back with the Chinese. All nations have considered it so, because

---

(1) Symb. d. Freim., II, 311. (2) See p. 93.

(3) See Tab. VII & VIII, and comp. p. 20. (4) See p. 61.

they saw the sun rise every day with undiminished splendour at that part of Heaven, spreading light and warmth around.

The members of both societies call each other brethern. In Browne's Masterkey the master asks the apprentice: „What manner of man, a free and accepted mason ought to be?"

„A free man, born from a free woman, the brother of a king, the companion of a prince or the fellow of a mendicant, if he be a mason."

Q. „Why this equality amongst masons?"

A. „*We are all brethern since the creation*, but we are still more so by virtue of an intimate union." (1)

If we compare now art. 3 of the Oath (2), it will be seen that the members of the Hung-league consider all classes, if they be members, as brethern. Art. 13 of the Oath says: „After having entered the Hung-league, you are bound by a bloody oath, you have become one gall and one heart (with the brethern.) (3)

The words: „In peace united together, the pledged myriads make it their signal" (4) express the same idea of freemasonry, and are somewhat like Schiller's expression: „Seid umschlungen, Millionen!" (5)

The spirit of fraternity and equality which vivifies masonry is found also amongst the members of the Hung-league. The latter call themselves *Tai-ping*, which means in the natural acception „Universal peace", but in a Budhist sense „Equality." Hence the lodge is called also *Tai-ping-ti*, „Land of equality." This spirit is, however, so diffused amongst all the ceremonies, laws and principles of the Hung-league, that we would only repeat what is contained in these, and to which, therefore, we refer the reader.

The bond in the Hung-league is confirmed by a bloody oath, and there are traces in the rituals of masonry that formerly the brethern confirmed their oath also with blood. (6)

This custom is as old as the world. The Scythes, when making a bond, made themselves a small wound and mixed the blood running out of this wound with wine, which they drank. The same ceremony was practised by the Greeks, Romans and the Magyars of present day. *Catalina* and his confederates united themselves by drinking bloody wine. (7) The same custom seems to have been in use with the old Germans. (8)

With the Chinese the bloody oath is very old (9), and a different character is used for this oath and the simple sworn oath. In olden times, when a prince made a treaty with the prince of another country, the ear of a victim was cut off and laid in a jade vase; the contract was written with it's blood, and the parties, having smeared the corners of their mouths with

---

(1) Symb. d. Freim., II, 82. (2) See p. 136. (3) See pag. 138.

(4) 和 合 共 同 結 萬 爲 記, See page 24, note 3.

(5) Symb. d. Freim., II, 512. (6) Symb. d. Freim., II, 53. (7) Grimm, Rechts-alterthümer, 194.

(8) Grimm, Lieder der älteren Edda, 237. (9) See p. 1—2.

blood, read the treaty aloud. (1) This ceremony was called *Shah-hiueh*. (2) The drinking of blood was the symbol that they were now of one blood, and would consider each other as brothers born from one womb. If a victim was slaughtered or the head of an animal cut off, the idea was expressed that the perjurer might be cut off like this victim. It will be remembered that with the Romans the parties swore that even as they killed now the sacrificial sow, even so *Jupiter* might strike the perjurer. (3)

With the *Dajaks* on Borneo the same custom prevails: Rev. *J. H. Barnstein* of the Rhenish Missionary Society, who died in October 1863 at *Bandjermasin*, had sworn fraternity with the *Kahajan*-tribe, which fraternity was confirmed by the shedding of blood of both parties. So he was enabled to wander and live unscathed amongst those wild and barbarian tribes. (4)

The society of Ash-drinkers (Téphrapotes), erected in Italy in 1498, after the execution of *Savanarole* on the 23d of May by pope Alexander VI, also confirms it's oath by the drinking of a mixture of ashes, wine and blood. Three of his disciples had saved his head from the stake and, having mixed the burnt flesh into a cup of wine, one of the three, who had been wounded in the affray, dropped his blood into it, and of this mixture they drank, swearing to revenge their beloved master. (5)

Before the swearing of the oath, three cups of wine are pledged to Heaven, Earth and the Altar. (6) In the oldest English Catechism the novice is requested by the master of the seat to pledge wine to the genius (funde merum genio), by which genius was meant the genius of the corporation and of the league. Dr. Schauberg thinks that the custom is probably derived from the Roman building corporations. (7)

On page 117 & *ff.*, we see that the new members of the Hung-league are dressed in mourning apparel with straw-sandals at their feet and dishevelled hair. The new member becomes dead for every one except for the members of the league. Not that he is, therefore, allowed to discard his parents or family, — on the contrary, he ought to serve them faithfully and love them even more. But the death is the symbol of regeneration as a new man, who has to fulfill his duties the more strenuous and faithfully; he has only put aside his corruptness and perversity, and considers himself, after having entered the league, as NEW-BORN. (8)

In masonry the same symbolical meaning is attached to the death of the Master. His reception should be a second birth, the birth of a new man. (9) Likewise the Hung-member calls himself also *Sin ting*, „a new man." (10) The Emperor *Ching-tang* of the *Chang*-dynasty

---

(1) Chinese Imperial Dictionary of *Khang-hi*, under *Ming* (盟).

(2) 歃 血 (3) Lasaulx, Studien, 216.

(4) Chinese Repository, Vol. V, No. 5, p. 234. Bataviaasch Handelsblad, 18 November, 1863.

(5) Revue des deux Mondes, T. 46, 1 Août, 1863. (6) See pag. 126.

(7) Symb. d. Freim., I, 601. (8) 出 世 See pp. 56 and 233.

(9) Symb. d. Freim., I, 633. (10) 新 丁

caused the following words to be engraved on his bathing tub: „Every day renew thyself, daily and daily renew thyself, and again renew thyself." (1)

The masonic apprentice who enters the lodge is obliged to wear his left shoe slipshod, or properly, he should take off both his shoes. By thus taking off his shoes symbolically, he is reminded that he ought to approach pure and humbly the sacred place. Therefore he is, also, dressed with a white apron and gloves, as a symbol that he ought to come with pure hands, pure body, and pure clothes before the temple and altar of God. (2)

Likewise the new Hung-member appears before the altar dressed in white (3), and even in linen or cotton clothes, and not in woolen, for wool is made of animals which are impure, and whose spoils priests are not allowed to wear.

The colour of mourning in China is white: instead of the gaudy red, blue or black silk, white thread is plaited into the cue. Scrolls upon doors and visiting cards are of white paper, and the mourners wear shoes made of white cloth or grass; whilst their head is envelopped in a white kerchief or bonnet. The corpse of the deceased is shrouded in a white cloth, and the tablet on which the name of the deceased is written, is covered, immediately after the corpse has been coffined, with white cloth. The Chinese do not explain why they have taken white as the colour of mourning, but it is more than probable that it's symbolical meaning is that the deceased has gone to Heaven, to the eternal LIGHT.

Dr. Schauberg says: „the light-seeking masonic apprentice is symbolically purified, by his three passages through the fire and water, of all impurity and evil; and only after this purification, expiation and consecration, he is allowed to put on the white dress, the white apron and the white gloves and, armed with the sword, enter among the knights of light." (4)

Likewise the new Hung-member is only allowed to enter the league after the purification by water. (5) At the reception in some masonic lodges the water is given to the novice with these words: „As the water purifies your body, purify ye also your soul from perverted desires and your life from impure blots". (6) To the Hung-member is said: „Wash clean the dust of Tsing and the colour of your face will appear; do away with your corruptness and perversity to sit in the temple of Ming." (7)

One of the greatest symbols is the lighting of lamps. Light is the most important symbol in Masonry as well as in the Hung-league; for when light was born, darkness dispersed itself, and so perversity and evils will disappear when the light of humanity appears. Therefore the novice answers on the 294th question which runs: „What is held to be the highest in the lodge?" — „The Hung-lamp is held to be the highest;" and in the quatrain it it said: „The Hung-lamp shines high and the world is equalised" (8); and when the lamp is lighted it is said again: „The Hung-lamp once lighted, illuminates the faithful." (9) The Hung-member ans-

(1) 大學, the Great Learning. (2) Symb. d. Freim., I, 453.
(3) See pag. 117. (4) Symb. d. Freim., I, 460. (5) See pag. 115.
(6) Symb. d. Freim., I, 468. (7) See pag. 115.
(8) See p. 105. (9) See p. 128.

wers on the question „whence the light came?", by: „The light came from the holy temple." (1)

In Question 172 and *ff.*, of the Catechism of the Hung-league is spoken of peach-trees, whilst in Answer 276 peaches, willows, firs and cedars are mentioned. (2) These trees are sacred with the Chinese. Peaches have been, and are still, in China the symbol of long life or immortality. Therefore the peach-fruit enters into all the ornaments in paint and sculpture which are made in rooms, on furniture etc., and, especially, in the presents of congratulation and felicitation offered to one's superiors or equals. They are preserved as Newyears-gifts; and, by want of genuine ones, porcelain, jade or coloured-stone peaches are offered. According to the *Shin-nung-king:* „the peach *Yu* prevents death and eternizes life. If one has not been able to eat of it early enough, yet it preserves the body incorruptible till the end of the world." According to the *Shu-y-ki*: „whosoever eats of the fruits of the *Yu*-peach on the mountain *Kwoh liu*, gets eternal life." According to the *Shin-hian-kan:* „the peach of immortality produces only one fruit in 1000 years, but it frees man for ever from hunger . . . . . This fruit is of a beauty and odour which are not of this world." According to the *Shin-hian-thuen:* „*Kao* having eaten of the gum of this peach became immortal." (3)

According to the Taoist tradition the peach-tree was planted by a certain *Wang-mu* (4); 3000 years elapsed before the tree blossomed, and again 3000 years passed before the flowers set fruit. (5)

Another species of peach had some resemblance with the tree of the knowledge of good and evil. Some peaches could not enter in the ancient sacrifices. Every peach with a double almond was mortal. According to *Pin-y-lu*: „it is death which makes the peach feared, how then should the sage not fear it?" According to the *Sin-lun:* „In the *Yang*-garden was the peach of death; as soon as he approached it he felt that he would die." According to *Sun-lau-tsz:* „the peach-plum has a ravishing beauty, but afterwards it gives death." According to the *Fong-su-tong:* „In the book of *Hoang-ti* is spoken of two brethern of the remotest antiquity who found on a mountain a peach-tree under which were some hundreds of demons, to cause the death of man and ruin him for ever." In the *Lieh-chuen* is said about the evils which afflict earth: „the tree of knowledge has been the cause and occasion of sin." (6)

In accordance with the above, Answer 190 of the Catechism runs:

> On the faithful and loyal who eat of them Heaven bestows blessings;
> But the traitors and wicked will see their bones rot. (7)

The pine and cypress are since the remotest antiquity the symbols of eternal life. When all other trees fade and lose their leaves, both these trees remain green and strong. Therefore Confucius said (8): „When the year becomes cold, then we know how the pine and the cy-

---

(1) See pag. 183. (2) See pag. 82, seq., and pag. 102.

(3) Mémoires c. l. Chinois, T. XI, 293. (4) 王母

(5) Mémoires, T. III, 75. (6) Mémoires, T. XI, 293.

(7) See pag. 84. (8) Lun-yü, Book IX, Chapt. XXVII.

press do not wither." „In spring and summer the fir and cedar are not different from other trees and plants"; says a commentary, „but when the cold season has come all trees and plants lose their leaves and fade, whilst the fir and cedar alone remain beautiful and do not wither like the other trees and plants." The pine was also anciently the symbol of eternal friendship: *Liu-hiao-phiao* (1), author of the „Discourse on all broken friendships" (2), says that anciently one broke a green branch of a pine-tree, in order to confirm the oath of friendship, pointing at the same time towards the transparent waters as a symbol of faith (3).

Pines, cypresses and chestnuts were planted in antiquity on the public places of towns (4) just as the *Eskebieh*, the great public place in *Cairo*, is girded by enormous oriental acazias (5). The cedar is also the emblem of the love between husband and wife, as it is according to the Persian mythus. Chinese tradition speaks of a beautiful woman named *Ho*, wife of *Han-phang*, secretary to the king *Khang* of the Sung-dynasty (960—1278). The king who desired the woman, put her husband in prison where he killed himself from despair. The king wishing one day to offer violence to his wife, she threw herself down from the terrace on which they were standing, and perished. In her girdle was found a letter adressed to the king, in which she expressed the wish that she might be buried in one grave with her husband; but the king, revengeful even after her death, buried them opposite each other in different graves. During the night, however, two cypresses grew on these graves, which were in ten days so large that their branches interlaced; the trunks bowed to each other and their roots grew together. The people called these trees „Love-trees." (6)

So the fir, pine, cedar and cypress are in the Hung-league the symbols of the never-dying and ever regenerating life, the symbol of force and indestructibility, just at the *acazia* is in masonry. (7) According to Layard (8) the cypress was sacred in Iran, *China*, Babylonia, Assyria, Phoenicia, Arabia, Egypt and in whole Asia minor, in Greece, Rome and in the whole roman Empire as the symbol of life, as the symbol of immortality, of eternal life, and, therefore, used every where on graves and tombs, just as this is the case with the masonic acazia. (9)

Some flowers are also sacred with several nations. As representative of flowers, the *rose* is sacred with the masons, and roses are strewn by the brotherhood on the bier of the deceased brother. (10) It is especially the lotus which is sacred in the Hung-league, because it is a symbol of the sun; the lotus rises to the surface of the water as soon as the sun appears, and dives down with the sinking of the sun. The rose has been called the queen of flowers, but the lotus, sublime in it's purity, grace, and exquisite beauty, may surely be called their god-

---

(1) 劉孝標 (2) 廣絶交論

(3) 援青松以誓心，指白水而旌信

(4) Lun-yü, Book III, Chapt. XXI. (5) Braun, Geschichte der Kunst, I, 213.

(6) 相思樹 (See the 列異志, Records of Marvels.)

(7) Symb. d. Freim., I, 157. (8) Recherches sur le culte du cyprès pyramidal.

(9) Symb. d. Freim., I, 159—160. (10) Symb. d. Freim., II, 33.

dess. A fine slender stem about five feet long upholding a broad cup, most elegant in it's form, nearly eight inches broad when fully expanded; the leaves of a pure alabaster white, soft like velvet, veined with the most delicate rose-coloured pencillings, containing in their centre the fruit, an inverted cone of fair green encircled by a fringe of golden anthers.

Some of the brethern in the Hung-league wear a wreath of golden flowers on their heads (1), which wreath is lost if they be disobedient. (2) Till the present day a branch of golden flowers to wear in the hair, is given in China to those who have obtained the degree of doctor.

There may be also some relation between the *Rose-garden*, as the land of the blessed where the good go after their decease, and the *Pung-lai* (3) of the Budhists, the Paradise filled with myriads of fragrant flowers and trees, where the elected enjoy eternal blessings, knowing neither hunger nor thirst.

We find back also in the Hung-league the steel-yard, scales and foot-measure as instruments to weigh and measure in a natural and symbolical sense, just as it is in masonry. (4) The mirror is, also, found in both societies with the same symbolical idea attached to it. The quatrain on the mirror says that „it reflects the heart of man." (5) The mason is brought before the mirror, that he may know himself. (6)

According to the old English ritual of reception of the mason-apprentice, he had a string or a rope around his neck, which *Krause* explains by saying that probably the wearing of a string was an old oriental custom. The fetter is in masonry the symbol of the bond by which the neophyte is united to the brotherhood. (7) In the Hung-league the red silk-thread is worn in the sleeve as a sign of recognition, and as a symbol of unity. (8) In the Chinese marriage ritual the bride and bridegroom drink wine out of two cups, tied together by a red silk-thread.

In the „Great Mystery of the Freemasons discovered" (London, 1725), it is said that a true mason may be recognised by this sign: „One describes a right angle, by placing the heels together, and the toes of both feet outwards at some distance, *or by any other kind of triangle.*" (9) The members of the Hung-league form the triangle in the inverted way, uniting the toes and separating the heels. According to Dr. Schauberg the triangle of the masons represents the pythagoric character Y, meaning the word *Hugiea* or *immortality*. (10) It means something else according to the explication of the Hung-league, viz., the eight salutations which every member has made before being admitted. (11) We note only this resemblance without discussing the relation which may exist between both signs.

So we mention, also, the resemblance between the abbreviations of words in both societies. The masons following the Egyptian Hieroglyphical system, which consists in abbreviating the

---

(1) Oath, art. 19, page 140.

(2) Laws, art. 64, page 160.

(3) 蓬 萊

(4) Symb. d. Freim. Compare also pp. 43—45.

(5) Pag. 43.

(6) Symb. d. Freim., I, 104 & *ff.*

(7) Symb. d. Freim., I, 336.

(8) Compare the last line of the second quatrain on pag. 219.

(9) Krause, I, 2, pag. 47.

(10) Symb. d. Freim., II, 77.

(11) See pp. 134 & 169.

word with 3 points, as: Rec.·. 1st Deg.·., for: Reception in the first Degree. (1) The sectarians of the Hung-league also abbreviate the characters, and put two or three of these mutilated characters together, as 氵川口 for 洪 順 堂 *Hung-shun-thang*, „Hall of obedience to Hung." (2)

With the masons of the middle-ages the secret writing consisted in writing the vowels *a*, *e*, *i*, *o* and *u*, with the ciphers 1, 2, 3, 4 and 5, and by always placing the first letter before the last letter of the word, as e. g., 3 213 2 v b 2 for „I believe." (3)

In the Hung-league some characters are formed nearly in the same way, as e. g., the name of the league *Hung* (洪) which is written: 氵 八 廿 一, (3, 8 — *pah* for 100 which is also pronounced *pah* —, 20 and 1), being the component parts of this character. (4) This way of writing is the nearest approach to the Hebrew manner of secret writing. „In Hebrew there were, as in Greek, no ciphers distinct from the letters: each letter representing a number. Therefore, starting from a superstitious idea of the inspiration of the sacred books, the rabbins imagined that the sum obtained by the addition of the letters of a certain word had a mysterious signification, which permitted, in case of need, to substitute for this word another word giving the same sum. In this way they corrected some passages scandalous in the narrow Judaic view of the time. E. g., being shocked by the literal sense of a certain passage (Numb. XII, 1), where it is said that Moses had married an Ethiopean woman, a *coushith* (word equivalent to the number 736), they substituted for this ill-sounding term the word *Jephath mareheh* (good looking) the letters of which, added together, gave, also, the sum 736; so that it then meant that the Hebrew legislator had married „a good looking woman," which phrase no longer scandalized them." (5)

Another method of secret writing in the Hung-league is to add a character to the real one. Generally they use the characters *Tian*, lightning, and *Hou*, tiger: these characters are added to the left side of the intended one. Examples of this kind of secret writing are found on page 22 in the Genealogical table of the founders, and on pages 28 seq., in the Lodge-marks.

This method is Taoistical, and characters, combined in such a way, are often found on Taoist charms. So we saw on a Taoist print, representing a tiger or leopard, the characters ⿰光明 ⿰宅鎮. Properly written these characters are 光 明 鎮 宅, „*Kwang-ming* protects the house."

Lasty we might, also, perhaps, compare the three degrees in masonry of *Apprentice*, *Fellowcraft* and *Master* to the terms of the Hung-league 結 弟, *sworn brother*, 義 兄, *adopted brother* and 義 伯, *righteous uncle*, which mean the younger brethern, those of the same degree, and the elder brethern. (6)

In conclusion we do not think it improbable that the Hung-league is the depositary of the old religion of the Chinese; consisting in the belief in a single and undivided God worshipped,

---

(1) Symb. d. Freim., I, 94—95. (2) Comp. p. 51. (3) Symb. d. Freim., II, 257.
(4) Comp. p. 86, note 1. (5) Revue des Deux Mondes, 1 Oct. 1863. La Littérâture apocalyptique chez les Juifs et les Chrétiens, par Albert Reville. (6) See p. 233.

symbolically, by the adoration of LIGHT which, in all religions, has been considered as His essence.

The members of this league use the character 洪 (inundation) indiscriminately for the character 紅 (red): the words *Hung-kia* (洪 家) could, therefore, be rendered by the expression the „Red-fellows"; and *red* being the colour of the sun — the light — by the „Light-fellows." We think that the characters 明 朝 occurring so oft in this league ought, perhaps, not to be translated by the *Ming-dynasty*, but by the *Reign* (dynasty) of *Light* (Ming). The following legend would seem to go far to prove this supposition.

Tradition says that *Shun-ti* (順 帝) or *Tohwan-Timur*, last emperor of the Mongol-dynasty, dreamt one night that ants and wasps filled the harem. Having ordered his attendants to sweep the Hall, there started forth from the South a man dressed in *purple*, who bore on his left shoulder the sign of the *Sun*, and on his right, the *Moon*. The Emperor hastily asked, who are you? The stranger did not answer, but drew his sword and made towards the Emperor. Wishing to avoid him, he endeavoured to run out of the palace, the door of which the man clad in purple immediately shut. The frightened monarch called out for assistance and awoke.

About the same time the abbot of a temple in the province of *Kiang-su*, near *Tung-yang-fu*, had a vision, in which he saw the council of Gods deliberating who should settle again the Middle Kingdom. Two star-genii, in the neighborhood of the constellation *Ursa-major*, took the *Sun* (日) and the *Moon* (月) in their hands and put them together (明 *Ming*), intimating by this that the principles of Dualism in nature, *Yin* and *Yang* (1), should rule the world in righteousness. When the priest woke from his trance a poor man with his pregnant wife requested admittance to his temple, being driven from their home by the Mongol soldiery. Here the mother was delivered of the babe, who should, afterwards, become the first monarch of the glorious dynasty of Ming, *Hung-wu*. (2) His father going to bathe, saw a beautiful piece of *red* satin floating down the river. He picked it up and made a dress of it for the babe. The child became afterwards a cow-boy; but, for some misdemeanour, he was turned away by his employer. He just laid down on mother earth to sleep and dreamt that he saw a throne of *scarlet* colour, on which two images (3) were seated; and then again came some persons who presented him with a *purple* robe. Hung-wu carried in all his battles a *red* flag as his principal standard. (4)

We see here that *red*, *purple*, *scarlet*, are mentioned at every important phase of Hung-wu's life. His name, which has been translated sometimes by „Knight of inundation" (5), must, we think, be rendered by the „Red knight" (6) which is, must surely, intended by the two

---

(1) See p. XIII. (2) Comp. p. 3. (3) Yin and Yang or Sun and Moon.

(4) Chinese Repository, Vol. VII, p. 353, seq., translated from the 洪 武 全 傳 or „Complete History of Hung-wu."

(5) 洪 武 (6) 紅 武

characters *Hung-wu*. *Red* is the colour of the sun or of the light, and „Knight of light" would, in relation with his being the founder of the *Light* (Ming) *dynasty*, be, perhaps, still a better interpretation. Symbolically he is then the defender of the light of humanity against the encroachments of the darkness of vice incorporated in the shape of the Mongol barbarians, bred in the dark wastes of Mongolia.

It may seem strange that the Hung-league tries to attain it's object by revolt and civil war; but this is sanctioned by Chinese philosophy, especially that taught by *Mencius*. According to his principles, the people may dethrone, nay, even kill a bad prince. He hopes, however, that a „Minister of Heaven" will do this; hoping that Heaven will raise up some one to help the people; some one who shall so occupy in his original subordinate position as to draw all eyes and hearts to himself. Let him then raise the standard, not of rebellion, but of righteousness, (1) and he cannot help attaining to the highest dignity. He continues to say: „There was one man (the tyrant Chow) pursuing a violent and disorderly course in the empire, and King *Woo* was ashamed of it. By one display of his anger, he gave repose to all people. Let your Majesty" said he to King *Siuen*, „in like manner, by one burst of anger, give repose to all the people of the empire." Although *Mencius* advises here *rebellion*, he does not consider that as unjust, because the House of Chow had forfeited it's title to the Empire. (2) Likewise, in *Hung-wu*'s eyes, the Mongol-dynasty had forfeited it's claims and, therefore, he drove them from the throne. In the eyes of the present members of the *Hung-league* the Tartars have forfeited their claims and must, therefore, be exterminated. Their's is a sacred war of righteousness against tyranny — of humanity against oppression and vice. If our supposition that the Hung-league has existed since antiquity is correct, they must have waged continually a war for the defence of righteous principles. For the same reason they will consider such a war righteous against every one who oppresses them, or whose government they think hurtful to the people, be they Tartars, Mongols, Chinese or Europeans. They mean to represent in the world the combat of light against darkness, which they see accomplished day by day in the Heavenly spheres; and the means they use thereto are not considered unlawful by them, as we have observed above.

The Chinese are not a savage or unruly people; they are fully alive to the horrors of anarchy, and to the benefits of order. They will suffer hardships and misfortunes if they are in the natural course of things; but they will submit less to tyranny than any other Eastern nation. This is not better illustrated than by the following incident related in the „Family Sayings," occurring during the voyage of Confucius to *Thsi*: passing the mountain *Thai* he saw a woman weeping by a grave. The sage having asked her why she wept so, she answered: „My husband's father was killed here by a tiger, and my husband also; my son now has shared the same fate." Confucius then asked her why she did not remove to another place, and as she replied: „There is here no oppressive government," he turned himself

---

(1) 起義兵 (2) James Legge, Chinese classics, Vol. II, Prolegomena, pag. 48, seq.

to his disciples and said: „My children, mark ye! Oppressive government is fiercer than a tiger."

Wherever a just mode of governing them has been adopted the Chinese have never been troublesome. Singapore, always cited as a refutation to this fact, owes the unruliness of her Chinese population to the defects in her own Government.

We fully acquiesce with Mr. Oliphant's judgment when he says: „At present there is a population of 70,000 Chinamen in Singapore, and not a single European who understands their language. The consequense is, that, in the absense of any competent interpreter, they are generally ignorant of the designs of Government, and, regarding themselves still as Chinese subjects, are apt to place themselves in an antagonistic attitude whenever laws are passed affecting their peculiar customs. No effort is made to overcome a certain exclusiveness arising hence; and this is fostered by the secret societies, which exercise an important moral influence upon the minds of all, but more particularly the ignorant portion of the population. . . . . We have fortunately in their own empire a perpetual proof before our eyes of that reverence for authority *when judiciously enforced*, which is one of their chief characteristics, and which has for so many centuries been the preservation of it's union and one great source of it's prosperity." (1)

Whenever due regard is paid to the prejudices of the nation, and when care is taken to explain to them the necessity or expediency of a new law or regulation, the Chinese, the most reasonable and cool of all Eastern races, will remain at ease, and the existence of their secret society will not endanger in the least this quietness. It is a sheer impossibility to try to eradicate the Hung-league where it exists. Notwithstanding the military expeditions of the N. I. Government to Borneo, the league still flourishes there. It exists at Sumatra, and even Java, always thought to be free of this brotherhood, is not without it's members. Only once in the latter time they declared themselves, namely in 1852 in *Japara*, when, probably on account of some unreasonable or vexacious regulation, great uneasiness prevailed amongst the Chinese population. A small military demonstration was sufficient, however, to restore the peace, and researches being made, it was found that this uneasiness was created by the workings of a lodge of the Hung-league, whose handbook was afterwards discovered. Since, no manifestation has taken place.

We leave to those in power to judge if the existence of the Hung-league is dangerous for the tranquillity of a colony or state or not. Societies, as long as they are secret, always excite the mistrust of the governing powers. Freemasonry, persecuted formerly as a most dangerous institution, has proved itself, after it's recognition, to be not only innoxious, but even highly beneficial. Now, that we trust that the secret of the Hung-league is sufficiently cleared up to be well understood, a similar forbearance might, perhaps, without danger, be shown to this sister-society the HEAVEN-EARTH-LEAGUE.

---

(1) Narrative of the Earl of Elgin's mission to China and Japan, Vol. I, 20.

PART I.

HISTORY OF THE HUNGLEAGUE.

The Chinese annals do not throw any light on the origin of the Hungleague: neither seems it to have much occupied the attention of the members themselves, for we find nothing in the books of this league, except the vague allusions we have mentioned in our introduction.

The same may be said of the society of freemasons; which, as a known body, commenced only with the Greek- and Roman building corporations.

„In antiquity," says Dr. Schauberg, „masonry was most surely unknown, that is to say, that its principles were never known and practised by a large number of men. Masonry never influenced the popular life. Some philosophers or religious sects may have taught something similar to masonry, but it was just only philosophy or mysticism, by which this relation is sufficiently characterized." (1)

Covenants sworn to in the same manner as is done now by the Hung-brotherhood, viz: by shedding blood, existed already at the time of the Chau-dynasty. (B. C. 1122). Officers were appointed at that time, in whose hands the oaths were taken, whilst private sworn covenants were forbidden by law. (2)

Parties who had sworn such an oath, considered each other as brothers and had the same obligations to fulfil towards each other, as if they were real brothers.

The people of the state of Yueh (3) pronounced the following oath, when swearing friendship together, after having consecrated it by the sacrifice of a white dog and a red cock, on an earthen altar:

> You in a chariot may be seated, whilst I a bamboo hat do wear;
> But when some other day we'll meet, your chariot leave and to me bend.
> You may afoot your steps be bending, whilst me a prancing steed doth bear;
> But when some other day we'll meet, then from my horse will I descend.

---

(1) Symbolic d. Freim. I, 294.

(2) Chun-tsiu (春 秋) Vol. I. Pars I. Chapt. *Yin-kung*. (隱 公)
Histoire Générale de la Chine. Vol. I, 310, at the note. Vol. II, p. 228.

(3) (越) An ancient state during the civil wars B. C. 481—255.

卿乘車我戴笠
他日相逢下車揖
君步行我乘馬
他日相逢爲君下 (1)

The Chinese annals afford many illustrations of such fraternal bonds. (2) One of the most renowned, to which the Hungleague alludes at every moment, is that sworn between Liu-pi, Chang-fi and Kwan-yü.

This alliance was sworn during the civil wars, that desolated the Chinese empire, between the overthrow of the Han-dynasty and the establishment of the eastern *Tsin.* These wars lasted from the years 168 till 265 of our era. It was in the year 184, that the Western Chinese revolted against the Emperor. They wore yellow turbans around their heads and were called, therefore, the „*Yellow-cap-rebels*". (3) As is generally the case in China, the Emperor was too weak to subdue these rebels. He issued a proclamation, calling upon all the valiant of the empire to enlist and fight against the insurgents.

Two men, Liu-pi and Chang-fi, having read this proclamation, went to a tavern to speak about it.

Liu-pi himself was an offspring of the reigning dynasty of Han. Whilst sitting there, a certain *Kwan-yü* joined them. Animated by a common spirit, these three men sought to devise the means of restoring peace to the land.

At the proposal of Chang-fi, they came the next day in the peachgarden behind his house; and being assembled under the blooming peach-trees, they sacrificed a black ox and a white horse, and having offered incense, they knelt down and swore the oath of fraternity. Liu-pi was named „first brother" of the league. Having enlisted volunteers, they succeeded, after a long war, in subduing the „Yellow-caps" and in restoring peace to their country. (4)

It is impossible to tell with any certainty, whence the Hungleague sprung. It may be, that it was born of the system of clans, which gave the people the spirit of association. In antiquity the Chinese counted only one hundred families, and till the present day they do not possess many more names. When these families separated, each family, as was natural, kept together. The members of each family having the same origin and name, would of course consider each other as brothers. (5)

---

(1) See the 風土記 and the 北戶錄

(2) As e. g. the sworn family alliance between the states Thsin and Tsin, known by the name: Thsin-Tsin-chi-ming (秦晉之盟)

(3) 黃巾賊

(4) See the History of the three states.

(5) Even at the present day a Chinese, if asked if he is a relation of this or that man, will say: „Yes! he bears the same name I do."

If the Hungleague proceeded from these clans, it is certain that Budhism influenced it largely, as will be easily recognized in many of its rites.

It is probable, in this case, that the Budhists were also the first who made a political league of the fraternal clans. Admitted at first with open arms by the Chinese government, they were afterwards severely persecuted by some of the Emperors. Of these, Wu-tsung (1) was one of the most cruel persecutors.

In the year 845 of our era he issued a rescript against the Budhist religion, ordering all the small wayside temples to be destroyed. He destroyed about forty thousand temples and forced over two hundred thousand priests and nuns to return to the lay-state.

The officers charged with the execution of this mandate, confiscated the properties of these monks for the benefit of the state, and restored the governmental buildings with the materials from the destroyed temples. This cruel persecution incensed the priests highly. Those of the convent on the „*five-terrace-mountain*" (2) joined immediately the army of *Yen-chau*: the officers of the army, however, were forbidden to receive them, and they were ordered back to their respective domiciles. (3)

It is also a remarkable fact, that the founder of the *Ming*-dynasty called himself the *Hung-knight* (4) and had been in his youth a Budhist priest.

The Hungleague, however, did not appear as a regular political body, before the Tartar sway. Barbarians as the Tartars were in comparison with the Chinese, they trampled upon the Chinese nationality in the most insulting manner. They forced the whole nation to adopt the dress of their conquerors, and to let their hair grow long and plaited into a cue.

„Many are the changes," remarks Davis, „which may be made in despotic countries, without the notice or even the knowledge of the lower portion of the community; but an entire alteration in the national costume affects every individual equally, from the highest to the lowest, and is, perhaps, of all others, the most open and degrading mark of conquest."

Another reason for the resistance against the Tartar sway, was the fearful immorality they brought into China, especially the vice for which, once, two cities were destroyed, and which is common amongst the Mongols and Tartars, as it is with most nomad tribes. Amongst them, sensuality is sanctified by religion (5), a feature never observed in the old religion of the Chi-

---

(1) 武 宗

(2) 五 臺 山 This temple lies 40 chinese miles NE from the Wu-tai-hien (五 臺 縣) in the prefecture of Thai-yuen (太 原 府)

(3) Hist. Gén. de la Chine. T. VI, pp. 489—490.

(4) 洪 武 Hung-wu.

(5) We have seen a representation of two figures, accomplishing the mystery of copulation, cut in wood, taken away from a *Lama* temple in the neighbourhood of *Peking*. Compare also: R. Swinhoe. Narrative of the North-China Campaign of 1860, pag. 363.

nese. (1) This vice infested, gradually, the whole empire. It is least found in the Southern provinces, but increases towards the Northern provinces, showing clearly its origin. (2)

The Hungleague rightly considers this degrading corruption as the principal cause of the degeneration of the Chinese empire and therefore punishes it with DEATH. (Code of 72 Laws, art. 21 & 70).

The two cradles of the Hungleague, the provinces of *Canton* and *Fuhkien*, were also those which most resisted the Tartar sway and till the present day it are these provinces, which most hate those nomadic usurpers. The natives of the latter province, still wear a kerchief wound around their head, in order to conceal the badge of subjection — the cue. As the inhabitants of these provinces were masters of the coast, they equipped large fleets, where with they made inroads on the coastplaces. Two of the most famous leaders of those expeditions, were *Ching-chi-lung* (1640) and *Kow-shing* his son, better known by the name of *Koxinga*.

The latter, wanting a stronghold to repair and equip his fleets, attacked the isle of Formosa, drove the Dutch out of their settlements, and founded a regular kingdom.

Since that time the Hungleague became better known. The sacred edict of the Emperor *Yung-ching*, speaks of it under the names *Incenseburners* (3) and *White-lotus-sect* (4), names which the people, probably, gave to this league, as it calls itself *Hungleague*, or *Heaven and Earth-league*. It takes also the name of *Three-united-league*, (5) because the league is based upon the bonds existing between Heaven, Earth and Man.

These three names are the only ones, that may be applied to the league: all the other names are only watchwords. The statutes of *Shantung*, found in *Japara*, have given us the clue to these names.

The first chiefs of the lodge there, were six men living in the district of Lung-chau (6) on the ridges of the Hau-hwui montains. (7) They were called: *Hung-khi-hai*, *Hwang-khi-tsing*, *Chau-yuen-tsing*, *Chin-li-chang*, *Su-yuen-hiun* and *Ching-chi-lung*. (8) Each of them took a different watchword. (9) *Hung* took the watchword *I-hing* (10), patriotic rise, or rise of justice. *Hwang*, the watchword *Hai-shan* (11), Sea and Land. *Chau*, the watchword *Ta-tao* (12), large knife or sword. *Chin*, the watchword *Siao-tao* (13), the small knife or poniard. *Su*, the watchword *Ping-yen* (14), Handle and eaves; and *Ching*, the watchword *Tung-tsze* (15), the boy. (16)

---

(1) W. Williams, Middle Kingdom. II, 224.

(2) For further particulars on this subject, my article on *Prostitution in China*, printed in the XXXIII Volume of the Transactions of the Batavian Society of arts & sciences, may be consulted.

(3) 聞 香 Wan-hiang.

(4) 白 蓮 教 Peh lian kiao. (5) 三 合 會 San-hoh-hwui.

(6) 龍 州 縣 (7) 後 惠 嶺

(8) 洪 其 海, 黃 其 青, 周 元 青, 沈 利 章, 蘇 元 勳, 鄭 枝 龍

(9) 號 Hao. (10) 義 興 (11) 海 山 (12) 大 刀

(13) 小 刀 (14) 柄 檐 (15) 童 子 (16) The statutes of Shantung mention also, that the four last brethern died on the *Ramhead-Island*. (羊 頭 嶼)

These watchwords were probably adopted, because the three above mentioned genuine names were too well known by the Tartar government, to be openly adopted. Concealed under these watchwords, they might be confounded with the numerous „friendly societies" for mutual help, existing in all parts of *China* and the islands of the Indian Archipelago. At *Palembang*, only, on the westcoast of Sumatra, there exists seven of these societies, which have neither secret signs nor are bound by oath. (1)

The criminal prosecutions directed against the Hungleague, brought to light some of its symbols and usages. It was found, that the members of this league called each other brethern, that they wore distinctive badges, etc. etc.

The Tartar government immediately perceived the resemblance between the sectarians of the Hungleague and the Christians.

The missionaries of the order of Loyola, at that time in great number in China and much honoured at court for their sciences, assumed to worship the Supreme God, Shangti, though they called Him „Thian-chü", The lord of heaven, in order to save the susceptibility of the monarch; as he reserves himself alone the right to worship Shang-ti. The Hung-league also worships the One-God, a crime of high-treason, therefore, in the eyes of the Government.

The Hungleague makes lists of the men it has enrolled and it was known, too, that the missionaries made lists of the persons they had converted, which lists were sent to Europe. The Government considered these people as enlisted in the service of the Europeans, to aid them in any plan of revolt. (2) The example set by Japan fortified the Tartar government in this idea, for as long as the Catholics remained in Japan, nothing but intrigue, schism and civil war was heard of, which calamities might, sooner or later, befall China too, if the criminal eagerness of the missionaries in enlisting people of all classes, was not checked. (3)

The emperor Yung-ching felt more and more aversion to both doctrines, which he confounded together. In an audience given to three missionaries in the year 1724, he said: „The false laws are those, which, under pretext of teaching virtue, incite the people to rebellion, like the law of the White-lily-sect." (4)

Not only the Government thought both doctrines to be similar; but the persons belonging to the Hungleague did so too: (5) showing plainly enough the fraternal and spiritual connection existing between the doctrines of the Hungleague and of Christ.

The league, however, degenerated into a band of rebels and robbers, that seemed to have lost every notion of the proper spirit of its association.

In 1849, however, a kind of revival took place through the exertions of a certain Hung-siu-

---

(1) Notice on the fraternal societies existing at Palembang. (Governm. Archiv.)

(2) Histoire générale de la Chine, T. XI, 526.

(3) W. Williams, Middle Kingdom. II, 306.

(4) Hist. Gén. de la Chine, T. XI, p. 400.

(5) W. Williams, Middle Kingdom. II. 320.

tsiuen ([1]) who, as his name already indicates, was a member of the Hungleague. This man obtained some knowledge of Christianity from tracts given to him in 1833 by the native evangelist *Liang-Afah*, and increased it by studying a few months in 1846 with Rev. I. J. Roberts, an American missionary in Canton. The result of this study was, that he changed the name of the Hungleague in that of Shangti-hwui, ([2]) „The league of God" or „The Association of the Supreme Ruler." He himself took the name of Thai-phing-thian-kwoh-wang ([3]) or „King of the heavenly kingdom of universal peace." Government, however, did not leave him in peace, and was the first to attack the association, because it dared to worship *Shangti*. Treated as rebels guilty of high-treason, they were obliged to defend themselves, and they did so more forcibly than ever before, bringing, within a few years, the old Chinese empire to the brink of destruction. ([4]) But by this war the league lost also its purity again.

One of the grandmasters, *Yang*, called the Eastern king, named himself the younger brother of Jesus and pretended that the holy Ghost made known the Divine will through his medium.

Not all the horrors, however, committed in name of the Heaven & Earth-league, ought to be considered as its acts. There are lots of pirates, who assume the name because it is feared; but who do, in fact, not at all belong to the Hungleague. So the robbers, who desolated Amoy in 1853, took the name of *small knife*. They did not, however, belong at all to this branch, but were only scavengers and coolies from the village of Peh-shwui-ying, ([5]) under the command of a certain *Hwang-wei* ([6]) or, according to the local pronunciation, *Ooe-Ooe*, a seller of cowhides. This band was dispersed as soon as it sprang up, and most of its members fled to Singapore and the Islands of the Indian Archipelago.

What distinguishes the genuine Hungleague is its indestructibility. Defeated at times, it springs up again with renewed force, whilst the bands of robbers that desolate, sometimes, the country, are extirpated generally in a very short time. We cite, willingly, the words of Williams in his preface to his work „The middle Kingdom": „The cohesion of the main body of the insurgents for so many years, indicates a vitality and energy of principle among them, which shows that their leaders have a following they can depend on to some degree." The present work may serve to throw some more light on this *following* and show that, whatever may be *now* the condition of the Hungleague, it had once and has still, sure and trusty bases — fraternity and morality. We do not doubt that, when peace will be restored in China, either by the overthrow of the Manchoo-dynasty or by the people gradually submitting peaceably to its rule, the Hungleague will be able to purify itself from all political and criminal elements and become again what it most surely was formerly, a bond of brethern following the great precept taught by Christ and Confucius: „As ye would that man should do to you, do ye also to them likewise."

([1]) 洪 秀 全 He who accomplishes the glory of the Hungleague.

([2]) 上 帝 會 ([3]) 太 平 天 國 王

([4]) W. Williams, Middle Kingdom. Preface, pp. 5 & ff. 4th. Ed.

([5]) 白 水 營 ([6]) 黃 位

POLITICAL HISTORY OF THE HUNGLEAGUE.

In two copies of the handbook of the Hungleague in our posession, we find a history of the origin of the political Hungleague.

As it is somewhat different and more complete than the History given by Dr. Hoffmann (1), we give an entire translation of the original text.

In the year *Kah-wu* (2) of the reign of Emperor *Khang-hi* (3) there lived in the state *Si-lu* (4) a great general called *Phang-lung-thian.* (5)

The prince of the Eleuths ordered him to take the command over an army of 200,000 men and a hundred officers, and to make, with them, an inroad into China. The governor of the frontierplace was an effeminate man, who had not the least notion of warfare. As soon as he saw that the Eleuth-troops commenced the attack, he left the frontierplace and marched against them; but the battle had scarcely commenced, when he was pierced by the lance of an officer of Phang-lung-thian. His troops having lost their leader, were routed immediately, and the frontierplace Si-liang (6) was lost.

The Eleuthian troops entered the fortress that same night.

---

(1) Tijdschrift van het Kon. Instit. voor de taal-, land- en volkenkunde van Nederlandsch-Indië. Deel II, 1854.

(2) 甲 午 A. D. 1714. (3) 康 熙 He occupied the throne from the year 1661—1722 of our era.

(4) 西 魯 called by the Western nations *Eleuths.*

This people occupied the N.W. part of China and was divided into four hordes, viz. The Mongol Eleuths of the Yellow-river. (黃 河 Hwang-ho); the Mongol Eleuths of the Kokonor (the Western lake 西 海); the Northern Eleuths, who occupied the North of the mountains *Altai* (The Heavenly mountains (天 山)

Tse-wang-rabdan was chief of the fourth and smallest horde. *Kaldan,* king of the Northern Eleuths, subjugated gradually the other hordes to his authority and made one state of them under the name *Olot.* (Eleuth). The Chinese write this word Ngo-lo-teh. (額 魯 特) Khang-hi, apprehending that this neigbour would become dangerous for his own kingdom, which was only just settled again after a most dangerous revolt in the Southern and Western provinces of China, sent several embassies to Kaldan, enjoining him to live in peace with his neighbours; but as this proved to be of no avail, he at last declared war against him. He himself thrice took the field, but after having fought more than ten years with alternate succes and defeat, peace was only restored by the death of Kaldan in 1699. Khang-hi was, however, not able to subdue the Eleuths, and it was only in the year 1757, that the Emperor Kien-lung subjected them to the rule of China. (Hist. gén. de la Chine, T. XI 79 & *ff.* Memoires concernant les Chinois, T. I. 325 & *ff.*)

(5) 彭 龍 天

(6) 西 凉, now Yung-chang-wei (永 昌 衞) in the prefecture Liang-chau (凉 州 府) of the province Kan-su (甘 肅) 38°20′ Lat. 99°50′ Longitude.

The next frontierplaces fell before them, as if they were felling bamboo. They pushed on till they came to *Tung kwan* (1), where they halted and pitched their camp.

The population fled from all places, for the soldiers of *Lung-thian* were strong, and his officers brave, so that nobody could resist them in battle.

Tung-kwan was now in a very precarious position. The military commanders of the town, *Liu-king* (2) and *Hwang-sze-tsiuen*, (3) conscious that they would lose it against them in a pitched battle, barricaded the gates of the fortress, and mounted the walls in order to defend the place.

The two commanders held council throughout the whole night and wrote urgent despatches to the court.

When the emperor Khang-hi had read these despatches, he started back and, turning extremely pale, asked all his civil and military officers, who would go and fight the robbers. Nobody however dared to go and, forced by necessity, it was agreed to propose His Majesty to issue a ukase to convoke an army and make an appeal upon all the valiant and brave of the empire.

This ukase having been proclaimed, it was sent to all the provinces, and copies of it were posted up everywhere.

On a certain day such a ukase also reached the provinces of Canton and Fuh-kien, and copies of it were posted up in every place. A monk of the convent *Shao-lin*, (4) situated on one of the mountains of the Kiu-lian chain in the prefecture Fuh-chau, (5) in the province of Fuh-kien, having perused attentively the imperial proclamation, related it to the abbot Tah-tsung, (6) after his return to the convent. „Are there in whole China not even one or two able officers, who can command an army to fight them?", exclaimed the abbot. „It is said so in the proclamation," replied the monk, „which is sent round in all the provinces of the whole empire; so I suppose, that at that time, there had not yet been sent an expedition to chastise them."

„Our convent numbers 128 brethern," said the abbot, „and each of us is sufficiently versed in the military art and magics, to destroy the Eleuthian soldiers. To morrow I will call upon all the brethern to go with me to the capital, to take down the proclamation and take the field, in order to repulse these Western barbarians. In this way the heroes of our convent will become renowned. Besides, by driving back the Eleuths, we shall have averted a calamity from the people, and saved thousands of lives and, in the second place, the empire of our Emperor shall be preserved. The fame of our convent will also spread itself beyond the seas and will be propagated for thousands of ages. Our merits will be very great, and our fame will be established for ever. Does that please you?"

All the monks answered with one voice: „We shall obey your commands!"

---

(1) 潼 關 a fortress at a branch of the yellow-river in the province of Shen-si, 106°25′ Longitude, 35°8′ latitude.

(2) 劉 景 (3) 黃 思 泉 (4) 少 林 寺

(5) 福 州 府 (6) 達 宗

The next day the whole brotherhood of the convent armed itself and marched to the capital: resting at night and marching during the day, they reached it in a few days. They then took down the proclamation, went to the ministry and presented their memorial to the Emperor.

His Majesty, having read the memorial, was very much pleased: he immediately ordered the officials of the board of war to furnish provisions, arms, dresses, cuirasses and horses, and he gave orders that all the monks should be introduced to Him, that He might examine them Himself in military tactics. The abbot said: „Your subject has brought on purpose all the monks of his convent hither, in order to drive back the Eleuths."

The Emperor then gave to the abbot the rank of Lieutenant-general, and to the other monks the rank of Major. They all kneeled down, expressing their thanks for this favour. „Your subjects will go to battle," observed the abbot, „without making use of a single soldier of Your Majesty, for the people of my convent, who are 128 men strong, are sufficient to destroy and exterminate the Eleuthian soldiers. We pray Your Majesty not to be anxious or concerned about it, for it is our hearts desire to preserve the empire; we shall obtain the victory by stratagems, in order to accomplish this."

„Since you have found a means of restoring peace with Eleuth," replied the Emperor joyously, „my anxiety has been dispersed, and I am not under the least concern that your fame shall not be commemorated on bamboo and silk." Having pronounced these words, He accompanied them Himself to the door.

The monks, having had a parting audience with the Emperor, marched to the drill–ground, where they drew themselves up and set out for their journey.

They rode without stopping, displaying their power and military pomp far and wide, and, in a few days, they reached Tung-kwan.

As they were approaching the place, the two commanders, Liu-king and Hwang-sze-tsiuen, had just mounted the walls to reconnoitre. Suddenly they saw a fluttering of flags and pennons: a great cloud of dust arose, and they saw, in the distance, a great division of troops approaching.

The two commanders, conceiving it to be the relieving army, quickly ordered the gate-keeper to open the gates, and they escorted the monks within the fortress.

The two commanders, seing that it was only a band of bald priests, were very much astonished, but they dared not speak about it.

The common civilities being performed and tea over, the two commanders said: „We have been guilty of a great offence that we did not go to meet your Excellency when you approached: we pray you, however, to excuse us."

„Don 't mention it," replied the abbot. „Your Excellency," said Liu-king, „has come here to chastise the Eleuths; but what is the reason that no civil and military officers have taken the field?"

„When your despatches arrived," replied the abbot: „His imperial Majesty had the kindness to ask the civil and military officers, which of them could repulse the Eleuths. None of them dared to do so; but, after ripe deliberation, they made to His Majesty the proposal to issue a ukase for convoking the people to take arms: that every body, of whatever rank or condition, either

officer or burgher, priest or sorcerer, if he possessed the required abilities, could take the command over an army to fight the Eleuths. When I heard this, I took down the proclamation and went to the capital to see His Majesty; and in this way I have come here."

After this explanation they talked about ordinary things: supper was prepared in the meantime, and they sat down to a substantial dinner.

The repast being finished, the abbot asked some questions respecting the Eleuths: how it fared with them lately, and where they had pitched their camp.

The two commanders then gave him an account of it. He asked also: „At the time you fought with them, did you lose or gain?" „The Eleuthian soldiers are ferocious and fierce," replied Liu-king; „I once left the frontierplace to fight them, but dared not commence a general engagement, and drew my troops back again. Yesterday they have been shouting all day long, and therefore we took still more care and kept rigorous watch. Fortunately, the walls and moats of the fortress are strong and maintainable, so that we have been able to preserve it. But to day your Excellency has arrived to save and protect us by some excellent stratagem; you excell in military tactics above all other generals, and, to be sure, you will gain the victory. But it is proper that we arrange now our plan of attack, and plot some good stratagem, that we may obtain a complete victory. If we don 't do that, Phang-lung-thian will not be easely vanquished." „You have been long resident here," replied the abbot, „and are surely fully acquainted with the topography and condition of the place, as you, probably, also know the movements of the ennemy. Be kind enough to explain all this to me distinctly." „I ordered, some time ago, Hwang-sze-tsiuen to make a map from the 4th to the 8th degree," replied Liu-king; „the important passes, where a passage is to be found, are distinctly noted and drawn upon it and I will give it now to your Excellency, that you may make your plans on it and study it."

The abbot, having looked carefully over the map, and having fixed it in his memory, said: „To morrow, when they commence the attack, we shall look to their movements, and most surely obtain the victory."

The next morning the abbot choose his men one by one, and communicated his stratagem to them. He placed the one here and the other there, in an ambush, in all sorts of ways. He then drew his sword and, making some magic passes, muttered an exorcism. He adressed Heaven and the spirits Luh-ting (1) and Luh-kah (2), to come to his assistance and decide the battle. When the battle was at its height these spirits, indeed, poured down a rain of sand and stones: a violent storm arose, and the dust and earth obscured heaven, so that the Eleuthian soldiers crushed each other and, thoroughly routed, took to flight.

Having reached the ravine Hü-hu-chuh, (3) bombs and mines burst every where, and from every place fire-darts came whistling. The whole pass was obscured by smoke, and the soldiers and officers of Phang-lung-thian all perished. The abbot then recalled his troops, and

---

(1) 六 丁 (2) 六 甲 (3) 許 虎 竹 坑

every one acknowledged his abilities. He remained still two days in the place and then took his leave of the two commanders, exhorting them to maintain and defend the fortress faithfully.

Having despatched the report of his victory to the court, he set out himself for Peking, and having reached the residence, they threw themselves at the feet of the emperor and related the circumstances of the extermination of the Eleuths.

His Majesty, greatly delighted, wished to make them officers and ennoble them: according to His commands they were paraded three consecutive days through the town, and a repast was given to them in the imperial palace. His Majesty wished to retain the abbot at court as his councellor, and to appoint the other monks to high posts. The abbot and his monks, however, kneeling down, refused the favour, saying: „Your subjects lead a pure life, and are priests who follow the doctrine of the divine Budha. We would not have dared to transgress His pure precepts, if it had not been that the country was ruined by the soldiers of Eleuth: so we have destroyed and exterminated them; but now we ought again to obey those pure precepts, forbidding us to desire worldly happiness, and accept, inconsiderately, of high posts. We all wish to return to our convent Shao-lin, there again to worship Budha, to say our prayers, to sanctify our life, and to correct our minds, that we may reach perfection and enter *Nigban.* We only accept of the presents which Your Majesty bestows upon us, in order to requite Your divine favour."

„That you do not accept nobility," said the emperor, „is already proof enough that you are virtuous men; but I have a jade ring of three links and an imperial seal of one pound and five ounces weight: these I wish to present to your Excellencies, as a reward for your merits: besides I will proclaim the affair throughout all the provinces, in order to glorify your exalted merits and virtues, and to make your names known."

All the monks then kneeled joyfully down, and lisped their thanks for the imperial favour; thereupon they left court, and returned to their convent.

In the 61st year of his reign, the emperor Khang-hi died, and Yung-ching (1) succeeded Him in the government of the empire. (A. D. 1723).

The seasons had always been favorable, the state was flourishing, and the people happy. But in the 11th year of the reign of Yung-ching, a certain Tang-shing (2) was appointed provincial judge in the capital Fuh-chau. This Tang-shing was a man who had false propensities, and was a thorough villain. He had a cruel and barbarous heart, and he was avaricious, greedy and merciless.

Having entered upon office, he came very often to the Shao-lin convent to burn incense and worship Budha. Seeing there this quantity of imperial gifts, as the threelinked jade and the

(1) 雍 正 He reigned from the year 1723—1736. (2) 鄧 勝

precious seal, his avidity awoke and he sought for a scheme by which he could get them. He continually prayed the abbot to give him the threelinked ring and the imperial seal; but the monks knew him too well and said: „These are precious gifts, bestowed upon us by the late Emperor: besides, the imperial seal has full powers; it has the power to bastinade the wicked and to decapitate the traitors. How should we dare then to give it inconsiderately away?"

Tang-shing cherished hate and revenge in his heart on account of this refusal, and had a grudge against the Shao-lin convent. He began now to think how he could make himself master of the jade seal and precious gifts by treachery, and therefore he sent a memorial to the Emperor wherein he said that the monks of the Shao-lin convent daily seduced the hearts of the people by witchcraft and bad proceedings.

That they were, besides, in possession of a jade seal given to them by the late emperor, with which they could exercise full power over all things. That he truly feared that their actions were reprehensible, and that they plotted treacherous schemes. He remarked that if they should revolt the disaster would be very great.

Such was the purport of his memorial to the Emperor.

Although Yung-ching did not know his treacherous plot, still he doubted if every thing was true. Therefore he again asked Tang-shing if this affair was really so. Tang-shing reported: „that the affair was true and proved, and not falsely represented by His faithful subject." The emperor Yung-ching, highly incensed, asked what he should do. Shing answered Him: „According to my ideas, we ought, under pretense of burning incense, conceal secretly some thousand men with salpetre, sulfur and gunpowder, dry wood, rushes, grass, and suchlike combustible articles, near the convent and, pretending that the fire originated by the lighting of the incense, burn it. Soldiers ought to be posted in a circle around it, so that not even a mouse may escape. In this way all these treacherous monks shall be burned, and further calamities be averted: I don 't know, however, if this is permitted."

The emperor Yung-ching gave his consent to this plan, and ordered Tang-shing to take some troops and execute it.

The fire, in fact, broke out when the incense was lighted. The monks were, at the time, all in deep slumber. Suddenly they were frightened ont of their dreams and, starting from their beds, they saw flames arise through the whole convent, and a cloud of smoke ascend the Heaven. They could neither quench the fire nor escape.

They did not know then that it was an attempt of a treacherous functionary.

More than a hundred monks perished in the flames, and only a few of them escaped with life: several of them having, however, their hair singed and their heads scorched, and being severely burnt. It was a great shame that so many of the monks of the Shao-lin convent who had protected the state with the utmost fidelity, and who were sincere and desinterested, now lost their lives by the covetous thoughts of Tang-shing: for these burned monks being all men of a virtuous life, their injured ghosts were unappeased, and the wrongs done to them reached the Heaven and moved the Holy Dharma-Budha, who exclaimed: „That the

Shao-lin convent has been destroyed by fire, was fixed by destiny: but of these men there are still a few who have not yet perished. They shall surely begin something afterwards, and I ought, therefore, to save them, and show them a way to save their lives." He then changed a yellow and black cloud into a long sandroad, and saved the lives of the remaining monks by leading them along the highroad to a bay near Shih-san-li at Ufan, where the white clouds joined Heaven. (1)

They came there together, but only five of them were left, the remainder having perished on the road. At this place they were concealed by two boatmen, called Sieh and Wu. Tang-shing having heard, however, at daybreak, that some of the monks had escaped, ordered his soldiers to pursue and seize them, in order to avert further calamities. These soldiers, approaching the sea, suddenly saw some people before them, whom they quickly pursued. The five monks, having fled some ten miles, looked round and saw, at once, their pursuers. Before them was the ocean which stopped their further proceeding and they did not see a single chance of escape. What was now to be done?

The five men then deliberated together, and dropped on their knees before Heaven in order to pray. Loudly they exclaimed: „Great God! Great God! Budha! Budha! We, monks of the Shao-lin convent, have made ourselves meritorious for the Gods of the land! We have served the late prince with the utmost fidelity! Now a traitor has injured us! More than 120 people have been burnt and perished, and there are now only five men remaining, who have not yet perished! Having fled now to this place, there is no escape before us, and behind us pursuing soldiers are approaching! We pray Thee to have compassion upon us and save us!"

Having prayed and worshipped, they suddenly saw two genii, Chu-kang (2) and Chu-khai, (3) sitting on the end of a cloud. They pointed with the finger and cried: „Make haste!"

Then they saw a yellow and black floating cloud which changed into a long sandroad, and also a bridge of two planks.

The five men immediately fell upon their knees and looking upwards, they said a prayer of thanksgiving. After this prayer they fled on the highroad and went over the bridge.

When the pursuing soldiers arrived, they saw nobody. They looked around everywhere, but there was no shadow to be found of them: so they returned and made a report of their encounter.

The monks escaped the mouth of the tiger by the road which the two genii showed them. By good fortune *Thsai-teh-chung* (4) had the precious seal upon him during the night that the

---

(1) 五汎十三里白雲連天之處

(2) 朱剛 (3) 朱開

(4) 蔡德忠 The names of the other four are Faug-tai-hung (方大洪); Ma-chao-hing (馬超興); Hu-teh-ti (胡德帝) and Li-sih-khai (李色開)

convent was burned. So they reached the place Kao-khi (1) near Yun-siao, (2) where they halted. They saw there a temple and, having got nearer, they saw that it was the ancestral temple of *Ling-wang*. (3)

As they wanted water to quench their thirst, they went to the brook in order to draw it, and then saw something floating on the surface of the water. The five men all saw it, and waded through the water and lifted it out. They then saw that it was a white porcelain censer. (4) Looking narrowly at it, they saw written on the censer four characters: „Fan-tsing, fuh-ming," (5) overturn the Tsing, restore the Ming-dynasty. The five monks then saying to each other: „This is the will of God!" concealed the white porcelain censer amongst their luggage.

Being pursued again by a troop of horse, they fled to a hillock where they found the family of a certain Ching-kiun-tah, who had been decapitated and thrown into the river, for supposed treachery. His family had found his corpse floating on the water, and had buried it on the hillock.

The five men saw there, suddenly, a peachwood sword shoot out of the ground. On the sword was written in characters: „Two dragons dispute about a pearl," (6) whilst on the point of the sword was engraved again the words: „Overturn Tsing, restore Ming."

Two women took up this sword, and routed the pursuing soldiers with it.

That night the five men remained with the family of Ching-kiun-tah, and they returned the next day to the Ling-wang temple.

There they found five horse dealers, named: Wu-thian-ching (7), Li-sih-chi (8), Hung-thai-sui (9), Yao-pieh-tah (10) and Lin-yung-chao (11), who, having heard of the wrongs done to them, united themselves with the five monks.

Some time afterwards there came also a certain Chin-kin-nan, (12) an officer of the board of war and member of the Han-lin college, (13) who had lost his charge by the intrigues of his enemies. He had since been roaming over the world under pretence of teaching philosophic doctrines, but wishing, in his heart, to gather valiant men. Having heard of the wrongs done to the monks of the Shao lin-convent, he came to join them.

They went together to the temple of a Bodhisatwa, where they remained some days, and where

---

(1) 高 溪 地 (2) 雲 霄 115°4′ L. 24°7′ Lat. (3) 靈 王

(4) 白 定 香 爐 The district Peh-ting (白 定 縣) in the prefecture of Jao-chao (饒 州 府) in the province of Kiangsi, is renowned for the fabrication of porcelain, especially of the white sorts.

(5) 反 清 復 明 See Tab. II, fig. 1. (6) 二 龍 爭 珠

(7) 吳 天 成 (8) 李 色 智 (9) 洪 太 歲

(10) 姚 必 達 (11) 林 永 超 (12) 陳 近 南

(13) The imperial academy of sciences at Peking.

they met Wan-hiung (1) and I-hiung (2), to whom they told their history, and they all passed the night in the ancestral temple Kao-khi.

During that same night, they saw a red flame flash out of the porcelain censer, like a flash of lightning. All said: „How astonishing!"

They then agreed to unite themselves at this place before Heaven and Earth, just like Liu-pi (3), Kwan-yü (4) and Chang-fi (5), who had sworn together an oath in the peach-garden, to remain friends for life and death; to avenge, with one heart and united forces, the murder perpetrated on the 120 brethern, and to imitate Han-phang (6) and Li-chang-kwoh. (7)

Having no incense, they pulled out some grass, and lighted two stakes of dry wood, instead of candles. As they had no divining blocks, they took two flowered cups (8) and, saying the following prayer: — „If it be true, that the day shall come that we can avenge the injury done to the Shao-lin convent, that we shall overturn the dynasty of Tsing and restore that of Ming, these cups, in falling, may not break!" — they threw the cups in the air which, falling down, indeed did not break. All pricked themselves in the fingers and, having mixed their blood with wine, all drank of it and swore an oath, that they would be like brethern, and go over all the world to raise troops, buy horses, and convoke all the braves of the empire.

This happened on the 21st day of the third month of the year Kah-yin (9) (1734) on the hour Sze. (10)

Suddenly there came a boy scarcely thirteen years of age: his face was like the jade-stone of a cap, and his lips were like red pearls. His countenance and attitude were very uncommon, and his face was naturally fine and beautiful. He was, besides, of high stature and was, indeed, very nobly formed, being quite different from other people.

He wished to enlist in the army of the monks. All said, however: „You are still very young; what are your abilities, that you dare to enlist yourself?"

The boy answered: „I am no one else than the great-grandson of the Emperor Tsung-ching-wang (11) of the great dynasty of Ming; the grandson of the prince imperial, born by the concubine Li-shin (12), from the hareem of Tsung-ching-wang. My name is Chu (13), my surname, Hung-chuh. (14)

I remember that my ancestor, the great emperor Hung-wu (15), was lord over the great empire and the glorious possessions of China. Now the country is usurped by those dogs of barbarians; and I am the only one remaining. If I do not get my empire back again, how can I show my face before my ancestors in the next world?"

---

(1) 萬 兄 (2) 義 兄 (3) 劉 備 (4) 關 羽
(5) 張 飛 See p. 2. (6) 韓 朋 (7) 李 昌 國
(8) See Tab. II, fig. 2. (9) 甲 寅 (10) 巳 時
(11) 崇 禎 王 A. D. 1628—1644. (12) 李 伸 (13) 朱
(14) 洪 祝 (15) 洪 武 The founder of the Ming-dynasty. A. D. 1368—1398.

Having said this, he wept.

Again, said he: „I then heard that you had risen to avenge yourselves and, therefore, I came on purpose to join you. I fervently hope that you, my brethern, will help the force of my single arm.

When I have regained my empire and have settled the foundations of the house of Ming, in order to revere the temple of my ancestors, I shall requite the monks of the Shao-lin convent.

I shall build anew the convent and restore the statue of Budha, as a thanksoffering for the divine help. I then shall enjoy glory and fame with all the patriotic brethern, and we shall obtain perfection. Our name will be known all over the world and be propagated for myriads of ages. Is this not excellent?"

Having said this, his breast was soaked by his tears, and he lamented and moaned in such a way, that all were moved by his grief.

They then asked him to give some proof of his origin. The prince produced a precious purse and a perfume-bag of imperial make (1), in order to prove his assertion. All were moved to tears in seing this: they lifted him upon a high seat, and kneeled down before him on the ground; but the prince raised the brethern from the ground and said: „You don 't want to show me so much honour. How should I dare to accept of it?"

They all exclaimed: „Heaven has sent the prince imperial, that his name may be renowned!

This is according to the will of God! Let us obey Heaven, and act righteously, and go to all the regions of the world!"

They immediately made him their leader and, having engaged some troops and bought horses and victuals, they looked about for a good opportunity to begin the great affair.

One day they came to the town Shih-ching (2), in the prefecture of Hwui-chao (3), in the province of Canton, where they saw in the white-heronwood (4), in the camp of universal peace (5), a new built convent.

In this convent lived an abbot, called Wan-yun-lung (6), who passed his life in worshipping Budha. Hearing the noise of men and horses, he came out of his convent, and made signs with his hand.

Suddenly all these men approached him. Wan-yun-lung said then to them: „Gentlemen! whither do you go with all these troops? Be pleased to enter my convent and rest awhile."

All the brethern then entered the convent, and whilst they were partaking of some tea, Wan-yun-lung asked them the circumstances of the destruction of the Shao-lin convent. They having detailed everything to him, he exclaimed with a loud voice: „O finish, finish!"

The brethern hearing Wan-yun-lung pronounce these compassionate words, and seing, that he

---

(1) 御制寶袋香囊 (2) 石城

(3) 惠州府 23°02′24″ Lat. 111°52′30″ Lon.

(4) 白鶴林 (5) 太平寨 (6) 萬雲龍

was twelve feet tall and eight feet in circumference, with a head as big as a bushel, red hairs, and arms like branches of trees, and possessing the strenght of a myriad of men, they immediately acknowledged him as their elder brother. (President, grand-master national).

This happened on the 25th day of the 7th month of the year Kah-yin (1), of the reign of Yung-ching, during the hour Chao. (2)

Having mixed their blood with wine, they swore that they would restore the dynasty of Ming, after having destroyed that of Tsing: that they would go to Chang-ngan (3) and kill the benighted prince. (4)

Wan-yun-lung was made chief, and Chin-kin-nan master, of the league; whilst the bravest of all, a certain Hwang-ching-yin, (5) was made leader of the vanguard, and his name changed into Thian-yu-hung. (6)

They all adopted the name of Hung, (7) and took the word „Patriotism" (8) as their watchword.

On the 20th day of the 8th month, (Sept. 17.) Wan-yun-lung brought his troops in the field against a Tartar army, and the battle lasted till the 9th day of the 9th month (Oct. 5.): all at once, the hand of Wan-yun-lung lowered, he left off fighting and fell dead on a sharp paving stone.

A private brought the news to the five brethern who were looking on from the ramparts; they marched immediately to the rescue and beat the government troops, leaving countless numbers killed on the field which was covered with corpses, whilst the blood flowed like a river — the victorious brethern then took the head and corpse of Wan-yun-lung along and went North-east-wards.

Just at this moment a five-coloured floating-cloud appeared in the N. E. The five monks saw by it that, though Wan-yun-lung had perished, Heaven yet showed variegated clouds in order to appoint him as grand-master.

They buried him on the leftside behind the „Five-phoenix-hill," (9) near the lake Chu (10) at Pah-koh-tun; (11) the grave is 30 feet high and 218 feet 3 inches long, and is called the „Octagonal camp." (12) It lies at the Southeast and fronts the Northwest, and its geomantic situation is Yin-shin-fan-kin. (13)

There is an obelisk on the grave of a triangular form, nine feet high and three feet six inches

---

(1) 甲 寅 Aug. 23. 1734. (2) 丑 時 from 1 A. M. till. 3 P. M.
(3) 長 安 = Peking. (4) 昏 君 (5) 黃 成 恩
(6) 天 祐 洪 (7) 洪 (8) 義
(9) 五 鳳 山 (10) 朱 湖 According to another version, the name of this lake is Fan-tui-wu (糞 堆 湖) The dunghill-lake.
(11) 八 角 墩 (12) 八 角 營 (13) 寅 申 分 金 This is a geomantic expression. Litterally translated it means: „The element metal divided by the branch *Yin* and the stem *Shin.*"

broad. It is named the „Ten-millennial stone." (1) — On the front-side are written sixteen characters, to each of which three drops of water (2) have been added — together 48 drops of water, and before the grave stands a pagoda with nine stories. (See Tab. IX, fig. 3).

The confederates now dispersed themselves over all the provinces of China, in order to gather troops and money.

The five monks of the Shao-lin-convent were made heads of the five principal lodges, and the five horsedealers, of the 5 minor lodges. Thsai-teh-chung went to the province of Fuh-kien where he erected the first lodge, (3) which he named: „*The blue-lotus Hall.*" (4)

The horsedealer Lin-yung-chao went to the province of Kan-su and grounded the lodge „*Phoenix-district.*" (5)

Fang-ta-hung went to the province of Canton where he erected the second lodge, (6) which he named the „*Hall of obedience to Hung.*" (7) The horsedealer Li-sih-chi went to the province of Kwang-si, and grounded the lodge „*Golden-orchid-district.*" (8)

Ma-chao-hing went to the province of Yun-nan where he erected the third lodge, (9) which the named „*The Hall of our queen.*" (10) The horsedealer Wu-thian-ching went to the province of Sze-chuen where he grounded the lodge „*Established-law-district.*" (11)

Hu-teh-ti went to the province of Hu-nan where he erected the fourth lodge, (12) which he named the „*Blended-with-Heaven Hall.* (13) The horse dealer Yao-pieh-tah went to the province

---

(1) 萬歲碑 See Tab. I.
The expression: „A myriad of years" means: „May your Majesty live for ever!" and is therefore synonymous with our expression: „Long live the King!" In a tropical sense it is also used for the Emperor, and the meaning of the words Wan-sui-pi is therefore: the imperial or Emperor's gravestone."

(2) 氵 If we take away the „three drops of water" on the left, the sixteen characters are:

受	職	少	林	寺	開 山	齋(1)	壹	也	達
Received	an office	Shao-	lin-	convent	buried		the first	is	Tah-
宗	公	和 尚		處					
tsung-	kung	Priest's		place					

Place where Tah-tsung-kung, the first priest of the Shao-lin-convent who had got a title, is buried. The form of the obelisk is that of the imperial gravestones, representing the gnomon (圭) encircled by the imperial dragon, (龍) or the union of the Yin and Yang, the male and female dualism in nature. In the triangle at the top is the pearl (珠) which the dragon holds in its mouth: the other ornaments are without any meaning, and only added for embellishment.

(3) 長房 (4) 青蓮堂
(5) 鳳皇郡 (6) 弍房 (7) 洪順堂
(8) 金蘭郡 (9) 叁房 (10) 家后堂
(11) 建章郡 (12) 肆房 (13) 參天堂

---

(1) In another copy we find the ordinal 第

of Hu-peh, where he grounded the lodge *„Happy-border district."* (1)

Li-sih-khai went to the province of Cheh-kiang where he erected the fifth lodge, (2) which he named the *„Extensive-conversion Hall.* (3) The horsedealer Hung-thai-sui went to the province of Kiang-si, in the *„White-dog-grotto,"* (4) where he grounded the lodge *„Dike-west-district."* (5)

---

(1) 福 浦 郡 (2) 伍 房 (3) 宏 化 堂 See Catechism, Q. 236. P. IV, S. I.
(4) 白 狗 洞 (5) 隴 西 郡

PART II.

DESCRIPTION OF THE LODGE AND ITS APPURTENANCES.

The lodges of the Triadsociety form quite a camp: the lodge, properly said, is a square surrounded by four walls having, at the four points, four gates. (1) These walls, as may be seen on Tab. VII & VIII, are covered with the mysterious symbol of „Union" △, and with the old symbol for „State" □, so that, probably, these symbols mean: A united state:" a state enjoying universal peace, on account of its being harmonious.

On the top of each gate is hoisted the flag of the general who guards it; the inscription on these flags is the same, differing only in the names of the generals to whom they belong: the two characters near the flagstaff „Kin-lan" (2) signify the *Golden orchid,* which name is derived from the Yih-king, or Book of changes, where it is said: 同 心 之 言 其 臭 如 蘭 *Sympathetic words smell like the Cloranthus.* The book *Glorious things of the reign of Siuen-wu* (3) tells us that when *Tai-hung-ching* (4) had got a new friend, he noted his name down in a book; burning incense and praying to his ancestors — which book he had named „The book of the golden orchid," (5) meaning the book of friendship or fraternity. The expression 契 合 金 蘭 „Covenant of the golden orchid," means nothing else but the swearing fraternal friendship together: so the book „Tales of the age" (6) says of three friends who were united by fraternal bonds of friendship: „Shan-kung, Hi and Yuen had made the covenant of the golden orchid." (7)

---

(1) The engraving on Tab. VII, represents the West-gate (to the left) and the East-gate (to the right). Tab. VIII represents the North-gate (to the left) and South-gate (to the right).

(2) 金 蘭 Chloranthus inconspicuus. (Swartz.)

(3) 宣 武 盛 事

(4) 戴 弘 正

(5) 金 蘭 簿

(6) 世 說

(7) 山 公 與 嵇 阮 契 合 金 蘭

Between these two characters is the name of the general to whom the flag belongs: thus Han-phang (1) on the flag of the Eastgate; Han-fuh (2) on the flag of the Westgate; Ching-thian (3) on the flag of the Southgate; and Li-chang-kwoh (4) on the flag of the Northgate. Along the upper border of the flags are written the characters: Shao-mieh-thsing-mwan (5) „Exterminate the Mantchoo's of the Tsing-dynasty."

In the middle of the flags are written the characters: Hing-wang-hwui-shing (6) „The flourishing League is victorious."

On the Eastgate of the lodge is written the verse:

> To the East on the *Wood* (7) it is difficult to go;
> Sun, moon, mountains and streams come from the Eastern-sea.

On the Westgate is written the verse:

> On the narrow road of the *Metal* (8) you ought to be careful:
> Of the two roads it is manifest that to the west there is no impediment.

On the Southgate is written the verse:

> The fiery road to the *Fire* (9) is very hot:
> In the districts Chang, Ts'iuen and Phing and in Nanking, it is cold.

On the Northgate is written the verse:

> At Yin-kui (10) the *Water* is deep and, indeed, difficult to escape;
> But in Yun-nan and Sze-chuen there is a road to go.

Tab. VI gives a drawing of the great gate of the lodge, as is proved by the superscription above the gate, signifying „The city of willows." (11)

The walls are surmounted by different weapons, such as axes and swords; whilst a flag is hoisted on them with the words Chao-kiun (12) „convoke troops" meaning, perhaps, simply a rendez-vous-flag.

The pavilion on the top of the wall is surmounted by the celebrated gourd or calabash with the twig of Li-tieh-kwai, one of the eight genii. (13)

The stones of the underwall are in the form of dragonscales.

Within the lodge is the Hall of Fidelity and Loyalty, (14) also surmounted with axes, lances, swords and a flag, with the inscription Ling: (15) „command, warrant."

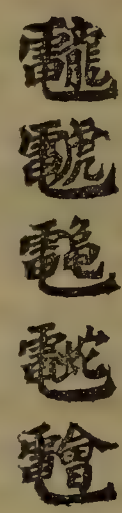
Within this Hall is the genealogical table of the founders of the league, set up in the shrine Kao-khi.

---

(1) 韓朋 (2) 韓福 (3) 鄭田
(4) 李昌國 (5) 收滅清滿
(6) 興旺會勝
(7) (8) (9) (10) See Catechism, note on A. 263. P. IV, S. I.
(11) Muh-yang-ching (木楊城) (12) 招軍
(13) See Catechism, note on A. 56.
(14) See Tab. V. (15) 令

GENEALOGICAL TABLE.

高溪廟

近南先生

太始祖

太
萬雲龍
祖
庇氏

朱洪英啟勝
金氏

祖
秉正
除
奸
毋
倬氏

先鋒天祐洪

滿陶

堂上歷代宗親祖位

五祖

胡德帝
方大洪
蔡德忠
馬超興
李色開

五虎將

李色智
洪太歲
吳天成
姚必達
林永超

四大忠賢

鄭田
韓福
韓朋
昌國

金蘭

堂上歷代宗親神位

KAO-KHI-TEMPLE.

YIN	THE FIRST GREAT FOUNDERS.	DRAGONS.
	Chu-hung-ying (2) Hung-khi-shing (3)	
YANG	THE GREAT FOUNDERS.	TIGERS
	Master Kin-nan (4) The vanguard Thian-yu-hung	
UNITED	Wan-yun-lung (5) maintains the right, and extirpates the traitors.	TORTOISES
	FOUNDRESSES.	
BY CHANGE	Lady Pi, lady Kin, lady Choh.	SNAKES
	THE FIVE FOUNDERS.	
ACCOMPLISH. (1)	Thsai-teh-chung	ASSEMBLE.
Kin-lan	Hu teh ti Fang-ta-hung	Mwan-thao
Hall.	Ma-chao-hing Li-sih-khai	Hall.
The		The
spirit-seats		ancestral-seats
of the	THE FIVE TIGER-GENERALS.	of the
successive	Wu-thian-ching	successive
generations	Li-sih-chi Hung-thai-sui	generations
of all our	Yao-pieh tah Lin-yung-chao	of all our
kindred.	THE FOUR GREAT FAITHFUL EXCELLENT ONES.	kindred.
	Han-phang Ching-thian	
	Han-fuh Chang-kwoh.	

---

(1) Dragons, tigers, tortoises and snakes are assembled. If the dual principles in nature are united, they produce all things by metamorphosis.
The character 電 (lightning), on the side of each character, is only put to make the meaning obscure.

(2) 朱 his posthumous name is Hung-ying (洪 英); his wife was called Choh. (倬) They are buried at San-hoh-khao (三 合 口) in the district Thsiao, (譙) in the state of Phei (沛), in the province of Kiang-nan. (江 南) He was the great founder. (太 祖)

(3) 洪 his posthumous name is Khi-shing. (啟 勝) His wife was called Kin. (金) They are buried at the foot of the mountain Ting (丁), in the district Tun-hwang. (墩 煌) He is called the great ancestor. (太 宗)

(4) The leader Chin-kin-nan, (陳 近 南) Master of the lodge. (先 生) See pag. 14.

(5) The great brother (president) Wan-yun-lung, master of the camp. (寨 主) See pag. 16.

On an altar is placed the tablet of which we have given an engraving on Tab. IX, fig. 1. In the upper triangle are the characters 長 日 照 大 山 „The lengthening sun shines on the great mountains;" and the characters 彪 壽 合 和 同 „Three generations united together in peace."

On the second panel is written the words: „The faithful incense goes before." (1)

On the third panel is written, in the middle, the name Li-chu-hung, (2) and on both sides the words: „In peace united together, the pledged myriads make it their signal." (3)

Then follows a panel with the character Chü, (4) meaning Shin-chü (5) „the Lord of the spirit" — the place where it is supposed that the spirit of the departed dwells.

On the fifth panel are written nine characters which, we believe, ought to be read in this order: Lung hien puh ching, pien puh khai hung kwan. (6) „If no veritable dragon appears, the Hungpasses will not be opened." Meaning, probably, that the Hungpasses will only be opened to a veritable Emperor of the Dynasty of Ming.

On the sixth panel is written the character Tsung (7) — All.

On the right side are the characters: *Wood, establish, bushel, world* — (*the dynasty of*) *Tsing ought to be exterminated*; (8) and on the left side the characters: *Over myriads of miles we are har-*

---

(1) 忠 香 先 i. e. The faithful brethern. (2) 李 朱 洪

(3) 和 合 共 同 結 萬 為 記 (4) 主

(5) 神 主 (6) 龍 現 不 正 便 不 開 洪 關

(7) 總 (8) 木 立 斗 世 清 該 絶

At the beginning of the dynasty of Ming there was a man named Liu-peh-wan, (劉 百 温) general of the emperor Hung-wu (洪 武) (1368 of our era). When Hung-wu became Emperor, Liu-peh-wan took his dismission and, having made a voyage through the whole empire, turned monk. This Liu-peh-wan passed for a learned diviner. One day somebody asked him what would be the destiny of the dynasty which would follow that of Ming. He answered: „The secrets of the gods ought not to be divulged." (仙 機 不 可 漏 洩)

He took, however, a pencil and drew a man with a cuirass and a man dressed in a short coat, fighting together, and explained his drawing by the following words: 一 甲 土 一 短 衣 二 人 死 在 蒼 埔 上。木 立 斗 世 天 下 知。

„One cuirassed warrior and one shortcoat: both men perish on the green turf. Wood, establish, bushel, world, Heavens-under know." He added: „this is the prophecy regarding the dynasty."

Nobody, at the time, understood the meaning of this obscure saying; it is explained, however, thus: The cuirassed man means the Tartars, who wear cuirasses; the shortcoats are the British, who wear shortcoats. They will destroy each other, and then China will begin a new era of glory.

The last line of the prophecy is a concealed meaning of the lenght of reign of the emperors of the Tartar dynasty, as:

moniously united — (*the dynasty of*) *Ming shall flourish again.* (1)

The character 氵川口, in the middle of the panel, is a mutilation of the three characters *Hung-shun-tang* (2) „The Hall of obedience to Hung", the name of the second lodge in the two provinces Kwang-tung and Kwang-si.

The brethern worship before these tablets as they would worship before the tablets of their own ancestors.

In the middle of the lodge stands the „precious nine-storied pagoda," wherein the images of the five founders are placed. (3)

There, too, is the „red-flower-pavilion" or the „pavilion of the Hibuscus rosa-sinensis" (4), where the oath is sworn. This pavilion is adorned with four dragons having on their foreheads the character *Wang* (5), „king." The eaves are made in the form of snake, or dragon-scales, and the name of the pavilion is written on the outside of the cupola of that pavilion.

The city of willows contains all things necessary, as appears from the enumeration in Q. 257 & *ff* of the Catechism.

The Budha Kia-lan is much revered, and has his own shrine.

There is, also, the shrine of the „Earth and land" (6), of which we have given an engraving on Tab. IX, fig. 2. On the outside of the shrine are written the words ———

木 is composed of 十 & 八 = 18. — *Shun-ti*, the first emperor of the Tsing-dynasty, reigned 18 years (1644—1662).

立 is: 六 & 一 = 61. — The reign of *Khang-hi* lasted 61 years (1662—1723).

斗 is: 十 & 三 = 13. — The length of reign of *Yung-ching* (1723—1736).

世 is: three horizontal, and three vertical strokes 三 川, or 30 + 30 = 60 years; the length of reign of *Kien-lung* (1736—1796).

天 is: 25; as the Book of Changes (Yih-king) has the phrase: 天數廿有五, The number of Heaven is twenty and five. (Compare pag. XIX). — *Kia-king* reigned 25 years (1796—1821).

下 is: 30; as the book of Changes has the phrase: 地數三十, The number of Earth is thirty. (Compare pag. XIX). — *Tao-kwang* reigned 30 years (1821—1851).

知 This character has not yet been sufficiently explained. It is, however, generally analyzed in 午, the commercial number for 11, and 丶口, one mouth or man, and explained: »One man will reign eleven years."

Ham-fung reigned indeed this time (1851—1862). With him the Tartar-dynasty ought to have finished; but till now the lucky star of this dynasty seems not yet to wane before the Chinese rebellion. The future will show, however, if the meaning attached to this last character, is the correct one.

---

(1) 萬里和同明再興

(2) 洪順堂 (3) See Tab. IX, fig. 3; and compare Catechism, A. 270.

(4) 洪花亭 (5) 王 (6) 土地廟

If there is dust in a happy place, the wind itself sweeps it away.
A virtuous house is without cares, and the sun always shines in it.

We abstain here from a further description of the lodge, as it is given very minutely in the Catechism of the Vanguard in Q. 227 and following.

On Tab. IV we have given an engraving of the celebrated Hung-gate.

We finish this description with a few remarks on the style and architecture of the buildings of the Hung-league.

According to the original drawings, only the underpart of the buildings seems to be made of stone or brick; the upperpart seems to be made of a frame of wooden pillars, probably filled up with stamped mud, or plaited bamboo daubed with plaster.

The tops of the roofs are always surmounted by the pear-shaped gourd, or censer of Li-tieh-kwai, one of the eight genii; a twig or tendril is sticking out on both sides of the gourd.

The walls are all surmounted with different kinds of weapons and flags, indicating the warlike spirit of the brotherhood.

Of course occasion or money is not always found to erect the lodge according to it's requisites. In that case the buildings are made of bamboo, or of trunks of trees, in the style of the American blockhouses; instead of watchtowers (Q. 284 of the Catechism), a seat is made between the branches of some high tree, a ladder of rattan allowing the „look-out" to mount it.

In the Indian Archipelago the Chinese build their lodges in deep forests, in places only known to the brotherhood; there the feared Hung-family holds it's reunions, whilst the guards, perched on their lofty seats, keep a sharp look-out for the strangers or policemen who might approach and detect their secret meeting place.

The approaches to the places of reunion are horrible: the road leading over hills, streams, marshes, and swamps. The initiated, however, know the track which they have to go; but the pursuers, generally, are not able to follow them, as they remain sticking in the bogs. (1)

In the book found at Japara is a description with drawings of the approaches to the Shan-tung lodge: a stone road leads to the first pass, called the „Heaven-screen-pass." (2) Past this is the „Earth-net-pass." (3) Next comes the „Sun-moon-pass" (4), at which pass each brother is obliged to pay one Mace and two Candareen (or one gram and two decigrams of silver, about one shilling).

After this pass comes a stone bridge, over a river, which leads to the *Hall of fidelity and loyalty* (5) where are the shrines of the five ancestors, flanked to the right by the Councilroom (6), and to the left by the Court (7); here the brother must produce his Capital (3 Hung-cash) and Diploma.

---

(1) W. A. van Rees, Montrado. Geschied- en krijgskundige bijdrage, betreffende de onderwerping der Chinezen op Borneo.
Some account of the Heaven-Earth-league, by Abdallah ibn Abdel-kader Moensji, translated by T. Braddel. (Journal of the Indian Archipelago and Eastern Asia, September, 1852.)

(2) 天防關 (3) 地羅關 (4) 日月關
(5) 忠義堂 (6) 議事堂 (7) 理事堂

From this goes a long road along the mountain-chain *Hwui-ling* (1), girded on the one side by this mountain, and on the other side by the sea. At the end of this road is the „Outside-moss-pass” (2), called also the „Pavilion of the black-river” (3). Thirteen Chinese miles farther is the „Golden-sparrow-frontier” (4), so called on account of the name of the mountain at whose foot it lies. Past this pass are four buildings: over the front one are written the words: „Patriotic rise which enlarges the empire.” (5) The second one is called the Palace of justice (6), with the Civil entrance (7) to the left, and the Military entrance (8) to the right.

The Lodge follows immediately. 24 miles farther is the „Look-up-and-fathom pavilion (9), which is at the foot of the Yin-yang-mountain (10) near the sea. From here, if the brother wants to see the Goat-head-island (11), he must go in a boat and sail one day. On this island is the Rock-grotto-cavern (12), where ammunitions are stored.

If the brotherhood is in the midst of a populous place, where the greatest secrecy is to be observed, and where no large woods are in the neighbourhood, the lodge is dispensed with altogether, and the meetings are held at the house of the President.

The ceremonies are, of course, then also shortened; as, for example, the „arch of steel” is replaced by a red piece of cloth, under which the new members pass.

SECTION II.

INSTRUMENTS OF THE LODGE.

We come now to the most important instruments of the lodge: the seals, flags, banners, etc., which give the power and prestige to the heads of the league; as an order stamped with the seal of the lodge is to be obeyed blindly, and the whole brotherhood being obliged to follow when the flags are raised.

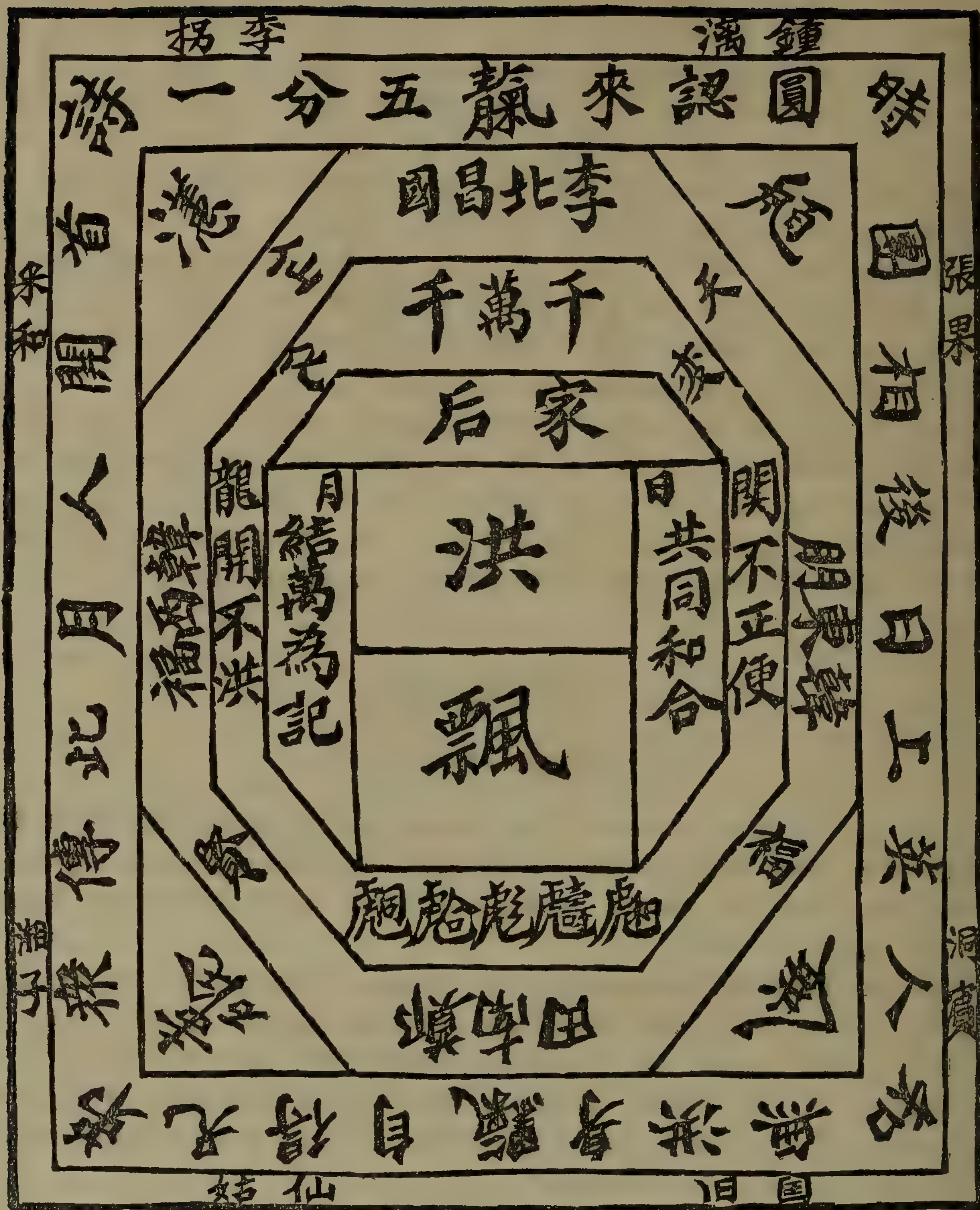
Amongst the instruments of the Lodge, the Diploma occupies, of course, the first place.

We have seen nine copies of this instrument printed on linen and on paper. They ought to be divided into two classes: the grand and small diploma. The latter, being given to each of the members of the society, is much abbreviated, and some of the characters are even omitted, and a black dot is put in their place. They do not differ notably amongst each other, as will be explained hereafter.

The grand diploma, as is shown on the engraving, is square, having two square margins, whilst the inner margins are octagonal; the middle of the seal being again occupied by two squares.

---

(1) 惠嶺 (2) 出苔關 (3) 黑河亭
(4) 金雀界 (5) 開國義興 (6) 義殿
(7) 入相 (8) 出將 (9) 仰泌亭 (10) 陰陽山
(11) 羊頭嶼 See pag. 4, note 16. (12) 石洞門

In the outer rim are the names of the eight genii: *Li-(tieh)-kwai* and *(Han)-chung-li* above; *Chang-kao-(lao)* and *(Lu)-tung-pin* to the right; *(Lan)-thsai-ho* and *(Han)-siang-tsze* to the left; *(Ho)-sian-ku* and *(Tsao)-kwoh-kiu* below.

On another copy are found the following characters written on the outer rim:

Above: 燒 丹 藏 爐 葫 拐 李 搖 搖 自 扇 寶 漓 鐘 Chung-li moves a precious fan; Li-kwai holds a pear-shaped censer in which is burning the wonderful elixir.

To the left: 籃 花 把 手 一 和 彩, 劍 寶 掛 上 背 濱 洞 Tung-pin has a precious sword slung over his back; Thsai-ho holds a flower-basket in his hand.

Below: 笙管一吹橫子湘，道古爲人老菓張 Chang-kao-lao is an old priest; Siang-tsze plays on a flute.

To the right: 橋浮立意如姑仙，板玉雙公曹舊國 The lord Kwoh-kiu-tsau holds two castanets of jade; Sian-ku stands on a floating bridge with a sceptre in his hands.

This stanza is the same as the answer on Q. 56., in the Catechism, and is called the stanza on the eight genii.

In the second rim we find above, below, to the right and left, in the middle of the rim, the characters Heaven, Earth, Sun, and Moon.

The other characters are to be read in the following order:

In the uppercorner to the left	*In the undercorner to the right*
五 人 分 開 一 首 詩	身 上 洪 英 無 人 知
Five men distributed one piece (of) poetry.	About one's self the Hung-heroes no-body knows.

„The five men (founders) divided a piece of poetry amongst themselves; and nobody knows that the heroes of Hung have it about them."

In the undercorner to the left	*In the uppercorner to the right*
此 自 傳 得 衆 兄 弟	後 來 相 認 團 圓 時
Since this was perpetuated (amongst) all the brethern.	Afterwards mutually (can) recognize at reunion's time.

„Since this (piece of poetry) has been perpetuated amongst all the brethern, they can recognize each other, when meeting again."

We will see, afterwards, in the chapter on secret signs, that brethern who meet each other make use of verses, in such way, that if one cites part of a verse the other answers with the next part. Brethern can recognize each other by this; whilst the uninitiated do not understand a word of it. (1)

In the four corner-triangles are four mysterious forms for the characters 忠 (2) 心 (3) 義 (1) 氣 (4), Faith & Righteousness, or „faithful & righteous" as we found out from other copies on which these characters were written in the common form.

Above are written the characters 北 李 昌 國 „At the North is Li-chang-kwoh."

Below are the characters 南 鄭 田 „To the South is Ching-thian."

To the right are the characters 東 韓 朋 „To the East is Han-phang."

And to the left are the characters 西 韓 福 „To the West is Han-fuh."

These are the names of the four great faithful excellent-ones (2), who keep guard at the four gates of the lodge.

In the same rim are, also, written the characters 天 仙 賢 福 „The heavenly genii are excellent and happy."

---

(1) See P. VI, s. VII, Roundelay on smoking tobacco; and comp. pag. 148.

(2) See p. 22—23, and Catechism Q. 243.

In the fourth rim, above, are the characters 變 化 千 万 千 „The changes are thousands and ten-thousands" or: „there are innumerable changes (in nature, etc.).

In the same rim, below, are the five mystic lodge-marks, meaning: Three generations united together in peace." (1)

On both sides are the characters 龍 不 正 便 不 開 洪 關 „If the dragon is not genuine, the Hung-passes will not be opened"; (If there is no true emperor coming forth, the passes of Hung will not be opened). (2)

In the fifth rim we have, in the uppermargin, the characters „Kia-hao (家 后) which is the name of the third lodge in the provinces of Yun-nan and Sze-chuen. (3) These two characters ought, we believe, to be connected with the words „Hung-phiao."

To the left and right are the characters *Sun* and *Moon*.

On the sides the distich:

共 同 和 合. 結 萬 爲 記

All, together, harmoniously united;
The pledged myriads make it their signal.

In the midst of the diploma are the characters *Hung-phiao* (4), „The Hung swerve." We suppose, however, that the last character is written instead of the character Phiao (5), which signifies a warrant or passport. In that case the character would mean „Warrant of Hung", which interpretation agrees with the style of a seal or diploma. Connected with the characters *Kia-hao* it may mean: Passport of Hung, (given by) the Kia-hao (or 3d) Lodge.

The small diploma differs slightly from the grand one, as the annexed cut shows. The first and third rim being omitted, and the characters at the undermargin of the fourth rim being daubed black.

The character *Hung*, in the midst of the seal, is placed in the mystic triangle; and in the distich in the fifth rim stands: 共 洪 和 合 „with Hung harmoniously united:" 洪 having taken the place of 同.

In the slang of the society this diploma, which is printed on linen or silk, is called the *Purse* (腰 屏).

We have said above that the diplomas differ a little. Besides the diploma of the 家 后 *Kia-hao*-lodge, we found also diplomas whereon are found, instead of those characters, the characters 聖 旨 Holy will, or Imperial order.

On these diplomas we find instead of the distich: Lung puh ching, pien puh khai hung kwan, the distich:

英 雄 第 一, 豪 傑 駢 起

---

(1) & (2) Comp. p. 24. (3) See p. 18.
(4) 洪 飄 (5) 票

The heroes are the first; the braves join them & rise.

Instead of the four characters in the second rim: Heaven / Moon Sun, / Earth stand the characters 興 / 唐 孫 / 旺 with the same meaning (1); whilst the two characters 變 化, *Changes* are replaced by the complicated form of character for Heaven-Earth, 龘 驫.

Under the two middlemost characters 洪 飄, stand the characters 山 日 / 氵川 口, the upper two characters meaning: Mountain, Sun; whilst the undermost characters are abbreviated for 洪 順 堂, „Hall of Obedience to Hung," the name of the second lodge in Canton.

On other copies the 3 Hung-cash are printed on the outside of the seal. (2)

In the province of Shan-tung the brotherhood has the following diploma, which is called „the red bill." (3)

---

(1) See the additions and exegetical notes. (2) See Part VI, s. IX.

(3) 紅 單 Hung-tan, or 洪 單 The Hung-bill. (See the cut on next page).

It is a square piece of white linen, the middle of which is occupied by an octagonal figure, in which are drawn the celebrated diagrams of the Emperor *Fuh-hi*. Within this figure is the symbol of eternal change, of the struggle between light and darkness, rest and motion, called Yin and Yang. (1)

The characters on the uppermargin of the diploma are the watchword of the *I-hing-kung-sze*, „The patriotic-rise-society." (2) To the right is written the name of the member to whom the diploma is given, and to the left are the characters *Ki-hao*, „Mark."

Circulars, diplomas, receipts, etc., are stamped in vermilion with the common seal of the society. On the greater one, which is square, each side being one inch and a half long, are engraved the characters *I-hing-kwan*, „Hall of I-hing." (3) On the smaller one, a square inch large, are engraved the characters *I-hing-kung-sze* (4), „Society of I-hing."

The lodges have, besides, each their own seal. On the seal of the first lodge, in Fuh-kien and

---

(1) See Introduction. pag. XIII. (2) See p. 4.
(4) 義 興 舘 (3) 義 興 公 司

Kan-su, are engraved the characters „Kiang-kung", *Duke of the river.* (1)

On that of the second lodge, in Kwang-tung and Kwang-si, are engraved the characters „Hung-hau," *Marquis of Hung.* (2)

On that of the third lodge, in Yun-nan and Sze-chuen, are engraved the characters „Lui-peh," *Earl of Lui.* (3)

On that of the fourth lodge, in Hu-nan and Hu-peh, are engraved the characters „Khi-tze", *Viscount of Khi* (name of a branch of the Yellow-river). (4)

On that of the fifth lodge, in Cheh-kiang and Kiang-si, are engraved the characters „Thai-nan," *Baronet of Thai.* (5)

The Yellow-state-canopy (6) and Army-standard (7) are also very important things in the lodge; the first is made of yellow silk: it consists of five flounces, and is surmounted by the gourd with tendril of *Li-tieh-kwai,* one of the eight genii.

On two streamers, attached to the covering of the canopy, are written the words:

> Heaven and Earth are bright, and in the world is universal peace.
> Sun and moon are unveiled, and the stars and constellations glisten brilliantly. (8)

It is held above the head of the prince hereditary, the last offspring of the House of Ming.

Quatrain on the state canopy:

> The cool state-capony has, properly, five flounces;
> With both hands it is raised to screen the person of the prince hereditary.
> From antiquity till the present day there has always been abundance;
> When we have aided our Lord to mount his throne, he will reward the meritorious.

涼 傘 本 原 有 五 層
雙 手 擎 遮 太 子 身
古 今 天 下 存 大 有
保 主 登 基 賞 功 人

This canopy is called „The precious parasol of yellow silk." (9)

The Army-standard, consisting of a board surrounded by ornamental carved work, bears the inscription: „Warrant of the commander of the army." (10) We find these two quatrains on it:

---

(1) 江 ⿺鬼公　(2) 洪 ⿺鬼侯　(3) 泪 ⿺鬼伯

(4) 淇 ⿺鬼子　(5) 溙 ⿺鬼男 Compare Part. VI, s. x. The five great Bases.

(6) See Tab. X, fig. 2.　(7) See Tab. X, fig. 1.

(8) 天 明 地 明 天 下 太 平
日 開 月 開 象 星 耀 輝

(9) 黃 羅 寶 傘　(10) 三 軍 司 命

I.

The Army-standard is placed in the Flower-pavilion;
It follows our lord and chief when he goes to fight the Tartars.
When the victorious army has returned,
We will build our camps and, surely, have a universal peace.

三 軍 司 命 插 花 亭
追 隨 主 上 去 征 清
得 勝 班 師 回 轉 日
下 寨 安 營 定 太 平

II.

The Army-standard is planted in the middle;
It's majesty terrifies the Chinese and barbarians — let us kill the Tsing!
The commands are severe and plain, and the army is tremblingly alive to them;
We will for ever settle the Middle Kingdom, and enjoy universal peace.

三 軍 司 命 鎮 中 央
威 振 華 夷 乞 殺 清
號 令 嚴 明 三 軍 肅
永 定 中 原 享 太 平

The flag of Benevolence and Justice is square: in the midst of the flag is written the word *Leader*; (1) around this word, in a circle, are the names of the five virtues: *Benevolence*, *Equity*, *Propriety*, *Wisdom* and *Faith*. (2) On the uppermargin are written the words: *The heavenly court is the pattern of the empire*; (3) to the right are written the words: *All, together, harmoniously united*, (4) and to the left: *The pledged myriads make it their signal.* (5) On the pennon are written the words: *Obey Heaven and act righteously* —— *restore again the dynasty of Ming.* (6)

This flag is not stuck up perpendicularly, but hangs horizontally, moving, in the middle, at a thick flagpole, at whose top are stuck small flags; but our engraving will show enough. (7)

We find the following quatrain on this flag ——

---

(1) 師 (2) 仁 義 禮 智 信 (3) 天 庭 國 式
(4) 共 同 和 合 (5) 結 萬 爲 記
(6) 順 天 行 道 復 轉 明 朝
(7) See Tab. XI.

The flag of benevolence and justice of the leader was the first;
The five lodges separated and began to lay the foundation.
The eighteen provinces shall return to the lord of Ming.
It (the flag) is left in the flower-pavilion to teach the sons of Hung (how to act).

仁 義 師 旗 第 一 枝
五 房 分 派 始 開 基
二 九 山 河 歸 明 主
留 在 花 亭 教 洪 兒

We next have the Great-red-flag (1) of which we find no drawing: in Q. 124 of the Catechism is given, however, a quatrain on it.

So, also, the flag of the great ancestor Chu-hung (2), of which no description is found.

We next have the flag of the great Ming (3), of which, also, no drawing is given. The following quatrain is found on it:

The sun-moon (flag) (4) is the first amongst the flags.
The united heroes of Hung laid the first foundation. (5)
Man ought to preserve his fidelity and piety;
He shall not be allowed to talk abroad of our rights and wrongs.

日 月 旗 中 第 一 枝
會 合 洪 英 創 始 基
爲 人 須 當 存 忠 孝
不 許 外 頭 說 是 非

All the other flags are triangular, having a pennon above the flag.

There are flags for Sun (6), Moon (7) and the seven Stars (8).

On this last flag we find this quatrain:

The flag of the seven stars of Ursa-major
Calls the heroes of Hung to enter the city.
We have pledged ourselves in the „blue lotus," (this name being) given to it by the Ming. (9)
The eighteen provinces are the patrimony of the Lord of Ming.

---

(1) 大紅旗 (2) 朱洪英太祖旗

(3) 大明旗 (4) i. e. Ming (明), this character being composed of the characters 日, *Sun* and 月, *Moon*. (5) For the restoration of the Ming-dynasty.

(6) See Tab. XII, fig. 1. (7) See Tab. XII, fig. 2.

(8) 七星旗, See Tab. XII, fig. 3. (9) See pag. 18.

北　斗　七　星　旗　一　枝
招　集　洪　英　入　城　池
結　合　青　蓮　明　分　派
二　九　山　河　明　主　基

There are, also, flags for the four seasons: Spring (1), Summer (2), Autumn (3) and Winter (4); for the four points: East (5), West (6), South (7) and North (8); and the flags for the five elements: Metal (9), Wood (10), Water (11), Fire (12) and Earth (13).

The four great faithful excellent ones also have each a flag, of which we have already given a drawing and description on page 21 and Tab. VII & VIII.

Then there is the Warrant of the Army (14) and the Warrant of the General. (15)

We come now to the flags of the five lodges. (16)

I. The great flag of the Lodge in Fuh-kien, on Tab. XIII, fig. 1, is black: on the margin near the flagstaff are written the characters: *Kin-kiang-siang* = The silken (flag with the) mark Kiang. (17) Then the words: „The leader Thsai-(tih-chung), in the province of Fuh-kien; the secret lodge-mark „Three;" and the words: „The flourishing league is victorious."

On the uppermargin are written the characters: *Chuen-tai-kü-jit*, which are the mutilated characters for *Shun-thian-chuen-ming* (18), „Obey Heaven and restore (the dynasty of) Ming."

On the pennon above the flag are written the following words: „The black flag flutters! the heroes are all convoked! the Heaven-destined Emperor shall again restore the dynasty of Ming!"

Fig. 2 on the same plate shows the small flag of the secret character for „Three;" whilst fig. 3 shows the flag of the character „Duke."

On this flag we find the following quatrain:

> The black flag of Fuh-kien is made with the character „Three;"
> In Kan-su they gathered and laid the first foundation.
> The name of the hall is the *blue lotus:* Ming has given it (this name);
> The eighteen provinces fortify the imperial domains. (19)

---

(1) Tab. XII, fig. 4. (2) Fig. 5. (3) Fig. 6. (4) Fig. 7. (5) Fig. 8.
(6) Fig. 9. (7) Fig. 10. (8) Fig. 11. (9) Fig. 12. (10) Fig. 13.
(11) Fig. 14. (12) Fig. 15. (13) Fig. 16. (14) Fig. 17. (15) Fig. 18.

(16) Compare also pag. 18.

(17) Compare pag. 33. 相 stands in the place of 號

(18) 川 大 車 日 = 順 天 轉 明

(19) According to the old Chinese law the land was divided into 9 parts, in this way 井; the middle part being the Emperor's domain.

福 建 烏 旗 彪 字 爲
甘 肅 聚 會 結 始 基
堂 號 青 蓮 明 分 派
二 九 山 河 壯 帝 畿

II. The great flag of the second lodge in the province of Canton, on Tab. XIII, fig. 4, is red. Near the flagstaff are written the characters *Kin-hung-siang*, „the silken (flag with the) mark Hung." Then the words: „The leader Fang-(ta-hung) of Canton"; the mark „Ages;" and the words: „The flourishing league is victorious." On the uppermargin the characters: *Chuen-tai-kü-jit*, or *Shun thian chuen-ming*, „Obey Heaven and restore (the dynasty of) Ming."

On the pennon above the flag are written the words: „The red flag flutters! the heroes are all convoked! the Heaven-destined Emperor shall again restore the dynasty of Ming!"

Fig. 5 on the same plate shows the small flag of the secret character for „Age;" whilst fig. 6 shows the flag of the secret character for „Marquis."

On this flag we find the following quatrain:

> Traveling in an easterly direction, near to Kwang-si,
> Hwui-chao has raised the patriotic (flags) in (the temple) Kao-khi.
> The mark „Age" is known amongst the heroes of Hung over all the world.
> In the twelve arsenals the Bases are all similar. (1)

東 邊 行 程 伴 廣 西
惠 州 起 義 在 高 溪
彪 字 洪 英 通 四 海
十 二 軍 房 底 並 齊

III. The great flag of the third lodge in the province of Yun-nan, on Tab. XIII, fig. 7, is carnation-red. Near the flagstaff are written the characters: *Kin-lui-siang*, „the silken (flag with the) mark Lui." Then the words: „The leader Ma-(chao-hing) of Yun-nan; the mark „United;" and the words: „The flourishing league is victorious." On the uppermargin the characters: *Chuen-tai-kü-jit* or *Shun thian chuen-ming*, „Obey Heaven and restore (the dynasty of) Ming."

On the pennon above the flag are written the words: „The carnation-coloured flag flutters! the heroes are all convoked! the Heaven-destined Emperor shall again restore the dynasty of Ming!"

Fig. 8 shows the small flag of the secret character for „United;" whilst fig. 9 shows the flag of the secret character for „Earl."

On this flag we find the following quatrain ———

---

(1) See the 12 Bases of Canton, P. VI, s. x.

The carnation-coloured fine flag is the third;
Sze-chuen has assembled and „United" with Yun-nan.
Kia-hao [1] has arranged the 4 × 9 (base).
The changes of the 4 × 7 (bases) are daily different.

赤　色　彩　旗　本　居　三
西　川　聚　會　[illegible]　雲　南
家　后　排　來　爲　四　九
四　七　變　通　日　參　商

IV. The great flag of the fourth lodge in the province of Hu-nan, on Tab. XIII, fig. 10, is white. Near the flagstaff are written the characters: *Kin-khi-siang*, „The silken (flag with the) mark Khi." Then the words: „The leader Hu-(teh-ti) of Hu-nan;" the mark „Peaceably;" and the words: „The flourishing league is victorious." On the uppermargin the characters: *Chuen-tai-kü-jit* or *Shun thian chuen-ming*, „Obey Heaven and restore (the dynasty of) Ming."
On the pennon above the flag are the words: „The white flag flutters! the heroes are all convoked! the Heaven-destined Emperor shall again restore the dynasty of Ming!"
Fig. 11 shows the small flag of the secret character for „Peaceably;" whilst fig. 12 shows the flag of the secret character for „Viscount."
On this flag we find the following quatrain:

In San-thsu the fourth lodge is settled,
With one heart and united forces to help the lord of Ming.
The silken (flag with the) mark „Peaceably" shall pacify the universe;
By the white banner the eighteen (provinces) are settled.

三　楚　排　行　第　四　房
同　心　協　力　佐　明　主
[illegible]　得　錦　相　平　天　下
白　旗　二　九　定　安　排

V. The great flag of the fifth lodge in the province of Cheh-kiang, on Tab. XIV, fig. 1, is green. Near the flagstaff are written the characters: *Kin-thai-siang*, „The silken (flag with the) mark Thai." Then the words: „The leader Li-(sih-khai) of Cheh-kiang;" the mark „Together" and the words: „The flourishing league is victorious."
On the uppermargin the characters: *Chuen-tai-kü-jit*, or *Shun thian chuen ming*, „Obey Heaven and restore (the dynasty of) Ming."

---

[1] The name of the 3d lodge; see these bases in P. VI, s. x.

On the pennon above the flag are written the words: „The green flag flutters! the heroes are all convoked! the Heaven-destined Emperor shall again restore the dynasty of Ming!"
Fig. 2 on the same plate shows the small flag of the secret character for „Together;" whilst fig. 3 shows the flag of the secret character for „Baronet".
On this flag we find the following quatrain:

> To the fifth lodge is allotted the green-coloured banner;
> We have sworn an oath together to exterminate the Mantchoos.
> Unanimously we'll stand by, and be „Together" faithful and trusty;
> If prosperity comes down the lord of Ming shall early mount the throne.

五 房 派 分 綠 色 旗
共 立 誓 章 滅 蠻 兒
齊 心 保 扶 [illegible] 忠 信
泰 來 明 主 早 登 基

THE FLAGS OF THE FIVE TIGER-GENERALS.

1. The first flag of Lin-yung-chao, on Tab. XIV, fig. 4, is black. Near the flagstaff are written the characters *Kin-nan*, „the golden orchid". (1) Then the words: General Lin; and the words: „The flourishing league is victorious."
On the uppermargin the characters: *Chuen-tai-kü-jit*, which are the mutilated characters for *Shun-thian-chuen-ming*, „Obey Heaven and restore (the dynasty of) Ming."
The inscription on the pennon is the same as that on the pennon of the flag of the first lodge.
2. The flag of the general Li-sih-chi is red. The inscription the same as on the first flag; but instead of the words *General Lin* it bears the inscription „General Li." That of the pennon the same as on the pennon of the second lodge. (Tab. XIV, fig. 5.)
3. The flag of the general Wu-thian-ching is carnation. The inscription the same as on the first flag; instead of the words *General Lin* it bears the inscription „General Wu." That on the pennon the same as on the pennon of the third lodge. (fig. 6.)
4. The flag of the general Yao-pieh-tah is white. The inscription the same as on the first flag; instead of the words *General Lin* it bears the inscription „General Yao." That on the pennon the same as on the pennon of the fourth lodge. (fig. 7.)
5. The flag of the general Hung-thai-sui is green. The inscription the same as on the first flag; instead of the words *General Lin* it bears the inscription „General Hung." That on the pennon the same as on the pennon of the fifth lodge. (fig. 8.)

FLAG OF HEAVEN AND EARTH.

Fig. 9 on Tab. XIV shows the flag of Heaven; and fig. 1 on Tab. XV that of Earth. On

---

(1) See p. 20.

both flags are written, near the flagstaff, the words: „Golden orchid;" in the middle the words: „The flourishing league is victorious;" and on the uppermargin the characters: *Chuen-tai-kü-jit,* or *Shun-thian-chuen-ming*; „Obey Heaven and restore (the dynasty of) Ming-"

In the middle of the flag of Heaven is written the word „Heaven;" and in the middle of the flag of Earth the word „Earth."

Tab. xv, fig. 2 gives us a representation of the *Audience*-flag. Near the flagstaff are written the words: „Golden orchid — the warrant of Hung;" then the secret character for *Three;* and under it the words: „Introduce to audience;" whilst the middle of the flag bears the inscription: „The flourishing league is victorious."

On the undermargin stands the inscription: „Abolish the Tsing, exterminate the Manchoos."

On the uppermargin the characters: *Chuen-tai-ting-shau,* which are a mutilation of the characters *Shun-thian-hang-tao*, „Obey Heaven and act righteously. (1)

On the pennon are written the words: „The red flag flutters! the heroes are all convoked! the Heaven-destined Emperor shall again restore the dynasty of Ming!"

Fig. 3 on the same plate is the flag of Tun-thian-hwai. Near the flagstaff are written the words „Golden-orchid;" the name „Tun-thian-hwai;" and the words „the flourishing league is victorious."

On the uppermargin the characters *Chuen-tai-ting-shau,* or *Shun-thian-hang-tao,* „Obey Heaven and act righteously"; and on the undermargin the inscription: „Abolish the Tsing, exterminate the Manchoos."

On the pennon is the same inscription as on the pennon of the foregoing flag.

Fig. 4 gives a drawing of the great flag in the city of Willows. This flag is red with a white jagged border: the upper border having 19, and the under border 17 points.

Near the flagstaff are written the words: „In the golden-orchid we have pledged fraternity." In the middle of the flag stand the words: *Leader* and *River and Mountains* (the empire); under the character *Leader* stands the inscription: „The Hung spring up in myriads to protect;" and in the middle stand the words: „The flourishing league is victorious."

On the uppermargin the characters: *Chuen-tai-ting-shau* or *Shun-thian-hang-tao*, „Obey Heaven and act righteously"; and on the undermargin the inscription: „Abolish the Tsing, exterminate the Manchoos."

The next flag (Tab. xv, fig. 5) is of the same size, form, and colour as the foregoing flag. Near the flagstaff are written the words: „Brave, valiant, vigorous, sturdy." In the middle stands the secret character for „Three." Under this character stands the inscription:" The heroes of Hung are convoked and assembled"; and towards the point are written the words: „The flourishing league is victorious."

On the uppermargin the characters *Chuen-tai-ting-shau* or *Shun-thian-hang-tao,* „Obey Heaven and act righteously"; and on the undermargin the words: „In the golden orchid we have pledged fraternity."

---

(1) 川 大 丁 首 ＝ 順 天 行 道

Fig. 6 is the flag of revenge bearing the inscription: „Let us avenge our griefs and wash out our injuries;" whilst on the flag fig. 7 are written the words: „the passes are opened and the road appears."

The flagstaffs are celebrated by this quatrain:

> The inside of the lodge is truly imposing!
> There are myriads of flagstaffs which are quite red,
> The people of the Tsing-dynasty shall return again to (allegiance of) the lord of Ming,
> When the great banner is risen all must follow it.

木 楊 城 內 眞 威 風
萬 丈 旗 杆 透 身 洪
清 朝 人 復 歸 明 主
扯 起 大 旗 皆 當 從

Next in importance to the flags are the *Bushels.* (1) In the flower-pavilion of each lodge is found one, on which the secret character belonging to that lodge is painted.

In these bushels are the following articles: Five-coloured cloth; five-coloured silkthread; all sorts of incense and fasting-vegetables; the Red wood; Plums; Long-Cash; (2) metal Mirrors; the Abacus; (3) the Steelyard; Footmeasures; to the right and left Firs and Cedars; five-coloured flags; Pencils and Ink; the precious State-canopy of yellow silk; the Hung-lamp; red rice; the Prince hereditary (betel-nuts); the Army-leader (lime); Provisions (betel-leaves); Weapons (lime-spatula); Golden-flowers; the fine Red (beaf) and porkslices; Sevens (fowls); Eights (ducks); Sixes (geese); and all sorts of great and small flags and banners.

The Hung-bushel is celebrated by this quatrain:

> Within the lodge the granaries are filled with provisions;
> The precious swords, both flashing, stand in the bushel.
> Like two Phenixes looking towards the sun the brethern stand (around it);
> On the golden steps they are assembled to establish the bonds and virtues.

木 楊 城 內 糧 滿 倉
寶 劍 雙 煇 斗 中 藏
雙 鳳 朝 陽 兄 弟 在
金 堦 聚 會 立 綱 常

---

(1) 斗 or 洪 斗 the Bushel of Hung.

(2) See Tab. XVI, and compare Catechism, note on A. 196.

(3) A machine for reckoning; counting board.

The renowned censer of white porcelain is celebrated by this quatrain:

A lump of white porcelain was the original foundation;
Nobody knows that, in the whole universe, we are pledged together.
We wear a sword to defend us, though our mouths are sweet; (1)
Let us take the censer, till Heaven gives an opportunity.

白 定 一 身 爲 根 基
定 結 天 下 無 人 知
按 劍 相 防 蜜 口 氣
振 起 爐 來 天 降 時

The feared *Red staff,* with which justice is done to the offenders of the law of Hung, is three feet and six inches long, and four pound eight ounces heavy. It is made of a fir growing on the mountain *Pao-nan.* (2) The name of this fir is the *rare red wood.* (3)

The *Precious sword* (4) is celebrated by the following two quatrains:

I.

The *Dragon-pool* was drawn first to regain the country;
It has exterminated several myriads and thousands of Tartars.
It smashes phantoms and demons, and kills generals;
It shall help the state, and protect the prince of Ming.

龍 泉 初 出 討 江 山
殺 盡 胡 人 數 萬 千
能 破 妖 魔 和 斬 將
得 來 輔 國 保 明 君

II.

The peach-wood seven-starred sword
Remains in the flower-pavilion at the Emperor's side.
The flashing of it's edges strikes against (the star) *Niu-tao.*
It protects the land of our lord, and settles the imperial patrimony.

桃 李 七 星 劍 一 枝
留 伴 花 亭 帝 王 邊
利 氣 光 華 冲 牛 斗
保 主 江 山 定 帝 基

---

(1) i. e. Although we are in appearance friendly to them, we wear poniards with us to kill them if necessary.

(2) 寶 南, the precious South; it is written also 保 南 山, Protecting-South-mountain.

(3) 洪 奇 木 See Catechism, Q. 315—317.

(4) See page 14. The sword is named *Dragon-pool* because it is twisted like a dragon in a pool.

The next quatrain sings the praise of the *Scissors* with which the hair of the neophytes is cut off:

> The clouds were heavy and we could not see the sky;
> But with one clip of the metal scissors all around became red.
> When the clouds where rent open, the pure moon appeared;
> May on the dynasty of Ming quickly a true dragon (emperor) descend.

雲霧重重不見天
金刀一剪萬里洪
辟開雲霧現明月
明朝早早降眞龍

On the *Precious mirror* we find this quatrain:

> Nü-wa wrought stones to repair the blue Heaven; (1)
> She left her precious mirror to reflect the heart of men.
> Sun and moon (2) are pure as ice and clear as diamond;
> It breaks through millions of fiery soldiers.

女媧煉石補青天
留存寶鏡照人心
日月冰清並玉潔
能破火輪百萬兵

The *jade foot-measure* is illustrated by the following quatrain:

> How high is Heaven! how far does Earth extend!
> The jade footmeasure of Lupan (3) can measure it.
> Sun and moon (4) are measured and given to the Hung-named;
> The kingdom of our lord shall flourish every where.

天幾高兮地幾長
魯班玉尺可度量
度開日月分洪姓
我主江山萬方揚

---

(1) Nü-wa, sister or wife of Fuh-hi, who is supposed to have repaired, with precious stones, the holes in Heaven which Kongkong had made.

(2) The dynasty of Ming. See page 35, note 4.

(3) Lu-pan the patron of carpenters; the Chinese Tubal-Cain.

(4) See note 2.

On the *Balance* is found the following quatrain:

Heaven is high, Earth is broad! in former and present days alike;
But we don't yet know it's weight or lightness.
Let us take the golden scales and weigh them;
The precious steelyard gives us back our lord and king.

天 高 地 厚 古 今 同
未 知 輕 重 有 幾 分
把 將 金 秤 來 中 按
玉 厘 歸 還 吾 公 王

The next quatrain sings „the placing of the Balance":

This thing is even and just (like) the stars and constellations are merciful;
Within the city of willows it weighs clearly;
It adjusts the dynasty of Tsing to return to the house of Ming;
And the whole country then, surely, will have universal peace.

一 物 平 衡 星 斗 仁
木 楊 城 內 秤 分 明
秤 到 清 朝 歸 明 朝
一 統 江 山 定 太 平

The „Weighing" is illustrated by the following quatrain:

The Heaven is high and even like the ocean;
The Dragon-gates (1) shall open another day.
We have all roamed through the world;
But the official titles will come from the five gates. (2)

天 高 平 如 海
龍 門 他 日 開
一 身 遊 四 海
官 職 五 門 來

(1) The gates of the imperial palace.

(2) The five gates of the imperial palace, 皐門, the Bright-gate; 雉門, the Pheasant-gate; 庫門, the Treasury-gate; 應門, the Gate of replies; 路門, the Road-gate.
The meaning of the quatrain is that the whole brotherhood shall be rewarded with titles and posts when the dynasty of Ming has been restored.

The *Steelyard* is celebrated by this quatrain:

This instrument is glorious (like) the stars and constellations are bright;
In the city of willows we weigh exactly.
But what are affairs settled by, since antiquity and present days?
We have weighed, and found that it is by faithful and loyal hearts.

此物榮華星斗明
木楊城內戥分明
古今世事何爲定
戥來原是忠義心

On the *Counting-board* or Abacus we find the following quatrains:

I.

A piece of red-wood is wrought into an octagonal pavilion:
It is divided into acres, and one can count clearly on it.
We'll count till the dynasty of Tsing has returned to the lord of Ming;
We'll count again a year, and then we'll have the court of Ming.

紅木鬬成八角亭
得來分頃算分明
算到清朝歸明主
再算一年後明廷

II.

On the golden board are myriads of thousands of changes;
We compute the multiplication und division before Ming.
We'll multiply and divide till the Tsing-dynasty is finished in this world;
Gentlemen! quickly restore the kingdom of Ming.

金盤變化萬萬千
啟出歸除在明前
歸除清朝天下盡
君家早早復明天

The next quatrain illustrates the *Inkstone* on which the ink is rubbed.

The pencil and inkstone of the Saint Confucius are renowned;
Let us fight bravely in the arena till we reach Chang-ngan. (1)

(1) i. e. The capital, Peking.

The eight diagrams ([1]) of the sage are all exact;
When (all) know the secret and understand our aim, lay them up again.

孔 夫 聖 人 筆 硯 香
科 場 大 戰 到 長 安
賢 人 八 卦 皆 有 准
知 機 曉 意 便 收 藏

The *Pencil* is, likewise, celebrated by this quatrain:

The master (Confucius) has left us a hair-pencil,
Which is able to become a pillar of the world.
The eight diagrams manifestly are all exact;
When (all) know the secret and understand our aim, it can be laid up.

一 枝 毫 筆 夫 子 傳
能 反 天 下 棟 梁 材
八 卦 分 明 皆 有 准
知 機 曉 意 便 可 藏

([1]) Invented by the emperor Fuh-hi. Compare Introduction, p. XXIII.

PART III.

SECTION I.

GOVERNMENT OF THE SOCIETY.

The society is governed by the Grand-masters of the five principal lodges in Fuh-kien, Kwang-tung, Yun-nan, Hu-nan and Cheh-kiang.

These Grand-masters are called *Sze*, (1) *Chü-sze*, (2) „Leaders" or *Hiang-chü*, (3) „Incense-masters." The government of each lodge, throughout the whole Empire and the Colonies, consists of:

One President, TA-KO. (4)
Two Vice-Presidents, RL-KO. (5)
One Master, SIEN-SANG. (6)
Two Introducers, SIEN-FUNG. (7)
One Fiscal, HUNG-KWAN. (8)
Thirteen Councellors, I-SZE, (9) of whom one is Treasurer (10), one Receiver (11), and one Acting receiver. (12)
Agents, THSAO-HIAI (13); and some minor officials who wear flowers in their hair. (14)

Some of the brethern are made TAI-MA, „horse-leaders:" they search for new members and lead them to the lodge. (15)

---

(1) 師 (2) 主 師 (3) 香 主 (4) 大 哥 First brother.
(5) 二 哥 Second brother. (6) 先 生 (7) 先 鋒 Vanguard.
(8) 紅 棍 Red staff. (9) 議 事 there are thirteen in commemoration of the thirteen provinces of old China.
(10) 櫃 匙 Key of the strong-box.
(11) 收 櫃 Receiver of the strong-box. (12) 代 收 櫃
(13) 草 鞋 Grass-shoes. Oath, art. 19 and 33. P. IV, s. II. (14) 頭 上 有 花 者
(15) 帶 馬

There are four brethern employed to do the summons; they are called the „four great (ones)", *Sze-tai.* (¹) The President is, also, called *Hiang-chü*, or „Incense-lord" as we see in the second article of the Prohibitory laws, in the 18th article of the Oath, and in the 9th article of the Regulation.

The President, Vice-Presidents, Master, Vanguards, Fiscal and Councellors form the Council which sits in the Councilroom, called *Kung-thang,* (²) or the *Lodge of universal peace.* (³)

These heads are chosen by public vote of the whole brotherhood. (⁴) Their names are hung up in the Council-room, and an advertisement of the following purport is pasted to the wall:

天運　年義興公司欲立上長　月　日錄照
大哥
二哥
先生
先鋒
紅棍
議事
櫃匙　收櫃　代收櫃
草鞋
玆本公司內衆兄弟欲立諸人爲上長今
議定着理宜聲明。倘諸上人若有違法不
公平不宜立爲上長所諸會弟務必出頭
阻止。方無後患而後可以改換別人。
是爲告白

(¹) 四大 See art. 35 and 65 of the laws. P. V, s. I. (²) 公堂 public hall.

(³) 太平庄 See P. IV, s. I., and Catechism, A. 282. (⁴) Oath, art. 19. P. IV, s. II.

TRANSLATION.

„List of the Chiefs whom the I-hing-Society wishes to elect for the year (the year expessed by the cyclical term) of the Heavenly motions, the month, the day.

President (the member) X.

Vice-presidents (the members) X. X.

Master (the member) X.

Introducers (the members) X. X.

Fiscal (the member) X.

Counsellors (the members) X. X.

Treasurer (the member) X.

Receiver (the member) X.

Acting receiver (the member) X.

Agents (the members) X. X.

The brotherhood of our society having now decided upon appointing the above mentioned men as superiors and chiefs, it is right that we make their names public.

If there are amongst those men some who offend the law or act unjustly, being unworthy of the rank conferred upon them, we pray all the brethern of the society, each in particular, to come forward and prevent later troubles. They can then be changed and other men be appointed. — Advertisement."

The functions of the Master and Vanguard are sufficiently described in the Catechism. (1)

The fiscal keeps in his hands a red staff, with which the criminals are punished. (2)

The agents are, also, called *Night-brethern* (3) or *Iron-planks* (4): they are sent about every where, and make reports to the brotherhood. They travel at the expense of the society and, besides, are allowed a fee for the commissions with which they are intrusted by members of the league.

The Council appoints them, and the following diploma is given to them as a warrant of their nomination. This paper is about eight inches long and four inches broad; the colour of the paper is peach-red, and of this form and purport ——

---

(1) See part. IV, s. I.

(2) See Catechism. Q. 315—316.

(3) 晩 弟

(4) 鐵 板 Compare the 33d article of the Oath. P. IV, s. I.

乙巳年九月廿日
合衆兄弟公舉
許襄兄爲草鞋之職任理公司政事務要
公行正直不得私心妄爲付帖存憑
義興公司花紅帖

TRANSLATION.

„On the twentieth day of the ninth month of the year *Yih-sze* (1845)
all the brethern have publicly nominated
the brother *Hü-nang* to the office of grass-shoe (agent). In the management of the affairs of the society he ought
to act fairly and straight-forwardly, and not be selfish and act falsely. We give him this paper as a warrant.
The society *Rise of the patriots*'s red diploma."

On the red seal are engraved the characters *I-hing-kung-sze*, „Society of the rise of the patriots."

We see in art. 18 of the Oath, art. 9 of the Regulation, art. 1 of the 10 Prohibitory laws, and art. 12 of the Laws that the President is not allowed to hold a meeting without having first informed, ten days before, the whole brotherhood of it by a circular.

This circular, of the size of the nomination-act of the agents, is vermilion, and of this form and purport ———

開香帖式

日裡紅ヒ夜裡來
義兄早ヒ到香檯

小弟親臨來候駕
桃園結義理應該

年　月　晚　氵川口　井于
洪弟

拜

煩爲通知

TRANSLATION.

Form of a circular for holding lodge.

In daytime all is red (light), so come at nighttime;
Come, my pledged brethern, early to the incense-table:
I, your humble servant, will come myself to wait upon you;
For it is right and proper that we pledge fraternity in the peach-garden.

The year, month, night,
in the „Hall of obedience to Hung" a market will be opened (¹).
The Hung-brother X presents his respects.

(SEAL OF THE SOCIETY I-HING.)

Please to communicate this further.

In one of the copies, also, is found a form of circular as is used in Siam. (²)
The verse at the head of that circular is different, namely:

具帖敬板移玉趾
望求指示坐將檯
今晚洪門大放開

義兄移步上將檯
晚弟親臨候台駕
桃園結義理當該

(¹) The characters 氵川口 and 井于 are mutilated forms of the characters 洪順堂 (the name of the 2d Lodge) and 開圩, to open a market, i. e. to hold lodge. Comp. p. 25.

(²) 暹羅國開香帖式

I have prepared this note and, respectfully, invite you to move your precious feet;
I expect and pray that you will instruct me, when I am sitting on the General's terrace.
This night the Hung-gate will be widely opened;
You, my pledged brethern, come hither and mount the General's terrace.
This night I will myself sit down and wait upon you:
For it is right and proper that we pledge fraternity in the peach-garden.

As a token of his commission, a sword, seal and warrant is given to the President of the lodge: the latter being a small triangular flag with the character *Ling* (1) written on it.

By art. 21 of the regulation the heads are enjoined to act strictly just, and not to take bribes. Care also is taken that the counsellors do not take any weapons along with them, as in the heat of the discussion they might perhaps wound each other.

The meetings are generally held on the 25th of the month, in commemoration of the day of the foundation of the league; besides the common Chinese festivals are celebrated by the brotherhood, as:

The Lantern-festival (2) on the 15th of the first month, when each member contributes 360 cash.

The grave-cleansing festival (3) and the festival of the Gods of the land (4), when each member contributes 108 cash.

The dragon-boat-festival (5) in the fifth month, to which each member contributes 36 cash.

The birthday of the God Kwan (6), to which each member contributes 72 cash.

On the 15th of the 7th month each member contributes 72 cash.

On the 25th of the 7th month, the anniversary of the society, each member contributes 36 cash.

On the 15th of the 8th month each member contributes 21 cash for fruits, and sun and moon-cakes (7) for the autumnal festival. (8)

---

(1) 令 (2) 看花燈 (3) 青明

(4) 土地壇 (5) 爬龍船 (6) 關帝壇

(7) 日月餅 formerly a sacrifice in honour of the Sun and Moon. These cakes, of about a foot diameter, are stamped with the symbols of the sun and moon; a hare piling something in a mortar on the moon-cakes, and a golden crow on the sun-cakes. In the year A. D. 1368 the Chinese thought to throw off the dominion of the *Mongols*. They made a conspiration to kill all the Mongol guards on the 15th of the 8th Month on the Sun-moon-cake-festival. The signal was given by a circular baked in these cakes, which were sent every where to all families on this day. The massacre began, in fact, on the 15th of the 8th month of the year 1368, and all the mongol soldiers were exterminated.
(Huc. Souvenirs d'un voyage dans la Tartarie et le Thibet. V. I, p. 84. 3d Edition. Paris, 1857.)

(8) 秋節 The cash is the copper money of China. Generally 900 are counted to a dollar, though the currency varies much. 15 cash are about the worth of a penny.

The society gives receipts for these contributions, which are entered in a book kept for the purpose, wherein the revenues and expenses of the league are carefully registered. These receipts are printed on orange-coloured paper, about eight inches long and 3½ inches broad, and of the following form and purport:

義興館

居住　　　　憑單收過

底銀　　　　交清公司授票

爲據川大丁首关并足王

天運　年　月　日　給印

(seal) 義興館

TRANSLATION.

I-HING-HALL.

Settled at (the name of the place) — receipt; received from (the name of the member)

the sum of (quantity of money expressed), paid. The society gives this ticket

as a proof. Obey Heaven and act righteously! The passes are open the road is clear! [1]

The year (expressed by the cyclical characters corresponding to that year) of the Heavenly motions, the month, day.

Given under our seal.

(the seal of the society) *I-hing-kwan*, „I-hing-hall."

---

[1] Here again we have mutilated characters: these eight characters being abbreviated from the characters 順天行道. 關開路現 Compare p. 40, note 1, and p. 41, description of the flag fig. 7.

SECTION II.

As an appendix to this chapter we will give a translation of the Directions for those who wish to be affiliated, or who wish to make a visit in a lodge of another place.

TRANSLATION.

If you desire to come before the tribunal of the five founders, you ought to come barefooted, with disheveled hair, and with the lappet of your coat hanging open: it will then be allowed to you to see the five founders.

When you come before the five founders you ought to take five incense-sticks in your hands, and say this quatrain:

Since that I have entered the Hung-gate and sworn the oath,
My faith and loyalty has spread itself over the world.
With a sincere heart we have pledged fraternity together,
And held incense-sticks in our hands in the city of willows.

自入洪門立誓章
忠心義氣世傳流
一片丹心同結義
木楊城內手拈香

Say also this quatrain:

The united waters of the three rivers flow eastwards;
I have taken a look in the gate of the Kao-khi-temple.
I remember the affair of the five founders in that year,
And have come on purpose to thank *Wan-yun-lung*.

三河合水原流東
望見高溪寺門中
憶昔五祖當年事
特來拜謝萬雲龍

Say also this quatrain:

In the tenth month the peachflowers are every where fragrant;
I have heard since long and found out that the Hung are faithful and good.
Each of them is a faithful and excellent officer —
In the peachgarden Liu, Kwan and Chung have pledged fraternity.

十月桃花萬理香
久聞知訪洪忠良
個匕盡是忠良將
桃園結義劉關張

Say also this quatrain:

> The heroes are assembled together this night
> To assist the dynasty of Ming with sincere and faithful hearts.
> To night I have succeeded in seeing the face of the master,
> This is better than to approach the Emperor in his imperial palace.

英　雄　聚　會　在　今　宵
赤　胆　忠　心　扶　明　朝
今　晩　得　逢　先　生　面
勝　過　龍　門　近　帝　王

After having said these verses you swear to your certificate of birth (1), which you hand to the master, communicating your name and surname to the Vanguard, as also the Introducer must gives his names to the hearing of all the brethern.

When the master asks you the capital (2), you ought to take it in your stretched-out left hand and say this quatrain:

> All the purses in the world are the same,
> My parents (3) gave it me to carry it upon my person.
> Above are embroidered the five dragons accompanying the true lord;
> Below are embroidered the words; three ages united peaceably together.

天　下　腰　屏　一　般　同
父　母　賜　我　隨　身　中
上　綉　五　龍　伴　眞　主
下　綉　彪　[illegible]　[illegible]　[illegible]　[illegible]

Having said these verses pray the master to accept it, and look then how he receives it. If he stretches forth one finger, do not open your hand, neither if he stretches forth three or four fingers; but if he stretches forth five fingers, open then your hand.

If the master stretches forth two fingers, making the character Hung (4), say then this quatrain:

> The capital is within my hand;
> Throughout the world it is similar.
> I should wish to open it, and show it to the elder brother.
> But I fear the drafts of wind. (5)

---

(1) 庚帖　　(2) 本錢, the Hung-cash are printed on the diploma. See pag. 31.
(3) i. e. the master.
(4) 洪　　(5) i. e. Strangers.

本錢在掌中
天下一般同
意欲開兄看
恐怕半天風

After having said this, you pronounce the following quatrain on your own ignorance:

My hairs are not yet dry, and I was born late (1)
I do not yet quite know the affairs of the flower-pavilion.
The youngster (2) hopes that his elder brother will instruct him:
For he remembers the time when he pledged himself in the flower-pavilion.

頭毛未乾出世遲
花亭之事未盡知
少年望兄來指教
乃念花亭結義時

At the Hung-gate you ought to take an incense-stick in both your hands, and say:

„I salute the two Generals at the Hung-gate! To night X, of the town X, in the district X, of the prefecture X, has arrived here and wishes to enter the gate."

The Generals go then to the master to request his permission.

This being granted, you ought to kneel thrice when entering the Hung-gate. Entering the Hall of Fidelity and Loyalty you ought to kneel four times. Entering the City of willows you kneel twice.

Having come before the Red-flower-pavilion you recite the two quatrains of the „peach-flowers" and the „united waters of the three rivers." (3)

---

(1) i. e. Entered the league. See P. VI, s. xi.
(2) i. e. I. (3) See p. 54.

PART IV.

AFFILIATION OF NEW MEMBERS.

SECTION I.

THE CATECHISM.

New members for the Heaven and Earth-society are got in several ways. If the initiated are not able to seduce the people to enter the league by an enumeration of the griefs against the Tartar sway and, in this way, excite them to throw off the dominion of the hated usurpers, recourse is had to threats. A person may find some day in his house a chit of paper, stamped with the seal of the society, by which he is ordered to betake himself, at a certain hour, to such and such a place; under menace that if he dares to disobey, or breathe a word of it to the authorities, he and his whole family will be murdered, and his house or possessions burned down. Sometimes, too, he is stopped on the road by an unknown who gives him a similar order.

Violence is also used. One of the affiliated insults a person on the road by giving him a slap on his face. Of course the insulted pursues the offender, who leads him, in this way, to an isolated spot or suburb. Here, at last, he stands at bay, but the scuffle has scarcely begun when, on a signal or whistle given by the initiated, several brethern appear who knock the man down. The victim is then thrown into a bag, and carried away to the place where lodge is held.

Those who have got the mysterious warning to the appointed rendezvous are, in the meantime, trembling for their life, for already they doubt the fate which is awaiting them, and they know, too, that it would be useless to try to escape it; as the justice of the feared society is relentless and speedy.

So, on the appointed day, the warned goes to the place which is indicated to him. He does not, however, see anybody there, as the affiliated are hidden amongst trees or behind old walls to see that he is not followed by either policemen or soldiers.

Already the man begins to breathe more freely and thinks that all danger has passed,

so that he prepares himself to return home, when, all at once, an affiliated appears and beckons him to follow.

At last they reach the place where the whole brotherhood is waiting for them: the mysterious encampment of the *City of willows.*

When all the new members, who have been called for that night, are together, they enter the first gate of the camp, where they find themselves before the *Vanguard,* who asks them their names and surnames, age and time of birth, all which is entered carefully in a book kept for the purpose.

The Vanguard then gives order to form the „bridge of swords."

The brethern draw themselves up into a double row and, drawing their swords, which are made of steel on the right wing, and copper on the left wing, they cross them in the air, forming a bridge or arch. (1) The new members are then led by the affiliated underneath this arch, which ceremony is called „Passing the bridge." (2)

After the passing of the bridge, they have to pay a sum of 21 cash as first entry, which money is received by the old *Sieh-pang-hang.* (Q. 180).

The members now find themselves before the Hung-gate (3), which is guarded by the two generals *Wan-tao-lung* and *Wan-tao-fang.*

These generals ask the Vanguard the names of the *New horses.* The Vanguard having satisfied their demand, the generals enter to ask the Master's permission to introduce these members. The Master having granted the request, they are allowed to pass, and are brought to the Hall of Fidelity and Loyality (4), where again two generals, named *Ching-ki-thian* and *Chin-yun-ching* keep guard, and ask the names of the members to be introduced.

There, at last, the members are instructed in the tendency of the society; they are exhorted to be faithful and loyal to the league to which they are about to be affiliated.

The griefs against the Tartar dominion are enumerated, and promises given for those who shall accomplish their duties faithfully; whilst fearful threats are pronounced against those who should dare to refuse to enter the league. (5)

The recruits now reach the Heaven and Earth circle: the last enclosure before the lodge, and guarded by the two generals *Wu-kan-rl* and *Wu-kin-lai.* (Q. 222.)

After having passed through, and gone across the surrounding moat or ditch (Q. 255), they reach the East-gate of the City of willows, guarded by *Han-phang.* He leads them to the councilroom,

---

(1) Sometimes this „arch of steel" is replaced by a piece of red cloth, under which the new members pass. We have not been able to find out the meaning of the three stones which the initiated have in their hands during this ceremony. (Compare Q. 202 & *ff.*) On Tab. II, fig. 3 we have given the engraving of these stones, as we find it in the original drawing.

(2) 過 橋

(3) See Tab. IV. (4) See Tab. V.

(5) Compare A. 214 & *ff.*

called the „lodge of universal peace" (1), where the whole of the council is assembled. Two generals keep guard at the door of this room.

The Vanguard then wishes good day to the generals who, returning his salute, ask him his desire.

The Vanguard then says: „*Thian-yu-hung* has a request to present, and should wish to see the five Founders;" whereupon the generals answer: „Wait a moment till we have transmitted your request to the five Founders."

The generals then enter the councilroom and say: „Venerable five Founders! *Thian-yu-hung* has a request to present and should wish to see you."

The Master (2) then answers: „Call *Thian-yu-hung* hither to appear before me."

The generals return then to the door and say: „Your request is granted, the Master orders you to appear before him."

The Vanguard then is ushered into the councilroom and says: „May my lord live myriads of years!" (3)

The master now adresses the following questions to the Vanguard:

Q. 1. (4) „Who is there before me on the ground?" whereupon the Vanguard answers:

A. It is *Thian-yu-hung.*

Q. 2. How can you prove that you are Thian-yu-hung?

A. I can prove it by a verse.

Q. 3. How does this verse run?

A.

I am, indeed, Thian-yu-hung,
Bringing novices into the city; (5)
Coming in the peach-garden to unite in fraternity,
And fervently wishing to adopt the name of Hung.

本 是 天 祐 洪
帶 馬 入 城 中
桃 園 來 結 義
一 心 願 姓 洪

---

(1) Compare A. 282, and p. 48.

(2) 先 生 (3) 我 主 萬 歲.

(4) The letters Q and A are the Questions of the Master and the Answers of the Vanguard. These Questions and Answers bear, in the original, the name of „Secret examination of the Vanguard" (先 鋒 白 問) which we translate, on account of their affinity to the Questions & Answers in the Masonic lodge, by the word *Catechism.*

(5) i. e. the lodge.

Q. 4. What business have you here?

A. I am bringing you numberless fresh soldiers, iron-hearted and valiant, who wish to be admitted to the Heaven and Earth-society.

Q. 5. How can you prove that? (1)

A. I can prove it by a verse. (2)

Q. 6. How does this verse run? (3)

A.
The course of events is clear again, and sun and moon harmonious;
The earth extends to the four seas, and receives the three rivers.
We have sworn together to protect the throne of Chu,
And to help him with all the power of man.

天 運 重 光 日 月 和
地 通 四 海 接 三 河
會 盟 共 保 朱 家 位
人 力 扶 持 百 萬 多

Q. 7. Why do they wish to be admitted to the Heaven and Earth-society?

A. Because they wish to overturn the house of Tsing, and re-establish the house of Ming.

Q. 8. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 9. How does this verse run?

A.
We have restored the origin, searched the sources, and examined the ancient poetry; (4)
The people of Tsing usurped our patrimony;
We'll restore now the empire, following the instructions of the leader,
We'll rise by this clear moon, and raise the banner of patriotism.

反 本 窮 原 盆 舊 詩
清 人 强 占 我 根 基
復 囘 天 下 尊 師 訓
明 月 中 興 起 義 時

Q. 10. There is a great and a petty Heaven and Earth-league; do you know that?

---

(1) 有何爲証 (2) 有詩爲証 (3) 詩何話

(4) i. e. We have investigated the historical sources and examined the old poems.

A. I do: the petty league originated at the waters of San-ho (1); the great league is contained in the principle of Heaven.

Q. 11. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 12. How does this verse run?

A.

The petty league was made at San-ho;
Many brethern joined in friendship and swore a bloody oath.
Be it the day that the principle of Heaven is perfect,
We all will sing songs of universal peace.

小　會　始　創　在　三　河
結　拜　聯　盟　兄　弟　多
正　是　天　本　團　圓　日
大　家　同　唱　太　平　歌

Q. 13. Whence do you come?

A. I come from the East.

Q. 14. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 15. How does this verse run?

A.

When sun and moon rise together, the East is bright.
A million of warriors are the heroes of Hung.
When Tsing is overturned, and the true lord of Ming restored,
The faithful and loyal will be made grandees.

日　月　齊　出　東　邊　明
百　萬　軍　兵　是　洪　英
反　清　復　明　眞　君　子
忠　心　義　氣　爲　公　卿

Q. 16. At what time did you come hither?

A. I went at sunrise when the east was light.

Q. 17. Why did you not come earlier or later, but just at sunrise? How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 18. How does this verse run?

---

(1) 三 河 Comp. Introduction, p. XI.

A. As I was roaming over the mountains, the sun was still obscured;
The heart of man on earth turns itself to the east.
When the cocks crowed at dawn, I wished to help my native country; (1)
The bright pearl (2) rose, and reddened myriads of miles around.

遊 山 日 影 正 朦 朧
天 下 人 心 盡 向 東
金 鷄 唱 曉 扶 桑 國
吐 出 明 珠 萬 里 紅

Q. 19. Who ordered you to come here and enlist in our army?
A. Thian-yu-hung of the ancestral temple Kao-khi ordered us.
Q. 20. Which abilities do you possess that you dare to enter the army?
A. I am fully acquainted with the eighteen military arts.
Q. 21. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse,
Q. 22. How does this verse run?
A. I am skilled in the use of the sword and chain-bullet;
I handle the lance as well as *Tsz-lung;* (3)
My cudgelling is not different from that of *Hui-ying*; (4)
And my single club is better than (the two of) *Wei-chi-kung*. (5)

鋼 刀 鎖 鍊 慣 精 通
鎗 法 可 能 効 子 龍
棍 似 携 英 無 兩 樣
單 鞭 勝 過 尉 遲 恭

Q. 23. Whence did you come?
A. I came from the red-flower-pavilion, where the Hung-master has instructed me.
Q. 24. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 25. How does this verse run?

---

(1) Sang-kwoh stands for Sang-tsz (桑 梓), the place where one is born; the native village, country, fatherland.
(2) i. e. The sun.
(3) A famous general during the time of the three states (168—265).
(4) A man of antiquity very skilled in the use of the cudgel.
(5) A man who lived during the Thang-dynasty (618—907), who fought bravely with two clubs.

A. The master taught me the three bonds (1) and five virtues; (2)
We were congegrated in the red-flower-pavilion, and made an essay. (3)
Our road leads straight to the golden tablets; (4)
Afterwards our names will be known and extolled.

先 生 教 習 立 綱 常
花 亭 相 會 作 文 章
去 路 直 登 金 榜 上
後 來 顯 達 姓 名 陽

Q. 26. When did school begin, and when did it end? (5)
A. School began on the 21st of the third month at the hour Sz (6), and school was closed on the 25th of the seventh month at the hour Chao. (7)
Q. 27. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 28. How does this verse run?
A. We have learned the classics and odes on the 21st of the third month;
The pavilion was filled with the sons of Hung.
If you ask after the coral-groove and palace-examination; (8)
The time of examination is fixed on the 25th of the seventh month.

三 月 廿 一 習 經 詩
亭 中 滿 坐 衆 洪 兒
若 問 瓊 林 兼 殿 試
七 月 廿 五 定 科 期

---

(1) The three bonds: between king and subject; father and son; husband and spouse.
(2) The five cardinal virtues are: humanity, equity, propriety, wisdom and faith.
(3) i. e. written the oath.
(4) The list of names of those who have succeeded in their examination, is called the golden tablet.
(5) 開 舘, 解 舘
(6) From 9—11 A. M. April 24, 1734. (Comp. p. 15).
(7) From 1—3. A. M. Aug. 23, 1734. (Comp. p. 17). In another copy stands the question: Q. How many scholars were there? A. Three hundred (and) twenty one (i. e. Hung. Comp. Introduction, 3).
(8) The examination for the degrees of 狀 元 and 進 士

Q. 29. How many chapters were there?

A. There were 108 chapters in the poem.

Q 30. Which chapter of the poem did you read?

A. The chapter Wan-chang. (1)

Q. 31. How many sections did it contain?

A. Five sections; viz: The principle of heaven; the principle of earth; the principle of man; the principle of the Gods; the principle of one's-self. (2)

Q. 32. Please, repeat these five sections?

A.

The principle of heaven is perfect;
The principle of earth is august;
Man stands between both.
The three powers are established together;
One principle is common to them.

天 本 團 圓
地 本 威 風
人 在 其 中
三 才 並 立
一 理 皆 同

Myriads of stream-branches (3) approach with stretched heads and bare feet.
If the heart is faithful, the complexion of a man is coloured.
A nurse took me by the hand;
But who should have thought that I would appear in white clothes. (4)
Two dragon-gods are the origin of the Gods;
Excellent horses (5) surpass all others.
They all have provisions and soldiers,
And wait for one man. (6)

---

(1) 萬 章, one of the books of Mencius's works.

(2) 天 本. 地 本. 人 本. 神 本. 自 本. See Introduction, p. XI, note 4.

(3) i. e. New members, neophytes.

(4) Compare Part. IV, s. II, the undressing.

(5) i. e. Members of the society.

(6) This one man may either be the emperor of the Ming-dynasty or, perhaps, also, Maitreya-Budha (彌 勒 佛) whose coming as Messiah is expected by the Budhists.
It is known that the Pure-tea-sect (清 茶 門 教) was condemned, because it would bring forth this Budha out of it's bosom.

Since the time that the foundation of the world was laid, we all bear the name of Hung.
The five founders from the Kao-khi-temple are all of one family;
The five founders are distributed over the five provinces;
Look only at (the five lodge-marks): Three ages united peaceably together.

萬派潮來仲頭露足
一心盡忠人本紅面
人乳母帶吾身
誰人曉得我顯出白衣身
神本二龍神
異馬亦超羣
個匕有粮兵
等待一個人
海山開基本姓洪
高溪五祖共一家
五祖分開五省住
但見彪

Q. 33. How did you obtain your knowledge of military art?
A. I learned it at the convent Shao-lin.
Q. 34. What did you learn firstly?
A. I firstly learned the art of boxing of the Hung-brethern.
Q. 35. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 36. How does this verse run?
A.

The fists of the brave and valiant Hungs are known through all the world;
Since the Shao-lin-convent it has been transmitted.
Under the whole expanse of heaven we all are called Hung;
Afterwards we will assist the prince of the house of Ming.

猛勇洪拳四海揚
出在沙林寺中傳
普天之下皆姓洪
得來日後扶明王

Q. 37. How many of you came hither?

A. Three men.

Q. 38. Why then do you come alone?

A. The sworn brethern [1] were before me; the adopted brethern [2] were behind me; I was in the middle. Because I asked for valiant heroes, I arrived later.

Q. 39. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 40. How does this verse run?

A. I held in my hand a red-headed cane [3],
That I might have no fear on the road to the gates of the Lodge.
The adopted brethern asked me whither I went—
The sworn brethern went earlier, but I went later.

手 執 洪 頭 棍 一 枝
陽 關 大 路 莫 思 疑
義 兄 問 我 何 處 去
結 兄 來 早 我 來 遲

Q. 41. Since you went away so early, how does it come, then, that you arrive so late?

A. I came so late because I asked for valiant heroes.

Q. 42. Who accompanied you?

A. The Hung-brethern accompanied me.

Q. 43. Where are those Hung-brethern now?

A. They are far off at the horizon; they are near before eyes. They roam about the world without a fixed residence. This is the reason why I came alone.

Q. 44. Did you come by land or by water?

A. I went first overland, and afterwards in a boat.

Q. 45. How many roads were there along which you could come?

A. There were three roads.

Q. 46. Along which road did you come?

A. Along the middle road.

Q. 47. Which road was the broadest?

A. The middle road was the broadest.

Q 48. How can you prove that?

---

(1) i. e. the younger brethern.

(2) i. e. the brethern of the same degree.

(3) i. e. An umbrella. The Chinese umbrellas have, generally, a red top of oiled linen.

A. I can prove it by a verse.

Q. 49. How does this verse run?

A.

When I went out my door I saw three roads;
I went on the middle road and asked for valiant heroes.
I gathered the sons of Hung, by oath united,
To scheme the destruction of the Manchoos, and return to the allegiance of the house of Ming.

出 門 看 見 三 條 路
我 在 中 央 訪 英 豪
招 集 聯 盟 洪 姓 子
要 圖 滅 滿 歸 明 朝

Q. 50. What did you see on the road?

A. I saw a white heron flying past.

Q. 51. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 52. How does this verse run?

A.

I raised my head and saw a white heron flying;
I shot a cloud-piercing arrow in the air.
In hundreds of shots I hit, of course, hundreds of times.
The lands of Tsing shall be restored as before.

提 頭 看 見 白 鶴 飛
我 射 穿 雲、 箭 一 枝
百 發 自 然 能 百 中
清 朝 社 稷 自 先 移

Q. 53. Whom did you pass on the road?

A. I passed eight priests.

Q. 54. Do you know, by chance, their names?

A. I don't know how they are called; but each of them had a precious thing in his hands.

Q. 55. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 56. How does this verse run?

A.

Chung-li moved a precious fan;
Li-kwai held a pear-shaped censer in which was burning the wonderful elixir;
Tung-pin had a precious sword slung over his back;
Thsai-ho held a flower-basket in his hand;
Chang-kao-lao was an old priest;

Siang-tsze played on a flute;
The lord Kwoh-kiu-tsau held two castanets of jade;
Sian-ku stood on a floating bridge, with a sceptre in his hands. (1)

Q. 57. Whom did you pass besides?
A. A woman. (2)
Q. 58. How was she dressed?
A. She had on her head a myriad-bamboo-hat. She wore a white dress, and rode on a white horse. In her left hand she held a flower-basket and, in her right hand, a sceptre. (3)
Q. 59. Whither did she go?
A. She entered a groove of firs and cypresses. (4)
Q. 60. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 61. How does this verse run?
A.

When a withered tree meets spring it sprouts again.
When the eight genii pass the sea they put golden flowers in their hair.
The princess rides on horseback along the roads,
The fir-and cypress-grooves is our home.

枯 木 逢 春 初 發 芽
八 仙 過 海 插 金 花
宮 主 騎 馬 過 路 上
松 栢 林 中 是 我 家

Q. 62. Which temples have you seen on your passage?
A. The ancestral temple *Ling-wang*. (5)

---

(1) These are the eight genii (八 仙). See p. 28—29.

(2) 婦 人

(3) 頭 戴 萬 笠, 身 穿 白 衣, 坐 騎 白 馬, 左 手 持 花 籃, 右 手 執 如 意. We do not know which divinity is meant by this description.

(4) 松 栢 林

(5) Ping-ling (炳 靈) was the third son of the Holy-Emperor (聖 帝). The Emperor Tai-tsung, of the Tang-dynasty (A. D. 627—649.), gave him the title of Wei-chui-tsiang-kiun (威 椎 將 軍), or „General of the awful bludgeon." Tai-tsung of the Sung-dynasty (A. D. 976—997.) added that of „The most glorious lord Ping-ling" (上 昊 炳 靈 公). On the 25th of the 2d month of the year 1008, the title of „The most holy king Ping-ling" (至 聖 炳 靈 王) was bestowed upon him. (See the 搜 神 記, Biographies of the Gods).

Q. 63. Which deity is this?
A. The protecting deity of the faithful and loyal brethern of Hung.
Q. 64. What was there in this temple?
A. There was an antithetical couplet.
Q. 65. How does this run?
A. The faithful may enter this ancestral temple;
The disloyal may not burn incense here.

有 忠 心 方 可 入 廟
無 義 氣 何 必 焚 香

Q. 66. Who was there?
A. *Hian-chu-lung* was there? (1)
Q. 67. Why was she there?
A. She was there gathering mulberry-flowers.
Q. 68. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 69. How does this verse run?
A. Before the temple Ling-wang she gathers mulberry-flowers. (2)
All the people in the world should unite in one family.
If one meets another afterwards, and asks one's name:
Every body should answer: „I gather mulberry-flowers."

靈 王 廟 前 採 桑 花
萬 姓 同 來 共 一 家
日 後 相 逢 通 姓 名
人 人 說 我 採 桑 花

Q. 70. Which mountains did you pass?
A. I passed the Black-dragon-mountain. (3)
Q. 71. Did you ascend it to take a walk?
A. Yes, I ascended it.
Q. 72. How many coves were there? (4)

---

(1) 獻 珠 龍, the name of a fairy, the daughter of *Hai-lung-wang* (海 龍 王), The dragon-king of the seas.

(2) Vari: „rejoices in mulberry-flowers (好 桑 花). So, too, in the fourth line: I rejoice in mulberry-flowers.

(3) 烏 龍 山 (4) 灣

A. The mountains were high, so that I could not see the coves.

Q. 73. What did you find there?

A. An antithetical couplet.

Q. 74. How does it run?

A. Heaven, earth, the productive stimulus of nature, ———, ———, ———, (1)
Drizzling rain, summer-shower, hoarfrost, snow, mist, snowy and sleety rain.

霢 霂 霜 雪 霧 雰 霏

Q. 75. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 76. How does this verse run?

A. Hian-chu in the Ling-(wang) temple gathers flowers.
I saw that the Black-dragon (mountain) was irreproachably pure.
When we shall have filled the world under another dynasty,
We shall destroy the barbarians and replace our lord on (the throne of) China.

獻 珠 靈 廟 採 桑 花
見 過 烏 龍 無 點 差
他 朝 得 進 乾 坤 滿
滅 蠻 保 主 坐 中 華

Q. 77. In which place were you when you had passed the Black-dragon?

A. At the foot of the Nail-mountain. (2)

Q. 78. What did you find there?

A. A ferry-boat for the valiant Hungs. (3)

Q. 79. How many people were in this ferry-boat?

A. Three men.

Q. 80. Who was on the forepart of the boat?

A. The skipper (4) was on the forepart.

---

(1) We have not been able to find out the meaning of these three last characters. All the copies of the hand-book I possess, contain the same characters, so that there is no doubt about their accuracy. They must mean some of the agencies of nature, as the rest of the distich does.

(2) 丁 山 a mountain in the Kwan-yin-chain, in the district of Shih-ching (石 城), of the prefecture Hwui-chao, in the province of Canton.

(3) 洪 英 渡 Vari: 紅 頭 船, „a ship with a red bow," or „a ship for the Hung-chiefs."

(4) 稍 公

Q. 81. What is his name and surname?

A. His name is Thao, (1) his surname Teh-ta. (2)

Q. 82. In which year, on what day, in which month and in which hour was he born, and where does he live?

A. He was born on the 15th day of the first month, in the hour Tsz (3), and he dwells in the province of Fuh-kian, in the town Amoy, in the Hall of great Fidelity. (4)

Q. 83. Who stood on the behind-part of the boat?

A. The skipper's wife (5) stood on the behind-part.

Q. 84. What is her name and surname?

A. Her name is Tsiang (6) from Lu (7), her surname Liu-thsing. (8)

Q. 85. In which month, on what day and in which hour was she born, and where does she live?

A. She was born on the 15th day of the eight month, in the hour *Wu*. (9) She dwells in the province of Canton, in the prefecture *Hwui-chao* (10), in the temple *Hai-thang*. (11)

Q. 86. The hours *Tsz* and *Wu* are opposite to each other; how do they come then together in one ship? (12)

A. On board it is good if *Tsz* and *Wu* stand opposite to each other.

Q. 87. Who was in the great shiphold? (13)

A. The Hung-brethern were in it.

Q. 88. How many compartments were there in the ship?

A. Five compartments. (14)

Q. 89. What was laden in these five compartments?

A. In the first was laden red wood; (15) in the second red rice; (16) in the third the son of the lord; (17) in the fourth weapons; (18) and in the fifth the brethern of the Hung-family. (19)

---

(1) 桃 Peach. (2) 德 大 greatness of virtue.

(3) 子 時 tsz-shi, from 11. P. M. till 1. A. M.

(4) 大 忠 堂 (5) 稍 婆 (6) 蔣

(7) 魯 (8) 柳 青 (9) 午 時 wu-shi, 11. A. M. till 1. P. M.

(10) See p. 16, note 3. (11) 海 棠 the Cydonia japonica.

(12) In the cycle of the twelve horary characters, *Tsz* and *Wu* are just opposite to each other. People who have been born in opposite hours, should not marry or do business together, etc., because they will always stand hostile against each other, and will never agree or harmonize.

(13) 大 艙 (14) 艙 vari: eight compartments.

(15) 紅 柴 (16) 紅 米 (17) 主 子

(18) 軍 器 (19) 洪 家 兄 弟

Q. 90. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 91. How does this verse run?
A.
The true seat of the son of the lord is in the middle of the ship.
The military and civilians assist him to preserve sun and moon. (1)
The silken sails are hoisted high, and the winds are favorable.
We roam about the world to settle heaven and earth.

主 子 正 座 在 船 中
文 武 共 扶 日 月 居
錦 帆 高 卦 風 調 順
雲 遊 四 海 定 乾 坤

Q. 92. How many holds were in the ship? (2)
A. One and twenty holds.
Q. 93. And how many sails? (3)
A. Five sails.
Q. 94. How many deckboards were there? (4)
A. One and twenty deckboards.
Q. 95. And how many pieces of wood? (5)
A. Three pieces.
Q. 96. Of what kind of wood?
A. To the left peach-wood; (6) to the right plum-wood (7); and in the middle red-wood. (8)
Q. 97. What was the length and breadth of these pieces of wood?
A. They were 36 *Chang* broad and 72 *Chang* long. (9)
Q. 98. How many keels were there?
A. There were 12 keels: (10) three at the bottom, and nine on the sides.
Q. 99. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 100. How does this verse run?
A.
Obediently and quietly, serve both your parents;
For Heaven's will is not selfish, but benevolent. (11)
Go to the two capitals and to the thirteen provinces;

---

(1) i. e. The Ming-dynasty. Comp. p. 35, note 4.
(2) 肚 (3) 帆 (4) 艙 板 (5) 木
(6) 桃 木 (7) 李 木 (8) 洪 木 (9) One *Chang* is equal to 10 Chinese feet.
(10) 底 骨 i. e. the 12 Bases of Canton. Comp. P. VI, s. x.
(11) Vari: Heaven and earth are not selfish, but help mankind. (天 地 無 私 本 侍 人)

Place your officers and privates on the road, divided to the right and left;
Assemble all the valiant Hung-officers in the universe,
To help the dynasty of Ming and kill the benighted prince. (1)
When, afterwards, we shall be reunited we will be ennobled;
And lucky stars will, effulgently, encircle prince and vassal.
Roam about the world according to your wishes;
And every where establish all our people.
If Heaven and Earth will grant that the dynasty of Ming returns;
Pitch then your camps and plant palisades, to settle Heaven and earth. (2)

順 心 和 氣 孝 雙 親
天 意 無 私 本 是 仁
行 過 兩 京 十 三 省
道 排 兵 將 左 右 分
招 集 四 海 洪 英 將
來 輔 明 朝 殺 暗 君
後 日 團 圓 封 爵 位
吉 星 拱 照 我 君 臣
遊 行 宇 宙 任 你 意
遍 處 安 排 衆 子 民
天 地 奉 還 明 朝 轉
下 營 息 寨 定 乾 坤

Q. 101. How many seams (3) were in the ship?
A. Seventy two seams. (4)
Q. 102. How much caulking-stuff (5) was used to fill the seams?
A. One and twenty pounds.
Q. 103. How many nails (6) were used in the ship?
A. One hundred and eight nails.
Q. 104. Which deity was on the bow of the ship? (7)

---

(1) Vari: To kill these doggish Tsings (殺狗淸)
(2) i. e. the empire. (See the 12 Bases of Canton, P. VI, s. x.)
(3) 灰路 (4) Vari: nine seams.
(5) 灰 The seams of Chinese ships are caulked with bamboo or rattan shavings mixed with wood-oil, and smeared over with a cement of oil and gypsum. (6) 丁 (7) 船頭

A. On the bow of the ship was the image of the God of Fire. (1) To the left was the idol „The clear percepting ear," (2) and to the right the idol „The thousand-mile-seeing eye." (3) There was, also, an antithetical couplet.

Q. 105. How does it run?

A. Favorable currents and winds please men;
A genial sun and moon suit the weather. (4)

順 水 順 風 順 人 意
合 日 合 月 合 天 時

Q. 106. Which deity stood in the middle of the ship?

A. In the middle of the ship stood the image of the Holy prince Kwan. (5) To it's left stood the prince Kwan-phing (6), and to it's right the general Chau-choang. (7) There was, also, an antithetical couplet.

Q. 107. How does is run?

A. In the time of *Liu* there were no two loyal and valiant warriors;
He was the first among the men of the cuirass and casque of the Han-dynasty. (8)

劉 朝 義 勇 無 雙 士
漢 代 衣 冠 第 一 人

Q. 108. Which deity stood on the stern of the ship? (9)

A. On the stern stood our Holy mother the Queen of Heaven, from the temple *Kao-khi*. (10) To her right and left, at her feet, stood the generals *Hiang* and *Hoh*. (11)

Q. 109. Which deity was in the hold of the ship?

A. In the hold stood our Holy mother Kwan-yin. (12) The Hung-brethern stood on both sides, and the eighteen *Lo-han* (13) were, also, present.

---

(1) 華 光 大 帝, the Chinese Pluto.

(2) 順 風 耳 (3) 千 里 眼

(4) Vari: In Fuh-kian, at Amoy, is the Hall of great fidelity. In Canton, at Hwui-chao, is the temple Hai-thang. (福 建 厦 門 大 忠 堂. 廣 東 惠 州 海 棠 寺)

(5) 關 聖 帝 君
(6) his son 關 平 太 子
(7) 周 倉
Famous generals from the time of the three states, (A. D. 168—256). The first is worshipped as the Chinese Mars.

(8) *Liu* or *Liu-pi*, a famous general from the period of the three states. (Comp. p. 2.) „There was only one man, and that man was *Kwan-ti*."

(9) 船 尾 (10) 高 溪 天 后 聖 母

(11) 享 合 (12) 觀 音 聖 母

(13) 羅 漢, the principal disciples of Budha, the *Arhan*.

Q. 110. How many masts [1] were in the ship?
A. Three masts.
Q. 111. Which mast was the biggest?
A. The main-mast [2] was the biggest.
Q. 112. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 113. How does this verse run?
A.

The masts stand high in the ship;
We roam over the four seas and five lakes; [3]
We connect the two capitals and thirteen provinces;
We go through all the universe, and are all called Hung.

桅 干 高 掛 在 船 中
雲 遊 四 海 五 湖 通
交 結 兩 京 十 三 省
橫 行 天 下 盡 姓 洪

Q. 114. How large are the sails which they use?
A. They use top-gallant sails. [4]
Q. 115. How many sets of sails does the ship carry? [5]
A. Three sets of sails.
Q. 116. How many sails are there in the fore-set? [6]
A. In the fore-set are five sails. The mizzenmast [7] carries two sails, and the main-mast [8] has ten sails. [9]
Q. 117. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 118. How does this verse run?
A.

The five founders transmitted us, heroes of Hung, (the order)
To propagate our name over the two capitals;
To unite us in the thirteen provinces, established by the lord of Ming,
And to roam about the universe to raise troops again.

---

(1) 桅 (2) 中 桅 (3) i. e. the empire.
(4) 伴 天 風 (5) 架 𢃇 (6) 頭 架
(7) 尾 桅 (8) 大 桅
(9) Vari: Q. 116. How many sails were there? A. One and twenty sails.

五　祖　傳　落　我　洪　英
兩　京　行　盡　遠　傳　名
十　三　省　會　明　主　定
雲　遊　天　下　再　興　兵

Q. 119. How many bowlines (1) were on the leach of the sail?
A. On top there were six and thirty, and below seventy two. (2)
Q. 120. Who poled, (3) and who superintended the tackle? (4)
A. The four great Diamond-ones (5) poled, and the eighteen Lo-han superintended the tackle.
Q. 121. What is held most precious on board the ship?
A. A pure pearl (6) is held most precious.
Q. 122. Which are the signals on board the ship?
A. The red flag is *the* signal. (7)
Q. 123. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 124 How does this verse run?
A. The red flag of great Victory pierces heaven;
When the Manchoos see it, they tremble and quiver.
The heroes of Hung will take the empire, and wrangle for the universe;
Obeying heaven and acting righteously they shall exterminate the dynasty of Tsing.

大　勝　紅　旗　透　上　蒼
胡　人　一　見　胆　心　寒
英　雄　奪　國　爭　天　下
順　天　行　道　滅　清　朝

---

(1) 繚 絲　　(2) Vari: 21 bowlines.

(3) 撐 篙　　(4) 管 纜

(5) 四 大 金 剛; four giant-guardians in Budhist temples. Compare the note on these Deities in the prayer. (Section II.)

(6) 明 珠, a pure or clear pearl; probably stands for 明 朱, *Ming-chu:* Chu (the last descendant of the Ming-dynasty) of Ming. Comp. p. 15.

(7) Vari: Five coloured flags are the signals.

Q. 125. Which goods [1] were in the ship?
A. Red wood [2] and red rice. [3]
Q. 126. How many holds were filled with it?
A. Thousands and myriads of holds, —— countless numbers!
Q. 127. For what use are they?
A. They are for the use of the army.
Q. 128. How could the ship float, since it was laden so heavily?
A. We were at a place where three rivers unite their waters: [4] therefore the ship could float.
Q. 129. Whence do these three rivers, which unite their waters, issue?
A. They issue from the foot of the Nail-mountain. [5]
Q. 130. Whither do their waters flow?
A. They flow from the united waters of three rivers, till they lose themselves in the five lakes and four seas.
Q. 131. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 132. How does this verse run?
A.

The three rivers flow through the five lakes;
I have taken a look into the gates of the temple Kao-khi.
We remember the past events with the five founders in a certain year,
And we're coming, specially, to thank Wan-yun-lung.

三 河 流 出 五 湖 通
望 見 高 溪 寺 門 中
憶 昔 五 祖 當 年 事
特 來 拜 謝 萬 雲 龍

Q. 133. Whither went the ship?
A. It went to the Fair of great peace. [6]
Q. 134. When did the ship leave?
A. It heaved anchor on the 24th of the 12th month, and reached harbour on the 4th of the 1st month, after ten days passage.
Q. 135. Along which places did you come?

---

[1] 貨 物 [2] 洪 柴 [3] 洪 米
[4] 三 河 合 水 [5] See p. 70, note 2.
[6] 太 平 墟 i. e. the place where lodge was held.

A. We came along the prefecture Hwui-chao, (1) the town Shih-ching, (2) the Kwan-yin mountains (3) and the ravine Khu-chu. (4)

Q. 136. Did you go ashore there for a ramble?

A. Yes, I took a walk there.

Q. 137. What did you see on your walk?

A. I saw two pots with red bamboo. (5)

Q. 138. Do you know how many plants there were?

A. In one pot were 36, and in the other 72 plants; together 108.

Q. 139. Did you take home some of them for your use?

A. Yes, I took home 108 plants.

Q. 140. What were you going to do with so many?

A. I wanted a sufficient quantity for the use of my thousands and myriads of brethern.

Q. 141. How many were left?

A. I did not pluck them all, and there were still left sufficient for use.

Q. 142. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 143. How does this verse run?

A. The red bamboo from Canton is rare in the world;
In the groves are 36 and 72.
Who in the world knows the meaning of this!
When we have set to work we will know the secret.

廣 東 洪 竹 世 間 希
林 中 三 六 七 十 二
世 上 誰 人 知 此 意
舉 手 動 足 便 知 機

Q. 144. How many shallows (6) did you see on your passage?

A. The water was deep, so that we saw no shallows.

Q. 145. Which waters did you pass?

A. We passed the united waters of the three rivers.

Q. 146. Which are the three rivers which unite their waters?

A. The river Hoang, (7) the river King (8) and the river Heh. (9) These three form the united waters of the three rivers.

---

(1) See p. 16, note 3. (2) See p. 70, note 2. (3) 觀 音 山

(4) 苦 竹 坑 All places in the Southern part of the province of Canton.

(5) 洪 竹 二 盆, or: Hung-bamboo.

(6) 灘 (7) 黃 河 (8) 京 河 (9) 黑 河

Q. 147. Whence do they issue, and where do they discharge themselves?

A. They issue at the foot of the Nail-mountain, and flow to the five lakes and four seas.

Q. 148. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 149. How does this verse run?

A.

The united waters of the three rivers flow since myriads of years;
Travellers are not allowed to stand at the head of the bridge;
But he who has entered and drunk of the water of the three rivers',
Is allowed to roam about the world according to his wishes.

三 河 合 水 萬 年 流
行 人 不 許 在 橋 頭
入 內 飲 過 三 河 水
五 湖 四 海 任 你 遊

Q. 150. Did you cross the water?

A. Yes, I crossed it.

Q. 151. How many of you crossed it?

A. One and twenty of us crossed it.

Q. 152. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 153. How does this verse run?

A.

The sworn brethern brought me on board;
Twenty one persons were together in one ship.
The Lo-han (1) and Diamond-ones (2) assisted to the right and left;
Favorable winds were with us and, so, we sailed across. (3)

結 兄 帶 我 在 船 頭
二 十 一 人 同 一 船

---

(1) See p. 74, note 13. (2) See p. 76, note 5.

(3) Vari:

One and twenty persons were, together, in one ship;
Eight oars were added at the ship's bow.
At the stern of the ship were held three sculls,
The sea was broad, the ship was high, and we sailed as we liked. (1)

---

(1) This means again the character *Hung*, composed of 3, 8 (*pah* or 100), and 21; and which means an *inundation*. (Comp. Introduction, 3).

羅漢金剛扶左右
順風相送去遊遊

Q. 154. Where did the ship arrive?
A. It arrived at the Fair of great peace.
Q. 155. Who was master (1) of the Fair of great peace?
A. His name was Ching (2) his surname Teh-hui. (3)
Q. 156. How many markets were on the Fair of great peace?
A. There were three markets.
Q. 157. Which markets?
A. Succour-Ming, and Destroy-Tsing. (4)
Q. 158. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 159. How does this verse run?
A.
The master of the market Ching-hui has first opened the market;
All the Tai-ping (5) in the world are assembled.
They'll destroy the Tsing-dynasty, exterminate the Manchoos, and restore the Imperial seat;
And shall help the true Lord of the house of Ming to the imperial throne.

墟主程輝立始開
太平天下盡超來
絕清滅滿歸天位
扶明眞主坐龍臺

二十一人共一船
更添八槳在船頭
握齊船尾三板櫓
海闊船高任我遊

---

(1) 主 (2) 程 (3) 得輝

(4) 扶明絕清 The watchword of the society whose aim is to destroy the Manchoo-dynasty, and place the Chinese dynasty again on the throne.
Vari: A. 157. The market of universal peace 大平墟; The Succour-Ming market 扶明墟; The Destroy-Tsing market 絕清墟.

(5) Great or universal peace. — As the league aims to restore universal peace on earth. It could be rendered by the word: „Peacealists."

Q. 160. What else did you see?
A. I saw a small inlet. (1)
Q. 161. What was in this inlet?
A. There was a bridge of two planks. (2)
Q. 162. Of which materials was it made?
A. The left plank was made of copper, and the right plank of iron.
Q. 163. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 164. How does this verse run?
A.

Myriads of soldiers have passed the bridge of two planks;
The left one (was made) of copper, and the right one of iron, no difference discernible.
The Chu-people have laid them to let the Hung-people pass;
Those who don't enter the Hung-gate, go at the side of the bridge. (3)

二 板 橋 頭 過 萬 軍
左 銅 右 鐵 不 差 分
朱 家 設 落 洪 家 過
不 入 洪 門 橋 外 行

Q. 165. I have heard people say that it was not copper or iron. Do you know the origin of it?
A. On the day that the Shao-lin-convent was destroyed by fire, the Gods brought the five founders across those planks to Shih-san-li at Ufan where the white clouds join the heavens. (4)
Q. 166. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 167. How does this verse run?
A.

A yellow and black cloud condensated into this bridge;
The five men could reach Yun-siao over it. (5)
The white porcelain censer was the first inducement
To help, loyally and faithfully, the dynasty of Ming.

---

(1) 小 澳; vari: a small creek, 小 坎 凹; i. e. the row of brethern.

(2) 二 板 橋, i. e. two swords: „The arch of steel." (Comp. pp. 13 & 58.)

(3) Vari: 1°: Budha has changed himself into two bridge-planks;
the 2° & 3° lines are the same.
the 4°: He who does not pass this bridge is a stranger.
1°. 二 板 橋 頭 佛 化 身
4°. 不 過 此 橋 是 外 人

(4) Compare p. 13. (5) Compare p. 14.

黃黑浮雲結此橋
五人得過到雲霄
白定香爐緣因始
忠心義氣扶明朝

Q. 168. Who made this bridge?

A. Chu-kwang and Chu-khai made it.

Q. 169. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 170. How does this verse run?

A.
Chu-kwang and Chu-khai made this bridge;
The Hung-heroes availed themselves of this expedient, and reached Yun-siao.
Having passed this bridge they slew myriads of troops;
They destroy the dynasty of Tsing, extirpate the Manchoos, and saunter, joyously, about.

朱光朱開造此橋
洪英修策到雲霄
過橋斬將千千萬
收清滅滿樂逍遙

Q. 171. Who stood at the head of the bridge?

A. The sworn and adopted brethern stood there. (1)

Q. 172. Why were they there?

A. They were there contemplating the peach and plum-trees.

Q. 173. Did these peach and plum-trees bear fruits?

A. Yes, the peach-tree bore 36 fruits, and the plum-tree 72 —, together, 108 fruits.

Q 174. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 175. How does this verse run?

A.
Thirty six peaches lie at the foot of the tree;
As, also, seventy two of the choicest plums;
These two kinds, united in rank and file,
Are 108 wherewith Heaven and earth are settled.
A dot of red (2) contests for the world, and takes the empire;
He who betrays the secret — Heaven won't suffer!

---

(1) The younger members and the brethern of equal rank.
(2) i. e, The Hung-brethern.

桃　兒　三　六　在　樹　根
李　子　七　二　甚　超　羣
兩　件　相　連　成　結　陣
乙　百　零　八　定　乾　坤
爭　天　奪　國　一　點　洪
露　出　機　關　天　不　容

Q. 176. Who stood on the middle of the bridge?

A. On the middle of the bridge stood the three holy Budhas (1); to the left stood the youth with excellent talents; (2) and to the right the maiden Hian-chu-lung. (3) There was, also, an antithetical couplet.

Q. 177. How does it run?

A. The shadows dance and move without leaving a vestige;
All things were looking quiet, and the sun was already red.

搖　匕　擺　匕　影　無　踪
萬　物　靜　觀　日　已　洪

Q. 178. Who stood at the end of the bridge?

A. An old man with grey hairs. (4)

Q. 179. Why did he stand there?

A. He stood there to sell fruits.

Q. 180. What is his name and surname?

A. His name is *Shie*, his surname *Pang-hang*.

Q. 181. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 182. How does this verse run?

A. I am an old man of the southern mountains,
Who searches for heroes on the bridge of two planks.
My name is *Shie-pang-hang*, and I sell fruits;
If I turn myself round I am again the old grey-head.

---

(1) 三聖佛祖

(2) 善才童子 i. e. Hung-hai-rl. (See the note on A. 328.)

(3) 獻珠龍女 Comp. p. 69, note 1.

(4) 白髮頭公

吾 本 南 山 一 老 翁
二 板 橋 頭 訪 英 雄
謝 氏 邦 行 賣 菓 子
轉 身 原 是 白 頭 翁

Q. 183. What kind of fruits did he sell?
A. He sold peaches of five colours. (1)
Q. 184. To whom did he sell them?
A. He sold them to the faithful and loyal Hung-brethern.
Q. 185. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 186. How does this verse run?
A.

Fruits of five colours stand at the wayside:
Thousands eat of them, myriads taste of them;
If a faithful man eats them he becomes a brother;
But if a traitor eats them he dies half way.

五 色 菓 子 在 路 傍
千 人 食 過 萬 人 嘗
忠 者 食 過 爲 兄 弟
奸 者 食 過 半 路 亡

Q. 187. At what price did he sell them?
A. He sold them at the rate of one and twenty cash (2) the lot.
Q. 188. Perhaps he sold, also, for twenty or twenty two cash, the lot?
A. He asks neither more nor less than just 21 cash.
Q. 189. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 190. How does this verse run?
A.

One and twenty cash in the palm of the hand,—
After having eaten the five fruits, the heart becomes sincere; (3)
On the faithful and loyal who eat of them Heaven bestows blessings;
But the traitors and wicked will see their bones rot.

---

(1) 賣 桃 五 色 菓
(2) The small Chinese copper coin with a square hole in the middle.
(3) lit. „red."

二 十 一 錢 在 掌 中
食 過 五 菓 心 便 洪
忠 義 食 來 天 賜 福
奸 心 歹 行 骨 成 膿

Q. 191. What else did you see?

A. The image of Khia-lan; [1] and, besides, and antithetical couplet.

Q. 192. How does this couplet run?

A.

If there is dust in a happy place, the wind itself sweeps it away.
A virtuous house is without cares, and the sun always shines in it. [2]

福 地 有 塵 風 自 掃
德 門 無 事 日 常 關

Q. 193. What else did you see?

A. I saw the images of the departed brethern. [3]

Q. 194. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 195. How does this verse run?

A.

The deceased brethern are renowned of old,
The departed brethern are proved to be faithful and good;
When, afterwards, the generals of the Lord of Ming will have returned;
The brethern of the Hung-family will be happy for myriads of ages.

亡 兄 別 弟 古 來 香
故 弟 全 憑 是 忠 頁
他 日 復 回 明 主 將
洪 家 兄 弟 萬 代 昌

Q. 196. What was there before the images of the deceased brethern?

A. There were two bundles of paper-cents. [4]

---

(1) 伽 籃 爺, the name of a Budha. (2) See Tab. IX, fig. 2.

(3) 亡 兄 故 弟 之 神 位

(4) See the engraving on Tab. XVI. Those are pieces of paper in which are cut notched slashes, each notch representing a cash or cent. These leaves are so torn that they form narrow slips from one to four feet

Q. 197. Do you know how many cents there are in each bundle?
A. I know how many there are.
Q. 198. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 199. How does this verse run?
A.

On the bridge of two planks are hanging paper-cent-bundles;
It is, manifestly, the family Hung connected together. (1)
If the amount of the paper-cent-bundles is asked —
It is 3 myriads, 8 hundred, and 21 thousand. (2)

二 板 橋 上 掛 長 錢
洪 家 分 明 共 相 連
若 問 長 錢 多 少 數
三 萬 八 百 廿 一 千

Q. 200. Did you go over the bridge?
A. No, I passed under the bridge.
Q. 201. Why did you not pass over the bridge?
A. On the bridge stood the venerable images of the five founders, whom I dared not pass; therefore I passed underneath.
Q. 202. The water underneath the bridge is so deep; how could you cross it?
A. The Hungwater flowed athwart 36 and 72 (3); but when the myriads of adoptive

---

long: twenty four of these slips are bound together in a bundle and form then the so-called *Long-cash* (長 錢). In religious ceremonies these bundles are burned; popular superstition believing them to be changed into copper money for the use of the Gods.

Fig. 1. The paper-money-leaf with the notches representing cash, of yellow paper.

Fig. 2. The paper-leaf torn to form a strip.

Fig. 3. The long-cash, consisting of 24 of the strips represented in fig. 2, tied together in a bundle with peach-red paper-rings.

---

(1) Vari: „If the character Hung is joined it is manifest." 洪 字 相 連 便 分 明; viz: 氵 three; 八 eight (for 百 hundred); 廿 twenty; and 一 one; out of which characters the character 洪, hung, is composed.

(2) i. e. 3, 8, 21, with the meaning as explained in the above note.

(3) 洪 水 橫 流 有 三 六 七 二.
This answer is quite unintelligible; and can, as most of the former answers of this catechism, be resolved only by an initiated. We suppose that the numbers 36 and 72 are the component parts of some charac-

brethern saw that I was faithful and loyal, they gave me three red stones (1) in the shape of the character *Pin* (2) and the form of the character *Pah.* (3) There were 321 paces. (4) The president *Wan* (5) went ahead and made us pass. The slow ones did it in 21, the quick ones in 3 paces.

Q. 203. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 204. How does this verse run?

A.

I saw at the head of the bridge the pledged ones
Who came along with three stones in their hands. (6)
The adopted brethern (7) went ahead and showed us the road; (8)
Copper to the left, and iron to the right, no difference discernible. (9)

看　見　橋　頭　結　義　人
手　拿　三　石　便　來　行
義　兄　當　頭　相　指　教
左　銅　右　鐵　不　差　分

Q. 205. Where did you come to when you had passed the bridge?

A. To the Hung-gate. (10)

Q. 206. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 207. How does this verse run?

A.

The Hung-gate appeared to me very imposing!
Generals with drawn swords stood on both sides!
They let the faithful enter the Hung-gate
To force the passes, slay the commanders, in order to reach Ku-ching. (11)

---

ter; but what character — we don't know. From A. 204, however, it appears that the „Hung-water" must mean the „Arch of steel." (Comp. p. 58).

(1) 洪石 (2) 品 (3) 八 See the engraving on Tab. II, fig. 3.

(4) 步, —— The number 321 means again the character *Hung.* (Comp. p. 86, note 1.)

(5) i. e. Wan-yun-lung. (See p. 23.)

(6) Vari: Who went with three stones in their hand to the waterside (手拿三石往水邊)

(7) i. e. the brethern of equal rank.

(8) Vari: The president went ahead and led the way (大哥當頭來指引)

(9) Comp. p. 58, line 11. (10) See Tab. IV.

(11) A town situated at a Latitude of 37°29′, and a Longitude of 113°56′. This is an allusion to an episode of the History of the three states. Liu-pi, Kwan-yü and Chang-fi had sworn fraternity in a peach-gar-

看見洪門甚威風
將軍携劍列兩傍
忠心便把洪門入
斬關滅將到古城

Q 208. Who mounted guard at the Hung-gate?

A. The two generals *Wan-tao-lung* and *Wan-tao-fang* mounted guard.

Q. 209. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 210. How does this verse run?

A. Wan-tao-lung mounts guard at the Hung-gate;
He stands to the left and interrogates the heroes.
The faithful and loyal enter the high temple;
The universe must return (to the house of Ming), and all be called Hung.

Wang-tao-fang keeps watch at the Hung-gate;
He stands to the right and interrogates the faithful and good.
The five founders transmitted the peach-plum-wooden sword [1],
To exterminate the Tsing-dynasty and to kill Tao-kwang. [2]

把守洪門萬道龍
左邊企立訪英雄
忠心義氣高廟入
天下當歸盡姓洪

---

den in the year 184. Separated by the civil war, they were only reunited in the year 220 in the town of Ku. This town had been taken by Chang-fi, and Kwan-yü was obliged to force five passes and to kill six commanders, before he could join his sworn brethern at Ku-ching. (See the History of the three states.) The brethern of the Heaven and Earth-league are exhorted, by this quatrain, to follow the example of those friends. (Comp. p. 2.)

---

(1) See p. 14.

(2) Emperor of China who reigned from the year 1821 till 1850.

把 守 洪 門 萬 道 方
右 邊 企 立 訪 忠 良
五 祖 留 傳 桃 李 劍
誅 滅 清 朝 殺 道 光

Q. 211. Where did you come to when you had passed the Hung-gate?
A. To the Hall of Fidelity and Loyalty. (1)
Q. 212. Did you enter that hall?
A. Yes, I entered it.
Q. 213. What was there?
A. There was a quatrain.
Q. 214. How does it run?
A.

Before the Hall of Fidelity and Loyalty there are no great or small; (2)
Don't desire riches and distinction, and do not oppress the poor!
If a traitor violates his blood-sworn oath —
He shall be led out the gate, and be slain. (3)

忠 義 堂 前 無 大 小
不 貪 富 貴 莫 欺 貧
若 然 反 骨 亡 盟 誓
押 出 轅 門 去 洗 身

---

(1) 忠 義 堂 See the engraving on Tab. V.
(2) i. e. There is no difference between noble people and poor folks.
(3) Var: Though he is not of your family, but a loyal man, you must respect him;
But, decidedly, don't frequent friends without heart.

非 親 有 義 須 當 敬
是 友 無 清 切 勿 交

There was also a verse:

The heroes are assembled together this night
To enter, with iron hearts, into this hall.
The character *Shao* is the seal of the Golden-orchid-district;
The red flag of the second lodge, steadily, flutters and waves.

英 雄 聚 會 在 今 宵
鐵 胆 銅 肝 入 堂 前
赻 字 印 信 金 蘭 郡
二 房 紅 旗 定 飄 飄

Q. 215. Who called out the names?

A. The two generals Ching-ki-thian (1) and Chin-yun-ching (2) called out the names.

Q. 216. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 217. How does this verse run?

A.

Before the Hall of Fidelity and Loyalty is Ching-ki-thian
Who calls together the brethern to take revenge.
Those who have sincere hearts will enjoy longevity together;
But the traitors will be destroyed by five thunder-bolts.

Before the Hall of Fidelity and Loyalty is Chin-yun-ching;
The lands of the dynasty of Tsing will be restored to Ming.
Respect the loyal ones amongst the sons of Hung;
But, decidedly, don't frequent friends without heart.

忠 義 堂 前 鄭 奇 田
招 齊 兄 弟 報 冤 仇
丹 心 一 片 同 享 壽
若 然 反 骨 五 雷 收

忠 義 堂 前 陳 雲 成
清 朝 社 稷 復 歸 明
洪 兒 有 義 須 當 敬
是 友 無 情 切 勿 交

Q. 218. Where were you when you had passed the Hall of Fidelity and Loyalty?

A. In the Heaven and Earth circle. (3)

---

(1) 鄭 奇 田; The last character of this name ought to be written 畋. He was governor of the department of Lu-ku, and one of the few faithful officers who shared the misfortunes of the Emperor *Hi-tsung*, brought about by the rebellion of Hwang-tsao, (黄 巢). (A. D. 874—888) Histoire générale de la Chine, T. VI, p. 549, passim.

(2) 陳 雲 成

(3) 乾 坤 圈

Q. 219. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 220. How does this verse run?

A.

> Yin and Yang ([1]) united, Heaven and Earth accoupled,
> First produced the sons of Hung in myriads united.
> The faithful and good who pass along here,
> Shall, afterwards, accompany the prince of Ming.

陰陽和合配乾坤
始産洪兒結萬人
若是忠良從此過
得來日後伴明君

Q. 221. Did you enter the Heaven and Earth circle?

A. Yes, I entered it.

Q. 222. Who kept watch there?

A. The two generals *Wu-kan-rl* and *Wu-kin-lai* kept watch.

Q. 223. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 224. How does this verse run?

A.

> Wu-kin-lai keeps watch at the Heaven and Earth circle:
> He is the highest of all who enter the Hung-gate.
> Father and son both come to keep watch;
> They carry the golden tablets ([2]), and worship the seat of the master.

> Wu-kan-rl keeps watch at the Heaven and Earth circle:
> Faithfully and loyally he guards the porches of the lodge.
> After the white flowers have bloomed, yellow flowers bud; ([3])
> The pledged sons of Hung have several myriads of branches.

把守乾坤吳金來
來入洪門獨占魁
父子二人來把守
雲遊金榜拜主台

([1]) Comp. Introd. pp. xiii—xiv. ([2]) See pag. 63, note 4.
([3]) The autumn-flowers follow the spring-flowers without interruption.

把 守 乾 坤 吳 幹 兒
忠 心 義 氣 守 楊 墀
白 花 開 盡 黃 花 發
変 結 洪 兒 數 萬 枝

Q. 225. What else did you see?
A. I saw a distich.
Q. 226. How does this distich run?
A. Settle heaven and earth (1) and reform it again.
Brighten sun and moon (2) in order to obtain the empire.

定 乾 坤 而 再 造
明 日 月 以 中 天

Q. 227. Which place was within the circle of Heaven and Earth?
A. The City of willows, the seat of universal peace. (3)
Q. 228. Did you enter it?
A. Yes, I entered it.
Q. 229. Who founded the City of willows and who restored it?
A. A prince of Thang (4) has founded it; Wan-yun-lung has restored it.

---

(1) The universe. (2) The dynasty of Ming. Comp. p. 35, note 4.
(3) 木 楊 城 太 平 座
(4) The Emperor Tai-tsung, of the great dynasty of Thang (A. D. 627—649), had to wage several wars with the wild tribes which occupied the North-western limits of China. In the third year of his reign he became involved in a war with *Chih-pih-pao-khang-wang* (赤 壁 寶 康 王), king of the Northern-barbarians (北 番). This king had a general, named *Tso-kü-lun* (左 車 輪), who was the commander of his vanguard. Tai-tsung, having raised an army, entered the rebel state in order to chastise it. He advanced towards the royal residence, called *Muh-yang-ching*, „the City of Willows." The approaches to this place were defended by five passes: the last pass was held by the daughter of Khang-wang, the princess *Thu-lu* (屠 爐 公 主); whilst the Muh-yang-ching was defended by the king and his general *Lang-chu* (狼 主). Despairing of defending the last pass, as the four others had already been taken by the „Prince of Thang" (唐 王, as the rebels called Tai-tsung), the princess ordered it to be abandoned, and the gates left widely opened. Besides, she ordered the whole population to evacuate Muh-yang-ching, hoping to entrap the Chinese emperor into the empty city, to besiege him therein, and to starve him and his whole army, by cutting off all supplies.
The Emperor, notwithstanding the advice of his war-council, fell into this ambush, and entered the forsa-

Q. 230. How high is the City of willows?
A. As high as one's eyes can reach.
Q. 231. How broad is it?
A. As broad as the two Capitals and 13 provinces. (1)
Q. 232. How many double walls are there around the Willow-city?
A. There are five double walls.
Q. 233. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 234. How does this verse run?
A.

The Willow-city has five double walls:
Within are the brethern who pledged fraternity.
Shields and spears are piled as high as sun and moon;
We have sworn before sun and moon to adopt all the name of Hung.

木 楊 城 內 有 五 重
結 義 兄 弟 坐 其 中
干 戈 叠 匕 參 日 月
誓 盟 日 月 盡 姓 洪

---

ken city. He was, immediately, besieged and surrounded by the whole rebel army, and all supplies were cut off. After three months, they were well nigh starved out; but, by means of a miraculous swarm of bats, they found a subterranean granary filled with rice, on which they subsisted for some time. But, at last, the Emperor resolved to send some one to the capital Chang-ngan, to get a relieving army. A certain *Ching-yao-kin* (程 咬 金) presented himself for this dangerous errand. He was very nearly arrested in running the blockade, but was lifted away by a furious whirl-wind, and set down at the frontiers of China. Quite bewildered by this incident he thought himself at the gates of Hades; but was restored to his senses by an old priest who named himself *Shie-yang-tang* (謝 映 登) (perhaps *Shie-pang-hang* of Q. 180), and continued his journey towards the capital to fetch the relieving army. In the mean time the princess Thu-lu fell in love with *Lo-tung* (羅 通), general of Tai-tsung; and, out of love for him, she assisted the Emperor so effectually that he gained victory after victory over her father, whom she induced, at last, to lay down his arms and make his peace with the Emperor. Khang-wang having submitted, was again invested with the royal authority, and Tai-tsung left Muh-yang-ching, and returned to China. (See the 說 唐 後 傳, or Narrative of the posterior records of Thang, Vol. I—II.)

---

(1) The text in the original stands thus:
Q. 230. 木 楊 城 幾 高? A. 一 望 之 高.
Q. 231. 有 幾 闊? A. 有 兩 京 十 三 省 之 闊.

Q. 235. What was on these walls?
A. On each wall were four large characters.
Q. 236. Which characters were on the first wall?
A. Blending-Heaven's extensive conversion. (1)
Q. 237. Which characters were on the second wall?
A. Obey Heaven, act righteously. (2)
Q. 238. Which were the characters on the third wall?
A. Overturn (the dynasty of) Tsing, restore (the dynasty of) Ming. (3)
Q. 239. Which were the characters on the fourth wall?
A. Heaven's court (be the) pattern (of the) Empire. (4)
Q. 240. Which were the characters on the fifth wall?
A. (The) friendly cloud (is) widely beneficial. (5)
Q. 241. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse?
Q. 242. How does this verse run?
A. A friendly cloud rises pure and white as a happy omen:
The old seat of the house of Chu shall be restored.
The sons of Hung are, far and wide, warned to come and destroy the usurper,
To cross the (yellow) River, and to restore the prince of Ming in the empire.

慈 雲 清 白 呈 祥 光
原 來 朱 家 舊 位 還
廣 達 洪 兒 來 滅 寇
濟 河 天 地 復 明 王

---

(1) 參 天 宏 化; Meaning that the conversion of the Hung-league is so extensive that it blends with Heaven, whom it makes propitious, so that the Triad-society flourishes. (Comp. p. 18 & 19).

(2) 順 天 行 道 (3) 反 清 復 明

(4) 天 庭 國 式. The meaning of the two first characters is obscure. They may mean „the Lodge" as well as the star *Thian-ting*.

(5) 慈 雲 廣 濟 When *Ju-lài* (Tathâgata) came into the world it was as if a great cloud, charged with rain, had descended, which fertilized all the plants and trees. He was, therefore, called: „the benevolent cloud." (Vide: 清 華 經). The charitable heart of *Ju-lai* was like a large cloud overshadowing the whole universe. (Vide: 雞 跖 集).

Q. 243. Who kept guard at the Willow-city?
A. The four great faithful excellent ones kept guard. (1)
Q. 244. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 245. How does this verse run?
A.

Han-phang keeps watch at the East-gate;
Han-fuh is immoveable like a mountain at the West-gate;
At the south is Ching-thian like the ocean;
At the North Chang-kwoh guards against the barbarian rulers.

韓 朋 把 守 在 東 門
韓 福 西 門 穩 如 山
南 有 鄭 田 如 大 海
北 方 昌 國 守 吏 蠻

Q. 246. What else did you see?
A. Three large streets. (2)
Q. 247. Which street was the largest?
A. The middle street was the largest.
Q. 248. How many shops were in it?
A. One hundred and eight shops.
Q. 249. What are the names of all these shops?
A. The shop *Peace-united* (3); the shop *Patriotism-united* (4); the shop *Myriads-united* (5); etc. All these large shops are in countless quantity in the two Capitals and 13 provinces.

---

(1) 四 大 忠 賢 It is said that these four men, who lived during the dynasty of Thang, had sworn fraternity together in order to defend their country against the rebels. The names of the two first, Han-phang and Han-fuh, are not mentioned in History. The two last, however, are well known officers. Of Ching-thian we have given, already, a notice on p. 90, note 1. Of Chang-kwoh we find the following historical notice: „During the reign of the Emperor Hien-tsung, a certain *Chu-ye-chih-sin* (朱 邪 赤 心) came to China with all his *Shato*, and served it faithfully. Having subdued, in the seventh month of the year A. D. 868, the rebel *Pong-hiun* (龐 勛), who had made a rebellion in *Kui-chao* (桂 州), the Emperor Y-tsung gave him the name of *Li-kwoh-chang* (李 國 昌), „Li, the glory of the state," to show that he judged him worthy of entering into the imperial family." (See 王 鳳 洲 綱 鑑 會 纂, Compend of the History by Wang-fung-chau, Sect. 44, fol. 3, verso. Histoire gén. d. l. Chine, T. VI, pp. 537—538.)

(2) 大 街 (3) 和 合 店
(4) 義 合 店 (5) 萬 合 店

Q. 250. What is sold in these shops?

A. In the *Peace-united* shop is sold five-coloured stuffs for cotton jackets; in the *Patriotism-united* shop is sold all sorts of fruits and eatables; in the *Myriads-united* shop is sold five-coloured silk-thread, floss, silk, satin, sarcenet, lustring, golden flowers, red silk handkerchiefs, white fans, large and small scissors, needles, buttons, foot-measures, mirrors, paper and pencils, ink and inkstones. Everything is on hand there, and all the shops are opened at broad daylight.

Q. 251. What is the name of this street?

A. It is called the street of Fidelity and Loyalty. (1)

Q. 252. How many families dwell in this street?

A. Two and seventy families.

Q. 253. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 254. How does this verse run?

A.

If you don't know each other and meet together, what do you think then?
When there has been a revolution in Heaven and Earth the Tai-ping will sing.
If it is predestinated, people come together from thousands of miles;
But, if it is not predestinated, one does not know his brother face to face.

未 會 相 投 意 如 何
乾 坤 跳 轉 太 平 歌
有 緣 千 里 來 相 會
無 緣 對 面 不 知 哥

Q. 255. What else did you see?

A. I saw three moats. (2)

Q. 256. Of what use are they?

A. Provisions and assistance are transported by them to the army.

Q. 257. Which things are in the city?

A. Everything is there.

Q. 258. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 259. How does this verse run?

A.

In the Willow-city is the God Kwan;
Flowers *red*, and all kinds of things are in it;

---

(1) 忠 義 街 (2) 濠

The four great faithful excellent ones assist to the right and left;
Firs, cedars, and paper-cents ([1]) are hung to the West and East;
Rattan shields and precious swords are disposed for a thousand soldiers;
The steel-yards, scales and fans are most impressive;
The jade foot-measure and smoking-pipe are known all over the world;
Festoons of damask glitter dazzlingly and brightly;
Five-coloured fine flags, and the Army-standard, ([2])
With the precious State-canopy of yellow silk stand in the middle; ([3])
There are scissors, golden flowers and chop-sticks of jade;
To the right and left are peach-trees, giving the troops a valiant appearance;
The three sacrificial animals ([4]) and the oblation wine are offered there;
The five vegetables and five fruits are presented to the five dragons; ([5])
The red food ([6]) is heaped, plentiful, in the bushels;
The lamps and candles burn bright and glorious, so that all the place is red.

木 楊 城 內 有 關 公

花 紅 ([7]) 百 物 在 其 中

四 大 忠 賢 扶 左 右

松 柏 長 錢 掛 西 東

籐 牌 寶 劍 千 軍 列

厘 戥 秤 扇 甚 威 風

玉 尺 烟 筒 通 四 海

結 彩 綾 花 照 明 光

五 色 彩 旗 三 軍 命

黃 羅 寶 傘 插 正 中

鉸 剪 金 花 和 玉 箸

左 桃 右 桃 壯 軍 容

三 牲 酒 醴 來 奉 敬

([1]) See p. 85, note 4. ([2]) See Tab. X, fig. 1. ([3]) See Tab. X, fig. 2.

([4]) The ox, goat and swine. ([5]) The five founders. ([6]) i. e. „rice."

([7]) We have here an example of the „Inverse-Law" (倒 裝 法) occurring, occasionally, in Chinese style: the adjective *red* (紅) being placed *after* the substantive *flower* (花), in order to give it more force.

五齊五菓敬五龍
洪粮谷斗加足用
燈燭光輝滿地洪 (1)

---

(1) Var:

We have sworn by drinking our blood to take, all, the name of Hung;
In the Willow-city is the lord Kwan,
The God Kwan-yin, the five Founders and Wan-yun-lung;
Flowers *red*, and precious candles are kept in the golden palace;
The white porcelain censer is the omen of universal peace;
Peaches, plums, firs and cedars since ages grow luxuriantly;
There are kerchiefs and fans of coloured silk remaining always red; (1)
Chessboards and precious swords are placed on high and below;
Scissors and damask are disposed in order;
There are steel-yards and scales accurate and just, and jade foot-measures;
The paper-cent-bundles are hung up high, giving the troops a valiant appearance;
In the study are standing pencils and ink to the right and left;
The silk Canopy of state, and the variegated flags are placed exactly in the middle;
Onions and greens are placed, at their time, in the room of the Founders;
Tobacco, betel, tea and wine are offered to the illustrious gentlemen;
Patriotic banners, clubs and flags of five different colours;
All things are arranged completely at the five double walls;
By the light of the lamp, placed on a bushel, we all have sworn fraternity;
The valiant heroes are assembled to see the great lord;
The Willow-city contains a sufficient quantity of provisions and rice;
And the festoons and lamps redden the whole City.

插血爲盟盡姓洪
木楊城內有關公
觀音五祖萬雲龍
花紅寶燭握金殿
白定香爐兆太平
桃李松栢千古茂
色綵巾扇萬年紅

---

(1) i. e. Never fading.

Q. 260. How many temples are there?

A. Three temples.

Q. 261. Which are these temples?

A. The temple of Kwan-yin (1), the temple of Kwań-ti (2) and the temple of Kao-khi. (3)

Quatrain on the temple of Kwan-yin.

In the West the merciful one (4) rejoices extremely;
Ming rises, Tsing disperses, and the barbarians are exterminated.
When we shall have slain and destroyed the Manchoos and Western Tartars,
The sons of Hung will restore the old patrimony of Chu.

西　方　極　樂　一　慈　悲
明　興　清　散　滅　蠻　兒
殺　絕　滿　州　西　達　子
洪　家　重　整　舊　朱　基

棋　盤　寶　劍　高　底　插
鉸　剪　絞　花　次　第　排
戥　秤　公　平　和　玉　尺
長　錢　高　掛　壯　軍　容
文　房　筆　墨　排　左　右
羅　傘　彩　旗　插　正　中
葷　素　致　時　陳　祖　宅
烟　檳　茶　酒　獻　明　公
義　旗　棍　令　分　五　色
萬　物　俱　全　擺　五　重
斗　上　燈　光　全　結　義
招　集　英　雄　見　太　公
楊　城　粿　米　俱　足　用
結　彩　燈　光　滿　城　紅

---

(1) 觀音 (2) 關帝 (3) 高溪

(4) Kwan-yin is called „the Goddess of mercy."

Quatrain on the temple of Kwan-ti.

Since all ages Yun-chang (1) has been the most loyal;
The brethern of the Hung-family imitate his fidelity and loyalty;
They wait with a sincere heart for the emperor of the dynasty of Ming,
And come, purposely, to pledge themselves, and take incense-sticks in their hands.

歷 朝 義 氣 是 雲 長
洪 家 兄 弟 効 忠 良
丹 心 等 候 明 天 子
特 來 結 拜 共 拈 香

Quatrain on the temple of Kao-khi.

Five men were firstly united in Kao-khi:
They remained in the temple to establish the Hung-league;
Of flowered cups they made divining blocks; (2)
They dispersed themselves over the world, to restore the dynasty of Ming.

五 人 初 合 在 高 溪
普 菴 居 住 立 爲 洪
花 碗 做 珓 同 發 誓
頒 行 天 下 復 明 朝

Q. 262. How many Wells (3) are there?
A. There are five Wells.
Q. 263. Is there water in those wells?
A. At the East in the sign *Kiah-yih*, element *wood*, there is no water;
At the South in the sign *Ping-ting*, element *fire*, there is no water;
At the West in the sign *King-sin*, element *metal*, there is no water;
At the North in the sign *Yin-kui*, element *water*, there is water;
At the Middle in the sign *Wu-ki*, element *earth*, the water reaches unto heaven. (4)

---

(1) The surname of Kwan-yu, one of the three who swore fraternity in the peachgarden. (See p. 2.)

(2) A pair of bamboo-root splints used for divination; in throwing, if both plane surfaces come up, it is called Yin-kiao (陰 |); if both are convex, Yang-kiao (陽 |); if one of each (the most favorable), Shing-kiao (勝 |). (Comp. p. 15).

(3) 井

(4) Kiah (甲); Yih (乙); Ping (丙); Ting (丁); Wu (戊); Ki (己); King (庚); Sin (辛); Yin (壬) and Kui (癸) are the so-called heavenly stems (天 干) or ten

Q. 264. Did you drink of the water from these wells?
A. I drank of the water from the middle well.
Q. 265. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 266. How does this verse run?
A.
Eastwards *Kiah-yih*, (element) wood, is the first;
Southwards *Ping-ting*, (element) fire, are connected together
Westwards *King-sin*, (element) metal, forms a lump;
Northwards *Yin-kui*, (element) water, reaches heaven;
In the Middle is *Wu-ki*, the first cause; (1)
The earth produces millions and thousands of brethern.

東 方 甲 乙 木 爲 先
南 方 丙 丁 火 相 連
西 方 庚 辛 金 成 錠
北 方 壬 癸 水 連 天
中 央 戊 己 爲 太 極
土 生 兄 弟 百 萬 千

Q. 267. How many Pagodas are there?
A. Three Pagodas.
Q. 268. Which one is the highest?
A. The middlemost Pagoda with nine stories is the highest. (2)
Q. 269. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 270. How does this verse run?

---

stems (十 干), *Kiah-yih* are the signs for the element *wood; Ping-ting* those for *fire; King-sin* those for *metal; Yin-kui* those for *water; Wu-ki* those for *earth.*
A Chinese does not build a house, make a grave or a well etc., without having first called a geomancer (風 水 先 生) to determine the lucky spot for the object he is going to build.

---

(1) The primum mobile, the first cause of all things, the ultimate immaterial principle of Chinese philosophers is called *Tai-kih*, „the greatest extreme."
(2) See the engraving on Tab IX, fig. 3.

A. The precious nine-storied Pagoda stands middlemost:
The founders stand opposite each other (in it) since centuries;
When the Ming-dynasty returns there will be naught but officers of the Hung-family;
And the great dynasty of Ming shall settle the social bonds and virtues. (1)

九 層 寶 塔 在 中 央
祖 宗 相 對 萬 年 長
復 明 盡 是 洪 家 將
大 明 一 統 定 綱 常

Q. 271. How many Ponds are there?
A. Three Ponds.
Q. 272. Which fish is reared in them?
A. Stone carpers are reared in them.
Q. 273. How can you prove that?
I can prove it by a verse.
Q. 274. How does this verse run?
A. In the three ponds are reared carpers,
Whose two tails crossed form the character *pah.* (2)
The stone-carpers may be observed in the duckweed: (3)
When they have jumped into the dragon-gate, they vomit pearls. (4)

三 眼 池 塘 養 鯉 魚
二 尾 相 連 八 字 舒
石 鯉 魚 在 浮 萍 認
跳 入 龍 門 便 吐 珠

Q. 275. How many Orchards are there?
A. Five Orchards. (5)
Q. 276. What is planted in them?
A. There is planted Peaches and Plums; to the left Rushes (6) and Willows to the right. In front are Firs, at the back are Cedars. In the middle is a grove of red bamboo.

---

(1) See pag. 63, notes 1 & 2.
(2) 八 (eight). (3) A species of Azolla growing in fishponds.
(4) The Chinese believe that the carper changes, after a certain lapse of time, into a dragon, and can then vomit pearls.
(5) 五 坵 園 (6) 蘆

Q. 277. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 278. How does this verse run?
A.

A transmitted peach and plum-branch are planted in the Willow-city
Moistened by a fine rain their flowers open;
The flowers fall, the fruit set, and fill the whole tree with jade; (1)
If you wish to be admitted you must come under the peach and plum-trees.

傳 枝 桃 李 木 楊 栽
細 雨 霏 匕 花 正 開
花 落 子 成 玉 满 樹
有 心 出 世 桃 李 來

Quatrain on the Cypress.

It's heart is strong, and does not fear the frost and snow encroaching;
Since many ages it is green in winter as at present.
Draw up yourself to right and left, the true lord to receive;
To Heaven t'is agreeable if Tsing you overturn, and Ming again restore.

心 堅 不 怕 霜 雪 侵
萬 古 冬 青 到 如 今
分 開 左 右 迎 眞 主
反 清 復 明 合 天 意

Q. 279. How many Houses (2) were there?
A. One hundred and eight Houses.
Q. 280. How many houses are inhabited?
A. Five houses are inhabited.
Q. 281. Of what use are, then, the remaining 103 houses, if only five are inhabited?
A. They will be used to lodge the Hung-brethern who overturn the dynasty of Tsing, and restore the dynasty of Ming.
Q. 282. According to my opinion the Hung-brethern are numerous, and these houses are not sufficient for their reception?

---

(1) i. e. peaches and plums which have the bluish colour of jade.
(2) 屋

A. Each house has three divisions (1), which are each divided into three stories (2), with three rooms each. (3) Besides, there is the barn of great peace (4); so there is room enough for them.

Q. 283. How many Caserns (5) are there?

A. Eight Caserns.

Q. 284. And how many Watch-turrets? (6)

A. One and twenty Watch-turrets.

Q. 285. How many Furnaces (7) are there?

A. Three families have eighteen furnaces; viz: the great families Li, (8) Chu (9) and Hung. (10)

Q. 286. In how many furnaces was fire burning?

A. Five furnaces were lighted.

Q. 287. How many Fields are there in the City? (11)

A. There are 72 fields in the City.

Q. 288. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 289. How does this verse run?

A. The seventy two fields are renowned far and wide:
They yield two crops a year for the nourishment of the Hung-brethern.
One can feed thousands of soldiers and myriads of horses with their produce,
Who may, afterwards, accompany the prince of the house of Ming.

七 十 二 坎 遠 傳 名
年 收 二 季 養 洪 兄
養 得 千 軍 和 萬 馬
得 來 日 後 伴 明 君

Q. 290. How many crops a year do they yield?

A. Two crops.

Q. 291. What is sown for the early crop (12) and what for the latter part of winter? (13)

A. For the early crop is sown all sorts of red-heads. (14) In the latter part of the winter is sown single-stalked red oldman's-rice. (15)

---

(1) 進 (2) 層 (3) 座
(4) 太 平 庄, the councilroom of the lodge. (5) 營 兵
(6) 望 樓 (7) 烟 灶 (8) 李 (9) 朱
(10) 洪 (11) 畝 田 (12) 早 季 (13) 晩 冬
(14) 洪 頭 (?) (15) 獨 脚 紅 穤

Q. 292. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 293. How does this verse run?
A.
All seeds are transplanted in the City of willows;
Red rice, of course, grows in all sorts.
If you ask how many acres are there;
It is manifest that there are three in front, and four behind.

萬種傳栽在楊城
紅糯分明件匕興
若問畝數多和少
前三後四甚分明

Q. 294. What is held to be the highest in the City?
A. The Hung-lamp [1] is held to be the highest.
Q. 295. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 296. How does this verse run?
A.
Within the Willow-city is the lord Kwan;
The four great faithful excellent ones mount guard at the four gates;
If it is asked which thing is the highest within the City —
The Hung-lamp is the highest, and stands in the middle. [2]

木楊城內有關公
四大忠良守四門
若問城中何物大
洪燈至大在中間

Q. 297. What is held the most precious?
A. Red rice is held most precious.
Q. 298. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 299. How does this verse run?
A.
The red rice [3] is the most precious, and fills the City of willows;
It feeds and nourishes the pledged brethern of the flower-pavilion.

---

[1] 洪燈 [2] Var: The Hung-lamp shines high, and the world is equalised. (洪燈高照四海平) [3] 紅米

This precious thing, entirely, returns to the sway of the lord of Ming;
And the whole empire shall, surely, have a universal peace.

洪米爲寶實楊城
養育花亭結義兄
此寶皆歸明主管
一統山河定太平

Q. 300. What is the most respected?

A. The five Founders are most respected?

Q. 301. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 302. How does this verse run?

A.

The five Founders are most respected, and are our lords;
They are divided over the five lodges, and are all called Hung.
If, afterwards, the day of reunion shall have come;
The brethern of the Hung-family will all get imperial fiefs.

五祖爲尊我太公
五房分派盡姓洪
他日若得團圓日
洪家兄弟受皇封

Q. 303. What is used as signal? (1)

A. Five differently-coloured banners are used as signals.

Q. 304. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 305. How does this verse run?

A.

The five-coloured fine banners don't differ in the least;
The first (2) lodge is my Hung-family;
Three ages peaceably together are at every place *united;*
To help and assist the Lord of Ming to sit on the throne of China.

五色彩旗無點差
長房本是我洪家

---

(1) 號 (2) The brethern of another lodge, of course, will say the second, the third lodge etc., as the case may be.

彪 彪 彪 彪 處 匕 彪
扶 持 明 主 坐 中 華

Q. 306. What is the evidence? (1)
A. Mixing the blood is the evidence. (2)
Q. 307. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 308. How does this verse run?
A. We mixed the blood and, unanimously, worshipped the five men
Who, at that time, made a league under the peach-trees.
From the present time that we've sworn this oath, we'll never change;
But we'll be more cordial than those born from the same womb, and of one flesh and bone. (3)

插 血 同 心 拜 五 人
當 時 出 世 在 桃 根
從 今 發 誓 無 更 改
勝 過 同 胞 骨 肉 親

Q. 309. What is the testimony? (4)
A. Drinking of the blood-mixed wine (5) is the testimony.
Q. 310. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 311. How does this verse run?
A. Without asking, we know it naturally:
Every one knows that it is right and proper.

---

(1) 憑 (2) Var: To cut off a cock's-head (斬 亞 七) is the evidence.

(3) Var: To cut off a cock's-head is the evidence before the tent;
The earth brings forth brethern since myriads of years.
If the heavenly lord should send down again a true emperor;
We shall, first, have given help, united with the five excellent ones.

斬 七 爲 憑 在 帳 前
土 生 兄 弟 萬 萬 年
天 公 連 降 眞 龍 現
早 日 扶 持 會 五 賢

(4) 據 (5) 血 酒

In the wine-cup is a drop of blood:
Those who drink it together are faithful and loyal.

不	問	自	然	知
各	人	識	在	理
酒	盃	有	血	珠
同	飲	是	忠	義

Q. 312. What is held most important?

A. The weapons are held to be the most important.

Q. 313. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 314. How does this verse run?

A. Let us ride with a single horse and spear to the limit of Heaven, (1)
And bear all the dust, to protect our coming lord.
When the true dragon (emperor) has been created, we'll meet with great happiness;
Let us assist the lord of Ming to sit on the golden terrace! (2)

單	鎗	匹	馬	走	天	涯
受	盡	塵	埃	保	主	來
變	化	眞	龍	逢	大	吉
扶	持	明	主	坐	金	臺

Q. 315. With what are cases decided? (3)

A. With the red staff.

Q. 316. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 317. How does this verse run?

A. On the mountain Pao-lan is the red staff;
All the brethern around know it's efficacy;
Only the faithless and disloyal are beaten with it;
They are chastised with a hundred and eight blows.

---

(1) Lo-tung (羅 通) ran, alone, on a single horse and armed with a single spear, the blockade of Muh-yang-ching. (Comp. p. 92, note 4.)

(2) i. e. The imperial palace.

(3) 公 斷

寳 南 山 上 洪 棍 枝
四 方 兄 弟 盡 知 機
專 打 不 忠 和 不 義
百 零 八 棍 責 罰 伊 ([1])

Q. 318. By which gate did you enter, and by which gate did you go out?

A. I entered the East-gate and went out by the West-gate. ([2])

Q. 319. Where did you pass when you entered the East-gate and had gone out the West-gate?

A. I passed the place where the unfaithful and disloyal cocks perish. ([3])

Q. 320. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 321. How does this verse run?

A.

Within the city, at the West-gate, is a corpse; ([4])
All within the four seas and five lakes know it:
If there are unfaithful and disloyal ones,
They shall be hacked to pieces by thousands of swords and myriads of blows.

西 門 城 內 一 死 屍
五 湖 四 海 盡 皆 知
若 有 不 忠 和 不 義
千 刀 萬 斬 碎 凌 遲

([1]) Var;

On the mountain Pao-lan is a fir;
Those who have obtained merit in several tribulations
Are brought before the hall of fidelity and loyalty to be judged:
Only the traitors are beaten, and not the faithful.

寳 南 山 上 一 桔 松
幾 多 脩 鍊 得 成 功
忠 義 堂 前 來 公 論
專 打 奸 臣 不 打 忠

([2]) See Tab. VII.

([3]) 不 忠 不 義 亞 七. We see from the list of slang-words that 亞 七, „seven" means a hen or cock. (P. VI, s. xi.)

([4]) Of a cock,

Q. 322. Where did you come to when you had gone out the West-gate?
A. I came to a Volcano. (1)
Q. 323. What was in that Volcano?
A. There was a red Furnace. (2)
Q. 324. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 325. How does this verse run?
A.
The red furnace, though crooked, goes straight into the volcano;
The faithful and loyal will enjoy longevity on the Pao-lan-mountain;
But the faithless and disloyal will perish in it.

紅 爐 灣 匕 直 過 火 山
有 忠 有 義 壽 寶 南 山
不 忠 不 義 喪 在 其 間

Q. 326. Who guards this volcano?
A. Hung-hai-rl (3) guards it.
Q. 327. How can you prove that?
A. I can prove it by a verse.
Q. 328. How does this verse run?
A.
Heaven sent down *Hung-hai-rl* who devoured men;
But, thanks to a priest of *Thang*, we were saved. (4)
When faithful and loyal men pass this place,
They shall accompany, in later days, the prince of Ming.

---

(1) 火 山; this is an oven (炕) as appears from another copy.

(2) 紅 爐 (3) 洪 孩 兒

(4) *Hiuen-thsang* (玄 壯) was the famons pilgrim who went, during the dynasty of Thang (629—645), to India, in order to fetch the pure law of Budha. He was accompanied by *Sun-wu-khung* (孫 悟 空), *Chu-wu-nang* (猪 悟 能) and *Sha-wu-tsing* (沙 悟 淨). Having passed a fortnight's march beyond the *Black-fowl*-kingdom (烏 雞 國), they arrived at the foot of an immense mountain, whose top was depressed, and out of which an enormous column of smoke and fire issued. When they approached, sixty spirits came out of the mountain, warning *Hiuen-thsang* and his companions not to approach, as there lived in that volcano a malicious sprite who kept them prisoners. On Wu-khung asking who this sprite was, they answered: „he is the son of *Niu-mo-wang* (牛 魔 王), nourished by *Lo-chah-niu* (羅 刹 女); his milk-name is *Hung-hai-rl* (紅 孩 兒)

天　降　洪　兒　會　食　人
感　得　唐　僧　救　吾　身
若　有　忠　良　從　此　過
得　來　日　後　伴　明　君

Q. 329. How can you prove the existence of the volcano? (1)

A. I can prove it by a verse.

Q. 330. How does this verse run?

A.
The volcano is known throughout all the world;
We have sworn together fraternity, and are in search of heroes;
When, in another dynasty, our lord will have ascended the throne,
The brethern of the Hung-family will get imperial fiefs.

火　山　原　是　四　海　通
同　盟　結　義　訪　英　雄
他　朝　我　主　登　龍　位
洪　家　兄　弟　受　皇　封

Q. 331. What is placed behind the volcano?

A. The Red-flower-pavilion. (2)

---

and his surname *Shing-ying-tai-wang* (聖 嬰 大 王). He has cultivated his virtue during 300 years in the *Ho-yen-shan* (火 熖 山), „Volcano," until he became, himself, entirely fire, (三 昧 眞 火). *Niu-mo-wang* ordered him to guard the *Hao*-mountain (號 山)."
Sun-wu-khung then replied: „five hundred years ago I have sworn fraternity with this *Niu-mo-wang*. This Hung is his son and ought to call me *uncle*: how should he dare, then, to hurt the Master of the Law. (Hiuen-thsang)."
He then approached, but Hung-hai-rl — although having his face powdered and his lips reddened with rouge, whilst his hair was arranged like that of a woman, and his eye-brows were like a new crescent — burst forth out of his grotto, and spewed out of his mouth and eyes such volumes of fire and smoke, that the three disciples were all scorched and singed. Sung-wu-khung then transported himself by a turn of magic to the South-sea (南 海), the seat of *Kwan-yin* (Avalokiteswara), which God flew to Hiuen-thsang's aid, and vanquished Hung-hai-rl after a dangerous battle. (See the *Si-yu-chin-ts'iuen* (西 遊 眞 全) The complete, genuine wanderings in the West. (Travels of Hiuen-thsang to the Western countries). Vol. VIII & IX of the XX-Vol. Ed.)

---

(1) Var: „the oven." (火 炕.)

(2) See Tab. III.

Q. 332. How can you prove that?

A. I can prove it by a verse.

Q. 333. How does this verse run?

A. In the red-flower-pavilion is a censer with incense,
Before which five men have pledged themselves, and sworn an oath.
Fulfil your duties in the temple in Kan-su, — [1]
The gathering-place of all the Hung-heroes within the four seas.

洪 花 亭 上 一 爐 香
五 人 結 拜 立 誓 章
甘 肅 寺 內 看 本 事
招 集 四 海 洪 英 場

The Master now says: „I have examined you in everything, and there is no doubt about your being Thian-yu-hung. Rise and prostrate yourself three times before our true lord. I have a precious sword and a warrant to give to you.

All the new members who are, in truth, faithful and loyal, you may bring hither to pledge themselves; but those who are unfaithful and disloyal, you ought to bring without the gates, cut off their heads, and expose them."

Whereupon the Vanguard answers by this distich:

The sword and warrant of the commander are now given to Thian-yu-hung;
And, now, I can go to all the lodges in the world, according to my wishes. [2]

軍 師 劍 令 付 天 祐 洪
四 海 遍 城 壬 我 遊 通

---

[1] The lodge in the province of Kan-su.

[2] Var: I am going, now, to all the societies of Hung,
To adopt brethern and gather great heroes.
If a night-brother [1] meets me and asks what I wish —
(I'll answer) I am the most important one in the Hung-league.

萬 里 洪 門 我 去 通
結 兄 招 集 大 英 雄
䁱 弟 相 逢 來 問 意
我 在 洪 門 第 一 重

---

[1] Spy, agent. (Comp. p. 49.)

The new members who refuse now, positively, to enter the league, are led by an executioner without the West-gate, where their heads are cut off at once. Those who, either by persuasion or fear of death, accept the adoption, are now handed over to the Vanguard.

SECTION II.

CEREMONIES OF AFFILIATION.

The Vanguard now orders the new members to come into the „Red-flower-pavilion," in order to confirm, by a bloody oath, that they all wish to adopt the name of Hung.

The Vanguard at the head, and all the new members following, then enter this pavilion where the ceremonies of affiliation are to be accomplished.

These ceremonies begin with the cutting off of the sign of subjection to the Tartar sway — the head-cue. (1)

An affiliated one is standing next to every new member; whilst one of the brethern answers in the name of those new members.

During the ceremony of cutting off the cue, this brother recites the following quatrain:

> The black silken hair on my head is now cut off;
> And I am clad in sackcloth and in mourning apparel before the altar of the lodge.
> For if I am not clad in sackcloth and in mourning apparel,
> (How can I then) exterminate the Tartar barbarians, and protect our lord to come?

頭 上 青 絲 髮 改 開
披 麻 帶 孝 在 楊 檯
不 是 披 麻 兼 帶 孝
殺 絕 清 蠻 保 主 來

This ceremony is called „Cutting off the cue." (2)

The cue being cut off, the hair of the head is clipped according to the old Chinese fashion, (3) during which ceremony the following quatrains are recited:

---

(1) Of course the ceremony of cutting off the cue is dispensed with if the members must remain dispersed amongst the Chinese who have continued faithful to the Tartar dominion. Sometimes the ceremony is performed, however, in which case a false cue is, afterwards, braided to the remaining tuft.

(2) 改 頭 髮 (3) 改 頭 毛 That is the head shaved on both sides, and the hair combed backwards and tied into a tuft, nearly in the way in which the Japanese of the present day wear their hair.

I.

The black silk is taken away that we may serve the prince of Ming;
But, at first, transmit me your verbal instruction, and save my body.
This evening we come before the face of the five founders —
To overturn Tsing and restore Ming is agreable to God.

改 開 青 絲 孝 明 君
前 傳 口 教 度 吾 身
今 晩 得 逢 五 祖 面
反 淸 復 明 合 天 心

II.

On the seven-starred altar mounted *Ngo-lung*;
In one morning august Heaven sent down an admirable man;
If *Kin-nan* had not used an excellent stratagem,
How could *Yun-lung* then have been confident in his own abilities? (1)

---

(1) Allusion to an episode from the period of the three states (A. D. 168—265). The incident alluded to happened at the *Three-rivers'-entrance* (三 江 口), which are situated between the districts *Tang-yang* (當 陽) and *Y-ling* (夷 陵), in the department *King-chau* (荆 州), in the province of *Hu-kwang*. *Thsao-thsao* (曹 操) was anchored there with a large fleet, manned with a million of men. *Liu-pi*, his antagonist, was in great anxiety how to preserve his army from total destruction. *Ngo-lung*, Aid-de-camp of *Liu-pi*, then erected an altar to the Seven Stars and, having prayed to the Gods, the wind changed from N. W. to a stronge S. E. breeze. This gave *Liu-pi* occasion to send down fire-ships which burned the whole fleet of *Thsao-thsao*. So much blood was shed there that all the walls and stones at the place were reddened.
The place was, therefore, called, afterwards, „the red-wall-river" (赤 壁 江).
The above quatrain is a parody on that occurring in the 8⁰ Ed., of the History of the three states, which quatrain runs thus:

On the seven-starred altar mounted *Ngo-lung*;
In one night the East-wind was stronger than the water of the river;
If *Khong-ming* (*Ngo-lung*) had not used an excellent stratagem,
How could *Chau-lang* then have been confident in his own abilities.

七 星 壇 上 臥 龍 登
一 夜 東 風 江 水 勝
不 是 孔 明 施 妙 計
周 郎 安 得 逞 才 能

We do not find in the History of the Triad-society the episode of Wan-yun-lung alluded to in the second part of the above quatrain.

七 星 壇 上 臥 龍 登
一 旦 皇 天 降 異 人
不 是 近 南 施 妙 計
雲 龍 安 得 逞 才 能

The new members are now brought before a washing-basin filled with water; one of the affiliated covers this basin with a towel, and pronounces these quatrains:

I.

Clear and resplendent is the blue dragon! (1)
A lotus-flower (2) is laid upon it.
When the black clouds are dispersed, we see the bright moon;
Now our faces will be washed clean.

明 明 白 白 是 青 龍
一 朶 蓮 花 放 在 中
撥 散 烏 雲 觀 朗 月
將 來 洗 淨 我 容 顔

II.

In the *Tsz-kin*-basin the heart of man is reflected;
A precious veil of dragon-beard (3) covers the deep basin.
We'll wash clean our traitorous hearts in order to appear before the five founders;
We'll help our lord to mount upon the throne, and the days of Ming shall come.

子 金 盤 內 照 人 心
龍 鬚 寶 帕 蓋 盆 深
洗 淨 奸 心 見 五 祖
保 主 登 基 明 日 臨

III.

Without coat, cap, or garments
You, always, can approach the porches of the Lord's temple.
Wash clean the dust of Tsing, and the colour of your face will appear;
Do away with your corruptness and perversity — to sit in the temple of Ming. (4)

---

(1) i. e. the washing-basin. (2) & (3) i. e. a towel.

(4) If we change the character 淸, *Tsing*, the Tsing-dynasty, into 靑 *Tsing*, bluish or dark; and if we

不　作　衣　冠　不　作　裳
時　時　身　近　帝　廟　廊
洗　淨　清　塵　顏　色　現
除　却　奸　惡　坐　明　堂

This ceremony is called „Covering the washing-basin with a towel." (1)

The towel is now taken away from the washing-basin, and this quatrain recited: (2)

At first remove the transverse clouds (3) of a thousand miles length,
And the pure moon-disk (4) will illuminate the City of willows.
The united waters of the three rivers are disputed by the people of Tsing;
Sixteen generals and soldiers (5) wrangle for universal peace.

先　開　橫　雲　千　里　路
一　輪　明　月　照　楊　城
三　河　合　水　清　家　爭
二　八　軍　士　鬧　太　平

The faces of the new members are now washed in the basin, whilst these quatrains are recited;

I.

A black cloud covered the water — the water covered the moon;
The black clouds were dispersed, and the blue heaven appeared.
The heart of the faithful and loyal glistens;
But the traitors and malefactors shall perish before the basin.

烏　雲　蓋　水　水　蓋　月
撥　開　雲　霧　見　青　天
有　忠　有　義　心　胆　照
奸　讒　歹　惡　沒　盆　前

---

translate 明 堂 Temple of Ming, by *Light-temple*, the two last lines could be read:
Wash clean the darkning dust, and the colour of your face will appear;
Do away with your corruptness and perversity — to sit in the temple of Light.

---

(1) 面 巾 蓋 盆　(2) Called the ceremony of „Uncovering the washing-basin" (撥 面 盆)

(3) i. e. the towel.　(4) The washing-water.

(5) Variation: 二 八 乾 坤 with the same meaning. As these two characters mean the superior and inferior principles or agencies; so heaven, father, prince, general, etc., are all 乾; whilst earth, mother, minister, soldier, etc., are all 坤, because they have each a correlative superior.

II.

The jade-dragon (1) spouts the water of the three rivers,
To wash clean traitorous hearts, and (make them) wish to restore Ming.
When, afterwards, we have assisted our lord to mount upon the Emperor's throne;
The brethern of the Hung-family shall, surely, have a universal peace.

玉 龍 吐 出 三 河 水
洗 淨 奸 心 好 復 明
他 日 保 主 登 帝 位
洪 家 兄 弟 定 太 平

This ceremony is called the „Washing of the face." (2)

The new members are now stripped of their upper garments, these being cut after the forced Manchoo model.

Pull off the garments of the dynasty of Tsing, and change them for those of Ming:
For we all know the thirty six articles of the oath.
Since that we entered the Hung-gate, and saw the faithful and loyal,
We came, first, to the Willow-city, to be instructed in the odes.

解 開 清 衣 換 明 衣
三 十 六 誓 我 盡 知
自 入 洪 門 見 忠 義
前 到 楊 城 教 習 詩

This ceremony, called the „Undressing" (3), being gone through, the new members are clothed in long white dresses, and this quatrain is recited:

Man is a red-faced creature;
A loyal member (4) changes my body;
Who can recognize me now?
Since I appear in a new white dress. (5)

人 係 洪 面 人
義 馬 化 我 身
誰 人 識 得 我
現 出 白 衣 新

---

(1) The ewer ornamented with painted dragons.
(2) 洗 面 (3) 改 衣
(4) *Lit;* an adopted horse. (5) Comp. pag. 64, A. 32.

This ceremony is called „Putting on the white dress." (1)

The heads of the new members are now wrapped in a red kerchief of the fashion of kerchiefs worn during the dynasty of Ming (2), and these quatrains recited:

I.

A head-kerchief of bran-new colour
Is wound around my head-gear, and I go to call troops.
The faithful and loyal may come hither,
To follow the prince of Ming within the City of willows.

一 條 頭 帕 本 色 新
帶 上 頭 巾 去 招 軍
忠 心 義 氣 來 到 此
木 楊 城 內 伴 明 君

---

(1) 穿 白 衣. According to others this ceremony is replaced by the ceremony of „Girding the waist" (扎 腰), when these quatrains are recited:

I.

In my hand I hold a white cloth, happier than an immortal;
Wound around my body, I go to call together troops:
When, on another day, our lord shall have ascended the imperial throne,
I shall take off my mourning dress, and follow the emperor's army.

手 攬 白 布 好 仙 人
扎 在 腰 上 去 招 軍
他 日 我 主 登 龍 位
能 脫 草 麻 伴 帝 軍

II.

A strip of white cloth is wound around my waist —
With a sincere heart I'll protect our lord to sit in the court of Ming;
When the affair is accomplished, the heroes will be happy and glorious,
And world-vanquishing heroes shall come to call their prince.

白 布 一 條 攬 在 腰
丹 心 保 主 坐 明 朝
成 事 英 雄 吉 照 耀
蓋 世 英 雄 到 招 君

(2) This ceremony is called: „Wrapping the head-kerchief." (包 頭 布).

II.

A head-kerchief of bran-new colour
Is wound around my head-gear, and I go to call troops;
I'll call together the heroes to assemble and unite —
Since the ancient times it has been transmitted until this very day.

一條頭帕本色新
帶上頭巾去招軍
招集英雄來聚會
萬古流傳到如今

III.

The red sun above our heads mounts the nine heavenly regions;
Gradually he marches till within the City of willows;
Conceal the secrets and don't let them leak out:
For from the beginning till the end the brethern must all be called Hung.

洪日當頭上九重
步步踏上楊城中
包藏機關莫洩漏
頭尾兄弟盡姓洪 [1]

---

[1] Variation:

1.

A red kerchief of bran-new colour
Is wound around our heads, and we go to call troops.
When we have raised numberless men and countless horses,
We shall exterminate the Tsing-dynasty, and protect our king.

一條紅巾本色新
包起頭上去招軍
招得千軍和萬馬
殺絶清朝保帝君

2.

A spiral of red vapour pierces the nine heavenly regions;
A kerchief is wound around our heads, and we are confident of being heroes.
Conceal the secrets and don't let them leak out:
For from the beginning till the end the brethern must all be called Hung.

The new members are now told to pull off their shoes, and a pair of straw-shoes, of the kind people in mourning wear, are given to them to put on. In the meantime these quatrains are recited:

I.

Our feet tread on straw-shoes, and step by step we go;
For nobody interrogates the poor and miserable on the road.
Albeit my brother may know my intentions,
Yet, by no means, shall he tell them to others.

脚 踏 草 鞋 步 步 分
路 中 貧 困 無 人 間
兄 弟 若 然 識 我 意
切 勿 流 音 過 他 門 [1]

II.

Here is a pair of bran-new straw-shoes;
We enjoin and recommand you to engage myriads of men.
We warn you, brother, not to tread in the ways of the dynasty of Tsing;
You must remember the red-pavilion and the City of willows.

洪 氣 一 條 透 九 重
布 纏 頭 上 逞 英 雄
包 藏 機 關 毋 洩 漏
頭 尾 兄 弟 盡 姓 洪

3.

Enwrapped at the left, envelopped at the right, and open on both sides — [1]
The faithful and loyal, all called, come together.
The (names of the) noble and valiant heroes are perpetuated during several ages;
At that time they appeared clothed in white garments.

左 抱 右 挾 兩 邊 開
忠 心 義 氣 盡 招 來
豪 傑 英 雄 傳 屢 代
當 時 現 出 白 衣 來

[1] Describing how the kerchief is to be wound around the head.

---

[1] Var; 過 別 人

一 對 草 鞋 子 極 新
叮 嚀 至 囑 結 萬 人
勸 兄 不 踏 清 朝 路
要 念 花 亭 木 楊 城

III.

On a pair of straw-shoes I go walking about:
It is just the cold seventh month's autumn.
Don 't say that the straw-shoes are of no use or value:
When you fell in with the flower-pavilion and were affiliated, you got them.

一 對 草 鞋 去 遊 遊
正 是 凄 凉 七 月 秋
莫 說 草 鞋 無 用 處
流 落 花 亭 結 義 収

The preliminary ceremonies being now terminated, the new members, being clad in white clothes, their hair dressed in the genuine Chinese way, and having straw-shoes at their feet, whilst their heads are envelopped with a red kerchief, are led before the altar upon which the celebrated censer of white porcelain is placed.

There the master again adresses to the Vanguard the following questions, which are answered by him in the name of the new members.

Q. 1. How heavy is the censer?
A. Five pounds and thirteen ounces. (1)
Q. 2. What is at the bottom of the censer?
A. Four characters.
Q. 3. Which characters?
A. Help Ming — Destroy Tsing. (2)
Q. 4. Have you a request (3) to present?
A. Yes.
Q. 5. Where is it?
A. In my mouth.
Q. 6. Have you the seal?
A. Yes.

---

(1) The five lodges and the 13 provinces of old China.
(2) 扶 明 絶 清 (Comp. pag. 14). (3) 手 本

Q. 7. Where is it, and who gave it to you to stamp with it?
A. The president Wan gave it to me to stamp with it.
Q. 8. How heavy is the seal?
A. Two pounds and thirteen ounces. (1)
Q. 9. Have you the sword?
A. I have.
Q. 10. Which marks are on it?
A. There are four characters on it.
Q. 11. Which characters?
A. Two dragons dispute (about a) pearl. (2)
Q. 12. Which marks are on the point of the sword?
A. Also two characters.
Q. 13. Which characters?
A. Overturn Tsing — Restore Ming. (3)

Each member of the whole brotherhood now takes nine blades of grass in his hands, instead of taking incense; in commemoration of the manner in which the five founders of their league pledged fraternity. This ceremony is called: „Taking grass instead of incense." (4) The following quatrains are recited during this ceremony.

I.

Nine blades of green grass were growing at the way-side;
Five men pledged themselves before the pure Heaven.
This day we remember the affair of that year;
We wish to take revenge as soon as occasion is offered.

九 條 青 草 發 路 邊
五 人 結 拜 表 青 天
今 朝 記 憶 當 年 事
要 報 寃 仇 自 有 年

II.

All ye brethern please enter the City of willows,
And move the great army of the five camps.
The leader gives you the order to give, simultaneously, the signal:
Take green grass in your hands instead of fragrant incense.

---

(1) Meaning the two capitals and 13 provinces of old China.

(2) 二 龍 爭 珠; meaning, probably, that the Tartars and Chinese dispute about the possession of China. (Comp. p. 14).

(3) 反 淸 復 明 (Comp. p. 14). (4) 拈 草 爲 香 (Comp. p. 15).

泉　兄　請　入　木　楊　城
驚　動　五　營　大　軍　兵
軍　師　傳　令　齊　發　號
手　執　青　草　爲　馨　香

The formulary of the oath, written on large sheets of yellow paper, is now laid upon the censer, and incense-sticks are distributed to all members present, old and new. This ceremony is called the „Distribution of incense." (1)

These verses are then recited:

I.

This night new incense is blended with the old incense;
In a peach-garden Liu, Kwan and Chang pledged fraternity. (2)
The brethern have faithful hearts and loyal spirits:
Since the ancient times their names are perpetuated and renowned in the world.

今　晚　新　香　會　舊　香
桃　園　結　義　劉　關　張
兄　弟　忠　心　和　義　氣
萬　古　傳　名　天　下　香

II.

Since we have entered the Hung-gate and seen the written oath,
The faithful and loyal brethern are widely renowned;
With a sincere heart they pledge fraternity together,
And in the City of willows they take incense-sticks in their hands.

自　入　洪　門　看　誓　章
忠　兄　義　弟　遠　傳　陽
一　片　丹　心　同　結　義
木　楊　城　內　手　拈　香

The incense is now offered to the Gods, the members taking each their first blade of grass, which they stick in the ashes of the censer. This verse being recited in the meantime:

---

(1) 派香　　(2) See page 2.

We stick the first grass as incense;
And come to pledge ourselves in the peachgarden —
The word of command is known all over the world.

一 插 草 爲 香
桃 園 來 結 義
號 令 天 下 知

Then the second blade of grass is stuck in the ashes, and this verse recited:

We stick the second grass as incense;
And swear all to come and pledge ourselves,
Wishing with all our heart to be named *Hung*.

二 插 草 爲 香
盡 盟 來 結 義
一 心 願 姓 洪

Now they all stick the third blade of grass in the censer, whilst this verse is recited:

We stick this third grass as incense;
And pledge ourselves before the pure Heaven
To take revenge as soon as occasion presents itself.

三 插 草 爲 香
結 拜 表 青 天
報 寃 自 有 年

This ceremony, called „Offering incense" (1), being terminated, three sticks of fine incense are stuck in the censer, constituting the ceremony of „Presenting fine incense." (2)

At the first stick this verse is recited:

The first incense-stick of fine perfume is stuck in the censer,
Which we first offer to the Gods that they may protect the faithful and good.
This evening the brethern swear together an oath,
That they wish to pledge themselves to worship, with one heart, the lord Kwan.

一 炷 明 香 插 爐 中
先 奉 神 明 保 忠 賢
今 晚 兄 弟 同 盟 誓
願 結 同 心 拜 關 公

---

(1) 進 香 (2) 進 明 香

At the second stick this verse is recited:

> The second incense-stick of fine perfume pierces the Heavens;
> This night we come with a sincere heart to swear an oath:
> If there are false-hearted amongst you, Heaven and Earth see them;
> Five thunder-bolts shall destroy them, and split them in twain.

二 炷 明 香 透 天 台
今 晚 真 心 立 誓 來
若 有 假 心 天 地 鑒
五 雷 誅 滅 兩 分 開

At the third incense-stick this verse is recited:

> The third incense-stick of fine perfume pierces the Heavenly court;
> The heroes swear an oath and worship the Gods and Spirits.
> Faithfully and loyally we come to swear
> That, throughout the whole world, the heroes of Hung will be united.

三 炷 明 香 透 天 庭
英 雄 立 誓 拜 神 明
忠 心 義 氣 來 盟 誓
五 湖 四 海 合 洪 英

Two candles of dry wood are now lighted, and this verse recited — this ceremony being called the „Lighting of the dry-wood candles." (1)

> Two pieces of dry wood are stuck at the army-gate;
> The brethern are all called to worship before Budha;
> To expose to the Gods that they come to sacrifice —
> They come to offer wine; (but) the younger brethern (2) come first.

兩 枝 枯 木 插 軍 門
招 集 兄 弟 拜 佛 前
告 訴 神 明 來 奉 敬
將 酒 來 敬 結 兄 先

---

(1) 點 枯 木 燭

(2) *Lit:* the sworn brethern. (See P. VI, s. XI.)

A red candle is now lighted, and this verse recited:

The red candle is lighted and shines brightly;
Millions of Hung-heroes stand on both sides.
This evening we come in the peach-garden to pledge fraternity;
The glowing light illuminates, brightly, our king and prince.

點 起 紅 燭 發 皓 光
百 萬 洪 英 在 兩 旁
今 晚 桃 園 來 結 義
皓 光 灼 照 吾 君 王

This ceremony, called the „Lighting of the red candle" (1), being terminated, the brotherhood worships Heaven and Earth by pledging three cups of wine. To this end a silver wine-jug and three jade cups are brought, which cups are filled with wine, during which time this verse is recited:

We lift the silver wine-jug over the jade cups;
The fidelity and loyalty of the brethern comes out of the wine.
When the army has triumphed and the prince of Ming has risen,
He will give us three cups of wine, and send us home with four horses.

提 起 銀 壺 對 玉 盃
兄 忠 弟 義 酒 中 來
三 軍 得 勝 明 君 起
賜 酒 三 盃 駟 馬 回

The first cup is now shed for Heaven, and this verse recited:

This first cup of fine wine is offered on the altar of Heaven;
The brethern pledge themselves to persevere till the end.

一 盃 美 酒 透 天 檯
兄 弟 結 拜 有 始 終

The second cup is shed for Earth, and this verse recited:

This second cup of fine wine is thrown on the Earth;
The brethern pledge themselves to harmonize in the world.

二 盃 美 酒 落 地 中
兄 弟 結 拜 四 海 平

---

(1) 點 紅 燭

The third cup of fine wine is now put before the Shrine, and this verse recited:

This third cup of fine wine is now put before the Shrine;
The brethern pledge themselves to overturn Tsing and restore Ming.

三 盃 美 酒 進 櫃 前
兄 弟 結 拜 反 清 復 明

The wine having been offered (1), the seven-starred lamp is lighted (2), and this verse recited:

The seven-starred altar was raised at the East;
The master, with loosened hair, mounted early on the terrace.
Mang-thang having used the stratagem of interlaced chains (3),
The whole of the land returned to Ming.

七 星 壇 上 東 方 起
披 髮 先 生 早 登 檯
龐 統 用 盡 連 環 計
一 統 山 河 歸 明 來

The precious, imperial lamp is now lighted (4), and this verse recited:

The glowing brightness of the precious lamp reaches the nine regions of Heaven:
In Heaven above are clearly seen the traitors and the faithful.
If it is predestined we'll go together to the precious imperial palace,
Where the glittering star *Thing* (5) encircles the eight points. (6)

玉 盞 光 輝 透 九 重
天 上 燭 見 奸 和 忠
有 緣 同 往 玉 皇 殿
炎 炎 明 庭 拱 八 方

---

(1) 獻 酒 (2) 點 七 星 燈 The lamp of the seven planets.

(3) Compare pag. 114, note 1. When Thsao-thsao's fleet was riding at anchor in the river, his soldiers were all seasick. Mang-thang, Aid-de-camp of Liu-pi, disguised himself as a Taoist priest and, going to the fleet of Thsao-thsao, advised him to bind his whole fleet together with iron chains. Thsao-thsao did so, and even covered the ships with planks, so that the horses could prance on them. But, when Liu-pi had loosened his fire-ships on him, he saw his fault; for his fleet, being one compact mass, could not move and was totally burned, whilst thousands of his men perished.

(4) 點 玉 皇 燈 (5) The star 天 庭, Thian-thing.

(6) N. S. E. W. NE. SE. NW. SW.

Lighting now the Hung-lamp (1), this verse is recited:

The innerpart of the lodge is very imposing;
The four great faithful excellent-ones guard the four gates.
If it is asked what is most exalted within the city —
The Hung-lamp, once lighted, illuminates the faithful.

木 楊 城 內 好 威 風
四 大 忠 賢 守 四 門
若 間 城 中 何 物 大
洪 燈 一 點 照 忠 心

The lamps now being all lighted, and the incense-sticks glowing in the censer and filling the pavilion with delicious perfumes, the Gods are prayed to look down upon the members and accept of the incense burned for them; this prayer is read with a slow and solemn voice, that the new members may be moved and impressed by it.

FORMULARY OF PRAYER TO THE GODS.

請 神 表 文

„Solemnly we now burn incense and make this prayer to *Pwan-ku*, who first sundered Heaven „and Earth. (2) Revering the Heavenly doctrine of being united in One, we, fervently, wish „to overturn Tsing and restore Ming, in order to obey the will of Heaven (desiring that „Heaven and Earth) shall roll on together. (3)

謹 謹 焚 香 禱 告 禱 告 盤 古 初 開
天 地。奉 天 合 一 之 道 一 片 丹 心
反 清 復 明 以 順 天 意 之 同 流。

---

(1) 點 洪 燈

(2) According to the doctrine of the Tao-sect, *Pwan-ku*, the first man, had the task given to him to separate the Chaos. He was busy with it during eighteen thousand years, during which time he increased day by day in stature. When his work was finished he died. His head became mountains, his breath wind and clouds, and his voice thunder; his limbs were changed into the four poles, his veins into rivers, his sinews into the undulations of the earth's surface, and his flesh into fields; his beard was turned into stars, his skin and hair into herbs and trees; and his teeth, bones and marrow into metals, rocks and precious stones; his dropping sweat increased to rain, and, lastly, the insects which stuck to his body were transformed into people.

(3) i. e. that H. & E. may be everlasting.

„This night I have come with these brethern before X, the incense-master of the lodge X, „at the place X, near the village X, in the district X, of the prefecture X, in the pro„vince of X. All the brethern who have been brought here to night, are all iron-galled and „copper-livered. (1)

„We have come together to pledge fraternity before Heaven and Earth: we'll swear to be „all of one heart and mind, and we'll mix our blood to confirm this oath.

„We pray and beseech the Gods of Heaven and Earth; *Liu-pi*, *Kwan-yü* and *Chang-fi* who pledged „fraternity in a peach-garden. (2)

„With one heart and mind we will obey Heaven, and act righteously; and we will overturn „Tsing and restore Ming. Our faithful hearts will not alter, and we will never change.

„Unanimously, and with united forces, we will search together for the true lord. We will „reconquer the empire, and restore the true throne, that the heirdom of the great dynasty of „Ming may flourish again.

„We now burn incense here and make this prayer: we pray that it may reach the Su„preme Ruler of the August Heaven; the first heavenly venerable One; the three lights — sun, „moon (and stars); the five planets (3) and seven rulers (4); the divine prince Wu-tao (5);

今晚在於某省厶府厶縣厶社
厶地方厶香主厶姓厶名同兄
弟等，是夜引動衆兄弟，人人鐵
胆銅肝。共來投天地結義，會盟
同心，插血立誓。禱祝天地神祇，
劉關張三人桃園結義，同心合
志順天行道，反清復明，忠心不
變永無更改，同心協力共尋眞
主，奪囘江山，承立正位，重興大
明基業。今於此處焚香禱告，請
到皇天玉帝，元始天尊，日月三
光，五星七政，五斗神君，天官賜

---

(1) i. e. Valiant and courageous.
(2) Compare p. 2.
(3) Mars, Venus, Jupiter, Mercury and Saturn.
(4) Sun, moon and the five planets.
(5) Name of a constellation.

„that it may reach the Heavenly Ruler who bestows happiness, and the supreme *Lao-kiun.* (1)
„We pray, also, to the Budha of the western Heaven; to the perfect Budhas *Shih-kia* (2) and „*Ju-lai* (3); to *Amida Budha;* to the most merciful and most gracious goddess *Kwan-shi-yin* (4); to „the four supreme Heavenly kings (5), and to the diamond-accomplished Budhas (6); to the „eighteen *Lo-han* (7); to the venerable first sage *Tah-mo* (8). We pray, also, to the Supreme Ruler

福。太上老君。再請西天佛祖。釋迦如來成佛。阿彌陀佛。大慈大悲觀世音普薩。四大天王。金剛文佛。十八羅漢。達摩尊祖師。再

---

(1) Lao-kiun, commonly called *Lao-tsz,* the founder of the doctrine of *Tao.* He was born B. C. 604 in the kingdom of *Tsu,* now the province of *Hu-peh.* His doctrine is exposed in his book „Memoir of the road and virtue" (道德經), translated by St. Julien.

(2) *Sakya-muni,* the Excellent. He was born on the eighth day of the fourth month B. C. 1029. His father was *Sudwodani,* king of *Kapila,* in central India, and his mother was called *Maya.* He died in his eightieth year, near the river *Batei,* in *Benares,* B. C. 949. (See the Nippon Archiv).

(3) Ju-lai, sanscr. *Tathâgata,* a perfect Budha, commonly called in Chinese *To-pao-ju-lai* (多寶如來), Many-preciosa perfect Budha. His name *Ju-lai* means „the thus gone", i. e. who has definitely quitted relative, to enter upon absolute existence, or *nirvána.* (Remusat.)

(4) Kwan-shi-yin is the Chinese translation of the sanscrit name *Avalokiteswara.* The Chinese, however, have translated „voice, sound" (sanscr. *swara*) instead of „Lord" (sanscr. *is'wara*). The name ought to be written *Kwan-tsz-tsai* (觀自在), or *Kwan-shi-chu* (觀世主), the world-contemplating Lord. The Chinese always think this Bodhisattwa to be a woman, as he is represented in the shape of a very effeminate-looking youth.

(5) *To-wan-thian* (多聞天), „The renowned God", (sanscr. *Vais'ravana*): the God of wealth, king of the North.

Chi-kwoh-thian-wang (持國天王), „The state-maintaining Heavenly king", king of the East.

Tsang-chang-thian-wang (增長天王), „The Heavenly king of the growth", (sanscr. *Virû d'aka*), ruler of the South.

Kwang-muh-thian-wang (廣目天王), „the big-eyed Heavenly king;" he rules the sinners and only releases those who repent themselves. (Sanscr. *Virû pâkcha*). He rules the West.

(6) The sentinels at the gates of Budhist temples, supposed to represent the Gods *Brahmâ* and *Nârâjana.*

(7) Sanscr. *Arhan;* the eighteen principal disciples of Budha.

(8) i. e. Dharma, one of the three precious-ones: Budha, Dharma, Sanga; the supreme Triad. According to Chinese ideas *Budha* signifies *intelligence,* being neither void nor being. *Dharma* means the *law,* the rule of natural virtues. *Sanga* means the *united band,* indicating that the natural virtues are never separated, but always united. (Landresse).

„of the dark Heaven of the North-pole; to the master *Kwei-kuh* of the cavern *Kwei-kuh* in the „mountain *Yun-mung* (1); to the Imperial-bestowed faithful and loyal holy prince *Kwan* (2); to „the prince *Kwan-phing* (3); and to the general *Chau-chwang* (4); to Him who entered *nigban* by grace „of the Gemmeous (Emperor); to *Wu-lao-khang-kung*; to the holy lord, — leader (5); to Him „upon whom is bestowed, by imperial preferment, the name of the five-fold effulgent Su„preme Ruler *Wa-kwang* (6); to the Supreme princess, empire-protecting and people-assist„ing Queen of Heaven, the golden-flowery, blessing-bestowing lady; to the clear-percepting „ear (7), the thousand-mile-seeing-eye (8), and to *Chao-kian-than* (9); to the mandarin Wang-ling (10), „and to all the generals.

„We pray, especially, to the left *Thian-fung* and the right *Thian-fung*; to the thirty six hea„venly generals who guard the gates of Heaven; to the seventy two diamond stars of Earth (11); „to the August Heaven and the Queen of Earth; to the Lord of the winds, the Ruler of

請北極玄天上帝，雲夢山鬼谷
洞鬼谷先生，勅封忠義關聖帝
君，關平太子，周倉將軍，玉封道
菓，無漏康公，主師聖爺，勅封五
顯華光大帝，護國庇民天后元
君金花惠福夫人，順風耳，千里
眼，趙玄壇，王靈官，衆位將軍。專
請左天逢，右天逢，把守天門三
十六員天將，七十二位地剛星，
皇天后土，風伯，雨師，雷公，電媽，

---

(1) *Kwei-kuh*, also named *Kwei-kuh-tsz* (鬼谷子), lived during the reign of the Prince *Ping-kung* (平公) of the state Tsin (晉), B. C. 481. His name was *Wang* (王), his surname *Hü* (詡). He was a renowned conjurer and sorcerer. (See the 世說, „Tales of the age.")

(2) Kwan-yü. (Compare pag. 2.)

(3) Son of Kwan-yü. (4) General of Kwan-yü.

(5) The aid-de-camp of the Ruler of the North-pole.

(6) The God of Fire.

(7) & (8) Two genii at the feet of the Holy mother, queen of Heaven.

(9) Or Chao-yuen-sz (趙元帥), a sage living during the reign of the famous Emperor *Tsin*, (B. C. 246—270). Afterwards he was deified. (See the Biographies of the Gods.)

(10) See p. 14 and p. 68, note 5.

(11) Or the malignant stars of the Earth (地煞星).

„the rain, the God of thunder, the Mother of lightning, the earthly Snow-spirit (1), and the Ruler „of the abundantly-descending clouds; to Luh-kah and Luh-ting; to all the Angels and Star-„princes; to the Messengers of the ruling days (2); to the Judges charged with the affairs; „to the eight Genii, the chiefs of the Taoists; to the Sprites of all the caverns; to the Gods „and Budhas who swerve through the Void; to the Spirits of the rivers and mountains, of „the land and the grain, of the earth and the ground.

„We pray all these Gods to descend on this altar.

„As we are assembled this night to pledge, by an oath, fraternity with all the brethern, „so help us that we all may be enlightened, so that we may get the desire to obey Heaven „and act righteously.

„We pray, again, the golden Budha, and the porcelain Budha in feminine shape from „the camp *Shih-khi*, in the village *Shui-khi*, in the district *Thai-phing*, of the prefecture *Thai-„phing*, in the province of *Kan-su;* the deities of our native place and the God of wealth of „our own place.

„We pray, also, the founder *Chu-hung-ying* and the foundress, lady *Choh;* the ancestors *Hung-khi-„shing* and lady *Kin;* the hereditary prince *Chu-hung-chuh;* the president *Wan-yun-lung;* the mas-

六雪神·豐隆雲師·六甲六丁·衆
位天神星君·值日使者·當事功
曹·八仙道長·各洞眞人·一切虛
空過往神佛·山川社稷·土地之
神·一齊請到壇前。爲今晚會盟
結拜衆兄弟·助其衆明·以承順
天行道之意。再請甘肅省·太平
府·太平縣·瑞溪鄉·石溪寨·金身
佛祖·白定祖母·及本方土地靈
神·本方財神。再請廣東省，惠州
府·石城縣·觀音山·丁山脚下，始
祖朱洪英·祖姚倬氏夫人·祖父
洪啟勝·祖母金氏夫人·太子朱
洪祝·大哥萬雲龍·陳近南先生·

(1) The number 6 is a female — or Earthly number (Comp. Introd. pag. XVIII, XIX & XXV.

(2) Days when certain officers serve in rotation.

„ter *Chin-kin-nan;* the five founders *Thsai-teh-chung*, *Fang-ta-hung*, *Ma-chao-hing*, *Hu-teh-ti* and *Li-*
„*sih-khai;* the five valiant generals *Lin-yung-chao*, *Li-sih-chi*, *Wu-thian-ching*, *Yao-pieh-tah* and *Hung-*
„*thai-sui;* the four great faithful excellent-ones ([1]); all which generals were at the foot
„of the mountain *Ting*, in the chain *Kwan-yin*, in the district *Shih-ching*, of the prefecture *Hwui-*
„*chao*, in the province of *Kwang-tung;* as, also, the dragon-gods of the earth, the water, and the
„land at the head of the bridge; the Budha *Kia-lan;* and the dead and deceased brethern, to
„come down before this altar to assist us, that we may all be enlightened.

„All brethern who are brought hither are faithful and loyal: they all are iron-galled and
„copper-livered.

„From the unexhaustible metamorphoses are born millions of men, who are all of one
„heart and of one mind.

„All the benevolent in the two capitals and thirteen provinces have now come together
„to beseech Father Heaven and Mother Earth; the three lights: sun, moon (and stars); all the
„Gods, Saints, Genii and Budhas, and all the Star-princes, to help them all to be enlight-
„ened. This night we pledge ourselves, and vow this promise before Heaven, that the brethern
„in the whole universe shall be as from one womb; as if born from one father, as if nourished by
„one mother; and as if they were of one stock and origin; that we'll obey Heaven and act

五祖蔡德忠，方大洪，馬超興，胡
德帝，李色開，五虎將軍林永超，
李色智，吳天成，姚必達，洪太歲，
四大忠賢，衆位將軍，橋頭土地
水陸龍神，伽藍爺，先前亡兄故
弟，來到壇前，助其衆明，引至衆
兄弟，個個忠心義氣，鐵胆銅肝，
變化無窮，生開千百萬人，同心
合志，凡兩京十三省一體同仁，
共來稟天地父母，日月三光，衆
位神聖仙佛，列位星君，在此助
其衆明。今晚結拜當天禱祝，天
下兄弟都是同胞，一父所生，一
母所養，一本同原，順天行道，忠

([1]) See pag. 95, note 1.

„righteously; that our faithful hearts shall not alter and shall never change. If August Heaven „assists us to restore the dynasty of Ming, — then happiness will have a place to return."

心 不 變, 永 世 無 更, 皇 天 保 佑 復
轉 明 朝, 則 福 有 攸 歸.

This prayer being said, all the brethern rise from their knees and make eight salutations for Heaven, Earth, Sun, Moon, the five Founders, Wan-yun-lung, the Brethern and the Renowned amongst their companions. The salutation is done in the common Chinese way, by kneeling down and throwing the body forwards on the ground. During this ceremony this verse is recited:

We firstly worship Heaven as our father;
We secondly worship Earth as our mother;
We thirdly worship the Sun as our brother;
We fourthly worship the Moon as our sister-in-law;
We fifthly worship the five Saints; (1)
We sixthly worship Wan-yun-lung;
We seventhly worship all the brethern;
We eighthly worship the ten-millennial fragrance. (2)

---

(1) The five founders.

(2) Var: We firstly worship the Heavenly Lord who is fragrant since myriads of years;
We secondly worship the earthly fire extending like Heaven;
We thirdly worship those who, harmoniously, pledged fraternity in a peach-garden;
We fourthly worship the red lamp widely renowned and displayed;
We fifthly worship the five founders as our respected seniors;
We sixthly worship the six ancestors and the six saints and sages;
We seventhly worship the seven planets which shine around on high;
We eighthly worship our companions who are renowned since antiquity.

一 拜 天 公 萬 年 香
二 拜 地 火 似 天 長
三 拜 桃 園 和 結 義
四 拜 紅 燈 遠 傳 揚
五 拜 五 祖 爲 尊 長
六 拜 六 祖 六 聖 賢
七 拜 七 星 高 拱 照
八 拜 変 遊 萬 古 揚

萬 年 香 and 萬 古 揚 mean precisely the same thing, viz: an everlasting fame and reputation, which has existed from the first beginning.

一	拜	天	爲	父
二	拜	地	爲	母
三	拜	日	爲	兄
四	拜	月	爲	嫂
五	拜	五	聖	賢
六	拜	萬	雲	龍
七	拜	衆	兄	弟
八	拜	萬	年	香

The written oath, which has remained on the censer during the whole performance of the above ceremonies, is now taken down by one of the affiliated, and read aloud to the new members, who remain kneeling during the reading.

THE THIRTY SIX ARTICLES OF THE OATH. (1)

Art. 1.

From the moment that you have entered the Hung-league (2), you must quietly fulfil your duties, and keep to your own business. It has, always, been said that filial love is the first of all virtues; therefore you must respect and obey both your parents, and obey and venerate your superiors. Do not resist your father and mother and, so, violate the laws of the Hung-league.

He who does not keep this command, most surely, will not be suffered by HEAVEN and EARTH, but he shall be crushed by five thunder-bolts! Each of you ought to obey this.

Art. 2.

When you have entered the Hung-league, you ought to keep secret everything for your wife and family, for fear that something might leak out before strangers; even so that, as a father, you don't tell it to your son, as an elder brother, you don't tell it to your younger brother. Do not betray the secrets (3) of the Hung-league!

He who does not keep this command — may Heaven not suffer him; but may he die and become a headless ghost!

When it is found out that a brother has betrayed the secrets to strangers, one of his ears will be cut off and he will, besides, be punished with 108 blows.

---

(1) 洪家三十六誓
(2) 洪門 (3) 陽色

Art. 3.

After having entered the Hung-league, you must consider all the members of the league, the four higher classes, as earls, marquises, generals and ministers, as well as the four middling classes, as scholars, husbandmen, artisans and merchants, and the lower classes, as vagabonds and mendiants, of which rank or station they may be, as brothers.

You shall not, trusting to your riches, insult the poor, or, relying upon your power, oppress the good and honest.

He who does not keep this command, is a false swearer and a perjurer. May he die in a foreign country! May serpents bite him, and tigers devour him!

Art. 4.

After having entered the Hung-league, you shall not insult any more the Budhist or Taoist priests; for the five founders, originally, were priests, and we venerate them as the founders: are we not, then, disciples of priests?

He who does not keep this command — may he die a wretched death! This crime is not easily to be forgiven, and, therefore, the offender will be punished, according to the law, with 72 blows.

Art. 5.

After having entered the Hung-league, you ought to be faithful and loyal. You must consider the father of a brother as your own father; his mother as your mother; his sister as your sister; and his wife as your sister-in-law.

Do not lie or speak evilly!

When you marry the daughter of a brother you ought to employ go-betweens, and marry her with the prescribed ceremonies; and it shall not be allowed to you to come together unlawfully; neither shall you seduce the wife or concubine of a brother.

He who does not keep this command — may he perish in a river or a lake, may his bones sink to the bottom, and his flesh float on the surface! Besides, if the brethern discover it, one of his ears will be cut off, and he will be punished with 108 blows.

Art. 6.

After having entered the Hung-league, you ought to persevere till the end: let not your mouth say YES, and your heart NO.

Do not, on account of a small gain, cause discord between brethern; or, on account of a private promise, cause father and son to be at variance.

Do not speak slanderously, and disturb the harmony between husband and wife.

He who does not keep these commands is an infamous villain; most surely he will die in an unknown land, and be buried in the stomachs of swine or fishes! Besides, he will be punished by the law, according to circumstances.

Art. 7.

After having entered the Hung-league, you ought to consider the affairs of the brethern

as your own affairs. If one of them has smuggled, or escaped the duties, or has some secret affairs, or trades in smuggled goods, or cheats strangers or the police, you must keep it secret, and not let it leak out.

He who does not keep this command, but betrays it, so that the secrets and the affairs of the brethern become known to other people — may he perish under thousands of swords, and may his head be severed from his trunk! The punishment for this crime is not fixed, but it shall be dealt with according to circumstances.

Art. 8.

After having entered the Hung-league, you ought to consider fidelity and loyalty as the foundation. When brethern travel to and fro they have a badge as a sign of recognition. (1) If they have not found, either in the morning or at night, a place to rest or pass the night, you ought to receive them, and not feign not to recognise them.

He who does not keep this command, is one who has violated his vow in the Red-pavilion. May he never be happy or prosperous, but may he die without posterity!

Art. 9.

After having entered the Hung-league, you ought to live in peace and harmony with the brethern, and separate yourselves according to the grades.

You shall not, relying upon your strength, oppress the poor, or commit man-slaughter in drunkenness, or speak wantonly, insulting or vilifying father and mother, or lift up your hands for a scuffle; for that is violating the duties of the brethern and the concord between hands and feet. (2)

We, who belong to this league, either in the two capitals or the thirteen provinces, are all one body: so we may not make a difference between *mine* and *thine*. We may not ask if we are kindred, but we must act as if we were so.

He who does not keep this command shall, surely, die at the way-side! Besides, he will be punished, according to law, with 108 blows.

Art. 10.

After having entered the Hung-league, you must always remember your oath sworn in the Flower-pavilion, and not forget that bloody oath. You must live and die together, and be attached to each other as if you were born from one womb.

Do not give out untruth for truth and deceive the brethern; neither shall you conceal the police and betray the trust of the brethern.

You shall not help a stranger who abuses or beats a brother, and, so, violate the concord. He who does not keep this command — may he perish by cannon-shots! Besides, one of his ears will be cut off, according to law.

---

(1) 掛牌爲號

(2) i. e. the brethern; who are united like hands and feet.

Art. 11.

After having entered the Hung-league, you must adopt the name of Hung, and you must then be (attached) like hands and feet; but, as wealth and indigence are unequally divided, and death and life have a fixed time; so, when the parents of a brother have died, or a brother has died himself, and there is no money to bury the corpse properly, we all must come together and deliberate about it: he who has much, may give much, he who has little, may give little; but all of us ought to unite our forces. When other people see this, they will remark the charity of the Hung-league.

He who does not keep this command — may he perish in the deep mountains, or on wild peaks, and be buried without coffin or shroud! Besides, according to law, he will be punished with 72 blows.

Art. 12.

After having entered the Hung-league, you have pledged yourself before HEAVEN: so do not say that providence does not avenge, for three feet above our heads are invisible spirits.

You must tell your age according to truth, and not give out untruth for truth, and, so, deceive the five founders. When you have returned, you shall not pray before other altars or in other temples for absolution from your present oaths and vows.

He who does not keep this command, is a traitor and perjurer; may he be hacked in thousands of pieces and perish! Besides, both his ears will be cut off; he shall be cast out of the brotherhood, and never be allowed to enter it again.

Art. 13.

After having entered the Hung-league, you are bound by a bloody oath. You have become one gall and one heart (with the brethern.)

So, when you see that a brother quarrels or fights with other people, you ought to advance, and examine fairly. If the other people are in the wrong you must, certainly, help him with all your might and strength; but if the brother is in the wrong, you must exhort him to desist: in this way the equity of the brotherhood will appear. You shall on no account pretend not to have known it.

He who does not keep this command, beguiles indeed his own heart, and deceives himself. Most surely he shall not be happy or prosperous, and his children will not live in harmony!

Art. 14.

After having entered the Hung-league, you ought to remember the oath sworn in the Flower-pavilion.

Amongst the members of our brotherhood, some are functionaries, others are vagabonds: each of us has some employment, but we are not all of equal rank. So, if fire is set to a place, or robbery is perpetrated, or a ship is plundered, or highway-robbery is committed, we ought to look well to the flags or signals before we set to work; for brethern are not allowed to act wantonly, and violate the harmony between hands and feet.

He who does not keep this command — may he perish under thousands of swords and become a headless ghost!

Art. 15.

After having entered the Hung-league, though you ought to consider benevolence and justice as the first, and courteousness and faith as the basis, still you are, as brethern, members of one family, and you ought to help each other in disasters and misfortunes.

When a brother is summoned before a tribunal, or a price is set upon him, and he cannot remain longer in the place, the powerful must help him to escape, and the less powerful pay his travelling expenses. This is helping him out of danger, like taking a fish out of a dry place, and it is saving him from difficulties, like liberating a bird out of a close net.

He who does not keep this command — may he perish at the way-side! may the swine devour him, and the dogs bite him, and may he never return in this world again! (1)

Art. 16.

After having entered the Hung-league, you must be faithful and honest; for all things have an owner. Don 't take anything away without asking, or instigate strangers to steal the property or riches of a brother.

If you know that a heavy price is set upon a brother, and you do not think about saving him, but betray him, on the contrary, to the troops of the Government; or if you give yourself the thread in hands, or lead the way, to make him prisoner, and injure, in this way, a brother — may you be struck by thunder-bolts, or perish in the flames, or come to an end in the ocean, and your corpse remain floating! This is the heaviest crime according our law; therefore the offender shall be killed, and his head shall be severed from his trunk.

Art. 17.

After having entered the Hung-league, (remember then) that since the ancient times happiness and misfortune have no fixed gates, but that man draws them upon himself:

Heaven has inexhaustible winds and clouds;
Men have misery and happiness for morning and evening! (2)

So, when a brother has incurred adversities or misfortunes by his own fault, he ought to suffer them himself, and, on no account, shall he be allowed to implicate the other brethern in his misfortune, in order to extricate himself. For such a one, most surely, will become a headless ghost after his death! If it is discovered, both his ears will be cut off, he shall be cast out of the brotherhood, and never be allowed to enter it again.

Art. 18.

After having entered the Hung-league and passed the bridge laid before the Hung-gate (3),

---

(1) The Chinese believe in metempsychosis.

(2) This is a Chinese maxim, meaning that the fortunes of men are as uncertain as the winds and clouds of Heaven.

(3) i. e. Passed the arch of steel.

and the fair has been opened (1), you can be promoted, after a year, to the grade of Introducer. (2)

After two years you can become *Vanguard.* (3) After three years you can become Incense-master (4), if, at least, there is a vacancy. When you wish then to open a fair, you must first send round a circular (5) to inform the brethern of it.

He who does not keep this command, but himself opens a market, commits a great sin against the five founders. May his head be severed from his trunk and he perish! may the swine devour him, and the dogs rend him to pieces!

Art. 19.

After having entered the Hung-league, the members will elect the chiefs by public vote (6). There will be a President, a Master, a Fiscal, Treasurers, Agents, and those who have flowers on their head. (7) They shall deliberate fairly and act justly; they shall not, trusting to their greatness, oppress the little, or, relying upon their strength, crush the weaker.

Those who selfishly take bribes, or make no difference between right and wrong on account of their relations, but are only bent upon violence and tyranny, shall, most surely, perish in an unknown country!

Art. 20.

After having entered the Hung-league, if a brother gains his livelihood abroad, and he intrusts you with family-letters, you must take care of them. But if you think that you can not take charge of them, you ought first to inform (the head of the lodge) of it, and not neglect it when the time has already come (for delivering them).

Or, if you perceive that there is money in these letters, you shall not pocket that yourself, or remit less money than there is, for such a one is a swindler who shall perish, most surely, by the sword! If it is discovered, he shall, besides, be punished with 108 blows, and he shall completely reimburse the goods or money.

Art. 21.

After having entered the Hung-league, you shall not secretly show the statutes and diploma of the lodge to strangers, for they are the most important things of the Hung-league.

He who covetously sells them secretly to others, is one who has forgotten his duties and perjured his oath. He shall, most surely, perish by the mouth of a tiger in a deep mountain!

If it is discovered, both his ears will be cut off, he shall be punished with 108 blows, and be cast out of the brotherhood.

Art. 22.

After having entered the Hung-league, if one of the brethern has disputed, quarreled or

---

(1) 開 墟, lodge is held. (2), (3) & (4) See pag. 47.

(5) See the form of this circular on pag. 51.

(6) 公 舉 (7) See pag. 47.

fought, you shall on no account inform the authorities of the case, whether it be serious or trifling; but a council will be held, which will judge and decide equitably, and give verdict according to the more or less importance of the case. It shall not be allowed to you to act yourself, and to inform the authorities of it.

He who does not keep this command, but disobeys the law, most surely shall perish under countless swords, according to the laws of the five founders, and his head and trunk will be severed! for the functionaries of the Tsing-dynasty and of the Hung-league are each their own master.

Art. 23.

After having entered the Hung-league, you may not remember or cherish old grudges or new enmities.

He who does not keep this command — may he perish at the wayside, and may nobody bury him! According to the law, he will be punished, besides, with 72 blows.

Art. 24.

After having entered the Hung-league, if your own brother or a relation of yours, or a friend, and a brother of the Hung-league, quarrel, brawl, or fight together, you may give a signal (to call the other brethern together), in order to exhort them to leave off. But if you separate them forcibly, and help them (the strangers), it is a crime of conspiring with the police — may you then perish in a wretched country!

Art. 25.

After having entered the Hung-league, if one of the brethern has a difference with strangers, and he is perhaps accused before a tribunal, you shall, on no account, give evidence for these strangers in such a case, no matter if you know them or not.

For those who do this are guilty of the crime of conspiring with the police — may they perish on the roads and wayfares!

Art. 26.

After having entered the Hung-league, if you see that a brother possesses lands, you shall not conspire with strangers to rob him; for if you conspire with strangers, it is manifest that you injure him wilfully, and you offend the statutes of the Hung-league.

He who does not keep this command — may he die unburied! If it is discovered, he shall be punished, besides, according to law, with 108 heavy blows.

Art. 27.

After having entered the Hung-league, if the master has appointed a meeting, you shall most surely not conceal policemen within the precincts, in order to show them secretly the secrets. To conceal them is to mix serpents amongst dragons. (1)

---

(1) 龍 蛇 混 雜, Manchoos amongst Chinese.

This is a heavy offence against the statutes of the Hungleague — May such people perish by the point of the sword, and may five thunder-bolts crush them!

Art. 28.

After having entered the Hung-league, you ought to be attached to each other as brethern, and consider each other as kindred. If other people have stolen the money or properties of a brother, you must search for it, that people may see the equity of the Hung-sect. Most surely you shall not pretend not to know anything about it, and not inform him, but, on the contrary, conceal and keep it for these strangers; for, in the first place, you will be rallied by other people for your perjury, and, secondly, you violate the purity of our harmony and concord.

He who does not keep this command, is one who has forgotten his duties. Most surely he will not die a natural death, but shall perish under countless swords!

Art. 29.

After having entered the Hung-league, if there are great or small cases coming before the society (1), all the brethern shall range themselves according to the higher and lower grades.

The council of the Hung-league then shall decide equitably, and not, trusting to their power, oppress the weak, or, relying upon their majority, oppress the single ones. It, also, shall not be allowed to cry or to be obstinate; neither shall it be allowed to bring along sharp weapons, or carry secretly sticks or clubs.

They who don't keep this command — may they perish by a sharp sword!

Art. 30.

After having entered the Hung-league, you must observe the etiquette of this society, and keep it's regulations. When the wife or concubine of a brother passes you on the road, you shall not address her rudely or dally with her; for this is a heavy offence against propriety.

He who does not keep this command — may he never be happy or prosperous, but perish in a bare and sterile country!

Art. 31.

After having entered the Hung-league, if you have had some words with a brother in a moment of passion, you shall not remember them and think of revenge; neither shall you speak improper words, or insult his parents with low and vile expressions.

He who does not keep this command — may he perish at the wayside! According to the law he shall be punished, besides, with 72 blows.

Art. 32.

After having entered the Hung-league, if one of the brethern is involved, unexpectedly, in a lawsuit, or gets implicated with the false authorities (2), and is, perhaps, prevented (from esca-

---

(1) 公 司 (2) 官 非

ping) on account of his wife and children — then he who, being able to do so, receives his wife and children, is a charitable man.

But if there is nobody able to do this, the case ought to be reported to the brotherhood, who shall deliberate about it.

Art. 33.

After having entered the Hung-league, if the brotherhood has elected somebody to the rank of agent (1), his name shall be *night-brother*. He shall, also, be called *Iron-plank* (2).

These men are destined to go about every where, and they live in all places. If there are public affairs, they are sent to transmit the reports.

The brethern shall not turn them off; they have free nourishment and travelling expenses; but, for private affairs for the brethern, they must be paid, besides, according to the tariff.

If a brother refuses to pay him — may he die of sword-wounds, or perish by the mouth of a tiger!

Art. 34.

After having entered the Hung-league, you count the years of your age from the moment of your reception.

You must celebrate the birthday of the holy Kwan-ti (3), the Grave-cleansing féstival (4) and the All-souls festival. (5)

You must contribute cheerfully to the expenses of these festivals, yes, you must even give money gladly and not, pretending to be poor, refuse to contribute.

He who does not keep this command — may he be unfortunate and unprosperous!

Art. 35.

After having entered the Hung-league, if there are great or small affairs amongst the brethern, either fortunate or unfortunate, you ought to remain in harmony and concord. The joy of the Hung-league will then be seen.

He who does not keep this command — may he be unfortunate and unprosperous!

Art. 36.

After having entered the Hung-league, you must love each other as your own flesh and bones, and be attached to each other as if you were children from the same womb.

It has always been said: „If one enters a house, one must observe it's rule." So you ought to persevere till the end, and be benevolent and just.

You must remember and obey the oaths from the first to the thirty sixth one; then your children will be prosperous, and you will be happy for numberless generations; for in ancient

---

(1) 草鞋脚式 (2) See pag. 47 & 49.

(3) The Chinese Mars. (See pag. 74, note 5).

(4) 清明 (5) 七月

times it was said: „A family who hoards up virtues, most surely will have abundance of blessings." You all must obey and observe this.

After the reading of this oath, the brethern all rise from their knees, to confirm this oath by shedding blood. Firstly tea is made, and each new member drinks a cup of it to purify his mouth. The water for making the tea is brought in, and this verse recited:

In the golden orchid the water flows for myriads of ages;
Idlers are not allowed to stand at the entrance of the bridge;
After having entered the league and drunk the water of the three rivers,
You can roam about the world according to your wishes.

金 蘭 萬 世 水 長 流
閑 人 不 許 在 橋 頭
入 門 飲 罷 三 河 水
五 湖 四 海 任 你 遊

Tea is then made with this water, and this quatrain recited:

A cup of fine tea is properly the first;
Two emperors of the Ming-dynasty worshipped Phu-hien. (1)
The faithful and loyal shall become dukes and marquises;
The mountains shall resound „ a myriad of years!" (2) to thank for the favour of the prince.

一 盞 佳 茗 本 爲 先
二 世 明 主 拜 普 賢
忠 心 義 氣 公 候 位
山 呼 萬 歲 謝 君 恩

Having drunk this tea, a great bowl is filled with wine, and this quatrain recited:

A cup of the original colour is on the table:
The oath-pledged brethern drink three cups of it;
The faithful and loyal will enjoy the blessings of Heaven;
But those, who oppress the feeble and cheat each other, Heaven won't suffer.

一 盃 本 色 在 檯 中
結 盟 兄 弟 飲 三 盃
忠 心 義 氣 食 天 祿
强 弱 相 欺 天 不 容

---

(1) The first two emperors of the Ming-dynasty worshipped the Budha Phu-hien.
(2) See pag. 18, note 1.

The brethern now take a silver needle, and prick themselves in the middle finger, letting some blood drop into this bowl of wine. (1)

They then all taste of this mixed wine, during which ceremony these quatrains are recited:

I.

We mixed the blood and, unanimously, worshipped the five men
Who, at that time, made a league under the peach-trees.
From the present time that we've sworn this oath, we'll never change;
But we'll be more cordial than those born from the same womb, and of one flesh and bone. (2)

插血同心拜五人
當時出世在桃根
從今發誓無更改
勝過同胞骨肉親

---

(1) Sometimes the blood of the finger is not mixed with the wine, but a cock is pricked with a needle and it's blood mixed with the wine, which ceremony is called: Pricking out the cock's blood, (割雞血). During this ceremony this quatrain is recited:

This cock is not a common or vulgar cock:
The divine bird with five virtues (*a*) announces the dawn by crowing.
This night we shall take *red* as our witness;
When the brethern have drunk the blood, their hearts are just and equal.

此雞不是非凡鷄
五德靈禽報曉啼
今晚將紅來做証
兄弟飲血心正齊

(2) Comp. pag. 107, A. 308.

(*a*) The five virtues of the cock are: 1. *Courteousness* (禮), because he wears a comb on his head. 2. *Military spirit* (武), because he takes great and firm strides. 3. *Bravery* (勇), because he never flinches before an enemy. 4. *Benevolence* (仁), because he cackles when he has found some food, so that the hens may participate. 5. *Faith* (信), because he crows at the destined hours without ever failing.

II.

This night we have sworn together to be united in the universe;
Those convoked in the kingdom all bear the name of Hung.
With the metal needle we let blood and swear together an oath,
That the brethern shall be, unanimously, peacefully together.

此 夕 會 盟 天 下 合
四 海 招 來 盡 姓 洪
金 針 取 血 同 立 誓
兄 弟 齊 心 要 和 同

III.

After having drunk the cock-blood-mixed wine of the Hung-people,
Our age will reach the number of a hundred and ninety nine years. (1)
We and you have, harmoniously, pledged ourselves together;
And each of us has a faithful heart and loyal mind.

飲 罷 洪 家 鷄 血 酒
壽 元 一 百 九 十 九
你 我 連 和 共 結 拜
忠 心 義 氣 各 自 有

IV.

Who has no kindred or relations! (but)
Most surely you shall not tell it to other people. (2)
All the brethern ought to remember this carefully,
He who lets it leak out shall be sentenced to be beheaded.

五 倫 親 戚 誰 人 無
切 勿 說 與 外 人 曉
兄 弟 大 家 須 謹 記
若 有 洩 漏 斷 斬 首

This ceremony, called the „drinking of the bloody wine" (3), being finished, a white cock is laid upon a block, and the new member, taking a hatchet, chops off it's head. In the meantime these quatrains are recited:

(1) i. e. that the brethern will enjoy long life.

(2) i. e. you shall not tell it to anybody, not even to your relations or family.

(3) 飲 血 酒

I.

On it's head it has the comb of a phoenix, and it's tail is like a lance;
It's whole body is of white jade as a dress and garment.
The brethern who pledge fraternity cut off your head:
If there are traitors amongst them, they shall perish like this cock.

頭 戴 鳳 冠 尾 似 鎗
遍 體 白 玉 爲 衣 裳
兄 弟 結 義 將 你 斬
若 有 奸 心 照 鷄 亡

II.

To night we have sworn together to be united every where:
Because there are traitorous ministers who obtain merit by injuring the state;
But now we will avenge our injuries and wrongs —
That Ming carries off the Tsing-dynasty is the will of Heaven and Earth.

今 夕 會 盟 千 里 合
緣 有 奸 臣 害 國 勳
惟 今 欲 報 寃 仇 恨
明 奪 清 朝 天 地 心

This ceremony, called the „decapitating the small seven white cock" (1), being accomplished, the following execration is solemnly pronounced:

Execration.

The white cock is the token, and we have shed it's blood and taken an oath:
The unfaithful and disloyal shall perish like this cock;
Whilst the faithful and loyal shall be dukes and marquises for countless ages.
We have drunk the wine, and confirmed by an oath, that we pledge ourselves to raise (the standard of) righteousness;
The traitors and intriguers shall perish by the sword:
Their body and head shall be severed, and their bones and flesh be in different places.

說 咒.

白 雞 爲 記 瀝 血 設 誓
不 忠 不 義 照 雞 而 亡
有 忠 有 義 公 侯 萬 世

(1) 斬 亞 七 白 雞 See pag. 107, note 2.

飲　酒　定　盟　結　拜　起　義
奸　臣　讒　口　死　在　劍　下
屍　首　不　全　骨　肉　異　處

The new members are now led without the West-gate, where a furnace is burning. (1) The written oath is thrown on the fire and burned, as it is believed that the oath will, in this way, reach the Gods who will punish the perjurer.

The president now gives to each member a print of the small diploma on linen, whereby this quatrain is pronounced, which is also reproduced upon the diploma: (2)

The five men divided a piece of poetry;
Nobody knows that the heroes of Hung have it about them;
Since this has been perpetuated amongst all the brethern,
They can recognize each other, when meeting again.

五　人　分　開　一　首　詩
身　上　洪　英　無　人　知
此　自　傳　得　衆　兄　弟
後　來　相　認　團　圓　時

Their names are written on the back of this diploma, but again in a mysterious manner, that other people may not recognize it: as, for example, the name *Hü-siang* (3) is analysed and written: *Yen-wu-a-nung*. (4)

The members are enjoined to wear this diploma upon their person, as a safeguard against pirates or robbers of the league. The book, containing the oath, laws, regulations, secret signs, etc., etc., is, also, given to them.

Sometimes, too, a pair of poniards, called, in the slang of the league, „Bridge-planks" (5), are given to them. They are easily concealed in the long and wide sleeves of the Chinese dress, and are to be used on occasion.

For all these things the new member pays a sum of 600 cash (nearly two rupees), as:
360 cash for making *clothes* (the book with the laws, etc);
108 cash for the *purse* (diploma);
72 cash for *instruction* (the oath);
36 cash for decapitating the *traitorous subject* (the white cock);
21 cash for buying fruits; (6)

---

(1) See pag. 110. (2) See pag. 29. (3) 許 襄
(4) 言 午 亞 蒜 (5) 橋 板 (6) See pag. 84, Q. 187—190.

3 cash for the money to be kept about one's person. (1)

This money, consisting in three Hung-cents, is constantly to be carried about the person, as a sign of recognition. (2)

The formalities of affiliation being now all over, the new members are led round the buildings, and the instruments and flags are shown to them.

Firstly the celebrated *bushel* (3) is raised, and these quatrains pronounced:

I.

We have newly established the City of willows,
And the heroes of Hung are assembled to night.
Shields and spears are piled up high —
Overturn Tsing and, then, restore Ming.

新 立 木 楊 城
今 晚 會 洪 英
干 戈 叠 叠 起
反 清 而 復 明

II.

This night we raise the City of willows,
To overturn and exterminate the dynasty of Tsing, and restore the great Ming.
If we assist our lord to mount the throne, our merit will be great;
And the civil and military officers shall be all promoted.

今 晚 升 起 木 楊 城
反 滅 清 朝 復 大 明
保 主 登 位 功 勳 大
文 官 武 將 衆 皆 升

---

(1)
三 百 六 錢 去 做 衫
一 百 零 八 買 腰 屏
七 十 二 錢 求 指 教
三 十 六 錢 斬 奸 臣
二 十 一 錢 買 菓 子
留 存 三 文 在 身 邊

(2) These three Hung-cents, given to the new members, are not the common Governmental coin, but money of their own. See the engraving of these cents in P. VI, s. IX.

(3) See page 41.

III.

We have raised the Willow ([1]) and stuck the red flower ([2]);
The myriad families form together one family.
Three ages they have been *peaceably united together* every where;
On another day we shall assist our lord to sit on the throne of China.

升 起 木 楊 插 紅 花
萬 姓 合 埋 共 一 家
彪 壽 和 同 處 處 合
他 朝 保 主 坐 中 華

Next the Army-flags are raised, and this quatrain is pronounced:

The great banners of the Hung-heroes convoke myriads of troops
Who, by an oath, are pledged to fraternity in the red pavilion.
Faithful and loyal like the five elements ([3]), —
The countless host ([4]) ought to rise simultaneously.

洪 英 大 旗 招 萬 兵
聯 盟 結 義 在 洪 亭
忠 心 義 氣 木 水 火
九 十 百 萬 齊 應 升

The flags are now consecrated: three cups of wine are poured on the ground as a libation to the Gods, and this prayer is said:

CONSECRATION OF THE BANNERS.

„August Heaven! Queen of Earth! Gods of the land and grain on the mountains and in „the waters! Venerable spirits of the three rivers! May we obtain the victory when these flags „are unfurled! May we succeed when our horses have arrived! Now we offer the wine of gra„pes and the (wine steeped with) green bamboo-leaves to the master, in order to display our „sincere feelings; this night the whole brotherhood has come to pledge fraternity; with this „(wine) we consecrate the flags, and go to destroy Tsing."

The mountains, streams, land and grain have their deities;
With three cups of imperial wine we consecrate these flags;
Shields and spears are piled up high;
We'll draw our swords and firstly kill the horse with the bells. ([5])

([1]) The lodge. ([2]) The red pavilion. ([3]) *Lit:* like wood, water and fire. (The elements metal and earth are omitted.) ([4]) *Lit:* the ninety millions.

([5]) Little bells hung about a horse to announce approach. On flags they are, also, hung.

祭　旗

皇　天　后　土，山　川　社　稷，三　河　尊　神，
旗　開　得　勝，馬　到　成　功，盞　酒　葡　萄
竹　葉　青，待　奉　先　生　表　至　誠，今　晚
衆　兄　弟　結　義，此　物　祭　旗　去　滅　清，

山　川　社　稷　有　神　祇
御　酒　三　盃　來　祭　旗
干　戈　疊　ヒ　重　ヒ　起
開　刀　先　斬　馬　鈴　兒

After this prayer a white horse and a black ox are slaughtered, and the spear-heads are dipped in their blood. (1) The animals are, then, brought to the kitchen, and a supper is prepared, of which all the members partake.

During and after the supper, theatricals are played to amuse the guests; the latter being, invariably, connected in China with all religious ceremonies. This lasts till the approach of dawn, when the new members are allowed to take again their Manchoo dress, and return to their homes, until they themselves are called up again to play a more active part at the next reception of new members.

---

(1) The *white* horse is a sacrifice to the solar, and the *black* ox a sacrifice to the telluric principle.

PART V.

LAWS AND STATUTES OF THE BROTHERHOOD.

SECTION I.

COMPLETE CODE OF THE SEVENTY TWO ARTICLES OF LAW OF THE HUNG-LEAGUE. (1)

Art. 1.

The brethern of the Hung-league ought to respect and obey their parents, and live in peace and harmony with their brethern.

If a lawless fellow vilifies his father or mother, or insults the parents of a brother, he shall be punished with 108 heavy blows.

Art. 2.

The brethern of the Hung-league ought to be benevolent, just, disinterested, and modest. If a lawless fellow seduces the wife or daughter of a brother, he shall, if detected, be punished with the loss of his life.

Art. 3.

The brethern of the Hung-league ought to act lawfully. If an unprincipled brother dallies with the wife or daughter of a brother, and he is detected by another brother, one of his ears will be cut off.

Art. 4.

If there are traitors among the brethern of the Hung-league, who take the price which is set upon a brother, and, in this way, cause a brother to incur punishment, both their ears will be cut off.

Art. 5.

If a brother of the Hung-league knows that another brother has committed, during his

(1) 洪 家 七 十 二 條 律 全

life-time, a murder, or has set fire to buildings or ships, and he then takes traitorously the promised reward, to the prejudice of the life of this brother, he shall be slain.

Art. 6.

If a brother of the Hung-league is sufficiently bad and wicked to steal the money, clothes or possessions of another brother, he shall be punished, if detected, and if there are proofs, with the loss of one ear.

Art. 7.

If a brother of the Hung-league, going abroad, has confided his wife and children to another brother, and if this brother, after treating them at first with humanity, takes no more care of them, and drives them from his door, and, in this way, causes the wife and children of a brother to suffer the hardships of famine and cold, so this is to begin a thing and not finish it, and, therefore, he will be punished with the loss of one ear.

Art. 8.

(This article is omitted in the original text).

Art. 9.

(This article also, only the punishment of 108 blows is mentioned).

Art. 10.

If a brother of the Hung-league, having committed a crime, enters the house of a brother and beseeches him to assist him to escape over the frontiers, and if this brother does not help him to escape over the frontiers, but, on the contrary, prevents him to escape, he will be punished with the loss of one ear.

Art. 11.

If a brother lets a stranger pass for a brother at the time that lodge is held, and introduces him into the council-room, so that he may see the formalities and ceremonies, and the secrets leak out in this way, he shall be punished with the loss of his life.

Art. 12.

If a brother of the Hung-league, without having got the warrant, or without having obtained orders, or informed the brethern, holds clandestinely lodge and usurps the functions of Incense-master, he will be punished with the loss of his life.

Art. 13.

If a brother of the Hung-league, on the day that a meeting has been appointed, shows the way to the magistrates to seize the President and Master, and causes injury to all the brethern, he shall be punished with 360 heavy blows, and, afterwards, be slain.

Art. 14.

If a brother of the Hung-league has got dispatches or letters from the lodges of the two capitals or 13 provinces, to the purport of convoking the brethern, and if he does not deliver

these letters to the President and Master, but keeps them and opens them himself, he shall be punished with the loss of his life.

Art. 15.

If a brother of the Hung-league, knowing that another brother has been killed by strangers, secretly purloins his money and goods, instead of informing the brotherhood of it, that they may avenge him, one of his ears will be cut off.

Art. 16.

If a brother has gone abroad, and his wife or daughter commit adultery with another, and if another brother takes bribes from them, and does not inform the brethern of it, that they may seize them, one of his ears will be cut off.

Art. 17.

If a brother intrusts another with letters to take over the seas to his family, and if this brother purloins the money or letters, or changes the goods, he will lose one ear.

Art. 18.

If a brother of the Hung-league lends clandestinely the diploma, the handbook and Bases ([1]) to other people, in order to curry favour with them, or if he sells them for money, and betrays the secrets, he shall be put to death.

Art. 19.

If a brother of the Hung-league, disregarding the laws and disobeying the statutes, teaches secretly the signs of recognition and the usages of the Hung-league to strangers, he shall be punished with 108 heavy blows.

Art. 20.

If a brother of the Hung-league sees that another brother disputes or quarrels with a member of his own family, he ought to intervene and enjoin them to leave off. He who helps his own relation and, wantonly, beats his brother, shall be punished with 108 blows.

Art. 21.

If a brother of the Hung-league disputes with another brother about a young and fair boy, or commits unnatural sin with a younger brother, he shall, if detected, be put to death.

Art. 22.

If brethern of the Hung-league have gone together to a brothel, and dispute about a prostitute or „little friend" ([2]), so that they become foes, and are railed at by others, they shall be punished each with 36 blows.

He, who has helped the one brother to beat the other brother, shall be punished with 72 blows.

([1]) 白衣本底 Comp. P. VI, s. x. ([2]) 小友 i. e. Catamite.

Art. 23.

If a brother of the Hung-league, falsely and maliciously, incites other brethern with lies and deceitful language to go to court, and causes them to become implacable foes, he shall be punished with 108 heavy blows.

Art. 24.

If a brother of the Hung-league gathers money under a false name, or, by falsely telling good or bad, true or false things, collects contributions from the brethern, and purloins this money for his own use, he shall be punished with 108 heavy blows.

Art. 25.

If a brother of the Hung-league, passing along the road, sees the corpse of another brother, and if he has collected money from the brethern, but does not bury this corpse, it is a case of swindling, and he who has spent the money of the brethern shall lose both his ears.

Art. 26.

If the brethern of the Hung-league see that a brother is seized for a crime by the governmental soldiers and is transported, and if they do not advance and free him forcibly and prevent the soldiers, they shall be punished with 108 heavy blows.

Art. 27.

If brethern of the Hung-league travel or sleep together, and it happens during their passage that wicked people wish to injure them, they ought to assist each other.

If the one does not care for the other, and, knowing it fortuitously beforehand, escapes the danger, but suffers his brother to be injured by them, he shall be punished with 108 heavy blows.

Art. 28.

If a brother of the Hung-league, coveting extraordinary profits, wheedles another brother out of his money, clothes or goods, and he flies with it abroad, he shall, if detected and seized, be punished with the loss of one ear.

Art. 29.

If a brother of the Hung-league ravishes the male and female slaves, or the children and daughters of another brother, or carries off his oxen and horses, and sells them in another district or place, he shall be put to death.

Art. 30.

If a brother of the Hung-league has borrowed money, clothes or goods from another brother, he ought to return them. If he, relying upon his power, does not give them back, and insults or beats the brother, he shall be punished with 72 heavy blows.

Art. 31.

If a brother, at the time that a lodge is held, wishes to introduce a new member to be affiliated, he ought to inform himself well. If this man (the new member) has been formerly

the cause that a brother of the league has lost his life, then he himself, and the person who has introduced him, will both be slain.

Art. 32.

If a brother of the Hung-league, with an overseer of lands, has the direction over the crop and agricultural implements, and if they conspire then with other people to steal the implements from these lands, and so injure a brother, they shall be punished with 108 heavy blows.

Art. 33.

If a brother of the Hung-league conspires secretly with other people to cheat another brother, or if he robs with others a brother, he shall be punished with 108 heavy blows.

Art. 34.

If a brother of the Hung-league sees that another brother disputes or quarrels with a stranger, and if he does not intervene and helps him with all his might, but, on the contrary, assists the stranger, he shall be punished with 108 blows.

Art. 35.

If a brother of the Hung-league, in case that pressing and important affairs have happened, and the President and Master have ordered him to come, does not come after having been summoned thrice, he shall be punished with 360 heavy blows.

If he has, relying upon his power, knocked or beaten the four Great-ones [1], he shall, besides, be punished with 180 heavy blows.

Art. 36.

If a brother of the Hung-league has insulted in writings or speaking the President or Master, or has falsely accused the four Great-ones, and those who have flowers on their head, he shall be punished with 360 heavy blows.

Art. 37.

If a brother of the Hung-league has consigned goods to another brother, or has transmitted money to him, in order to trafic with it in other countries, and if this brother is faithless and dishonest, and, after having made much profit by it, falsely pretends that he has lost by it, and, in this way, cheats a brother out of his money, he shall be punished with 108 heavy blows.

Art. 38.

If a brother of the Hungleague has confided temporarily to another brother his mercantile books, and if this brother is faithless and dishonest, and appropriates to himself, by secret schemes and contrivances, the money of this brother, he shall be punished with 72 heavy blows.

---

[1] 四 大, the Summoners. (See pag. 48.)

Art. 39.

If a brother of the Hung-league has opened a shop and made profit by it, and if then a miscreant, relying upon his power, borrows this money and cheats the shopkeeper [1], so that this man shuts his shop in despair, he shall be punished with 72 heavy blows.

Art. 40.

If brethern of the Hung-league profess no trade or handicraft, but unite themselves in bands of three or five men, and cause disasters by their irregular conduct, and implicate their brethern, they shall be punished with 36 heavy blows.

Art. 41.

If a brother of the Hung-league quarrels with another brother about money or accounts, or about the boundaries of their respective lands or fields, houses or buildings etc., and if he does not go to the court-room to bring the case before the President and Master, but secretly calls the police, and lets the brother be seized, he shall be punished with 36 heavy blows.

Art. 42.

If a brother of the Hung-league, knowing that another brother is about to marry, or to make profit by his trade, ruins or frustrates this affair on account of a former enmity with this brother, he shall be punished with 108 heavy blows.

Art. 43.

When brethern of the Hung-league trade, they ought to be accommodating; he who comes first, goes before; who comes later, follows. But if a malevolent one offers, out of obstinacy, higher prices, he shall be punished with 21 blows.

Art. 44.

If a brother of the Hung-league, knowing that the father or mother of a brother has died, remains, on the burial-day, quietly at home and, designedly, does not attend the funeral, he shall be punished with 108 heavy blows.

Art. 45.

If a brother of the Hung-league, knowing that another brother has died, or that the father or mother of a brother has died, and that the family is poor and has no money to pay the expenses (of the funeral) and, although being rich, is too niggardly to contribute money, he shall be punished with 18 blows.

But in case he has been ordered to contribute, and he refuses obstinately to give money for the funeral expenses, he shall be punished with 72 blows.

Art. 46.

If a brother of the Hung-league sees that another brother, who is in his house, is miserable

---

(1) By not giving it back.

and sick, and he beats him cruelly and mercilessly, and, spitting upon him, turns him out of doors, he shall be punished with 72 blows.

Art. 47.

If a brother of the Hung-league sees that the fields, lands, houses, dwellings, goods and implements of a deceased brother, are stolen from his son by rapacious nobles, or are confiscated by powerful families, and that this son is illtreated or insulted by them, and if he is not the first to avenge him forcibly, he shall be punished with 108 heavy blows.

Art. 48.

If a brother of the Hung-league, at the time that there are public affairs, has promised to come, with the whole brotherhood, at a certain time and a certain day to a certain place, in order to unite themselves and set to work; and if he remains then at home out of a desire for his own comfort and fear of death, and dares not come out of his house and go thither, he shall be punished with 108 heavy blows.

Art. 49.

If a brother of the Hung-league knows that the brethern are going on a naval expedition, and he betrays traitorously the secret, and causes the brethern to be caught by other people, he shall be punished with the loss of his life.

Art. 50.

If a brother of the Hung-league has found out that another brother will pass, with much gold, silver or goods, along a certain place, and he conspires secretly with other people or with the police to rob him of it, he shall be put to death.

Art. 51.

If a brother of the Hung-league is partner in a business with another brother, and they have made much money, and if he then falsely conceals and hoards his gains, and goes to another place with them, in order to profit himself by them, he shall be punished with 108 heavy blows and the loss of one ear.

Art. 52.

If a brother of the Hung-league crosses the sea with another brother, and he, seeing that this brother has much money, throws greedy eyes upon it, and kills this brother by some villainous plot, and appropriates to himself his gold and silver, he shall be punished with the loss of his life.

Art. 53.

If a brother of the Hung-league, seeing that the wife or concubine of another brother is young and good-looking, and, relying upon his power, (so that the other brother dares not withstand him) appropriates her to himself, and takes her as his wife, he shall be put to death.

Art. 54.

If a brother of the Hung-league, coveting illicit things, seduces, with specious words and se-

ductive language, the wife and children of a brother who has gone abroad, or of a deceased brother, to go with him to another place, and if he sells them there to others as slaves, he shall be slain under a shower of blows.

Art. 55.

If a brother of the Hung-league, knowing that another brother has gained in the course of his life much gold, silver and valuables, and if this (other) brother flies to his house, and he kills him then traitorously by poison, his four limbs shall be cut off.

Art. 56.

If a brother of the Hung-league has had a dispute, quarrel or fight with another brother, and if he ruins then, out of vengeance and grudge, the ships, house or shop-front of this brother, he shall be punished with 108 blows and the loss of both his ears.

Art. 57.

If a brother of the Hung-league, having had a quarrel with another brother, gives, revengefully, money to thieves and robbers, charging them to injure this brother, and satisfies in this way the secret grudge of his heart, he shall be punished with the loss of one ear. But if he has charged them to deprive this brother of his life, he shall be put to death.

Art. 58.

If a brother of the Hung-league has committed a crime, and he is seized by the authorities and suffers the hardships of imprisonment, and all the brethern have contributed money, and intrusted this money to one brother, that he may use it to the mitigation or remission of his punishment, — and if this brother pockets himself this money, he shall be put to death.

Art. 59.

If a brother of the Hung-league has killed somebody for the public interest, and wishes to escape to another district or country, if then a traitor informs secretly, out of revenge, other people of it, so that this brother is caught, he shall be put to death.

Art. 60.

If a brother of the Hung-league steals treacherously the public money or goods, or if he secretly uses the money which he has collected for public use, he shall be punished with the loss of one ear.

Art. 61.

If a brother of the Hung-league is faithless and dishonest, and, falsely and treacherously, cuts the seal and the (planks for the) book of laws and statutes, and sells them secretly in order to gain money, he shall be punished with the loss of his life.

Art. 62.

If a brother of the Hung-league is faithless and wicked, and, coveting unexpected gains, gives evidence in favour of a stranger, injuring a brother by this means, he shall be punished with the loss of one ear.

Art. 63.

If a brother of the Hung-league has disputed or fought with another brother about money, accounts, or articles, and they have gone to the court-room in order to request the President and Master to examine the case and decide upon it, if then some one has selfishly taken money from the person who is in the wrong, in order to give evidence in his favour, he shall be punished with 108 blows.

Art. 64.

If a brother of the Hung-league remains quietly at home at the festival of some God, or at the time that lodge is held, and if he is an officer on whom is bestowed the golden flower on the head, and if he does not come after having been thrice summoned, he shall be punished with 18 blows and be deprived of his flower.

Art. 65.

If there are among the brethern of the Hung-league faithless and wicked people who, relying upon their power, dare to insult, abuse, knock or beat the President and Master, or the chiefs and the four Great-ones, they shall receive 36 blows and, besides, be punished, according to law, with 72 blows.

Art. 66.

If a brother of the Hung-league has committed an improper and unlawful action, and order has been given to call him in order to examine him, and he refuses proudly and haughtily to come, and refuses to obey the law, he shall be punished first with 36 blows.

Art. 67.

If a brother of the Hung-league, seeing that the wife or children of a deceased brother are insulted or illtreated by others, and, though dwelling next door, remains looking at it with his arms sleeved up (1), and, designedly, does not inform the brethern of it, that they may avenge them, he shall be punished with 21 blows.

Art. 68.

If a brother of the Hung-league, after having entered the Hung-league, covets, *triple-hearted* and *double-minded*, power and authority, and, therefore, passes over to another society, and gives the book to others to destroy or burn it, he shall be put to death.

Art. 69.

If a brother of the Hung-league introduces bad people into the league, on a day that lodge is held, without having inquired carefully and truthfully; but, on the contrary, having taken clandestine bribes, lets them be affiliated, he shall be punished with the loss of one ear.

---

(1) i. e. with folded arms.

Art. 70.

If a brother of the Hung-league has introduced a „little friend" (1) into the league, and they do not amend afterwards, but go about as before, and bring in this way disgrace upon the reputation of the Hung-league, both of them shall be put to death.

Art. 71.

If a brother of the Hung-league has been intrusted with the wife and children of another brother, and he takes, covetously, money from an acquaintance or friend, and, averting his eyes, allows him to commit adultery with them, he shall be put to death.

Art. 72.

If a brother of the Hung-league has been intrusted with the wife, children and property of a deceased brother, and he cherishes afterwards wicked thoughts, and forces her to remarry, that he may get her property, he shall be punished with the loss of one ear. (2)

SECTION II.

THE TWENTY ONE ARTICLES OF THE REGULATIONS. (3)

Art. 1.

He who blasphemes the Gods, disobeys his parents, beats or insults his superiors, or insults, with vile language or bad words, the parents of others, shall be punished, according to law, with 72 blows.

Art. 2.

He who, relying upon his power, oppresses the weak; who assists the police in their bad proceedings; who conspires with other people to steal the property of a brother, or assists them to cheat a brother out of his goods and riches, shall be punished, according to law, with the loss of one ear and 72 blows.

Art. 3.

If a brother of the Hung-league quarrels with one's own brother or fights with a member of one's own family or with a stranger, it is allowed to give a signal (to call the brethern together), in order to separate them. He who, pretending ignorance, has separated them forcibly, and helped the stranger, shall be punished, according to law, with 108 heavy blows.

---

(1) Catamite.

(2) According to Chinese law, a widow who remarries is obliged to give up to her children the property of her first husband, which she has administrated during her widowhood.

(3) 例二十一條

Art. 4.

He who has committed adultery with the wife, concubine, or daughter of a brother, shall lose one ear if the adultery has been committed by violence; but if the adultery has been perpetrated willingly, he shall be punished with 360 blows.

He who gives his daughter, who has already lost her virginity, in marriage to a brother, shall repent his crime sincerely; he who does not reform, shall be punished with 108 blows.

Art. 5.

If a brother commits robbery afloat or ashore, he shall observe well the signs of recognition before he acts. If one, pretending not to have recognized them, sets wantonly to work, he will be punished with 360 blows.

But he who knew certainly that it was a brother, but has pretended not to have recognized him, and he who has given the clue to others to rob or plunder him, shall be punished with the loss of one ear and 108 heavy blows.

Art. 6.

It is not allowed to abuse a brother, or to oppress the weaker, relying on one's power; or insult the honest, trusting to one's authority. Neither shall it be allowed to lift up one's hand to beat a brother, or to insult or vilify his parents. He who disobeys, shall be punished with 108 blows.

Art. 7.

If a brother has escaped the tax, smuggled, or sold prohibited goods, it shall not be allowed to conspire with strangers in order to rob him, or to inform the authorities of it. For, in that case, the transgressor shall be punished, according to law, with the loss of one ear.

Art. 8.

If a brother has become implicated with the authorities, or if a price is set upon his person, it shall not be allowed to betray him to the authorities, and be the „leading thread" by which a brother is caught; and, in order to get the promised reward, injure another to profit one's self. For those shall be slain, according to law, and be killed with countless swords.

Art. 9.

In order to become Presiding-master (1) there must first be a vacancy.

If he then wishes to lay the bridge and open the fair (2), he shall, first, send round a circular to the brotherhood. If he does not send a circular, he is guilty of the crime of having clandestinely opened a fair.

Thereby he violates the laws of the five founders, and, therefore, he shall be killed.

---

(1) 香 主 (See p. 47.)

(2) 架 橋 開 墟 i. e. adopt new members and hold lodge.

Art. 10.

When a fair is held [1], all persons must be carefully examined, so that no serpents mix themselves with the dragons. [2]

He who, knowing it, does not give notice of it, shall be punished with 108 blows. He who has brought clandestinely policemen within the precincts, in order to show them the secrets, shall be killed together with the spy or spies.

Art. 11.

The Purse [3] and the Clothes [4] are important articles of the Hung-league: they ought to be preserved and hidden carefully, and not be shown to strangers. If one takes covetously a bribe, and brings the police on the track, he will be punished with the loss of both his ears.

Art. 12.

After having entered the Hung-league, it is not allowed to betray the secrets of the league to strangers; in such a way, that a father shall not tell it to his son, or the one brother, to his other brothers.

He who does not obey this article shall be punished, according to law, with 72 blows.

Art. 13.

If a brother runs against another person and falls a-quarrelling, it shall not be allowed to give evidence in favour of the stranger, and to the prejudice of the brother.

He who disobeys, is guilty of the crime of assisting the police, and he shall be punished, according to law, with the loss of one ear.

Art. 14.

When brethern of the Hung-league have serious or trifling dissensions, the council is there to decide upon them according to justice, but it shall not be allowed to bring the case before the magistrates. If anybody should not observe this law, the council will decide the case effectually, and, besides, will punish the plaintiff with 108 blows.

Art. 15.

When there are public affairs, and the brotherhood is invited to deliberate upon them, and if they are intrusted to the council, it shall not be allowed to injure the equity by boisterous speeches. Neither shall it be permitted to carry sharp weapons, or to have sticks or cudgels in one's hands.

The offender shall be punished, according to law, with 72 blows.

---

[1] i. e. When lodge is held.

[2] Subjects of the Manchoos amongst the Hung-people.

[3] 腰屏 the seal or diploma. See pag. 28—32.

[4] 衫仔 the handbook.

Art. 16.

If a brother has gone abroad to gain a livelihood, the others ought to take all letters, money or merchandize for him to the native country.

He who, during his voyage, opens clandestinely the letters, or pockets himself the money or merchandize, shall be punished, according to law, with the loss of one ear, and he shall reimburse, besides, the money and goods.

Art. 17.

If the wife, concubine, sister or daughter of a brother pass along the road, or are in their dwelling, and one adresses them, one ought to behave purely, honestly, and properly, and not talk perversed or voluptuous language; for this is an offense against the honour of the Hung-league.

He who disobeys this, shall be punished, according to law, with 36 blows.

Art. 18.

When a brother has died, and one marries his widow, one is obliged to nourish and educate the children which he has left behind.

If he has left no children behind, one must celebrate the anniversary of his birth and death, and perform the sacrifices and cleansing ceremonies at the grave-cleansing festival, according to the usages. If a brother has gone far off to another place, it shall not be allowed to marry his wife.

He who disobeys this shall be punished with 360 blows.

Art. 19.

When a brother is dead, and there is no money to bury him, all the members ought to unite themselves and contribute money to help him. In this way the charity of the Hung-league will appear. When his neighbour pretends not to have known it, he shall be punished, according to law, with 36 blows.

Art. 20.

If the police has stolen the money and property of a brother, one ought most surely to search for it. When one has found them out, one ought to indicate the place where the stolen goods are concealed.

He who is acquainted with their hiding-place, and does not tell it, is a helper of the police, and shall be punished, according to law, with 108 blows.

Art. 21.

The President and Master of the lodge ought to manage affairs honestly and equitably. They shall not, on account of relationship, be unjust, and neither shall they take bribes, and wrong the brethern.

The council shall deliberate on all affairs, and it's members shall not, trusting to their greater age, oppress the younger ones, or, relying upon their power, insult the weak.

May the offender be unhappy and unprosperous!

If the brethern discover that they have taken bribes, they have then, knowing the law, transgressed it.

An old adage says: „If the emperor transgresses the law, he is a criminal as well as a man of the people." He who disobeys this shall, therefore, be punished with death.

SECTION III.

THE TEN PROHIBITORY LAWS ON APPOINTING MEETINGS IN THE HALL OF OBEDIENCE TO HUNG. (1)

Art. 1.

At every time that a day for holding a meeting draws near, the President must inform, ten days before, all the brethern by circular, if they will be pleased to come and look at the theatricals, and assist at the incense-table. If anybody holds meeting, without having first sent a circular, he will be punished with 108 blows.

Art. 2.

If a brother desires to become *Presiding-master*, and take his seat on the table-terrace, he must first have been *Vanguard*, according to the laws and statutes left by the five founders. After a fixed time, he can get the warrant (2), the sword, and the seal, and be made Leader. (3)

If the time has not yet expired, and some one sets himself up as Presiding-master before he has got the warrant and seal, and holds a meeting, he will be punished with 108 blows and the loss of one ear.

Art. 3.

If a brother wishes to introduce a new member into the lodge, he ought to inform himself well, and not bring wrongly a miscreant into that place.

He who, coveting a bribe, introduces secretly miscreants into the lodge, and causes turmoil by this, shall be punished with 108 blows.

Art. 4.

If a brother knows that a certain person, who has entered the lodge, has given formerly the clue to the police, and has shown them the way, he will be seized and slain. But if a brother will stand bail for such a one, he can remain and may be suffered to preserve his life.

---

(1) 洪 順 堂 開 爐 十 禁

(2) 符 節 (3) 主 師

If the securety, however, took secretly a bribe, then he who, knowing about it, did not inform the brethern, will be punished with 108 blows and the loss of both his ears.

Art. 5.

The brethern shall not bring clandestinely policemen within the Council, in order to show them the formalities and objects. If a miscreant should have introduced clandestinely a policeman or stranger within the lodge, in order to let him see the ceremonies, and falsely lets him pass for a brother, the introducer shall be slain.

For this is a violation of the law by an own brother.

The policeman shall be kicked out of the place, or he shall, also, be slain.

Art. 6.

If a brother has been ordered to keep guard at the gates of the lodge, and if some official approaches stealthily to have a peep within, he shall, immediately, inform the President and Master of the lodge, that all the brethern may seize him. If the sentinel has not been vigilant, or had gone secretly home in order to drink wine or to sleep, without having asked the five Founders for permission, or got orders to that respect, the deserter shall be slain.

Art. 7.

If a brother has been ordered to guard the passes, he shall not be allowed to go secretly to the brothels, to get drunk, gamble, walk or return home to sleep, and leave arbitrarily the gates, or keep carelessly guard.

If, in consequence of this negligence, the secrets have leaked out, the offender will be punished with 108 blows and the loss of one ear.

Art. 8.

If a brother, no matter if he is an old or a new member, wishes to enter the Council-room, and worship the five founders before the table-terrace, he ought to be clean and spruce, and not sully the Gods and Budhas.

The transgressor will be punished with 108 heavy blows.

Art. 9.

When the brethern go in the evening to the market (lodge), in order to see the festivities (ceremonies), they must be quiet, respectful, and earnest, and not stand wondering and staring, or cry to the right and left, so offending the rules of the meeting.

If one, relying upon his strength, transgresses this law, he will be punished with 108 heavy blows.

Art. 10.

If brethern sell fruits or edibles at the market (lodge), they ought to sell them for fair prices, and not ask high or extravagant prices; neither shall the other brethern take away their goods with violence.

He who disobeys this law will be punished with 108 blows.

PART VI.

SECRET SIGNS OF THE HUNG-LEAGUE. (1)

SECTION I.

Secret signs on the road and on journeys.

If a brother travelling, does not know the road and wants to ask it, he ought do to so with the following quatrain:

I don't ask for South and North or East and West;
For since antiquity the speck of red (2) is dazzling bright;
My faithful heart and sun and moon (3) are manifest;
Why should I grieve then that people on the world won't stop and tell me.

不 問 南 北 與 東 西
自 古 彌 光 一 點 洪
表 出 忠 心 和 日 月
何 憂 世 上 不 停 通

If people ask you on the road: *Whence do you come?* answer: *I come from the* **East**. If they ask you: *Whither are you going?* answer: *I want to go to the place where I can join the myriads of brethern.*

If you are going to the lodge, and somebody stops you on the road and asks you: *Whither are you going?* answer him with these verses:

---

(1) 洪 家 號 頭 口 語

(2) The Hung-league or the Sun.

(3) The Ming-dynasty. See p. 35, note 4.

At Thai-phing is a great festival;
The Hung-gate is widely opened;
We are going to assemble at the bridge,
And teach the children faith and loyalty;
(How dare you then) bar the road and interrogate me?

太 平 飲 晏
洪 門 大 開
橋 頭 相 會
忠 義 教 子
把 路 盤 問

Having said this, you may continue you journey.
If you meet a brother on your journey, say this quatrain:

I see at a distance a spot of red in your face;
Don't fear that the original colour is like the wind. (1)
Before the censer we have pledged to follow our heart's desire;
You see now that we are sincerely united in one family.

遠 望 面 中 一 點 洪
莫 疑 本 色 同 去 風
爐 前 結 拜 從 心 願
眼 見 真 情 合 一 宗

If you meet a brother on board a ship, say this distich:

The old man at eighty knew *Wen-wang;*
This circumstance and this event the Budhists know. (2)

---

(1) Don't be afraid that a red brother is like a policeman.

(2) *Kiang-shang* (姜 尙), with the surname *Tsze-ya* (子 牙), was a man who lived during the reign of the emperor *Chau* (紂) of the dynasty *Shang* (商), (B. C. 1154—1122). He was a descendant of the first minister of the emperor *Yao* (堯), and was a very wise and virtuous man, being very prudent at the same time. In virtue of the office he held at court, he had tried, several times, to change the horrible conduct of his prince; but, seeing that all his efforts were in vain, he retired from office. On a certain day that *Wen-wang*, earl of the Western lands, was hunting, he met *Kiang-shang* at the northern shores of the river *Ui* (渭 水); Wen-wang, who knew him by reputation, treated him very respectfully and, in the course of their conversation, he said: „The land of *Chau*

太　公　八　十　知　文　王
其　情　其　事　釋　家　親

If you want to enter the house of a brother, you ought first to stop a moment before the threshold and, then, enter first with the left foot.

If you enter the house, shop or school of a brother to pay him a visit, you ought to give some sign of recognition; if you have an umbrella in your hand, you ought to wind your handkerchief around the point of it, with a knot in the middle, and, having entered the house, you ought to place the umbrella in the left corner (1); the hat or rain-hat (2), which you have on your head, you ought to depose in the same way.

If you wear grass-shoes, and you are going to sit down on a chair, you ought to place the points of your shoes pointed towards each other, whilst your legs are wide apart; a brother can then recognize that you are one who has done the eight salutations. (3)

If a brother is not at home, but his wife is at home, you can leave your shoes within the threshold: the points of the shoes pointed towards each other, and the shoe-heels apart from each other. The brother, returning home, knows then that an own brother has been there, who has performed the eight salutations.

If you want to go away again immediately, you ought to put your shoes with the points towards the threshold. The brother knows then that you have dined already, and are going away immediately; but, if you put the shoes with their heels towards the door, he knows that you want to remain over night.

In case you have an umbrella with you, you may, also, draw the ring over the umbrella if you are going to remain; but in case you are going away immediately, leave your umbrella loosened.

If you call upon a brother with a friend or relation of yours, you ought to say in entering the house: „What a cold draft there is in the house!" (4)

If a brother enters the house of another brother with a stranger, and he wishes to pass the night there, he ought to place his umbrella and hat against the left wall; if he has urgent or pressing affairs, he ought to lay them down on the ground; the brother then places them aright.

(周) would become much mightier if a sage would dwell in it; I don't doubt that you are the sage I want." He let him mount in his chariot and they returned together. Although *Kiang-shang* was already 82 years of age, still *Wen-wang* made him his first minister. (Histoire Générale de la Chine, T. I., 241.)

---

(1) This knot represents the character *faithful*, which is abbreviated to 中 instead of 忠

(2) Large hat made of the leaves of *Raphis flabelliformis*, and worn during showers. (葵　笠)

(3) As the shoes, so placed, form the character eight, 八. (Comp. pag. 134.)

(4) 厝　內　風　許　涼; warning him that an unitiated is with him, as a *draft* means a *stranger*.

If there is a stranger going with you to the house of a brother, you ought to lay within the threshold one shoe with the sole upwards, and the other, with the sole downwards.

If you are travelling, and you wish to give a sign, you can take your umbrella in your left hand, and wind your handkerchief or something else around the handle of the umbrella.

If you wear a rain — or straw-hat, you ought to hold it with the top outwards and put three fingers in the crown of it.

If you meet some one on the road, you ought to give a sign with your clothes, handkerchief or cue.

If you have affairs, you hang your cue behind your left ear; you can, also, gird your waist with your handkerchief and lay a *faithful-heart knot* (1) in it. You can, also, leave the two buttons on the collar of your coat unbuttoned, so that the lappet of your coat is hanging open. (2)

You may, also, tuck up the right leg of your pantaloon, whilst letting the left leg hang down.

If you enter the house of a man whom you don't know, say this quatrain:

I have not yet met you,
And I fear the drafts of wind;
Three hundred and twenty one (3)
Are, all together, of one clan.

對 面 不 相 逢
恐 怕 半 天 風
三 八 二 十 一
合 來 共 一 宗

If people ask you where you were born, answer: „I was born under the peach-trees in the red-flower pavilion."

If one asks you when you were born, answer: „I was born on the 25th of the 7th month of the year Kah-yin. (4)

If you wish to pass the night in an inn and the innkeeper asks you:

The Hung-gate opens like the character Pah;
If you've no money we don't want you to enter.

---

(1) 忠 心 結. Comp. p. 169, note 1.

(2) Comp. pag. 54.

(3) i. e. *Hung* 洪, »The Hung-people." (Comp. Introduction, 3).

(4) Aug. 23, 1734; the date of the foundation of the league. (Comp. p. 17).

洪　門　八　字　開
無　錢　勿　進　來 (1)

answer then:

Three hundred and twenty one (2)
Without money have yet to eat.

三　八　二　十　一
無　錢　亦　食　得

If the innkeeper asks you:

Three hundred and twenty three (3)
If you've no money take off your clothes.

三　八　二　十　三
無　錢　脫　衣　衫

answer then:

Three hundred and twenty four (4)
When they have eaten enough they go to look at the theatricals. (5)

三　八　二　十　四
食　飽　去　看　戲

SECTION II.

MEETING WITH ROBBERS OR PIRATES.

If you meet on your journey with a brother who „shoots partridges" (6), and he is going to attack you, you ought to say: „I am a valiant Hung and not a partridge." If he then says: „I want also to shoot the Hung-heroes," answer him: „You want to shoot also the

---

(1) This is a parody on a common Chinese proverb which runs: » The gates of a mandarin's office go open like the character *pah* (the door having two folds); without money t'is useless to enter them" —, being an allusion to the rapacity of the Chinese officials.

(2) The *Hung*-brethern.

(3) This, too, means *Hung;* the last character being changed into the character *san* (three) to rhyme on *sam* (clothes).

(4) As in the above note, *si* (four) rhymes on *hi* (theatricals).

(5) Played at the lodge.

(6) i. e. a highway-man, one who assaults the passer-by.

Hung-heroes? You can 't, however, shoot me.” If he says: „Don 't brag so, I want to take away your clothes,” answer: „You can 't undress me, for I wear the surplice.” (1) If he says: „I'll knock your lantern (2) to pieces,” answer him: „I am not afraid that you will knock it to pieces, for it is the eye of sun and moon.” (3) If he says: „Don't brag so, but deliver your bundle” (4), answer him: „You can 't take away my bundle.” If he says: „Why can't I take away your bundle?” answer him: „In my bundle are only 21 cash where with I want to go to the shop „Patriotism-united” (5), in order to buy the Prince hereditary (6), the Army-leader (7) and Provisions (8). I want, also, to buy all kind of fruits, as offerings, on the second day of the second month, to the festival of the Gods of the land. (9) I want, also, to go with all my adopted brethern to look at the theatricals.” (10) If he asks you: „Who has called you?” answer him: „I am coming according to the order of the great brother Wan.” (11) If he asks you: „What have you got in your bundle?” answer him: „In my bundle are thousands of changes and myriads of metamorphoses (12), and it is several millions of pounds heavy.” (13) If he says: „I don 't believe you, and I shall take it away most surely,” answer him: „You seem not to believe me, and want, absolutely, to rob me. Wait then until I have stamped the seal on it, and take it then away.” He then, surely, will say: „I have asked you, and you have answered me clearly on every question. Pray don't be angry with me, but go along with me to my house.”

If a highway-robber calls to you: „You can 't pass this road,” answer him: „I walk on iron planks (14) and go through all the world.” If he asks you: „My friend! both your eyes stand high,” answer him: „I am the three-eyed God of the fire.” (15) If he says: „Have you three eyes? — where then is your third eye?” answer him: „It is in my forehead.” (16) If he asks: „What kind of eye is it?” answer him: „it is a sharp eye.” (17) If he asks: „What do you do with these eyes?” answer him: „With the left eye I see the civilians and with the right one the military, whilst I see with the middle eye if the brethern are faithful or treacherous.

---

(1) 袈 裟 (2) 燈 籠 i. e. eyes.

(3) 日 月 眼 or rather 明 眼, a bright eye.

(4) 包 袱, in which the diploma and Hung-cash are preserved.

(5) Compare pag. 95, A. 249. (6) Betel-nuts. (7) Lime.

(8) Betel-leaves. (9) Comp. pag. 52.

(10) Who are played at the festival.

(11) The president of the lodge, *Wan-yun-lung*.

(12) 千 變 萬 化

(13) 數 千 百 萬 斤, on account of the diploma which is in it.

(14) i. e. *grass-shoes*. (Comp. pag. 49.)

(15) 三 眼 華 光 (16) 額 (17) 慧 眼

If your bundle is *white* and the robber says: „In clear daylight a white dog comes out of the grotto, and goes to roam about at night" (1), answer him: „The white heron flies alone." (2)

If your bundle is *yellow* and the robber says: „In clear daylight a wild boar roams about, and appears at night-fall" (3), answer him: „A wild tiger shall come down from the top of the mountain." (4)

If your bundle is *blue* and the robber says: „In clear daylight a black boar comes down from the mountain-ridge" (5), answer him: „The blackbird falls flat on the ocean." (6)

If your bundle is *party-coloured* and the robber says: „In clear daylight the rabbit roams about" (7), answer him: „The wolf goes over the mountain-ridge." (8)

If you meet on your journey a snake (robber) coiled upon the ground, and you wish to push him away with your foot from the road, say this quatrain:

Heaven is high, Earth is broad, and yet they implore each other;
The prince hereditary has taken the lead on your account.
Now an adopted brother comes to rob me,
But he who, relying upon his force, oppresses the weak shall be taken away by Heaven.

天 高 地 厚 反 相 求
太 子 皆 因 你 出 頭
今 日 義 兄 來 刼 駕
恃 强 欺 弱 有 天 收

You can then continue your road.

If you meet a robber on the road, say this quatrain:

---

(1) 青 天 白 日 白 狗 出 洞 黃 昏 時 出 行
(2) 白 鶴 單 飛
(3) 青 天 白 日 野 猪 出 行 黃 昏 時 出 門
(4) 猛 虎 下 山 崗
(5) 青 天 白 日 烏 猪 出 崗
(6) 烏 鳥 落 平 洋
(7) 青 天 白 日 兎 子 出 行
(8) 豺 狼 過 崗

The partridges (1) are born in the mountains;
The Hung-heroes are born in the *Golden-orchid*;
I am a poor brother walking on the road,
And I hope that my brother will let me return to the mountains.

鷓 鴣 出 世 在 山 中
洪 英 出 世 在 金 蘭
小 弟 貧 窮 原 走 路
望 兄 送 我 轉 回 山

If you are going at night to the *market* in order to see the *theatricals* (2), and a brother stops you on the road with a club in his hands, say this quatrain:

I hold in my hand a red-headed cane,
That I may have no fear on the road to the gates of the lodge.
The adopted brother asks me whither I go —
The sworn brethern went earlier, but I come later. (3)

手 執 洪 頭 棍 一 枝
陽 關 大 路 莫 思 疑
義 兄 問 我 何 處 去
結 兄 來 早 我 來 遲

If he attacks you with a sword, say this quatrain:

In the hand we grasp a poniard
To kill the emperor of Tsing and exterminate the Manchoos;
When, some other day, we've assisted our lord to mount the imperial palace',
The brethern of the Hung-family shall get imperial fiefs.

手 執 橫 刀 有 一 枝
殺 絕 清 皇 滅 滿 兒
他 朝 保 主 登 金 殿
洪 家 兄 弟 受 皇 封

If you have no umbrella with you, you can pull out a piece of wood or bamboo of about three feet in length and, then, say, also, the same quatrain.

---

(1) Those who are not affiliated; the profane.
(2) If you go to the lodge.
(3) Comp. p. 66, A. 40.

If a robber attacks you with a sword, you can also say: „I did not fear on a certain day two swords (1); how should I then be afraid of your single sword;"

A single sword may only frighten people;
Why don't you rather exterminate the Tartars with two swords?
You, my adopted brother, stop me on the road;
But our brethern are all heroes of Hung.

單 刀 不 過 得 驚 人
何 不 雙 刀 去 滅 淸
義 兄 路 上 攔 截 我
本 弟 原 是 盡 洪 英

If you meet a robber on the road and you see an empty enclosure, enter it, and say: „We all are people from the garden." (2) Draw then with your stick or umbrella a line across it, so that it forms the character *chung* (3), and continue your road.

If there is a stick standing in this enclosure, enter the garden and, pulling it out, brandish it three times above your head, saying: „*Chau-tsz-lung* has helped our lord with a single club to break through the ranks." (4) Throw then this stick away and continue you road.

If there is a grass-blade in this garden, pull in out and go eastwards, or put the blade of grass in your hair, saying this quatrain:

Under the foot of *man* and *king* is a heap of *sand;*
Above the *East-gate* grow flowers and *grass;*
A *silk-thread* is run through a needle with *eleven eyes;*
Sheep, *goat* and good wine is *our family* (5).

---

(1) The „arch of steel", bridge of double swords on the day of affiliation.

(2) „The peachgarden", (see pag. 2.)

(3) 中 middle, here meant for 忠 faithful.

(4) Liu-pi had five valiant generals, called Kwan-kung (關 公), Chang-fi (張 飛), Chau-tsz-lung, (趙 子 龍), Ma-chao (馬 超) and Hwang-chung (黃 忠). They were called the five tiger-generals (五 虎 將), and they were intimate friends.

(5) This is a very interesting and, seemingly, most unintelligible verse, but we soon found that it was nothing else but an analytic description of the four characters 金 蘭 結 義, „In the golden orchid we have pledged fraternity." The character 金 is composed of the elements 人, man; 王, king; and 丶丿, a heap of sand.
The character 蘭 is composed of the elements 東, east; 門, gate; and 卄, grass or plants.
The character 結 is composed of the elements 糸, silk, silkthread; 十一, eleven, and 口, mouth, eye.

人 王 脚 下 一 堆 沙
東 門 頭 上 生 草 花
絲 線 穿 針 十 一 口
羊 羔 美 酒 是 我 家

If you see on the road stones laid in five heaps, you can knock open the middle heap and say this quatrain:

> We disperse the dynasty of Tsing and her warriors are exterminated,
> Because the treacherous ministers harm the people.
> The Hung-heroes are going to requite the days of their wrongs;
> They destroy the Tsings, exterminate the Manchoos, and restore the Mings.

打 開 清 朝 兵 將 絶
爲 因 奸 臣 所 害 民
洪 英 來 報 冤 仇 日
誅 清 滅 滿 去 復 明

If there is a piece of cloth lying in a garden, remain then outside and say: „Who made this bridge?" „Chu-kwang and Chu-khai." „Of how many planks is it made?" „Of three planks."

The character 義 is composed of the elements 羊, goat, sheep; and 我, I, our.

In a copy we got subsequently, we found indeed that this quatrain is the analysis of the four characters which we supposed were meant by it.

The Chinese make very often suchlike riddles. The following may serve as an illustration:

昨 晚 東 門 失 火
喜 得 內 裡 多 人
若 無 子 女 相 求
酉 時 燒 到 三 更

> Last night there was a *fire* at the *East-gate;*
> But luckily there were many *people inside;*
> If, however, the *men* and *women* had not helped each other,
> It would have burnt from the hour *Yu* (5—7 P. M.) till the *third* watch (11—1.)

This riddle is solved by the characters 爛 肉 好 酒, „Boiled meat and good wine." The first character being composed of 火, *fire;* 東, *East* and 門, *gate.* The second of 內, *inside* and 人, *man.* The third of 女, *girl* and 子, *boy;* whilst the fourth is composed of 氵, *three* (drops of water) and 酉 *Yu*, the 10th of the 12 branches.

„In a certain year Chang-fi cried to cut off one plank (1); so there remained still two planks. Why then is there only one plank?" „The sisters-in-law, also, took a plank; so there remained only one plank (2)." Having said this, continue your road.

Or you may also say this distich:

The sisters-in-law meet each other on the road —
They are *Ching-yuh-lien* and *Kwoh-siu-ying*. (3)

姑 嫂 相 逢 在 路 中
乃 是 鄭 玉 蓮 郭 秀 英

HOW TO ACT ON MEETING PIRATES.

If you are passenger on board of a ship, and a piratical vessel approaches to plunder the ship on which you are, write then the following verses on a white fan, and throw it on board of the pirate. You may then be assured that he will not harm you: —

Spotless is the frozen autumnal water!
Confused are the bones of the Spirits and Genii!
Clear water does not take colouring!
It's jade-like purity awakens our desires!
The bird who hops across the branches has a white head!
The fish who pierces the waves is bright underneath!
We are only united for the twinkling of an eye;
And I fear to hear the sound of the lute. (4)

皎 皎 凝 秋 水
渾 渾 神 仙 骨
水 清 不 凝 色
玉 潔 又 生 情
鳥 度 枝 頭 白

---

(1) Episode from the »History of the three states." (A. D. 168—265). In a battle between *Thsao-thsao* and *Liu-pi*, *Chang-fi* gave order to cut off the bridge *Chang-pan* (長 板), near the pass *Tang-yang* (當 陽), that the soldiers of *Thsao-thsao* should not pass over it and attack *Liu-pi* from behind.

(2) The sister and wife of Ching-thian. (Compare pag. 90, note 1.) This is probably an allusion to some episode from the one or the other historical novel, treating of the rebellion of *Hwang-tsao*. We could not succeed, however, in finding out which this novel is.

(3) The first is the sister, and the second the wife of Ching-thian.

(4) Canon and guns.

魚	穿	浪	底	明
團	圓	意	轉	眼
恐	畏	聽	琴	聲

Or, also, the following quatrain may be written on the white fan:

In the Kao-khi- (temple) is a red-headed mast (1);
The brethern throughout the world ought not to take by force;
The faithful and loyal may come hither;
But who rely upon their force and oppress the weak, shall be taken away by Heaven.

高	溪	一	條	洪	桅	頭
四	海	兄	弟	無	强	求
忠	心	義	氣	來	到	此
恃	强	欺	弱	有	天	收

Or this quatrain:

The peach-flowers just opened are every where fragrant;
I have heard since long and found out that the Hung are faithful and good.
The first of the heroes in the universe,
Were Liu, Kwan and Chang, who pledged fraternity in a peach-garden. (2)

桃	花	初	開	萬	里	香
久	聞	知	訪	洪	忠	良
天	下	英	雄	居	第	一
桃	園	結	義	劉	關	張

Although the brethern are not allowed to tell anything of the secrets to their family, yet there are a few verses which they may teach their relations, in case they might be attacked by robbers or pirates. (3)

The following is a quatrain which one may teach his sister, in case she might be attacked:

The five colours originally were red:
Don 't say that I, your sister, am lascivious.
If you want a *Si-shi*, there are some on the mountains;
But I, your sister, and you, my brother, both bear the name of Hung.

(1) The flag-staff. (2) Compare the quatrain on page 54.
(3) This, we understand, is also done in some American Freemasons-lodges.

五　色　原　來　本　是　洪
莫　言　小　妹　作　春　風
要　取　西　施　山　上　有
小　妹　哥　哥　是　姓　洪 (1)

The next three quatrains one may teach to his wife, in case she might fall in with robbers or pirates:

I.

On the mountains a flower opens a speck of red (2);
Don 't plunder me as you would rob a stranger.
If you, inimical foe, interrogate the wife of a Hung-man—
Three hundred and twenty one are all Hung.

山　上　花　開　一　點　洪
勿　掠　妾　身　同　外　人
冤　家　若　問　洪　家　婦
三　八　廿　一　總　是　洪

II.

Afar I see on the road before me a speck of red;
Don 't say that I am lascivious.
If you want a *Si-shi* (3), there are some on the mountains;
But my husband and you, my brother-in-law, have the same ancestors.

遠　望　前　途　一　點　洪
莫　言　小　婦　爲　春　風
要　取　西　施　山　上　有
吾　夫　原　是　叔　同　宗

III.

We all of the same year and month are gay;
The clear moon in the vernal breezes shines on Heaven and Earth;

---

(1) & (3) *Si-shi* was a fine woman of antiquity who lived near the mountain *Chu-lo* (苧 蘿). She sold fagots and washed for the people. The king of the state *Yueh* carried her off, and presented her to the king of *Wu*. She is always cited as a fine woman, and allusions are made to her beauty in prose and poetry.
We would say: „If you want an Aspasia."

(2) i. e. A Hung-brother comes to rob me on the road.

The dragon of Heaven and the tiger of Earth have come from Hwui-chao (1);
In South and North, in East and West, we are united in one family.

同年同月皆春風
春風明月照乾坤
乾龍坤虎惠州來
南北東西合一宗

Signs of distress.

1.

If there is revolt in the place where you live, and you wish to protect your house and trade, you ought to nail above the principal door of your house a square piece of red cloth, on whose outer-side is written the characters *Hung-kia* (2), „Hung-house," or „Hung-man;" and on the inner-side of which is written the character *Ying* (3) „hero." Within your house you ought to place four green bamboos, three feet and six inches long. No rebel will then attack you.

2.

If you are in the theatre looking at the theatricals, and there breaks out unexpectedly a fight, you ought to rub your shoes against each other, and, throwing them up into the air, exclaim:

It's name is the iron-plank which ascends the clouds. (4)

The brethern know then if you are a stranger or a brother. If you then stick up nine fingers along both your ears, with the fingers bent inward, the brethern will all haste to your assistance, and no mistake will be possible.

SECTION III.

Questions and answers.

If people ask you how many pock-marks you have on your face, answer: „I have 48 pock-marks" (5):

(1) See page 16, note 3. (2) 洪家 (3) 英
(4) 名爲鐵板騰雲
(5) 斑粒

You now ask me where they are —
The master is buried on the five-phoenix hill;
On the triangular gravestone are sixteen characters:
All have three dots to the left side. (1)

你　今　問　話　在　何　方
先　生　葬　在　五　鳳　崗
三　角　墓　碑　十　六　字
一　齊　三　點　在　左　傍

If people ask you which company has played in the theatre, answer: „The new, variegated phoenix-company." (2)

If they ask: „How many acts have they played?" answer: „Five acts:"

The first act was the meeting at *Ku-ching* (3);
The second act was the instruction in the Hall of loyalty (4);
The third act was the worship in the Flower-pavilion (5);
The fourth act was settling the state and killing the traitors (6);
The fifth act was the banquet in the City of willows. (7)

第　一　出　古　城　聚　會
第　二　出　義　堂　教　子
第　三　出　花　亭　結　拜
第　四　出　定　國　斬　奸
第　五　出　楊　城　飲　宴

If people ask you: „Have you the capital?" answer: „Yes."

If they ask you: „How much did your parents leave to you?" answer: „My parents left me a capital of three cash" (8):

Father and mother left me three cash;
Within the whole world we are united in a body;
If an adopted brother asks me what proof I have—
The heroes of Hung's current value (9) is without the least difference.

---

(1) See pag. 18, note 2.　(2) 新彩鳳班
(3) See p. 87, note 11.　(4) The Catechism.　(5) Oath., etc.
(6) Chopping off the cock's head. (See p. 146).　(7) See p. 151.
(8) The three Hung-cash printed on the diploma. (See S. IX.)
(9) The legend of the Hung-cash.

父 母 還 落 有 三 文
五 湖 四 海 結 成 羣
義 兄 問 我 何 爲 証
洪 英 通 寶 不 差 分

If people laugh at you that your mouth is so black and your teeth are so white, answer: „I have the mouth of the four great Diamond-ones." (1)

If people laugh at you that you have no cue, answer: „I have been born without a cue." (2)

If people laugh at you that your mouth is so small, answer: „With my two yaws I can swallow the four Cardinal points." (3)

If people laugh at you that your mouth is so large, answer: „My mouth can swallow the provisions of two capitals and thirteen provinces." (4)

If people say that your mouth is too long, answer: „The five peaks stand towards Heaven." (5)

If people say that your fore-head is protruding, answer: „I have a head like the character *Three.*" (6)

If people say that your belly is so large, answer: „I have a belly like the character *Age.*" (7)

If people laugh at you that your head is pointed, answer: „I have a head like the character *United.*" (8)

If people say that your ears are too large, answer: „Two phoenixes look towards the sun." (9)

If people say that your mouth is awry, answer: „I have a mouth like the character *Peace.*" (10)

If people say that you have thick lips, answer: „I have a mouth like the character *Together.*" (11)

---

(1) 我 是 四 大 金 剛 口

(2) i. e. I have entered the Hung-league without a cue. 本 係 無 辮 線 出 世

(3) 兩 顴 食 四 方

(4) 我 口 能 食 兩 京 十 三 省 粮 草

(5) 五 岳 朝 天 The fore-head, nose, mouth, eyes and ears are called the five peaks.

(6) 彪 字 頭 the mark of the 1st lodge. Comp. p. 36.

(7) [illegible] 字 肚 „ „ „ „ 2d „ „ „ 37.

(8) [illegible] 字 頭 „ „ „ „ 3d „ „ „ 38.

(9) 雙 鳳 朝 陽; the ears are poetically named phoenixes.

(10) [illegible] 字 口 mark of the 4th lodge. Comp. p. 38.

(11) [illegible] 字 口 „ „ „ 5th „ „ „ 39.

If people say that you have a youthful face, answer: „I have peach-flowers on my face." (1)

If people say that you wear a grass-blade on your head, answer: „It is the hard (hair)-root." (2)

If people say: „Your coat is not buttoned," answer: „It is, properly speaking, a surplice." (3)

If people say: „There is fowl's dung on your coat," answer: „It is the ashes of a silver preciosity." (4)

If people say: „How your coat is torn!" answer: „It is, properly, a ragged coat." (5)

If people say: „Your coat is old," answer: „It was made three days ago." (6)

If they say: „Your coat is new," answer: „It was made three mornings later." (7)

If people say that your legs are too long or too short, answer: „My legs are like the character *Chung-ming-i;* they are civil and military legs." (8)

If people say that your eye-brows are too bushy or too scraggy, answer: „In the left one there are 36 hairs, in the right one 72, together, 108 hairs. (9)

If people say that your eyes are so large or so small, answer: „I have eyes like the character *Ming*. (10)

If people ask you: „Whence did the light come?" answer: „The light came from the holy Temple." (11)

If people say that your face is pale, answer: „The face of *Si-shi* was pale, but her heart was red." (12)

SECTION IV.

Secret signs with tea-cups.

If a brother presents you tea, no matter if there are many or a few cups, you ought to pour the tea in the cups back again into the tea-pot. Next you pour the tea again into the cups, and you may drink of it without any more ceremonies.

---

(1) 面 帶 桃 花

(2) 剛 根 (3) 本 是 袈 裟

(4) 銀 寶 灰 (5) 本 是 破 衣

(6) 先 做 三 日 (7) 後 做 三 朝

(8) 忠 明 義 字 脚. 文 武 脚. 一 明 is composed of a *short* sun (日) and a *long* moon (月)

(9) 左 有 卅 六, 右 有 七 十 二, 共 埋 一 百 零 八.

(10) 明 字 眼; with the same meaning as given in note 8.

(11) 火 在 聖 廟 點 來

(12) 西 施 面 皮 青 心 內 紅 Red means sincere. (See pag. 179, note 1.)

If a brother presents you tea, he ought to do so with the following quatrain:

Heaven is high, Earth is broad, all alike since olden times;
The mountains high and waters fine are mutually divided.
Remember the affairs of the Hung-people in the golden orchid;
I lift up this blue lotus (1), and present it to mine adopted brother.

天 高 地 厚 古 今 同
山 高 水 秀 兩 相 分
記 得 金 蘭 洪 家 事
青 蓮 舉 起 奉 義 兄

In pouring water upon the tea, you may say this quatrain:

This cup of *blue lotus* is not at all alike (2);
Our friends are dispersed over all the world;
On the day that I drank of it in the flower-pavilion,
I never thought that I would meet you again to day.

此 杯 青 蓮 大 不 同
交 遊 四 海 五 湖 通
當 日 花 亭 曾 飲 過
誰 知 今 日 又 相 逢

If a brother asks you: „From where does this tea come?" answer him: „This tea has been made by the two sisters-in-law; the one is the sister of Ching-thian, the other is the wife of Ching-thian." (3)

This tea comes from the black stone-ridge of the black mountain;
The united waters of the three rivers are offered to the prince.
In one gulp we swallow the kingdom of the great Tsing;
But the intestines of the traitors shall be rent by it.

(1) i. e. this (cup of) tea.

(2) To the cup of tea which the affiliated drank in the red-flower-pavilion. (Compare pag. 144).

(3) Compare pag. 177, note 2.

茶 出 烏 山 烏 石 嶺

三 河 合 水 奉 君 王

一 口 食 盡 大 清 國

奸 心 反 骨 斷 肝 腸

Place the tea-pot with it's snout towards the tea-cup, and say: „With a single club we save our lord." (1) Turn then the tea-pot away, and drink of the tea, saying this quatrain:

> Let us ride alone on a single horse towards the limits of Heaven;
> And bear all the dust to protect our coming lord.
> When a true dragon (emperor) has been created we'll meet with great happiness;
> Let us help the lord of Ming to mount the imperial terrace. (2)

單 人 獨 馬 走 天 涯

受 盡 塵 埃 保 主 來

變 化 眞 龍 逢 大 吉

扶 持 明 主 坐 龍 檯

Lay a chop-stick across two cups of tea. The guest ought then to take away this chop-stick with *three* fingers, and recite this quatrain:

> Two dragons came into the world and descended upon earth
> To establish a lord over China and settle the provinces.
> The five dynasties after the fall of that of Thang had no true lord (3);
> A prince who desires to reign long ought to be all heart and soul.

二 龍 降 世 下 凡 塵

中 原 立 主 定 江 山

殘 唐 五 代 無 眞 主

萬 載 君 王 一 胆 心

The host covers a tea-cup with a white fan, on which are written the characters „The white fan of the Hung-people." (4)

---

(1) 單 鞭 救 主

(2) Comp. the quatrain on pag. 108, A. 314.

(3) During the years 907—959 of our era China was divided into ten districts. Five of these were governed by independent princes who would not recognize the Emperor.

(4) 洪 家 白 扇

The guest ought to take away this fan with the following quatrain:

The Hung-fan covers the Hung-tea;
In the whole world we are one family;
In the red-flower-pavilion we pledged fraternity;
We know each other throughout the whole universe.

洪　扇　蓋　洪　茶
四　海　同　一　家
洪　花　亭　結　義
相　識　滿　天　下

The host covers the tea-cup with it's cover. The guest takes the cover off, saying this quatrain:

A Hung-cup covers the Hung-tea;
Our sect is diffused over all the world.
In case we might get it (the world) again,
We shall be united together in one family.

洪　杯　蓋　洪　茶
教　開　滿　天　下
若　然　我　復　得
合　埋　共　一　家

The host places two cups one into the other. In the upper cup is tea, but none in the lower cup.

The guest may take away the upper cup, whilst saying this quatrain:

In the upper pond there is water, in the lower pond there is none;
But nobody knows that in the lower pond there is no water.
Let us wait till the third month in the spring of next year —
A fine and drizzling rain will fall in both the ponds.

上　塘　有　水　下　塘　無
下　塘　無　水　無　人　知
等　待　來　年　春　三　月
細　雨　零　匕　落　兩　塘

The host lays a chop-stick across the cup of tea. The guest says: *My lord! come down from your horse* (1), and drinks the contents.

The host lays a pipe across two cups of tea. The guest takes it off, saying this quatrain:

The pure water of both the ponds nourishes a blue dragon (2);
In the hand I hold this blue dragon pierced at both ends. (3)
If there is no water in the ponds, the blue dragon dies;
When Heaven and Earth have turned over, we'll see a universal peace.

兩 池 淸 水 養 靑 龍
手 執 靑 龍 兩 頭 通
池 塘 無 水 靑 龍 絶
扭 轉 乾 坤 見 太 平

The host lays a pipe across a cup of tea. The guest takes the pipe off, whilst saying this quatrain:

A blue dragon is in the pond;
Five tigers come down the mountains and follow the blue dragon. (4)
The pond was shallow and steep and he could not escape;
The waterless well imprisons the blue dragon.

靑 龍 一 條 在 池 中
五 虎 下 山 伴 靑 龍
池 塘 淺 側 難 回 避
井 中 無 水 困 靑 龍

The host places two cups of tea on the table, the one full and the other half-full. The guest ought to pour the fuller cup into the less full-one till the quantities are even, saying this quatrain:

If two men first learned from one master,
And one is faithful, the other treacherous:
The faithful will be left by God to the coming generations;
But the traitor shall perish by the sword.

---

(1) 我 主 下 馬 (2) & (3) The tobacco-pipe.
(4) A pipe is on the cup of tea; Five fingers come down from the arm and follow the pipe.

二　人　初　學　一　師　傳
一　個　忠　心　一　個　奸
忠　者　天　地　傳　後　代
奸　者　將　來　刀　下　亡

Having said this the guest may drink the tea.

The host places three cups of tea in a row. The guest says this quatrain:

Three great roads extend to the capital.
Kung-ming set on foot five armies. (1)
In the peach-garden three brethern pledged themselves;
Their horses were not unsaddled in the town of Ku. (2)

三　條　大　路　亘　京　城
孔　明　調　動　五　營　兵
桃　園　結　義　三　兄　弟
馬　不　離　鞍　在　古　城

The guest then takes the middle cup and drinks it.

---

(1) After the death of *Liu-pi* (A. D. 223), his son *Liu-shen* (劉 禪) succeeded him to the government of the state *Si-shuh* (西 蜀), at present the province of *Sze-chuen*. The other princes thought this a good opportunity to attack his state. So *Thsao-chin* (曹 眞), major-general of Thsao-thsao, took the pass Yang-phing (陽 平) with 100,000 men; *Mang-tah* (孟 達), a rebel officer of Khung-ming, attacked Han-chung (漢 中) with 100,000 soldiers from Shang-yung (上 庸); *Sun-kiuen* (孫 權), from Tung-wu (東 吳), entered Sze-chuen with 100,000 men by the pass Hiah-khau (峽 口); the king *Mang-hwoh* (孟 獲), from the barbarian state Man (蠻), attacked four districts in Yih-chao (益 州); whilst the king of Thibet, named *Ko-pi-nang* (軻 比 能), attacked the pass Si-phing (西 平 關) with 100,000 soldiers from Si-kiang (西 羌). Khung-ming, prime minister of Liu-shen, set on foot five armies and obliged the enemy, by artful manoeuvres and tactics, to retire from all these places. (See the *San-kwoh-chi*. Section XXXIII, Chap. 85, Part II.

(2) See pag. 87, note 11.

Two cups of tea placed next each other are the „Sun- and Moon-tea." (1)
The guest ought to pour their contents back again into the teapot, and, having filled the cups again, may drink of the tea.

Three cups of tea placed in a row, represent the tea of the brotherhood. The guest may drink the middle cup.

If the snout of the tea-pot is directed towards the guest, it means „the combat on the bridge." (2)
The guest says this quatrain before drinking:

Liu, Kwan and Chang pledged fraternity in a peach-garden;
Their faith and loyalty is renowned afar.
They would not follow the aim of the lord Thsao (3);
Their name shall be ever transmitted and be renowned in the world.

桃 園 結 義 劉 關 張
忠 心 義 氣 遠 傳 揚
不 順 曹 公 心 內 向
萬 古 傳 名 天 下 香

The host places three cups of tea in a row, the middle cup being of a smaller size.
The guest may drink this smaller cup, saying this quatrain:

The young lord (4) stands in the middle;
Two ministers stand on both sides;
Both, civil and military officers,
Assist the lord to sit on his throne.

小 主 在 中 央
二 臣 伴 兩 傍
兩 班 文 武 將
保 主 坐 江 山

---

(1) 日 月 茶 that is „Ming-tea," 明 茶.
(2) See pag. 177, note 1.
(3) Thsao-thsao the famous usurper during the civil wars, known as the period of the three states.
(4) This quatrain alludes to the young prince, the last offspring of the Ming-dynasty.

○
○ ○

Three tea-cups placed in this order represent the character *Shan* (mountain). [1] The guest, having said the following quatrain, may drink the upper cup:

A mountain is just a mountain high.
Those who entered the Hung-gate are countless;
The dynasty of Ming is our own mother.
Let us obtain the empire in order to requite the five founders.

一山還有一山高
入到洪門無計數
明朝是吾親生母
得到江山謝五祖

The host places a cup with honey on the top of the tea-pot. The guest ought to take off the cover from the cup, eat the honey, and place the cover again on the cup, saying this quatrain:

The tea on the table is Hung-tea;
In the world many are avowed Hung-men.
I hope earnestly that you'll give me a cover,
That our affairs may not leak out.

棹上有茶是洪茶
世間多少認洪家
萬望義兄送蓋物
免來洩漏我因由

○ ○
○ ○

Four cups placed in this way represent the tea of the four great, faithful, excellent-ones. [2] Place the cups in a square and say this quatrain:

Han-phang was born on the East-mountain;
On whom ought Han-fuh at home depend?
Ching-thian thinks of the day of revenge;
Why ought Chang-kwoh shed two tears?

韓朋出世在東山
韓福在家傍誰人

---

(1) 山

(2) 四大忠賢茶 See p. 95, note 1.

鄭　田　思　起　報　仇　日
昌　國　何　須　淚　雙　流

OOOO Four cups placed this way have the same meaning.
If a brother gets into difficulties and comes to your house, and asks for tea, give him the first cup. If he takes the second cup, he wants to commit his wife to your charge; if he takes the third cup, he wants to intrust you with his child; if he takes the fourth cup, he wants some money.
If you are able to assist him, drink from the same cup, of which he drank; if you are, however, not able to help him, choose another cup.

Four cups of tea placed in a square with the tea-pot in the middle represent the „tea of the brethern meeting.” (1)
Before drinking, take the tea-pot out of the square.

OOO
 O

Four tea-cups placed in this way signify: „*Liu-siu* who passes the passes.” (2) If you can assist the straightened brother, drink the middle cup of the upper row; but if you can 't help him, you may not touch the two cups on both sides.

O
O
O
O

Four cups placed in this way represent the character *Sun.* (3) The guest taking away the middle-most cup, it just gives a representation of this character.

O O
 O O

Cups placed in this way are called „the inexact square.” (4)
The guest may not drink of this tea, before having placed the cups in a square.

---

(1) 兄弟相會茶
(2) 劉秀過關 *Liu-siu* was the third son of *Liu-kin* (劉欽) of the family of *Han.* He and his two brothers *Liu-yen* (劉縯) and *Liu-chung* (劉仲) were the first who thought of avenging the honor of their family against the usurpation of *Wang-mang* (王莽). They rebelled and, after three years, Liu-siu was made emperor of China under the title of *Kwang-wu-ti* (光武帝), „The bright martial emperor.” A. D. 25. (Histoire Générale de la Chine, T. III, 250.)
(3) 日　(4) 四不正

OOO
O

Four cups placed in this way, signify: „*Chau-tsz-lung* pledges friendship.” (1) Place the cups either evenly or in disorder, before you drink of this tea.

OOOOO

These five cups placed in a row signify „the five great tiger-generals.” (2) The host covers these cups with a piece of linen, which the guest takes away, saying this quatrain:

> Amongst the five tiger-generals is *Kwan-kung;*
> Amongst the millions of soldiers is *Chau-tsz-lung;*
> He who cried out to cut off the plank-bridge was *Chang-yih-teh* (3);
> They who assisted the *Han*-dynasty were *Ma-chao* and *Hwang-chung.*

五　虎　將　中　有　關　公
百　萬　軍　中　趙　子　龍
喝　斷　板　橋　張　翼　德
扶　漢　馬　超　與　黃　忠

 O
OOO
 O

Variation on the foregoing figure meaning, also, the five valiant generals. These cups are covered with a kerchief, which the guest takes away. The middle-most cup is the „Master-tea” (4).

The guest lifts it up, and places it at the top of the figure, saying this quatrain:

> The five great valiant generals settled the universe;
> Myriads of people have transmitted one single flower. (5)
> Let us help with a sincere heart Sun and Moon (6);
> And with our utmost fidelity assist our lord to sit in the flowery land. (7)

五　虎　大　將　平　天　下
萬　人　傳　下　一　枝　花
一　點　丹　心　扶　日　月
盡　忠　保　主　坐　中　華

---

(1) 趙子龍結拜 See pag. 175, note 4.

(2) 五虎大將 See pag. 175, note 4.

(3) i. e. Chang-fi. (Comp. p. 177, note 1.)　　(4) 主茶

(5) i. e. The people have transmitted their reputation fragrant like a flower.

(6) i. e. the *Ming*-dynasty. (Comp. p. 35, note 4).

(7) i. e. China.

If a stranger enters, the host takes one cup from the tray and places it on the table. The host invites the new-comer to taste of this tea. If the guest is a *brother*, he will most surely replace the cup again on the tray and, before drinking, say this quatrain:

> Within the city of willows is the Heaven-and-Earth-circle;
> The pledged-ones give all evidence with a drop of red (1).
> To day you, my adopted brother, will examine me;
> But don't take a Hung-man for a stranger.

木楊城內是乾坤
結義全憑壹點洪
今日義兄來考問
莫掠洪家作外人

The host places two cups of tea on the top of the tea-pot, which represents „Sun and moon in aspect." (2) The guest takes down the cups, fills them with tea and, having said the following quatrain, drinks them:

> When sun and moon rise together, the East is bright.
> A million of warriors are the Heroes of Hung.
> When Tsing is overturned, and the true lord of Ming restored,
> The faithful and loyal will be made grandees. (3)

日月齊出東邊明
百萬軍兵是洪英
反清復明眞君子
忠心義氣爲公卿

○○○ Two cups of tea placed on both sides of the tea-pot signify: *Wu-san-kwei* who requests *Shun-chi* to enter China, protect the country and take Peking." (4) The guest ought to turn one cup towards the snout of the tea-pot, saying this quatrain:

---

(1) i. e. a drop of blood. (See pag. 145.)

(2) 日月相會 (3) Comp. p. 61. Q. 15.

(4) Towards the decline of the dynasty of Ming, *Wu-san-kwei* (吳三貴), general of the emperor

The Pure is impure! the Bright is not bright [1]!
With iron courage und bronze hearts we sit in the city of willows.
Shields and spears are piled up, and we lament over the present times;
But within one revolution of Heaven and Earth, the great *Ming* shall be restored.

清　不　清　兮　明　不　明
鐵　胆　銅　肝　坐　木　楊
干　戈　叠　叠　慘　時　事
乾　坤　壹　轉　復　大　明

○
○○○ These four cups of tea are called the *Wind-tea.* [2]

If there is no *wind* [3] the host takes the middle-most cup away and places it to the right, so that the cups form a square, meaning „four persons who have pledged fraternity.” [4]

The host then requests the guest to drink of the tea.

○○
○○ Five cups are placed in this order by the host. The guest takes the left under-
○ most cup and places it to the right. These cups form then the character *Ming* [5]:

Tsung-ching (崇 禎), guarded the frontiers against the Manchoos. Animated by the desire of helping his master, and destroying the rebel *Li-tsz-ching* (李 自 成), he thought it best to call in the help of these Manchoos, against whom he was to guard China. To propitiate them, he sent them rich presents of gold, silver and silk, and fine girls, as they sadly wanted women. The Manchoos, glad of this opportunity, entered China by the pass of *Shan-hai* (山 海 關), on the 26th of May, 1644. They reached Peking on the 6th of June and, having been welcomed by the population as liberators, they immediately made themselves master of the gates, and proclaimed the young prince *Shun-chi* (順 治), a lad of seven years, as their emperor. So the glorious dynasty of Ming became extinct. (Histoire Générale d. l. Chine, T. X, pp. 493—506.)

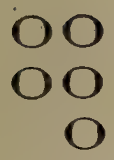
[1] The Tartars took the title *Tsing* (pure), whilst the foregoing dynasty had the title *Ming* (bright).

[2] 風 茶 i. e. *Police-tea*, or *Stranger-tea.*

[3] Policeman or stranger.

[4] 四 人 結 拜

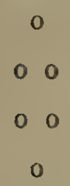
[5] 明, the name of the Chinese dynasty.

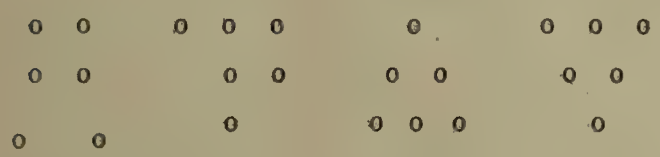
Having done this, he may drink a cup.

The host places six cups in this way: the guest ought to form the characters *Thian-hia-thai-phing* (1) or the character *Chung* (2) with these cups.

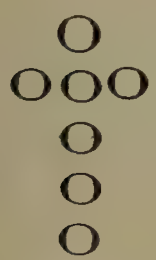

These six cups represent the character *Chung* = „middle."

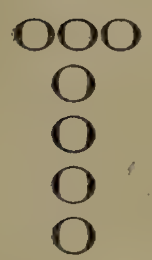

These 4 × 6 cups form the characters *Thian-hia-thai-phing* = „In the world is universal peace."

Eight cups placed in one row signify „the eight genii." The guest, before drinking of this tea, sings the stanza on the eight genii. (3)

These seven cups represent „the seven-star sword." (4) The guest may either drink the third cup of the blade, or the two side-cups which form the guard of the sword.

These seven cups represent „the sword without a hilt." (5)

The guest places the fourth cup of the blade on the top of the guard, in order to form the hilt, and recites this quatrain:

> The changes with the tea-cups are inexhaustible;
> My abilities are few and my knowledge is superficial, but I am true.
> I meet now to day the face of a brother and superior;
> And I hope that he will teach me a little.

茶 杯 變 化 無 窮 盡
才 踈 學 淺 認 吾 眞
今 日 得 逢 兄 長 面
望 兄 指 教 二 三 分

---

(1) 天下太平 (2) 中 (3) See this stanza on pag. 28—29.
(4) 七星劍 See pag. 42. (5) 無頭劍

Seven cups placed in a straight row represent „the wife of the genius who crosses the milky way on the seventh night." (1)

Before drinking, say this quatrain:

---

(1) 仙 姬 七 夕 渡 銀 河. The „wife of the genius" is the constellation of the *Weaving-girl* (織 女), corresponding to the star-triangle α, ε, ζ in Lyra. The „genius" is the constellation of the *Ox-leader* or *Herdsman* (牽 牛 or 牛 郎) corresponding to α, β, γ in Aquila. The legend says that in the star-triangle a, ε, ζ is a virgin, grand-daughter of the Queen of Heaven (天 孫). She was always weaving very assiduously, so that she was named *the Weaving-girl*. The Queen of Heaven, pitying her, because she neglected her toilet, married her to the *Herdsman* or *Ox-leader*. From that time, however, she became so lazy that the Queen of Heaven had to set her again in her former place, allowing her only once a year, on the seventh night of the seventh month, to cross the galaxy over the *magpie-bridge*, in order to meet her husband. The Chinese now take the constellation of the *virgin* as the symbol of the female recipient principle, (取 陰, *Joni*); whilst they take that of the *Ox-leader* as the symbol of the male principle. (*Linga*). The former is worshipped by the Chinese women, on the seventh of the seventh month, with various ceremonies, as: threading *seven* needles with silk-thread of five different colours during the moonlight; by spreading out parti-coloured threads in the air; by drying their clothes; by sowing, in a porcelain pot, green-peas, small-peas and wheat, whose shoots they tie together with red and blue ribbons, etc., by which ceremonies they draw prognostics of their skill in female arts. (See the 廣 事 類 賦, Encyclopaedical record of different things, Section: *Seasons* (歲 時 部), Chapter: *Seventh night* (七 夕), Art. 1—34; and »Das Buddha Pantheon", pag. 107—108).

This whole legend has it's foundation in an astronomical phenomenon, which my friend, Dr. J. A. C. Oudemans, had the kindness to calculate for me. On the seventh night of the seventh month, at about midnight, the two constellations *Weaving-girl* (a, ε, ζ Lyrae) and *Herdsman* (a, β, γ Aquilae) stand equally high.

At a place situated at a N. Lat. of 35° — say the old capital of China, *Chang-ngan*, situated at 34°16′45" —, these stars stand on the seventh of the seventh month, at midnight, in this way:

a Lyrae, Azimuth 112°17′ W., elevation 44°50′.

a Aquilae, Azimuth 63°1′ W., elevation 45°27′.

Both are thus at about an elevation of 45°; the one stands 22° south of the West, the other, 27° north of the West.

The crossing of the galaxy is, of course, only a fiction, as the fixed stars do not pass it; the Chinese seem to be aware of this as they say »that because the *Weaving-girl* looks a moment at the *Herdsman*, it is said that she is married to him." (Vide: 續 齊 諧 記, Appendix to the love-stories of the state of *Thsi*).

In autumn the magpies migrate and, during the seventh month, seem to pass in great numbers the galaxy, which gave rise to that part of the legend saying that the weaving-girl passes the galaxy over a bridge of Magpies. (Vide: 淮 南 子, Hoai-nan-tsz; and 爾 雅 翼, Appendix to the *Ni-ya*.)

The wife of the genius crosses the milky way on the seventh night;
At this time the sisters come down on the world and meet again.
Every year, on the seventh night, she stands on the look-out near the galaxy:
The magpie-bridge is difficult to cross, — what do you think?

仙 姬 七 夕 渡 銀 河
姊 妹 降 凢 重 會 期
年 年 七 夕 河 邊 望
鵲 橋 難 渡 你 如 何

OO
OOO
OO

The host places seven cups in this way. The guest, before drinking, places one finger in the side-cup and two fingers on each side, making the representation of the character *Hung.* (1)

o o
o o
o o

This figure can also be made with 6 cups. In this case the guest places three fingers next the six cups.

The host places 6 cups one into the other on a pile. The upper one contains tea. The figure represents „The sixth envoy of *Yang* guards the three passes." (2) Before drinking, the guest ought to say this quatrain:

The sixth envoy guards the three passes;
Twenty four officers are drawn up on both sides.
The Western Liao, hearing of this, lost their courage;
The barbarians were utterly routed and the universe rejoiced. (3)

(1) 洪 (2) 楊六使把三關

(3) During the dynasty of Sung the Chinese empire suffered much from the depredations of the *Khitan* (契丹 or 西遼, western Liao). Tradition says that a certain general named *Yen-chao* (延昭), sixth son of the general *Yang-ling-kung* (楊令公), defended the three passes *Yen-mun-kwan* (鴈門關, 39°5'50" Lat. 110°38′ Long.), *Pien-thao-kwan* (偏頭關, 38°44′ Lat. 108°53′ Long.) and *Ning-wu-kwan* (寧武關, 39°8′ Lat. 109°48′ Long.) so effectually, that the Khitan durst not make any more inroads. At last they were defeated in a great battle, and peace was restored. This happened during the reign of the emperor *Chin-tsung* (眞宗 A. D. 998—1022.) This Episode is not mentioned in History; but it is found in a novel, called: The *myriad-flower-tower*, (萬花樓). Yang-ling-kung dreamt one night that the Emperor *Thai-tsu* was surrounded with

六使鎮守在三關
二拾四將列兩傍
西遼聞知肝膽碎
大破蠻兒天下歡

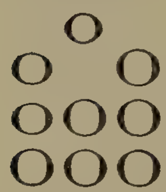

These nine cups are „the nine great Bases." (1)

Take the middle-most cup and, before drinking it, say these words: *The Hung-water flows athwart and inundates the whole universe.* (2)

These nine cups are the representation of the character 主, *Lord*, without the dot (丶) on top. The guest places the middle cup of the upper row one place higher, so that the figure stands thus:

forming the character 主, *Lord.*

Having done this, he may drink this cup.

The host places ten cups in this way. The guest, before drinking, places the undermost cup above the middle cup of the upper row, in order to form the character 主, *Lord.*

The host places three cups in a row: one full, the second half-full, the third empty. The guest, having said the following distich, drinks the half-full cup.

---

enemies. A Genius then approached Yang and said to him: *Seven sons shall help the Emperor, and the sixth shall succeed* (七子救駕六子成). The father, however, understood: *Seven sons shall help the Emperor, and six shall succeed.* So he did not hesitate to give his six sons to the Emperor. Five of them, however, perished in the wars against the Khitan, and only the sixth son gained victory and honour. Therefore the sixth son was called 六使, „the sixth envoy." The fifth son turned monk.

---

(1) 九大底 See Sect. X.

(2) 洪水橫流泛濫于天下 *Mencius*, Book III, Part I, Chapt. IV, 7.

I'm neither a traitor;
Nor am I an intriguer.

我 亦 不 是 奸
我 亦 不 是 讒

The host places four tea-cups in a square, and the slop-basin in the midst of this square. The guest, having said the following quatrain, lifts with both hands the slop-basin out of the square:

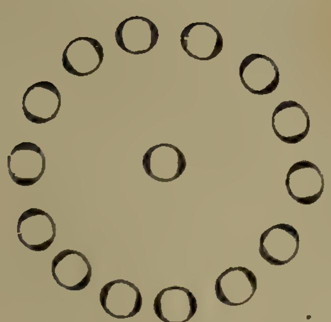
At the East-gate I enlisted as a soldier;
At the West-gate I cut to pieces an unfaithful person. (1)
We are every where, in the capitals Nanking, Peking and all the provinces;
To assist our lord to mount the throne, is agreeable to us.

我 在 東 門 來 投 軍
斬 碎 西 門 不 忠 人
南 北 兩 京 通 各 省
保 主 登 基 合 吾 心

Quatrain on four cups for a brother in a straight:

To take charge of a brother's wife or children is just and proper;
I don 't mind either to lend you money or to die for you.
My adopted brother if anything is amiss tell it to me leisurely;
By no means perish voluntarily, as long as I am present.

寄 妻 托 子 理 應 當
借 銀 代 死 亦 何 妨
義 兄 有 事 緩 緩 講
切 勿 吾 在 甘 願 亡

These fifteen cups of tea are the „reunion-tea." (2)
The guest takes the cup from the centre, and places it at the top of the figure.
Having done so, he may drink this cup.

---

(1) The cock, decapitated at the swearing of the oath. (See pag. 146.)
(2) 團 圓 茶

```
    O
    O
    O
   OOO
   OOO
  OOOO
 OOOOO
```

These eighteen cups represent the roof of the lodge. (1)
Push the topmost cup one place higher, and drink then the second cup.

```
OOOO
OOOO
```

The host places eight cups in this way. The guest who wishes to drink of this tea, ought first to form the character *Kiang* (river), and then the character *Shan* (mountain) of them in this way:

```
 o  o  o                    o
o     o   = 江 kiang (river)   o
o   o  o                 o  o  o   = 山 shan (mountain).
                         o  o  o
```

Three cups placed in a row with the tea-pot signify: „Hung obeys Heaven." (2)

```
 OO
O  O
```

Four cups placed in this way signify: „the Hung-heroes who enter the camp." (3) The guest, before drinking, ought to remove the two upper cups to the right and left, so that the four cups form an exact square.

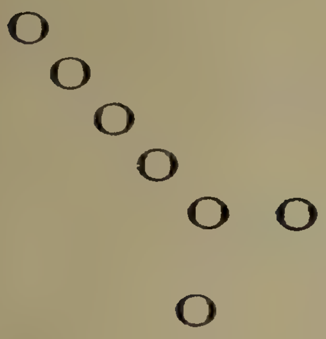
The host covers a cup of tea with an other cup placed inverted. The guest removes this upper cup, saying the following quatrain:

A Hung-cup covers the Hung-tea;
We dissolve the Manchoo empire.
Three hundred and twenty one (4)
Unite themselves in one family.

洪 杯 蓋 洪 茶
打 開 滿 天 下
三 百 二 十 一
合 來 共 一 家

---

(1) 木 楊 城 之 頭
(2) 洪 順 天
(3) 洪 雄 入 寨
(4) i. e. 洪, the Hung-members.

Quatrain on these seven cups:

The five men (1) were born of one mother;
The seven lads (2) gathered, raised each troops.
Help faithfully and loyally the kingdom of Ming;
Assist with all your heart and might the prince of Ming.

五 人 同 共 一 母 生
七 子 招 集 各 興 兵
忠 心 義 氣 扶 明 國
齊 心 協 力 輔 明 君

Five cups placed in a row represent „the five founders." (3)
Drink two cups of them and turn them upside down.

The two upper cups are called the „plum-flower." (4) The two cups below are called the „five elements." (5) In the middle-most cup is tea.

If the host asks the guest to take the middle-most cup, he ought to point with his finger to this cup and, having said „A heart turning to allegiance" (6), he may take it out of the square and drink it:

One drop (of blood) is venerated and originally red;
In the four points and eight zones we are all of one clan.
The faithful and loyal will enjoy Heavenly blessings:
They'll cry thrice »Long live the prince!" and receive princely fiefs.

一 點 爲 尊 本 是 洪
四 方 八 達 同 一 宗
忠 心 義 氣 食 天 祿
三 呼 萬 歲 受 王 封

In the middle-most cup is tea, the four other cups are inverted.

(1) & (3) 五祖 (2) See page 197, note 3. (4) 梅花

(5) 五行 *viz:* Metal, wood, water, fire and earth. (6) 一點歸心

The guest, before drinking of this tea, says the following quatrain:

> Han-phang raises (the standard of) righteousness in the flower-pavilion;
> Han-fuh collects horses and gathers an army;
> Ching-thian thinks on the day of revenge;
> Chang-kwoh meditates the overturn and extermination of the Tartars.

韓朋起義在花亭
韓福屯馬又招兵
鄭田思起報仇日
昌國躊躇反滅清

The middle cup is inverted, and the four other cups are filled with tea. The guest, having said the following quatrain, turns over again the middle cup:

> The great battle on that day was awful:
> Every where were ambushed the Tartar-encircling dragons.
> Amongst millions of troops we assisted the lord of Ming:
> We fought ourselves through the enemy's ranks — it was the greatest merit!

當日大戰甚威風
十面埋伏困清龍
百萬軍中扶明主
殺出重圍第一功

If you enter the house of a brother and you want something to eat, and there are in the house of this brother many people, or perhaps strangers, whom you don't recognize as brethern, you ought to look what the host does. If he covers the tea-pot with the inverted cover, there are strangers present and you ought not to speak; but if they are all brethern, the host will take down the cover from the tea-pot and say this quatrain:

> The Hung-people originally collect Hung-tea;
> In the world many are avowed Hung-members.
> I earnestly hope that my adopted brother will be silent:
> For originally we were born together in the city of willows.

洪家本是聚洪茶
世上多少認洪家
萬望義兄密口氣
原同出世木楊城

SECTION V.

Secret signs with wine-cups.

The host makes with nine wine-cups the characters Thian-hia-tai-ping-hung. (1)

If the guest does not recognize the form of these characters, the host ought to pour the tea again into the tea-pot and, having placed the cups confusedly, he fills them again.

If you enter the house of a brother, to drink wine and sup with him, and he lays down two chop-sticks, you ought to lay the chop-stick which is lying in front of you before the host, and place his chop-stick before your own place, saying this quatrain:

> Before I met your hoary head, what did you think?
> When there has been a revolution in Heaven and Earth the Tai-ping will sing.
> If it is predestinated, people come together from thousands of miles;
> But, if it is not predestinated, one does not know his brother face to face. (2)

未 會 蒼 頭 意 若 何
乾 坤 跳 轉 太 平 歌
有 緣 千 里 來 相 會
無 緣 對 面 不 知 哥

If a brother requests you to drink a cup of wine, and he presents it to you with his middle finger held above it's mouth, you ought to receive the cup with your middle finger at the bottom of it. If he curves his middle finger whilst presenting you the cup, it means that he kneels before you; you ought then to raise your left hand with the five fingers opened, and the palm towards the host, as if you invited the five founders to appear and receive his worship, and pronounce these words: *Brethern, being faithful and loyal, don't require so many words.* (3)

---

(1) 天 下 太 平 洪, In the universe are the Tai-ping Hungs.

(2) Comp. pag. 96. (3) 兄 弟 忠 心 義 氣, 不 用 多 講 了

If the host offers you the wine-cup with two fingers, take it with one finger; if he offers it to you with one finger, take it with two fingers; if he offers it with three fingers, take it with six fingers; if he offers it with six fingers, take it with three fingers.

If he offers it to you with the right hand, take it with the right hand; if he offers it to you with the left hand, take it also with your left hand, and say: *Faith and Loyalty.* (1)

Having said this you may drink.

SECTION VI.

Secret signs at the dinner-table.

If you dine with a brother, and a chop-stick lies across a dish, take down the chop-stick and cover, saying this quatrain:

With one hand I manage a metal lance,
And grasp firmly a pair of precious swords. (2)
I break open the city of Tsing;
And save our true lord out of it.

單 手 使 金 鎗
執 定 雙 寶 劍
打 破 清 城 池
救 出 我 眞 主

A chop-stick laid across the dish, may be also taken down with the following verses:

I.

The men did not leave their armour;
The horses did not leave their saddles;
With a single club me may save our lord;
But with a one-legged horse 't is difficult to go. (3)

人 不 離 甲
馬 不 離 鞍
單 鞭 能 救 主
獨 脚 馬 難 行

---

(1) 忠 心 義 氣
(2) i. e. the two chop-sticks wherewith Chinamen eat.
(3) With one chop-stick it is difficult to eat.

II.

We rose, the clouds broke, and we saw the blue Heavens;
The 15th of the 8th month is the day of our meeting.
Many arrive with one heart and united forces,
Holding weapons in their hands in the event of a great battle.

振 起 雲 開 見 青 天
八 月 十 五 團 圓 時
同 心 協 力 多 俱 到
手 執 軍 器 大 戰 時

If you dine with a brother and all the dishes are brought on table, lift up all the covers and pronounce the following quatrain:

The Pure is impure! the Bright is not bright! (1)
With two clubs we have knocked down several towns and cities.
The five great valiant generals came together,
To overturn and exterminate the Tartar dynasty and restore that of Ming.

清 不 清 兮 明 不 明
雙 鞭 打 落 幾 州 城
五 虎 大 將 一 齊 到
反 滅 清 朝 去 復 明

Quatrain which one pronounces whilst picking out the greens:

Savoury and precious viands are on the table.
We have not yet penetrated into the red, golden city. (2)
The five lodges shake the arms and weapons of Hung;
Victuals are transported, to succour our lord and master.

美 味 珍 饈 在 台 中
紫 金 城 內 未 嘗 通
五 房 動 起 洪 軍 器
運 得 粮 來 保 主 公

---

(1) Properly translated the verse runs: The Tartars are impure, the dynasty of Ming is obscured. (Comp. p. 194, note 1).

(2) The capital = Peking.

When the rice has been brought on table one says this quatrain:

With a sincere heart and united mind —
It tastes well when eaten.
The brethern unanimously
And peaceably drink together.

丹　心　共　志
食　之　有　味
兄　弟　齊　心
和　氣　同　飲

SECTION VII.

Secret signs on smoking tobacco or opium.

If you enter the house of a brother and he offers you the tobacco-pipe with both his hands, you ought to look how many fingers he holds on the pipe. If he holds *two* fingers of each hand to the pipe, you ought to take it with *three* fingers; if he offers it with *three* fingers, you ought to take it with *two* fingers.

If he offers you the pipe with the palm of his hand downwards, you ought to take it with your palm upwards; but if he offers it to you with the palm upwards, you ought to take it with the palm downwards.

If he offers you the pipe with one finger thrust into the bowl of the tobacco-pipe, it is a sign that there are strangers or policemen in the house.

If the host says to you: *Will you smoke?* and he offers you the pipe with both hands, take it also with two hands; if he offers it with one hand, take it also with one hand.

If he offers you the pipe with the right hand, take it with the right hand; so you ought to take also the pipe with the left hand, if he offers it to you with the left hand.

If he offers you the pipe with two fingers of each hand, you ought to grasp with your five fingers the bowl of the pipe and accept it; if he offers it to you with his five fingers grasping the bowl, you ought to take it with two fingers of each hand, and say this quatrain:

Remember always that the five founders protect the true dragon ([1]);
And with a sincere heart help the state, wishing to obtain merit.
In the two capitals, at the North and South ([2]), we all are brethern;
The nine Bases ([3]) are venerated and every where the same.

每 思 五 祖 獲 眞 龍
丹 心 保 國 欲 成 功
南 北 兩 京 俱 兄 弟
九 底 爲 尊 到 處 同

If the host offers you the pipe with two fingers of one hand, you ought to grasp the bowl with your five fingers and say this quatrain:

The four great faithful excellent Ones protect one dragon;
With a sincere heart they protect the state, wishing to obtain merit.
When you and I were not yet, the pillars of the pavilion were erected;
And they wandred about the world in search of valiant heroes.

四 大 忠 賢 獲 一 龍
丹 心 保 國 欲 成 功
你 我 未 曾 亭 柱 立
雲 遊 天 下 訪 英 雄

If the host offers you the pipe with the bowl downwards, it means that between brethern there is no enmity. The guest says the following quatrain:

You ask me to smoke tobacco. ([4])
Why do you approach me as an enemy?
Don't say that at my birth I had no reasons:
In the trebled waves a dragon floated. ([5])

義 兄 請 我 食 雲 遊
何 用 將 來 作 對 頭
莫 話 初 生 無 來 底
三 重 浪 湧 一 龍 浮

([1]) Emperor. ([2]) Nanking and Peking. ([3]) See Section X.
([4]) *Lit:* „to eat a cloud." (See Section XI.)
([5]) Because we had an offspring of the dynasty of Ming, I was born, *i. e.* entered the league

If the host offers you the pipe with the mouth-piece directed towards you, say: „This canon does not shoot the people from the garden:" (1)

The five men left this canon to shoot the Tartar soldiers;
So don't shoot by mistake a Hung-brother.
Our Mother (2) in the flower-pavilion has told us this:
Henceforth forget old injuries and griefs.

五 人 遺 炮 打 清 兵
莫 來 打 錯 我 洪 兄
老 母 花 亭 曾 有 話
從 今 不 記 舊 冤 情

If the host stops the hole of the mouth-piece with his finger, and he offers you the pipe with the bowl downwards to you, saying: „The prince has not yet risen" (3), answer him with the following quatrain:

Heaven is high, Earth is broad, and yet they implore each other;
The prince hereditary has taken the lead on your account.
Millions of Hung-soldiers remember their former lord,
And wish to avenge their griefs together with the five founders.

天 高 地 厚 反 相 求
太 子 皆 因 你 出 頭
百 萬 洪 兵 思 舊 主
欲 同 五 祖 報 冤 仇

If the host offers you the pipe with the mouth-piece downwards and the bowl stopped with his hand, it means „rebellion against Heaven, opposition against Earth." (4) The guest ought to say this quatrain:

It (5) does not reach Heaven, it does not reach Earth;
The cloud-staff (6) bursts forth blue smoke.
On the day when the brethern shall meet reunited,
The inexhaustible Bases (7) shall be before our eyes.

---

(1) 此 炮 不 打 園 內 之 人 (Comp. p. 2.)
(2) „The master." (See the 23 & 31 article of Oath, p. 141 & 142.)
(3) 太 子 未 出 頭 (4) 反 天 逆 地
(5) (6) The pipe. (7) See Section X.

不到地來不到天
雲杆內面吐青烟
兄弟聚會團圓日
本底無窮在眼前

If the host asks you to smoke and gives you a closed cornet with tobacco, you ought to say this quatrain:

The provisions left by our lord are in the magazine;
Strangers dare not break open the fastenings.
For he gave it purposely for the use of the Hung-members;
Therefore I request the five-clawed dragon (1) of this certain year.

我主遺粮在庫中
外人不敢啟開封
特來付與洪家用
故請當年五爪龍

or this quatrain:

Prepared or unprepared red tobacco emits white clouds;
Five dragons with opened claws accompany the prince of Ming.
In the night we produce a clear pearl preserved in the bushel;
Within the city of willows is a great bustle and commotion.

生熟紅烟吐白雲
五龍開爪伴明君
夜出明珠藏斗內
木楊城內鬧紛紛

If there is tobacco, but no fire, the guest says the following quatrain:

Such a good red dragon (2), and no pearl (3) —
What are your thoughts at our first meeting?
At present we're assembled without there being spies;
And I remember that we have studied together in the flower-pavilion.

---

(1) The hand is called: „the five-clawed dragon."
(2) Tobacco. (3) Fire.

咁好紅龍不見珠
相逢作面意如何
今日聚會無風人
乃念花亭共讀書

If there is only fire and neither pipe nor tobacco, say: „There is a pearl, but no light."

The dragon's pearl is spewed and yet not bright —
Meeting each other in the world we revere the elder brethern. (1)
Two phoenixes standing towards the sun, are there since antiquity:
We all were born together within the city of willows.

龍珠吐出又無明
四海相逢敬義兄
雙鳳朝陽千古在
皆同出世木楊城

If you enter the house of a brother and he asks you to smoke, and there is no fire in the room, say this quatrain:

If there is powder (2), but no pearl (3), I can 't blow it bright.
Your younger brother asks his adopted brother sincerely —
Like two phoenixes towards the sun, the brethern stand:
Originally we were born together within the city of willows.

有藥無珠吐不明
小弟忠心訪義兄
雙鳳朝陽兄弟在
原同出世木楊城

If the host offers you a pipe, and it falls on the ground, place your foot upon it and say: „The five ladies mount on horseback." (4)

---

(1) See Section XI. (2) Tobacco.
(3) Fire. (4) 五娘上馬

Dragons wrestling, tigers fighting, are equally strong ([1]) —
Why is the prince hereditary trodden down in the mud?
Ask quickly the five ladies to mount on horseback:
The five lodges mount to day the cloudy ladder. ([2])

龍 争 虎 鬭 不 高 低
太 子 因 何 踏 在 坭
快 請 五 娘 來 上 馬
五 房 今 日 上 雲 梯

If the host asks you to smoke and, having struck fire, screens it with his hand, say:

I see Heaven, but don't see the fire —
The brethern have obtained perfection. ([3])

見 天 不 見 火
兄 弟 有 結 果

If he covers it with his hand, say:

I see the fire, but don't see Heaven —
May the brethern live long!

見 火 不 見 天
兄 弟 萬 萬 年

Or also this quatrain:

A sincere heart does not fear heavy bars ([4]);
Five fingers on the mountain dare the heroes. ([5])
We beat departments, prefectures and districts;
But we don't beat the affiliated brethern of the Hung-family.

([1]) There is no higher or lower, stronger or weaker in fights between equal powers.

([2]) Explanation in the handbook:

Why is the pipe trodden down in the mud?
Quickly tread with your five toes on the pipe;
The five toes tread to day the tobacco-pipe.

([3]) A Budhistic expression: „nigban."

([4]) The hand with the fingers.

([5]) The five fingers on the palm dare to cover the fire.

眞心不怕欄杆重
五指山上逞英雄
打州打府連打縣
不打洪家結義兄

If the host presents you the pipe with one hand, with the bowl downwards, say the following quatrain:

> The walk in the fifth month is the *Twan-yang*-festival (1);
> The willows (lodge) are opened, and the brethern come.
> They hold in their hand lances to take the Tartar empire;
> And they all assist the lord of Ming to sit on the transferred throne.

雲遊五月是端陽
打開木楊兄弟來
手執金鎗奪淸地
共扶明主坐禪檯

If a brother brandishes his pipe before you, you ought to parry the pipe with your palm downwards and, grasping the pipe traversedly, say this quatrain:

> Brethern meeting each other may not be inimical;
> If it was unwittingly, you ought not to be offended at it.
> If I have given offence, I hope that you will pardon my fault:
> For in the flower-pavilion it has been said that we shall not be foes. (2)

兄弟相逢莫對頭
若然不知哥不做
有罪望兄饒恕過
花亭說過無舊仇

---

(1) This festival falls on the 5th of the 5th Month, and is synonymous with the „Festival of the true midday" (端 午), better known as the „Dragon-boat-festival" (競 船). The festival is held just at midday *when the sun is in it's right place*, just in the zenith, so that objects don 't cast shadows. The whole population goes out on this day afoot and in boats to see the boat-racing.

(2) See Oath, art. 23. (pag. 141).

If a brother smokes opium, and you should like to smoke also, but have no money with you, you must not go to the brother and ask him for opium; but if he makes with his pipe the sign *one* (1) it means „I am alone." You give then the sign *two* (2) with your fingers. The brother will then invite you to lay down at his side and smoke also.

If the opium-pipe is lying on the table, the guest says the following quatrain:

A piece of red bamboo lies on the table;
In the character *Hung* is manifestly the character *pah* (3).
Don't say that this gun is of no use:
For it is most meritorious in overturning the dynasty of Tsing.

一 條 紅 竹 在 檯 中
洪 字 分 明 八 字 通
此 鎗 莫 話 全 無 用
反 滅 淸 朝 第 一 功

Quatrains on the tobacco-pipe.

I.

Brethern on entering say these words:
The tobacco-pipe is originally seven feet long. (4)
You speak now such slang-words;
But the millions of brethern will now do the three things. (5)

兄 弟 入 門 有 言 章
烟 筒 原 來 七 尺 長
你 今 說 出 此 口 白
百 萬 兄 弟 三 事 行

II.

In the movements of your hands and gait you can give signs.
Don't let others know that the mutations (of these signs) are all similar.

---

(1) 一 (2) 二

(3) At the bottom of the right part of the character *Hung* (洪) is, indeed, the character *Pah* (八)

(4) Meaning: „the lance or gun."

(5) Overturn Tsing and restore Ming; Obey Heaven and restore Ming; Obey Heaven and act righteously.
反淸復明. 順天轉明. 順天行道.

We meet each other every where, and are all Hungs;
We are peaceably together in the whole world, and of one clan.

起手行藏皆有號
莫知變化和合同
千里相逢總是洪
萬里和同共一宗

Roundelay on smoking tobacco. (1)

The brethern ask me to smoke tobacco;
It (2) does not reach Earth, it does not reach Heaven.
I give it back to you and you give it to me again;
We'll kill and exterminate the Tartars and again restore Ming.

兄弟請我食芬烟
不到地來不到天
還過兄台重交我
殺絶清蠻再復明

If the host offers you the opium-pipe with three fingers of his left hand and two fingers of his right hand, you ought to receive the pipe in your clasped hands.

If the host says the following quatrain:

On the couch is a spot of red; (3)
Two dragons (4) sleep on the sides.
The great gun (5) sounds over the mountains;
But it shoots only the king of the Tartar dynasty.

---

(1) 食芬輪流轉詩. This is one of the songs mentioned on pag. 29. One of the members begins with the first line, the next one takes the second, and so on. The whole quatrain is, in this way, woven in the conversation so that nobody, who is not initiated, can understand it. The Ash-drinkers (téphrapotes) had similar signs to recognize each other. So one brother said: *O di fesa di Dio!* and the other answered: *Perche pur giaci?* „Oh! justice of God! why doest thou sleep?" which is a line taken from the 27th Canto of the Paradise. (Revue des Deux mondes, 1 Aug. 1863).
(2) i. e. The pipe.
(3) The small lamp for lighting the opium.
(4) Two persons, members of the Hung-league.
(5) The opium-pipe.

床　上　一　點　洪
二　龍　睡　兩　傍
大　銃　過　山　响
專　打　清　朝　王

You ought to answer with these verses:

The red banner flutters!
The heroes are all convoked!
To overturn Tsing, restore Ming,
And protect the lord of the dynasty of Ming.

洪　旗　飄　飄
英　雄　盡　招
反　清　復　明
保　主　明　朝 (1)

SECTION VIII.

SECRET SIGNS AT CHEWING BETEL.

If the host offers you the betel-tray and requests you to chew betel, you must not take a bundle of leaves, but only a single leaf. But you must take care not to throw away the stalks and points of the leaves. In smearing the lime on the leaf you ought to make a circle on it crossed by a line, forming the character *Chung*. (2)

Quatrain on the betel-nut.

The betel-nut grows originally at *Hai-nan* (3);
But the roads in the whole empire intercommunicate.
The unanimous brethern come to chew it together —
Pure it enters the gate, but becomes quite red. (4)

(1) Properly it should be *Po ming chao chü*, but *Chü* has shifted its place for *Chao* for the sake of the rhyme with the characters *Phiao* and *Chao*.

(2) 中　(3) A large Island at the South coast of China.

(4) This is a double allusion; the new member enters with white clothes the Hung-gate, but, being affiliated, he adopts the name of *Hung* (red), as, also, the betel-leaf enters the mouth pure but, being chewed, becomes red.

梹榔本是海南中
五湖四海路皆通
齊心兄弟來同食
青白入門俱是洪

Quatrain on the betel-leaves.

Green and verdant they stand in the garden;
We've rations and provender (1) to pass the autumn and winter.
If you] ask how many rations and provender we have —
We have them every where in the empire of the great Ming.

青青綠綠在園中
有粮有草過秋冬
若問粮草多和少
大明江山萬里通

When the host offers the betel-tray to a guest, he ought to say the following verses:

I.

Brother please enter the octagonal pavilion (2),
And touch the leader and soldiers of the five camps. (3)
The army-leader shall give orders to detail troops (4)
To help our Lord to mount the throne, and sit in the Imperial city.

兄弟請上八角亭
驚動五營師共兵
軍師將令來檢點
保主登基坐皇城

---

(1) Betel-leaves. (2) The Betel-tray.
(3) The ingredients and utensils in the five compartments of the tray.
(4) The lime is smeared on the leaves.

II.

Three drops united together form one speck of red (1),
Return the rations and provender to the magazine (2),
Please bring forward the army-leader to give his orders (3),
Turn round and enter the five-terraced mountain. (4)

三點合埋一點洪
粮草歸埋在庫中
請出軍師來發令
翻身轉過五台山

The host covers the betel-nuts with betel-leaves, and lays the betel-leaf-stalks on the top of the leaves.

The guest ought to take away the stalks and say this quatrain:

With one weapon eighteen feet long — (5)
Lü-pu fought *Liu*, *Kwan* and *Chang* thrice (6)
To morrow we will have a true-spoken instruction (7);
And within and without the East-gate we'll choose a battle-field. (8)

一條軍器丈八長
三戰呂布劉關張
明朝就有眞口教
東門內外擇戰場

The guest then opens a betel-leaf and says the following quatrain:

---

(1) Three drops of water (氵) with *Kung* (共), together, form the character *Hung* (洪), or the name of the league.

(2) Place the leaves again in the tray.

(3) Take out the lime and smear it on the leaf.

(4) Fold the leaf and put it into your mouth.

(5) The Spatula with which lime is smeared on the leaf.

(6) Liu-pi, Kwan-yü and Chang-fi fought thrice with Lü-pu a general of Tung-choh (董 卓). Lü-pu had a lance eighteen feet long. (See the History of the three states.)

(7) To morrow we will instruct new members.

(8) And, letting them pass the bridge of swords, affiliate them.

This day the provisions cover the Hung-soldiers (1)
To exterminate the Tartars and extirpate the dynasty of Tsing.
The officers meeting each other ought to be careful;
And secretly conceal the weapons within the flower-pavilion.

今 朝 粮 草 蓋 洪 兵
殺 絶 胡 人 滅 了 清
臣 子 相 會 須 謹 慎
暗 藏 軍 器 在 花 亭

If you enter the house of a brother, and there is no lime on the betel-leaves, you ought to ask for the *army-leader.* (2) If there is lime, but no betel-nuts, ask for the *prince hereditary.* (3) If there are lime and betel-nuts, but no betel-leaves, say: *There is yet no provender, otherwise everything is ready.* (4)

If there is no spatula, say: *The weapons are not yet ready, the rest is present.* (5) Say also the following quatrain:

The shade of white clouds covers the sun of the dynasty of Ming!
When the prince of Ming has returned, the sun will be red again,
And clouds will quite overcast the western Tartars.
When universal peace has returned, we'll settle Heaven and Earth!

白 雲 影 住 明 朝 日
復 轉 明 君 見 日 洪
雲 霧 盡 遮 西 達 子
太 平 一 轉 定 乾 坤

SECTION IX.

Badges which the bretheren wear upon the person.

Every brother going out, ought to have with him: a copy of the seal as a diploma; three Hung-cash; the red floss-thread; a white fan.

---

(1) The betel-leaves cover the betel-nuts.
(2) 軍 師 (3) 太 子
(4) 粮 草 未 備 各 物 具 全
(5) 軍 器 未 便 各 物 全 備

Of the diplomas we have already given engravings and descriptions on pp. 27—32. The Hung-cash (see the cut) are round with a square hole in the middle. They are made of copper and bear the inscription *Hung-ying-thung-pao*, „Current coin of the Hung-heroes."

They are called *Hung-cash* (洪 錢) or *the Capital* (本 錢). To each brother three of these cash are given and, sometimes, they are printed on the diploma. (Comp. p. 31).

The red floss-thread is, according to the missionary Röttger, a reed, nine inches long, wound round with red silk.

This appears to be confirmed by these following quatrains, which we find in the copies of the handbook.

This badge is named „the silk-thread" (1) or „the red floss-thread." (2)

I.

The variegated red floss reaches Chang-sha (3);
In short Chang-ngan (4) will be our home.
Manifestly we lead the thread through all the world;
Every where the strawberry has the same flower. (5)

五 色 紅 絨 透 長 沙
不 久 長 安 是 我 家
分 明 引 線 通 四 海
到 處 楊 梅 一 樣 花

II.

The red floss is wound around the wooden foot-measure;
When the five founders distributed it, it was red.
Come with one heart and united forces to worship—
We'll speak about the circumstances; being of one clan.

紅 絨 纏 在 木 尺 中
五 祖 分 開 便 是 洪

---

(1) 絲 線 (2) 絨 絲
(3) A town in Hu-kwang, 28°12′ Lat. 110°26′57″ Longit.
(4) Formerly the capital of China, now to be taken in the sense of *Peking* as the present capital.
(5) The *Yang-mui* is a kind of *Myrica:* its flowers are red, as the silk wound around the reed.

同　心　協　力　前　來　拜
說　起　情　由　共　一　宗

III.

The five-coloured silk-thread is long or short;
But no matter if long or short it is yet faithful and good.
To the faithful and loyal, Heaven gives blessings;
But the traitors and villains will be swept away.

五　色　絲　線　論　短　長
論　長　論　短　亦　忠　良
忠　心　義　氣　天　賜　福
反　骨　奸　心　一　掃　平

The white fan (1) is a common fan without anything written on it. It is used on common occasions as a sign of recognition, as when covering a tea-cup with it. (See page 185). We have also seen already on page 177 that, in case of meeting with pirates, this fan may be used as a talisman by writing a few lines on it.

It is celebrated by the following quatrains:

I.

Who knows that I know the changes and mutations (2);
Countless phrases and words are written on it. (3)
My mother (4) gave it to me instead of a flower (5);
It is only used as a counter-sign to inquire for valiant heroes.

誰　人　知　我　識　變　通
無　限　詞　語　寫　在　中
老　母　替　花　交　付　我
但　得　爲　號　訪　英　雄

---

(1) 白　扇

(2) The changes of the characters; the different sentences which can be written on the fan.

(3) i. e. countless phrases can be written on the fan.

(4) The master of the lodge.

(5) Some of the members have a flower as a badge of distinction. (Compare pag. 47.)

II.

In the hand we hold a pure breeze-(wafting) fan;
Few people know the metamorphoses of the *Yin* and *Yang* ([1]).
Which man can know this white fan?
The brethern ought to advance and thank Heaven.

手 執 清 風 扇 一 枝
變 化 陰 陽 少 人 知
誰 人 識 得 此 白 扇
弟 子 當 來 拜 謝 天

III.

The precious pear-flower-adorned fan may succour the former dynasty:
It rushes against the weapons, derays the ranks and breaks the stranger's charms.
On each side are pure breezes and pure characters;
May the Hung-army obtain victory, and assist the dynasty of Ming.

梨 花 寶 扇 輔 前 朝
冲 鋒 破 陣 殺 番 妖
面 面 清 風 清 白 字
洪 軍 得 勝 扶 明 朝

The leaders and envoys have a small triangular flag, with the character *Ling* ([2]) on it, as a warrant of their commission. A brother, without this warrant, can not pass the passes which the society occupies, but is killed immediately by the guard. But, in case he might have no warrant, he may lift up both his hands and, when the gate-keeper says: *The sword is naked* ([3]), he may answer: *My throat is hard.* ([4]) The gate-keeper will then allow him to enter the pass.

This warrant is celebrated by the following quatrain:

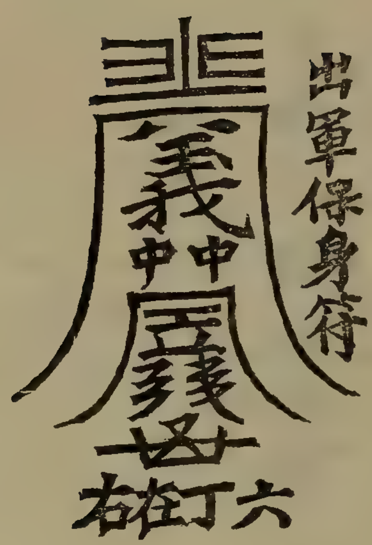
The five founders left behind a warrant-flag
To wear about one's person as a fundamental piece;
To go all over the world and convoke the faithful and loyal,
In order to attain the aim (proposed) at the time of affiliation in the Flower-pavilion.

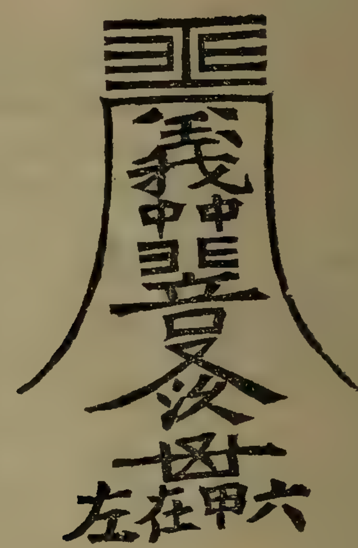
([1]) The dual principles in nature. (Comp. pag. XIII.)
([2]) 令 ([3]) 刀 白 i. e. I will kill you.
([4]) 喉 硬 i. e. I do not fear that you will kill me.

枝基義時
一根忠義
令作招結
落上海亭
傳身四花
祖在遊致
五帶雲因

AMULETS OR CHARMS.

Two Amulets for protecting one's life in battle.

The left one is the amulet of the star-spirits *Luh-ting.* The characters at the right side of the amulet mean: *Amulet for protecting the body in a battle;* whilst the four characters underneath mean: *The Luh-ting stand to the right.*

The right one is the amulet of the star-spirits *Luh-kah.* The characters underneath mean: *The Luh-kah stand to the left.*

According to the explication of the Taoists, the *Luh-kah* are the Lords of the Light (陽 官) and the *Luh-ting* the Lords of Darkness (陰 官). A Chinese author explains these names by the following sentence: 道家避邪魅衆難之咒也; „(Deities to whom) the Taoists pray in order to avoid ogres and all sorts of difficulties." (1)

According to the 星經, or „Handbook of Astronomy," the *Luh-kah* are six stars near the constellation *Hoa-kai.* (2)

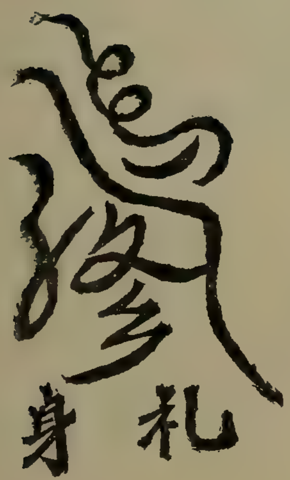
---

(1) To this second explication I am indebted to my friend Dr. J. Hoffmann.

(2) 華 蓋, four stars between *Cassiopeia* and *Camelopardalis.*

They rule the dual principles of *Yin* and *Yang*. At the moment of their opposition, these dual principles are in harmony.

Amulet for cultivating and regulating the person.

The character in the midst of the Amulet is the character 修. It means 修 身 齊 家, *cultivate your person* (in order to be enabled) *to regulate your family*.

Confucius is his „Great learning" says: „The ancients who wished to illustrate illustrious „virtue throughout the empire, first ordered well their own states. Wishing to order well „their states, they first regulated their families. Wishing to regulate their families, they first „cultivated their persons. Wishing to cultivate their persons, they first rectified their hearts. „Wishing to rectify their hearts, they first sought to be sincere in their thoughts. Wishing „to be sincere in their thoughts, they first extended to the utmost their knowledge. Such „extension of knowledge lay in the investigation of things." (1)

The two characters 禮 身 underneath the Amulet mean: *To attain the sense of shame by giving one's person the rules of propriety.*

Confucius in his „Analects" says:

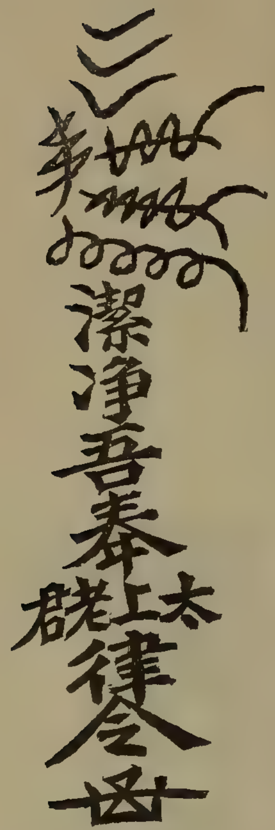
„If the people be led by laws, and uniformity sought to be given them by punishments, „they will try to avoid (the punishment), but have no sense of shame."

„If they be led by virtue, and uniformity sought to be given them by *the rules of proprie-* „*ty* (齊 之 以 禮), they will have the sense of shame, and moreover will become „good." (2)

---

(1) J. Legge, The Chinese classics. Vol. I, 221—222.
(2) J. Legge, The Chinese classics. Vol. I, 10.

Amulet of Lao-tsz.

This Amulet is under the invocation of the famous *Lao-kiun* or *Lao-tsz*, the founder of the doctrine of *Tao.*

The Chinese characters underneath the Amulet mean: *Pure and spotless I obey the Laws and Behests of the great and supreme Lao-kiun.*

SECTION X.

THE ORIGINAL BASES. (1)

These verses seem to be used by the brotherhood when they wish to make known to each other to which lodge one of it's members belongs. So if he wants to give sign that he belongs to the Canton-lodge, he will recite the 12 Bases of Canton. If to the Fuh-kien-lodge, he will pronounce the 1 × 9 Base. We have seen on page 38 that 4 × 9 means the 3rd lodge in Yun-nan and Sze-chuen, as does also 4 × 7. In the Canton Bases we see that the verse is only made in order to conceal the real meaning which is found in the first character of each line. We found the meaning of these Bases often very obscure, and we do not pretend in the least that our translation is the correct one, some lines being in fact quite untranslatable, and not possible to be explained without the help of a thorough initiated member.

THE 1 × 9 BASE. (2)

一 九 底

The blue lotus heart (3); The house in peace and bloom (4); Hung obeys Heaven (5).

---

(1) 本 底　　(2) i. e. A single line consisting of nine characters.

(3) i. e. Tea.　　(4) i. e. Wine.　　(5) i. e. Vinegar.

青蓮心，家和興，洪順天，

Is the verse on the rise in the province of Fuh-kien.

THE 2 × 9 BASE. (1)

二九底

The Hung-water flowing athwart inundates the universe. (2)
The Hung-water flows athwart: peaches, plums and vinegar. (3)

洪水橫流泛濫于天下
洪水橫流桃李洪順天

THE 4 × 7 BASES (4)

四七底

Quatrain on the upper 4 × 7 Base.

上四七底詩

United bones and sworn hearts are the brethern.
All the people come together and unite in one family.
Having assisted the lord of Ming to mount the imperial throne;
Thrice is called: „Long live the king" — and they'll get imperial fiefs.

結骨盟心爲兄弟
萬姓同來合一家
扶持明主登龍位
三呼萬歲受皇封

Is the verse on the rise in the provinces of *Yun-nan* and *Sze-chuen.*

---

(1) Two lines consisting each of nine characters.

(2) Taken from Mencius, Book III (*Thang-wen-Kung*) Part. I, Chapt. IV, 7, where it is said: „In the time of Yaou, when the world had not yet been perfectly reduced to order, the vast waters, flowing out of their channels, made a universal inundation." (J. Legge, Chinese classics, Vol. II, 126).

(3) *Lit:* Hung obeys Heaven. (See p. 232.)

(4) Four lines each consisting of seven characters.

Quatrain on the middle 4 × 7 Base.

中 四 七 底 詩

At *Pe-ma-thao*, during a pure breeze from day to night (1),
Three men swore fraternity, viz: *Li*, *Chu* and *Hung*.
Wood, establish, bushel, world, Heavens-under know. (2)
Obeying Heaven, raise Ming! — united peaceably together.

日 月 清 風 白 馬 頭
三 姓 結 義 李 朱 洪
木 立 斗 世 天 下 知
順 天 興 明 合 和 同

Is the verse on the rise in *Chang-pu*. (3)

Quatrain on the lower 4 × 7 Base.

下 四 七 底 詩

The fine waters of the *Chang*-river join the lower regions;
The four seas (the world), year by year, become our home;
Heaven and earth, year by year, settle under a true Lord;
The protection of the genii of the land make Heaven and Earth quiet.

漳 江 錦 水 連 方 下
四 海 歲 歲 因 爲 家
乾 坤 年 年 定 眞 主
社 稷 保 重 天 地 靈

Is the verse on the rise in *Lin-wi*. (4)

---

(1) We are not sure that this is the right translation, as the line refers to an event of the lives of *Li*, *Chu* and *Hung*, who are or were members of the Hung-league. *Sun-moon* must mean here from day, or *sun*-time till night, or *moon*-time. *Pe-ma* is a place in the district of *Hoa* in the province of *Pe-che-li*.

(2) Comp. p. 24, note 8.

(3) 漳 浦 Lat. 24°7′12″, Long. 115°28′30″.

(4) 林 尾

The verse on the 12 bases of Canton.

廣 東 十 二 底 詩

[*Proper translation.*]

Obey Heaven (and) act righteously!
Bring down (upon yourself) future happiness;
(And we will) wander (over) all (the places) under (the expanse of) Heaven.

順 天 行 道 招 來 后 吉 遊 遍 天 下

In company, however, this is recited in the following manner, so that only initiated can understand the true meaning:

Obediently and quietly, serve both your parents;
For Heaven's will is not selfish, but benevolent.
Go to the two capitals and to the thirteen provinces;
Place your officers and privates on the road, divided to the right and left;
Assemble all the valiant Hung-officers in the universe
To help the dynasty of Ming and kill the benighted prince.
When, afterwards, we shall be reunited we will be ennobled;
And lucky stars will, effulgently, encircle prince and vassal.
Roam about the world according to your wishes;
And every where establish all our people.
If Heaven and Earth will grant that the dynasty of Ming returns;
Pitch then your camps and plant palisades, to settle Heaven and earth. (1)

順 心 和 氣 孝 雙 親
天 意 無 私 本 是 仁
行 過 兩 京 十 三 省
道 排 兵 將 左 右 分
招 集 四 海 洪 英 將
來 輔 明 朝 殺 暗 君
後 日 團 圓 封 爵 位
吉 星 拱 照 我 君 臣
遊 行 宇 宙 任 你 意
遍 處 安 排 衆 子 民
天 地 奉 還 明 朝 轉
下 營 息 寨 定 乾 坤

---

(1) Compare the Catechism, Q. 100, p. 72—73.

The five great bases.

五 大 底

At the **River's** side are pale-faced men;
Their **Hung**-heart will never fail;
Our **Tears** fall down because the founders we d'ont see;
The rivers **Khi** and **Thai** extend themselves throughout the country.

江　邊　青　面　子
洪　心　永　不　休
泪　落　不　見　祖
淇　溙　達　通　州 (1)

The five warrant-bases.

五 標 底

Joyful like genii and fairies, —
If he be **human** and **righteous**, man may match with Heaven.
If he has **propriety** and **wisdom**, Heaven will bless him;
If he be **faithful** and virtuous, his progeny will be eminent.

安　樂　如　神　仙
仁　義　人　配　天
禮　智　天　賜　福
信　德　子　孫　賢 (2)

The ten great Bases.

十 大 底

One white fan for myriads of years can be transmitted;
Two × nine (3) peaceably united is according to Heaven's destiny;

---

(1) The words printed with a thick letter, and the first character of the three first lines, with the two first characters of the fourth line of the Chinese quatrain, are the marks of the five seals mentioned on page 33: *Kiang*, *Hung*, *Lui*, *Khi* and *Thai*.

(2) The words printed with a thick letter, and the two first characters of the second and third line, with the first character of the fourth line of the Chinese quatrain are the names of the five virtues.

(3) *i. e.* The eighteen provinces — the Empire.

Three hundred and twenty one (1) are together in front;
Four × seven (2) we combined together to devise these sentences;
Five valiant great generals convoked their men;
Six brethern united because it was predestined (3);
Seven planets, circled around, illuminate the Heavens;
Eight genii are crossing the sea; Kao-lao is the first; (4)
Nine Bases are honoured by hundreds of millions;
Ten parts (5) faithful and loyal, the world will be perfect.

一枝白扇數萬年
二九和合天自然
三八廿一同在前
四七結合謀字言
五虎大將招其人
六結兄弟自有緣
七星團圓照滿天
八仙過海果老先
九底爲尊百萬千
十分忠義江山全 (6)

ROUNDELAY ON THE TEN FINGERS.

論拾指詩

One finger bent inward (means) the seat of the blue dragon (7);
Two fingers bent outward (means) to save the good people;
Three fingers bent inward (means) faithfully swear fraternity;
Four fingers bowing (means) bones and flesh intimate (8);

---

(1) The Hung-members. (Comp. Introduction, 3).
(2) Four lines of seven characters each.
(3) Compare page 4.
(4) See the Catechism, Q. 56, pag. 67.
(5) If the Hung-members are in *all respects* faithful, etc.
(6) The words printed with a thick letter and the first character of each of the ten lines of the Chinese original are the numbers 1 to 10.
(7) The throne of the Emperor.
(8) *i. e.* The four fingers moved backward and forward express the love between the brethern.

Five fingers is the division wherewith the lodges are divided ([1]);
Six fingers (means) may the first minister help me!
Seven fingers (means) that the brethern of the same place are long (together);
Eight fingers (means) that all within the rivers, lakes and four seas prosper;
Nine fingers (means) that a bright pearl really is not spewed ([2]);
Ten fingers (means) the great merit of affiliation.

一 指 屈 入 青 龍 位
二 指 屈 出 救 良 民
三 指 屈 來 忠 結 義
四 指 結 拜 骨 肉 親
五 指 本 是 分 房 分
六 指 丞 相 扶 我 身
七 指 同 江 兄 弟 久
八 指 江 湖 四 海 興
九 指 明 珠 眞 不 吐
拾 指 結 義 大 功 勞

SECTION XI.

List of the principal slang-expressions of the brotherhood. ([3])

對 頭	Enemy	*for*	官 府 Magistrate.
風 仔	Wind-draft	〃	官 Police.
猛 風	Storm	〃	官 兵 Government troops.
有 風	there is wind	〃	外 人，別 人 Strangers.
風 大	great wind	〃	人 多 many people.
馬	Horse	〃	人 Man.
一 兩	one ounce	〃	十 人 ten men.

(1) Because there are five lodges.
(2) That the Emperor of the bright (Ming) dynasty has not yet appeared. (?)
(3) 洪 家 口 白 要 訣

風圍 Wind around	*for*	多人 many people.
烏員紅頭棍 the black, round, red-headed club 獨脚棍 the one-legged club	〃	雨傘 an umbrella.
橋板 bridge-planks	〃	雙刀 a double sword.
鐵版鞋 Iron-plank-shoe 晚兄 Night-brother 鞋草 Grass-shoe	〃	草鞋 Agent, spy of the league.
瓜子 Melon-seeds	〃	錢銀 Money.
朝東白龍 the white dragon of the dawning East	〃	燈心 Lamp-wick.
粮草 Provisions	〃	*Lau-yeh*, Betel-leaves. (1)
太子 Prince hereditary	〃	檳榔 Betel-nut.
軍師 Army-leader	〃	灰 Lime.
軍器 Weapons	〃	灰挑 Spatula to smear lime on the betel-leaves.
打砂 to beat gravel	〃	食飯 to eat rice.
打浪 to beat the billows	〃	食醬 to eat ricegruel.
白瓜 white melon	〃	豕肉 Pork.
紅瓜 red melon	〃	燒肉 roast-beaf.
大菜紅布 the great, variegated, red cloth	〃	牛肉 cow-flesh, meat.
進與 to prosper	〃	鹽 Salt.
鏡心 middle of a mirror	〃	米 Rice.
鏡碎 smashed mirror	〃	飯 cooked rice.
燈籠 Lantern	〃	眼 Eye.

(1) In the collection of Chinese types in the place there is no type for the character *Lau*, Betel.

青蓮 blue lotus	*for*	茶 Tea.
家和興 the house in peace and bloom	〃	酒 Wine.
洪順天 Hung obeys Heaven	〃	醋 Vinegar.
蔴水 Hemp-water	〃	油 Oil.
青枝 blue sticks	〃	箸 Chopsticks (where with the Chinese eat).
蓮花斗 Lotus-flower cup	〃	碗 Basin, bowl.
青蓮鼓 blue Lotus-drum	〃	茶甌 Tea-cup.
鼓子 a drum	〃	酒鐘 Wine-cup
亞六 small six	〃	鵝 Goose.
亞七 small seven	〃	雞 Fowl.
亞八 small eight	〃	鴨 Duck.
汛地 military post	〃	狗 Dog.
草花穿浪 plants and flowers piercing the waves	〃	魚 Fish.
洪强雲遊 Hung's braves swerving	〃	熟烟 prepared tobacco
衫 Clothes	〃	書 Books.
學 Study	〃	衫 Clothes.
差 (river) *Cha*	〃	褲 Breeches.
一錢 one cash (cent)	〃	一人 one man.
緩把 slow to take	〃	有錢 rich (having money).
欲把 wishing to take	〃	無錢 poor (having no money).
打鷓鴣 to shoot partridges	〃	刼路 to plunder on the highway.
食鴨 to eat ducks	〃	刼船 to plunder a ship.
大遊巡 to make the great circuit, to cruize	〃	刼鄉 to plunder a village.
托耳挑 to stick the ear-pick	〃	刼當舖 to plunder pawn-shops.
種桃 to plant peaches	〃	落藥 to charge with gunpowder.

涼工	the cold work	*for*	行	to go, to do.
洗身	to wash the body	〃	殺人	to stab, kill or murder.
洗耳	to wash the ears			
去順風	take off that which lends to the wind	〃	割耳	to cut off an ear.
穩閣子	to rest in a room	〃	宿店舖	to sleep in an hotel.
長草皮七	long-grass-leather-seven.	〃	女人	a girl or woman.
做戲	to play theatricals	〃	開墟	to open the market (hold lodge).
出世	to be born	〃	入會	to enter the league.
腰屏	the Purse	〃		the Diploma.
紅棍	the red Staff	〃		the Fiscal
衫仔	the Clothes	〃		the Laws and Statutes.
木楊城	the Willow-city	〃		the Lodge.

According to a Chinese teacher of my colleague M. v. Faber, who had been taken prisoner by some members of the league in China, the following words are also used, viz.,

義伯	righteous uncle	*for*	老者	an elder brother.
義兄	adopted brother	〃	同等者	one of the same degree.
契弟 or 結弟	sworn brother	〃	少者	a younger brother.
白	white	〃	銀	silver.
黃	yellow	〃	金	gold.
穿心	pierced in the middle	〃	錢	cash (as the Chinese coin has a hole in the middle).
黃亮	the yellow shell	〃	穀	grains.
大人參	large ginseng	〃	有錢人	a wealthy man.
唅清	to take a mouth of blue	〃	飲茶	to drink tea.
傌騳	horses dallying	〃	官兵	Government troops.
蜂仔	a wasp	〃	好人	a good man.
打大圈	to describe a large circle	〃	打省城	to attack the provincial capital.

一 平 馬 a troop or number of horses *for* 一 百 人 a hundred men.

咬 雲 to chew clouds [1] 〃 食 鴉 to smoke Opium.

The abbreviations for the names of the lodges are:

月車口	for the 1st Lodge	青 蓮 堂
氵川口	〃 〃 2d 〃	洪 順 堂
豕口口	〃 〃 3d 〃	家 后 堂
彡大口	〃 〃 4th 〃	參 天 堂
厶亻口	〃 〃 5th 〃	宏 化 堂 [2]

---

(1) Somewhat similar to the English slang-expression „Blow a cloud."

(2) See pag. 18—19.

FINIS.

ADDITIONS AND EXEGETICAL NOTES.

Page 6, line 18.—The village of *Peh-shwui-ying* (white water-camp) is about 10 miles distant from Amoy, built on the left bank of the Dragon-river (*Lung-Kiang*). It is a dirty, little place, chiefly inhabited by the owners and skippers of those light crafts which transport human manure, known amongst foreigners in China by the significant name of „Stinkboats." The village numbers about one thousand souls.

P. 13, l. 6.—We have not been able to determine the situation of this place. According to the History given by Dr. Hoffmann, who was, however, not in the possession of the Chinese original, the five monks fled to *Chang-sha-fu* in the province of *Hu-kwang*. This must be wrong, for they were at a place quite near the *Ocean* (line 13); whilst Chang-sha-fu lies deep in the interior of China. On page 14, line 1, we see, besides, that they arrived at *Kao-khi*, near *Yun-siao*. Both these places are mentioned in the Chinese work *Thian-hia-lu-ching* (Itinerary of the Empire, Edition of 1694). *Kao-khi* is mentioned in Vol. III, fol. 87, verso: it is the 13th post or stage on the road from *Ting-chao-fu* (Lat. 25°44′54″, Long. 114°09′35″) to *Tsiang-loh* (Lat. 26°43′, Long. 115°18′), in the province of Fuh-kien. *Yun-siao* is mentioned in the same volume on fol. 66, dorso: it is the 28th stage on the road from the city of *Canton* to *Chang-chao-fu* (Lat. 24°31′12″, Long. 115°32′30″) in Fuh-kien; the place, besides, is noted on KLAPROTH's Carte de la Chine. The mistake originates in the interpretation of the three Chinese characters Chang-sha-lu, which may be translated by *Chang-sha-road* (road to Chang-sha) or by *Long-sand-road*, as we have done — having come to the conclusion that this is the right interpretation on account of the above-mentioned topographical notices.

P. 13, l. 8.—The episode of the two boatmen *Sieh* and *Wu* is not mentioned in our copies; but we have taken it from the History given by Dr. Hoffmann: as we have mentioned already above, he had not got the Chinese original, and could, therefore, not give the Chinese characters for those two names. We have intercalated, however, the episode, because there is, perhaps, a connection between those two boatmen, and between the skipper and his wife, mentioned in the Catechism on page 70 & 71, Q. 80—86.

Page 17, line 27.—It would lead us too far to explain this geomantic expression. Let it suffice to know that the ten *branches* and twelve *stems* run through the Chinese chronology, divination, geomancy, etc. The explication of the geomantic rules observed in building houses, graves, bridges, etc., would fill a book which would be, at least, thrice the size of the present work.

P. 21, l. 10.—„Sun, moon, mountains and streams", means the Empire (mountains and streams) of the Ming-dynasty (sun-moon). (Compare p. 35, note 4.)

P. 23, note 1.—Dragons, tigers, tortoises and snakes are the common symbolical animals on Chinese flags, etc.

P. 24, note 8.—We got this prophecy with its explication from our old Chinese friend and teacher in Amoy, *Ang-sien-si* (汪先生), well known to Chinese students residing in that place, and better still as the scholar by whose valuable aid the excellent Bible-translation of Rev. J. Stronach was effected.

A great number of the prophecies concerning the future of the Chinese Empire are found in the book named „Drawings made back to back" (推背圖). This book, of which only manuscript copies exist, and the possession of which is punished, now, by death, which makes it exceedingly difficult, nay, impossible to get a copy of it, was made by *Yuen-thian-kung* (遠天罡) and *Li-shun-fung* (李淳風), two officers of the Emperor *Thai-tsung* of the *Thang*-dynasty (627—649). The future of China is written in it under allegorical and prophetical drawings. The name was given to it because these two men sat down with their backs turned to each other, whilst composing their drawings. After they had each finished a drawing they showed it to each other, and when they were alike they preserved them.

P. 31, l. 3.—That this is the right interpretation of these four characters appears from four lines of poetry, found loose in the handbook, running thus:

天姓興 Heaven's name is flourishing.
地姓旺 Earth's name is prosperous.
日姓孫 Sun's name is grandchild.
月姓唐 Moon's name is Thang (China).

The inscription on the flags delineated on Tab. XIII, fig. 1, 4, 7 & 10, on Tab. XIV, fig. 1, 4, 5, 6, 7, 8 & 9, and on Tab. XV, fig. 1, 2, 3, 4 & 5, running *Hing-wang-hwui-shing*, which we have translated on pp. 36—40 by: „The *flourishing* league is victorious", may perhaps be rendered also by: „The *Heaven-Earth*-league is victorious;" as *hing-wang* may stand for *thian-ti*.

P. 110—111, note 1.—三昧眞火, *San-mei-chin-ho*. *San-mei*, or better *San-mo-ti* (三摩地), is the Chinese transcription of the sanscrit expression *Samâdhi*, which means „the terminus of meditation", when the meditator has lost all idea of his individuality, so

that he has incorporated himself entirely with the object he is meditating upon. (Comp. „Das Buddha Pantheon", pag. 62).

Page 132, line 11.— *The porcelain Budha in feminine shape* (白定祖母).
We suppose that by this deity is meant the so-called wife of the male Budha.
She generally bears the name of 佛眼佛母 i. e. Budha-eye, Budha-mother, and is identified with *Vairotschana,* for which name five translations exist, amongst which the name of „Budha-mother." Also *Pán sho fu mu* (sanscr: Pradschna Budha Matra) is, as appears from this, one of the names of *Vairotschana.* (See B. H. Hodgson, Illustrations of the Literature and Religion of the Buddhists, pag. 81, where *Pradschna* in the state of *Nirvritti* is explained as the *summum et solum numen, Diva Natura,* and taken as the wife of the male Budha.) (See „Das Buddha Pantheon," pag. 54.)

P. 144, note 1.— Phu-hien-phu-sah is: *Samantaba'cha* or *Vis'wab'adra Bodhisatwa,* the Most-excellent One.

P. 145, note *a.*— In the „Quotations of the Spring and Autumn Records" it is said that the cock is the symbol of the accumulated heat of the sun and of the South. The fire is the subtil essence of the sun, which mounts flamingly. On that account the cock crows when the sun rises.
The cock is, therefore, sacred to the sun with the Chinese, as it was, also, with most ancient nations.
Proclus says of this bird that it was sacred to the sun *quia gallus quasi quibusdam hymnis applaudit surgenti soli, et quasi advocat, quando ex antipodum medio coelo ad nos deflectitur.* (De Sacrificiis et magia, p. 280 f. ed. Cons. Vol. III. *Apud* Chwolsohn, die Ssabier und der Ssabismus, II, 87).

P. 150, l. 24. — It is rather remarkable that in the ceremonies of the Hung-league GRAPE-WINE is made use of, or, as it is said in the last quatrain on page 144, the *Original colour,* i. e. *red*-wine. Evidently with this red wine is meant the blood of fraternity; thus Christ gave the wine-cup to his disciples at his last supper with the words: „This is my blood."
Now-a-days the Chinese in social life never drink grape-wine, but always wines distilled from grains or sweet fruits.

P. 181, l. 12—16. — This stanza justifies the order into which we have arranged the ceremonies of affiliation.
The following piece of poetry, called the „Poem of the Vanguard," also found in the hand-books of the Society, confirms this order.

Poem of the Vanguard.

先 鋒 詩

We were swerving and wandering like a nestless bird;
We sought for a den to hide ourselves at the East-bridge;
The imperial palace and gardens are effulgently clear;
When the *Tsing* have been exterminated and the Manchoos annihilated, we'll joyfully ramble.
The Vanguard leads all the new members;
Wan-tao-hiung keeps watch at the first gate [1];
Reverently we pass underneath the bridge over the waters of San-ho [2];
And enter into the City of willows. [3]
Old trees, gloriously, like a pair of Laurel-trees, glisten;
Silver lamps shine brightly like the seven planets;
Flags, parasols, shields and spears in the bushels are placed;
Peaches, plums, firs and cedars adorn the flower-pavilion;
In the Kao-khi-temple are the three revered Budhas;
And on all sides are placed numberless soldiers.
With dishevelled hair the master teaches us himself [4];

飄 遙 浪 蕩 無 巢 鳥
尋 窩 埋 伏 在 東 橋
天 廷 御 苑 光 明 照
誅 清 滅 滿 樂 逍 遙
先 鋒 携 帶 衆 新 丁
把 守 頭 門 萬 道 兄
欽 過 橋 下 三 河 水
入 來 一 座 木 楊 城
輝 煌 古 樹 如 雙 桂
照 耀 銀 燈 作 七 星
旗 傘 干 戈 藏 斗 內
桃 李 松 栢 伴 花 亭
高 溪 廟 在 三 尊 佛
四 邊 安 排 萬 姓 兵
散 髮 先 生 親 口 教

---

(1) See p. 88. (2) See p. 79 and 81. (3) See p. 92. (4) See p. 57—112.

On all sides the brethern, attentively, listen.
After having past the fire-oven (1), we will enjoy glory and honor,
And going through the two points (2) we reach, indeed, the Tai-ping. (3)
If ye ask the former things regarding Chu and Hung, —
At the four gates precious swords on both sides unite. (4)
Arrived at the flower-pavilion we, hastily, kneel down,
And the master asks us our antecedents.
To night the waters of San-ho appear (5);
The 36 essays are taught without fail (6);
And for 21 cash we buy fruits (7);
Each of us eating them, gets glorified.
With a silver needle, pricking our fingers, the rare red (blood) appeared (8);
We killed the traitorous fowl, that our mouths might not lie. (9)
Upright we entered straight within Heaven and Earth (10);
Through the fire-oven we jumped into the plains of universal peace. (11)

四 傍 兄 弟 用 心 聽
火 坑 跳 出 得 榮 貴
二 合 行 開 果 太 平
若 問 朱 洪 他 日 事
四 門 寶 劍 兩 交 加
入 到 花 亭 忙 跪 下
先 生 來 問 吾 因 也
今 晚 現 出 三 河 水
卅 六 文 章 教 不 差
二 十 一 錢 買 菓 子
衆 人 食 過 得 榮 華
銀 針 插 指 鮮 紅 現
斬 七 奸 心 口 莫 訛
眞 心 直 入 乾 坤 內
火 坑 跳 出 太 平 沙

(1) See p. 110. (2) Heaven-Earth-circle. (3) The lodge.
(4) The arch of steel. (See p. 87.) (5) See p. 79.
(6) The oath. (See p. 135—144.) (7) See p. 84 and 148. (8) See p. 145.
(9) See p. 145. (10) The Heaven-Earth-circle (See p. 90—91.) (11) The lodge. (see p. 92.)

To the united righteous-ones were distributed cash as capital;
Each portion of three cash, and no more [1].
Two planks were united into a bridge, underneath which we passed [2]:
The new members, henceforth, are worshipped as Hung-members.

義 合 分 錢 人 做 本
一 份 三 文 不 用 加
二 板 會 齊 橋 下 過
新 丁 從 此 拜 洪 家

---

(1) See p. 149. (2) See p. 81.

END OF THE NOTES.

ANALYTICAL TABLE OF CONTENTS.

Page.

PREFACE . . . . V.

INTRODUCTION. . . . . IX.

1. — Resemblance of the Hung-league and the society of Freemasons; opinion of Dr. Schauberg; reasons for this resemblance; intercourse of China with ancient nations, IX. — Pythagoras; his system identical with the Chinese; antiquity of the Hung-league; secret signs of recognition among the Peking-Chinese; why the league has become political, X. — Real tendency of the league; discourse in it's handbooks, XI. — Fraternal love and faith the base of both societies; explanation of the name of the Hung-league, XII. — The One-God; names the Chinese gave Him; *Yin* and *Yang* compared to *Jachin* and *Boaz*, XIII. — The 3 powers: Heaven, Earth and Man; explanation of the equilateral triangle, XIV. — Compared with the Egyptian explanation; philosophy of Lao-tsz; the *Tao*; the Road of Confucius; human duties, XV. — How God was adored in China; the temples in His honour; the Ming-thang or *temple of light;* the Sun- and Moon-temple; what meaning may be attached to the Ming-thang, XVI. — The tonsure; symbol of the sun; the sun painted on the doors of Budhist temples, XVII.

2. — Sacred numbers of the Chinese; the unity and the decas; the perfect and imperfect numbers; the 3; theory of Hoai-nan-tsz; the 3 treasures of the Budhists and Masons, XVII. — Power and influence of the number 3 on the Chinese institutions, laws, etc.; the male and female numbers; the numbers of Heaven and Earth, XVIII. — Diagram of Heaven and Earth; how it was composed; the tortoise of Yu; it's meaning; the Lung-ma of Fuh-hi, XIX. — The Lung-ma of Fuh-hi; the numbers 3 and 5; the number of God; Bachofen's explanation; power and influence of the number 5 on the Chinese institutions, religion, natural system, etc.; the 5 blessings; the 5 degrees of nobility, XX. — The 5 founders of the league; the pentagonal and octagonal diplomas; the numbers 5 and 7; the numbers of the world; the old Chinese week of 7 days; the 7th day destined for reflection on sins; the 7 the number of death; it's part in the funeral ceremonies; the 3, 5 & 7, XXI. — The 3, 5 and 7 in masonry; in-

Page.

fluence of the number 7 on the Chinese institutions, laws, etc.; the square; it's meaning; the „forbidden city"; the word *Fang;* it's analysis, xxii. — The lodge symbol of the world; tropical meaning of the square; origin of Chinese scripture; the two rules, four figures, and eight diagrams of Fuh-hi; theory of Tso-khiu on the numbers 1, 2, 3 and 4; component parts of the character for *four;* fourfold division of mankind, xxiii. — The 4 seas and 4 canals; division of the year and the day; when day began at midnight; division of hours; names for month and moon identical; hieroglyph for the moon; the four cardinal points; the 6 points; division of fields and provinces, xxiv. — Four human virtues; the numbers 6 and 8; the six venerable Ones; the six liberal arts; the six departments; the six sorts of chariots, etc., of the magnates; the six elements and six sacrificial animals; the six kinds of grain; six the symbol of Earth; use which the Emperor *Chi* made of the number 6, xxv. — The number 8; the eight genuflexions and the eight gradations of obeisance; the eight points and eight sounds; the „eight-borne sedan;" the number 9; the number of dissolution; masonic sentence; hieroglyph for the nine, xxvi. — Division of China into 9 parts; 9 gates of Peking; nine degrees of rank; the nine professions; the nine apertures; nine punishments; nine officers; the nine presents; the 3, 5 and 9 furrows; *San to kiu ju,* xxvii. — Confucius and the boy *Hiang-toh;* the 36 Decans and 72 Intelligences; the numbers 12, 30 and 360; the numbers of strokes inflicted as punishment, xxviii.—

3. — Comparison of the symbols of Masonry and of the Hung-league; the sword; the arch of steel; the lodge; analysis of the words *Lodge* and *Fang*, xxix. — English apprentice-catechism and Catechism of the Hung-league compared; Browne's Masterkey and Catechism of the Hung-league compared; the seat of the master at the East, xxx. — Fraternal spirit in Freemasonry and the Hung-league; equality amongst members; meaning of the expression *Tai-ping;* the bloody oath; it's universal diffusion; it's antiquity in China; custom observed in making a treaty, xxxi. — *Dajak* custom; Rev. J. H. Barnstein; the *Téphrapotes;* the three cups pledged to Heaven, Earth and the Altar; the mourning-apparel; symbolical death of the new member; the new man, xxxii.— Inscription on the bathing tub of Emperor Ching-tang; symbolism of taking off the shoes; the white apron and gloves; the white clothes of linen; colour of mourning white in China; purification by water and fire; concordance of the Catechisms of the Hung-league and of the Masons; the lighting of lamps, xxxiii. — The holy temple; peaches and plums; their symbolism; Taoist tradition; peach resembling the tree of life; the pine and cypress, symbols of immortality; quotation of Confucius; planted on public places of towns; the *Eskebieh;* cedar symbol of conjugal love; legend of the wife of *Han-phang*; Love-trees; sacred flowers; the rose and lotus-flower, xxxv. — Wreath of golden flowers; flowers given to Chinese doctors; the Rose-garden and *Pung-lai;* the steelyard, scales, foot-measure and mirror; the string or rope; it's symbolism; the red silk-thread; nuptial fetter of red silk; the triangle of the Masons and of the Hung-league; abbreviations in writing,

PAGE.

XXXVI. — Cryptogram of the Masons of the middle-ages; Hebrew secret writing; Taoistical method of combining secret characters; the three degrees of Masonry and of the Hung-league; original belief of the Chinese, XXXVII. — Synonymic of the meaning of the characters 洪 and 紅; legend of *Hung-wu;* knight of light; XXXVIII. — Revolt against tyranny sanctified by Chinese philosophy; quotation from Mencius' work; Chinamen the least submittive to tyranny of all Eastern races; illustration of this from the „Family sayings", XXXIX. — Singapore; defects in it's government with regard to the Chinese; opinion of Mr. Oliphant; how to govern the Chinese; impossibility to eradicate the Hung-league; fruitlesness of military expeditions; existence of the Hung-league at Borneo, Sumatra and Java; reasons for tolerating the Hung-league, XL. —

PART I.

HISTORY OF THE HUNG-LEAGUE . . . . 1.

Origin of the Hung-league unknown; compared with the origin of masonry; sworn covenants in antiquity; oath of the state of Yueh, 1. — The alliance between Liu-pi, Chang-fi and Kwan-yü; the family alliance between the states Thsin and Tsin; Chinese clans, 2. — Influence of Budhism; first causes of dissatisfaction; Wu-tsung; persecution of Budhism; Hung-wu; Tartar sway; the national dress; immorality of the Tartars, 3. — Resistance against their sway; Koxinga; names of the Hung-league; the statutes of Shan-tung; first chiefs of the Shan-tung branch, 4. — Friendly societies at Palembang; resemblance of symbols of the Hung-league and of Christianity; reasons to fear both; idea of Yung-ching; answer he gave to three R. C. Missionaries; degeneration of the Hung-league, 5. — Revival under Hung-siu-tsiuen; the Shang-ti-hwui; Christian doctrines introduced; persecution by the Tartar government; corruption of the league; bands of robbers; the so-called „small-knife-society"; Hwang-wei or Ooe-Ooe; vitality of the Hung-league, 6. —

POLITICAL HISTORY OF THE LEAGUE . . . . 7.

The grave of Wan-yun-lung, 17. — The obelisk on his grave; it's inscription; the pagoda with nine stories before the grave; situation of the first five principal, and five minor lodges in China, with their designations, 18. —

PART II.

DESCRIPTION OF THE LODGE AND IT'S APPURTENANCES . . . . 20.

Description of the lodge; the flags of the generals guarding the gates; meaning of the words *Kin-lan* or „Golden orchid", 20. — The distichs on the four gates of the lodge; the great gate of the lodge; the Hall of Fidelity and Loyalty, 21. — Genealogical table of the founders of the league, with it's translation, 22—23. — Ancestral tablets; prophecy of Liu-peh-wan regarding the Tartar dynasty, 24. — Ancestral tablets; the precious nine-storied pagoda; the red-flower pavilion; the Budha Kia-lan; the

Page.

shrine of Earth and land, 25. — Style and architecture of the buildings of the league; places where the lodges are built; description of the approaches of the Shan-tung-lodge, 26. — Where lodge is held in populous places, 27. —

SECTION II.

INSTRUMENTS OF THE LODGE . . . . 27.

The diplomas; description of the grand diploma, 27. — Fac-simile of the grand diploma; it's description continued, 28—30. — Description of the small diploma, 30. — Fac-simile of the small diploma; differences between the diplomas; the Shan-tung diploma, 31. — Fac-simile of the Shan-tung diploma; it's description; seals of the league, 32. — Seals of the five lodges; the *State-canopy* and *Army-standard;* quatrain on the State-canopy, 33. — Quatrains on the Army-standard; the flag of Benevolence and Justice, 34. — Quatrain on this flag; the Great-red-flag; the flag of the great ancestor *Chu-hung;* the flag of the great *Ming;* quatrain on this flag; the flags for Sun, Moon and Stars; quatrain on the Seven-star-flag, 35. — The flags for the four seasons; for the four points; for the five elements; for the four excellent-ones; the Warrant of the Army; the Warrant of the General; the flags of the five lodges; description of the flags of the first lodge, 36. — Description of the flags of the second and third lodges, 37. — Description of the flags of the fourth and fifth lodges, 38. — The flags of the five Tiger-Generals; the flags of Heaven and Earth, 39. — The Audience-flag; the flag of Tun-thian-hwai; the great Lodge-flag; the *Three*-flag, 40. — The flag of Revenge; the flag fig. 7; the flag-staffs; the Bushels and their contents, 41. — The censer of white porcelain; the *red Staff;* the precious Sword, 42. — The Scissors; the precious Mirror; the jade foot-measure, 43. — The Balance, 44. — The steelyard; the Abacus; the inkstone, 45. — The pencil, 46. —

PART III.

SECTION I.

GOVERNMENT OF THE SOCIETY . . . . 47.

Government of the five lodges, 47. — The counsel and councilroom; election of chiefs; form of Advertisement for this election, 48. — Translation of this advertisement; functions of the Master and Vanguard; the fiscal; the *Night-brethern* or *Iron-planks,* 49. — Diploma given to an agent; circular for holding lodge, 50. — Form of circular for holding lodge (for China); the same for Siam, 51. — The sword, seal and warrant of the President; obligations of the heads of the lodge; meetings; which festivals are celebrated by the brotherhood and contributions they pay hereunto; origin of the Sun-moon-cakes, 52. — Form of a receipt with it's translation, 53.

SECTION II.

Directions for those who wish to be affiliated, or make a visit in a lodge of another place; how one ought to come before the Master; quatrain which one ought to pro-

PAGE.

nounce, 54. — Quatrain's continued; the certificate of birth; handing in the capital; quatrain to be pronounced with it; how the Master ought to accept the diploma; quatrain to be pronounced in handing it over, 55. — Quatrain on one's ignorance; ceremonies to be observed in entering the lodge, 56. —

PART IV.

AFFILIATION OF NEW MEMBERS.

SECTION I.

THE CATECHISM . . . . 57.

Way how new members are got; how they are brought to the lodge, 57. — The first gate; the bridge of swords; the entry; the Hung-gate; the Hall of Fidelity and Loyalty; the Heaven-Earth circle; the lodge, 58. — Presentation of the new members to the Master; the Catechism of the Vanguard; question 1—3., Thian-yu-hung, 59. — Question 4—9., new members; the great and petty Heaven-Earth-league, 60. — Question 11—18., the petty league; the East, 61. — Question 19—25., the East; the military art; the instruction in the red-flower-pavilion, 62. — Question 26—28., the school; the examination, 63. — Question 29—32., the poem; the five sections; Maitreya-Budha; the Pure-tea sect, 64. — Question 33—36., military art; the boxing of the Hung-brethern, 65. — Question 37—48., why he comes alone and why so late; who accompanied him; voyage by land and by water; the three roads, 66. — Question 49—56., the white heron; the eight priests; stanza on the eight genii, 67. — Question 57—62., the princess; the Ling-wang temple; notice of Ling-wang, 68. — Question 63—72., antithetical couplet in the Ling-wang-temple; Hian-chu-lung; the mulberry-flowers; the Black-dragon mountain; the coves; notice of Hian-chu-lung, 69. — Question 73—80., antithetical couplet on the agencies of nature; the Nail-mountain; the ferry-boat; the skipper, 70. — Question 80—89., name of the skipper; his date of birth and dwelling-place; the skipper's wife; her name, date of birth and dwelling-place; the hours *Tsz* and *Wu;* the great shiphold; it's compartments; load of it's compartments, 71. — Question 90—100., number of holds in the ship; number of sails; number of deckboards; what kind of wood made of; peach-, plum-, and red-wood; 36 and 72; the 12 keels, 72. — Question 101 — 104., stanza on the 12 keels; seams of the ship; the caulking-stuff; the nails; Deities of the ship, 73. — Question 104—110., the God of Fire; the Clear-percepting ear and the Thousand-mile-seeing eye; couplet on the weather; the prince Kwan; the prince Kwan-phing and the general Chau-choang; couplet on Kwan-ti; the Queen of Heaven and the generals Hiang and Hoh; Kwan-yin, the Hung-brethern and Lo-han, 74. — Question 110—119., the masts; the sails, 75. — Question 119—125., the bowlines; who poled and who superintended the tackle; the four great Diamond-ones; the Lo-han; the pure pearl; the signal; the red flag, 76. — Question 125—135., the goods; red wood and red rice; their use; the three rivers which unite

Page.

their waters; whither the ship went; the Fair of great peace; departure and arrival of the ship, 77. — Question 135—147., places along which the ship came; the two pots with red bamboo; 36 and 72; 108 plants; the shallows; the three rivers Hoang, King and Heh, 78. — Question 147—154., the origin of the three rivers; crossing of the water; how many crossed it, 79. — Question 154—160., the Fair of great peace; it's master Ching-teh-hui; the three markets, 80. — Question 160—167., the inlet; the bridge of two planks; origin of this bridge; Yun-siao, 81. — Question 168—175., Chu-kwang and Chu-khai; the sworn and adoptive brethern; the peach and plum-trees; number of their fruits; 36 and 72, 82. — Question 176—182., the three holy Budhas; the youth with excellent talents; Hian-chu-lung; Shie-pang-hang, 83. — Question 183—190., peaches of five colours; the 21 cash, 84. — Question 191—196., the images of Khia-lan, and of the departed brethern; the *Long-cash*, 85. — Question 197—202., the Long-cash; the bridge; the images of the five founders; the Hung-water; 36 and 72, 86. — Question 203—207., the Hung-water; the three red stones; the Hung-gate; Ku-ching, 87. — Question 208—210., Wang-tao-lung and Wang-tao-fang; Tao-kwang, 88. — Question 211—214., the Hall of Fidelity and Loyalty, 89. — Question 215—218., the generals Ching-ki-thian and Chin-yun-ching; the Heaven and Earth circle; historical notice of Ching-thian, 90. — Question 219—224., the Heaven and Earth circle; the generals Wu-kan-rl and Wu-kin-lai, 91. — Question 225—229., the City of Willows; historical notice of the Muh-yang-ching, 92. — Question 230—234., height and breadth of the Lodge; it's five double walls, 93. — Question 235—242., the four characters on each double wall; the star Thian-ting; the benevolent cloud, 94. — Question 243—249., the four, great, faithful, excellent-ones; the three streets; the 108 shops; the Peace-united, Patriotism-united, and Myriads-united shops; historical notice of Chang-kwoh, 95. — Question 250—259., what is sold in the shops; the street of Fidelity and Loyalty; the 72 families; the three moats, 96. — Question 259., description of contents of the lodge, 97—98. — Question 260—261., the three temples; temple of Kwan-yin, 99. — Question 261—263., temple of Kwan-ti and of Kao-khi; the five wells, 100. — Question 264—270., the water of the wells; the pagodas; the nine-storied pagoda, 101. — Question 271—276., the ponds; the stone carpers; the orchards, 102. — Question 277—282., the peach and plum-branch; quatrain on the Cypress; the 108 houses, 103. — Question 283—291., divisions of the houses; the caserns; the watch-turrets; the furnaces; the 72 fields; their crops, 104. — Question 292—299., red rice; number of acres; the Hung-lamp; red rice, 105. — Question 300—305., the five founders; the signal-banners, 106. — Question 306—311., the evidence by blood-mixing; the testimony by drinking blood-mixed wine; to cut off a cock's-head, 107. — Question 312—317., the weapons; Lo-tung; the red staff, 108. — Question 318—321., the East- and West-gate; the execution-ground; the disloyal cocks, 109. — Question 322—328., the Volcano; the red furnace; Hung-hai-rl, 110. — Question 329—331., the Volcano; the red-flower pavilion, 111. — Question 332—333., red-flower pavilion; distich of the Vanguard, 112. — Execution of refractory new members, 113. —

PAGE.

SECTION II.

CEREMONIES OF AFFILIATION . . . . 113.

Cutting off the head-cue; clipping the hair, 113. — Seven-starred altar; episode of the three states, 114. — The washing-basin; the towel, 115. — Covering the washing-basin; uncovering it; washing of the face, 116. — The undressing, 117. — Putting on the white dress; girding the waist, 118. — Wrapping the head-kerchief, 119. — The straw-shoes, 120. — The censer of white porcelain; 13 questions of the Master to the Vanguard, 121. — Burning of the grass-incense, 122. — The distribution of incense; the first grass-blade, 123. — The second and third grass-blades; offering incense; presenting fine incense; the first stick, 124. — The second and third sticks; lighting the dry-wood candles, 125. — Lighting the red candle; offering the wine; the first and second cup, 126. — The third cup; lighting of the seven-planet-lamp and precious, imperial lamp; episode of the history of the three states, 127. — Lighting the Hung-lamp; formulary of prayer to the Gods; Pwan-ku, 128. — Prayer continued, 129—134. The eight salutations, 134. — The 36 articles of the oath, 135—143. Drinking of the tea; the bowl of wine, 144. — Mixing the wine with blood pricked from the finger; pricking a cock; the five virtues of the cock, 145. — Quatrains recited during the drinking of the blood-mixed wine; chopping off the cock's head, 146. — Quatrains recited during the decapitation of the cock; the execration, 147. — Burning of the oath; the diploma; secret way of analyzing a name; the handbook and poniards; the first entry or contribution, 148. — The three Hung-cents; the Bushel, 149. — The Army-flags; consecration of the banners, 150. — Sacrifice of the white horse and black ox; the banquet; the theatricals, 151. —

PART V.

LAWS AND STATUTES OF THE BROTHERHOOD.

SECTION I.

COMPLETE CODE OF THE SEVENTY TWO ARTICLES OF LAW OF THE HUNG-LEAGUE . . . . . 152.

SECTION II.

THE TWENTY ONE ARTICLES OF THE REGULATIONS. . . . . 161.

SECTION III.

THE TEN PROHIBITORY LAWS ON APPOINTING MEETINGS IN THE HALL OF OBEDIENCE TO HUNG. 165.

PART VI.

SECRET SIGNS OF THE HUNG-LEAGUE.

SECTION I.

SECRET SIGNS ON THE ROAD AND ON JOURNEYS . . . . 167.

Asking the road; the East, 167. — Wen-wang, 168. — Signs to give in calling upon a brother, 169. — Analyses of the character Hung, 170. —

Page.

SECTION II.

Meeting with robbers or pirates . . . . 171.

Answers one ought to give them on their questions, 172. — The bundles of four colours; quatrain against a snake, 173. — Quatrains when going to the lodge, 174. — Quatrain on the sword of the robber; Chau-tsz-lung; the five tiger-generals; analytical quatrain on the characters *Kin-lan-kieh-i*, 175. — Heap of five stones; piece of cloth in a garden; Chinese riddle, 176. — The bridge *Chang-pan;* the sisters-in-law *Ching-yuh-lien* and *Kwoh-siu-ying;* the white fan; quatrain on it, 177. — Quatrains on the white fan; quatrains which one may teach his sister, 178. — Quatrain which one may teach his wife; *Si-shi*, 179. — Signs of distress, 180. —

SECTION III.

Questions and answers . . . . 180.

The 48 pockmarks; the new, variegated phoenix-company; the five acts of the theatre; the capital of 3 cash, 181. — Questions regarding one's exterior, 182. — The light from the holy temple, 183. —

SECTION IV.

Secret signs with tea-cups . . . . , ... 183.

Presenting tea; pouring water upon the tea; the tea of the two sisters-in-law, 184. — Tea of saving the lord; the chop-stick across two cups of tea; the white fan of the Hung-people, 185. — The Hung-tea; the ponds, 186. — The blue dragons; the unequal cups, 187. — *Kung-ming;* historical notice of *Liu-shen*, 188. — The Sun- and Moon-tea; the tea of the brotherhood; the combat on the bridge; the tea of the prince hereditary, 189. — The mountain-tea; the Hung-tea; the tea of the four excellent-ones, 190. — Tea of the brethern meeting; the Sun-tea; the inexact square; historical notice of *Liu-siu*, 191. — The tea of *Chau-tsz-lung;* tea of the five tiger-generals; the Master-tea, 192. — Tea of the Sun and Moon in aspect; *Wu-san-kwei*, 193. — The *Ming-* and *Tsing*-dynasties; the *Wind-tea;* the *Ming*-tea, 194. — The tea-cups *Thian-hia-thai-phing* and *Chung;* tea of the eight genii; tea of the Seven-star sword; tea of the sword without a hilt, 195. — Tea of the seventh night; the *Weaving-girl* and *Ox-leader*, 196. — The *Hung*-tea; the tea of the sixth envoy of *Yang*, 197. — Tea of the nine great bases; the Lord's tea, 198. — The tea of sincerity; tea for a brother in a straight; the reunion-tea, 199. — Tea of the roof of the lodge; tea of the characters *Kiang* and *Shan;* tea of „Hung obeys Heaven"; the Hung-cup and Hung-tea, 200. — Tea of the seven lads; of the five founders; of the plum-flower and five elements; of the four excellent Ones, 201. — Tea of the battle; the inverted cover of the tea-pot, 202. —

SECTION V.

Secret signs with wine-cups . . . . 203.

The characters Thian-hia-tai-ping-hung; the two chop-sticks; different ways of presenting the wine-cups, 203. —

PAGE.

SECTION VI.

SECRET SIGNS AT THE DINNER-TABLE . . . . 204.
The single chop-stick, 204. — Lifting the covers from the dishes; picking out the greens, 205. — The rice on table, 206. —

SECTION VII.

SECRET SIGNS ON SMOKING TOBACCO OR OPIUM . . . . 206.
Different ways of presenting the pipe, 206—208. — The cornet with tobacco; quatrains on tobacco, fire and pipe, 209—211. — The *Twan-yang*-festival, 212. — Quatrains on the tobacco-pipe, 213. — Roundelay on smoking tobacco; line of recognition of the Ash-drinkers, 214. —

SECTION VIII.

SECRET SIGNS AT CHEWING BETEL . . . . 215.
The character *Chung;* quatrain on the betel-nut, 215. — Quatrain on the betel-leaves; quatrain on offering the betel-tray, 216. — Quatrains on the utensils of the betel-tray, 217—218. —

SECTION IX.

BADGES WHICH THE BRETHERN WEAR UPON THE PERSON . . . . 218.
The diplomas; the Hung-cash; the red floss-thread; quatrains on it, 219. — The white fan; quatrains on it, 220. — The warrant-flag; pass-words; quatrain on the warrant-flag, 221. — Amulets of *Luh-kah* and *Luh-ting* for protecting one's life in battle, 222. — Amulet for cultivating and regulating the person, 223. — Amulet of Lao-tsz, 224. —

SECTION X.

THE ORIGINAL BASES . . . . 224.
The 1 × 9 Base, 224. — The 2 × 9 Base; the 4 × 7 Bases, 225—226. — The 12 Bases of Canton, 227. — The five great Bases; the five warrant-Bases; the ten great Bases, 228. — Roundelay on the ten fingers, 229. —

SECTION XI.

LIST OF THE PRINCIPAL SLANG-EXPRESSIONS OF THE BROTHERHOOD . . . . 230.
ADDITIONS AND EXEGETICAL NOTES . . . . 235.
The village of *Peh-shwui-ying;* Chang-sha-fu; the boatmen *Sieh* and *Wu*, 235. — The ten branches and twelve stems; sun, moon, mountains and streams; symbolical animals of China; old prophecies concerning China; secret terms for Heaven, Earth, Sun and Moon; the terminus of meditation, 236. — The female Budha; Phu-hien-phu-sah; the cock; Grape-wine; poem of the Vanguard, 237. — Poem of the Vanguard continued, 238—240. —

ILLUSTRATIONS.

	Page.
Diagram of Heaven and Earth	xix.
The tortoise of Yu	xix.
The *Lung-ma* of Fuh-hi	xx.
The eight diagrams (Pah-kwa)	xxiii.
Genealogical table of the founders of the league	22.
The grand Diploma	28.
The small Diploma	31.
The Shan-tung Diploma	32.
Advertisement for the election of the heads of the lodge	48.
Diploma of an agent	50.
Circular for holding lodge	51.
Form of receipt	53.
Hung-cash	219.
Amulets of *Luh-kah* and *Luh-ting* for protecting one's life in battle	222.
Amulet for cultivating and regulating the person	223.
Amulet of *Lao-tsz*	224.

Tabula I. The grave-stone of Wan-yun-lung, described on pages 17—18.

Tab. II. fig. 1. The porcelain censer described on page 14.
fig. 2. The cups mentioned on page 15.
fig. 3. The stones mentioned on pages 58 and 87., Answer 202. The first gate mentioned on page 58.

Tab. III. The Red-flower-pavilion, described on pages 25 & 111.

Tab. IV. The Hung-gate, described on pages 25, 58 & 87.

Tab. V. The Hall of Fidelity and Loyalty, described on pages 21, 58 & 89.

Tab. VI. The great gate of the City of Willows, or the Lodge, described on page 21.

Tab. VII. The West- and East-gates of the Lodge, described on page 20.

Tab. VIII. The North- and South-gates of the Lodge, described on page 20.

Tab. IX.	fig. 1. Ancestral tablets, described on page 24.
	fig. 2. The Temple of Land and Earth, mentioned on pages 25 & 85.
	fig. 3. The Nine-storied pagoda, described on pages 18, 25 & 101.
Tab. X.	fig. 1. The Army-standard, described on pages 33 & 97.
	fig. 2. The precious canopy of yellow silk, described on pages 33 & 97.
Tab. XI.	The flag of Benevolence and Justice, described on page 34.
Tab. XII.	Flags of the lodge, described on page 35, seq.
Tab. XIII.	Flags of the lodge, described on pages 36—38.
Tab. XIV.	Flags of the lodge, described on pages 38—39.
Tab. XV.	Flags of the lodge, described on pages 39—41.
Tab. XVI.	The Paper-cent-bundle, described on pages 41, 85 and 86.

ERRATA.

Page XIV, line 34, *for:* 八, *read:* 入
〃 XXIV, 〃 28, *dele comma after*: were called.
〃 XL, 〃 24, *for:* 1852, *read:* 1851.
〃 7, 〃 2, 〃 posession, *read:* possession.
〃 9, 〃 36, 〃 replied the abbot:, *read:* replied the abbot,
〃 10, 〃 18, 〃 easely, *read*: easily.
〃 10, 〃 20, 〃 ennemy, *read:* enemy.
〃 12, 〃 22, 〃 sulfur, *read:* sulphur.
〃 12, 〃 37, 〃 desinterested, *read*: disinterested.
〃 13, 〃 34, 〃 Faug-tai-hung, *read:* Fang-ta-hung.
〃 14, 〃 25, 〃 charge, *read:* place.
〃 15, 〃 17, *before:* 1734, *add:* April, 24.
〃 16, 〃 15, *for:* seing, *read:* seeing.
〃 16, 〃 34, 〃 words, and seing, that, *read:* words and, seeing that.
〃 17, note 2, 〃 from 1 A. M, till 3. P. M., *read*: from 1—3 A. M.
〃 18, line 15, 〃 the, *read:* he.
〃 21, 〃 5, 〃 Mantchoo's, *read:* Manchoos.
〃 24, 〃 6, 〃 the name Li-chu-hung, *read:* the names Li, Chu, and Hung.
〃 24, note 2, *add:* See Catechism, Q. 285.
〃 24, line 35, *for:* lenght, *read:* length.
〃 29, 〃 5, 〃 his hands, *read:* her hands.
〃 39, 〃 7, 〃 Mantchoos, *read:* Manchoos.
〃 39, 〃 33, 〃 FLAG, *read*: FLAGS.
〃 41, 〃 25, 〃 Phenixes, *read:* Phoenixes.
〃 47, 〃 13, 〃 Councellor, *read:* Counsellor.
〃 48, 〃 5, 〃 Councellors, *read:* Counsellors.
〃 49, 〃 1, 〃 expessed, *read:* expressed.
〃 49, note 4, 〃 S. I, *read:* S. II.

Page 54, last line of the last quatrain, *for:* Chung, *read:* Chang.
〃 58, line 15, *for:* Sieh-pang-hang, *read:* Shie-pang-hang.
〃 58, 〃 21, 〃 Loyality, *read:* Loyalty.
〃 63, 〃 17, 〃 coral-groove *read:* coral-grove.
〃 68, 〃 5, 〃 his hands, *read:* her hands.
〃 68, 〃 11, 〃 groove, *read:* grove.
〃 68, 〃 18, 〃 grooves, *read:* groves.
〃 169, last line, 〃 unitiated, *read:* uninitiated.
〃 202, line 3, 〃 coilects, *read:* collects.
〃 218, note 4, 〃 貝, *read:* 具

G. Schlegel, del. Batavia.

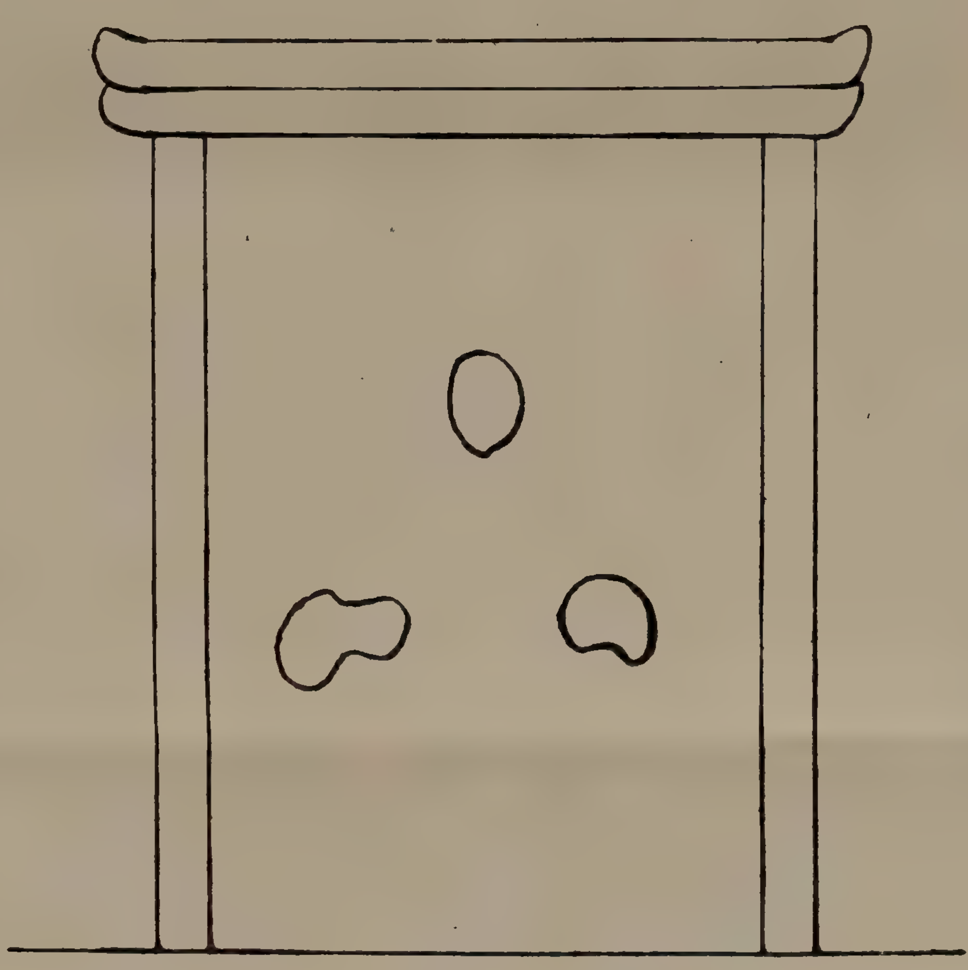
TAB. II.

2.

3.

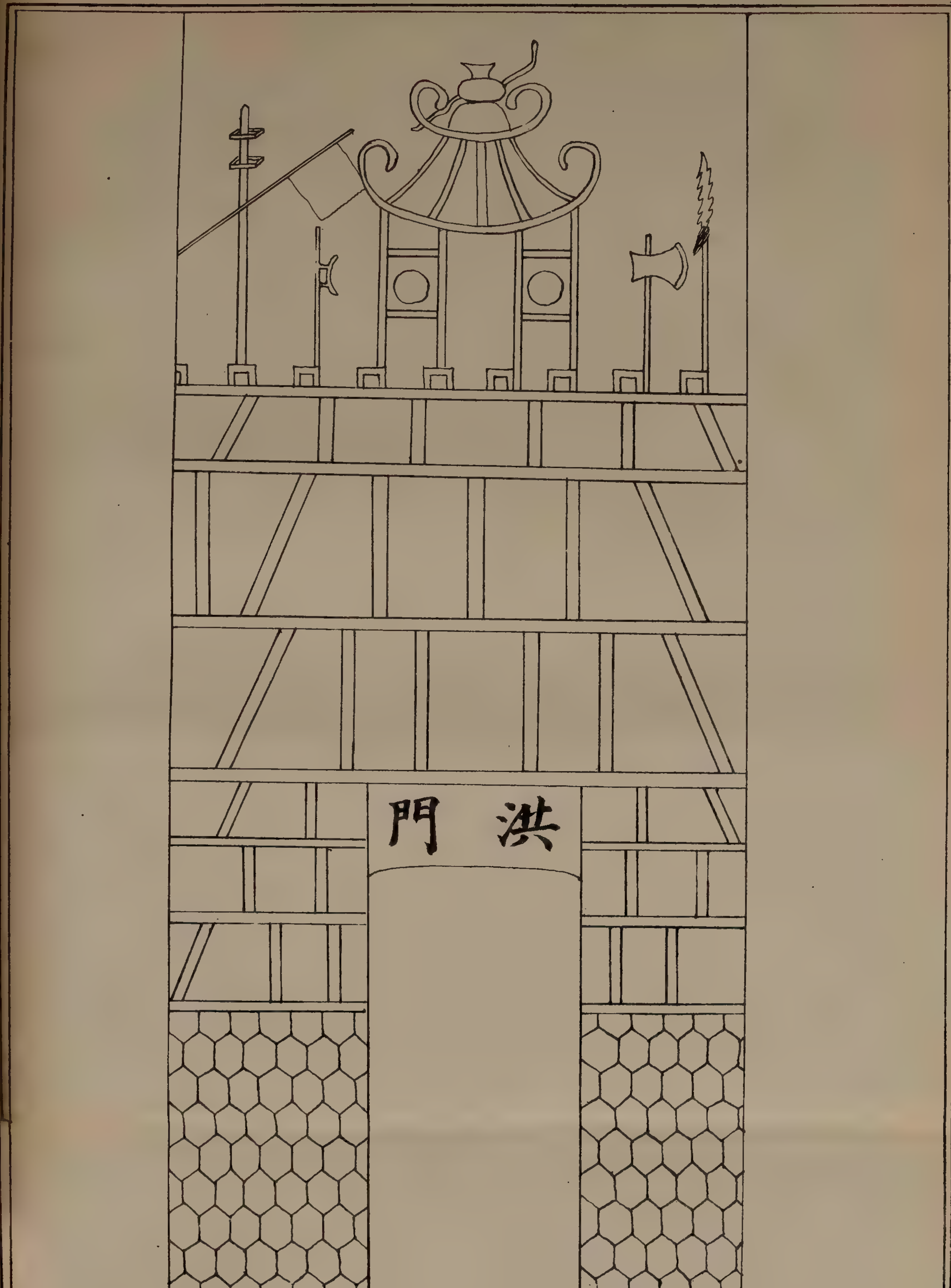

C. Schlegel del. Batavia.

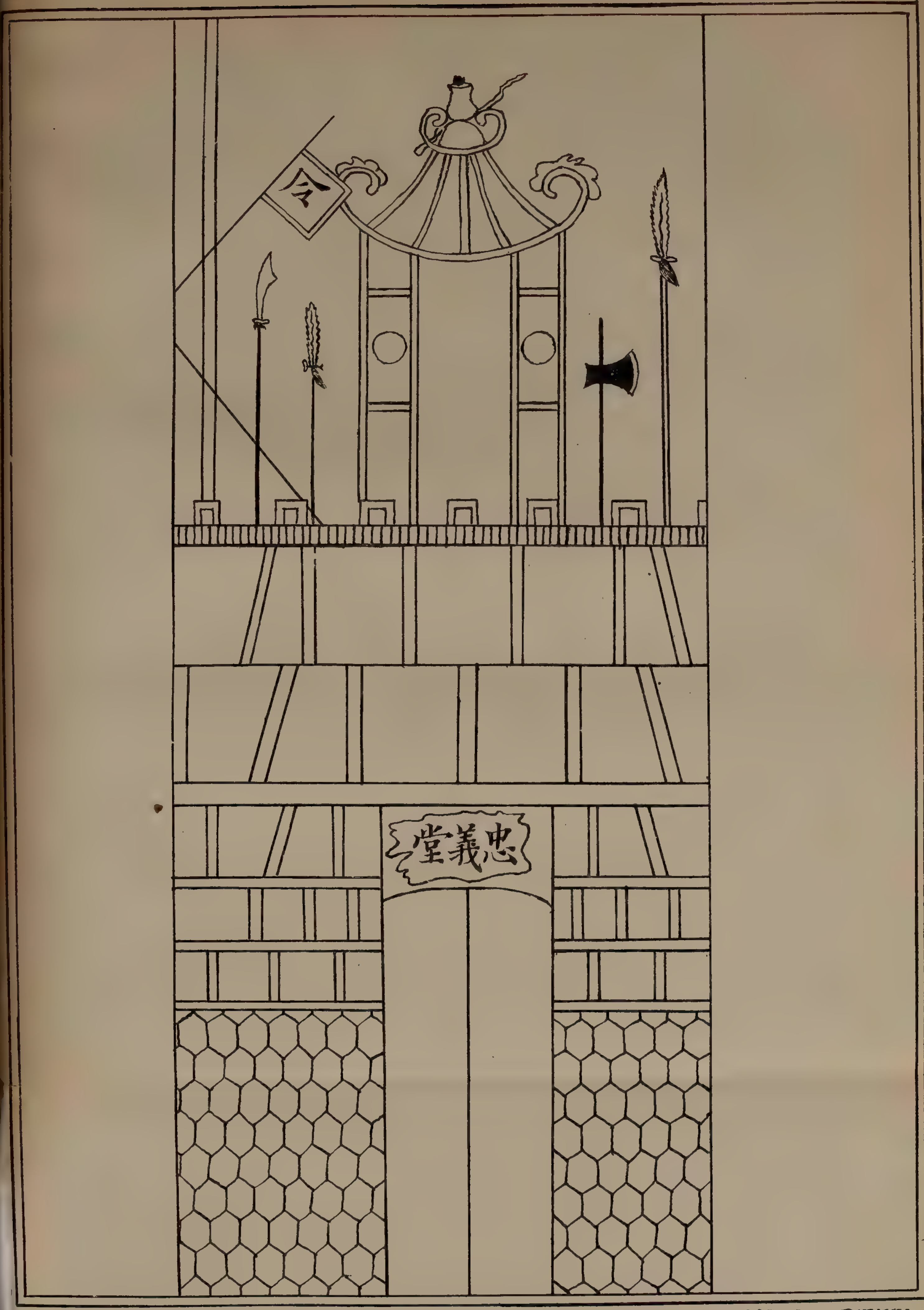

C. Schlegel, del. Batavia.

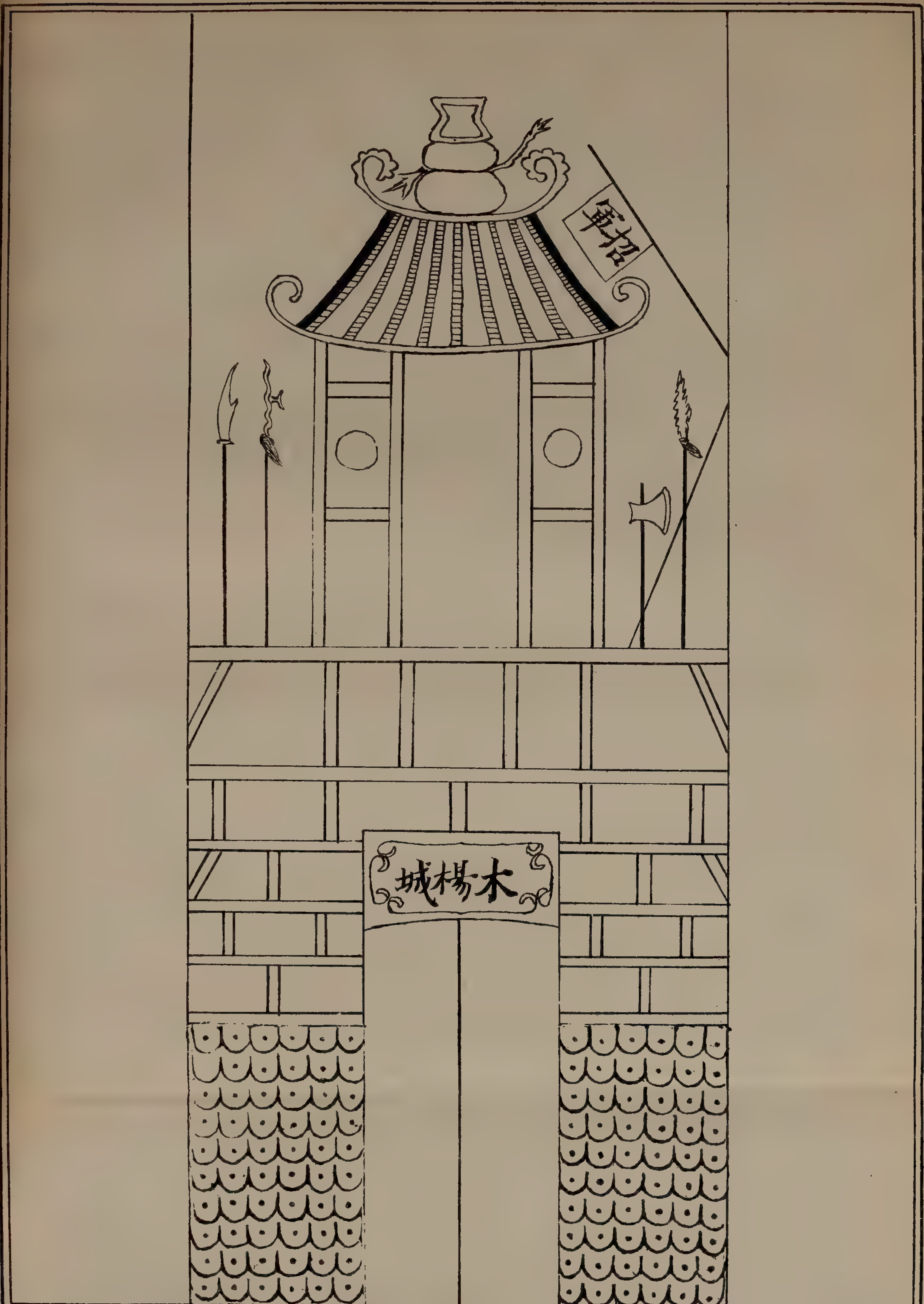
TAB. IV.

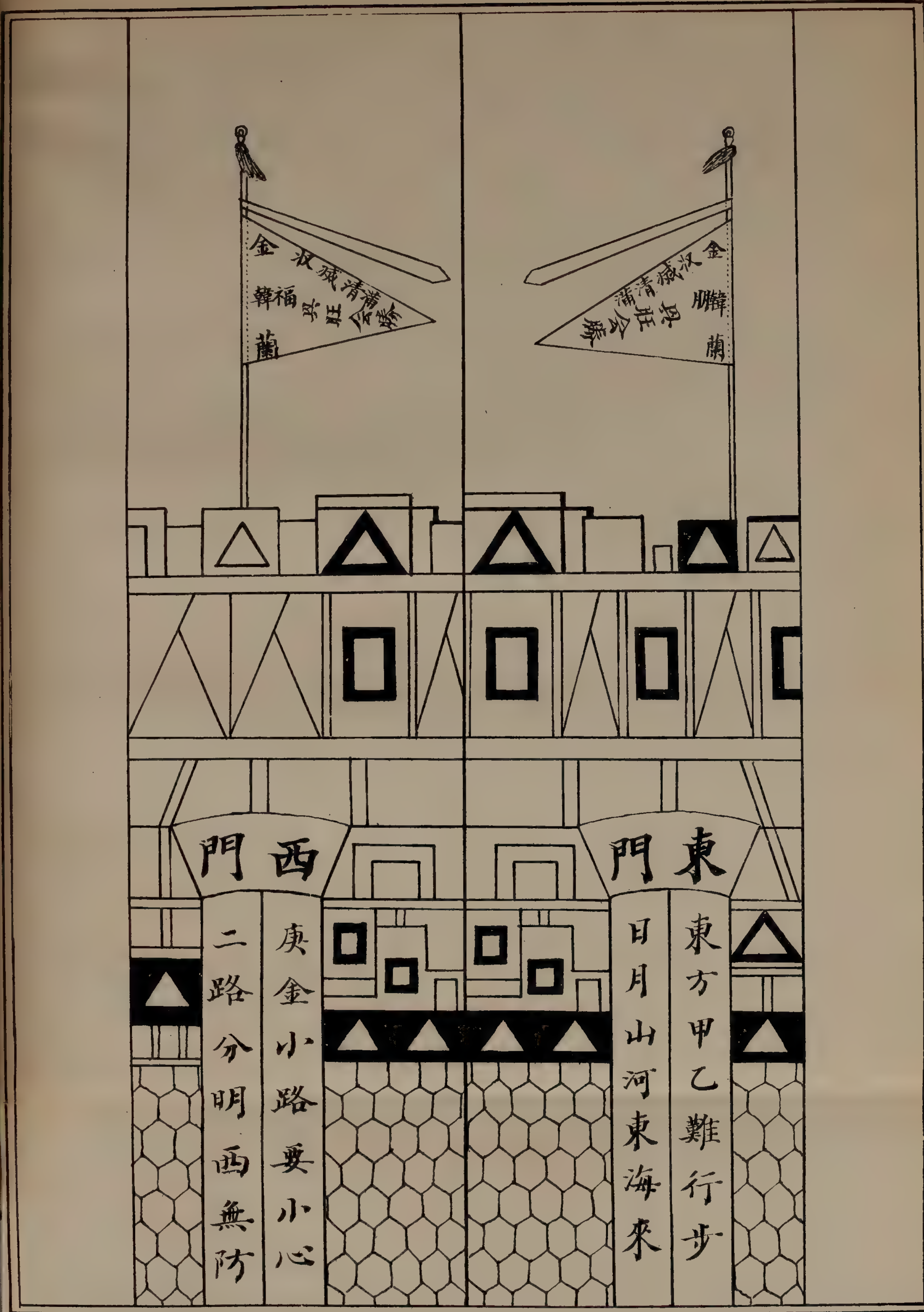
G. Schlegel, del. BATAVIA.

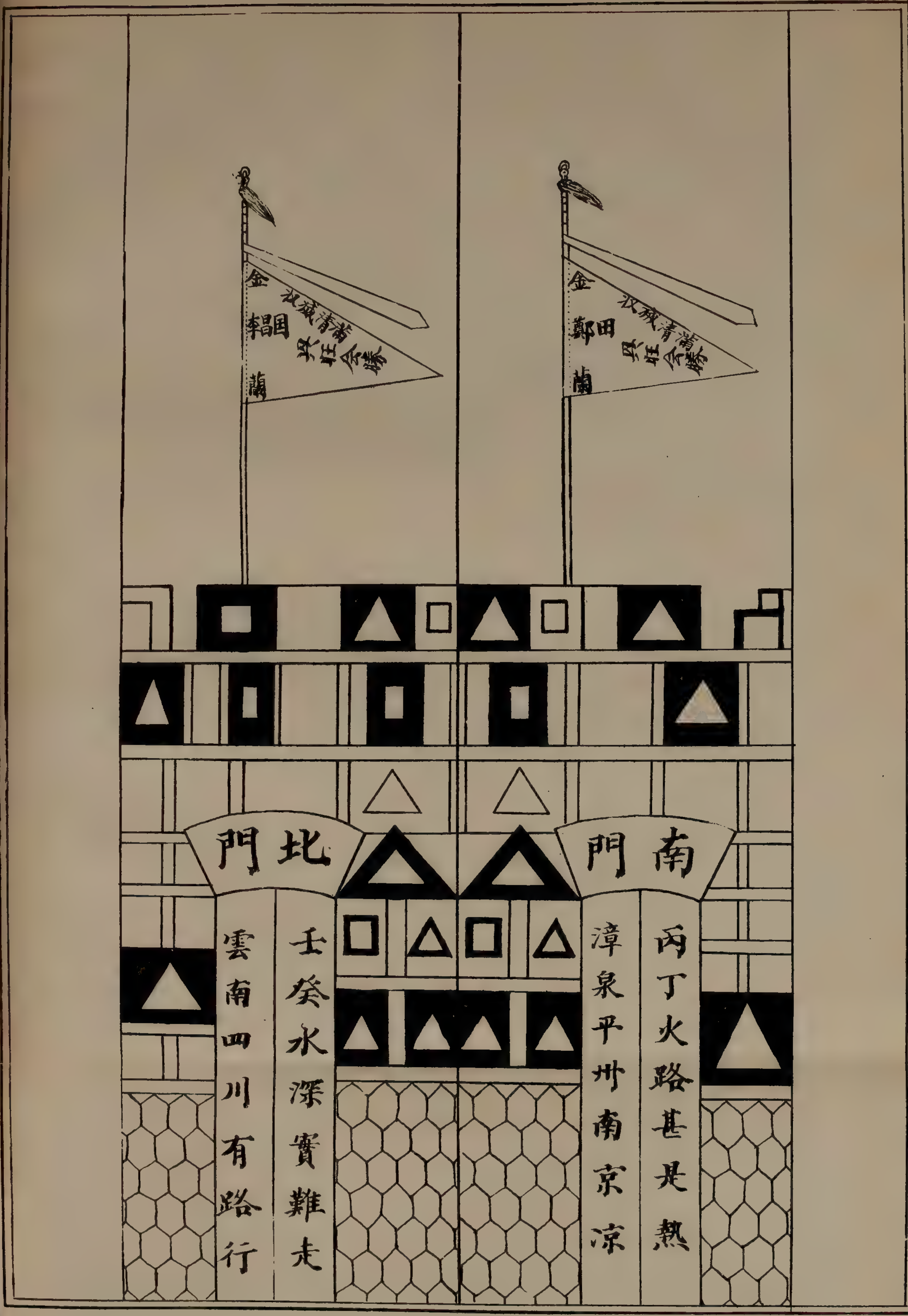
G. Schlegel, del. BATAVIA.

C. Schlegel, del. BATAVIA.

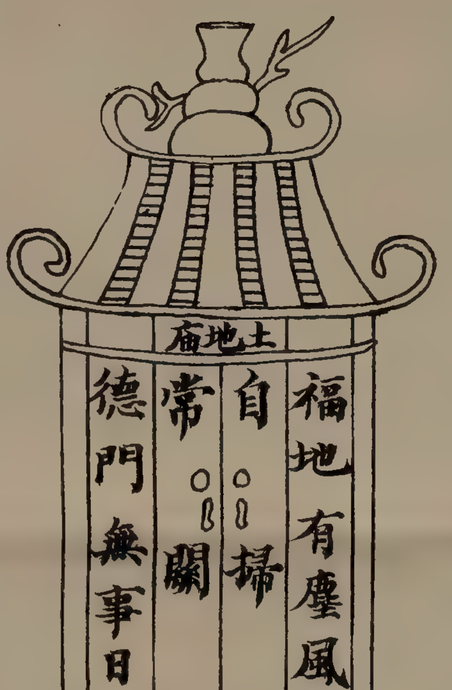
G. Schlegel, del. BATAVIA.

金
蘭
金
鄭田
蘭
北門
南門
壬癸水深實難走
雲南四川有路行
丙丁火路甚是熱
漳泉平州南京涼

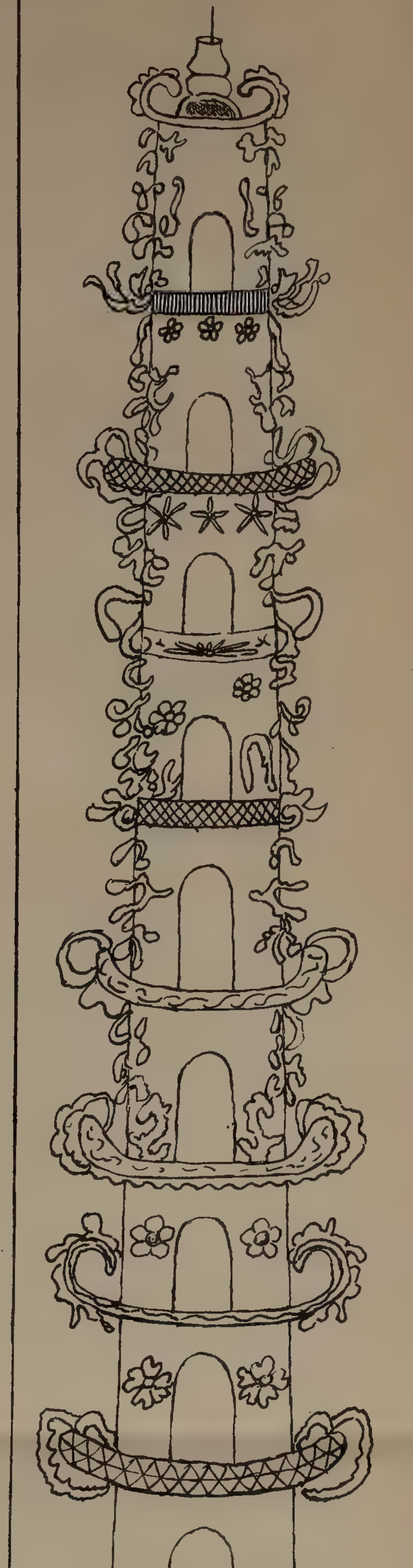
1.

2.

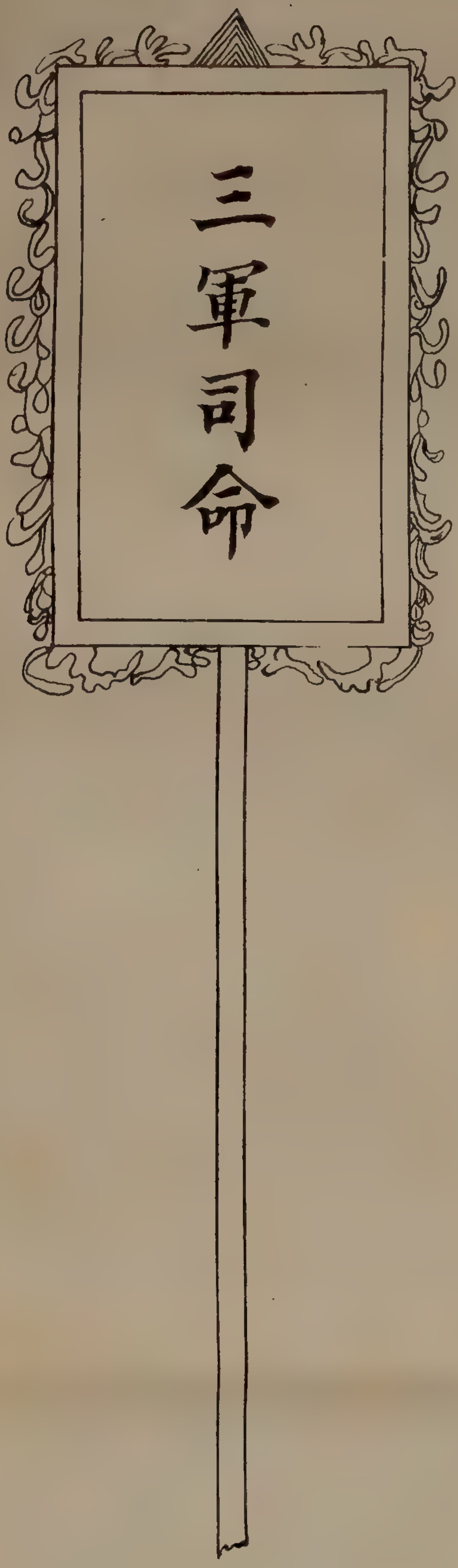

3.

G. Schlegel, del. BATAVIA.

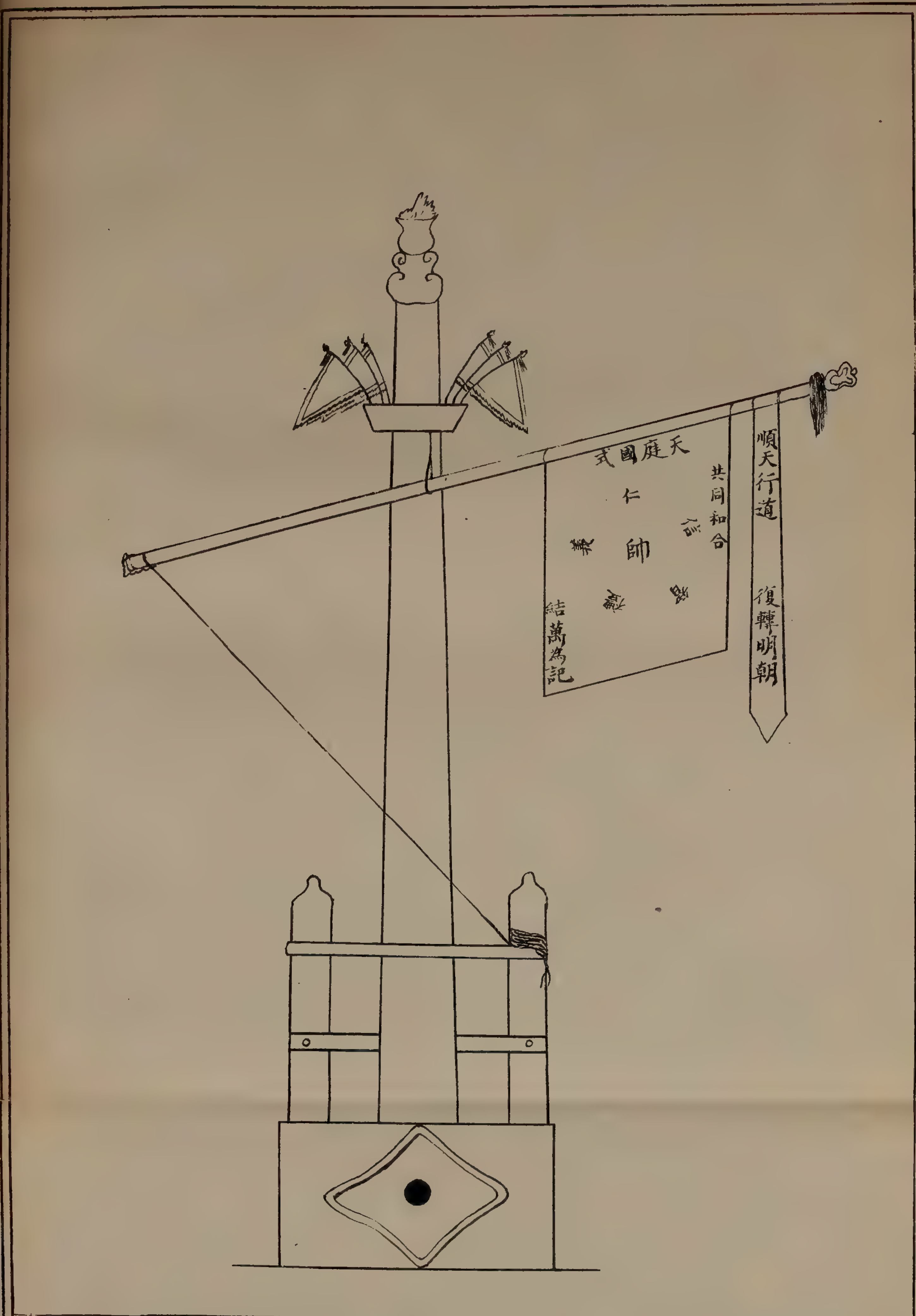
1

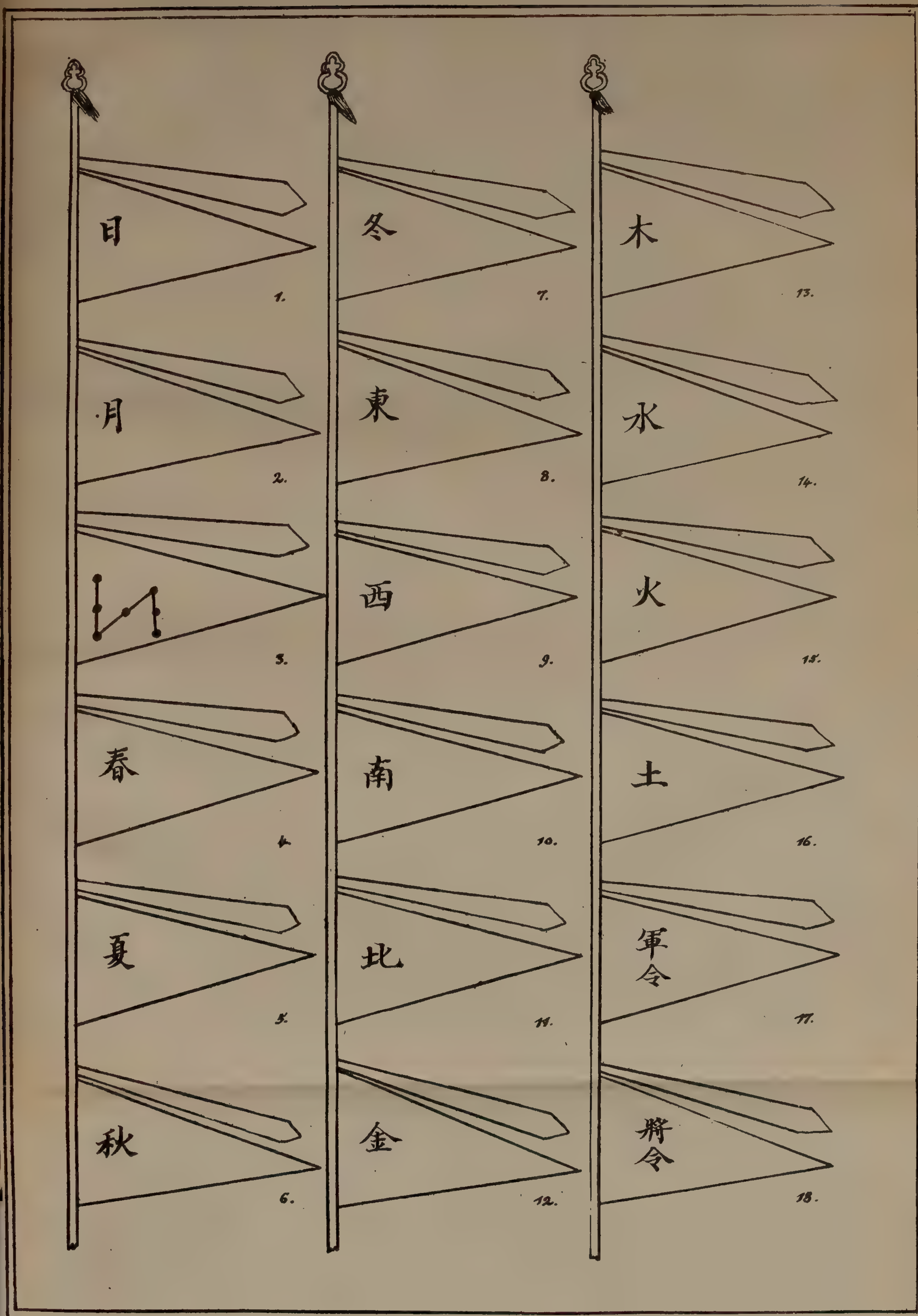
2

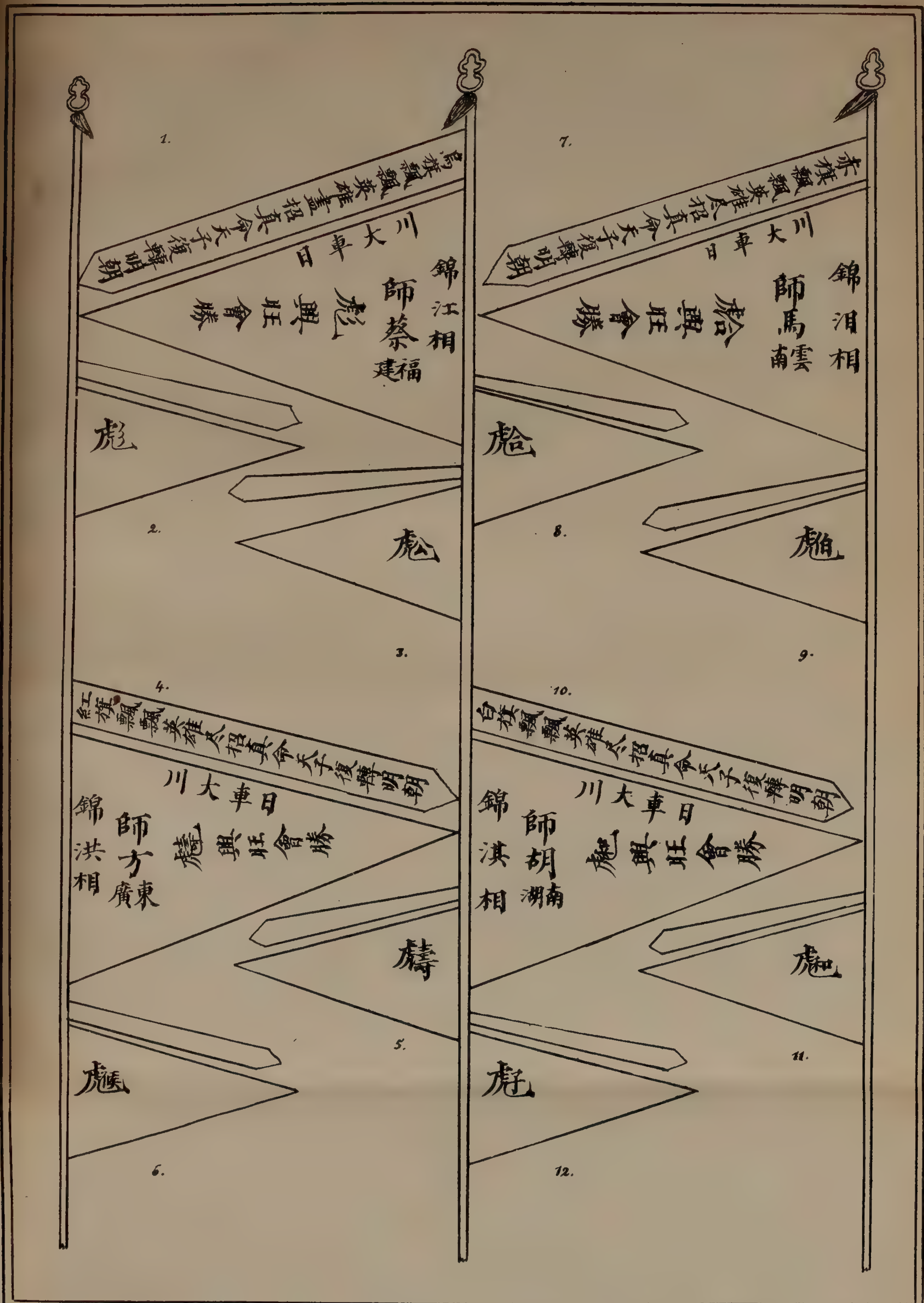
G. Schlegel, del. Batavia.

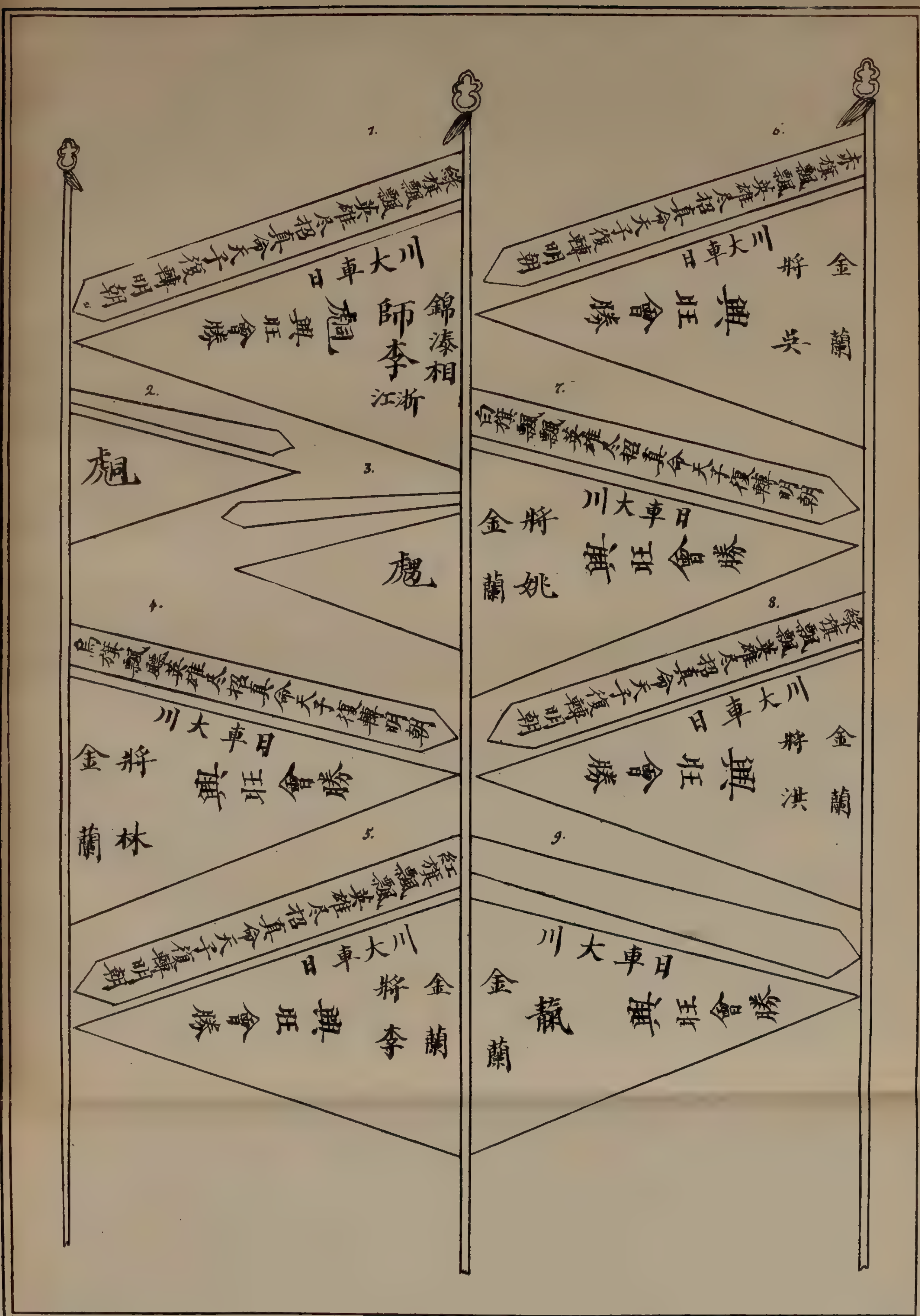
G. Schlegel, del. BATAVIA.

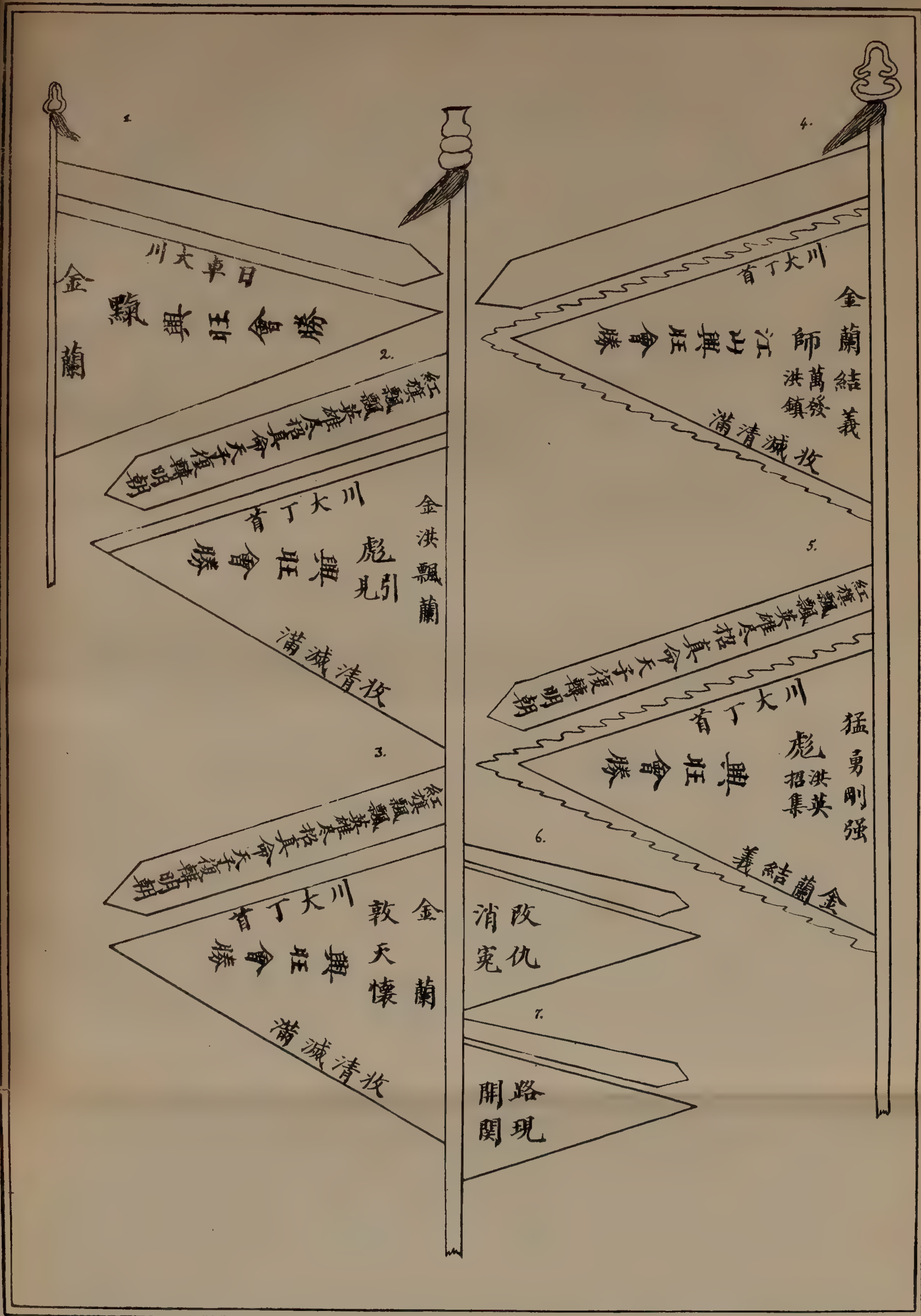
G. Schlegel, del. BATAVIA.

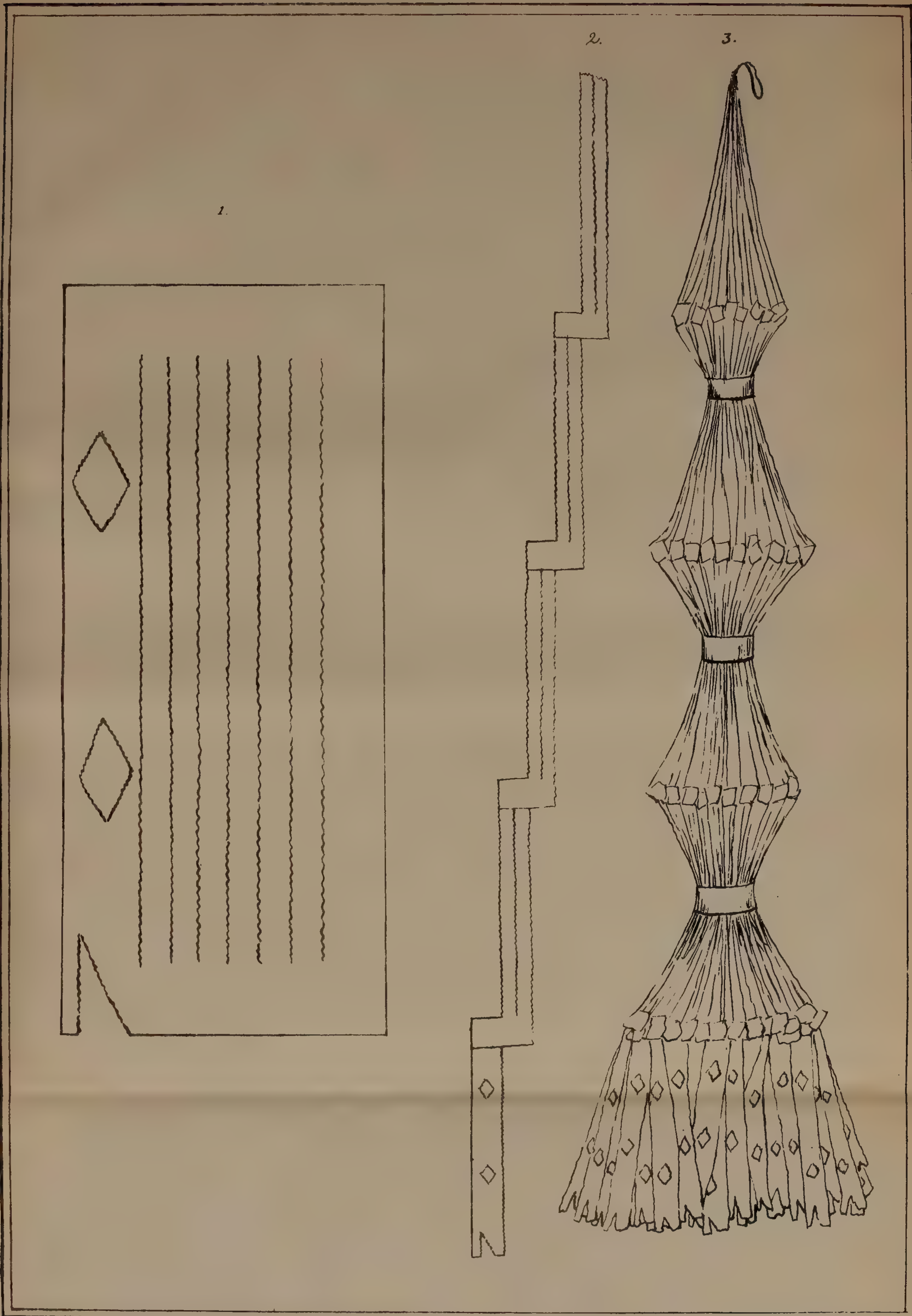
C. Schlegel, del. BATAVIA.

G. Schlegel, del. BATAVIA.

C. Schlegel, del. BATAVIA.

G. Schlegel. del. Batavia.

DE PROSTITUTIE IN CHINA.

IETS OVER

DE PROSTITUTIE

IN

CHINA.

DOOR

G. SCHLEGEL.

BATAVIA,
LANGE & Co.
1866.

EERSTE GEDEELTE.

Bijna alle schrijvers, die over China en Chinezen geschreven hebben, zijn het teedere punt van zedelijkheid met stilzwijgen voorbijgegaan, of hebben het slechts even aangeroerd. Toch is de geschiedenis der prostitutie, als in een diep verband met de zeden van een volk staande, als eene ernstige en leerzame studie, ook van het Chinesche volk, te beschouwen.

Zonder het afgrijselijk zedebederf, dat onder de Romeinen heerschte, ware Italië welligt nimmer de prooi der barbaren geworden; maar de algemeene verdorvenheid en veilheid van het Romeinsche volk hadden het verzwakt en gesplitst; de vroeger zoo geharde krijgsbenden waren laffe en verwijfde wellustelingen geworden, niet meer in staat den helm en het harnas te dragen, of het zwaard ter verdediging van het vaderland te voeren.

China verkeert thans in eenen gelijksoortigen toestand. Een afgrijswekkende burgeroorlog, zooals de geschiedenis zelden leert kennen, woedt sints bijna vijftien jaren in haar binnenste: terwijl buitenlandsche vijanden het land hebben bestookt, en aan deze zoo hoogmoedige natie voor haar aller vernederendste voorwaarden hebben opgelegd.

Met reuzenschreden gaat het *Bloemenrijk* zijnen val te gemoet en krachtige omwentelingen zullen moeten plaats grijpen, eer dit rijk zich wederom uit het slijk, waarin het zich nu wentelt, zal kunnen verheffen.

De oorzaken van dezen toestand zijn het grenzenlooze zedebederf, dat alle standen der Chinesche maatschappij verpest heeft. Ontucht en veilheid hebben hunnen giftigen adem over het volk en zijne ambtenaren, van den laagsten wijkmeester tot den keizer, geblazen en alle energie en kracht, adel en menschelijkheid vernietigd.

Dezen toestand in alle zijne verschijnselen bloot te leggen, is het doel, dat ik mij heb voorgesteld, hopende daardoor tevens eene groote leemte in de geschiedenis der prostitutie eenigzins aan te vullen. De schrijver toch van het werk „London labour and the London Poor" (¹) zegt aan het begin van zijn klein opstel over de prostitutie van dit uitgebreide rijk (bladz. 129): „China levert een uitgebreid en belangrijk veld voor ons onderzoek op. Indien onze inlich„tingen volledig waren, zoude er welligt geen staat in de wereld zijn, waaromtrent zulk een „merkwaardig verhaal zoude kunnen geschreven worden als China, met zijn prostitutie systeem.

(¹) London, 1862.

„Ongelukkig echter heeft de achteloosheid of de preutschheid van reizigers gemaakt, dat het „onderwerp over het hoofd gezien is.”

De taak is moeijelijk; want de pen weigert dikwijls de grove onzedelijkheden neder te schrijven, die de schrijver wenscht bekend te maken, en de nieuwere talen leenen zich moeijelijk tot de beschrijving van de, het kuischheidsgevoel kwetsende, handelingen. Wij willen echter zooveel mogelijk trachten, in onze bewoordingen binnen de grenzen der zede en welvoegelijkheid te blijven, en voor die uitdrukkingen, welke moeijelijk in de Hollandsche taal gezegd kunnen worden, de Latijnsche bezigen.

Pierre Dufour, in zijne *Histoire de la prostitution*, verdeelt de prostitutie in drie klassen:

1°. De prostitutie der gastvrijheid.

2°. De godsdienstige of geheiligde prostitutie.

3°. De gewettigde of politieke prostitutie.

Geene dier drie verdeelingen is op de Chinesche prostitutie toepasselijk. De prostitutie der gastvrijheid is, op een enkel onbewezen voorbeeld na (1), niet in China bekend en de godsdienstige prostitutie heeft nimmer bestaan. *Williams* in zijn *Middle Kingdom* (Deel II pag. 231) zegt: „Een andere merkwaardige trek in de Chinesche afgodendienst is, dat er geene vergoding der „zinnelijkheid bestaat, welke, in den naam der godsdienst, die teugellooze plegtigheden en orgiën „konde beschermen en stijven, die in zoo vele andere heidensche landen de geestkrachten der „aanbidders ontzenuwden en hunne harten bezoedelden. Geene Venus of Lakshmi komen in de „lijst der Chinesche godinnen voor; geen weeklagen voor Thammus, geene tentoonstelling in den „tempel van Mylitta, of zedelooze plegtigheden van den Durga-puja, zijn ooit door de Chinesche „priesters gevergd of geheiligd; evenmin worden in hunne geheiligde gebouwen *nautch*-meisjes zoo „als in de Indische tempels, of ligtekooijen, zoo als te Corinthe, gehouden.

„Hunne speculatiën over het dualisme der natuur, *Yin* en *Yang*, zijn nooit ontaard in eene vuige „vereering van de *linga* en *yoni* der Hindus, of van Amun-kem, zooals op de ruinen van Thebe „geschilderd staat. Alhoewel zij in woorden en daden een losbandig volk zijn, zoo hebben de „Chinezen toch nimmer getracht de ondeugd te heiligen, en de, verkeerdelijk zoo genaamde, *ver„eerders van het genot* den weg des verderfs verder opteleiden, door dien weg door eenen tempel „heen te leggen, en onder de bescherming eener godin te stellen.

„Evenmin is hunne mythologie vervuld met de walgelijke verhalen van de minnarijen hunner „Godheden, welke de godsdienstige verhalen der Hindus en Grieken zoo stuitend maken.”

De wettige, door vaste bepalingen geregelde, prostitutie bestaat in China evenmin.

Het wetboek der thans heerschende Tsing-dynastie, met de laatste veranderingen, zwijgt er over. Evenmin vindt men in andere boeken iets daaromtrent opgegeven, en de Chinezen zelf zeggen ook, dat de prostitutie aan geene bepalingen gebonden is. Geene „licentia stupri” wordt aan

---

(1) In Hai-chan (海 山) op de kust van de provincie Fokian.

de *bloemenmeisjes* verleend, maar zij kunnen ongehinderd haar beroep uitoefenen. In hare kleeding verschillen zij ook niet van de fatsoenlijke vrouwen, en oningewijden kunnen de vrouw van goeden huize niet van eene ligtekooi onderscheiden. In het openbaar vertoonen zij zich ook zeer bescheiden en ingetogen, zoodat men alleen door een langdurig verblijf in China, aan een zeker onbestemd iets in houding en kleeding, in staat is haar te kunnen onderscheiden. Ook is de betrekking voor haar geene blijvend vernederende, want zij kan door eenen fatsoenlijken man tot bijzit genomen worden, als wanneer zij wederom in hare eer hersteld is.

Deze herstelling noemt men *tsoeng liang* (1), „het goede volgen."

De huizen der ontucht zijn aan geene plaatsen gebonden. Overal ziet men ze, op de fraaiste en luchtigste plaatsen, hunne blaauw geverwde jaloezijen vertoonen, en op de rivieren zijn het de drijvende huizen der ontucht, de *bloemenbooten*, welke de oevers en de daaraan staande huizen maskéren.

Toch hebben zij juist het meest van de afpersingen der mandarijnen te lijden, en bij het geringste vermoeden, dat er slecht volk in die huizen verborgen is, worden de bewoners er meêdoogenloos uitgejaagd. Nu echter zijn deze huizen eene bron van welvaart voor de veile ambtenaren, welke China regeren; want, hoewel er geene directe belasting van geheven wordt, zoo nemen toch de mandarijnen de eerste gelegenheid de beste te baat, om aan de waarden dier huizen groote sommen gelds afteppersen.

De tegenwoordige toestand der prostitutie in China is afgrijselijk. Alhoewel de criminele wetten aan de Chinesche ambtenaren en hunne zonen, op straffe van 60 bamboeslagen, verbieden om de huizen der ontucht te bezoeken, zoo is het toch eene niets minder dan gewone zaak, om juist hen de avonden in de *bloemenbooten* te zien doorbrengen.

De kooplieden en andere particulieren, in een woord allen, die het maar betalen kunnen, volgen dit voorbeeld. Openlijk en schaamteloos begeven zij zich, uitgedoscht in hunne fraaiste kleederen, en wel met daglicht naar die plaatsen.

De gemeenzaamheid met onzedelijkheid is daardoor zoo algemeen geworden, dat vaders zich niet schamen in tegenwoordigheid hunner kinderen de laagste en ontuchtigste gesprekken te houden. Die invloed op hen is dan ook infaam. De Chinesche jongens van zeven en acht jaar spreken met de grootste wereldwijsheid over de dierlijkste dingen en de vuigste scheldwoorden zijn op hunne lippen bestorven. Met de jaren groeit de minachting voor de vrouw; want, daar de strenge huiswetten het verkeer tusschen beide sexen zoo goed als onmogelijk maken, ziet de Chinesche jongeling niets anders dan de laagste soort vrouwen om zich heen. Voor hem wordt zij dus niets anders dan eene zaak, een handelsartikel, een voorwerp alleen dienstig tot instandhouding van het geslacht, of ter bevrediging van zijnen hartstogt.

In vergelijk met de mannelijke bevolking, is de zedelijkheid der vrouwelijke sexe zeer groot.

---

(1) 從 良

Wij zullen echter in den loop dezer schets gelegenheid vinden om eenige punten aantehalen, welke zware vlekken daarop werpen.

De plaatsen der ontucht in China worden in twee soorten onderscheiden: 1°, die welke zich op den vasten wal, en 2°, die welke zich op het water bevinden. De eerste soort vindt men overal; de tweede soort echter alleen bij de steden aan groote rivieren gelegen.

Die aan den vasten wal dragen den naam van *Tsing-lao* (1), blaauwe huizen. Deze huizen zijn prachtig en doen in rijkdom en versierselen niet onder voor de rijkste koopmanshuizen en gouvernementspaleizen.

Wij ontleenen aan eene Chinesche Novelle uit den „Bundel van verhalen van den ouden en nieuwen tijd" (2), genaamd: *De oliekoop die het schoonste meisje had* (3), de beschrijving van het front van een dergelijk huis:

„Voor hem stond een huis, dat op het meer uitzag; de deur dezer woning was goudkleurig „verlakt en van sierlijk gevormd bamboe; binnen in was een met vermiljoen geverwd hek, „waar binnen een groepje fijnbladige bamboe stond, zoodat men niet weten konde hoe of de „hal en het huis er uit zagen."

De woning, die daar tot *blaauwhuis* diende, scheen echter niet oorspronkelijk voor dat doel gebouwd te zijn; want wij lezen eene bladzijde verder:

„Toen de knecht wijn inschonk, vroeg *Tsin-tschoeng* hem: 'Wie woont er binnen die goudkleurig „verlakte deur van getralied bamboe?' De knecht zeide: 'dit is een tuinhuis van den heer *Thsi*; „maar nu woont er mevrouw *Wang-kioe* in.' *Tsin-tschoeng* zeide: 'ik zag daar juist een jong meisje „in eenen draagstoel klimmen; wie is zij?' 'Zij is eene befaamde courtisane, welke *Wang-mei* „heet', antwoordde de knecht. 'Vroeger woonde zij buiten de poort *Yoeng-kin*; maar daar hare „woning naauw en bekrompen was, heeft een zoon van den heer *Thsi*, die goed vriend met „haar is, haar een half jaar geleden dezen tuin verhuurd."

Wij zien daaruit, dat dus aanzienlijke lieden zich niet schamen om hunne buitenplaatsen tot het gebruik der prostitutie aftestaan; want uit het vervolg van den roman blijkt, dat er verscheidene bloemenmeisjes in dit huis waren.

De huizen in Canton en Emoi zijn eenigzins anders. In tegenstelling met de overige huizen, zijn deze gewoonlijk twee verdiepingen hoog. De inrigting van binnen is opzettelijk zeer onregelmatig; de bovenverdieping is in verscheidene kleine cellen verdeeld, die elk hare bewoonster bevatten; ongeveer in het midden is de gezelschapszaal, die met de kostbaarste meubelen en schilderijen versierd is. Opmerkelijk is het nog, dat de daken dezer huizen in Canton geene horizontale, maar eene hellende rigchel hebben; de reden dezer merkwaardige architectuur is niet genoegzaam opgehelderd, doch wordt voor het naast aan den invloed der

---

(1) 青 樓　(2) 今 古 奇 觀　(3) 賣 油 郎 獨 占 花 魁

Foeng-schoei (Grond-wigchelarij) toegeschreven. Zoo het huis vrij staat, loopt er rondom, en zoo het tusschen andere huizen staat, langs het front, eene met jaloezij-ramen gesloten galerij. Deze jaloezijen zijn blaauw geverwd, van waar de naam *Tsing lao*, of blaauwe huizen, afkomstig is. Des avonds tegen zeven uur worden die jaloezijen geopend, en eene menigte lampen ontstoken, terwijl muzijk en zang het huis vervullen. In romans dragen zij, behalve dien naam van blaauwe huizen, ook de namen van *Schitterende-bloemen-kamp* (1) en *Mandarijn-eend-club.* (2) Minder kiesche namen voor deze huizen zijn de uitdrukkingen *tsiong hoe pang* (3), *piao tsoe king* (4), *tsiong liao* (5), *kie koan* (6), *phiao sia* (7), enz.

De straten waar zich dergelijke huizen bevinden dragen de namen van „Hoa-kiai" (8), *bloemstraten* en „Lioe hiang" (9), *wilgenlanen.* Elk huis heeft bovendien zijnen eigenen naam. Zoo heeft men bijvoorbeeld te Emoi de namen „Tshao a oa" (10), *het stroo-zadel;* „Tsap poëh tee kao i" (11), *de achttien stoelen;* „Be thiao lai" (12), *in de paarden pilaar;* „Thian tsoe tong" (13), *de roomsche kerk,* zoo genoemd omdat dit gebouw vroeger tot eene kerk van R. C. zendelingen had gediend.

De tweede soort maken de bloembooten, *hoa-thing* (14), uit. De grootste soorten noemt men in Canton *Wang-lao* (15); bovendien heeft men nog de *Scha-kwoe,* gazen tante (16) en de *Fa-thao-moen* (17), Bloem-gevel-deur.

Men moet zich die booten voorstellen als reusachtige Venetiaansche gondola's.

Hare lengte wisselt af van 60 tot 80 voet, en zij zijn ongeveer 15 voet breed. Het huis op de boot is in drie kamers verdeeld. De plecht is scherp en draagt eene plateform, waarover men van de eene boot op de andere kan komen, wanneer zij, zooals meestal het geval is, naast elkander geankerd liggen. In dat geval is elke boot met sterke touwen aan eenen, langs de boegen en plechten loopenden, zinkkabel bevestigd. De kamer bij de plecht is eene soort van portaal tot de hoofdkamer, welke ongeveer de helft der bootlengte inneemt; zij zijn van elkander gescheiden door getraliede paneelen, of wel door een beschot. Regts en links, bij den ingang, bevinden zich twee rustbanken ten dienste van de opiumschuivers. De achterste kamer, of slaapkamer, is echter door een houten beschot geheel en al voor de oogen der gasten gemaskeerd. De ramen aan weerskanten kunnen met gordijnen en luiken gesloten worden. Boven het portaal is een driepuntige gevel van sierlijk gesneden hout, geheel en al verguld; terwijl ook al het overige houtwerk kunstig uitgesneden en met de schitterendste kleuren bedekt is. De vloer van het hoofdvertrek is met kostbare tapijten bedekt, terwijl Europesche lampen, met kristallen druipers, aan de zoldering hangen. Het ameublement bestaat uit eene groote ronde

---

(1) 明 花 寨 (2) 鴛 鴦 會 (3) 娼 婦 房
(4) 婊 子 間 (5) 娼 寮 (6) 妓 舘 (7) 嫖 舍
(8) 花 街 (9) 柳 巷 (10) 草 仔 鞍 (11) 十 八 塊 交 椅
(12) 馬 柱 內 (13) 天 主 堂 (14) 花 艇
(15) 橫 樓 dwars-liggende huizen. (16) 紗 姑 (17) 花 頭 門

tafel en verder uit eene menigte knaapjes en stoelen, allen van fijn ebben- en rozehout met marmeren bladen en zittingen.

Deze verleidelijke booten maken des nachts door hare rijke verlichting een prachtig effect, dat niemand, die ooit Canton bezocht heeft, ligt vergeet.

In deze booten wonen gemeenlijk geene bloemenmeisjes.

De Chinezen gaan daar ook nimmer alleen heen, maar zij spreken met een 10 of 20tal kennissen af, om zulk eene boot voor eenen avond te huren. Voor de grootste soort betalen zij voor eenen avond 20 à 30 Spaansche matten; daarvoor levert de eigenaar der boot de verlichting, een souper en een gelijk aantal meisjes als er gasten zijn. Hij moet ook voor eenen troep muzijkanten zorgen, terwijl de bloemenmeisjes met zang en kout hare gasten den avond moeten korten. Tegen negen uur des avonds begint het souper, waarbij de gasten zich om de ronde tafel scharen, elk met een dier meisjes naast zich. Gedurende de laatste geregten worden gezelschapsspelen gedaan, waarbij het bij de Italianen bekende *Morra*-spel het meest gebruikelijke is.

Na afloop van het feest, tegen elf uur, begeven zich de paren elk afzonderlijk in kleinere, volgens hetzelfde model gebouwde, booten, waar zij des nachts blijven slapen.

De opleiding dezer bloemenmeisjes heeft systematisch plaats. Bijna in alle gevallen als kinderen gestolen, van arme ouders gekocht, of uit de vondelingsgestichten geligt, wordt het meisje gedurende de eerste zes jaren met zorgelijke liefde grootgebragt. Op haar zevende of achtste jaar moeten zij beginnen de kamers der oudere meisjes in orde te houden; zij worden dan ook prachtig aangekleed mede naar de bloembooten genomen, om de gasten thee in te schenken en de water-tabakspijp aan te bieden. Tegen haar elfde jaar begint men haar onderwijs in het zingen, luit- en guitaarspel te geven.

Bezit een dier kinderen eenigen natuurlijken aanleg, zoo krijgt het ook onderwijs in het schrijven, teekenen en schilderen, dam-, schaakspel en poëzij. Dit duurt voort tot haar 13de of 15de jaar; zij moet dan trachten door allerlei kunsten en coquetteriën eenen rijkaard op haar te doen verlieven. Gelukt dit, zoo verkoopt de waardin hare eer voor eene aanzienlijke som gelds, welke van 90 tot 1,500 gulden afwisselt.

Het vroegst gebeurt dit op haar dertiende jaar: men noemt het dan „de bloem probéren.” (1) Is zij al veertien jaren oud, zoo noemt met het „de bloem regelen” (2); terwijl men het op haar 15de jaar „de bloem plukken” (3) noemt.

Evenals bij de oude Romeinen, zoo is dit ook bij de Chinezen een feestdag; want de geheele bevolking uit de andere lupanar's komt des morgens de jonggehuwden gelukwenschen. Deze feesten duren daar van 14 dagen tot twee maanden. De bovenaangehaalde roman geeft ook daarvan eene beschrijving.

---

(1) 試 花 (2) 調 花 (3) 摘 花

Na verloop van eenige dagen wordt zij ten tweeden male prijs gegeven. Het individu, dat haar aldus tot lid van het bordeel inwijdt, draagt den naam van *Overrekenaar* (1).

Is echter het meisje buitengewoon schoon, zoo laat men haar wederom een jaar met rust, als wanneer hare eer ten tweeden male, en somtijds ten derden male, verkocht wordt; zulk een meisje draagt dan den naam van *Rl hang liao ti niu niang* (2), een meisje van twee keer.

Na verloop van dien tijd behoort zij tot het kader der huisgenooten, en draagt den naam van *Tschang-ki* (3). De prijzen, welke zij als zoodanige eischen kan, zijn somtijds ongeloofelijk hoog; vooral in de Midden provinciën van China schijnt men veel geld voor haar te betalen. De bovenaangehaalde roman geeft toch op de som van 10 oncen zilver (ongeveer 50 gulden) als de prijs van eenen nacht. In Canton echter wordt zelden meer dan 30 gulden voor zulke uitstekende schoonheden betaald.

De voordeeligste kalanten van deze vrouwen zijn, in de stad Canton, de *provincialen*, in de krachtige taal der Canton-chinezen „snoode duivels van het gebergte" (4), *Schan-toek-kwai*, genaamd, die, evenals de provincialen in Parijs, hun fortuin, hunne gezondheid en hunne eer komen verwoesten. Deze, onbekend met alle de kunstgrepen der lupanar's, worden op alle mogelijke wijzen afgezet.

In de bloembooten wordt hij aangehaald en geliefkoosd, somtijds door twee of drie bloemenmeisjes te gelijk, iets wat nimmer bij de *roués* gebeurt, bij welke de bloemenmeisjes in het openbaar het grootste decorum in acht nemen. Eene geraffineerde wordt hem dan als *virgo* voorgesteld; na een rijkelijk souper, goed gekruid met sterke wijnen, wordt hij in de kleine boot afgelaten, waar een weinig aalbloed de begoocheling voltooit.

Flavae anguillae sanguinis ejacularis,
Ejusque braccarum hiatum obline.

zegt, in een erotisch gedicht, eene lena tegen het bevreesde bloemenmeisje.

Den volgenden morgen staat dan de ongelukkige zeer verwonderd eene ontzettende som gelds te moeten betalen. Dit gaat zoolang als het medegebragte geld duurt. Is dit verdwenen, zoo wordt hij even koel en terugstootend behandeld, als hij voorkomend ontvangen is. Gelukkig zoo hij, inziende dat hij, in plaats van een minnend meisje, eene geldgierige harpie gevonden heeft, alhoewel arm, naar huis terugkeert. Dikwerf echter zijn zij zoo *bedwelmd* (5), — om de Chinesche uitdrukking te gebruiken —, dat zij zich aan schulden maken, dobbelspel en diefstal overgeven om het op die wijze verkregene geld in den bodemloozen afgrond der lupanar's te storten.

Alle de in een huis aanwezige meisjes behooren in eigendom aan eenen Leno of Lena, welke respectievelijk de namen van *Woe-koei* (6) en *Pao-rl* (7) of *Koei-po* (8) dragen.

---

(1) 覆 賬 的 主 兒 (2) 二 行 了 的 女 娘
(3) 娼 妓, gaditana. (4) 山 毒 鬼 (5) 迷
(6) 烏 龜 (7) 鴇 兒 (8) 龜 婆

De meisjes noemen de Lena *moeder* (1); onder elkander noemen zij zich *zusters* (2). De Lenae van andere huizen noemen zij *tante* (3), terwijl deze haar *nicht* (4) noemen.

De meer algemeene namen zijn voor den *Leno* of de *Lena* echter te Emoi: *Piao-thao* (5) en *Bathao* (6), „chef de bordel."

Deze lenones hebben over de in hun bezit zijnde meisjes eene bijna onbepaalde magt. Zij kunnen ze slaan, mishandelen en, zoo zij een hunner ook bij ongeluk doodslaan, zoo is de rivier nabij om er het lijk in te werpen, of wel wordt het zonder doodkist of plegtigheden in het zand begraven. Daar er ook geen aanklager optreedt, zoo komt de justitie dit ook niet te weten, en doet er verder geen onderzoek naar, al wordt het lijk ook drijvende gevonden. Het lot dier ongelukkige wezens is dan ook allerbeklagenswaardig; alles wat zij verdienen moeten zij aan de *lena* afgeven, die slechts voor haar onderhoud en kleeding te zorgen heeft. Somtijds gebeurt het dat een dier meisjes heimelijk iets overgaart, of wel hare galanten boven het tarief nog iets afzet, om aldus eenmaal in de gelegenheid te zijn, zich te kunnen vrijkoopen. Krijgt echter de waardin van zulk eene substractie aan hare verdiensten lucht, zoo doorsnuffelt zij gedurende de afwezigheid van het meisje hare cel en steelt alles weg wat zij vindt.

Zijn zij weerspannig — onmiddelijk komt de zweep of een stuk brandhout te voorschijn en worden zij meêdoogeloos geslagen. In Canton hebben zich zelfs gevallen voorgedaan, dat zulk een laf hartige *leno* eene kat in de broekspijpen van zijn slagtoffer bond, en dan deze kat ranselde.

Niet alleen door deze worden die ongelukkige wezens mishandeld, maar ook de gasten, zoo zij in kwaad humeur zijn, of wel zich door haar beleedigd gevoelen, schamen zich niet de hand tegen haar op te ligten.

Is eenmaal de bloei der jeugd voorbij, zoo wordt het lot dezer schepselen meer en meer ellendig. De groote huizen verkoopen haar dan weder aan mindere établissementen, alwaar zij den naam van *Muurbloemen* (7) krijgen, welke naam met de bij de Romeinen bekende namen van *suburranae* en *summoenianae* gelijk staat.

Lager dalende krijgen zij den naam van *Piao* (8), en vergelijkende namen, zooals in Emoi den naam van *kleindochters* (9) of *ruw-linnen* (10).

Tot geen vast établissement meer behoorende, krijgen zij de namen van *circulatrices* en *ambulatrices,* of *Thit-tho-lang* (11) en *Loe-lioe* (12); terwijl men haar ten laatste de namen van *Thsan-hoa* (13) en *Pai-lioe* (14), welke gelijk staan met de *Blitidae* der Romeinen, toelegt; ook de bij de Romeinen zoo verachtelijke scheldnaam van *scrantia, scrapta* of *scratia* vindt men in Emoi terug in de uitdrukking *Tsap dzi lo thao e dzio kung* (15), Trivii scrantia.

---

(1) 媽 (2) 姐 妹 (3) 姨 娘 (4) 侄 女
(5) 婊 頭 (6) 娼 頭 (7) 牆 花 (8) 嫖
(9) 查 某 孫 (10) 土 經 布 (11) 剔 挑 人.
(12) 路 柳, aan den weg staande wilg. (13) 殘 花, rotte bloem.
(14) 敗 柳, vergane wilg. (15) 十 字 路 頭 的 尿 缸.

Een algemeene scheldnaam voor haar is ook de uitdrukking *Tschoeng-tao-ma* (1).

In Canton zijn de gewone namen voor deze vrouwen *Lo queue* (2) of *Man-ngao* (3).

Als algemeene termen bezigt men ook den naam *bloemenmeisjes, hoa-niu* (4), van de bloemen welke zij steeds in het haar dragen; en *Fan-thao* (5) of blankethoofd, daar zij zich steeds blanketten.

Het uiteinde dezer vrouwen is allerellendigst. Door afgrijselijke ziekten verteerd en uitgeput, zoodat zij voor haar beroep niet meer dienstig zijn, zoeken zij een ellendig bestaan als straatnaaisters. Overal in Canton kan men dergelijke afzigtelijke voorwerpen, dikwerf met eenen kunstmatigen papieren neus en eene groote bril op, aan de straathoeken zien zitten, met eene voddemand naast zich, gereed om voor eenige weinige centen de gescheurde kleederen van soldaten en voorbijdravende koelies te lappen.

Slechts eenige weinigen onder haar valt een beter lot te beurt. Gebeurt het, dat er eene ware genegenheid tusschen haar en eenen der gasten ontstaat, en bezit hij of zij geld genoeg om den losprijs te betalen, zoo kan zij zijne tweede vrouw worden. In dat geval is haar leven reeds veel gelukkiger, en, zoo het mogt gebeuren dat de wettige vrouw geene zonen baart, maar zij wel, zoo is hare positie eene geëerbiedigde en betrekkelijk gelukkige, daar de vader van haar kind haar ook meestal trouwt, indien zijne eerste vrouw mogt komen te sterven.

Andere ook, die, door de verbazende sommen gelds welke zij verdienen, in zekeren zin boven de wet staan, koopen zich voor eenen zwaren losprijs, van 3 tot 20 duizend gulden, vrij, en kiezen dan zelf uit den kring harer vereerders eenen echtgenoot.

Deze gevallen zijn echter zeldzaam, want zelden heeft het meisje genoeg geld zich vrij te koopen en zuinigheid of bezorgdheid voor haar toekomstig lot, is geene eigenschap dezer vrouwen.

De meesten koesteren ook geene hoogere verwachting, dan eenmaal in staat te zijn zelf een huis op te rigten; een dier bloemenmeisjes gevraagd zijnde, welk lot zij het meest benijdde, antwoordde, dat zij het gelukkigste zoude zijn, indien zij door iemand als vrouw of bijzit genomen werd; maar, voegde zij er bij, zoo gelukkig zal ik wel nooit zijn, en ik reken mij al gelukkig, zoo ik eenmaal in staat zijn zal zelf eene affaire te beginnen.

De vrees voor zulk een ellendig lot nu, is de oorzaak van eene andere misdaad waaraan de Chinezen zich schuldig maken, en waarvoor men hen zwaar veroordeeld heeft. Wij bedoelen namelijk het verdrinken der vrouwelijke kinderen.

Bij de armoede die in China bij slechte jaren heerscht, schiet den Chinees niets over dan zijne dochters te verkoopen of te dooden.

---

(1) 種 痘 媽, Inoculatrix. (2) 老 奎, oude gegradueerde.

(3) 文 牛, van de twee deelen waaruit het karakter 奎 is zamengesteld.

(4) 花 女 (5) 粉 頭

Wij hebben gezien wat het lot van een verkocht meisje is. Geen wonder dus, dat een teedervoelende vader liever het onschuldige wicht, eer het nog besef of gevoel heeft, doodt, dan het aan de afgrijselijkste ellende en misdaad over te leveren. Onbewust handelt hij hier naar het voorschrift: „dat het beter is het ligchaam te dooden dan de ziel."

Welligt is het beter zulk een wicht onmiddelijk te dooden dan het, zooals in Europa dikwerf het geval is, eenen langzamen honger- en koude-dood te doen sterven.

Ook moet niet uit het oog verloren worden, dat in Europa eene menigte liefdadige instellingen zijn welke zich dergelijke kinderen aantrekken, terwijl het in China, door de onveiligheid van kapitalen, onmogelijk is, om dergelijke instellingen op eene groote schaal aan te leggen.

De tegennatuurlijke ontucht waaraan zich de Noordelijke Chinezen schuldig maken, verhindert ook het veelvuldig gebruiken van vrouwen. In Canton, waar deze verfoeijelijke wellust zeldzamer is, zijn de gevallen van kindermoord ook veel minder.

Wij hebben toch gedurende een verblijf van elf maanden in Canton, waar wij dagelijks twee malen het drukste gedeelte der rivier bevoeren, slechts één kinderlijkje zien drijven; daar wij echter in ditzelfde tijdsverloop de lijken van zes volwassenen hebben drijvende gevonden, zoo kon het kind even goed *bij ongeluk* verdronken zijn.

Wij hebben nu nog met drie verachtelijke soorten handlangers der prostitutie te doen, die zelfs bij de Chinezen in diepe verachting staan.

Wij bedoelen de koppelaarsters, wegwijzers, en de verkoopsters. De eerste soort, in het Emoi-dialect hum-lâng-po (1) genaamd, vindt men vooral onder de vrouwen van den middelstand. Zoo vinden wij in den roman „Tsiang-hing-ko vindt zijnen met parelen gestikten jas terug (2)" deze betrekking uitgeoefend door eene oude Bijouterie-handelaarster. In den roman „Het huis van den zingenden fenix" (3), zijn het twee dienstmeisjes welke den student *Ki* (4) met jufvrouw *Sioeë-ngo* (5) doen zamen komen. De tweede soort, in Emoi *Kiah ang ting* (6), of *Khaan bee* (7), *Khaan kao* (8); of *Khaan moei soh* (9) genaamd, staan, met eene roode lantaarn in de hand, aan de landingplaatsen of op de markten, om aan de jongelieden den weg naar de paleizen der ontucht te wijzen.

Deze zijn de *adductores*, *conductores* en *admissarii* der Romeinen; de uitdrukking *khaan bee* is juist wat de admissarius in de taal der romeinsche boeren was, namelijk: l'étalon, le taureau qu'on amène à la vache ou à la jument (10).

---

(1) 媒 婆, ancillae; admonitrices; conciliatrices; stimulatrices.

(2) 蔣興哥重會珍珠衫, zie de 今古奇觀, Verhalen uit den ouden en nieuwen tijd. (3) 鳳吟樓 (4) 琪生

(5) 雪娥 (6) 擧紅燈 (7) 牽馬 *admissarius.*

(8) 牽猴, Aapleider. (9) 牽門索, deur-slot toetrekker.

(10) P. Dufour. Histoire de la Prostitution, II, 15.

Tot de derde soort behooren de verkoopsters, *Gee po* (1) of *Hoan sao po* (2) genaamd. Niettegenstaande de zware straffen op dit bedrijf, koopen deze de jonge kinderen op, of steelen ze, om ze naderhand aan de huizen der Prostitutie te verkoopen. Dikwijls zijn zulke vrouwen ook in benden met mannen vereenigd, die dan den kinderroof op groote schaal drijven.

Tot het personeel der Blaauwe huizen behooren verder nog de „Bacariones", die water aanbrengen voor wassching en welke te Emoi *Phang-phoen tsoei* (3) heeten, en de pijpaanbrengers, welke men *pàng hoen é* (4) noemt.

De laagste en vernederendste betrekkingen zijn echter die van „uitgooijers", *Toeng-pha-tschioe* (5), welke aangesteld zijn om gevechten tusschen de gasten te slechten, en ze des noods de deur uit te werpen, en van „Aluinkokers", *hia hoan tsoei é* (6), welke het aluinwater koken 't welk de bloemenmeisjes voor hare toilette secrète gebruiken.

De Chinesche gebarentaal is even rijk als de *furtivae notae* bij de romeinsche bevolking. De Chinezen noemen ze *geheime teekenen* (7) en sommige der courtisanes zijn daarin zeer bedreven. Zoo wrijft men met den regter wijsvinger onder den neus, om eene vrouw te doen weten, dat men haar bekoorlijk vindt en gaarne zoude willen spreken. Met denzelfden vinger aan de regter oorlel slaan beteekent: „foei!" Met de regterhand op de kokervormig geslotene linkerhand klappend slaan, is eene weigering. Andere teekenen zijn de handen behalve de wijsvingers te sluiten en deze twee vingers tegen elkander te wrijven, op de wijze zooals men twee messen tegen elkander slijpt; of wel de twee palmen der hand plat tegen elkander te drukken en dan het achterste gedeelte der hand op en neder te bewegen.

Het infaamste teeken echter, hetwelk men ook alleen door de laagste koelies gebruiken ziet, is om den wijsvinger der regterhand in de kokervormig geslotene linkerhand op en neder te bewegen.

Met de vingerteekens wordt ook de prijs en het uur der bijeenkomst aangegeven, of wel men drukt dit uit door den waaijer, tot op een zeker aantal staafjes na, digt te slaan.

Het spreekt van zelf dat de aphrodisiaques aan zulk eene teugellooze natie niet ontbreken. De zamenstelling dezer mengselen is echter aan Europëanen nog onbekend; alleen weet men dat Muscus, Opium, Ginseng (de wortel der Panax quinquefolia) en gedroogd garnalenpoeder de hoofdbestanddeelen er van uitmaken. Phosphorus en cantharide schijnen hun onbekend te zijn.

De Chinesche bloemenmeisjes gelooven ook, dat een weinig maandwater, in thee of wijn gemengd, 't welk zij aan eenen gast te drinken geven, een sterk werkend middel is om hem getrouw te doen blijven.

---

(1) 牙 婆, *tandwijf*, d. i., een wijf dat goed den mond roeren kan.

(2) 販 唆 婆, een wijf dat verkoopt en bepraat. (3) 捧 盆 水

(4) 放 烟 者 (5) 當 打 手 (6) 燒 礬 水 的 (7) 暗 號

Als zinnelijke prikkels worden erotische platen en boeken gebruikt; beide zijn in onnoemelijk aantal voorhanden. Bijna alle ligte lectuur, Romans, Anecdoten enz., zijn in zulke krasse bewoordingen gesteld, dat het bijna onmogelijk is om eene keuze er uit te doen.

De Romeinsche dichters, in hunne *molles libri*, gebruikten toch nog metaphoren en omschrijvingen; in de Chinesche *Tschoen koeng tsse* (1) (erotische poëzij) echter, is de taal onverbloemd gebruikt om de schandelijkste handelingen met de grofste onbeschaamheid te beschrijven.

De autoriteiten laten de uitgave dezer boeken ongehinderd voortgaan. Wel hebben zij en de priesters in publieke geschriften tegen deze zedebedervende werken geijverd, en de schrijvers er van met zware straffen bedreigd; wel vertellen de priesters dat de schrijvers van onzedelijke tooneelstukken zoolang in het vagevuur zullen branden, als hunne werken op aarde blijven bestaan (2); maar desniettegenstaande worden de laagste tooneelstukken, waar de mannelijke zoo wel als de vrouwelijke bevolking toeschouwers zijn, dagelijks opgevoerd, en leveren de drukpersen meer en meer onzedelijke romans.

Slechts enkele malen hebben sommige Gouverneurs-Generaal diergelijke werken, met de, tot het drukken gediend hebbende, platen *opgekocht* en verbrand; maar zulke gevallen zijn zeldzaam, want gewoonlijk zijn de ambtenaren de eersten, die dergelijke boeken koopen. De erotische platen en prenten overtreffen, in rijkdom, afwisseling en infaamheid de lubriekste verbeelding, en hebben nog meer aftrek dan de boeken, daar niet elkeen lezen, maar wel iedereen zien kan.

Het debiet daarvan schijnt zeer winstgevend te zijn, want in Canton zijn ateliers waar niets anders dan zulke *Tschoen-koeng hoa* (3) geschilderd worden. Daar worden deze plaatjes alleen door mannen vervaardigd; in de stad *Soe-tscheoe* (4), provincie *Kiang nan*, worden daartoe, naar de getuigenis der Chinezen zelve, jonge meisjes van 11 tot 14 jaren gebezigd, dewijl hunne hand ligter is, en zij het coloriet fijner weten terug te geven.

Eindelijk worden nog in sommige gedeelten van *China* kleien, met draden bewegelijke, erotische poppetjes gefabriceerd, welke den naam van *Tschoen koeng siang* (5) dragen of, in de Emoi volkstaal, *tschoen kiong ang-a.*

Het kan niet missen, dat, bij zulk eene algemeene zedeloosheid, ook het moreele standpunt der vrouw zeer laag moet zijn.

Toch is dit veel minder het geval, dan men zoude vermoeden en de Chinesche vrouwen staan zelfs tegenwoordig op een veel hooger zedelijk standpunt, dan de Romeinsche dames. Verleidingen zijn zeldzaam, ja bijna onbekend, want die verleidingen welke plaats grijpen, worden allen onder het zegel der goedkeuring van eenen *geheimen huwelijks-eed* bedreven, en zijn dus in de

---

(1) 春 宮 詞, Gedichten van het Voorjaarspaleis.
(2) Morrison, Engl. and Chin. Dict., bij het woord *Drama.*
(3) 春 宮 畫 (4) 蘇 州 (5) 春 宮 像

oogen der Chinezen geene verleidingen, want het geheime huwelijk heeft in de oogen der betrokkenen dezelfde waarde als het openlijke; en zij die zonder voldoende redenen een meisje, waarmede zij door een geheim huwelijk vereenigd waren, verlaten, worden dikwerf door de Magistraten ter dood veroordeeld, terwijl de priesters hen met zware straffen in de hel daarvoor bedreigen.

Overspel is menigvuldiger, vooral in den tegenwoordigen tijd. De gelegenheid daarvoor is echter moeijelijk door de strenge afzondering van de andere sexe.

Meestal zoeken zulke vrouwen haren troost bij de priesters, onder voorwendsel van Bedevaartgangen ter verkrijging van nakomelingschap. Tot staving van deze op ondervinding gegronde bewering, zullen wij echter nog uit de Chinesche geschiedenis een feit aanhalen, 't welk de pleging van deze ondeugd duidelijk bewijst. De hierondervolgende geschiedenis vindt men in het negende deel van den *Wijsheidsbuidel* (1) vermeld.

„In het canton Yoeng-schun (2), Arrondissement Nan-ning (3), in de provincie Koeang-si, „staat het klooster *De kostbare waterlelie.* (4) Dit klooster bevatte eene hal genaamd *De kinderen „en kleinkinderen hal,* waar aan weerszijden eene rij cellen waren. De overlevering luidde, dat zoo „men daar om nakomelingsschap kwam bidden, deze gebeden verhoord werden. De geschen„ken echter, welke de biddenden moesten geven, waren zeer aanzienlijk, en de vrouwen, die „daar om nakomelingschap kwamen bidden, moesten in de kracht der jaren en zonder ziekten „zijn. Vooraf moesten zij vasten en zich onthouden; en, zoo de wigchelblokken gunstig vielen, „stond men hen toe in het klooster te overnachten. Sommige dier vrouwen zeiden dat zij „gedroomd hadden dat Budha haar bezwangerd had; anderen, dat het een Arhan (5) (een der 18 „discipelen van Budha) geweest was, terwijl weder anderen er zich in het geheel niet over uitlie„ten. Eenige kwamen niet meer terug, nadat zij er eenen nacht in hadden doorgebragt, ter„wijl andere er herhaaldelijk heen gingen en slapen bleven. Daar de stille cellen zorgvuldig„lijk gesloten werden, en de echtgenooten en zonen voor de deur bleven waken, zoo geloof„den de meesten alle deze dingen. Een Fokkiënees, genaamd Wang-tan, werd cantonregter. „Hij wantrouwde deze geschiedenis, en liet twee schoon aangekleede ligtekooijen naar dien „tempel gaan, nadat hij ze de volgende instructie gegeven had: zoo er des nachts iemand bij „u komt, zoo moet gij hem niet weêrstreven, maar met roode of zwarte inkt zijne kruin „ongemerkt besmeeren.

„Den volgenden morgen, bij het krieken van den dag, posteerde hij een detachement soldaten „buiten den tempel en hij zelve ging den tempel in om inspectie te houden. Alle priesters „kwamen hem overhaast ontvangen. Hij vond ongeveer een honderdtal personen; de regter liet „hen allen de mutsen afnemen en zag toen, dat er twee met roode en zwarte voorhoofden wa-

(1) 智 囊, eene Chinesche verzameling van „Causes celèbres" voor regterlijke ambtenaren.

(2) 永 淳 州 (3) 南 寧 府

(4) 寶 蓮 寺 (5) 羅 漢

„ren. Hij gelastte dat men hen onmiddelijk zoude binden en wegvoeren, en beval aan de twee „ligtekooijen de omstandigheden te vertellen. Zij zeiden: Nadat de vesper geluid had, kwamen „er twee priesters bij ons: zij gaven ons een pakje pillen om de menstruatie te regelen, en om „kinderen te verwekken. Wang gaf toen last om alle vrouwen, welke om nakomelingschap gebe-„den hadden, in hechtenis te nemen. Allen ontkenden, maar bij nader onderzoek bleek het, dat „zij evenals de ligtekooijen kinderverwekkende pillen gekregen hadden. Hij ontsloeg ze daarna, „maar beval aan de troepen om binnen te rukken; de verschrikte priesters dorsten zich „niet te verweren en werden een voor een gebonden. Hij deed toen onderzoek naar de oorzaak „(dat de priesters bij die vrouwen komen konden). Men vond toen, dat er, onder den grond „en achter de bedden, overal geheime doorloopende gangen waren; het getal der aldus door hen „bezoedelde vrouwen kon men echter nooit te weten komen."

De zedelijkheid der nonnenkloosters laat ook veel te wenschen over; deze toch worden gevuld, of door meisjes welke in hunne jeugd aan mannen verloofd waren, die zij naderhand weigerden te trouwen, (daar het non worden het eenige middel is, om zich aan het gezag harer ouders te onttrekken); of wel door meisjes die verleid geworden, en door hunne minnaars verlaten zijn. Slechts eenige weinigen gaan er uit overtuiging heen.

In het klooster genieten zij betrekkelijk veel meer vrijheid, want zij zijn slechts aan een persoon, de Abdis, gehoorzaamheid verschuldigd. De ontucht is in die kloosters zeer groot, zoodat er zelfs een spreekwoord bestaat, 't welk zegt: „De non is de vrouw van den monnik en de monnik de slaaf van de non (1)."

In Chinesche Novellen vinden wij dikwijls schetsen van de ontucht in deze kloosters; zoo onderanderen in den roman „Erotica uit den Jaspis-toren" (2), waar een tafereel van het nonnenleven opgehangen is, zoo vuig onzedelijk en wellustig, als geen *Boccacio* het ooit geschetst heeft. Niettegenstaande de strenge straffen op overspelige nonnen en priesters, vergenoegen zich toch de autoriteiten alleen met die kloosters van tijd tot tijd te ontbinden, en de priesters, monnikken en nonnen te dwingen wederom tot den leeken stand terug te keeren (3).

De strenge wetten op de overspelige vrouwen en de overspelers, zijn oorzaak van de bovenvermelde zeldzaamheid van gevallen van verleiding of overspel. Deze belemmering heeft echter de vrouwen aanleiding gegeven tot het plegen van eene tegennatuurlijke wellust, het gebruik namelijk van het bij de Romeinen bekende *fascinum*. Dit voorwerp, van zacht leder of dun hoorn vervaardigd en met watten opgevuld, draagt in China den naam van *Ta siang koeng* (4). In Emoi en omstreken, en welligt in de geheele provincie Fokiën, draagt het den naam van *Kak tschia* (5), of „Horenwagen."

---

(1) 尼 姑 和 尚 某, 和 尚 尼 姑 奴

(2) 玉 樓 春 (3) 發 原 籍 爲 民

(4) 大 相 公, de groote heer. (5) 角 車

De vloek, welke eene teugellooze ontucht met zich voert, de Syphilitische ziekten met alle hare complicatiën, teistert ook de Chinesche bevolking (1).

Toch zijn de uitwerkselen dezer ziekten bij hen niet zoo erg als bij andere natiën, en wel waarschijnlijk ten gevolge van het meer lymphatische gestel van het volk. Aan den anderen kant echter verwoesten zij, door de ellendige geneeskundige behandeling welke de Chinesche doctoren toepassen, veler gezondheid.

Men vindt in China onder de doctoren specialiteiten voor deze ziekten. Zij hebben de gewoonte om de gebruikte pleisters der door hen genezene patiënten op den muur, naast hunne deur, te plakken, even als tandmeesters eene rist uitgetrokken kiezen ophangen. Zij prijzen hunne kennis en medicijnen in hoogdravende, onverbloemde, advertentiën aan, die op de muren geplakt worden.

De inhoud dier advertentiën is in onbeschaamd zedelooze bewoordingen gesteld.

Wij hebben er onder anderen in Canton eene gezien, waarop met verschillende kleuren het verschil tusschen aal-, ossen-, gewoon menschenbloed- en het bloed eener maagd na de defloratie, was aangegeven, waarbij de beschrijving gevoegd was en de kalanten gewaarschuwd werden tegen de bedriegerijen, daarin door publieke vrouwen en gewetenlooze ouders en koppelaars gepleegd. Eene andere advertentie prees „Behoedpillen tegen syphilis en gonorhea" aan, terwijl eene derde advertentie eene diagnose der melaatschheid verhaalde, met bijvoeging, dat Doctor N. N. deze ziekte geheel genezen kon.

Behalve de Syphilis heerschen in China die ziekten, welke thans in het Noordelijk Europa geheel verdwenen zijn, namelijk de Melaatschheid in alle hare vormen, en de Elephantiasis. De eerste draagt gedurende de eerste stadiën der ziekte den naam van *Ma-foeng* (2) en, in de laatste stadiën, dien van *Lai-foeng* (3) (in de Emoi volkstaal *Thai ko*). De Chinezen schrijven het ontstaan van deze ziekte aan eene tegennatuurlijke wellust, door een' troep soldaten op het lijk van eene uitstekend schoone bijzit van een' der Keizers gepleegd, toe.

De verschijnselen dezer ziekte zijn afgrijselijk: eenige dagen na de besmetting begint men in het gezigt en op de handen steken te gevoelen. De besmetten slaan dan voortdurend met de handen op het gezigt en het hoofd, zich verbeeldende, dat er vliegen op zitten. Weldra wordt het kwaad erger: de adem wordt stinkend; het voedsel verteert niet meer; het geheele ligchaam wordt bedekt met puisten; de tusschenruimten tusschen die puisten worden rimpelig en lederachtig; het haar en de baard beginnen uit te vallen en die, welke niet uitvallen, worden wit; het gelaat bedekt zich met harde en puntige knobbels, somtijds wit op den top en groen aan den wortel. Puisten bedekken de vingers, geledingen, kin en knieën; zakken vormen zich aan de wangen en de borst; de tanden worden zwart; de huid wordt dik en rimpelig, terwijl op den rand der rimpels honderde puisten groeijen. Gedurende deze opklimmende verergering van ziekte-verschijnselen, sterft dan ten laatste de patiënt.

(1) De Chinesche bloemenmeisjes plengen, als voorbehoedmiddel tegen deze ziekten, de helft van het eerste kopje wijn dat zij met eenen gast drinken, op den grond aan de Goden.

(2) 痲瘋 (3) 癩瘋

De ziekte wordt voor ongeneeslijk gehouden; alhoewel men beweert, dat er Chinesche medicijnen zijn, die het uitbreken der ziekte tot op eene bepaalde plaats, b. v. de dijen of billen, beperken.

Zoodra zij zich bij iemand vertoont, wordt hij dadelijk uit de maatschappij gestooten, zoodat hij als een ongelukkige paria met anderen, met dezelfde ziekte behebden, zamenscholen, en met bedelen zijn leven onderhouden moet. In Canton vooral is deze ziekte zeer menigvuldig, daar zij verergerd wordt door de vochtige woningen en slechte ventilatie der stad. Bij elken stap ontmoet men deze afzigtelijke, met bruine, geele en zwarte blazen bedekte ongelukkigen, welke zich moeijelijk aan eenen stok voortslepen, of wel, tot walging der voorbijgangers, midden op de markten en pleinen zitten. Gewoonlijk echter slepen de ellende en het gebrek 't welk zij lijden, hen snel ten grave.

De lazaretten welke in Canton bestaan zijn onvoldoende om deze ongelukkigen te huisvesten of te voeden. Er zijn twee plaatsen voor melaatschen in Canton; de eene is een dorp eenige uren van de stad aan de rivier gelegen, waar alleen melaatschen wonen mogen.

Niettegenstaande hunne ziekte, trouwen zij toch onderling. De kinderen blijven in de eerste elf of twaalf jaren vrij van de ziekte, die echter later toch uitbreekt. De proeven, welke men genomen heeft om die kinderen aftezonderen, hebben geene gunstige resultaten opgeleverd. Het spreekt van zelf, dat daardoor deze afgrijselijke ziekte niet af, maar eerder toeneemt.

Het Melaatschen gesticht (1), eveneens nabij de stad gelegen, bevat driehonderd zieken, en dit geheele gesticht moet met 300 tails 's jaars (ongeveer *f* 1,500,— N. C.) onderhouden worden; eene som die natuurlijk op verre na onvoldoende is (2).

De Chinezen beweren dat men, door middel van de volgende proef, het lepra-virus onmiddelijk in het bloed erkennen kan, al is het slechts een of twee dagen daarmede vergiftigd. Zooals bekend is, is de gelaatskleur van den mensch, verlicht door eene spiritusvlam met werk, *doodsbleek;* de Chinezen beweren nu, dat de met lepra-virus vergiftigde bij die spiritusvlam vuurrood uitziet. Wij hebben de gelegenheid niet gehad die proef te constateren; zij is het echter wel waardig.

Elephantiasis, in Canton ook zeer algemeen, is echter in Chusan nog menigvuldiger (3). Er schijnt in het Chineesch geen algemeene naam voor deze ziekte te zijn, maar men schijnt de namen toe te passen op de verschillende verschijnselen, welke de ziekte kenmerken. Zoo noemt men ze in Emoi, indien die ziekte zich in het scrotum ontwikkelt, *Toa laan pha* (4). Vertoont zij zich in de beenen, zoo noemt men ze *Kha ta* (5); zij schijnt dan gevaarlijker te zijn, daar men een spreekwoord heeft 't welk luidt: *haam kha ta, boë koa thsa* (6) „hebt gij Elephantiasis, koop dan uwe doodkist maar." In Canton noemt men deze ziekte *tai scha thai* (7), groote zandpoot.

---

(1) 痲瘋院 (2) Davis, China en de Chinezen.

(3) W. Williams, Middle Kingdom, II, 188. (4) 大賢囊, dik scrotum.

(5) 脚礁, verdroogde beenen. (6) 腫脚礁買棺材

(7) 大砂蹄

Syphilis heerscht vooral in sterke mate aan de kustplaatsen, waar zij voortdurend door de Europesche zeelieden aangebragt wordt. De Chinezen, die dit zeer goed weten, nemen ook de voorzorg om die vrouwen, welke zij zelven niet meer verlangen, voor de Europeanen af te zonderen. Dit gaat zelfs zoo ver dat, toen de Engelsche troepen in 1857 de stad Canton belegerden, de Chinesche mandarijnen alle, met venusziekten behebde bloemenmeisjes uit den omtrek naar de stad joegen, om de vreemde barbaren te vergiftigen, een maatregel die maar al te goed gelukt is.

TWEEDE GEDEELTE.

Na den toestand der prostitutie in China, en wel bepaaldelijk in de provinciën Canton, Kiang-nan en Tsche-kiang, opengelegd te hebben, dienen wij ook eenen blik op de overige provinciën van dit uitgestrekte rijk te slaan, alhoewel het oog daar op nog zedeloozer tafereelen vallen zal.

Nemen wij in de eerste plaats de provincië Fokiën, welker bewoners zulk een groot contingent voor onze bezittingen leveren en wier zedelijke toestand wij dus met aandacht moeten nagaan.

In Emoi, als eene aan zee gelegene plaats en die men dus, door het verkeer met de zuidelijke Chinezen, als gelouterder kan beschouwen, vinden wij de vrouwelijke prostitutie nog algemeen, alhoewel reeds hier en daar vergiftigd door die menschen-onteerende ontucht, waarvoor eens twee steden verwoest werden. In deze stad toch bestonden nog, volgens de officieële telling van het jaar 1861, op eene bevolking van circa 300,000 zielen, 3,658 *blaauwe huizen*, welke eene gemiddelde bevolking van ongeveer 25,000 bloemenmeisjes bevatten.

Meldenswaardig, uit een zedelijk oogpunt, is nog het plaatsje *Sam-to* (1), nabij Emoi. Van daar heeft de grootste emigratie naar het buitenland en elders plaats, zoodat de vrouwelijke bevolking die der mannelijke bijna twintigmaal overtreft. De vrouwen aldaar zijn er slechts op bedacht mannen te krijgen, en wee den onnoozelen reiziger die, door die plaats trekkende, aan deze Sirenen gehoor geeft. Hij wordt dan geregeld gevangen gehouden; en, wat voeding en kleeding aangaat, goed voorzien, maar hij is, helaas! ook genoodzaakt de lusten van tallooze vrouwen te bevredigen, en gewoonlijk schiet hij daarbij zijne gezondheid en soms het leven in.

In de naburige stad Tschang-tscheoe (2) is het aantal meretrices betrekkelijk gering; terwijl daarentegen de stad wemelt van de ellendige voorwerpen der tegennatuurlijke ontucht zooals wij leeren kunnen uit het gezegde:

Tsiang-tsioe kaan-a thoen; Emoei tsa bo soen. (3)

In urbe Tchang-tcheou catamiti; In urbe Emoy meretrices.

Bijna elk individu begaat die, en niet geheim, maar onbeschaamd, openbaar. Bestaat in Canton slechts eene wettige uitdrukking voor *Amasius* en is daar de naam *khai taai* (4) een krach-

---

(1) 三都查某孫 (2) 漳州 (3) 漳州簡仔椿厦門 (4) 契弟

tig en vernederend scheldwoord, zoo vinden wij de Fokiën dialecten rijk aan namen en uitdrukkingen voor deze kinderen en handeling. Even zoo als de Romeinen hunne *Pathici*, *Ephebi*, *Gemelli*, *Catamiti*, *Amasii* enz., hadden, zoo hebben de Chinezen daar ook hunne *Sio kia-a* (1), kindekens; *Sio ti-a* (2), broedertjes; *Niáo-a* (3), katjes; *Sio kia tsia* (4), knappe kinderen; *Tshat sio kia* (5), roovers jongens; *Kha thang-a* (6), voettobbetje, enz.

Voor de ontuchtige handeling zelve hebben zij, om slechts eenige weinige op te noemen, de uitdrukkingen: *Ke kaan* (7), ut gallus facere coitum; *Ka ka tsiah* (8), mordere dorsum; *Kia soa lo* (9), in viam montis ire; *Ho laam hong* (10), puerorum voluptatibus frui; *La saai thang* (11), volutari in sterculinio.

Slechts eene enkele uitdrukking schijnt op eene verfoeijing der misdaad te duiden, namelijk: *Gik thiën so hing* (12), tegen den loop der natuur handelen.

Hoe gering men ze echter overigens schat, blijkt uit het gezegde: *It tz, dzie bong, sa i, si pi* (13), de omnibus vitiis masturbatio vilissimum, tum pollutio nocturna, paederastia tandem nec non meretricium.

Niettegenstaande zij de „jouissances solitaires" als het slechtste en onzedelijkste beschouwen, zoo geven er zich toch alle kinderen en de meeste volwassenen aan over. Zij noemen dit *phah tschioe tsching* (14).

Van daar die slaperigheid en wezenloosheid welke de meeste Chinezen, en vooral die der provincie Fokiën, kenschetsen; die zucht tot stille bezigheden, als handel en landbouw; die afkeer van alle soorten van zware handenarbeid en oorlog. Het niet aanwezen van deze ligchaam-verwoestende en energie-doodende wellust maakt den Canton-chinees daarom zoo veel energieker; daarom worden alle zware handwerken in onze coloniën door Canton-chinezen gedaan; daarom levert de provincie Canton zulk een groot contingent aan onze mijnen; daarom ook zijn zij zoo veel ondernemender, en minder lafhartig, dan de Chinezen der andere provinciën.

Daarom hielden de Canton-koelies, welke de laatste Anglo-Frankische expeditie naar Peking medegemaakt hebben, de zoogenaamde *bamboo-rifles*, zich zoo goed. Midden door den diksten kogelregen heen droegen zij de gewonden weg en bragten amunitiën aan, terwijl zij met de meeste koelbloedigheid over een goed geraakt schot juichten. Het is bespottelijk om te gelooven, dat eene geheele natie laf of verraderlijk zijn zoude, terwijl gedeelten dierzelfde natie het niet zijn; het is de zelfbevlekking die bijna alle Chinezen, behalve de Canton-chinezen *laf*, *kinderachtig*, *verraderlijk* en *valsch* maakt. Wij zien diezelfde karakter-toestanden bij Euro-

---

(1) 小 子 仔 (2) 小 弟 仔 (3) 貓 仔 (4) 小 子 精
(5) 賊 小 子 (6) 脚 桶 仔 (7) 鷄 姦 (8) 咬 交 脊
(9) 行 山 路 (10) 好 男 風 (11) 撈 屎 桶
(12) 逆 天 所 行 (13) 一 打 二 夢 三 圓 四 匾
(14) 打 手 銃, tirer un pistolet.

peanen, indien zij zich aan deze noodlottige gewoonte over geven — zoeken wij dus ook die gevolgen bij de Chinezen in dezelfde oorzaken.

Het is geen ongewoon verschijnsel om in Fokiën jongelieden van twintig of vijf-en-twintig jaar te zien, die reeds totaal uitgeput zijn, en aan eene voortdurende spermatorée lijden. Zoodanig is de toestand der provincie Fokiën. Werpen wij thans nog eenen blik op de Noordelijke provinciën, voor zoo ver die aan Europeanen bekend zijn, en haasten wij ons deze tooneelen der ontucht zoo spoedig mogelijk te verlaten en onze taak te beëindigen.

In die provinciën heeft de tegennatuurlijke ontucht haar toppunt bereikt. De laatste Anglo-Frankische expeditie heeft daar eenen toestand gevonden, zoo onzedelijk en ontzenuwend, dat het geen wonder meer baren kan, dat de ontzettende legermassa's, welke China te velde voerde, voor eene hand vol Europeanen als kaf vervlogen zijn.

Zagen wij in Canton, dat die ontucht niet bedreven wordt, dan alleen door de ambtenaren, die het bij hunne voortdurende verplaatsingen gemakkelijker vinden, zich door jongens dan door vrouwen te doen volgen, en dat zij aldaar verfoeid wordt; vonden wij, in de provincie Fokiën, de *amasii* als huisslaven, zoo zien wij nu in Peking die individuen als eene geregelde en openbare klasse verschijnen. Daar vonden de Engelsche en Fransche troepen geheele instituten, waar knapen van 11 tot 12 jaren voor de mannelijke prostitutie worden opgevoed.

Als meisjes worden zij daar gekleed, en in alle vrouwelijke coquetteriën onderwezen. Vroegtijdig gedebaucheerd, zijn deze wezens op 14 en 15jarigen leeftijd ontmand, ongelukkige halfslachtige schepselen, noch man noch vrouw. Worden zij op lateren leeftijd in die gebouwen opgenomen, zoo worden zij eerst totaal geeunuchiseerd.

Zijn zij niet in geregelde huizen opgesloten, zoo vindt men ze, even als in Rome, bij de barbiers (tonsores). Daar wordt de kalant, nadat hij geschoren is, door eene schaar kleine knapen omringd, van welke men met *Douza,* eenen commentator van Petronius, zeggen kan. „*Quorum frequenti opera, non in tondenda barba, pilisque vellendis modo, aut barba rasitanda, sed vero et pygiacis sacris cinaedice, ne nefarie dicam, de nocte administrandis utebantur.*" (1)

De Peking-chinezen schamen zich niet zich met hunne catamieten in het openbaar te vertoonen, en in de theaters ziet men daar de gegoede Chinezen met hunne amasii achter zich zitten. De dierlijke orgiën welke aldaar gevierd worden, vinden alleen hare wedergade in die der oude romeinsche geschiedenis. Het komt ons niet onbelangrijk voor hier het oordeel van *Barrow,* omtrent die ontucht onder de Chinezen, bij te voegen. Hij zegt in zijne reizen: „Het bedrijf van deze gevloekte en onnatuurlijke daad gaat met zoo weinig gevoel van „schaamte verzeld, dat verscheidene eerste Officiers van Staat geene zwarigheid maakten zich „daar aan schuldig te erkennen. Ieder van die Officiers hadden altijd een' zoogenaamden pijpedrager „bij zich, het geen gemeenlijk een welgemaakte jongen was, van veertien tot achttien jaren, die „ongemeen wel gekleed was. Ons die jongens aanwijzende deden zij het met teekens en ge„baarden, die niet moeilijk waren om begrepen te worden. De twee Mahometanen, die, gelijk

(1) P. Dufour, Histoire de la Prostitution, T. I, p. 351.

„ik reeds te voren gemeld heb, in de negende eeuw in China waren, hadden dit reeds opge-
„merkt: ook vond ik in het dagverhaal van den heer Hüttner, die in het gevolg was, het welk
„den Britschen Ambassadeur verzelde naar *Tartarye*, sprekende van *Gehol*, het volgende:
„In eene der Paleizen, vond ik, onder andere kunststukken, twee marmere beelden van jon-
„gens, die uitmuntend bewerkt waren; hunne handen en voeten waren gebonden en de stand,
„waar in zij stonden, liet geenen twijffel over of de ondeugd der Grieken had zijnen afschrik
„niet verloren onder de Chinesen. Een oude gesnedene, wees ons dezelven aan al lagchende." (1)
Onder de tartaarsche en mongoolsche rassen is de zedeloosheid nog grooter. Bij hen, even als bij de meeste herdervolkeren, bestaan alle soorten van tegennatuurlijke ontucht, en hun invloed heeft zich over geheel China uitgestrekt. Daarom is die ontucht het sterkst in de Noordelijke provinciën, en neemt af hoe meer men het zuiden nadert, tot dat ze in Canton bij het volk geheel en al verdwijnt en daar nog alleen bedreven wordt door de mandarijnen, welke óf Mandschoe's zijn, óf, zoo zij Chinezen zijn, reeds door een langer of korter verblijf in de noordelijkere provinciën bedorven zijn.

Hoe lang echter zal die provincie tegen dien invretenden kanker bestand zijn? en zal het voorbeeld door hunne eigene hoofden gegeven ook weldra niet het volk besmetten, zoo als het dit reeds in de andere provinciën gedaan heeft (2)?

Wij zijn aan het einde van de ons voorgestelde taak gekomen; den sluier, die over een gedeelte van het karakter der Chinezen lag, hebben wij weggerukt, en in korte trekken een overzigt trach-

---

(1) J. Barrow, Reizen in China. Nederduitsche vertaling, Haarlem, 1807. Deel I, bldz. 225—226.

(1) Vreemd zal het sommigen onzer lezers schijnen, dat het in *China* juist de Cantonnezen zijn, die het langst vrij gebleven zijn van deze ontucht; terwijl het omgekeerde geval in de N. I. Coloniën plaats heeft. De oorzaak ligt voor de hand: de plaatsen waar de Fokiën-chinezen gevestigd zijn, zijn rijk aan vrouwen en geene oostersche belemmeringen van opsluiting, zooals in *China*, beletten den Chinees zijne driften den toom te voeren. Onze buitenposten echter, met name die van Banka, Riouw en Billiton, zijn zeer vrouwen-arm. De aldaar zich bevindende mijnen worden hoofdzakelijk door Chinezen uit de provincie Canton en omstreken bewerkt, en door het gebrek aan vrouwen ontstaan die menigvuldige gevallen van tegennatuurlijke ontucht onder de mijnwerkers. Met het oog op de demoralisatie der Canton-chinezen, die wij in China van die ontucht bevrijd vinden, ware het wenschelijk, dat daarin door den aanvoer van vrouwen verbetering gebragt werd, even zooals dit onlangs op Billiton door de Billiton-maatschappij gedaan is.

Het zoude welligt een goed plan zijn, de tot dwangarbeid veroordeelde vrouwen in N. I., haren straftijd in de mijnen te doen doorbrengen.

Dit kwaad zal in elk geval geringer dan het tegenwoordige zijn. Vrouwen uit China aan te voeren is niet doenlijk, daar de eenige wijze die te verkrijgen is, — ze te koopen. Daar de gemiddelde prijs zulk eener vrouw $ 40 à $ 50 is, valt daaraan niet te denken. Men heeft de keus tusschen pedasterie, prostitutie en slavenhandel; wij meenen, dat het middenste kwaad het geringste is.

Welligt ook zouden die veroordeelde vrouwen, na afloop van haren straftijd, in de mijnen blijven als vrouwen der Chinesche mijnwerkers. Op deze wijze zoude zich dan langzamerhand een geslacht kunnen voortplanten uit welker zwakke kunne, latere mijnwerkers hunne vrouwen zouden kunnen kiezen.

ten te geven van den zedeloozen toestand die thans in China heerscht. Moge die schets sommigen onzer lezers wat te krachtig voorkomen, men vergete niet dat de behandeling van een onderwerp als het bovenstaande hoogst moeijelijk is, en dat het onvermijdelijk is om hier en daar krachtige termen te gebruiken, opdat zij geëvenredigd mogen zijn aan den uit te drukken toestand. Niemand neemt het den wondarts kwalijk als hij met eene snelle snede eene rottende wond opênlegt, al mogt dan ook de daaruit vrijkomende stank menigeen der toeschouwers de deur uitdrijven. Diezelfde toegevendheid verzoeken wij voor onze schets. Mogen de bovenstaande regelen aan de voorstanders van het Tartaarsche bestuur, en de antagonisten der Tai-phing rebellen doen inzien, hoe hoogst noodzakelijk eene geheele omwenteling in China noodig is. Alleen door eene ruime inmenging van vreemde elementen, en eene geweldadige opening van China voor vreemde natiën, zal het mogelijk zijn om den kanker, die thans aan dit rijk knaagt, te doen verminderen. Westersche beschaving zal in overvloede aan deze, in andere opzigten zoo gunstig bekende, natie moeten gebragt worden. Niet zooals men nu tracht dit te doen, door middel van, voor het grootste gedeelte, onbeschaafde, ongeletterde en bigotte zendelingen, maar door energieke en kundige menschen, die het remedie aanwenden daar waar de wond is. Menschen van het slag der oude jesuiten, zonder hunne eerzucht, maar toegerust met alle hunne kundigheden en bekwaamheden.

De Mandschoe dynastie moet verjaagd worden en met haar de zaden der zedeloosheid, die zij zoo ruimschoots rondstrooit. Daartoe werkt welligt de opstand der Tai-phing's, hoe wreedaardig en verfoeijelijk ook in zijne uitwerkselen, in de hand. Zachte middelen helpen hier vooreerst niet; geen pleister, hier en daar op eene uitbrekende wond op dit groote ligchaam gelegd, kan hier helpen, maar geduchte sneden en wonden moeten gehakt, en bijtende geneesmiddelen toegepast worden, zoo men dit verrottende ligchaam tot een nieuw en gezond wil doen herrijzen. Geen Fenix rees ooit op dan na geheel en al verbrand geweest te zijn, en zoo zal China ook nimmer verrijzen, dan na eene algemeene uitroeijing en verwoesting van al wat hare opstanding in den weg staat.

BATAVIA, *April* 1866.

Gedrukt bij LANGE & Co., te Batavia.